

சென்னை கலியாணம்

இயற்றிய

பாதித தலபுரணம்

தலைமுறை கவிதை

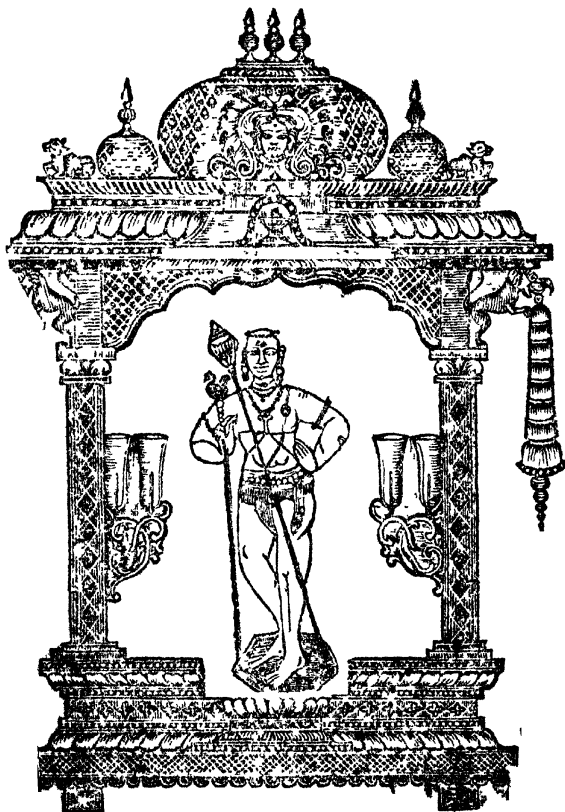
பாதித

பாதித தலபுரணம்

பாதித தலபுரணம்

1965

Reprint of the original

M. I. P. PROJECT
Microfilm.

உ

சிவஞகமயம்,

பழநிக் கந்தநாதன் றுணை.

பொருள் அட்டவணை.

இலக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
க	அகத்தியச் சருக்கம்.	சசக
உ	அக்கினிசேடர் அருச்சினைச் சருக்கம்.	உ௦௭
ங	அருச். னன் றவச் சருக்கம்.	க௦டு
ச	அவை யடக்கம்.	ஙடு
ரு	உரைவரலாறு.	சு
கூ	கடவுள் வணக்கம்.	௭
எ	கன்னிகார வனச் சருக்கம்.	க௭௨
அ	காப்பு.	ங
கூ	கிரிச் சருக்கம்.	ச௦
கௌ	கௌசலசேரன் அருச்சினைச்சருக்கம்.	உகடு
கக	சண்முக நதிச் சருக்கம்.	ஙடுகூ
கஉ	சிவகிரி சத்திகிரிச் சருக்கம்.	ஙகூகூ
கங	சுவண குத்தச் சருக்கம்.	ங௨கூ
கச	சேரர் கோன் சருக்கம்.	சகூக
கடு	திருமணச் சருக்கம்.	உசக
ககூ	திருவாவின் குடிச் சருக்கம்.	ஙகூகூ
க௭	திருத்தச் சருக்கம்.	ச௭௦
கஅ	நகர்செய் சருக்கம்.	ஙடுகூ

இலக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
கக	நதியுற்பவித்த சருக்கம்.	கருக
உ0	* நித்திய நாதச் சருக்கம்.	சருச
உக	நூலாசிரியர் வரலாறு.	ந
உஉ	நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.	க0
உந	பன்றிக் குட்டிக்குப் பால் கொடுத்த சருக்கம்.	கூ0
உச	பாயிரம்.	நக
உரு	பிரமேந்திரச் சருக்கம்.	சகந
உசு	மலைகள் பழநி யடைந்த சருக்கம்.	நகூந
உஎ	மாயாத்திரிச் சருக்கம்.	அந
உஅ	வசுமந்தச் சருக்கம்.	நசரு
உகூ	வராக கிரிச் சருக்கம்.	கச
ந0	வராக கிரிச் சீவத்தான சருக்கம்.	கஉகூ

* நித்தியநாதச் சருக்கத்தை நித்தியானந்தச் சருக்கம் என்றுங்கொள்க. பின்னர்க் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதியொன்றில் அவ்வாறுள்ளது. அச்சருக்க முதற் செய்யுளின் முன்றும் அடியில் “ஞான நித்தியா னந்தனம்” என்று பாடபேதமு முளது.

இந்நூலின் உரைக்கண் காட்டப்பட்ட

உதாரண நூல்கள்.

அதர்வணவேதச்சரப உபநிடதம்.
சுவேதாச் சுவதரோப நிடதம்.
வாகுதேவ உபநிடதம்.
பாஸ்கா சங்கிதை.
காமி காகமம்.
காரணுகமம்.
வாது னாகமம்.
விம்பாகமம்.
சந்தான ஆகமம்.
சர்வேரத்தம்.
சுவாயம்புவ ஆகமம்.
குமார தத்திரம்.
தேவாரம்.
திருவாசகம்.
திருமத்திரம்.
பெரியபுராணம்.
சிவஞானபோதம்.
சிவஞானசித்தியார்.
உண்மை விளக்கம்.
சிவப்பிரகாசம்.
நெஞ்சுவிடுதூது.
தத்துவப் பிரகாசம்.
சித்தாதை சாராவளி.
ஞானேந்திரம்.
சங்கா சங்கிதை.
சிவாகமம்.
கந்தபுராணம்.

சூரசங்கிதை.
உபதேசகாண்டம்.
கூர்மபுராணம்.
விண்டு புராணம்.
காசிகண்டம்.
பிரமாண்டபுராணம்.
சிவராத்திரி புராணம்.
வரீமன புராணம்.
பாதஞ்சலம்.
பார்க்குவ புராணம்.
காஞ்சிப் புராணம்.
தணிகைப் புராணம்.
திருமுறைகண்ட புராணம்.
திருவிளையாடற் புராணம்.
திருப்பெருந் துறைப்புராணம்.
தொல்லாப்பியம்.
கூத்த நூல்.
சுத்தானந்தப்பிரகாசபாதநூல்.
சேவக சித்தாமணி.
சிலப்பதிகாரம்.
மணிமேகலை.
வளைபாபதி.
பரிபாடல்.
நாடகத்தமிழ்.
இசைத்தமிழ்ப் பதினாற்படலம்.
இசை நுணுக்கம்.
புறப்பொருட்பன்னிருபடலம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.
கல்லாடம்.
திருமுருகாற்றுப்படை.
திருக்குறள்.
திவாகரம்.
பிங்கலத்தை.
நான்மணிக் கடிதை.
இலக்கணக் கொத்து.
வாதராசசியம்.
நள வெண்பா.
இனிய நாற்பது.

நன்னூல்.
வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்.
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.
திருவருணைக் கலம்பகம்.
நைடதம்.
கதிர்காம மான்மியம்.
வருண சிந்தாமணி மறுப்பு.
தமிழ்ப் பேரகாதி.
சைவசமய நெறி.
சைவபூஷண சந்திரிகை.
சுப்பிரமணியபாக்கிராமம்.

உரை நூல்கள் வருமாறு.

திராவிட மரபாடியம்.
தொல்காப்பியசுருத்திரவிருத்தி.
கடும்புராண விருத்தியுரை.

சிவராத்திரிபுராணவிருத்தியுரை.
திருவருணைக் கலம்பக விருத்தி.
தகாலய ரகசிய விருத்தி.

இவ்வுரைக்கண் காட்டப்பட்ட

நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் பெயர்கள்.

சர்வாத்ம சம்பு சிவா சாரிய சுவாமிகள்.
சிகண்டி முனிவர்.
மதிவாணனார்.
ஒளவையார்.
திருசசிற்றம்பல நாடிகள்.
அடியார்க்கு நல்லார்.
நச்சினூர்க் கினியர்.
சிவஞான யோகிகள்.
இரட்டைப் புலவர்.

சிவமயம்.
வேலுமயிலுந்துணை.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர் திருவாவினன்துடி எனப் பெயர்பெற்ற பழநித்தெய்வத் தலத்திலே இற்றைக்குச் சுமார் முந்தாறு வருடங் களுக்கு முன்னர்ச், சைவ சித்தாந்த மெய்ந்நெறி கடைப்பிடித்து அதன்வழியொழுதிய துளுவவேளாளகுலத் திலேபிறந்தார். சிலர், “நல்லன புரிவைகாவுந்நாடுசீர்நாளும் வாழ்க” என இப்புராணத்திறுதிச் செய்யுளிற்றெரித்தலை கொண்டும் பிற ஏதுக்களானும் சோழநாட்டிலே யுள்ள “திருவைகாவுரிற் பிறந்தவர்” என்றுங் கூறுப. அது அத் துணைத் தெளிவன்றென்க.

இவரது தந்தையார் பெரிய கவிராயர் எனப் பெயர் பெறுவார். அவர், பழநித் தலத் திருக் கோயிலிலே அகம் படித் தொழிலினும், தேவார திருவாசகங்கள் ஆகிய திரு வருணெறித் தமீழ்வேதத்தை நியமப்படி யோதுதற் றொழி லினும் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வாறு இருக்குங் காலத்தே தமக்குப் புத்திரப்பேறின்மை குறித்து மிக்கவருத்தமுடையராய், பழநிக்கடவுளை யுபாசித்துவந்தார். சத்தி தீர்த்தம், சண்முக தீர்த்தம், தேனு தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, சந்தியாவந்தனமுடித்து, குமார்க்கடவுட்குச் செங் கழுநீர்மலர், கடப்பமலர், வெட்சிப்பூ என்னும் இம் மலர்கள் மிக்கவிரும்பின என்றுன்னி, அவற்றைத்தேடி, அவை களால், இண்டை, கண்ணி, தொடை முதலிய பலவீகைப் பட்டமாலைகளைச் சமைத்து மெய்யன்புடன் சாத்து வித் தும், அபிடேகத்திற்குப்பால்தேடிச்செய்வித்தும்தொழுது

வந்தார். சின்னாட் சென்றபின் கந்தநாதன்றன் றிருவருளினிலே பாற்கடலிடை மதியந் தோன்றினாற் போலவும், சலஞ்சலத்தினின்று வெண்டரளம் உதித்தாற் போலவும், சுபவோரையில் ஒருபுத்திரர் பிறந்தார்.

தாய் தந்தையர் அகமகிழ் பூத்து, பழநிக் குழந்தை வேற் பெருமானது திருவருளினிலேயுதித்த இவர்க்குப் “பாலசப்பிரமணியன்” என நாமகரணஞ் செய்தனர். அன்புடனே வளர்த்துவருங்காலத்திலே கண்கள் ஒளிமழுங்கக் காதுஞ்செவிடாயின. அதுகண்ட தந்தை தாயார் வருந்தி அந்தோ! “கொச்சைமக்களைப் பெறுதலினக்குடி-யெச்ச மற்றேமாந் திருத்தனன்றே” என்றபடி குழந்தை யில்லாத னாயரத்தைப் பார்க்கினும் இத்துயர்ச்சகித்தற்கு முடியாதே? ஓ! பரம கருணாநிதி! பழநிக் குருவே! நின்னருள் இருந்த வாறு இஃதேயோ என்றுமுறையிட்டு, அகத்தியமுனிவர்க் குக் கந்தக்கடவுள் ஞானாசாரிய வடிவங்கொண்டு ஞானேப தேசஞ்செய்தருளிய பழநியம்பதிச் சிவகரிச்சாரற் கோயிலிலே கொடுவநது வைத்து நோன்பு கொண்டார்.

பழநிப்பெருமான் சங்கமவடிவங் கொண்டு தோன்றி, விபூதியினிலே அக்குழந்தையின்சரீரத்தைத்தடவிக்கடப்ப மலரொன்றைக் கொடுத்து, இதனைக் கண்களில் ஒற்றிக் காதின் இடத்தே வைக்க என்று மறைந் தருளினார். அங்ஙனே தாய்தந்தையர் கனவினும் வழங்கியருளினர். மூவருங் கனவினின்றும் விழித்துப்பார்க்க முவரதுகைகளினுங் கடப்பமலர் இருக்கவே அநிசயங் கொண்டு, தாய் தந்தையர்கள் இருவரும் மைந்தர் கையில் கொடுத்து அவ்வாறே செய்விக்க, உடனே கண்களுங் காதுஞ் சிறந்த ஒளியும் கூர்ந்த அறிவு முற்றன. பகலிற் ருளும் விண்மீன்கள் பாலசப்பிரமணியற்குக் காணப்பட்டன.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அது தொடங்கிப் பால சுப்பிர மணியர் வடமொழி தென்மொழிகள் பயில்வாராய், தந்தையாரிடத்துப் பயில்வன எவை யெவையோ அவற்றை யெல்லாங் கற்று, ஆங்காங்குள்ள நல்லிசைப் புலவருழையுஞ்சென்று பலகலைகளெல்லாவற்றையும் பயின்று, இலக்கிய, இலக்கண தருக்க வேதாந்தங்களை யினிதுணர்ந்து முற்றீவினை வயத்தானே ஏகான்ம வாதம் என்னும் மாயாவாத மதத்தைக் கைக்கொண்டு, எல்லாம் பிரமமே, நித்தியப் பொருள் பரப்பிரம மொன்றே; சக சீவபரம் என்னும் இவை கானல் நீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கட்டையிற் கள்வன், கயிற்றிற் பாம்பு, முயலின் கொம்புபோல மித்தையாகத் தோன்று கின்றன. உலகெது! நாம் யார் என்று ஆராயுங்கால் பூதமுதலாக ஒவ்வோர் தத்துவங் களையும் நானல்ல நானல்ல என்று நேதிகளைந்து சென்ற காலதது அறிவே யெஞ்சும். அதுவேநான்; அதுவே பிரமம்; அச்சத்த சைதன்னியமாக் கண்டு நிற்குநிலையே அத்துவிதமுத்தியென்று, சங்கரா சாரியர் செய்த மாயாவாத பாஷிபத்தைக் கைக்கொண்டு, சைவ சித்தாந்தத்தை யுணராமையால் அதனைத் துவைநய் என்றும் பிழில்கா மார்க்கம் என்றும் நிந்தித்துத் திரிந்தார்.

முருகக் கடவுளுடைய திருவருளிணலே திருவாவடுதுறைச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பழநித் தலதரிசு ன்ஞ் செய்வான் சென்று தரிசித்த காலே, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் ஆங்குச் சென்று அவருடன் வாதிக்கத் தொடங்கினர். வாதித்த காலத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் விடைவிடுத்து மாயாவாதமதத்தைக் கண்டித்து இவர்வாயை யடக்கநின்றார். பின்னர் நூலாசிரியர் அவர்கள் சங்கராசாரிமதம் மாயாவாத மதம் என்றும், அவர் கொள்கைகள் யாவும் வேதாகம விரோதமானவை யென்றும், அத்துவித மல்ல வென்றும் இனிதுணர்ந்து, சுவாமி

கள் இடத்தேசிவஞானபோத முதலியமெய்கண்டசாத்திரங்கள் பதினான்களையும், சிவாகமங்களையும் நன்கு உணர்ந்து, வேதாந்தத் தெளிவான அத்துவித மதம் சைவசித்தாந்தமே யென்று தெளிந் தொழுகுவாராயினர்.

இங்ஙனம் ஒழுகி வருநாளிலே அக்கதீபிகை, சைவசித்தாந்த தரிசனம், பாஞ்சராத்திர மதசபேடிகை, வேதாந்த சித்தாந்த சமரச தீபம், மாயாவாத சகசிரதூஷணி, குகோத்கர்ஷம், கூவிளநீப மாகாத்மியம் என்னு நூல்களைச் செய்தார். தஞ்சாவூரிலே அரசசமஸ்தானத்துச் சென்று, நவராத் திரி காலத்திலே அரசன் கொலுவீற்றிருக்கும்போது சபை யிலே பலயானைக் கூட்டங்களுட் செல்லும் சிங்கேறுபோற் புகுந்து, ஆங்கிருந்த கவினை யெல்லாம் வெறுங் கவி களாக்கி, இராசனாலே “கவிராசன்” என்னும் பட்டமும் விரு தும் அளிக்கப் பெற்று வந்தார். பின்னர்ச் சேரசமஸ்தா னத்திலே அவர்க ளால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று, சம்ஸ்கிருதத்தில்வல்ல பிள்ளை லோகாநாரியர் வந்துசிவாகம சிவசின்ன, சிவதாசாதி தூஷணங்கள் செய்வதுகேட்டு அவருடன்வாதித்துத் தோற்கடித்து, தேவாரதிருவாசகங் களே தமிழ்வேதம் ஆகும், பிரபந்தம் வேதம் என்பதற்கு ஒரிலேசந்தானும் ஒவ்வாது என்று தீராவிட வேத நிர்ணயம்” என்னும் கிரந்த மொன்றியற்றி நிறுவினர்.

இங்ஙனம் இருக்கும் நாளிலே சேர சமஸ்தானத்தா ரும் பழநித் தலத்துள்ள பெரியோர்களும் பிற குகனடியார் களும் பழநிமான்மியங்களை விரித்து ஒருபுராணம் பாடுக என்று வேண்ட, சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருப்புகழ் களையெல்லாம் விரிக்கும் அவாவுமுந்த, புலவர் பெருமான் கந்தபுராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இருபத்து

நான்காம் அத்தியாயத்தின் மேற்கூறிய வராககிரி மான் மியத்தை யறிந்து, சுபமுகூர்த்த வோரையிலே தொடங்கி மூன்று தினத்துட் பாடிமுடித்தனர் என்று தெரிகின்றது.

கொங்கார் பழகிக் குடியார் முதுக் குறைவோ
ரெங்கார் மயிற்கடவு ளின்பழநி - மங்காத
நற்புகழைச் செய்யெனமூன் றுநாளி னல்கிட்டான்
சிற்புகழான் மெய்ப் புலவன் நேர்.

என்னும் வெண்பாவினாற் றெரிகின்றது. இவர் நூல் செய்த காலத்தை யிந்நூலிற்றானே யுரைத்த பாயிரச் செய்யுளான் உணர்க.

மலர் தலை யுரகந் தாங்கு மணிமுடிச் சகம தென்னு
நிலை பெற நிறுத்த மூவைஞ்ஞாற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான்
றலை செறி பருவந் தன்னிற் றணிநெடுங் கதிர்வே லண்ண
னலனுறு பழநி மூதூர்ப் பெருமையை நவில லுற்றேன்.

இச்செய்யுளானே யிந்நூல் செய்த காலம் சாலிவாகனசக(வ்)ஸ்ரீ ஆயிரத் தைஞ்ஞாற் றைப்பதாம் வருடத்திற்செய்து முடித்தனர் என்று தெரிகின்றது. இப்போது சாலிவாகனசக(வ்)ஸ்ரீ ஆயிரத் தேண்ணூற்றுப் பதினைந்தாம் வருடம் ஆகலால் இற்றைக்கு இருநூற் றெழுபத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசுகவாடிகள் இருந்த தாகவுங் 'காலத்தா லுணரப் படுகின்றது. இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவை முதலிய எச்சுவைகளானும் மிக்கு விளங்குவது. எமக்குத் தெரிந்த வரையில் இதனை எழுதினும்.

இங்ஙனம்:

நா-க.

புதுச்செந்திக் கந்தநாதன் துணை.

உரை வரலாறு

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நாகவி
களிலும் வல்லவராய்,

கவியே கமகன் வாதி வாக்கியெனப்
புவிமேற் சொல்லும் புலவர் நால்வர்.

என இலக்கண விளக்கங் கூறிய வாறு, கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி என்னும் நார்பெரும் புலமைபடைத்தவராய், சுப்பிரமணிய சுவாமித் தொண்டராய், வடமொழி தென் மொழி யென்னும் இருமொழிப் பெருங் கடல்களி னிளை கண்டு நன்குணர்ந்த கவிமேகமாய் விளங்கிய பாலகப்பிர மணியக் கவிராயர் அவர்கள் பாடியது பழநித் தலபுராண மே. அதனைக் காண்டொறும் காண்டொறும் செய்யுள் வனப்பு முப்பாணங்குட் பற்பல செறிஇ, தண்டியலங்காரத் தீவே “பெருங்காப் பியநிலை பேசங் காலை” எனக் கூறப் பட்ட காப்பிய விலக்கணங்கள் நிரம்பப் பெற்று, சொன் னோக்கு, பொருளோக்கு, தொடைநோக்கு, நடை நோக்கு முதலிய எந்நோக்கமும் இனிது வாய்ந்து காணப்படுந். குமாரக் கடவுளின் பெரும்புகழ் மலிந்து தேங்கும். பழநித் தலத்தின் மான்மியங்க ளெல்லாம் பல்வி விளங்கும்.

*இத்தகைய புராணநூல் யுரை செய்க்க விரும்பிவ சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலைச் சொந்தக் காரராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ பி - நா - சிதம்பர முதலியார் அவர்கள்

உரையாசிரிய ரென்று இச் சென்னையின்க ணிருப்பாரு
ழைச் சென்று உரை செய்து தருக என்று கேட்க,
அவர் இந்நூலின்பாமாட்சி நோக்கி, திரிசொல்லுடைமை
யாற குறித்த காலத்துள் அளிக்க, எம்மாலியலா தென்றார்.
அது நோக்கி முதலியார் அவர்கள் பெரிதும் இன்னலுற்று
உறுங் காலத்து, சென்னையம் பதிக்கண் மாட்சிமை யுற்று
விளங்கு வோரும், வித்தியா விநோதச் செல்வரும், நல்லி
சைப் புலவரிடத்தே பேராதர முடையவரும் ஆகிய
ம-ா-ா-பூ செஞ்சயநாயடு அவர்களுடன் யாம் அளவ
ளாவி யிருக்குங் காலத்து, முதலியார் அவர்களும் வர,
இருவருக்குந்தொன்மை நண்புற்றது. அது நோக்கிய நாயடு
அவர்கள் எவரு முன்னாத நண்பு இப்போது இயைந்த
மையாற் பழநிப் பெருமானே யிப்புலவசிகாமணியின் நட
பைத் தந்தாற்கு உரை செவிப்பான் தந்தார் ஆகலால் பங்
குனி உத்திரத்திற்குப் பழநிக்குப் போவதாக இருந்ததின்
அதற்குள் இவவுரை முடித்தல் வேண்டுமென்று வேண்டிய
படி யாமும் ஒப்புக் கொண்டு உரை செய் வான் புக்கேம்.

புருந்த யாம், அச்சிட்ட மூலப் பிரதியையும் எமக்குக்
கிடைத்த சில ஏட்டுப் பிரதிகளையும் வைத்து நோக்குழிப்
பற்பல பேதங்களும் திருத்தங்களுங் காணப்பட்டன.
அவைகளை யெல்லாம் ஒருவாறு திருத்தி யுள்ளேம். இதற்
குப் பதவுரை செய்யவும், வேண்டிய விசேடவுரை யாங்
காங்கு எழுதவும், எம்மனம் பிடர்பிடித் துந்தியும் அதற்
குக் காலமின்மையால்விட்டுப் பொழிப்புரையும், ஆங்காங்கு
வேண்டுமிடங்களில் விசேடமும் எழுதி யுள்ளாம். பதி
னைந்து தினத்துள் உரையும் எழுதி, பிரதிகளையும் ஒத்து
நோக்கித் திருத்தமுஞ் செய்து, அச்சினும் பதிப்பித்து
முடிக்கப் பட்டது. அதனை யறிந்த யுற்பலரும் நூலாசிரியர்

மூன்று நாளிற் புராணம் பாடிய உண்மை, இவ்வரை பதினைந்து நாட்குள் முற்றியதனால் நன்கு புலப்படுமென்று கொண்டாடி, எல்லாம் பழநிப் பெருமானது திருவருளே என்று வியப்புற்றார். ஆகவேயிதனைப் படித்தோர், கேட்டோர், முதலிய யாவரும் குகப்பெருமானது திருவருளே யடைவர் என்பதற்குச் சந்தேகமின்று. எமக்கு உள்ளுணர்வி னின்று அரும்பொருள்களை யினிது விளக்கிய, எமது யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி யென்னும் மூதூர்க்கண் உள்ள புதுச்சீந்தி யென்னும் பெயருடைய உபயகதீர்காமத் திருக்கோயில் வீற்றிருந் தருளும் சிவகுநாதன் அருட்டுணையால் ஈது பதினைந்து தினத்துள் முற்றிடக் கண்டேம். ஆகலால் பெரியோர் செவ்வே கொள்வர் என்பது திண்ணம். இவ்வரலாறு நார்தி யென்னும் உரிமை பற்றி யாமேயுரைத்தேம்.

நாலுரை போதகா சிரியர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரே.
யிம்முறை யெல்லா மெவர்பகுத் தறியினு
மவத்தை வசத்தா லலைசுவர் திடனே.
அதிமதி துட்பமோ டதிகலை கற்பினும்
விதித்து வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பார்.
இவ்வழக் கறிந்தோ ரிகழுதல் வழக்கே
யிவ்வழக் கறியா ரிகழுதல் வழக்கே.

ஆரணீரகரசமஸ்தானம்
பிலவங்காலை தைமீ }
1908.

இங்ஙனம்:
நா. கதிரைவேற்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.

எழுதிக்கழிநேடிடடி யாசிரியவிருத்தம்.

புலமையிற்சிறந்ததுளுவர் தங்குலத்தான்

புகழ்பெரியவண்கவிராயன்

சொலவருமதலைசங்கமன்பால

சுப்பிரமணியனாங்கவிஞன்

புலவருந்துதிக்கவருணிலைப்பெரியோர்

புகல்பழநிப்புராணத்தைச்

சிலமொழியறிந்துகுமரவேளருளாற்

செழுந்தமிழுரைபகர்ந்தனனே.

(இதன் பொருள்.)

புலமை வகையில் உயர்ந்து விளங்கிய துளுவ வேளான குலத் தவன், யாவரானும் புகழப்படுகின்றவளமுடைய பெரிய கவிராயர் அவர்களது, பெயர்சொல்லவந்த புத்திரன், சங்கமத்தை மேன்மை யாகக்கொண்டவன் ஆகிய, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயன், புலவர் களாயுள்ளாரும் போற்றிக் கொள்ளுமாறு, திருவருள் நிலையினிற் பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட பழகித் தலத்தின் மான்மியங்க ளுட் சிலசொற்களையறிந்து குமரக் கடவுளின் திருவருளினாலே, பழசிப்புராணத்தைச் செந்தமிழ்ப்பாவிற்குச் செய்தான் என்க. *

புலமைவகை கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி, சாத்துக் கவி, வெள்ளைக்கவி, பிள்ளைக்கவி என அழைக்கப்படு மென இலக்கண

விளக்கத்தார் கூறலின் அவைகளுட் சிறத்தோன் என்பார் “புலமையிற் சிறந்த” என்றார்.

இளந்திரையன் எனப்பெயரிய ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த்தியாற் குடியேற்றப்பட்ட வேளாளர், கொண்டை கட்டிகள் (கொண்டல்கட்டிகள், அல்லது கொண்டு கட்டிகள்) சோழிய வேளாளர், துளுவவேளாளர் என மூவகைப்படுவர். அவருள் இத்தூலார் குலம் துளுவவேளாளகுலம் என்பதாம். துளுவவேளாளர் ஆவார்—கன்னட தேசத்தின்கண்ணுள்ள துளுவ நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறினோராம். மிகுதியாக மானியம் பெற்று வசிப்போர் தொண்டை நாட்டில் துளுவவேளாளரே சங்கமம் என்றது, முத்தியுபாய மெனப்படும குரு, இலிங்கம், சங்கமம் என்னுமூன்றனுள் சங்கமத்தை யுடையானே. சங்கமம் என்பது அடியார் கூட்டத்தைச் சிவமெனக் கொண்டு ஒருமூலம். இக்காலத்துள்ள ஓர்வகைச் சங்கமர் என எண்ணற்க. பெரியவன் கவிராயன் எனவும்பாடம். இது தூலாசிரியர் தம்மைப் பிறன்போலக் கூறிய நாந்திசெய்யுள். இவ்வனம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய பரமாத்மீய சுவாமிகளும், சத்தான நாயன்மாரும், பதினெண்கீழ்க் கணக்குக் காரரும், பிற தொல்லாசிரியர் பலரும் உரைத்துளார். வடமொழியாரும் தாமே தூலம்பாயிரமும் கூறுவர். “பெரும்புல் கவர்புகழ் போதாயனிகப் பிரமணிய-னரும்புல் குருகையிற் கோதில் குலோத்துவக னுரிடமாய் - விரும்பும் பொருளைத் தரும்பிர யோகவிவேக தன்னைக்-கரும்புல் கனியு மெனப்பாடி னான்றமிழ் சுற்பவர்க்கே” எனப் பிரயோக விவேகத்தாரு முரைத்ததுணர்க. இஃதரியாதார் “தான்றற் புகழ்த் தகுதி யன்றே” என்று மயங்காரிற்பர். இவ்வுண்மை கொண்டே யாமும் உரைவாராறு கூறினம். ஏனைபவற்றை தூலாசிரியர் வரலாற்றிற் காண்க.

உ
சிவமயம்.

வேலுமயிழைந்நுணை.

பழநித் தலபுராணம்

மூலமும் = உரையும்.

பழநி என்பது முருகக் கடவுளின் படை வீட்டுத் தலம் ஆறனு ளொன்று. இதனை முற்காலத்தார் தீருவான் என்குடி யென்ப. திரு = இலக்குமியும், ஆ = பசுவும், இனன் = சூரியனும் பூசித்த தலமாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. குடி என்பதற்குத் தலம் என்று பொருள் கூறுவதன்றி, கு = பூமியும், டி = அக்கினியும் பூசித்த தென்று உரைப்பாரு முளர். இதற்குச் சித்தன்வாழ்வு என்னும் பண்டை யாசிரியர் கூறினார். அதனை,

நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்வாழ்
வில்லத் தொறுமூன் றெரியுடைத்து—நல்லரவப்
பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியரின்
ஞட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.

எனத் தெய்வப் புலமை ஓளவையார் உரைத்ததனானு முணர்க. சித்தன் என்பது முருகக்கடவுளின் ஆயிர நாமத்து ளொன்று என்பர் ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியா. பழம்—நீ என்னுஞ் சொற்றொடர், “அல்வழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்” என்னுந் நோல்காப்பியப் புள்ளியங்

க்யப் சூத்திர விதியால் மகரங் செட்டு, பழநீ எனப் புணர்ந்து, “நீயெனொருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்” என்ற உருபியற் சூத்திரப்படி பழநி என முடிந்தது.

பிரம புத்திர ராகிய நாரதமுனிவர் சிவபெருமானிடங் கொடுத்த மாதாளுங்கனியைப் பெறும்படி, உலகை வலம் வரவேண்டுமென்று சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் மயிலேறி வந்தாராக, அதற்குள் விநாயகப் பெருமானார் தமதுதந்தை பாரை வலம்வந்து பெற்றனர். அதுகண்ட முருகவேள் சினமுற்றுத் திருக்கயிலையினின்றும் வெளிப்போந்து, இத் கலக்க ணிருந்தார். உமாபிராட்டியார் தஞ்செல்வப் புதல் வரான குகக்கடவுளின் பிரிவுக் காற்றூதவராய், தம் நாயக ரான சிவபெருமானுடன் இங்குவந்து அவரை யெடுத்தணைத்து, “பழம் நீயே, உனக்கு வேறுபழமும் வேண்டுமா” என உரைத்துப் பிணக்கினைத் தீர்த்தமையால் பழநி எனப் பெயராயிற் றென்க. இதன் விரிவெல்லாம் இப்புராணத் துப் பதின்மூன்றாவது திருவாவின்னதுடிச் சுருக்கத்திற் கண்டு கொள்க. இச்சரிதம் புராணங்களில் வேறு விதமாகவுரு சொல்லப்பட்டுளது.

காப்பு.

கலிநீலத்துறை.

விதிவேழமாவுலாவுமாவின்ன்குடிவேத
மோதிவேழமாமூலமென்றுரைத்தவன்போற்று
மாதிவேழமாதொருபடியாகவந்துதித்த
சோதிவேழமா முகவனைத்துதித்திடல்செய்வாம்.

(இங்ங்னப்போருள்)

வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிரமனும், கயேந்திரன்
என்னும் யானை ஆதிமூலமே யென்று போற்றிய விட்டுணுவும்
துதிக்கின்ற முதற்பொருளாகிய சிவபெருமான் ஆன்யானை யாக
வும், உமாசேவியார் ஒரு பெணயானை யாகவுஞ் சேர, வந்து திரு
வவதாரஞ் செயதருளிய, தெருக்கடோறும் யானைகளுங் குதிரை
களும் உலாவாற்ரும் பழநித் தலத்தினகண எழுத்தருளியிருக்கும்
ஒளிவடிவராகிய யானைமுக விநாயகக் கடவுளைத் துதிப்பாம்.

இந்திரத் தியும்கன் என்னும் அரசன் அகத்தியரது சாபத்தி
னாலே யானையாகிக் காட்டிற் றிரிந்து நின்றான். தேவல முனிவர்
சாபத்தினாலே ஆகா என்னுங் கந்தருவன் முதலையாகித் தடாகத்
தில் இருந்தான். அப்போது கயேந்திரன் என்னும் யானை தன்
பிழகனோடிக் தடாகத்திற் சென்று நீராடி நின்றது. முதலை வந்து
கெனவ, உய்யும் வழி தெரியாது வருத்திய யானை, இனிப் பாம்
பொருளே யெனக்குத்துணை யென்னும் கல்லுணர்வு தோன்ற,
ஆதிமூலமே! ஆதிமூலமே! என்று கூப்பிட்டது. அப்போது
அநாதி மூலமாகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையானே காத்தற்
றொழில் செய்யும் திருமால் வந்து சக்கரத்தால் முதலை வாயைப்
பிளந்து யானையைக் காத்தனர் என்பது புராணசரிதம். ஆதலாக்
“வேழமா மூலமென்றுரைத்தவன்” என்றார்.

வேதமோதி - பிரமன். பிரைசுடி, வீணை தடவி என்றத்
போல நின்றது. வேழம்—ஆண்டாணை. பிடி—பெண்டாணை. அது
“வேழக்குரித்தே விசநதுளரி நென்றல்” எனவும், “பிடியென்
பெண்பெயர் மாணை மேறநே” எனவும் வருஉந் தொல் காப்பிய
விதியானுணர்க. ஆதி—சிவன்.

சிவபெருமான் பரப்பிரணவம் ஆகவும், உமாதேவியார் அபரப்
பிரணவமாகவும் இருக்கின்றார் என்னும் வேதத் துணிபுபற்றி, அப்
பிரணவங்களாகிய யானைகளே ஆதியாகவும் உமைமாகவுங் கூறினர்.
பின்னையாரது திருவவதாரங்களையும் பேதங்களையும் கந்தபுராணம்,
பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் பாகக்க காண்க. (க)

அருசர்க்கழிநெழுவடி யாரியயிருந்தம்.

மந்தரகிரியைச்சற்றுமனிதராலசைக்கொணுது
சுந்தரமாருதத்தைத்தரும்புகளனுக்கொணுது
செந்தழநண்ணீர்க்களசேர்ந்திரிமொய்க்கொணுது
கந்தனைப்போற்றுவார்மேறகாலனும்னுக்கொணுதே.

இ-ள். மந்தாமலையை மனுடரார் சிறிதும் அசைத்த லியலாது,
அழகிய வாயுவைத் தரும்புகள் சேராவாம், சிவந்த நெருப்பை நக
கள் அடைந்து மொய்த்தல் ஒருக்காலு மில்லை, அதுபோல, கந்தக்
கடவுளைத் துதிக்கும் அடியவரிடத்து யமனும் அடைதலில்லையாம்.

சற்று என்னுந் திரிபிடைச்சொல் சிறிதென்னும் பொருட்டு.
“பல்லாழிகாலம் பாணை யர்ச்சித்தால் - நல்லறிவு சந்தே நகும்”
எனத் தாயுமானார் பாட்டினும் பயிற்ல் காண்க. ஒன்றது என்னுஞ்
சொல் ஒணுது என மருஉவற்று. வாயுக்கள் பவவகைப்பட்ட
பெரும்பய னுடைமையால் “சுந்தரமாருதம்” என்றார். “சுரும்புக
ளனுக்கொணுது” என்ற பாடம் தவறு. கந்தன்—சேர்க்கப்பட்ட
வன். அதாவது உமாதேவியாரால் ஆற்றுவும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்

காப்பு.

பட்டவன். சத்துருக்க ளாகிய கடலை வற்றச செய்பவன், முவுல
கினும் பார்க்காமத்துடன் தடையின்றிச சஞ்சரிப்பவன் எனவும்
பொருள் உரைத்தலுமாம். (உ)

ஒருவானமுதலாயபூதமுடனோரவி

மதியான்மாவே

திருவானவட்டமதாமூர்த்தமெனச்சீவகா

ருணிபம்பற்றிக்

கருவிணர்கொள்கையதாங்காதுகின்றமதநொடியிற்

கண்டித்தாளுந்

திருஞானசம்பந்தத்தேசிகனாதிருவடியே

சிந்தைசேர்ப்பாம்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஆசாய முதலாகிய ஐம்பூதங்களுடன் சூரியன்,
சந்திரன், ஆன்மா என்னும் இவைகளே அழகிய அட்ட மூர்த்த
மென்றுணரும்படி, உயிர்சன்மீது வைக்குவ கருணையினாலே, கருப்
பத்திற் பிறந்துமூலம் பயனிலிசுளாகிய சமணர் புத்தர் என்பவர்
களின் கோட்பாடுகளாயுள்ள வருத்துகின்ற சமயங்களை ஒருமாத்
திரைப் பொழுதினுட் கண்டித்து உடக்கியாண்டருளிய திருஞான
சம்பந்த மூர்த்தியாயனாகு திருவடிகளையே (எமது) மனத்தின்கண்
வைப்பாம்.

ஐம்பூதங்களாவன—ஆகாயம், வாயு, தீ, நீர், மண். ஆகாயத்தி
லிருந்து இடியிடித்துப் புததந்தி தலையை யிடறச செய்தும், தம்
நாவால் ஓடமேறச் செய்தும், அச்சினியிற் பதிகமிட்டு வேவாமல்
எடுத்தும், வையை நீரில் எட்டை யெதிரேறவியற்றியும், மண்ணைத்
தம்வழிப்படுத்தியும் ஐம்பூதங்களும் தமருருவெனக் காட்டி கின்ற
மாகலின் “ஒருவானமுதலாய பூதமுடன்” எனக்கூறினார். ஈனைய
வற்றிற்கு மிவ்வாறே யுரைத்துக் கொள்க. இவ்விரண்டு பாட்டா
னும் அடியார்பெருமை கூறப்பட்டது. (ங)

பழநித் தலபுராணம்.

பிதாவணக்கம்.

வீரமுடன்கொலையுடனே விளங்குகின்ற சைவமுதன்
மதங்களெல்லாஞ்
சாரலொழித்தேயுயிர்பாற்சாந்தகுணமாதியடைந்
தரமேசெய்வோர்
காரணரங்குருவாகிக்காசினியிற்பெறலடைந்து
கடையிற்றிய
வாரணஞ்சொலுருமேவவனுக்கிருக்குமெதுகுரு
வடிகள் போற்றி.

இ-ள். வைரத்துடன் கொலைத்தொழிலுங் கொண்டு விளங்குஞ் சைவ முதலிய சமயங்களை யெல்லாஞ் சாருதலைச் செய்யாது, உயிர்களினிடத்துச் சாந்தகுண முதல்யவற்றைக் கொண்டு தருமத்தையிற்றுமோர், (முத்திக்குக்) காரணராகிய குருவாகிப் பூமியினிடத்துப் பெறுபொருளை யடைகது. முடிவில் தேவத்தனமை வாய்ந்த வேதங்களாற் சொல்லப்படுகின்ற சிவவுருவாகிய அத்து வித முத்தியைப் பொருந்தாபடி திருவருள்செய்த எமது ஆசாரிய மூர்த்திகளார் தந்தையாரது திருப்பாதங்கள் எம்மாற் றுதிக்கப் படுவன.

வீரமாவது தம்மதத்தை வெல்லுந் தன்மை மற்றைய மதத் தார்க்கிலை யென்னும வீரபொழி. கொலை விளங்குஞ் சமயம் புததம், சமணம், உலோகாயதம் முதலியன. சைவம் என்றது அகப் புறச் சமயமாகிய சைவம். அகச்சமயமாகிய சைவங்களையும் அடக்கிக்கொள்க. இதனை யுணரார் சைவம் என்றதனைச் சைவசித்தாந்த மென மயங்குவார்.

பிதாவணக்கம்.

கருவினுருத்தரித்தபினே கருணையுடன்றனுண்ட

4 விரதம்பார்த்துத்

தருவதுடன் றலைமைபெறுஞ்சிவவாகியுற்பவிக்கத்
தவமேயாற்றி

கடவுள் வணக்கம்.

யொருபதுதிங்களிற்பிறக்கவொருபோதிலொருவடிவாய்
வளர்த்தித்திமை
மருவாதுவாழ்வெனையருள்புரிந்தவன்னைதுதி
மகிழ்ந்துகொள்வாம்.

இ-ள். கருப்பத்தில் (யான்) வடிவுகொண்ட பின்னர், ஒரு
ளுடன் தான் புசித்த உணவுச் சுவையைப் பருத்து அளித்தகூன்றி,
முதன்மைபெற்ற பின்னையாகித் தோன்றவும் தவத்தைச் செய்து,
பத்துமாதத்திற் பிறக்கும்படி ஒருபொழுதில் ஒருவடிவாகி, (என்
னையும் அவ்வாறு) வளர்த்து, பாவம் பொருந்தாமல் வாழும்படி-
யென்னையின்றருளிய தாயாரது தோத்திரத்தைவிரும்பிச்செய்வாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சபாநாதர்.

கோக்ககக்கலிப்பா.

பூமேவுதுளபனுளம்பரிந்துகாண்பரியபவன்
காமேவுபுலிமுனியும்பதஞ்சலியுங்கண்டுவப்ப
மாமேவுமறைதொடராப்பரஞ்சுடராமன்றினடி
தேமேவுநளினமலர்ச்சேவடிகளிறைஞ்சுவமால்.

இ-ள். பொலிவு பொருந்திய துழாய் மாஷ்யினார்ய் திரு
மாலும் மனம்விரும்பிக் காண்டற்கு மரிய பவன் என்னும் திருப்
பெயரையுடையவராய், சோஷுக்கண் பொருந்தும் வியாக்கிரபாத
முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும்கண்டுமகிழும்படி. அழகுக்கொண்ட
வேதங்களும் அறிதற்கரிய பாஞ்சோதிவடிவாகிய கனகசபையின்
கண் நடனஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாதப் பெருமானது, தேய்வத்
தன்மை பொருந்திய தாமரைப் பூப்போலுஞ் செவ்வியதிருவடிகளை
வணங்குவாம்.

பிரகதீச்சுரர்.

அறுதிர்க்கழநேடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

முண்டகன்காண்பரியபெருமுதண்டமுகடுதிரு
முடியாய்ச்சோதி
கொண்டசுடரொருமூன் றும்விழிகளாய்த்திசைமுழுதுங்
குலவுந்தோளா
யெண்டருமேழ்தலங்கழிந்தகழிவுசெழுமலரடியா
யெங்குமோங்கு
மண்டர்பிரானெ னும்பெரியாவுடையநாயகன்மலர்த்தா
ளாகத்துள்வைப்பதும்.

இ-ள். பிரமதேவனாலும் அறிதற் கரிய பெரிய பழமையாகிய அண்டத்தின் உச்சியே திருமுடியாகவும், ஒளியையுடைய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னும் மூன்று சடர்சளும் மூன்று கண்களாகவும், (கிழக்குமுதலிய) திசைகளையாவும் விளங்காரின்றதோள்களாகவும், எண்ணப்படுகின்ற (பாதலமுதலிய) ஏழுலகமும் கடந்த கீழிடமே செழுமையாகிய தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த பாதங்களாகவுங்கொண்டு வியாபித்தது விளங்கும் தேவர்க்கு அதிபனாகிய பெரிய ஆவுடையநாயகனது மலர் போன்ற திருவடிகளேமனத்துள் வைத்துத்தியானிப்பாம். (2-)

கைலாச நாதர்.

மன்னிதுவலருமங்கமிருமுன் றுமருவுமொரு
நான்கும்வேதச்
சென்னியுபனிடதழுமாய்த்தனிநெறியபொருளாகித்
திகழ்ந்துள்ள

முன்னியகிலாண்டமுதலெவ்வுயிருமெப்பொருளு
முழுதுமீன்ற
கன்னியுடனிருந்ததிருக்கைலைநாயகன்மலர்த்தாள்
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். நிலைபெற்றுச்சொல்லுதற் கரியதானவேதாங்கும் ஆறும், அவற்றை யுறுப்பாசக் கொண்ட நான்கு வேதங்களும், அவற்றின் சிமென்று சொல்லப்படும் உபநிடதமுமாகி, ஒப்பற்ற முத்திப் பொருளாகவும் விளங்கி, பின்னர் அருள் முகிழ்ப்பினாலே பூமி யண்டங்கள்முதலிய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் எவ்வகைப் பொருள்களையும் பார மிலாது பெற்ற கன்னியாகிய சிவசத்தியுடன் அபேத முற்று விளங்கிய அழகிய கைலாயபாதாது தாமரைப் பூவைப் போலும் திருவடிகளாமனத்தில் வைத்துத் தியானிப்பாம். (௩)

சிவலோக நாயகர்.

ஒளிவந்துதிகழுமனத்தறிநிறுவியுணர்வுகயி
நெருங்கவீக்கிக்
களிவந்துகடையவெழுந்தெள்ளமுதையளியில்விளை
கனியையுள்ளே
யளிவந்துவந்தனையாரனந்தபரவசராகி
யருந்துஞானத்
தெளிவந்தசெழுந்தேனைச்சிவலோகநாயகனைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். அறிவு பொருந்தி விளங்கும் மனம் ஆகிய தூணை (அசையாது) கிறுத்தி, அறிவாகிய கயிற்றை யொன்று சேரக் கட்டி, ஆனந்தமுறக் கட்டையைத் தோன்றுந் தெளிவாகிய அமிர்தமும்,

அன்பில் விளைகின்ற பழமும் மனத்தின் இடத்து அன்புற்று
வணங்குகின்ற அடியவர்கள் முடிவில்லாத பரவசத்தை யுடைய
வராய் உண்ணுகின்ற செழுமையாகிய ஞானத்தேனும், ஆகிய சிவ
லோகநாயகரை மனத்தினினைப்பாம். (4)

பிரகன்னாயகி.

அருவருவந்தணிந்தசச்சிதானந்தநிமலனருட்
சத்திமுத்திக்
கொருமுதல்விதொழிலைநுமியற்றி நால்வகத்திறனு
முயிர்க்குநல்கி
யிருவினையொத்தவரைத்தமனத்தவிசினினுவிற்
றிருந்தெஞ்ஞான்றுங்
கருணைபொழிபெரியநாயகமலர்ச்சிறடி யெயமது
கருதுதுள்ளவைப்பாம்.

இ-ள். அருவ வடிவமும் உருவமும் இல்லாத, சத்துச சிதது
ஆனந்த மென்னும் உண்மை யறிவு இன்ப மாகிய மூன்றனையு
முடைய நிரமலரான சிவபெருமானது திருவருட் சத்தியும், முத்
திக்கு ஒருதலைவியும், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல்
அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் செயது, ஆன்மாக்களுக்கு
அவற்றால் தன்னுசாண புலன போகங்களாகிய ஊல்வகப் பொருளை
யுங்கொடுத்து, நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளுஞ் சமமான
அதிதீவிர பக்குவமுடைய அடியவர் துதிசு, அவரது மனமாகிய
கமல ஆசனத்தின்கண் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, எந்நாளும் திரு
வருணைப்பொழிகின்ற பெரியநாயகி யம்மையாரது தாமரை மலர்
போலுஞ் சிறிய திருவடிகளை எமது மனக்கண் வைத்துத் தியா
னிப்பாம். (5)

சுப்பிரமணிய கணபதி.

அணிமுனிவருருகியிடுத்தனெகிழக்கமாட்டாதிவ்
வகிலம்போற்றுங்
கனிவிரவுசிவசயிலமதலையுடனுலவுமழ
கனிற்றைவேணிப்
பணிமணிகள்வெயில்விரிப்பச்சிறுமதிவெண்ணிலவுகால்
பரப்பத்தான
மணியருவிகொழித்தசுப்ரமணியவிநாயகவரையை
வழுத்தலுற்றும்.

இ-ள். அழகிய முனிவர் உருக்கீழுற்று இடுகின்ற பந்தத்தை யசைக்கமுடியாமல் இவ்வுலகத்தார் யாவராலும் துதிககப் படுகின்ற (பிறையாகிய) கண்ணி கலக்கப்பெற்ற சிவகிரியமரும பழனிமலைப் பிள்ளையாருடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற இளயானையும், சடா முடியினுள்ளசர்ப்பங்களின் இரத்தினங்கள் வெயிலைப் பரப்பவும், பால சந்திரன்வெள்ளிய சந்திரிகையைக் கான்று விருப்பவும், மதம், இரத்தினங்களேவாரிச செல்லும் அருவிபோலக் கொழித்தோடவும் நின்ற சுப்பிரமணிய விநாயகரும் ஆகிய மலையைத் துதிப்பாம்.

தனையென்பது அன்பாற் பிணிக்குந் தியானத்தை யென்க. “பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க” என்றார் கிருவாசக முடையாரும். எவ்வகைத் தனையையு மறுத்து நீக்க வல்ல பெருமான் முனிவரா விடப்பட்ட தனையை நீக்க வல்லமையிலலா னென்றபடி, சுப்ரமணிய விநாயகர் என்பது அத்தல விநாயகர்க்குரிய திருநாமம். இஃதறியார் சுப்ரமணியரும் விநாயகரும் என உம்மைத் தொணையாக்கியிடர்ப்படுவாரென்க. சுப்பிரமணியனோடு விளையாடுகின்ற கணபதியாகவின், “சிவசயிலமதலை (புத்திரன் ஆன) சுப்பிரமணியனுடன்

வினையாடும் மழகளிற்றை” யெனக் கூறினார் சிவமலையாகிய தூணுடன் சேர்த்துவிளங்கும் மழகளிறு என விநாயகருக்கே யாக்கலுமாம் வரை-ஆகுபெயர்.

(சு)

தண்டபாணிச் சுவாமிகள்.

ஆரநாபுரவடியுமுடிமிசையொண்மீக்குடுமி

யழகுமந்தண்

சேரலவோர்கரனுமொக்கல்சேர்த்தியதோர்கரனுமெழில்

சிறக்கமென்றார்ப்

பாரணதிபர்விபுதர்பரவுசிவகிரிவருபச்

சிமத்துவாரச்

சேரர்கோனாஸபத்தினின் நிலகுபரஞ்சுடரைச்

சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். சதவகை வடமுஞ் சிலம்பு மனிந்த பாதங்களும், தலையின்மீது உள்ள அழகுமிக்க குடுமியின் வனப்பும், தண்ணளியிசை தண்டம் எனலும் ஆயுதந் தரித்த ஒரு திருக்காமும, இடையிற் சேர்த்திய ஒரு திருக்காமும் அழகுறிலகை, மிருதுவாகிய யாலையைத்தரித்த பூமியிலுள்ள அரசர்களும் தேவர்களும் துதிகளும் பழறி மலைக்கண் நனமைவந்த மேலைச சாரவில், சேரமகாராசனாற் புதுப்பிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின்கண் நின்று விளங்கும் பரஞ்சோதி யாகிய தண்டபாணிச் சுவாமிகளை மனத்திற் றியாணிப்பாம்—எறு.

இம் மூர்த்தத்தைக் குமார தந்திரம், கந்த மூர்த்தம் என்று கூறாற்கும். துணிகைப் புராணத்தாரும் “வைவாய்க் கணிசசிப்படையென்ன வதிவித் திருக்கோ வணத்தண்டு - வைவாய் வலத்தினமைந்தருளித் கடியி லிடக்கை பதித்தருளி - வைவாய் வழவகும் பொறிபுலனை பலத்த வுறவ ரிமை யவர்க - ஞய்வா னிறைஞ்ச வருள் வழக்குங் கந்தனுரு முருற்றாரும்” என்றுரைத்து நிறுவினர்.

ஆரம்-தண்டையென்னும் அணியுமாம். அலம்=படை. அதாவதுமழுப்
படைபோன்ற கோவணத்தண்டு “மென்காற் பாரணுதிபர்” எனக்
கொண்டுமிருதுவாகிய காற்றைப் புசித்தலையுடைய முனிவர் என்று
முறைத்தலுமொன்று. வாரம்=பக்கம். (ஏ)

செல்வக் குமாரர்.

என்கீரீக்கழிநேடிடடி யாசிரியவ்ருந்தம்.

சேயிரவியொளிகவற்றுமாமணிப்பொன்முடியுஞ்

செம்முகமுங்கருணைபொழிநயனமுஞ்செவ்வாயுந்
தூயறும்புமுகொழுஞ்செழுமணிப்பொற்குழையுந்

தொடைநிறைந்ததுணைத்தோளுஞ் சுடரிலைவேற்படையு
மாயுமறைநூன்மார்புங்களவறறுஞ்சாந்து

மணிபணிப்பூரைமும்பொன்னெய்யலுடையழகும்
பாயொளிக்கிண்கிண்புனைந்தசீரடியுமபடைத்த

பழநிமலைக்குமரணையாமபணிந்திடுதல்செய்வாம்.

இ-ள். சிவந்த சூரியனது ஒளியையும் வருத்துகின்ற (வெல்
கின்ற) சிறந்த இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்பட்டபொற்கிரீட
மும், செவ்விய திருமுகங்களும், அருளைப் பொழிகின்ற திருக்கண்
களும், சிவந்தவாயும், சுத்தமாகிய நல்ல புழுகு சிந்துகின்ற செழிய
இரத்தினங்கள்பதித்த பொற்குண்டலங்களும், மாலை நிறைந்த
வலியபுயங்களும், ஒளிபொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதமும்,
ஆராயப் படுகின்ற வேதமாகிய உபலீதத்தை யணிந்த மார்பும்,
நல்ல கலவைச சந்தனமும், அழகாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்
களும், பீதாம்பரமாகிய உடையினழகும், பாரந்த ஒளியை யுடைய
கிண்கிணி யணிந்த சிறிய திருவடிகளும்பெற்றுள்ள பழநி மலையின்
கொழுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வக்குமாரரை யாம் வணங்குவாம். ()

ஆறுமுக நாயனார்.

ஐயுச்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆறுமணிமவுலியுங்கண்ணீராறுங்குழைகளீராறும்பால
மாறுநற்பவளவாயாறுமாறுவெழுத்தாறுமாறோ
ஐறுமிளிர் துண்டமுந்தோளீராறுங்கரங்களீராறுஞ்சோதி
யாறுவதனமுந்தொழுதுவாராறுதபிறவியினைப்பாறுவாரே.

இ-ள். மாறுபடாத ஆறெழுத்தின் பொருளாகவும் விளங்கு
கின்ற சண்முகக் கடவுளது. ஆறு இரத்தின கிரீடங்களையும், பன்
னிருதிருக்கண்களையும், பன்னிரு குண்டலங்களையும் ஆறு நெற்றி
களையும். ஆறுநல்ல பவளம்போன்ற திருவாய்களையும் ஆறு வின்ன
கும்நாசிகளையும், பன்னிரு திருப்புயங்களையும் பன்னிரு திருக்கரங்
களையும் ஒளிபொண்ட ஆறுமுகங்களையும் வணங்குகின்றவர் ஒழியாத
பிறவியினையும் நீங்குவார்கள்.

ஆறெழுத்தாவது-சடக்கா மந்திரம் அது “மெக்குமாராய” என்
பது ஆசிரியர் நச்சிருக்கி கீரியர் கருத்து. சிலர் வேறு விதமாகவுங்
கூறுப. அவ்வுண்மை யெல்லாம் குருமுகமாகத் தேர்ந்தறி. குமா
ரக்கடவுளுக்குப் பன்னிரு விழி யன்றி, நெற்றிக் கண் ஆறுஞ்
சேர்த்துப்பதினெட்டு எனவுஞ் சிலவிடத்துக் கூறப்பட்டது. இது
சொற்பின் வருநிலை யலங்காரம். (க)

தெய்வயானை யம்மையார்.

ஐயுச்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பழுதிலறுதொழின்மறையோர்துதிக்கையுந்தா
னமும்படைத்துப்பருவந்தாங்கிச்
செழுமணிப்பூணிழைத்தழுதைதுணைமருப்பும்
கூணுதலுந்திருவினோங்கித்

கொழுமலர்க்கூதளந்தொடுத்தகண்ணியும்பூங்
கடம்புநறுங்குரவுந்தோய்ந்த
வெழிற்றும்பாகனுக்குவகையுதவுதெய்வ
யானைபதம்தயஞ்சேர்ப்பாம்.

இ-ள். குற்றமற்ற ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணர்க
னால்துதிக்கப்படுதலையும் சுவர்க்கத்தையும் பெற்று, கன்னிப் பரு
வந் தரித்து, அழகிய இரத்தினபாணம் புனைந்த இருதனங்களாகிய
கொம்புகளும், ஆபரண மணிதெ நெற்றியும் அழகினுடன் பெற்று
யர்ந்து, கொழுவியபூக்களும் வில்வ விலைகளுந் தொடுத்துக் கட்டிய
மாலையும் பொலிவாகிய கடப்பமாலையுஞ் வாசனே கொண்ட குரா
மாலையும் தோய்த்ததனாண்டாகும் அழகை வாய்த்த முருகவேளா
ளாய்) பாகனுக்கு மகிழ்வைத் தருகின்ற தெய்வயானை யமமையாது
திருவடிகளை எம்மனத்தின்கணவைத்துத் திபாணிப்பாம்.

யானைகளுக்குத் துதிக்கை, தானம் (மதம்) பருவம் (வயது)
மருப்பு, ஸ்தல், பாகன் இருத்தல் போலத் தெய்வயானை யென்றதற்
கேற்ப இவ்வனம் வருணித்துக் கூறினர். இதனைச் சிலேடையணி
என்ப. பாகன்=பாகத்திலிருப்பவன், யானையைநடாத்துவோன், ()

வள்ளி யம்மைபார்.

அறுகீர்க்குழிநேடிலடி யாசிரியவிநீந்தம்.

கண்ணகன்மாவிரும்புவியிலின்றொர்புதிதென்னவுமுட்

கவன்றுவேடர்

தண்ணெனமூவிருமுகமுமேனையவும்படைகளுந்தோன்

ருமற்றோன்றிப்

பண்ணவர்கண்கவரவளர்வேங்கைகொழுக்கொம்பரெனப்

படர்ந்துபற்றுந்

தண்ணமலர்பொதுள்வள்ளிப்பசுங்கொடிச்செந்தளிரடிகள்
சரண்புக்கேமால்.

இ-ள் இடமகன்ற சிறந்த பெரிய பூரியில் இதுபோன்ற வியப்பு வேறில்லையென்று (உலகர்) கூறவும், வேடர்கள் மணம் வருந்தி நடுங்கவும், ஆறு திருமுகவசனம் மற்றைய உறுப்புக்களும் ஆயுதங்களுங் காணப்படாது முளைத்து, தேவர்களது கண்களே பெல்லாவ கொள்ளை கொள்ளும்படி வளர்ந்த வேங்கை மாத்தைக் கொழுகொம்பாகக் கொண்டு படர்ந்து பற்றிநிற்கும், குளிர்த அழகிய பூக்கள நெருங்கிய பசிய வள்ளிக் கொடியினது சிவந்த தளிர் போன்றபாதகங்களையே அடைக்கலமாகக்கொண்டு(யாம)புகுந்தேம்.

வள்ளியம்மையாரைக் களவொழுக்க வழியிற கொள்ளும்படி திணைப்புனஞ்சென்ற முருகக்கடவுள் தமதுருவைக்காத்து வேங்கை மரமாயினர். அதுகண்டவேடர் ஒருகாலத்து மில்லாத வேங்கை இதுபோது முளைத்ததெவ்வாறு என்று மன நடுக்கமும், அற்புத முககொண்டிரின்றார் என்பது கந்தபுராண சரித்திரம் ஆகலின இவ்வனங்கூறினார். வள்ளியம்மை யாரைக் கொடியென்றதற்கேற்பக் குமரவேளைக் கொழுகொம்பென்றார். கொழு கொம்பாவது- கொடிகள் படருதற்சாக ஊன்றுகொம்பு. இச்சாசத்தியா ராகிய வள்ளியம்மையார் வள்ளிக்கிழங் கெடுத்தகுழியிற் றேன்றினமை யால் வள்ளியம்மை யெனப்பெயர் பெற்றார். அதனை,

பாத்தி படுவள்ளிப் படுகுழியில் வந்திடலால்

வாய்த்த விவனாமம் வள்ளியெனக் கூறினரே.

‘எனவருஉங் கந்தபுராணக் செய்யுளால் அறிக. இதனற் சத்தி மான் எவ்வுருக் கொள்கின்றானே அதற்கேற்பச் சத்திய முருக் கொள்வன் என்னும் உண்மை பெறப்படும். (கக)

தலைவன்.

முந்தநனுவா திவடிவாகமுதலந்தமின்றி

மூலஞால

மந்தணமாருயிர்கடொறுநிறைவியாபகன்சிவமா

மலையின்மீது

கொந்தணவுங்குடுமியுங்கோவணவுடையுநான்மார்புங்

கோலுங்கொண்டோ

ரந்தணனாய்வுகுருவந்தரித்துநின்றானவனடிகண்

முடிமேல்வைப்பாம்.

இ-ள் முற்பட்ட சாக்கிர முசலியு வடிவக் கொண்டு முதலும் முடிவுமில்லாமல், பிரகிருதியின வழிப்பட்ட பூமியின்கண்ணுள்ள ஆரிய உயிர்க் கூட்டங்கடோறும் நிறைந்த வியாபகமுடைய சிவமாகிய மலையினமேல், பூகவொத்துள்ள கெருவகியகுடமியும், கோவண ஆடையும், உபவீத மணிந்த மார்பும் தண்டுங் கொண்டு ஒருபிராமணனாகி, பிரமசாரி வடிவவகொண்டு நின்றிருந்த நாயகன் உடைய திருவடிகளை (எமது) சிமேல் வகிப்பாம்.

சுற என்பதற்கு எதிர்மொழி நனவு - சாக்கிரம். மூலம் = பிரகிருதி; மாமாயையுமாம். மந்தணம் = இரகசியம் எனக் கொண்டு இருதயமாகிய குகைமென்பாருமுளர். வடுகன் என்பது வடுகு என நின்றது. கொல்லன் என்பது கொல் எனநின்றாற்போலு. பிரமசாரி வடிவக் கொண்டு நின்ற சரிதத்தைச் சிவரகசியநீதுச் சம்பவ காரணத்தீதி காண்க. (கஉ)

துளங்குமறந்தெறுபிறைவாப்கறைகெழுவெங்

கொலைமழுமான் றுணைக்கைபற்றி

விளங்குமரன்குன்றிமிழத்தனிவிழிச்சேய்

செழுமலர்தூய்விரும்புவோருட்

கூடி .

பழநித் தலபுராணம்.

களங்குமரந்தையுங்களைந்தகதிரிலேவேற்
கடவுள்சிவகிரியில்வையு
மிளங்குமரனிணைமலர்க்கண்கிணிச்சரணஞ்
சரணெனத்தாழ்ந்திறைஞ்சுவாமால்.

இ-ள். நடுக்கத்தைத் தருகின்ற பாவங்களை யழிக்கும் பிறை
போன்ற வாயிலே யிராதததோய்ந்த வெவ்விய கொலைத் தொழில
கொண்ட மழுவாயுதத்தையும் மாணையும் இருகரத்தினுள் தாங்கி
விளங்குகின்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலைமலையை
விட்டு நீங்கிய அந்த ஒப்பில்லாத (நெற்றிக்) கண்ணையுடையசேயும்,
செழுமையாகிய பூக்களைத் தூவி விருமபி வழிபடுவோரது மனை
களவகத்தையும் துன்பத்தையும் நீக்கிய ஒளிபொருந்திய இலைபோ
லும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடவளும் ஆகிய பழநி மலைக்கண
எழுந்தருளியிருக்கும் இளைய பிள்ளையாரது இரு தாமரை மலர்
போன்ற கண்கிணி யென்னும் ஆபாணமணிந்த திருவடிகளே புக்
லீடமெனக் கொண்டு விழுந்து வணங்குவாம். ஆல் - அசை. (கூ)

குழந்தைவேலப்பர்.

இருவருங்காண்பரியவொருமுதல்வனுதல்கிளர்த்தவிழி
யெரியிற்றோற்றம்
பொருவருஞ்சேயெனத்தெரியாதிகலுமடல்கெழுமிடம்பன்
பொன்றவீட்டி
வெருவறமீளவுந்தடுத்தாட்கொண்டுசிவகிரிக்காவல்
*விளைப்பநாளுந்
திருவருணல்கியகதிர்வேற்சேவகன்சேவடிக்கமலஞ்
சென்னிசேர்ப்பாம்.

இ-ள். பிரம் விட்டுணுக்களாகிய இருவராலு முணர்த்தற் கரிய முழுமுதலான சிவபெருமானது நெற்றியினின்றும் வெடித்த அக் கினிக்கண்ணில் நின்றும் அவதரித்த ஒப்பில்லாதகுமாரனென்பதையறியாமல் எதிர்த்த வலிமை பொருந்திய இடம்பன் என்பவனை வரங்களழிய வழித்து, பின்னரும் பயரீங்கும்படி (அவனைத்) தடுத்தடிமைக் கொண்டு சிவகிரியாகிய பழநிமலையை பெந்நாளுங் காவல் செய்யுமாறு திருவருளைப்புகந்த ஒளியையுடைய குழந்தைவேற் பெருமானது செவ்விய பாதங்களாகிய தாமரை மலரை (எழுது) தலையிற்றரிப்பாம். (கச)

அரவினிழலுமிழ்மணிசீதளவயிரகோமளந்தண்

டரளராசி

வீரவிநிழலருவிகொழித்திழியுமுயர்சிவகிரியில்

விளங்கிநாளு

மிரவிநிழலுழைமுதுழைவானெழுந்துலவவிசும்பினக

டுரிஞ்சிரீடு

குரவினிழலுறைகுழந்தைக்குமரனிருகமலபதங்

குறித்துவாழ்வாம்.

இ-ள். சர்ப்பங்களினது ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களும், குளிர்மையாகிய வயிரமும் கோமளமும் தண்ணிய முத்துக் கூட்டங்களும் ஒன்று கலந்து, சாய்ந்த அருவிநீரானது கொழித்துக் கொண்டிறங்கும் உயர்வாகிய சிவமலையின்கணிருந்து, நாடோறுஞ் சூரியன் தன்னிழலின்க ணுழைந்து செல்லும்படி மேலோங்கி, விளங்குகின்ற அவ்வாகாயத்தின் வயிற்றைக் கிழித்து அப்பாற் சென்ற திருக்குராமர நீழலின்க ணெழுந்தருளியிருக்கும் குழந்தைவேற் பெருமானது இருதாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத் தியானித்து வாழுவாம். (கடு)

திருஆவினன்குடிக் குழந்தை வேலாயுதர்.

சேவினன்வந்தனமாசானெனத்தெரிந்துதாழ்த்தியசெஞ்
செவியில்ஞானந்
தூவினன்வந்தனைபுரிபுத்தேளிரருந்துயர்துமித்த
சுடர்வேற்றோன்றல்
பூவினன்வந்தனைமுனிவரிற்றுப்பூதுற்றுவகைபெறும்
பூமான்பூமி
ஞவினன்வந்தனைபுரியாவினன்குடிவேளாடிமலர்க
ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். இடப வாசனாகிய சிவபெருமான் குருவே வந்தன
மென்று சொல்லி அறிந்து சாய்த்துக் கொடுத்த திருசசெவியின்
கண், ஞானோபதேசசக்தை யோதி யருளினவரும், வழிபாட்டைச்
செய்கின்ற தேவர்களது பெருந் துன்பத்தைக் களைந்த கதிர்வேலா
யுதப் பெருமானும், பூமியின்கண் வந்த அவ்வளவு முனிவர்களும்
வியப்படைந்து மகிழ்வையடையச் செய்யும் அரசரும், இலக்குமியும்
காமதேனுவும் சூரியனும் வழிபாடு செய்த திருவாவினன் குடியின்க
ணேழுந்தருளி யிருக்கும் கந்தசுவாமியினது திருவடிகளாகிய புட்
பங்களே பெயர் மனததின் கண் வைத்துத் தியானிப்பாம். (சுசு)

முத்துக்குமார சுவாமி.

தருவருவிண்ணவர்முதலோர்பரசமணிமுரசியம்பத்
* தைப்பூசத்திற்
பொருவருபொற்றேரினருள்வழங்கியிருதலைச்சூலங்
குவிசம்பொற்பத்

திருவரதாபயமில்ங்கத்தென்றிசையிலருட்கடைக்கண்

சேர்த்திமாத

ரிருவருடனரசவீற்றிருக்குமொருதலைவனையா

மிறைஞ்சுவாமால்.

இ-ள். (சந்தானம் அரிசந்தானம் மந்தாரம் பாரிசாதம் கற்பகம் என்னும் ஐவகை) தருக்களும் பொருந்திய விண்ணுலகத்து வசிக் கும் தேவர்கள் முதலாயினோர் துதிக்க, மணிகளும் முரசு வாத்தி யங்களும் ஒலிக்க, தைமாதத்துப் பூசுநட்சத்திரத்திலே ஒப்பில்லாத பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தேரினகண் எழுந்தருளி (யாவார்க்கும்) அருளைக்கொடுத்து, இருபக்கதுஞ் சூலமும் வசுகிராயுதமும் அழ கைச்செய்ய, சிறந்தவரதம் அபயம் எனினுந் திருக்கைகளும்விளங்க, தெற்குத் திகிலினிடத்தே தமது திருவருட் கடைக்கோணக்கத்தை வைத்து (இசாசத்தி கிரியா சத்திகளாகிய வள்ளி யம்மையார் தெய்வயானையம்மையார் என்னும்) பெண்கள் இருவரோடும் கொலு வீற்றிருக்கும் ஒரு தலைவராகிய முத்துக் குமார சுவாமியை யாம் வணங்குவாம். (கௌ)

திருநந்தியடிகள்.

கருநந்தியிமொறுமுனிவர்கரஞ்சிரமுகிழ்ப்பக்

கணகமேரு

பொருநந்திமழவிடைமேற்பொன்மலர்மாமழைபொழிந்து

புலவர்போற்ற

வருநந்திவடிவமுமாலன்பணியுங்கணங்கடொழு

வாழ்வும்பெற்ற

திருநந்தியடிகளினையடிகண்முடிபுனைந்துவினை

தீர்துமன்றே.

இ-ள். கருவிலுற்றுப் பிறக்கும் பிறவி கெடும்படி இருடிகள் சமதுகைகளைத் தலைக்கண் வைத்து அஞ்சலி செய்யவும், பொன் மயமாகிய மேருமலையை யொத்த தருமநாதியாகிய இளமை பொருந்திய இடப வாகனத்தினமேற் கற்பக மலரை விடா மழைபோலத் தேவர்கள் யாவருஞ் சொரிந்து துதிக்கவும் வந்து அருளுகின்ற சிவ பெருமானது திருவுருவதையும் விட்டுணு பிரமர்களுமவணங்குஞ் சிவகணத்தவர்கள் பூசிக்கும் பெருவாழ்வையும் அடைந்த திருநந்தி தேவரது இருதிருவடிகளையும் சிரமேற் றரித்து வினைகளினின்றும் நீங்குவாம். (௧௮)

நவவீரர்.

பாலொளிவெண்ணிற்றினர்செம்பவளவொளிச்
சடையினர்பார்வதிதன்பாலர்
சூலொளிவாட்பலகையர்சூர்முதறடிந்த
வேற்கிறைவர்துணைவர் தூய
வாலொளியகூரெயிற்றர்வீரவாகு
வைமுதலமணியிற்றேற்றம்
போலொளிரொன்பதினமரையும்விரைமலர்தூய்த்
தூய்ப்பணிந்துபோற்றுவாமால்.

இ-ள். பால்போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளிய திருநீற்றையுடையவரும், பவளம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்தையுடைய சடைமுடியினரும், உமைமம்மையாரின புத்திரரெனச் சொல்லப்படுவோரும், சூலம் ஒளிபொருந்திய வான் கேடகம் என்னும் ஆயுதங்களை யுடையவரும், சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக் கொன்ற வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் தம்பிரமாராயிருப்பவரும், வெண்ணிறத்தையுடைய கூரிய பற்களை யுடையவரும் ஆகிய வீரவாகுதேவர் முதலாகவுள்ள, இரத்தினங்களின் காட்சிபோலவினவ

கும் வீரர்கள் ஒன்பதின்மரையும் வாசனை பொருந்தியபுட்பங்களைச்
சொரித்து சொரித்து வணங்கித்துதிப்பாம்.

சதாசிவ மூர்த்தியின் ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆறுபொறிகள்
தோன்றி உலகெங்கும் பரத்தல் கண்டு இறைவி யஞ்சினுள்
போல ஓடாரின்றான். அதனாலே யவள் திருவடிச் சிலம்புகளிற்
பதிநுள்ள நவரத்தினங்களும் வீழ்ந்தன. அவை யொன்பதும்
ஒன்பது சத்திகளாகி, இறைவனைப் பார்த்தமாத் திரையிலே மோக
முற்றுக் கருப்பவதிகளாயினர். அவரிடத்தினின்றும் தோன்றின
வரே நவவீரர் எனப்படுவார். அவர் பெயர் வருமாறு—வீரவாகு,
வீரதீமா, வீரமாபுரதோர், வீரமார்த்தாண்டர், வீரகேசரி, வீரமா
மகேசர், வீரமாமகேசுவரர், வீராக்கதர், வீராதகா, தூய்த்தாய
என்னும் அடுக்குப் பன்மைப் பொருட்டு.

(க.சு.)

திருஞானசம்பந்தநாயனார்.

முரசதிரும்பிரம்புரமுனையெழுந்துதமிழ்முழங்க

முழக்கவேதந்

தரைசெந்நன்மாக்களுய்யமறைவனமொரீ இக்கடம்பா

டவிசாராதங்க

ணரசுநிழிலெண்பெருங்குன்றமண்வெள்ளத்திரண்முருக்கி

யசிலங்காக்கும்

பரசமயகோளரியையேதியர்குளாமணியைப்

பணிதல்செய்வாம.

இ-ள். முரசுவாத்தியம் முழங்குஞ் சீகாழிப் பதியாகிய குகையி
னின்றும் எழுந்த, தமிழ்மொழி முழங்க, வேதமெனும் தேவாரத்
திருப்பதிகங்களைக் கர்ச்சித்து, பூமியின்க ணுள்ள நல்ல மனிதர்கள்
பிழைக்கும்படி வேதாரணியைத் தலத்தினின்றும் நீங்கிக் கீழம்பா
ரணியம் எனப்படும் மதுரைநகரையடைந்து, அவ்விடத்துக் கூன்
பாண்டிய அரசனது காவலுக்குட்பட்ட எட்டுப் பெரிய மலைகளி

ஹம் இருந்துவந்த சமணவெள்ளத் தொகுதிகளை யழித்துப் பூமியி லுள்ளாடாக் காத்தருளிய பாசமய கோளரியும், அந்தண குலசிகா மணியும் ஆகிய திருஞான சம்பந்த நாயனாரை வணங்குவாம்.

முாசு - கொடை முழவு, வெற்றி முழவு, மண முாசு என மூவகைப்படும். பிரமனாற் பூசிக்கப்படலாற் சீகாழிக்குப் பிரமபுர மென்று பெயராயிற்று. பாசமய கோளரி - புறசு சமயங்களாகிய யானைகளை யழிக்குஞ் சிவகம் கோளரி என்றதற் கேறப்ப் பிரம புரத்தைக் குடியாகவும், தேவார வோதையைக் கர்ச்சனையாகவும், குலசிகிறையனார் மங்கையர்க் காசிபார் முதலாயினோரை மாக்க ளெனவும், மறைவனம், கடம்பாடவி எனவும் கூறினர். எண் பெருங்குன்று - பசுமலை, ஆனைமலை முதலாயின. “எண் பெருங் குன்று அமண் வெள்ளம்” வீண்பதற்கு, பெரிய மலைகளில் வசித்த எண்ணாயாஞ் சமணவெள்ளம் என்று முறைக்கலாம். குளா=சிகை, மணி=இரத்தினம். தலையிலணியப்படும் இரத்தினம். (௨0)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மலராசிரெறியரிடும்கற்பிணைவாரிதிமிதப்ப

மறைவல்லோர்பற்

பலராசிபகர் திருப்பாதிருப்புலியூர்க்கரைசார்ந்து

பவநோய்தீர்வான்

புலராசிரெறியொருவிச்சிவசமயநெறியினிடைப்

போந்துஞானச்

சலராசிபடிந்ததமிழ்வாசீசர்சரணமலர்

தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள். மும்மல சம்பந்தமுடைய ஒழுங்கவழியினிற்குஞ்சு மணர் ளளா விடப்பட்ட கல்லானது தெப்பமாகக் கடலின்கண் மிதக்க,

வேதங்களில்வல்ல பிராமணர்கள் பற்பலர் வாழ்த்துக்களைக்கூறும்
கும்பிபாதிபிபுலியூர்க் கரையை யடைந்து, பிறவிப் பிணியை நீக்
கும்படி ஐம்புலக்கூட்ட வழியைவிட்டுசைவசித்தாரை மார்த்தத்திற்
புகுத்துசிவஞானமாகிய கடலின் மூங்கிய தமிழ்வல்ல வாசீசப் பெரு
மானதுதிருவடிகளாகிய தாமரைமலரைச் சரமீது வகிப்பாம். (௨௧)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முடிதடவவிருவிசும்புநதடவவொருமலரடிபார்

முழுதுமற்றே

ரடிதடவவளரறியுமயனுமிருவருமடியு

முடியும்பாந்தட்

கடிதடவல்லிளமுலைவாணுதற்பரவைகிரணமணிக்

கனகவாயிற்

படிதடவவிடுநதமிழ்த்தெள்ளமிழ்தகவிநாவலன்றாள்

பணிதல்செய்வாம்

இ-ள். திருமுடியை, பெருமை விளங்கும் ஆகாயத்தினுட் தேட
வும், ஒப்பற்ற தாமரை மலர் போலும் திருவடியைப் பூமிமுழுதி
னும இன்னுமோர் முறை தேடவும், வளர்கின்ற திருமாலும் பிர
மனுமாகியிருவரும் அடியையும் திருமுடியையும், சர்ப்ப படத்தை
யொத்த நிதம்பமும் சூதாடு கருவியை நிபாதத இளமை கொண்ட
தனமும் ஒளிபொருத்திய நெற்றியுமுடைய பாவை நாயகியாரது
ஒளி பொருத்திய இரத்தினவக ளமுத்திப் பொன்றாற் செய்யப்
பட்ட வாயிற்படியில தேடும்படி தூதாகவிட்ட தமிழில் வல்ல
தெளிந்த அமிழ்தகவியாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது திருவடிகளை
வணங்குவாம்.

முன்னோர்கால் சிவபெருமானது முடியையும் அடியையும்
தேடிக்காணாத பிரம் விட்டுணுக்களாகிய இருவரையும் இன்னு
மோர் முறைபாவை வாயிற்படியைத தேடுவாராயின அவை நாமக்
கெளிதிரு புலப்படுமென, இறைவனைத் தூதாகவிடுத்த சுந்தரனென்
பது கருத்து. (௨௨)

வாதவூ ரடிகள்.

கரைசெறியும்வாதவூர்ப்பிறந்துகுருந்தடியின்மதிப்
 பாகன்கையு
 னுறைசெறியங்குசத்தடங்கியருட்டளையோ டானந்த
 வொளிநீராடிக்
 குறைசெறியுமுனர்வுசேவகம்பயின் றுபொதுவிலிளங்
 கொம்போடாடு
 மரசநிழலடிவையுமாணிக்கமழகளிற்றை
 யகத்துள்வைப்பாப்.

இ-ள். (வைகைநதிக்) கரையை யடுத்த திருவாத வூர்த்
 றேன்றி, குருந்த மாத்தடியின்கீழ் வீற்றிருந்த பிறைத் துண்ட
 முடைய பரமசிவனது திருக்கரத்தின்க ணுள்ள சிவஞான போத
 மென்னும் அங்குசத்தி லடங்கி, திருவருள் என்னும் பிணிப்புடனே
 சிவானந்தம் எனனும் பிரகாச முள்ள வாரிதியின் முழுகி, (சிவத்
 துவ) விளக்க மமைந்த தம்மறிவு செவ்விய உணமைப் பொருளிற்
 கலந்து, அம்பலத்திலே (கனகசபையின்கண்) இளமைகொண்ட
 பூங்கொம்பு போன்ற சிவகாமியமையாருடன் திருநடனஞ் செய்
 தருளும் நடராசப் பெருமானது குளிர்மையுடைய திருவடிக்கண்
 சேர்ந்திருக்கும் மாணிக்க வாசகரென்னும் இளயானையை மனத்
 தின்க ணிருத்தி நினைவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளே யானே யென்றதற் கியைய மதிப்
 பாகன், அங்குசம், தலோ, நீராடல், சேவகம், நிழலடிவையுடல் கூறப்
 பட்டன. மதிப்பாகன்-புத்தியுள்ள யானைப் பாகன் எனவும், சந்திர
 னாகிய பகுதியைத் தரித்தவன் எனவும் பொருள். அங்குசம்=
 தோட்டி. உரை செறி அங்குசத்து அடங்கி=சிவஞானபோத உப
 தேசம் காதிற்செறிந்த அடபொழுதே உண்மைப்பொருள் பதிவது
 என்னலுமாம். அங்குசத்து அடங்கி=அழகிய திருவடித் தாமரையி

னடங்கி என்றலுமொன்று. செம்மை அகம்—செவ்விய உண்மைப் பொருள். சேவகம்—யானை துயிலுமிடம், (௨௩)

சிவனாடியார்.

பண்டசரெனக்குவித்தமணலிலாப்பயம்பெய்து
பணியும்போழ்திற்
கண்டசரென்னாதுகிதைத்ததந்தைதாண்மழுவார்
கடிந்துசேட
முண்டசர்கூடியதுகூடிமகப்பேற்றினரு
நுயர்வுபூண்ட
தண்மசர்முதலதிருத்தொண்டர்பதஞ்சார்ந்தவர்தாட்
சார்ந்துமன்றே.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் சிவலிங்க மெனப் பாவித்துக் குவித்தமணலிலே பசுக்களின பாலையபிடேசஞ் செய்து பூசிக்குங்காலத்தில்த், அதனைப் பார்த்து, சிவமேயென்று கருதாது (வெறுமணல் எனக்கருதி) அழிக்கத் தொடங்கிய தமது தந்தையின் பாதத்தை மழுவாயுதத்தாற் றுணிதது, சிவநிருமாலியததை யுட்கொண்டு, சிவபெருமான் நரித்த கொன்றை மாலையைத் தாமுந்தரித்தது, சிவனுக்குக் குமாரென்னும் பேற்றிலே திருவருள் உயர்வையும் பெற்ற சண்டேசுர நாயனா முதலிய திருத்தொண்டர்களுடைய பாதங்களைக் கதியாக அடைந்த அடியார்களது திருவடிகளை யடைவேம். (௨௪)

குகனாடியார்.

உய்வதேகருதியருச்சனைபுரிவோர்வரியைந்து
முறைப்போர்செம்பொன்
பெய்வதேற்றேற்றபணிபுரிவிப்போர்புரிவோர்தம்
பெருமைகேட்போர்

சைவமேசமயமெனத்தலைநிற்போர்சிவகிரியிற்
 ரயங்கும்வைவேற்
 ரெய்வமேதெய்வமெனத்தெளிந்திடுவோர்மலர்ப்பாதந்
 தெரிசிப்போமால்.

இ-ள். முத்தியடைந்து உய்வதொன்றையே நினைத்து அருச்
 சனைசெய்கின்றவரும், பஞ்சாக்கரங்களையுஞ் செபிக்கின்றவரும்,
 சிவந்தபொன முதலிய கொடுத்த பொருள்களை (அன்புடன்) வாங்
 கித தருத்த திருப்பணிகளைச் செய்விப்பவரும், அவனன முள்ளா
 ரது பெருமைகளைக் கேட்போரும், சைவசித்தார்த சமயமே
 மெய்சமய மெனக்கண்டு அதன்வழியின்று ஒழுக்குவோரும், பழநித்
 தலக்கணுள்ள சிவ மலையின்கண் விளங்கும் கூறியவேலாயுதத்தைத்
 தரித்த தெய்வமே முழுமுதற் ரெய்வ மென்ற தெளிந்து வழிபடு
 வோரும் ஆகிய குகனடியார்களுது தாமரை மலர்போன்ற திருவடி
 களைத் தரிசிப்போம். ஆல்-அசை. (உரு)

நனிதவநாடொறும்புரிந்துசாத்துவிக் குணமடைந்து

நவைகடர்ந்து

தனுமுழுதுமுழுத்திருநீற்றினொளிபழுத்தொழுநுந்
 தலைமைசார்ந்து

புனிதமுறவள்ளங்கவைவேற்குமரனுறைசினகரஞ்சூழ்
 போந்துப்பாற்றி

யனுதினமேவலிற்பரிவுபுரிந்ததிருவகவடிமைக்
 கடிமையாமால்.

இ-ள். மிகுந்த தவத்தைத் தினந்தோறஞ் செய்து, சாத்து
 விசுருணங்களைப் பொருந்தி, குற்றங்களினின்றும் நீங்கி, தம
 உடம்பு முழுதும் உத்தூனாமாகத் தரித்த விபூதியி னொளி
 மூதிர்த்து காணப்படும் பெருமை கொண்டு அகத்தாய்மையும்

பொருந்த நின்று, கூறிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக் கடவன் வீற்றிருந்தருளுவ கோயிலை வலமவந்து துதித்து, நாடோறும் (அவன்உடைய) திருப்பணி செய்தலில் அன்பாக விரும்பிய திரு வகம்படித் தொண்டர்க்கு (யாம்) அடிமையாவேம்.

தவம் என்பது ஈன்செ சரியை கிரியா யோக ஞானங்களை, “ஐம்புவேடரி நயந்தனை வளந்தனை - தமமுதல் குருவுமாய்த் தவத்தினிலுணர்ந்தவிட் டன்னிய ம்னபையி னானகழ் செலுமே” எனனுஞ் சிவஞானபோத சூத்திரத்தா னுணர்ச்சு.

சாததுயிக் குணமாவன—ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொறுமை, புலனடக்கல் என்பனவாம். அதற்குமேற்கோள்.

பிங்கலநீதை.

ஞானம் தவ மேன்மை நல்லருண் மோனம்
வாய்மை பொறைபுல னடக்கல்சாத் துயிசம்.

குற்றங்களாவன - காமம், வெகுளி, மயச்சம் என்பன, அகத் தாய்மை யின்ன தென்பதை, புண்ணிய நன்னீரூடல் கடவளர் பூசையாற்றல்” எனவருஉங் கூரட்டிராயகீ செய்யுளாலு, “சத் தியந்தானஞ் சமந்தம் நின்சொற் சாறுத லொருவழிப்படுதல் - புத் தியேமுதல் கரணமோர் நான்கு மடக்குந் புலன்கள் போய்கழியி- னுய்ததிடாதமைத்தல்” எனவருஉங் கூரடிகால்கீ செய்யுளானு முணாக.

அகம்படித் தொண்டாவது கண்ணி, தொடை, பிணையல், இண்டை முதலிய மாலைகள் சமைத்தல், திருவாபரணம், திருப்பரி வட்டம், கொடி, குடை, சாமரம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைத் தாக்குதல், அவற்றான் அலங்காரஞ் செய்தல்முதலாயின. அவற்றை,

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற் புடைப் பணிகளேந்தி

மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுங்

தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் றகும்பணி தலைநின் றுய்த்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

என்னும் பெரியபுராணக் கையுளாற் றெரிசு. அடிமை என்
பது, தச்சு என்றாற்போல விசுவிகெட்டுநின்ற பெயர் என்பர் இலக்
கணக்கொத்தார். (௨௬)

சந்தான குரவர்.

நந்தாவுள்ளொளிஞானமுதிப்பமல
விருடுமிநதுநவிறற்கொண்ணு
முந்தாயபொருளிதுவென்றருளுருக்கொண்
டுயிர்மெப்பொருண்மூன்றுமேற்று
வந்தாளும்பெண்கோநதியுடுத்தவெண்ணெய்
மெய்கண்டான்வழியிற்றேற்றுஞ்
சந்தானகுரவர்பதம்பிறவிநோய்
தவிராக்குமருந்தெனவுட்டுகாள்வாம்.

இ-ள். குறையாத வுண்மைச சிவஞானத் தோன்ற, அதனால்
மல இருள் அகன்று, சொல்லுதற்கியலாத முதன்மையுடைய உதிப்
பொருள் இதுவே பென்று தெளியும்படி அருளே யுருவமாகக்
கொண்டு, எமது உயிர் உடல் பொருள் என்னு மூன்றையும் ஏற்று
விரும்பி யடிமைக்கொண்ட பெண்ணையாற்றினுற் சூழப்பட்ட திரு
வெண்ணெய் கல்லூரி லமர்த்தருளியமெய்கண்ட தேவப் பெருமானே
யும், அவனது சந்தான வழியாய்த் தோன்றிய ஆசாரியர்களான
அருணத்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் மறைஞான சம்பந்த நாயனார்,
உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆகிய ஆசாரியர்களது திருவடி
களேப், பிறவியாகிய நோயைநீக்கும் மருந்தாக உட்கொள்வாம்.(௨௭)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பாயிரம்.

பாயிரம் என்பது நூல் வரலாறுரைத்தல். “ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்-பாயிர மிலலது பனுவலன்றே” என்று இலங்கணத்தார் கூறலின், எவ்வகைச் சிறப்புடைய நூலாயினும் பாயிர மில்லாக்கால் அது நூலெனப்படாது. ஆகலின் இங்குப்பாயிர முறைத்தார். அதன்வரலாறுவது:-

முன்னர்க் காலத்திலே, வேதம் சிவாகமம் என்னும் இருநூல்களின் உண்மைப் பொருள்களின் சாரங்களையெல்லாம் அடக்கி அநாதி மலமுத்தபதி யாகிய சிவபெருமான் பதினெண்புராணங்களையுமருளிச்செய்தார். அவையாவன:- பிரம புராணம், பதும புராணம், விஷ்ணு புராணம், சைவ புராணம், பாகவத புராணம், பவிடிய புராணம், நாரதீய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஆக்கினேய புராணம், பிரமகைவர்த்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், வராகபுராணம், கந்த புராணம், வாமன புராணம், கூர்ம புராணம், மற்ச புராணம், காருட புராணம், பிரமாண்ட புராணம், என்பன வாம்.

இவற்றுள் சைவம், பவிடியம் மார்க்கண்டேயம், இலிங்கம், வராகம், கந்தம், வாமனம், கூர்மம், மற்சம், பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சிவபுராணங்களாம்.

விஷ்ணு புராணம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் என்னும் நான்கும் விட்டுணு புராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் என்னும் இரண்டும் பிரம்புராணமாம். ஆக்கினேயம் என்னும் ஒன்று அக்கிளிபுராணம் ஆகும். பிரமகைவர்த்தம் என்பது சூரியபுராணம் ஆகும்.

இப்புராணங்கள் பதினெட்டுக்கும் மூலமாக அநாதியே யிறைவன் ஓர்புராணஞ் செய்தனன். அதனையே பின்னுள்ளோர் பதினெட்டாகினர். முதலிற் சிவபெருமான் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சனற்குமாரமகா முனிவர்க்குப் போதித்தார். அவர் வேத வியாதிர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சூதாமகா முனிவர்க்கு உபதேசித்தார் அவற்றுட் கந்தபுராணமே மகா விசேட முடையது. அதனிற் கூறப்படாத சரிதங்களும் பொருள்களும் உலகத்தில் இல்லை “எந்தப் பொருளுங் கந்தத்தி லுண்டு” என்ற பழமொழியும் அதனை விளக்கும். அது ஒரிலக்கங் கிரந்த முடையது. இத்துணைச் சிறப்புக்களை யுடைய கந்தபுராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இப்பழநித் தலமான்மியம், இருபத்து நான்கு அத்தியாயத்தின் மேற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை யாராய்ந்து செந்தமிழ் நடையிற் பாடுகவென்று பேரறி வுடையோர் பணித்தாராகலின், அவர் மொழியைத் தலைமேல் வகித்துச் சிறியேன் விருத்தப் பாக்களிற் பாடினேன். இதன் கண்சருக்கம் இருபத்து மூன்று உள்ளன. குமரனே! குரு பரனே! சரவண பவனே! சண் முகனே! குகனே!

என்று சொல்லும் நாமங்களைக் கேட்ட வளவிலே, அவர் பெறுதற்கரிய பேரெல்லாம் பெறுவர் என்றால் அக்கடவுளது பெரும் புகழையெல்லா மீடுத்த இப்புராணத்தைக் கேட்போர், பாராயணஞ் செய்வோர், பதிப்பிப்போர், பொருளவிரிப்போர் யாவரும் எததுணைப் பெறும்பேறுகளையும் எளிதில் அடைவர் என்பது சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலுஞ் சத்தியமே. இவ்வாறு சூதமுனிவரர் ஆணையிட்டுக் கூறினராயின இப் புராணத்தையும் யாவரும் கைக்கொண்டு முகலே மானுடப் பிறவிக்கு இன்றியமையாப் பயனாகும்.

அருகீர்க்கழிநெடிலடி யூசிரியவிருந்தம்.

இறைவனருள் வழிநடதிபாற்றெரிநதுசனற்குமர
னியல்வியாதற்

கறையவவன்சூதமுனிக்கருளியமூவாறுபுரா
ணத்திற்காந்த

முறைபிறழா துதவுக்ரிப்பிரகாசகாண்டத்தின்
மொழியுமிநதூற்

குறைவிலத்தியாயமறுநான்குநடைபெற்றதன்மேற்
கூறுமாதோ.

இ-ள். சிவபெருமான் அருள் வழிப்பட்ட திருநடதிதேவரிடத் துக்கேட்டுணர்ந்து, சனற்குமார முனிவர் கல்லிலக்கண முடைய வியாச முனிவர்க்கு உபதேசிக்க அவ்வியாத முனிவர் சூத முனிவர்க்கு, உபதேசித்த பதினெண் புராணங்களுட் காந்தபுராணமானது, இயல்புவழுவாமற்சொல்லப்பட்ட கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே கூறப்பட்ட இப்புராணக் கதைகள், குறைவில்லாத இருபத்து நான்கு அத்தியாயம் சொல்லிமுடிந்ததன் பின்னர்க் கூறி நிற்கும். மாத - ஒ - அசைகள்.

அள்ளிலைவெள் வேற்குழகன் சிவகிரியி
 லரசுவீர் நிருக்குமநகண்
 கள்ளவிழ்பூங்கழனிவளநதிகழ்பபழநிக்
 காதைவடமொழிபையாய்ந்து
 தெள்ளுதமிழாற்றருதிசிறந்தெனவத
 தலனவைகுந்தெளிமெயஞஞான
 வள்ளுணர்முதுகருதெறவொவெளிற்றறிவி
 னெனைவிளித்தேதயுரையென்றாரால்.

இ-ள். கூறிய தாடவெடியாய வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத்
 தரித்தகுமாரகடவன் சிவகிரியினிடத்து அரசு கொண்டுருக்கப்
 பெற்ற, அழிய குளிர்த் தேன செறிந்த பூக்க னெருங்கு வயல்
 களின் வளங்கள் விளங்கும் பழநி மான்மியத்தை, வடமொழியை
 யும் ஆராய்ந்து தெளிந்தசமிழ் மொழியாடசெய்த சிறக்கத் தாகட்ட
 வாய் என்று, அந்நகர் நகண் வைகுந்தென்க மெயஞஞானமாகிய
 உணமையறிகை யுடைய பெரிபொருள், வெறுமை யறிவுடைய
 (கல்விதேன்விளிறு) சிறியேனாகிய என்னை அழைத்து உரைத்தனா

அத்திருமாநகரவதிதுண்ணறிவுடையோர்
 சிறியேன்புலன்றினினுறு
 மித்தமிழின்ருறைதீர்ப்பச்சொல்வகைசொற்
 பொருணிரபியெடுப்பரென்றே
 வைத்தமுறைசசருக்கமிருபான்முன்று
 வரவினிதுவழங்குமாற்றான்
 மெய்த்தமிழின்சுவையொழுகும்விருத்தயாப்
 பதுவிளங்கவிளம்பலுற்றேன்.

இ-ள். அந்த அழகிய பழநி யென்னும் பெரிய நகரத்தில் இருக்
 கும் கூறிய அறிவினையுடைய பெரியோர், சிறியவனாகியவான் அற்ப

மதி கொண்டு செய்த இத்தமிழ் தூவிற் பொருந்திய குறைகளை
நீக்கும்படிநினைத்து, சொல் வகைகளையும் சொல்லின் பொருள்
வகைகளையும் நிறைத்து ஏற்றுக் கொள்வா ரென்று எண்ணியே,
முறையாக வைக்கப்பட்ட சூட்சுமங்கள் இருபத்தி மூன்று பொருந்த,
உறுதிப் பயனைக்கொடுக்குத் தன்மையுடன, நிலைபெற்ற செந்தமிழ்ச்
சுவை தேங்கும் விருத்தப் பாக்கள் விளங்கும்படி சொல்லத்
தொடங்கினேன். (௩)

தூற் பெருமை.

குமரகுருபரசரவணோற்பவகுதாசண்
முகாவெ ற்றேதி
மமரரநிவரியபரசதிபுனியிலெளிதினில்வந்
தடையுமென்றால்
விமலமுடனிருசெவிபாலவனை துதொல்கதையமுத
மிசைநதோர்முற்றுந
தமலமதுவிளியநனிபெ றும்பயனெல்லையையொருவர்
சாற்றற்பாறேறு.

இ-ள். குமானே ! குருபரனே ! சரவணோற் பவனே ! ருகனே!
சண்முகனே என்று சொன்னால், தேவர்களும் அறிதற் கரிய பர
முததியிப்பூமியிலேயே இலகுவாக வந்து சேரு மென்றால், பரி
சுத்தமுடன் இருகாதுகளினாலும் அக்கடவுளது புராண சரித்திர
மாகிய அமிர்தததையுண்ட பெரியோர்கள், தம்மையநாதியே பங்
தித்து நிற்றும் ஆணவமலசத்தி மெல்லாங்கெட, மிகவும் அடையும்
உறுதிப் பயன்களின் அளவினை யொருவர் சொல்லும் பகுதி
யுடைத்தோ? (௪)

தூல் செய்த காலம்.

மலர்தலையுரகந் தாங்குமணிமுடிச்சகமதென்னு
நிலைபெற்றிறுத்தமுனைஞ்ஞாற்றின்மேற்றிகமுமைம்பரீன்
றலைசெறிபருவநதன்னிற்றனிநெடுங்கதிர்வேலண்ண
னலனுறுபழநிமுதூர்ப்பெருமையைநவிலனுற்றேன்.

இ-ள். பரந்த தலையையுடைய ஆதிசேடனார் ரூக்ஷப் படுகின்ற இரத்தின மமைந்த முடிக்கணுள்ள சகம் என்றும் சொல்கின்ற, நிலை பெற வைத்தோதிய ஆயிரத்தைஞ்ஞாற் றைம்பது என்னும் முதன்மை யுற்ற வருடத்தில், ஒப்பற்ற நீண்ட ஒளிபொருத்திய வேலாயுதப் பெருமானது, நன்மை யுள்ள பழைய பழநித் தலத்தின் மான்மியத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

ஆதி சேடன் ஆயிர தலைகளை யுடையதாகலின் “மலர்சுலை யாகம்” என்றார், உர=மார்பினால், கப=கஞ்சரிப்பது. இத்தூல் சாலி வாகன சவருடம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்யப்பட்டது. ஆகவே இறறைக்கு இருதூற் றெழுபத்தைந்து வருடத்திற்கு முன்னர் என்க. நலம் - நலனை எனப்போலி. (இ)

தூற் பெயர்.

பொருந்துமுக்குணமுமந்தக்கரணமும்புலனுமுள்ளுந் திருந்தமுற்றொருங்குணர்ந்தோர்செவிப்புலன்றேக்கவாரி யருந்தமுதனையதொன்னூல்வழிநடாயசலமேநதி பெருந்தமிழ்புனைந்தவிநதூற்பெயர்பழனிப்புராணம்.

இ-ள். அநாதியே வந்து பொருந்திய முக்குணங்களும் மனமுத லிய அந்தக் கரணங்களும் ஐப்புலன்களும் ஏனைய உட்கருவிகளுந் திருத்த முறும்படி கல்வி கேள்விகள் முற்றையும் ஒருசேர அறிந்த பெரியோர்கள் தமது செவியறிவிற்கு நிறைக்கும்படியுள்ளியெடுத்து உண்ணுகின்ற அமுதத்தை யொத்த முதனூலின் வழியே நடந்து, டலைபை வில்லாக எந்திய சிவபெருமானால் அநாதியே உண்டாக்கப் பட்ட பெரியசெந்தமிழால் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட இத் தூவின் பெயர் யாதெனிற்பழநிப் புராணம் எனப்படும்.

முக்குணமாவன—சாத்துலிகம், இராசதம், தாமதம். அந்தக் கரணமாவன—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். என்பனவாம். புலன்களாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கத்தம் என்னு

ஹைந்தாமம். உள் எனவே மெய் வாய் கண் மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகளும், தசவாயுக்கண் முதலியவுங் கொள்க அசலம= சலித்தலில்லாதது. சிவபெருமான் சம்ஸ்கிருதத்தை யருளிய காலத்தே தமிழ்மொழியையும் அருளினர் என்பது தோன்ற “அசல மேந்தி பெருந் தமிழ்” என்றார். இதனானே தமிழ் சம்ஸ்கிருதத்தினின்றும் பிறந்ததென்பார் கூற்றும், இடையிற் சிலராலே கட்டப் பட்ட தென்பார் மதமும் மறுக்கப் பட்டன. (சு)

நூல் செய்த காரணம்.

இந்த நூலாரியத்தையீர்த்தமிழ்த்தொடர்புசெய்ய வந்தகாரணம்பாடுதென்னில்வண்டமிழ்நிலத்திலவைகுங் கந்தவேளடியாராயங் கலந்தருட்கடலின்மூழ்கு மந்தவாழ்வடையலம்பேரீன்பமுமடையலாமே.

இ-ள். வடவொழிக்க ணுள்ள இந்த நூலை, தண்டமிழ்ப் பாக்க ளாலே செய்யவந்ததற்குக் காரணம் யாடுதென்று கேட்பின், சொற் பொருள் வளங்களையுடைய தமிழ் வழங்குந் தேயத்தின்க ணிருந் தும் கந்தக் கடவுளின் அன்பர்கூட்டகைன் ஒருவரோ டொருவர் கலந்து பாராயணஞ் செய்து, அககடவுளது திருவருட் கடலிலே முழுக்கசெய்யும் அத்தப் பெருவாழ்வையும் பெறலுமாகும், அத்து விச முத்தி யாகிய பேரீன்பத்தையு மடையச் செய்தலு மாகும் என்னுவ காரணமே.

தமிழ் என்பதற்குத் தனித்த முகரத்தை யுடைய மொழி யெனவும், தனிகையான மொழி யெனவும், இனிமையை யுடைய மொழி யெனவும் பொருள் கூறுப. வடக்கண் லேங்கடமுந் தெந் கட் கன்னியா குமரியும் எல்லையாக வுடையது எனவும், வடக்கின் கண் வடுகும் தெற்கின்கண் கடலும் எல்லையாக வுடையது எனவும், பாண்டிநாடே யது வெனவும், சோழநாடே யதுவெனவும் பலரும் பலவாறு கூறுப. ௧ (அ)

பாயிர முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வானமுட்பருகும்வீரைமலியுராரீரும்பூநதண்
கானிருங்குளவிமேவிநகவாபசங்கீடமுமபோற்
றேனிமிர்விசாகனன்பருளங்கொலிற்சிநியேன்புன்சொற்
றானிதுநன்காம்பாநுநொண்டெனப்புரிவதாமே

இ-ஸ். மேகங்கள் உட்கொள்ளுஞ் சூழத்திந்தி னிறைந்த
உப்பு நீரும், பொலிவாகி குளிர்த காட்டினிட ததுப் பெருமையை
யுடைய குளவியானது சென்று எடுக்கின்ற பசியபுழுக்குளம் போல,
தேன்வண்டுக ளொலிசகின்ற ஆட்டுக்கூடா வாசனத்தாராகிய கந்
தக் கடவுளின் மெய்யனபாது மனததல இது கொள்ளப்படுமானால்,
(கல்வி கேள்வி+ளிற்) சிறியவ னாகிய எனது இழி மொழிகளை
யுடைய இஃதாலும யான தொண்டிபட இயற்றுவதனாலே சிறந்த
தாகும்.

(க)

வார்கடற்புலவுமோரார்மைகிறச்சேறுமோரார்
நீர்மலியுவுருமெண்ணாநித்திலமணிகொள்வார்போற்
சீர்தபவிருண்டதீஞ்சொற்பொருசுவைதிரிதறேரார்
கூர்வெயிற்படைவேளசாடைகுறிததுளககொள்வாகல்லோர்.

இ-ஸ். நீண்ட கடலின் கணுள்ள புலால் காற்றத்தையும் அறிய
மாட்டார், கருகிறத்தையுடைய சேறிருத்தையுங் கவனியார், நீரி
னிறைந்த உப்புத் தன்மையையும் கோக்கார், முத்துக்களையும் இரத்
தினங் களையும் விருப்பி யெடுப்பார், அதுபோலப் பெரியோர்களும்,

செராழிய இருள் போன்ற கொடுஞ் சொற்சொற், பொருள்சொற், கவைகளும் வேறுபட்டவையும் பாராதவராய், கூறிய கதிர்வேற் பெருமானது கதையைச் சொல்லுவ தெனறுணர்ந்து மேலாகக் கொள்வர். (௨)

புலவரும்போற்றுத்தானைக் கொழிபுகன்றுவெற்றிற்
புலவனுக்கரம்போதித்தம்பொருளவகைவிரிவுக்கூட்டிப்
புலவருக்கருளியும்பாபுச முசிவகிரியிலைவரும்
புலவனுட்கொளவான்பாடப்புக்கவெனபுலமைநன்றே.

இஃது தேவர்களுடது சித்தின் தமது தந்தையாராகிய வெ
பொருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளை யுபசேசித்து, பொதிய மலை
யினகணுள்ள அகத்திய முனிவர்க்குத் தருமநெறியைப் போதித்
தும், அசப்பொருளின் வலையுரை ஹிரிவுரைகளையுஞ் சேர்த்து
ஆரம்பித்து அவற்றின் உண்மைகளைக் கடைசசுவகப் புலவர்க்குத்
செரித்தும், பூரியிலுள்ளவாசனாலே புகழப்படுகின்ற சிவகிரியில்
எழுந்தாளி யிருக்குக கொழுவவாகிய குமாரப் பெருமானார்
விரும்புமபடி பாசேற்றப் பருகி என்சநிவநன்று என்று. (௩)

முகணர்வுடையோரோடுகருதலியதெரிந்தெஞ்ஞான்று
போதுசொல்ல முதருண்டசோகுமொள னிலேவெச்செய்போற்
காதுகளைன்சொன்னஞ்சங் கைக் கப்போதுய்க்குமேயோ
யாதுசொல்லறிவேனாசதுரப்பதடுகென்செய்கேனை.

இஃது பேற்றிவுடைய புலவர்கள வேதமுதலாய பற்பல நூல்
களையெல்லா க்ஞாய்ந்து, எந்நாளு லோதய சொற்களாகிய அயிர்
சத்தையுட்கொண்டு நின்றத்த ஒள்ளிய இலையதொழின் முற்றிய
வேலாயுசகதை யுடைய ககசக் கடவளினது அழகிய செவிகள்,
எனது மசாற்களாகிய விடத்தை வெறுதது வீடுமா, அல்லது ஏற்
மகயொள்ளாதுமா, எதுஞ் சொல்வதற்கு அறியவில்லென், பாட
வேன். உடையனது அபாப பிடித்துச் சொல்லுதலால் யான் என்செய
வேன். பாடத்தொடங்கினன்) (௪)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

முதலாவது,

கிரிச் சருக்கம்.

முனிவர்களாலே துதிக்கப் படுகின்ற வியாத முனிவர் மாணுக்க ராகிய சூதமுனிவர் கைமிசாரணயத்திற் சென்றார். அவ்விடத்திருந்த தவத்தினர் யாவரும் அவரைக் கண்ட அளவில் எதிர்சென்று உபசரித்து எமக்குக் கிடைத்தற்கரிய பெருவிருந்து வந்ததென்று மனமும் முகமும் மலர்ச்சிக்கொண்டு, உபசார மொழிகளைச் சொல்லி, அவரை யாசனத் திருத்தினர். ஏனைய உபசாரங்களுையுஞ் செய்து, கல்விகேள்விகளில் வல்ல முனிவரே! சூலபாணிய ராகிய சிவபெருமானது புகழை விரிக்கும் புராணங்கேட்ப தற்கு மிக்க அவாவுள்ளேம். தேவரீர் கருணை கூர்ந்து திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று குறை யிரந்தார். அது கேட்ட சூதமுனிவர் கூறுவார்.

எந்தையாம் பரம னிணையடி மறவா வுளத்தீர்! புராணத்தை யோதுதற்கு இடம், காலம், பாத்திரம் வேண்டும். இவ்வனம் தெய்வ வனமாகலானும், இக் காலம் நல்ல காலமாகலானும், சிவனடியராய நீங்க ளிருத்தலானும் இங்குப் புராண மோதற்குத் தகுதி வந்தது என்றார். முனிவர் ஐயகேள், முன்னர்ப் பதினெண் புராணங்களையும் உபதேசித்

தீர். அவற்றுட் சிறந்த கந்தபுராணத்திலே கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே மேருமுதலிய மலைகளையும் புவனங்களையுங் கூறிய பாகத்திலே, எல்லாமலைகளினும் விசேடித்த தாகித் தென்னிசையிலே வராககிரி என்று ஓர் மலையுளது. அதனி டத்தே யிருமை யின்பங்களையும் அளிக்க வல்ல ஒரு தல மிருக்கின்றது என்று சொன்னீர். அதன் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்துக் கூறுதிர் என்றிரந்தனர். முனிவர் பெருமான் உவகையுடையராய், குகதாசர்களே ! அதனது பெருமை யாவரானும் அளவிடக் கூடாது. ஆயினுஞ் சருங்கச் சொல்வேன். கேண்மின்.

இப் பூவுலகின்கண் மலைகள் அளவிலவாக விருந்தா லும் மேரு, ஏமகூடம் (கதிர்காமமலை) இமயம், மந்தரம், கயிலை, கந்த சைலம் என்பவற்றில் குமாரசுகடவுள் எந்நா ளும் வீற்றிருப்பர். இன்னுங் கடம்புமலை, சம்புமலை, போதி மலை, ஆலி, கேதார பருப்பதம், சீபருவதம், திருக்காளத்தி, திருக்கழுக்குன்றம், திருத்தணிகை, வேங்கடம், குகனேரி, திருவண்ணாமலை, முதுகுன்று, திருச்சையம், திருச்செங் கோடு, நாராயணகிரி, கொல்லி, ஈங்கோய்மலை, திருக்கற் குடி, திரிகிராமலை, சுவாமிமலை, குன்றக்குடி, திருப்பரங் குன்றம், பழமுதிர் சோலைமலை, திருச்செந்தூர்க் கந்த வெற்பு, பொதியகிரி, திரிகுடாசலம், வெண்ணெய்வரை, கொடுமுடிக்கிரி, கோங்குமலை, மருதமலை, அத்திரி, பேரூர் வெள்ளியங்கிரி, காளமலை, வராககிரி பென்னும் பெயர் கொண்ட மலைகளிலே குமாரசுவாமி எஞ்ஞான்றும் வீற்

நிருந்தருளுவர். இவற்றுள் வராகமலை என்னும் அம்மலைக்கு வடசாரலில் விட்டுணுமலை யொன்றுளது. வாயுதிக்காகிய வடமேற்குத் திசையில் ஒருகுரோச தூரத்தில் பிரமன்மலையுளது. அதற்குக் கீழ்க்கே சிவபெருமானுறையுஞ் சிலம் பெய் றுளது. அம்மலை பூமியிலுள்ளாராலும் விண்ணுலகத்தாராலும் அளவிடற்கரிய பொலிவையுற்று, சத்திமலையோடுகூடி, குமாரக்கடவுள் நடுவே தங்குதலாற் சிவமலை யென்னுமது சிவனையே போன்று நின்றது சிவனது சடைபைப் போலவும், திருவீழி போலவும், திருமுகம் நேரவும் விளங்குவது அச்சிவமலையிற்றான் நூரபன் மனதி யசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்த பெருமான் வீரநிருத தருளுகின்றார் அதன் பச்சத்திற்றுள் திருவாவினன் குடித்தலம் என்னும் பழநித்தலம் அதன் பாங்கர்க்கு விளவனம் உண்டு கோங்குவனம் என்னுமோர் தலமும் உளது. இவற்றின் பெருமைகள் சொல்லற்கு அரியனவாயிருந்தாலுஞ் சிலவற்றை யெடுத்துக் கூறுவோம் என்று சூதமுனிவா சொல்வாராயினர்.

புனிதமாமுனிவர் போற்றும் பொருளுருவியாதவேத முனிபுகற்றல் புராணமுழுதொருங்குணாகதசூதன் பனிமுதலியவருத்துமபருவங்கட்குடையாதென்று நனிதவம்புரிவோவைவகுநைமிசாரணியநோநதான்.

இ-ள். பரிசுச்சமுடைய பெரிய இராமர்கள் துதிக்கும் ஒப்பில்லாத வேதத்தில் வல்ல வியாச முனிவா சொல்லிய பழைய புராண முழுவதையும் ஒரு சேர அறிந்த சூதமுனிவா, பனிமுதலிய வருத்தின்ற பருவகாலங்களுக்கு (தம்முடல்) வருத்த மாட்டா

தென்று, மிக்கதவத்தைச் செய்கின்ற முனிவர் இருக்கும் கையி
சாரணியத்தை யடைந்தார். (க)

சென்றமாதவணவேதச்சிரப்பொருளுணர்ந்துமூன்றாம்
வென்றமாமுனிவரேநர்ந்துவேணவாவுறத்தழீஇக்கொண்
டின்றுநல்விருந்துவந்ததெனமனமகிழ்வுதூங்க
நன்றுறக்கொணர்ந்தோர்பீடத்திருத்தினர்முகமனல்கி.

இ-ள். அவ்விடத்துப் போன குத முனிவரை, வேதார்த்தப்
பொருளையறிந்து, முககுற்றங்களையும் வெற்றி கொண்ட பெரிய
முனிவர்சேர்ந்து, வேணமும் அவாவானது மிகத் தழுவிக் கொண்டு,
இற்றைத்தினம் நல்ல விருந்து வந்ததென்று மனமகிழ்ச்சி மிகுக்க,
நன்மைபொருந்தக் கொண்டுவந்து ஒரீட்டத்தில் இருத்தி உபசாரங்
களைச் சொல்லி. (உ)

அருக்கியமுதலநல்நயதரிளைப்பார் நியந்தண்
முருக்கிதழ்ச்சருக்காபீட்டுமுநயகுகள விகூறிச்
சருக்கமிலகேள்வியோய்முச்சுடரிலைப்பெருமான்றொல்சீர்
பெருக்குதொல்புராணவகேட்குமவேட்சையோம்பெரிதுமென்றார்.

இ-ள். அருக்கியம்முதலான உபசாரங்களை யெக் லாஞ்செய்து,
வழி உடத்தலா லுண்டாகும் ஆபாசதையும போககி, அழகிய
குளிர்ந்த முருக்கமலரை யொத்த உசடுகளைக் குவித்துப் பின்னரும்
உபசார மொழினை உரைத்து, குறைவின்றி விரிந்த சேள்வியறி
வுடைய முனிவரே ! மூன்று ஒளிகொண்ட இஃகபோலும் வேலா
யுதப் பெருமானது பழமையான சிறப்புக்களை மிகுதியா எடுத்துச்
சொல்லுகின்ற பழையபுராணவகேட்கும விருப்பம் பெரிதும் உடை
யேம் என்று கூறினார் (முனிவர்.) * (உ)

அவ்வுரைகளான நன்னரருளினீராரணங்கள்
செவ்வனாகமங்களுந்தொல்புராணங்கடெளியவோதி

லெவ்வமிரேசகாலபாத்திரமிவைகள்வேண்டும்
வெவ்வியல்பில்லீர்சொல்லில்லிரியுமோர்சிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். முனிவர்கள்கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் (சூதமுனி
வர் சொல்வார்) நன்று சொன்னீர், வேதங்களையும், செவ்விய சிவா
கமங்களையும் பழமைபாகியபுராணங்களையும் தெளிவுறும்படி சொல்
லுங்கால், சூற்றயில்லாத இடம், காலம், பாதிரம் என்னு மிவை
கள் வேண்டும், கொடிய குணமில்லாத முனிவர்களே ! அவற்றைச்
சொல்லுங்காலத்து விரிவுபடும். ஒருசிறிது எடுத்துச் சொல்வாம். ()

நற்பெருந்தேசநற்பூதரந்தெய்வநிதீர்த்தங்க
ணற்பெருந்தவவனங்களுநென்ன கர்மடங்க
ணற்பெருங்கோயிலாதியவற்றினுநற்காலத்தி
னற்பெருதவத்தோர்கேட்பவிறுக்கென்றனர்நன்னுலோர்.

இ-ள். நல்ல பெரிய தேசம், சிறந்த மலைகள், தெய்வத் தன்
மை பொருந்திய ஆறு, புண்ணிய தீர்த்தங்கள், நல்ல பெருந் தவத்
தைச செய்யும் ஆரணியங்கள், நாடு, நல்ல நகரம், மடங்கள், சிறந்த
பெரிய தேவாலயங்கள் முதலிய இடங்களில், சுபகாலத்திலே நற்
குணமுடைய பெரிய தவத்தினர் கேட்கும்படி சொல்லுக வென்
றுரைத்தார் நல்லதூலில் வல்ல புலவர்கள். (இ)

ஆதலின்வனத்துட்டெய்வவனமிதுவன்றோநும்மைக்
காதலினிறைஞ்சுமிந்தக்காலநற்காலமன்றோ
தாதலரிதழிவேணிச்சங்கரன்றொண்டர் தமமின்
மூதறிவினீர்நீரன்றோமொழிகுவனும்பாலென்றான்.

இ-ள். ஆதலால் காடுகளுள் இக்காடு தெய்வத்தன்மை பொருந்
திய காடாகும். உங்களை (புராணங் கேட்கவேண்டு மென்னும்)
விரும்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றஇக்காலமும் நல்லகாலமாகும். மகாத்ம

பொருத்திய கொன்றைப்பூமாலையைத்தரித்த சடாமுடியைய யுடைய சிவபெருமானது 'அடியவர்களுட் பேரறிவுடையவர் நீவிரல்லவோ, இன்னை காரணத்தால் உங்களிடத்து அதனைச் சொல்வேன் என்றார் (குதமுனிவர்.) (சு)

என்பதுமுனிவர்கேளாவெதிர்முனிவரனைநோக்கி முன்பருளினைபுராணமுழுவதுமவற்றுட்காந்த மின்பொலிகிரிப்ரகாசகாண்டத்தின்மேருவாதி நன்கெழுகிரிகளுந்தானங்களுநவிறுமெல்லை.

இ-ள். எனற சொன்னதை நைமிசாணியத்து முனிவர்கள் கேட்டு, எதிரில் இருந்த முனி சிரேட்டராகிய குதரைப் பார்த்து, புராணங்கள் எல்லாவற்றையும் முன்னரே எமக்கு உபதேசித்தருளினீர். அப்புராணங்களுட் காந்தபுராணத்தில் ஒளிவிளங்கும் கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே, மேருமலைமுதலாகிய நன்மைவாயந்த மலைகளையும், தலங்களையுஞ் சொல்லுங் காலத்தில். (எ)

சிறந்தனகிரிகளுட்டென்றிசையினினீர்கொண்மேக நிறந்தருவராகவெற்பொன்றுளததனீழலின்கண் ணுறைந்துளதிற்பமுத்திதருவதோர்தலனுண்டென்றே யறைந்தனைவகையினன்றின்றருளுதிவிரிவினென்றார்.

இ-ள். சிறப்புடைய மலைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்ததாக, தெற் குத்திசையிலே கருக்கொண்ட கரிய மேகத்தை யொத்த நிறத்தை யுடைய வராககிரி யொன்று இருக்கின்றது. அதனடிக்கண் இவ் வுலக வின்பங்களையும் முத்தியையும் அளிப்பதாய ஒருதலம் உள தென்று சுருங்கக்கூறினீர். இப்போது அதனை விரிவாகச் சொல்லி -ருள்க வென்றார். (அ)

என்றவரிசைப்பக்கேளாவிருந்தவன்சிரந்துளக்கி நன்றிதான்நிறிதென்றேநமதுநன்கருத்துமற்றப்

பன்றிவெற்பியல்புமந்தப்பாங்கரின் பெருமையும் யா
ரொன்றறப்புகல்வார்சேடனுரைக்கவுமரியவென்றால்.

இ-ள். என்று அமமுனிவர் கூற, பெரிய தவத்தினான சூத
முனிவர் தலையை யசைத்து, முனிவர்கான் ! நீவிர் கூறிய இது நல்
லது நல்லதே. நமது எண்ணமும் இதுவே. அவ் வராகமலையின்
தன்மைகளையும், அதன் பக்கத்துள்ள தலத்தின் பெருமைகளையும்
ஒன்றும் விடாது சொல்லவல்லவர் யாவா? ஆதிசேடனுக்குச் சொல்
லுதற்கு முடியாதென்றால். (க)

ஆயினுமரியவற்றுளரியதைத்தெரியுமாறெந்
தாயினுமினியஞானதேசிகன் சாற்றல்வேண்டு
நீயவையறைதியென்றிரீமலவாகசுணர்ந்துநெஞ்சிற்
பாயிருடுமிநதுளீர்யாமநிந்தவைபகருவென்றும்.

இ-ள். அவ்வாறு சொல்லற்குக் கூடாதானாலும், அரியவைக
ளுட் சிறந்த விஷயத்தை யுணருமபடி நமது தாயைப் பார்க்கினுஞ்
சிறந்த ஞானருருவே யுண்ணின்று தெரித்தல வேண்டும். நீர் சொல்
வீராக என்று கூறினீர், சுத்தமான சொற்னைக் கேட்டறிந்து மனத்
தின்கட் பொருந்தும் பாக்த மல இருளை நீக்கியுள்ள முனிவர்களே,
யாம் அறித்தவற்றைச் சொல்கின்றேம். (க0)

எனமனத்தடர்ந்தொண்ணானதேசிகனினைப்பொற்பாத
னைமலர்கழினமென்போதலர்த்திராணமலர்ப்பூவகொன்றை
வனையும்வேணியர்க்கோர்வாய்மைபுகன்றதேசிகர்கோமானை
நினைவரமுகூர்த்தமொன்றுநினைத்துளங்குமிழ்ப்பநேர்ந்து.

இ-ள். என்றாரத்து, மனத்தின்க ணெருங்கி யுள்ள அழகிய
ஞானசாரியாது அழகிய இருபாதங்களாகிய தேன்பொருத்திய மிரு
துவான தாமரைமலர்களை விரியச்செய்து, அன்றலர்த்த கொண்

தைப் பூமாலையைத்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒரு உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த பாமாசாரியராகிய பழகப் பெருமானை சீனைவீற் றொருத்தும்படி ஒருமுகூர்த்த காலத் தியானீதது, மனவ ருதியப் பெற்றது. (௧௧)

மாமறைத தலைவீர்கேண்மோவரையள ப்பிலவுண்டேனுங்
காமர்பொற்குவடடிலேமங்கனிமாசலத்திற்குயெய்வத்
தூமணிமந்தரத திலவெள்ளியங்கிரியிற்றொல்லோ
மேமுறவைகுருகந்தகிரியில்வேளுறையுமென்றாம.

இ-ள். பெரிய வேட்கைகளுக்குத் தலைமை வாய்ந்த முனிவர்
களே ! கேட்டீராக, (இப் பூவுலகனைண்டு) மலைகள் அளவில்லாதன
புருந்தாலும், அழகிய மேருமலையிலும், ஏமகூடம் என்னுங் கதிரை
தலையிலும், சிறந்த இமயமலையிலும், தெய்வத்தன்மையுடைய சுதத
மாகிய அழகிய மந்தர மலையிலும், வயலாய் மலையிலும், பெரியேரீர்
இன்பமுற்று இருக்குங் கந்தகிரியிலும் கந்தசுவாய் எக்கரலத்தும்
நீங்காது வீற்றிருப்பர்.

மறை - இரட்சிப்பொருளை யுடையது என்பர் ஆசிரியர் நகீர்
றூர்க் கிரியர் கேண்மோ - மோ, முன்னிலையகை. “எமகவின்”
என்பதற்கு, இன்பஞ்சிறந்துள்ள என இமாசலத்திற்கு அடையாக்கு
வாருமுளர். கந்திரை மலையாவது - இலகையிலே தென்பாகத்
துள்ள திவ்வியதலம். இதுவே ரூபன்மொதி வசாரையழித்தற்குக்
கொண்டபாசறையெனபது துணிபு. என்னை? மகேந்திரக் கடல்
என்னும் இந்துசமுத்திரம் பக்கத்தில் இருத்தலானும், கந்தபுரா
நகர்தார் கருத்தும் அதுவே யாகலானு மென்க. (௧௨)

தண்மலர்க்கடம்புசம்புதண்சிலைப்போதிமேலை
விண்ணிவராலிநான்குமேருவின் குணபாலாதி

சஅ

பழநித் தலபுராணம்.

நண்ணுநாற்றிசையின்னீடுநாவலந்தீவின்மேவு
மண்ணலங்குமரிகண்டத்துளபலவடுக்கன்மாதோ.

இ-ள். குளிர்ந்த புட்பங்களை யுடைய கடம்புமலை, சம்புமலை
குளிராமையான போதிமலை மேலாய ஆகாயத்தையளாவிய ஆலிமலை
யென்னும் நான்கும், மேருமலையின் கிழக்குத் திசை முதலாகப்
பொருந்தும். நான்கு திசைகளினும் மிகச் சம்புத்தீவின்னுள்ள பெரு
மையிற் சிறந்த குமரி கண்டத்தினிடத்தே பலமலைகள் உள்ளன.
(அவற்றையெஞ் சொல்வேம்.)

மேருவின் நென்பாகத்துள்ள வெள்ளை நாவற் பழத்தினிரதம்
ஒடுகிற காரணத்தால் இத்தீவிற்கு நாவலத்தீவு எனவும், சம்புத்தீவு
எனவும் பெயர் குமரிகண்டம் இஃதிரா இலகை முதலாயின. ()

கலிநிலைத்துறை.

ஒளிவிளங்குகேதாரமென்றுரைப்பதோரோங்க
நெளிவுகொண்டசீர்ப்பருப்பதநதேமலாபிஷிற்றி
யளிவிழைநதவர்தொழுந்திருக்காளத்தியசலந்
தளிர்நறுமலர்ச்சோலைகுழ்தருங்கழுக்குன்றம்.

இ-ள். புகழ் விளங்கப்பெற்ற கேதாரம் என்று சொல்லப் படுவ
தோர் மலையுளது நெளிவுபொருத்திய சீசயிலம், தேன் பொருந்திய
பூக்களைச் சொரிந்து அண்பை வீருடைய உழியவர்கள் வணங்குந்
திருக்கானத்திமலை, தளிர்களும் நல்ல புட்பங்களு முள்ள சோலை
களாற் சூழப்பட்ட திருக்கழுக்குன்றம். (கச)

கொல்கினத்தவெங்கொடுமறக்கிராதர்தஞ்செருவிற்
நெருல்லைநல்லெழில்காட்டிவெள்குவர்க்கருள்சுரந்து
வல்லிருங்குவிவளமுலைவள்ளிமென்குறமாண்
செல்லியோடரசிருப்பதுசெருத்தணிக்குன்றம்.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தையுடையமிக்கதீவினைவாய், வேடர்களோடு செய்த யுத்தத்தில், பழமையாகிய தமது கல்ல அழகைக்காண்பித்து, தமமை விரும்பிப் பூசிப்பவர்க்குக் கருணையளித்து, குதாடுங் கருவியைப் போன்ற திரண்ட அழகிய தனங்களை யுடைய குறமகளாகிய வள்ளியம்மையாராஞ் செல்வ நங்கையுடன் அரசு வீற்றிருப்பது திருத்தணிகை மலையாரும்.

செரு=யுத்தத்தினின்றும், தணி=தணிந்த இடம். அதாவது குரபன்மன் முதலிய அசுரரோடுசெய்த யுத்தத்தினின்றும், கம்பி முதலியவேடரோடுசெய்த போரினின்றும் வந்து தணிந்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றதென்க. செருத்தணி பெண்பது, இக்காலத்துத் திருத்தணி பெணவழகைப் பூடுகின்றது. “வேள்வாக்கருள் சுரந்து” என்னும் பாட்டுச் சிறப்பன்று. மான் செல்வி=இலக்குமி யாகிய மானினது மகள் என்றலுமாம். (46)

தண்டுழாய்குரவணிந்துசக்கரமயிராங்கி
மண்டுபொற்கலைசெய்யகோசிகமருங்கசைத்துக்
கொண்டல்செந்நிறந்திகழ்ந்திருபுட்கொடிகொண்டு
விண்மீவேளுறைவேங்கடமிளர்குகனேரி.

இ-ள். குளிர்ந்த துழாய் மாலையும் குராமாலையும் அணிந்து, சக்கராயுதமும் வேலாயுதமும் தரித்து, கெருங்கிய பீதாம்பரமும் சிவந்தவத்திரமும் இடையிற் சுற்றி, மேகம் போன்ற கருநிறமும், சிவந்தநிறமும் கொண்டு, கருடன் சேவல் என்னும் இருபறவைக்கொடிகளுந்தாகி, விட்டுணுவும் சுப்ரமணியக் கடவுளும் வீற்றிருக்கின்ற திருவேங்கடமலையும் குகனேரியு முள்ளன.

விட்டுணு - துழாய்மலை, சக்கராயுதம், பீதாம்பரம், கருநிறம், கருட்கொடியென்னும் இவற்றையும், சுப்பிரமணியப்பெருமான்-குராமலை, வேலாயுதம், சிவப்பு ஆடை, செந்நிறம், கோழிகொடி.

என்னும் இவற்றையுந் தாங்கி வீற்றிருக்கின்றனர் என்பதாம். வேங்கடம் திருப்பதி எனவும், ருகனேரி கோனேரி எனவும் இக்கால வழக்கு. திருவேங்கடம் ஊராதியேசுப்பிரமணியதலம் என்பது கந்த புராணத்தானும், பிரமாண்டபுராணத்தானும், தணிகைப் புராணத்தானும், வேங்கட சுப்பராயன் என்னும் பெயருணமையானும் பெறுதும். பிரமதேவரைச் சிறையில் வைத்துச், சிறுட்டி செய்ய கிணைத்த கந்தகடவுள் வேங்கடப்பதி சென்று படைத்தனர் எனப் புராணவ கூறுகின்றது. இதுபற்றியே.

“உலகங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலை நோக்கி உலகத் தவஞ் செய்து வீடுபெற்ற மலையாகலான” என இளம்பூரணர், நச்சீனரீகீ கினியர் என்னும் பண்டையாசிரியரும் உரைகூறினார்.

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியிலும், மாதவப்பெருந்தகையாசிரியர் சிவஞான யோகிகள், “தமிழ் நாட்டிற்கு வடக்கட் பிற வெல்லையு முளவாக வேங்கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினார், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறி வுறத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக் கடவுள் வரைப்பு என்னு மியையு பற்றி” என்றுரைத்தமைகாண்க. விட்டுணுவுத்தவஞ்செய்து அம்மலைக்கண் வசிக்கும் வரத்தைக் குமாரக் கடவுளிடம் பெற்றமையால் அவரும் அமர்வது கூறப்பட்டது.

செங்கண்மாயனுந்திசைமுகக்கடவுளுமகந்தை பொங்கியேனமுமன்னமுமெனப்புனியகழ்ந்து மங்கண்வானுறீ இநேடியுமடிமுடிகாணுச் சங்கரன்றழறபிழம்பெனத்தயங்குதொல்லிலங்கல்.

இ-ள். சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டுணுவும் நான்கு முகங்களை யுடைய பிரம தேவரும் (நாமே பிரமம் என்று ஒருவர்க் கொருவர்) அகவகாரம் மிகுத்து, பன்றியும் அன்னமும் ஆக வடிவெடுத்துப் பூமியைத் தோண்டிச் சென்றும், அழகிய இடமகன்ற ஆராயத்தை

யுருவிச் சென்று தேடியும் அடிமுடிகள் காணப்படாத சிவபெரு³
மான் அக்கினித்தாணு வடிவாக விளங்கிப் பழைய திருவண்ணா
மலையு முளது.

இசசரித விரிவைக் கீழ்ப்புராணம் அடிமுடிதேடி படலத்தும்,
உபதேசகாண்டம் சிவவிராத முரைத்த சருக்கத்தும், சிவரத்தீரீ
புராணம் சிவரத்திரியுற்பவச சருக்கத்துவ கண்டு தெளிக.

திருவருணைக் கலப்பகழம்,

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாயவனும்

அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்

ஞானககண ணதுகொண்டு நாடுமா றுணராதே

யேனத்தின் வடிவாகி யெகிணுத்தின் வடிவாகி

வடிதேடி யறிவ லென வவனியெலா முழுதிடந்தும்

முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்துங்

காணரிய பொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்

சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்,

என்று விளங்கிற்று. விட்டுணு மூர்த்தி பன்றியாக அடிதேடினார்
என்பதைச் சில வைணவர் ஒப்பாது வேதப்பிரமாண மிருப்பின்
உடன்படுவேம் என்னலால், அந்தப் பிரமாணங்களையும் காட்டி
யவரைய மயக்கங்களை யகற்றுவாம். பிரமர் அன்னமாகத் தேடினார்
என்பதனை வாதிப்பரிண்மையின் விடப்பட்டது. அதனையும் சிவ
ரத்தீரீ புராணவுரைக்கண் தெளிவாக நிறுவுபுள்ளாம். ஆங்குக்
கண்டு கொள்க.

விட்டுணு பன்றியாகிச்சிவபெருமானது பாதத்தைதேடியுங்
காணார் ஆயினர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

இருக்கு வேதம்.

விஷ்ணுவை வாராகம் ரூபமாஸ்தாய, பூயின் விதாரயன் சகஸ்
கம் ஸமா ஆசன் - பாதாந் விஷ்ணு பரோ பூத்வா, த்வமேவ மாதாவி

தவமேவப்பிதாவி, தவமேவப்பிராதாவி, தவமேவஜிடேஷ்டோவி,
தவமேவ சிரேஷ்டோவி, யயேவம் மகிமாநம்வேதாதருஷ்டாபவதி,
வித்ராநா பவதி, காதநா பவதி, காயதா பவதி, யயேவம் வேதா,
சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி, சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி.

பாஸ்கர சங்கிதை யென்னும் வேதபாகம்.

ப்ராஹ்மா விஷ்ணு ரஜஸா பத்த வைரௌ மத்யேதயோ த்று
ஸ்யதிஜாத வேதா: ஸதானூருதாஸ் திஷ்டத புரஸ்ய கோப்தா த்று
ஷ்ட்வாஷ்டாணா முபாமய யுத்தம் ப்றதஸ்த தூர்தார மஸௌதித
றுகநி: வாரகோ விஷ்ணுர் நிமஜ்ஜபூமௌ ப்ராஹ்மோதபாத பூமேர்
திவமாசக் ருத்ர.

அதர்வண வேதச் சரப உபநிடதம்.

யத்பாதாம் போருஹத் துவம் தவம் மிருக்யதே விஷ்ணுநாது
நாஸ்து, த்வாஸ் துததியம் மஹேசாநம் வாக் மாந ஸகோசாம், பகதி
வாக் மிர்தரோ விஷ்ணௌ ப்ரசாத மகரோத விபு:

வில்லிபுத்தூரர் டாரதம்.

அருச்சுனன் றவநிலைச் சருக்கம்.

“ஒரோனஃ தனைததேட வெளித்தருளு மிருபாதத்

தொருவனாதப்

போரோனஃ தனைததேடிக் கணங்களுடன்

புறப்பட்டான்”

“புள்ளடைக் கொடியோ நிருவருங் காணப் புண்ணியன்” என்
னும் இவற்றினும் பிறவற்றினும் கண்டமைக. (௧௭)

வெப்பயசூர்முதறடிந்தசெவ்வேற்கிறைதோன்றுஞ்
செய்யகண்ணுதலுறுவதுதிருமுதுகுன்றம்

வாய்மையவண்காவிரிமலிபுனல்விளங்கச்
சய்யமாமுனிகும்பநீர் தருதிருச்சையம்.

இ-ள். கொடிய ரூபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்றசெவ்
விய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய பழகிப் பெருமான் தோன்
றிய சிவந்த அக்கினி கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருப்பது
விருத்தாசலம், பூமியிலுள்ளார் உய்யும்படி வளப்படுமைய காவிரி
யாற்றில்நினைந்த நீர் விளவருமாறு அகத்தியமுனிவர் தமது கமண்
டல நீரைவிடுத்த இடமாகிய திருச்சைய மலையாகும். (௧௮)

தளவவாணகைச்சாம்பவியருந்தவங்காணு
விளகியோர்புறம்பசப்பநல்கிறைவனின்றதுவெம்
பளகறுத்தசெஞ்சிறடிப்பன்னிருபுயத்தாக்
குழசன்வீற்றிருப்பதுதிருக்குலவுசெங்கோடு.

இ-ள் முல்லை மலர்போன்ற வெள்ளிய பற்களை யுடையபார்
வதி தேவியாரது அரிய தவத்தைக் கண்டு மனமிளகி (தமது திரு
வருவில்) ஒர்பாதி பசுமை சிறமாகும்படி (அவர்க்கு இடப்பாகத்
தைக்) கொடுத்த சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதும், (எமது) வெவ்
விய வினைகளை நீக்கிய சிவந்த குறுகிய திருவடிகளையும் பன்னிரு
திருப்புயல்களையு முடைய குமாரப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருப்
பதுமாக வுள்ளது அழகுவிளங்குத் திருச செங்கோட்டு மலையாம்.)

அம்புயத்திருமார்பனாராயணகிரிதண்
கொம்பரிற்பசுந்தேன்சொரிசூளிர்பொழிற்கொல்லி
யெம்பிரானருள்விளங்குமீங்கோய்மலையென்று
மும்பர்போற்றுமாணிக்கமாமலையெனுமோங்கல்.

இ-ள். தாமரை மலரின்மேல் இருக்கின்ற இலக்குமி தங்கிய
கார்பினை யுடையவிட்டுனு மூர்த்தியின் காராயண கிரியும், யிருது

வான கொம்பின்கண் பசிய தேனைப்பொழியும் குளிர்ந்த சோலை
களை யுடைய கொல்லி மலையும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமா
னது திருவருள்விளங்காநின்ற திருவீங்கோய் மலையும், எந்நாளுந்
தேவர்கள் துதிக்கும் பெரிய மாணிக்கமலை யென்னு மலையும்
உள்ளன. (௨௦)

அற்றவர்க்கருள்புரிதிருக்கற்குடியடுக்கல்
செற்றமுக்குறும்பினர்தொழுஞ்சிராமலைச்சிகரி
கற்றையஞ்சடைக்கடவுடன்றதைநற்செவியிற்
சொற்றதூமொழித்தேசிகன்சுவாமிமால்வரையால்.

இ-ள். ஆன்ம போதம் அற்றவர்க்குத் திருவருளைச் செய்யும்
திருக்கற்குடியிலையும், முக்குற்றங்களையும் நீக்கிய அடியவவாற்றொழும்
படுந் திரிசிராமலையும், அழகிய சடைததொகுதியை யுடைய கடவு
ளாகிய தமது தந்தையான சிவபெருமானது திருச்செவியினிடத்து,
சுத்தமாகிய பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த குருபானது பெரிய
சுவாமிமலையும் உள்ளன. (௨௧)

எருக்கைவேணியனிடத்தினெண்குமரவேளிருக்கும்
வருக்கைதுன்றுகுன்றக்குடிவரைமலர்த்தருவி
னிருக்கைமன்னவனிபமகளிளமுலைமுயங்கித்
திருக்கைவேற்குறையிருப்பதுதிருப்பரங்குன்றம்.

இ-ள் எருக்கம்பூ மலை யணிந்த சடையை யுடைய சிவ
பெருமா னிடத்தில் அழகிய குமாரப் பெருமானும் இருத்தருளும்
பலாமாங்கள் நெருங்கியுள்ள குன்றக்குடி மலையுளது, பூக்கள்
செறிந்த ஐந்தருமீழலில் வசிக்கும் இந்நிரனது குமாரியாகிய தெய்வ
பாலை யம்மையாரது இளமை பொருந்திய தனங்களை யணைத்து,
திருக்கையின்கண் தரித்த வேலாயுதத்திற்குத் தலைவர் ஆகிய சண்
முகக்கடவுள் அமர்வது திருப்பரங்குன்றமாகும். (௨௨)

கண்ணொராயிரமேற்கொடுகாண்பரிதாமெம்
மண்ணறாறையிலுதித்தகண்ணாறிரண்டுடையோன்
விண்ணாறதகாமேனியன்வீற்றிருப்பதுபூந்
தண்ணொறாவுமிழ்பழுமுதிர்சோலைவேதண்டம்.

இ-ள். ஆயிரங் கண் கொண்டுங் காணுதற் கரிய எமது பரம
சிவனது நெற்றிக் கண்களினின்றும் அவதரித்தருளிய பன்னிரு
திருக்கண்களையுடைய வேலாயுத மூர்த்தியும், ஆகாயத்தினின்றும்
நீங்காத மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய மாயவனும்பெருமை
யோடும் அமர்தத தலம் யாதெனில், பூவினின்றும் குளிர்த்
தேனைப் பொழிகின்ற பழமுதிர் சோலை மலையாகும். (உக)

தாதுதூற்றுபூந்துணர்பொதுளியகவிழ்தலைச்சூர்ச்
சூதமோர்நொடிகுறிஞ்சுடர்மணிவேலோன்
சீதவார்பொழிலுடுத்தமூதூர்த்திருச்செந்தூ
ரோதநீரலைவாயிலோர்கந்தவெற்புளதால்

இ-ள். மகரத்தத்தை யுதிர்க்கின்ற புட்பக் கொத்துக்கள்ளெருங்
கிய கவிழ்தத தலையையுடைய சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை ஒரு
கணப்பொழுதுட் பிளந்த ஒளிபொருந்திய அழகிய வேலாயுதத்தை
யேந்திய முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, குளிர்மையுடைய
நீண்ட சோலைகளார் முழுப்பட்ட பழைய ஊராகிய திரைகொண்ட
நீர்நிறைந்த கடற்கரையினுள்ள திருச்செந்தூரிலும் ஒருமலையுளது.

சூரபன்மன் போர்க்களம் விடுத்துக் கடலிடைத் தலைகவிழ்
மாமரமாய் நிற்க, அதனை வேல் செலுத்தியோர் கணத்துட் பிளந்
தனர் என்பது சரித்திரம். (உச)

சாம்பவிக் கொருதலைவன தடிமலர்ச்சார்பின்
மேம்பமும்பெருந்தவம்புரிசூறுமுனிமேவுந்

௫௬

பழநித் தலபுராணம்.

தேம்பொதிந்தசந்தனமணந்தமிழொடுத்தினைத்துப்
பூம்பொதும்பரிற்றைவருந்தென்றலம்பொதியம்.

இ-ள். உமா தேவியார்க்கு ஒருநாயகானசிவபெருமானதுதிரு
வடி மலர்களையடைவது குறித்து மேம்பட்ட பெரிய தவத்தைச்
செய்யும் அகத்தியமுனிவர் இருக்கின்ற, இனிமை மிக்க சந்தன
மணம் தமிழோடுங் கலந்து பொலிவாகிய சோலைகளிற் நடவிச
செல்லுங் தென்றற் காற்று விளங்கும் பொதிய மலையுமுண்டு.

சம்புலின்மனைவி - சாம்பலி. அங்குட்ட வளவினதாகிய உரு
வுடையாதல் பற்றிக் குறுமுனி யென்ப. (உரு)

நெருக்குறும்பலமுனிவருமழருநேர்நின்
றிருக்குறும்பலகலைகளாலேத்திவீழ்ந்திறைஞ்சு
மருக்குறும்பலவளைத்தளிர்க்கரத்தளோர்வாமன்
றிருக்குறும்பலவுருக்கொளுந்திரிகுடாசலமே.

இ-ள். நெருக்கமுற்ற பல இருடியர்களுங் தேவர்களும் முன்
நின்ற உறுதிப்பொரு ளிருக்கப் பெற்ற பலகலைகளாற் றுதித்து
வணங்குகின்ற, பக்கத்தில் இருக்கின்ற, பல வளையல்களைத் தரித்த
தளிர்போன்ற கரத்தினை யுடைய பார்வதி தேவியாரும் ஒப்பற்ற
அழகினராகிய சிவபெருமானும் அழகிய குறும்பலா வருவங்
கொண்டு விளங்குந் திரிகுடாசலமு முளது. (உசு)

கலிவிரித்தம்.

செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன்றிகழ்
கொங்குநன்னாட்டிடைக்கொன்றைவார்சடைப்
புங்கவன்குமரவேளுறையும்புண்ணியத்
துங்கவெற்புள சிலசொல்லுவாமரோ.

இ-ள். சிவந்த ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச் செய்த கிரீடத்தைத் தரித்த சோ ராசன் விளங்கா நின்ற கல்ல கொங்கு நாட்டிலே கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானும் குமார்க்கடவுளும் வீற்றிருக்கும் உயர்வுடைய புண்ணியமலைகளு மிருக்கின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றை யுஞ் சொல்லுவாம். (௨௭)

மழைதவழ்வஞ்சியாரணியத்தும்பரும்
விழைபொருடருவதுவெண்ணைமால்வரை
தழைதருகரசையிற்றயங்குசங்கவெண்
குழையின னுறுவதுகொடுமுடிக்கிரி.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற வஞ்சி யாரணியத்திலே தேவர் ளும் விரும்புகின்ற பொருளைத் தருவது பெரிய திருவெண்ணை மலையாகும். வயல்கள் பொருந்தியகரசநகரத்தில் விளங்காநின்ற வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமான் இருப்பது கொடுமுடி மலையாகும். (௨௮)

கைதவமிரியுமாகருதிநன்னரின்.
மொய்தவமபுரிசுறுமுனிநெடுங்கிரி
வைகதிர்வேலினன்மருதமாமலை
செய்தவர்வணங்குதென்சேரியத்திரி.

இ-ள். வஞ்சனைகள் அகலும் விதத்தை நினைத்து, கன்மை யுடன் நெருங்கிய தவத்தைச் செய்கின்ற அகத்திய முனிவரது நீண்ட மலையும், தரித்த ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய குமார்க்கடவுளது பெரிய மருதமலையும், தவஞ் செய்கின்றவர் வழி புகும் தென் சேரிக்கண் அததிரி மலையும் உள்ளன. (௨௯)

தொல்விடைப்பாகர்பேருநிஞ்சுழலின்
வில்லெழுமணிமுடிவெள்ளியங்கிரி

௫௮ . பழநித் தலபுராணம்.

நல்லெழினுன் முகநவிரம்பூந்துழாய்
மல்லலந்தொடைப்புயல்வண்ணன் மால்வரை.

இ-ள். பெரிய இடபவாகனத்தை நடாத்துகின்ற பேரூர்க்கரத்தில், ஒளி பொருந்திய அழகிய சிகரங்களையுடைய வெள்ளிமலையும், சிறந்த அழகுடைய நான்கு முகங்களுடைய பிரமமலையும், பொலிவாகிய வளப்படுடைய துழாய்மலையைத் தரித்த மேகமேனியரான திருமான் மலையும் இருக்கின்றன. (௩௦)

கோலநன்மணிமுடிகுலவிமார்பின்முந்
நூலணிந் துலகெலா நுகர்ந் துநின்றமால்
போலகல்விசுமபெரீ இப்பொலிவுகொண்டதோர்
மாலைவெள்ள ருவிதாழ்வராகமாகிரி.

இ-ள். அழகு பொருந்திய சிறந்த இரத்தின கிரீடம் தரித்து, மார்பினிடத்தே உபவீதத்தை யணிந்து உலக மெல்லாவற்றையும் உண்டு நின்றதிருமால் ஆனவர் அகனற ஆகாயத்தைவிட்டு இறங்கி வந்தாற்போன்ற பொலிவையுடைத்தாய வரிசையான வெள்ளிய அருவி தூங்குகின்ற பெரிய வராகமலையுளது. (௩௧)

ஆயதோர்கிரியுதக்கடுத்தசாரலின்
மாயவனசலமொன்றுண்டுவாயுதிக்
கேயநாற்குரோசமென்றிசைக்குமாயிடைத்
தூயவெள்ளோதிமன்சுரும்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். அவ்வாறாய வராகமலைக்குத் தெற்கின்கணுள்ள பாங்கரில் விஷ்ணுமலை யொன்றுளது. வாயு திசையாகிய வடமேற்கில் நாகுரோச தூமென்று சொல்லுமிடத்தில், சுத்தமாகிய வெள்ளிய பிரமனது மலையொன்றுளது.

மாயவன் - கரு கிறத்தையுடையவன். குரோசம் - கூப்பிடுதாம். ஆயிடை என்பது வழியைப் புணர்ந்தசொற்சொடி. அ-இடை என்பன ஆயிடையெனப் புணர்ந்தன. “வடவேங்கடர் தென்குமரியாயிடைத் தமிழ் கூறுநல் லுலகத்து” எனத் தொல்காப்பியப் பாயிரச் சூத்திரத்தும் வந்தமை யுணர்க. சுரும்பு - மலையின் பரியாயப்பெயர். (௩௨)

உரைத்தகேழலங்கிரிக்குதக்கினெண்மலர்
விரைத்தடந்தாமரைப்பொருட்டுவேதியன்
வரைத்தலமதன்குணபாலின்மாமறைச்
சிரத்துறைசிவனுருச்சிலம்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வராகமலைக்குத் தெற்கின்கண் அழகிய சூலையுடைய வாசனைபொருந்திய பெரியதாமரைக் கொட்டையின்மேலிருக்கின்ற பிரமனது மலைக்குக் கிழக்குத்திசையில் பெரிய வேதசிரசின்க ணிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருவருவமான மலையொன்றுளது. அரோ - அசை. (௩௩)

தொன்னெநொளினிற்சூதிவேதிய
னன்னின்வகுத்தனநவீரம்பாவினுந்
தன்னிகரில்லதுசத்தியென்றொரு
மின்னிகர்வரையொடுமிளிர்ந்துமேயது.

இ-ள். பழைய முற்காலத்தில் வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவன், கன்மையாகச் சிருட்டி செய்த மலைகள் யாவற்றினும் தனக்கு வேறொன்று மொப்பில்லாதது, சத்தியென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு மின்னலையொத்த மலையோடு விளங்கி யிருந்தது. (௩௪)

புவனிவிண்ணளக்கரும்பொலிவுகொண்டுமா
தவர்புகழ்சத்தியோரிடந்தரித்தொரீஇ

நவைதவிர்குமரவேணடுவண்வைகலாற்
சிவமலைசிவணையேசிவணிநின்றது.

இ-ள். பூமியிலுள்ளவர்களாலும் ஆகாயத்திலுள்ளவர்களாலும் அளத்தறிதற்கரிய பொலிவைக் கொண்டு, பெரிய தவத்தையுடைய முனிவராத் புழப்படுகின்ற சத்தி மலையையுடைய தன் பக்கத்திற்கொண்டு, குற்றங்களை (அநாதியே) விட்டுநீங்கிய குமாரக்கடவுள் கடுவிடத்தே யிருத்தலாற் சிவமலை பென்னும் அநதமலை சிவபெருமானையே போன்று நின்றது. (௩௫)

மஞ்சிளமதிநதிவணைந்துமாமறை
யஞ்சனுமனமுறவானமீதுமீஇ
யெஞ்சலிற்சேயொளியிலங்கலாற்சிவ
னஞ்சடைகடுப்பதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். இன்னும் விளங்காநின்ற அசசிவமலை எத்தன்மைய தென்னில், மேகத்திற் சஞ்சரிக்கும் பாலசுத்ரானையும் கங்கையாற்றையுந் தரித்தது, பெரிய வேதங்களில் வல்லபிராமனும் அன்னத்திற் பொருந்த, ஆகாயத்தின் மேற்சென்று வளர்தலாலும், சிவந்த ஒளி விளங்கலாலும், சிவ பெருமானது அழகிய கபர்த்தமென்னுஞ் சடைமுடியையு மொத்தது நிற்பதாகும்.

மஞ்சு=மேகம். அஞ்சன்=அன்னவாகன முடையவன். அஞ்சம்=அன்னம். ஹம்சம் என்னும் வடமொழி அஞ்சம் என்றாயிற்று. அனம்=அன்னம். (௩௬)

மையறுமெரியொளிமணினிளங்கிவான்
வெய்யவனுபெழிமிளர்கண்மேன்மரீஇத்
துய்யசெவ்வேற்கிறைதோன்றலாற்சிவன்
செய்யகண்ணையதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பழநித் தலத்து விளங்காநின்ற சிவமலையானது, குற்றமற்ற அக்கினியும், ஒளி பொருந்திய மணியும் (இரத்தினங்களும) விளங்கப்பெற்று, சிறந்த சூரியனும் சந்திரனும் விளங்குத் தன்னிடத்தில் மருவப்பெற்று, சுத்தமாகிய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளுந் தோன்ற நின்றவினா, சிவபெருமானது சிவந்தநெற்றிக் கண்ணையும் போல்வது. சிவ - அசலம்=சிவமாகிய மலை. அசலம்=அசைதலில்லாதது.

நெற்றிக் கண் அக்கினி யாதலின் “மையறு மெரி” என்றும், கண்ணின் இடத்துக் கருமணி யிருத்தலால் “ஒளிமணி விளங்கி” என்றும், சூரியனாகிய வலக்கண்ணிற்கும், சந்திரனாகிய இடக்கண்ணிற்கும் மேலேயிருப்பது “அக்கினிக் கண்ணுதலால்” வான் வெய்ய னுடுபதி மிளிர்கண் மேன் மரீஇ” என்றும், குமாரசுவாமி நெற்றிக்கண்ணிடத்தினின்றும் திருவவதாரஞ் செய்தலின் “வேறகிறை தோன்றலால்” எனவுகூறினார். மரீஇ=மருவி. சொல்லிசை யீனெபடை.

(க. எ)

குருநிறமணிவனத்தோடுகுண்டல
மருவிமுச்சுடர்நெடுங்கண்வயங்கிவா
னருணதியருவிதந்தருளலாலரன்
றிருமுகரிகர்வதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பொன்னிறமும்இரத்தினங்களும், காடுகளுடனேகூண்களும் போதுமானவைபொருந்தி, சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னும் திரிசுடர்களும் நீண்ட தன்னிடத்தில் விளங்கப் பெற்று, நாய கங்கையாகிய அருள் பொருந்திய ஆற்றின் அருவியைக் கொடுத்து நின்றவினா சிவனது திருமுகத்தை நிர்ப்பதாக்கும்.

குண்டு - அலம் எனக் கொள்க. அலம் போதுமான அளவு. பிரகாசமெனலுமாம். அரன்=பாசங்களை யகற்றுவோன், “உயிர்க்

குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிர்க்கு - ஞுயிர்க்கு மாணேனும்பே ருண்டு" என்னுஞ் சைவசமய நெறித் திருக்குறளா னுணர்க.

சிவபெருமானது திருமுடித்திற்கு உரைக்குககால், வெள்ளிய நிறத்தினையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றப்பட்ட அழகியதோடும், குண்டலங்களும் பொருந்தி, திரி சுடர்களாகிய முக்கண்களும் விளங்கி, ஆகாய கவகையையும் உண்டாககி யருளுஞ் சிவம் என்க.

சிவபெருமானது திருக்கண்களை ஓர் திருவிளையாட்டி னிமித் தம் உமையம்மையார் திருக்கைகளால் மூட உலகமெல்லாம் இரு ளாயிற்று. அது கண்டு இறைவன் நெற்றியில் ஓர் திருவிழியைத் திறந்து ஒளிசெய்தான். அதனால் மிகப் பயமடைந்த இறைவி கையினை யெடுக்க, அககைகளின் விரல்களினின்றும் சிவதிய வியர் வைத் துளிகள் கவகையாகப் பெருகி உலக மெவகும் பரந்துவருத் துண்டு, பாமன் அதனைத் தஞ்சடையிற் றிவிலையாககிச சூடினர். இக்காரணம் பற்றி "அருணதி யருவிததருளலால்" என்றார். (௩௮)

அக்கிரியடைகுநர்க்கருள்சுரநதுவெங்

கைக்கிரியுரியினினியகாதலன்

கொக்கிரிதரவுயிர்குடித்தவேலினான்

மைக்கிரிவண்ணமான்மருகன்வைகுமே.

இ-ஐ. அந்த மலையை யடைதது பூசிப்பவர்க்கு, திருவருளைப் பெருகவளித்து, ஷாடிய கைம்மலையாகிய யானைத் தோலையுடைய சிவபெருமானது இனிய குமாரருட, (சூரபன்மனை) மாமரம் உலே வுறும்படி அதனுயிரைப் பருகிய வேலாயுதத்தை யுடையவரும், கரு மலைபோன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணுவின் மருகருமாழிவு சுப்பிரமணியப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்.

ஆங்கொருசார்திருவாவினன்குடிப்

பாங்கர்முற்கூறுதொல்பதிபவானினோற்

ரோங்குகூவிளவனமோதிலன்றியுங்
கோங்குநீள்வனமதொன்றுளதுகூறினேம்.

இ-ள். அச்சிவ மலைக்கு ஒர்பக்கத்திலே முற் சொல்லப்பட்ட
திருவாலினன்குடி யென்னுந் தலமுளது, அதுவே பழைய திருத்
தலமாகும். அதன்பக்கத்து உமாதேவியார் தவஞ் செய்துயர்ந்த
கூவிள வனமும், சொல்லுமிடத்து நீண்ட கோங்க வனம் என்னுந்
தலமும் உள்ளதென்பதஞ் சொன்னேம். (சு0)

பேறுநல்கவற்றிளபெருமையாவையுங்
கூறுதுதுமக்குமேற்கோலமால்வரை
மாநில்சீர்வளம்பலவுளவகுத்தரி
தீநின்மாதவிர்சிலவிளம்புவாமரோ.

இ-ள். முடிவில்லாத தவத்தையுடைய முனிவர்களே! பெரும்
பேறகை யளிகளும் அத்தலங்களின் பெருமைகள் எல்லாவற்றையும்
துமககுப் பின்னர்ச் சொல்லுதல். பெருமைபொருத்திய வராக
மலையினிடத்து ஒப்பில்லாத சிறப்பும் வளப்பங்களும் பலவுள்ளன.
அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லுதல் இயலாது, சிலவற்றைமாதிரிக்
கூறுகின்றேம். கேட்டீராகவென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினார்.

கிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—எக.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இ ர ண் ட ா வ து,

வராக கிரிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மின்றிகழ்வேணியும்வென்றிவேலனு
மென்றும்வைகியவெழிலேனவெற்பையோர்
குன்றொடுசிவணியேகூறற்பாலதோ
தென்றிசையிரசதசிகரியென்பவே.

இ-ள். மின்னலைப் போல விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவ
பெருமானும் வெற்றி வேலாயுதப பெருமானும் எந்நாளும் வீற்
றிருக்கின்ற வராக கிரியை, வேறோர் மலையுடனே பொருத்திச்
சொல்லும் பான்மைத்தோ? தெற்குத் திசைக்கணுள்ளவெள்ளியங்
கிரியென்றே புலவர் கூறுவர்.

வேணியன் வேணி எனவிகுதி விகாசப்பட்டு நின்றது. இஃ
தறியார் சிவையாகு பெயரெனக் கொள்ப. (க)

உருவெழுதருமையினுயர்ந்துபூசரர்
பொருள்வழிபயிரொறும்புனிதநல்கிவா
னிருநிலநிலைபெறவிசைவிளங்கலா
லருமறைப்பொருளொடவ்வசலமொத்ததே.

இ-ள். தனது வடிவத்தை யெழுதுதற் கியலாத தன்மையி
னுயர்வுற்று, அந்தணர்கள் தன் பொருளிடத்தே பயிற்சி செய்யுந்

தோறும் பரிசுத்தத்தைக் கொடுத்து, மேலுலகத்தும் பெரிய நில வுலகத்தும் நிலபெறும்படி புழுவின்னக்குதலால் அரியவேதப்பொரு ளுடன் அம்மையுமொப்பாய் விளங்கியது. (உ)

செய்யசெம்பொன்னிறந்திணிந்தகன்றுரீண்
டய்யவைமுதலதந்தசைதலின்றியே
வெய்யவெம்பாந்தண்மேல்விளங்கியேய்தலால்
வய்யகநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய சிவந்த பொன்னிறத்துடன் திண்மையற்று, பருத்து நீண்டு அழகிய யவைமுதலிய தானியங்கனையும் பொருள களையு மளித்து, அசைவின்றி, கொடிய சர்ப்பங்கள்மேல் இலங்கி யிருத்தலால் பூமியைநிகர்ப்பது அப்பெரிய வராகமலை.

ஐம்பூதங்களையும் ஒத்திருக்கிறதே வராகமலையென்று கூறவந்த தூலாசிரியர் முதலிற் பிருதிவியை யொத்ததென்று கூறினார். பிரு திவி பொன்னிறமுந் திண்மையும் அசலமும் நீளமும் யவைமுதலிய தாலும் அசைவிண்மையும் அட்டநாகங்களின் மீதும் இருத்தலால் மலைக்கு உவமையாயிற்று. ஐயவை - மலை நெல், தானியம். (உ)

ஏரிருலலவன்வான்மீனிநஞ்செறி
காரறலளிபுனவனங்கலநதெழு
பேர்வளங்கொண்டுதண்டலைபிறங்கலால்
வார்புனனேர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய தேன்கூடு, சந்திரன், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் நெருங்கிய சரியமணல், சிறிய தினைப்புனமுள்ள காடுகளுங் கலக் கப்பெற்று, பொருந்திய பெரிய வளங்களையுமுற்று, சோலைகளையுங் கொண்டு விளங்கலால், நீண்ட நீரையொப்பது பெரிய வராகமலை யாகும்.

நீருக்கு உரைக்கு மிடத்து, அழகிய இரண்மீன், நண்டு, வாலை யுடைய வேறு மீன்கூட்டங்கள், நெருங்கிய கருமணல், விரும்பத்

தக்க அன்னப் பறவைகள் என்னும் இவை கலந்திருக்கப் பெற்று, எழுவன்னன்மாலை யொத்த வளங்களைக் கொண்டு குளிர்த இடம் விளங்கும் நீர் என்க. இதனால் அப்பு பூதத்தை யுவயித்தார். (ச)

ஆறுதொழிலினரிடமாதலால்வளர்ந்
துறுமுதிரையனமுட்கோடலாலுள
மறுவிலகுறமனைவழங்கலால்வனை
தெறுமெரிபுரைவதுசுகரமால்வரை.

இ-ள். கொடுமுடிசுளை யுடைய பெரிய வாகமலையானது, அற்ற தொழிலையுடைய முனிவர் வசித்தலாலும், மேலெழுந்த மிகுந்த கூலவுணவுகளை யுட்கொள்ள லானும், உள்ளே தெருக்கள விளங்கும்படி வீடுகளைக் கொடுத்தலாலும், இருவினைகளையு மழிக் கின்ற அக்கினியையு மொப்பதாகும்.

அறு தொழிலினர்—கொலைத்தொழில் செய்யும் வேடர்; ஆறு தொழில்களை யுடைய பிராமணர் முதலினோர். கூலம் ஆவன— நெல்லு, புல்லு, வாகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுத்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொசு கை என்னும் பதினாறுமாம்.

“நெல்லுப் புல்லு வாகுதினை சாமை
யிறுககு தோரை விராகியெண் கூலம்.”
எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுமுந் தவரை
கடலை துவரை மொசுசை யென்றாகு
குடனிலை முதினைக் கூலத் துணவே.

கூலம் பதினெட்டுவகைத் தென்பாருமுனர். அதனை, “அந் தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக - வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டு பலவாழ்க - வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க - பதி னெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிகு” என்றார் சுந்தரநாலார் ஆகிய

பதிவாணர் நாடக ஆசிரியந். அக்கினிக்கு உரைக்கு மிடத்த,
ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணரிடத்தது விளக்கலும், முதிர்
யுணவு கொள்ளுதலும், உள்ளே மறு விளவகு மண்டபம்வழவதலும்
எரிககாம் என்க. (௫)

சேயுயர்விசும்புபார்செறுமிநிற்றலா
லாயபல்லுடற்குயிராயளித்தலா
லோய்வருதிருகுக்கோட்டி-ரலையூர் தலால்
வாயுவைநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். மிகவுமுயர்ந்த ஆசாயம் பூமியென்னு மிவற்றில்நெருங்கி
யுயர்ந்து நின்றலாலும், தருகத பலசீராகசங்குகம உயிராய் நன்மை
யுக் கொடுத்தலாலும், ஒத்தலிலலாநீ முறுகிய கொம்பர்களை
யுடைய மானமேற் செல்லுதலாலும், வாயுவை யொப்பது, அங்
வராகமலையாகும். (௫)

கந்தரநிரைநிரைகவினிக்கங்கைநீர்
கந்தரமுறநனிதோன்றிவானவ
நிரதிரன்முதலியபதங்களேய்தலா
லந்தரமனையதவ்வணிகொண்மால்வரை.

இ-ள். மேகக கூட்டங்கள் வரிசையாக மொய்த்து, கங்கை
நீராணது அழகாகமிகவு முற்பலித்து, தேவர்கள் இடதிரன் முதலீ
னோது பதங்கள் பொருகதுதலால் அழகிய அநதப் பெரிய மலை
யானது ஆகாயத்தை நிகர்த்தது. (௬)

கொண்டல்பொற்கச்செனமருங்கிற்கொண்டது
கண்டவர்கண்கவர்காட்சித்தாயது
முண்டகன்முடியினுமுடிவின்றதலா
லெண்டருகதிக்கொருவேணியென்பவே.

இ-ஊ. மேகங்களை அழகிய கச்சினைப் போல இடையிற் கொண்டுள்ளது, தரிசித்தவர்களது கண்களைக் கொன்னை கொள்ளும் தோற்றத்தை யுடையது, பிரமன் இறந்தாலும் தான் அழியாமல நிற்பது, மதிக்கத் தகுந்த உயிரகதிக்கு ஒரு ஏணியைப் போன்ற தென்று கூறுவர் புலவர்.

“எண்டரு சுதிர்க கொரு கேணி யென்பவே - என்னும் பாடம் அத்துணைச் சிறப்பன்று. (அ)

எழுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

முத்தொழிலினர்பேரெழிலுருவரசு

முதலறம்புகன்றதொன்மரமுங்

கத்திகைமலர்ப்பூங்குக்கையுந்திருச்செங்

காட்டில்வீற்றிருந்ததாதகியு

மொத்தசிந்தையராய்ப்பதினொருகோடி

யுருத்திரர்வழிபடுமருது

மத்திரீள்வனவெண்ணுவலுங்கூட

லணிரகர்விளங்குபூங்கடம்பும்.

இ-ஊ. படைத்தல், காததல், அழித்தல் என்னு மூன்று தொழில்களையு முடைய பிரமன் வீட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளின் பெரிய அழகு பொருந்திய வடிவமெனப் படும் அரசமாமும், முதன்மையான சிவஞான போதத்தைப் புகலுதற் கிடமாய ஆலமாரும், மலைபோன்ற மலரையுடைய பொலிவாகிய கொன்றை மாமும், திருச் செங்காட்டிலே (சிவபெருமான்) வீற்றிருந்தருளும் ஆத்திமாரும், ஒத்த மனமுடையாய்ப் பதினொரு கோடி யுருத்திரர்கள் வழிபடும் மருதமாரும், நீண்ட திருவாணக் காவிலுள்ள வெள்ளை நாவலும், அழகிய மதுரைப் பதியிலுள்ள பொலிவாகிய கடம்ப மாமும்.

ஒற்றியூர்மகிழங்கற்பிணையொருவர்க்
 குதவுமூர்மருவுபாதிரியு
 நற்றவர்கலையார்நயந்தகுங்குலுவு
 நலங்கெழுபராய்த் துறைப்பராயுஞ்
 சற்குருவெனச்சங்கரனுறைகுருந்துஞ்
 சம்புவையீன்றபைங்கழையும்
 பொற்குறும்பலவுஞ்சண்பகாடனியும்
 பொதியமேற்சுந்தனுடனியும்.

இ-ள். திருவொற்றி யூர்க்கணுள்ள மகிழமாமும், கருங்கல்லைத்
 தெப்பமாகக் கொடுத்த திருடபாதிரிப் புலியூர்க்கணுள்ள பாதிரி
 யும், கல்ல தவதனுறும் கலைஞானவர்களை யுடையவரும் விரும்
 பிய குங்குலியமும், நன்மை பொருந்திய திருப்பராயத் துறையின்ச
 ணுள்ள பராயமாமும், சற்குருவாகச் சிவபெருமான் எழுந்தருளீ
 யிருந்த குருந்தமாமும், சிவபெருமானைத் தோற்றுவித்த பசிய மூவ
 கிலும், அழகிய குறும்பலாவும், சண்பகக்காடும், பொதிய மலைக்க
 ணுள்ள சுந்தனவனமும். (௧௭)

மன்கருவூர்நீர்வஞ்சியுங்கரையூர்
 வன்னியும்பொன்னிசூழ்கண்ணைத்
 தென்பதியதனுள்வதரியும்பேரூர்ச
 சித்தமூலியுந்திகழெகினு
 முன்புகாஞ்சியினிற்காஞ்சிநுண்மருங்கு
 முதல்வினோற்றிருந்ததேமாவும்
 பின்பவள்கன்னிகாரநீள்வனத்திற்
 பெருந்தவம்புரிந்தகூவிளமும்.

இ-ள். கிலபெற்ற கருவூர்க்கணுள்ள குணமுள்ள வஞ்சியும்,
 திருக்கரையூரினுள்ள வன்னி மரமும், காவிரி சுற்றி யிருக்குந் தென

பதிக்கணுள்ள இலந்தை மாமும், மேலைச் சிதம்பா மென்னுந்தலக்க
ணுள்ள சித்தமூலியும் விளவகுகின்ற புளியும், முதன்மை பொருத்
திய காஞ்சித் தவந்திருக்குங் காஞ்சி யணிந்த சிறிய இடையை
யுடைய இறைவி தவஞ்செய்திருந்த இனிய மாமாமும், நீண்ட
கோவகவனத்திற் பெரிய தவத்தைச் செயத வில்வமும். (௧௧)

மாமணிக்கதிர்வேன்முருகன துருவா
லரிச்சினைவேங்கையும்பூநதன்
டேமலர்த்திரடோடசெச்சையுஞ்செங்கேழ்க்
கோடலுஞ்செழுமலர்க்குரவுந்
தாமவேணியனருளன்பினர்போலுந்
தண்ணிழற்காஞ்சியுமுதல
காமருதெய்வத்தருக்களுமகவான்
கற்பகவனங்களுநெருங்கும்.

இ-ள். சிறந்த அழகிய ஒளிபொருத்திய வேலாயுதத்தைத்
தரித்த கந்தக் கடவுளின் உருவாகிய சுத்தமான பொன்போன்ற
கொம்பர்களை யுடைய வேங்கைமாமும், பொல்வாகிய தண்ணிய
வாசனை பொருத்திய பட்டங்களை யுடைய வெட்சியும், சிவந்த
நிறத்தை யுடைய காந்தளும், செழிய (முருகன் திருப்பயததணிந்த)
மலர்கள் கொண்ட குராமாமும், கொணரை மாலையைத் தரித்த
சடையை யுடைய சிவபெருமானது அனபினர் போலும் தண்ணிய
ஒளியை யுடைய காஞ்சிமாமும், இவை முதலாய் அழகு பொருத்திய
தெய்வத் தன்மையை யுடைய மாக்களும் இத்திரானது கற்பக
சோலைகளும் நெருங்கா கிற்கும். (௧௨)

அன்றியும்பசுங்காய்த்தாற்றினங்கமுரு
மகருவுமரிதகச்செறிவுந்
துன்றுமுப்புடைக்காய்ததாழையுங்குருக்குந்
துருக்கமுமிரவெரிதருவு

மின்றவழ்சினைநெட்டாயுமாசினியும்
விளவுமாமலகமுமுருக்கும்
பொன்றரும்பலாசுமதிங்கமும்புன்கும்
புன்னையஞ்சாதியுமதவும்.

இ-ள். இவை யல்லாமல், பசிய காய்கள் பொருந்திய குலைகளை யுடைய இளங்குழை மரங்களும், அகில் மரங்களும், கடுக்காய் மரங் காடுகளும், நெருங்கிய மூன்று பக்கங்களை யுடைய காய்கள் நெருங்கிய தாழை மரங்களும், வடலி முதலியன வடர்ந்த தோப்புக்களும், குங்கும மரங்களும், சோதி விருக்கமும், ஒளி விளங்கிய சொம்பரையுடைய காமபுகள்கொண்ட பலாமரமும், விளாமரங்களும் செல்லியும் முருக்க மரங்களும் அழகு விளங்கும் பலாசு விருட்சமும், அதிமதுரமும், புன்குமரங்களும் புனையும சண்பகமும் அத்திமரமும்.

சாலமுஞ்சிறுமாரோட்டமுந்தேருந்
தமாலமுங்கதலியுங்களவுங்
கோலமுங்காயத்திரியுமற்கடியுங்
குடசமுந்திலகமுமுனியு
மேலமுங்கோவிதாரமுமொடுவு
மிரத்தியுங்கனகமுந்தகரு
மூலமாயுள தாவரங்களுங்கொடியு
முண்டகா திகளுமங்குளவாம்.

இ-ள் ஆசா மரமும் செங்குருங்காலியும் உண்ணுதற் குரிய பச்சிலை மரமும், வாழையுங் கனாமரமும் அழிஞ்சிலும் கருங்காலியும் மற்கடியும் மலைமல்லிகையும் மஞ்சாடியும் அகத்திமரமும், ஏலமும், காட்டாத்தியும் ஒளி என்னு மரமும் இத்திமரமும் பொன்னும் புன்முருக்கும் வேராயுள்ள தாவரங்களும் கொடிகளும் முள்ளிச செடி (அல்லது தாமரை) முதலியவைகளும் அம்மலைக்க ணுள்ளன வாம்.

தைத்தவத்திரஞ்சத்திரந்தணித்திடு
 சல்லியகரணியுந்துணியாக்
 கைத்தனசந்துபுரைந்தசந்தான
 கரணியுமிரணமுந்தழும்பு
 மொய்த்தனநீவித்தகைமைசெய்சமான
 கரணியுமுடிந்தபல்லுயிரு
 மெய்த்தொகைதோறும்வந்துயிர்ப்பனபுரியு
 மிரதசஞ்சீவினிமருந்தும்.

இ-ள். அத்திரங்களுஞ் சத்திரங்களுஞ் தைத்ததன லுண்டா
 கிய புண்களை மாற்றும் மருந்தாகிய சல்லிய கரணியும், துணிபட்ட
 உறுப்புக்களைப் பொருத்தும் மீருந்தாகிய சந்தான கரணியும், வீர
 ணங்களையுந் தழுப்புகளையு முடைய உறுப்புக்களிற் றடவிச சமஞ்
 செய்யு மருந்தாகிய சமனிய கரணியும், இறத்துபோன பல உயிர்களை
 யும் உடம்புத் தொகுதி டோறும் பொருத்தி யுயிர் பெறச் செய்யும்
 சுவை பொருந்திய சஞ்சீவினி மருந்தும்.

பிங்கலநிகண்டு யரப்பேயர் வகை.

சல்லிய கரணி சந்தான கரணி
 சமனிய கரணி முதலி லுதித்த
 மிருதசஞ் சீவினி மருந்துநால் வகையே.
 தைத்த வத்திரஞ் சத்திரங் தணிக்கு
 மெய்த்தரு மருந்தே சல்லிய கரணி
 துண்டமான வறுப்புத் துணியினச
 சத்துசெய் மருந்தே சந்தான கரணி.
 வீரணமுந் தழுப்பு நீக்கி மெய்யினைத்
 தகைமைசெய் மருந்தே சமனிய கரணி
 யுயிர்தரு மருந்தே மிருதசஞ் சீவினி.

விருத்தர்நல்லிள மையாவதுமிளைஞர்
 விருத்தராவதும்புரிதக்க
 தருக்கனும்புக லும்வல்லியுமுதிர்ந்த
 சருகுகல்லெனவலிபுன லுங்
 கருத்தினினினை நதவரந்தருமரிய
 மூலியுங்காயமேவலியத்
 திருத்துபன்மருந்துங்குருதியந்தடமு
 முதலியதிகழ்வனசெறிந்தே.

இ-ள். கிழவர் நல்ல இளமைப் பருவத்தை யடைவதும், பாலி
 யப்பருவமுடையவர் கிழவராவதும் கெழியத் தருந்த மாகளும்,
 லால்லப்பட்ட கொடிமருந்துகளும், உதிர்ந்த சருகுகளும் கல்
 லென வலிபெறத் தக்க நீரும், மனத்திலே நினைந்த வாங்களைக்
 கொடுக்கும் அரிய மூலிகளும், சரீரம் வலிமையுறும்படி திருத்தி
 கின்ற பலமருந்துகளும் இரத்தத் தடாகங்களும், இவைபோன்றன
 பிற விசேடப் பொருள்களும் நெருங்கி (அம்மையில்) விளங்குவன
 வாகும்.

(௧௬)

எழுதீரடிச் சந்தவிநுத்தம்.

ஆயவரைமேல்விசயைகாரியவருந்திக்
 ஞசாவிவினையாமொருசார்
 மாயன்விழிகூரணையும்வாகனமும்வேன்முருகன்
 வாகனமுமேவுமொருசார்
 தூயமதிவேணியுடையாயதும்வெள்ளேறுமுறை
 குழறொறுமேயுமொருசார்
 மேயபரன்மார்பணியும்வேழமுகனூர்தியும்
 விராவியளேசேருமொருசார்.

இ-ள் இவ்வாறுள்ள வாகமலையின்மேல் காளி அரிகா புத் திரர் என்னு மிவாது வாகனக்கனாகிய சிங்கம் யானை யென்பன ஒன்றற்கொன்று சுகங்களை வினாவி ஒருபக்கத்தில் விளையாடுவன, திருமால் அறிதயில் புரியும் பாம்பினக்கனும் முருகக்கடவுளது வாகனமாகிய மயிலினங்களும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பனவாகும், சுத்தமாகிய சந்திரனைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது உடையாயுள்ள புலியினங்களும் வெள்ளிய எருதுகளும் தார்தா மிருக்கின்ற இடங்கடோறும் மேய்வன ஓரிடத்துளதாம். ஆன்மக் கடோறும் பொருத்தி யிருக்கின்ற சிவபெருமானது மார்பிற றரிக் கப்பட்ட வாகனங்களும், யானைமுக விராயகக் கடவுளது வாகன மாகிய பெருசசாளியினங்களும் ஒன்றோடொன்றுகலந்து ஓரி டத்தே யோரனைக்குள் வசிக்கும். (சஎ)

ஆதவனடத்திரதமேழ்புரவியூடுசெலு

மல்லத்தின்மீதுநடவாச

சீதமதியோர்புடைபகற்பொழுதினாவினின

மோடுசிவணித்திகழுமான்

மீதுசெறிசோலையில்விண்மீனினநறுவொழுது

வீயெனவிளங்குவதியு

மாதவருநீடுகுறவாண்ருமகிழ்ந்தொருமை

கூறவன வாசமுயல்வார்.

இ-ள். சூரியன செலுத்துகின்ற தேரிற் கட்டப்பட்ட குதி னைகளேழும் (அம்மலையில்) கடலே செல்லுவ தன்றி அதன்மேற் சேறல் இல்லையாம். குளிர்ச்சி பொருதிய சந்திரன பசுற்சாலத்தே (அம்மலையின், ஓர்பக்கத்தே பசுக்களி னினங்களோடு ஒன்றாய்த் தோன்றா தித்கும. மேலே யுயர்ந்த சோலையில் காணப்படும் கட்சுந் திரக் கட்டடங்கள்தேனெழுருகின்ற பட்டங்களைப்போல விளங்கி யிருக்கும், பெரியதலத்தை யுடையமுண்வர்களும் நீண்ட வேடர் களும் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஒறுமைய யத்களிக் கவனத்தில் வாசரு செய்பப் பிரயத்தனிப்பார். (சஅ)

தானநிலைகாறுநறுமாமணிவராகநெடு
 மாமுனிகடாம்வளர்தலாற்
 கானமடவாரருகுசேர்வரரமாமகளிர்
 காமர்சுனையாடவருவா
 ரேனவிடியோவினிதிருநறவமோவினிதி
 யாமுமுணவேண்டுமெனவே
 வானமுதைவாரிவிலைகூறியிடுவார்கவரு
 வார்துகருவார்தினமுமே.

இ-ள். நல்ல சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய நீண்ட டெரிய
 வராகமலை வளர்தலினால், காட்டிலுள்ள பெண்கள் (சுவர்க்கத்தின்)
 அருகையடைவார், தேவமகளிர் அழகிய சுனையின்கண் நீராடவரு
 வார், தினைமாவோ நல்லது, கூட்டிலுள்ள தேனே நல்லது
 நாமுண்ண வேண்டுமென்று, சுதர்க்க லோகத்தள்ள அமிர்தத்தை
 (கையில்; வாரிவிலை கூறுவார (தினைமா தேன் முதலிய உற்றை)
 நாடோறும் கொள்ளை யிடுவார் உண்பார். (கக)

வேறுநறுமாமணியினுமணியீர்மறு
 விளங்குருவிநதமணிவீர்
 கூறையுணையீர்புணைகுவிர்நழைபொன்மாளிகை
 குலாவியுறையீரிதணிநம்
 தேறுவிரெனாணிபொனாடைசிலநல்லதிரு
 வீரெனவிகழ்ந்துநகைகூர்
 மாநில்குறமாதரையணங்கினரியற்கையரி
 தென்றிவைவகுத்துரைசெய்வார்.

இ-ள். குற்றமுள்ளன குன்றியணி தரிசுகும் குறத்தின்களே,
 லேரையுள்ள நல்ல சிறந்த இரத்தினமாலையை யிதோ தரியுங்கள்,

தழைகளைத் தரிக்கும் நீங்கள் கூறையை யுடுப்பீராக, பானின்மே
 லேறும் நீவிர் பொன்னாற் செய்த மாளிகைகளிலேறி யுலாவுவீராக
 என்று, இரத்தினங் களையும் பீதாம்பாங்கலையும் மிகுதியாகக்
 கொடுத்து எம்வீட்டிற்கு வருவீராக வென்று விகழ்ச்சி செய்து
 குறுமுறுவல் பூத்த ஒப்பில்லாதகுறப் பெண்களை, தேவமகளிர்
 அழைத்தும் (அவர் செல்லாமையின்) இவை யிவரியற் கையாதலின்
 வருதல் அரிதென்று எடுத்துச் சொல்வார். (௨௦)

கொய்தினை நறுங்குரல்விழுங்கினிவருந்தமணி
 யினகுழுவைவாரிநடுவே
 பெய்துகவண்செயொருசாரிபமருப்பரை
 பிறங்குறநெருங்கநிரையே
 பொய்பெனவிடிப்பாக்கிறையிலையவிப்பருழை
 யினறசையரிந்துகிறுக
 நொய்யொருமடுபாநறவநதனினைப்பர்குற
 வாணருடனேறுகருவார்.

இ-ள். முறிககப்படுகின்ற தினைகளின் கல்ல் கதிர்களில் விழு
 கின்ற கிளிகள வருந்துமபடி இரத்தினக் கற்களை வாரிக் கவண்ண
 நடுவேயிட்டு எறிந்து, ஒருபக்கத்தே யானையின் கொம்புகளபோன்ற
 தனவகனால (தம நாயகர்) நெருங்க அவரைவரிசையாக விவாவி
 னிடிப்பார், சிறகுகளை யுடைய ஈக்கூட்டம் அலைதலை நீக்குவார்,
 மானினது இறைச்சியை யரிந்து மக்க கொயதான அக்கினியிற
 கையச்சுவார். தேனில் நனைப்பார் (தமநாயகராய்) வேடுவருடனே
 உண்பார் (குறமகளிர்.) (௨௧)

மன்னிறமறக்குருதிபெய்து திணையோடலரின்
 வண்டுமிழ்நறுவிரவியே
 கன்னலொடுபன்னமிசைவைத்தனபடைத்தழவி
 லையவிநறும்புகையிடாச்

சென்னிறவிழிக்கவிரிதழ்ப்பொருவுசெந்தலைய
சேவலொடுதூவிமயிலும்
பன்னிருபுயக்கடவுண்முன்னரின்விடுத்தெதிர்
பராவீவெறியாடல்புரிவார்.

இ-ள். ஆட்டின் மார்பிலுள்ள சிவந்த இரத்தத்தைப் பலியிட்டு, திணைமாவுடன் புப்புகளினின்றாவ கொண்டு வந்து வண்டு கள் கக்கிவைத்த தேனையும் கலந்து, காகத்துடன் (தேக்கு) இலை முதலியவற்றில் வைத்துள்ள அவைகளைப் படைத்து, அக்கினியிற் சுடுகின்றது கல்லபுகையை யிட்டு, சிவந்த நிறமுற்ற கண்ணையும் முருக்கமலரை யொத்தசிவந்த தலைகுட்டையு முடைய கோழிக ளோடு, இதருகே யுடைய மயிற் பீறவைகளையும், பன்னிரண்டு திருப்புகைகளை யுடைய குமாரக் கடவுளது திருமுன்னர் விடுத்து நேர்நின்று துதித்து, வெறியாட்டைச் செய்வார்கள். (ஊ)

சீறடியர்வெண்கவடிமாலையர்சிறார்கள் சின
வெம்புலிமடங்கலுழையின்
வீறுகுருளைத்திரள்கயந்தலைபிடிப்பர்கொடி
வீக்குவர்விடுப்பர்பழகி
மாறுபுரியாதுவினையாடுவர்களாகுளிமு
ழக்குவர்கைகால்விழிகொள்வா
ரேறுபொருவித்திரிவர்கானையருடுப்பளையெ
னப்பணியெடுப்பர்விடுவார்.

இ-ள். சிறுத்த கால்களை யுடையரும், வெள்ளிய சோகி மாலையை யணிந்தவருமான வேட்டுவச சிறுவர்கள், கோபமுள்ள கொடிய புலிசங்கம் மான்என்னும் இவற்றிற்குட்டித் திரள்களையும் யானைக் கன்று களையும் பிடிப்பார், கொடினாற் கட்டுவார், பின்னர்

அவ்வித்து விடுப்பார், அவையோடு பதி மாராண கொடுஞ்செய்கை
கன் செய்யாத வாறு விளைபாடுவார், சிறுபறையை யடிப்பார்கள்,
கை கால் கண் என்னு பிவற்றைக கொள்ளுவார், இடபம் போலச்
செருககித் திரியும் காளைப்பருவ முடைய வேடர் உடுமயினது புற
நெனறு (கையை போட்டி) பாம்புகளை பெடுப்பர், அவை பாம்பா
யிருக்கக் கண்டு விடுவார்கள். (௨௬)

கல்லருவியோதைபுனலாடுநர் தமோதைதகரை
யேறுநர் தமோதைமுதிரைக்
கொல்லையினெழு வகிளியினோதைகடியோதைநெடி
யோதைகவணோதைதகுதலைச்
சொல்லினர்தம்மோதைதினைகொய்யுமவரோதைதுரை
தோறுமிபவோதையெதிரே
செல்லசனியோதைமுரசோதைவரையோதைமலை
வாணர்சிலையோதையுமறு.

இ-ஈ அவ்வாறாக மலையினிடத்தே, கல்லென்னு மொலியோடு
வீழும் அருவியின் ஒலியும், நீரின் முழுகுவார் ஒலியும், கரையி
னேறுவார் தொனியும், கூலங்கள் விளையுங் கொல்லைகளி னின்றும்
எழுவ கிளியினின் குரலும், அவற்றைத் தூத்துவாரோசையும்,
முககில்கள் (ஒன்றோ டொன்று உரோஞ்சுதலா லுண்டாகுஞ்)
சுததமும், கவண எறிதலா லுண்டாகுமொலியும், மழலைமொழிகளை
வசனிக்குஞ் சிறுர்களின் குரலும், தினைக்கதிர் கொய்வார் துழனி
யும், நீர்த்துறைகள் தோறும் யானைகளின் முழக்கமும், அதற்கு
மாராக இடிககும இடியின் முழக்கமும், முரசவாததியகுகளி னொலி
யும், மலையின் எதிரொலியும், மலைக்கண் வாழும் வேடர்களது வில்
லோதையும் எவ்வாறும் நீங்காவாம். (௨௭)

பூசலெனின்மேவலரைவென்றுசினமாறுவர்பொ
றுரிடைவிடார்தடைபடார்
நேசமுறவேயடையிலாரமுதமேயனையர்
நீடுலகுவாழ்வுமுடையார்

தேசபொலிதேவர்கிறைமீள வடிவேல்விடுசெவ்
வேளலதுதெய்வமறிபார்
வாசமலர் தூவிவழிபாடுபுரிவார்பணியின்
மீள்வர்மலைவாணர்திறனே.

இ. ள். இன்னும் அம் மலைக்கண் வாழும் வேடரது வலிமை
யைக் கூறுமிடத்து, போரென்று கேட்பின் உடனே பகைவரை
வெற்றிகொண்டு சங்கோபத்தைக் கீக்குவர், அன்றிப் பொறுக்க
மாட்டார், ஓய்த்துசிலகாலம் தங்கமாட்டார், தடைப்பட்டுநில்லார்,
அன்பு பொருந்த (ஒருவர்) அவரை மடைவாராயின அவர்க்கு அரிய
அறிந்தமபோன்றவராவர், நீண்ட உலகவாழ்வையுஞ் செயல்க்கு
கண்மையு முடையர், பிரகாசம் மிக்க தேவர்களது சிறை மீளும்படி
வேலாயுசத்தை ஏவிய கந்தநாதனை பீல்லாது வேறொரு தெய்
வதையுணரமாட்டார், அக் கடவுளை மணமுள்ள பூவைசொரிந்து
வழிபாட்டைச் செய்வார், அதுசெய்தே தந்தொழிற்குச் செல்வார்.

அன்றுசெவனார்விழிசெனீர்சொரிபவாளிகொ
டகழ்நதுதமதங்கணணிவார்
வென்றிபுனை திண்ணர்குலமேன்மையுடையார்திருவி
ரும்புமடமான்மகளைமுன்
மன்றல்புரியும்படிசெவ்வேண்முருகனுக்குதவு
மாமர்பரசாரல்வதிவார்
நன்றறமலாதுபுரியார் தவமலாதுமுய
லார்நலமிலாததுசொலார்.

இ. ள். அந்த நாளில் திருக்காளத்தி யப்பரது திருக் கண்ணி
னீன்றும் இரத்தஞ் சொரிய (அதனைக் கண்டு பொருமல்) அம்பி
னூல் தோண்டித் தம்கண்ணை யவர்க்குச் சாத்தினவான, அகப்பற்
றுப் புறப்பற்றுக்களை வெற்றிகொண்ட திண்ணனார் என்னுங் கண்

ணப்ப நாயனூது குலத்திற் பிறத்த பெருமையையுடையவர், இலக் குமியும் விரும்பத்தக்க இளமையுடைய மானின் மகளாகிய வள்ளியம்மையாரா முன்னர் விவாகஞ் செய்யுமாறு செந்நிற வேளாகிய முருகக்கடவுளுக்குக் கொடுத்த மாதுலரா முரிமையை யுடையவர், மேற்சாரலில் இருப்பார், நன்மையான அறச்செய்கையைச் செய்வதன்றி வேறானவற்றைச் செய்யார், தவமல்லாது வேறென்றற்கும் முயற்சிசெய்யார், நன்மையில்லாததைஒருகாலும்உரைக்கமாட்டார்.

கலிநீலேத்துறை.

ஏனமால்வரையடைகுநர்யாவரேயெனினும்
வானநாடவர்வழுத்தவும்வாழ்ததவுந்தகுவார்
ஞானவாலகில்லியர்முனிவரர்சித்தர்நாகர்
கானர்விஞ்சயர்கின்னரர்கடவுளர்தொழுவார்.

இ-ள். பெரிய வராகமலையை யடைவோர் யாவரே யாயினும், 'அவந்தேவ லோகத்தவரால் வணங்கப்படவுந் துதிசுக் படவுமான தகுதியை யுடையராவர், அறிவினை யுடைய வாலகில்லியர், முனி சிரோட்டர், சித்தர், சர்ப்பர், இசையை யுடைய கந்தருவர், வித்தியாதாரர், கின்னரர் முதலிய கணங்களாலும் வணங்கப்படுவார்.

வாலகில்லியர் - அறுபதினாயிரம் இருடியர். வித்தியாதாரர் = மாலி காஞ்சன முதலிய விதையைத் தரித்தவர். (உ.௭)

இயக்கர்சாரணரரக்கர்வசுக்கள்யோகீசர்
மயக்கமொன்றிலர்முதலியர்வைகுவர்தேவர்
வியக்கமாநதிக்கரையில்வெண்பளிக்கறைமீதி
னயக்கநாண்மதிச்சடையனையருச்சனைவில்வார்.

இ-ள். இயக்கர்களும் சித்திபெற்றோரும், அரக்கர்களும் வசுக்களும் யோகீதர்களும் ஒருமயக்கமு மில்லாராய் முதன்மை யுற்று இருப்பர், தேவர்கள் வியக்கும்படி பெரிய ஆற்றின் கரையில் வெள்

ளிய பளிக்கறையின் மேல் விருப்பமுற, புதிய பால சத்திரனைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை அருச்சனை செய்வார்கள்.

பிரமதேவன் படைக்குங் காலத்திலே கோபமும் பசியு முடையராயினார், அப்போது அச்சத்தைக் கொடுக்கும் மீசையுங் தாடியு முடையராய் விகாரவடிவினராய்ச் சிலந்தோன்றினர். அவருட் சிலர் பசிபொறுக்கலாற்றாது பிரமதேவரை (யக்ஷாம்) உண்ணுவேம் என்று பாய்தனர். அவர் (யக்ஷர்) இயக்கர் எனப்பட்டார். சிலர் (ரக்ஷாம்) காப்பேம் என்றார். அவகனமுள்ள அவர் ஆரக்கா எனப் பெயர் பெற்றார். இவ்வாறு கூர்மபுராணம், விஷ்ணுபுராணம் என்பவற்றிற் கூறப்பட்டது. (உ-௬)

அண்ணலஞ்சினகரங்களுமுளவுளவருங்
தண்ணதிக்குழாம்பலவுளவுள தடஞ்சனைக
ணண்ணியாடுநர்க்கருணனிவழங்கினாடோறும்
வெண்மதிசசடைவிளங்கியகங்கைவீற்றிருக்கும்.

இ-ள். அம்மையிற பெருமையிற் சிறந்த கோயில்களும் பலவுள, அருவிகளும் பலவுள்ளன, குளிர்த்த ஆற்றுக் கூட்டங்களும் பலவுள்ளன. பெரிய சுனைகளும் பலவுள, அவற்றை யடைந்து தோய்வார்க்குக் கிருபையை மிகவுக கொடுத்து, வெள்ளிய சத்திர னுலாவுஞ் சடைக்கணுள்ள கங்கையானது தினந்தோறும் ஆங்கு வீற்றிருக்கும். (உ-௭)

இமயமீன்றவெம்பிராட்டியோர்புடையில்வீற்றிருப்பச்
ஈமரவேற்கிறைநனந்தலைசுடரெனத்தயங்கச்
சிமயமால்வரைக்குவடுகெடொறுந்தொறுந்தினமு
மமரருக்கருள்வழங்கியாயிடைவைகுமமலன்.

இ-ள். இமயமலையாசன் பெற்ற எமது பெருமாட்டியா ராகிய உமையம்மையார் ஒருபாகத்தில் வீற்றிருப்பவும், போர்த்தொழிலில் வல்ல வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான கந்தக்கடவுள் நடுவே சூரியனைப்போல விளங்கவும், சிகரங்களை யுடைய பெரிய மலைகடோறும் வந்து பூசிக்குத் தேவர்க்குக் கிருபையைப் புரிதே அவ்விடத்து வீற்றிருத் தருளுவர். (௩௦)

சூகராசலஞ்சேனொறிகாண்பினுந்துன்ப
நாகராசிகள் பீதித்திடுநவிலுதற்கெளிதோ
மோகராசிகண்முனிந்திடுமுனிவாகாளென்றான்
யோகராசிமுற்றிருந்குணர்குதமா முனிவன்.

இ-ள். மோகமுதலிய தீக்குணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்த முனிவர்களே! வராகிரியை மிகக் தூரவழியிற் கண்டாலும் துன்பம், மென்னும் மலேக்கூட்டங்கள் படப்படும். ஆகலால் அதன்பெருமை, சொல்வதற் கெளிதாகுமோ என்று, யோகசாதன வியல்கள் முழுவதையும் அறிந்த குதமா முனிவர் கூறினர். (௩௧)

வராககிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—௩௧௦.

உ
சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

மூன்றாவது,

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

பழநிப் பதிக்கணுள்ள வராகமலைக்கு மாயாத்திரி என்றபெயர் வருதற்குக் காரண மென்ன என்று, நைமி சாரணியத்து முனிவர்கள் கேட்ப, சூதமுனிவர் கூறுகின்றார். ஐம்புலங்களையும் அறவொழிதத மாதவர்களே! முதன் முதல் மகாசங்கார காரணராகிய சிவ பெருமான் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ முதற் பிரகிருதி யீடுக வுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்துக் காத்து ஒடுக்கிப் பின்னர்ப் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் இயற்றற்கு அதிகரர கர்த்தாக்களைப் படைக்க வுன்னிப் பராசத்தியின் கூறும் தமதுகூறுமாயுள்ள மாமாயை என்னுஞ் சத்தியைத் தோற்று வித்தனர். அதுவே குடிலை உத்கிதை, சத்த வித்யை எனப் பெயர் பெறும். அதனது பலவகைப்பட்ட சத்திகளுள் ஒரு கூற்றின் சத்திபேதங்களுள் ஒன்றினின்றும் சாதாக்கியமுதிக்கும். அதனோர் கூற்றினின்றும் சதா சிவ நாயனார் தோன்றுவர். அவரினின்றும் மனோன்மணி சத்தி தோன்றும். அதனினின்றும் மகேசுவரர் தோன்றுவர். அவரி லிருந்து மகேசுவரி தோன்றுவர். அசசத்தியி னின்றும் உருத்திர மூர்த்தி தோன்றுவர். அவரினின்றும் உமை

அசு

பழநித் தலபுராணம்

யம்மையார் உதிப்பர். உமாசத்தியி னின்றுத் திருமால்பிறப் பர். அவரினின்றும் இலக்குமியும், அவ்விலக்குமியிலிருந்து பிரமரும், அவரினின்றும் சரசுவதியும் உதிப்பர். இவருள் பிரம விட்டுணுக்கள் இருவரும் தவஞ் செய்தார். அவர்க்கு முன் பரமேஸ்வரி பிரசன்ன மாய் வேண்டியது என்ன வென்றாள். அவர்கள் வணங்கிச் சாம்பவீ, தேவீ, உலகங் களிலே பலதானங்க ளிருப்பினும், மிக விசேடித்ததாக, நின்னை வணங்குதற்கு ஒரு வடிவத்தைக் கொடுத்தருந்தி னன்றார். அப்போது சிவ சத்தி அவர்க்குச் சைவசித்தாந்த போதகஞ் செய்து, தனது கலையி னொன்றாகிய மாயாசத்தி யினாலே ஒருமலை வடிவெடுத்து நின்றனள். அதற்குத் தக்க படி பரமேசுரனும் ஓர்மலை யுருக்கொண்டு நின்றனர். பிரம விட்டுணுக்கள் இருவரும் பூசித்து முறையே படைத்தற் றொழிலையும் காததற் றொழிலையும் பெற்றுத் தேவர்களுண் மேலவராகவும் விளங்கினர். அன்றியுஞ் சத்தியையுஞ் சிவத் தையும் வணங்கி யொன்று வேண்டினர். சர்வலோக சுதந் திர சுந்தரீ, கருணாநிதி, காத்தவ்விய முழு முதற்பொருளே! உங்க ளிருவரது திருவடிகளையும் அடியேங்கள் மறவா திருத்தல் வேண்டும். ஒருகால் மல வயத்தாலே மறந்து தீவினைக் குள்ளாயினும் வநது ஆட்கொள்ளல் வேண்டு மென்று இரந்தபடி வரம்பெற்றார். இவ்வாறு பிரம விட் டுணுக்கள் வேண்டியபடி சிவ சத்தியாகிய முதல்வி தன் கலையு னொன்றாய மாயையாய் மலையுருவானபடியால் மாயாத்திரி எனப்பெயர் பெற்றதென்றார் ருதமுனிவர்.

மாயா - அத்திரி என்னுந் தொடர் மொழிகள் வடநான் முடிபு பற்றி மாயாத்திரி எனப் புணர்ந்தன. மாயையாகிய மலை என்பது பொருள். வராகமலை மாயாத்திரி எனவும் பெயர் பெறும். இச்சருக் கத்தால் வராகமலையின் தோற்றங் கூறப்பட்டது.

கலி நிலைத்துறை.

முற்றொருங்குணர்கூதனைமுனிவர்கைம்முகிழாச்
சொற்றரும்புகழ்க்குராசலச்சிறப்புணர்ந்தோ
நற்றவத்தினையதனதுதோற்றமுநவிற்றி
மற்றதன்பெயர்வந்ததுந்தந்துரையென்றார்.

இ-ள். ஞான நூல்கள் யாவற்றையும் ஒருசேர அறிந்த சூத முனிவரை ஆவகிருந்த இருடியர்கள் கைகுவித்து, சொல்லுதற கரிய புகழை யுடைய வராகமலையின் பெருமைகளையெல்லாம் அறிந் தேம். நல்ல தவத்தினையுடைய முனிவாரே! அதுவந்த வரலாற றையுரு சொல்லி அதற்கு மாயாத்திரி எனனும் பெயர் வந்ததையுங் கூறியருளுதிர் என்று பிரார்த்தித்தார். (உ)

மேயமாற்றமாதவன்செவிதாழ்த்துமெய்ம்முனிவீர்
நீயிர்சொற்றனகுப்பமேநிகழ்த்துதற்கரிதா
லாயினுந்தவத்துயர்ந்தவர்க்கறைதலேயறனாந்
தூயவக்கிரிரெறிவரக்கேண்மெனசசொல்வான்.

இ-ள். பொருந்திய அசொற்களுக்குச் சூதமுனிவர் செவி சாய்த்தது, உண்மையுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் சொன்னசொற் கள் வஞ்சனைச சொற்களே! ஏனெனில் அது சொல்லற்கரியதாகும் ஆயினும் இத்தப் பொருள் உயர்த்தோர்க்குச் சொல்லுதலே தரும் மாகும். பரிசுத்தமாகிய அவ் வராகமலை வந்த வரலாற்று முறைபைக் கேளுங்களென்று சொல்வா ராயினார். (உ)

அகம் பழனித் தலபுராணம்.

ஆதியிற்பரசிவையருளாற்சிவமுதலா
யோதுபாரிறுவாயவைதோற்றிவைத்தொடுக்கப்
பேதமின்றியெம்பிராற்கொருபிராட்டி யும்பெற்ற
மாதுமாகியகுடிசையிலொருசத்திவடிவில்.

இ-ள். முற்காலத்திற் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ
முதற் பிருதிவி யீராகவுள்ள மூப்பத்தாறு ததவை சமூகங்னாகிய
உலகங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி, காததுப் பின்னர் ஒடுக்கி,
ஒரு பராசத்தி யானவள் எமது பெருமானாகிய தற்பாசிவத்திற்கு
வேறுபாடின்றிப் பெற்ற குடிசையென்னும மடமகளின ஒருசத்தி
யருவில். (க.)

மாற்றருஞ்சதாசிவனுமாய்மகேசனுமாய்ப்பின்
றோற்றுருத்திரக்கடவுளுங்கடவுள் பாற்றோன்றி
யேற்றமாயுறையிருவருமிதயமுடெழுதிப்
போற்றிநின்றலுஞ்சகனையாய்முன்னிற்போந்தாள்.

இ-ள். குடியின் சத்திவடிவாகிய பஞ்ச சாதாக் கியங்களுள்
ஒன்றாய கர்த்திரு சாதாக் கியத்தினின்றும் சதாசிவனாகி, அதினின்
றும் மகேசான் றோன்றி, பின்பு அதினின்றும் தோற்றினர் உருத்
திரக் கடவுள், அவரிடத்தினின்று தோன்றிய விட்டுணு பிரமன்
என்னும் இருவரும் தம்மனக்கிழியி னெழுதித் துதித்து நிற்கு
தலும், சிவசத்தியானவள் உருவ முடையவளாய் அவர்க்குமுன் வந்
தாள்.

இங்ஙனமாய நவபேதத் தோற்றங்களை யெல்லாம் சிவஞான
சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், உண்மை வினக்கம், சித்தாந்த சாராவளி,
தத்துவப் பிரகாசம் முதலியவற்றிற் பாக்கக் காண்க. (சு)

போந்தேசையைப்பழிச்சினர்புதுமலர்மொழிந்தார்
பாந்தளாயிரம்பஹைப்பணுமுடிசசுகை

யேந்துபாரிடையிடம்பலவிருப்பினும்யாங்க
ளோர்ந்துனைத்தொழநல்கலாயோருருவென்றார்.

இ-ள். அவ்வாறு தோன்றிய சிவசத்தியைத் துதித்து அன்ற
லர்த்த புட்பங்களைத் தூவினர், ஆதிசேடன் ஆயிரக் கணக்கான பல
தலைகள் என்னும் படமுடியி னுசசியில் தாங்குகின்ற இப்பூமியி
னிடத்தே பல இடங்க ளிருப்பினும் அடியேம் ஆகிய நாங்கள்
உன்னை யறிதவணங்க ஒரு திருவுருவத்தைக் கொடுத்தருள்வா
யாக என்றார். (இ)

சொற்றவாய்மொழிகேட்டதுமெமதுதொல்கலையி
லுற்றசத்திகளானந்தமுண்டோரொருபேத
மற்றவற்றினுக்களவிலைவரன்முறைவழாமை
முற்றுமைந்தொழினடக்குமெஞ்ஞான்றுமூவுலகும்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்கள் சொன்ன சொற்களைக் கேட்டு
தலும் (சிவசத்தி சொல்வார்) அடியவர்களே! எம்முடைய பழைய
கலைகளுட் பொருத்திய சத்திகளோ அளவில்லாதன வுளவாம். ஒவ்
வோர் சத்திகளின் பேதங்களுக்கோ அளவில்லை. அவை வரலாற்று
முறை வழுவாமல் மூவுலகங்களையும் எக்காலத்தும் ஐத்தொழிலை
நடத்துமென்க. (ஈ)

ஐந்தொழிற்கும்வித்தாயிருந்தனமவையாற்றற்
கைந்தெனும்பெயர்நும்மையும்வகுத்தனமடைவே
யைந்துசத்தியும்யாமெனவைகினமன்றி
யைந்தவித்துயர்ந்தோரசத்திருந்தனமன்றே.

இ-ள். ஐந்து தொழில்களுக்கும் நாமே காரணமா யிருந்தேம்.
ஈவ் வைந்தொழில்களையும் இயற்றாதற்கு ஐந்தாகிய மூர்த்திகளான்
துங்களையும் கிருட்டித்தேம், முறையே பஞ்ச சத்திகளும்நாமென்று
சொல்ல இருந்தேம். அல்லாமலும் பஞ்சப் புலன்களையும் நீக்கின
ஞானிகளது உண்கக் கோயிலினும் இருந்தனம்.

அன்று - ஏ - அசைகள், ஐத்தொழில்-படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளல். ஐந்துமூர்த்திகள் - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன். ஐஞ்சத்திகளாவன-ஆதிசத்தி, பராசத்தி, இசசாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி. ஐம்புலன்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. (எ)

ரித்தமாய்த்தனுவாதிகணிகழ்த்தியெவ்வுயிருந்
துய்த்தொழிந்துமீண்டுதிப்பதற்கொன்றெனத்தோன்று
மத்தமாயைமால்வரையெனவருதுமென்றறனோ
யெய்த்துமற்றையோரிருவர்க்குந்திரோதமாயுறைந்தாள்.

இ-ள். எக்காலத்தும் உடம்பு, மனமுதலிய கருவிகள், புவனம், போகம் என்பவற்றைக் கொடுத்து, அவற்றால் ஆன்மாக்கள் தமது இருவினைப் பயன்களையும் அதுபவித்து, இறந்து, பின்னருந் தோற்றுவித்தற்குக் காரணமான மாமாயை என்னும் ஒருசத்தியாகக் காணப்படும் மாயாசத்தியானவள் யாமே பெரியமலையாக வருகின்றே மென்று சிவபெருமானுடன் பொருந்தி, பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவருக்கும் மறைவாக இருந்தாள். (உ)

ஆயகாலையிலசலமுமாகியெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமாயவண்மாயைமுவுலகமுந்தயங்க
மேயரின்றுதித்தசலமாய்விளங்கினன்பாரு
மேயிலானுமங்கிருந்தனனிருவருமிறைஞ்சு.

இ-ள். அவ்வாறுகிய சமயத்தில் எவ்வுயிர்களுக்கும் தாயுமாகி நிற்கும் சிவசத்தியானவள் மலையாகி மூன்றுலகமும் விளங்க, எவர்களுக்கும் பொருந்துதற்கரிய முத்தியாக இருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும் வணங்குமாறு அதற்குப் பொருத்தன்று ஒர்மலையாக விளங்கினர். (ஈ)

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

அக

மூவருளெருவனென்றேமுதல்வியையிறைஞ்சினின்றான்
மேவரும்பாரியாகவிரவினன்காரமின்றித்
தாவரவிருவரோடத்தஞ்சிலம்புறையாய்வந்தான்
யாவனென்றறிகிற்பாமெம்மிறைவினையாடலம்மா.

இ-ள். எமது பாம்பதியாகிய சிவபெருமான், மும்மூர்த்திக
ளுந்தாமு மொருவர் என்று பாசத்தியை வணங்கி நின்றனர்.
சலக்கின்றமனைவியாக அவளுடன் வேறுபாடின்றிச் சேர்ந்து நின்
றனர், ஆதாரமாக நிற்கும் பிரமவிட்டுணுக்க ளென்னும் இருவ
ருடன் அந்தப் பெரியமலையிருக்கை டாகிவந்தனர் எத்தன்மைய
னென்று அறிவேம் எமது சிவபிரான் நிருவினையாடலை. (40)

ஆதலினுலகமூன்றுமான்றஃத்தழிக்குமாயா
பூதரமெனும்பேர்முற்றும்புனைந்ததெவ்வுலகும்பேற்ற
மாதவிரந்தவெற்புவராகவெற்பெனும்பேர்பெற்ற
தோதுவன்கேணமினென்றன்குதனென்றுரைசுமேலோன்.

இ-ள். இவ்வாறாகிய காரணத்தால் மூவுலகங்களையும் விரித்
துக் காத்து அழிக்கின்ற மாயையினுருவாகலின் (மாயாபூதரம்)
மாயாத்திரி எனப் பேர்பெற்றது, எந்த வுலகத்துள்ளவருந் துதிச்ச,
மாயாசத்தியெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அந்தமலை வராககிரியெனப்
பேர்பெற்றதற்குவு காரணஞ் சொல்வேம். கேளுங்கள் என்றார்
குதமுனிவர். (41)

மாயாத்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௨௨௧.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நான்காவது,

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்தச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய முனிவரைச் சூதமுனிவர் நோக்
கிச்சொல்வார். முனிவர்காள்! வராக கிரி யென்று பெயர்
வந்ததற்குக் காரணமுறைப்பேம். கேளுங்கள்! சிங்க முத
லிய விலங்குகள் இருக்குங் காடுகள் நெருங்கியதாய், வியாச
முனிவர் இருந்து தவஞ்செய்த திருக்குருதுறை யென்று
ஓர் தலமுண்டு. அங்கு ஒரு முனிவர் சென்று, இயமம், நிய
மம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தி யாகாரம், தாரணை,
தியானம், சமாதிஎன்னும் எட்டுறுப்புக்களையுமுடைய சிவ
யோகம், புரிந்து, பின்னர்ப் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று
அரிய தவத்தைச் செய்தார் அப்போது பிரமதேவரின்
வமிசத்துப் பிறந்த சுகல முனிவரின் புத்திரர்கள் பன்னிரு
வரும் அங்குச்சென்று அவரது வடிவத்தை யசைத்துத்
தவத்திற்கு இடையூறு செய்தனர். முனிவர் அதனால் தந்
தவத்தைவிட்டு விழித்து, இக்கொடுந் தொழில் செய்தமை
யினால் நீங்கள் பன்னிருவரும் மலையில் வாழும் பன்றிகளா
கப் பிறக்கக் கடவீர் என்று சாபஞ் சொன்னார்.

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். கூக

அதனைப் பெற்ற பன்னிரு முனி குமார்களும் மிக்க வருத்த முற்று, வித்தியாதரன் என்னும் விஞ்சையர் பதியும் அவன் மனைவியும் பன்றிவடிவாகி மாயாசலத்தி லிருத்தல் கண்டு, அப்பெண் பன்றி வயிற்றிற் குட்டிகளாகப் பிறந்திருந்தார். அந்த நாளில் மதுரைமாநகரத்தில் அரசு ஷிரதபாண்டியராசன்மிருகவேட்டையாடநினைந்து, யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்தவர, அம் மலைச் சாரலிற் சென்றனன். சேனைகளுட்சிலா, மிருகங்களைக் கொன்று வெற்றிபெற்று நிற்பது கண்டபனறிகள், அச்சேனைகளை யெதிர்த்துச் சின்ன பின்னமாக்க அது கண்ட பாண்டிய ராசன், மிக்க கோபங் கொண்டு வில்லைவளைத்து; மிருகங்கள் ஒன்றுமில்லையென்னும்படி பாணங்களைச்சுருதித்துச் செலுத்திக்கொன்றான்.

அதனை இவ்வாண் பெண் பன்றிகள் இரண்டுங் கண்டு மனநொந்து மூாக்கமும் கோபமும் முன்வந்த அலைப்ப, பிரசண்ட வாயுவோடு இருண்ட மேகக்கூட்டம் முழங்கி வந்தாற் போல, உறுமிச் சீறிச் சென்று அரசனது எஞ்சிய சேனைகளை யெல்லாம் கால்வேறு, கைவேறு, குடல் வேறு கழியும்படி கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்று ஆர்ப்பரித்து நின்றன. ஆண்பன்றியை யரசன் கொன்றான். அதுகண்ட பெண் பன்றி, நாயகனிறக்க நாம் ஓர் கணமேனும் உயிர் வைத்திருத்தல் தகாதென்று எதிர்த்து வர அதனைச் சரசன் என்னும் வேடன் கொன்றான். பெற்ற தாய் தந்தையரை யிழந்துநின்ற பன்றிக்குட்டிகள் நொந்து நொந்து

தாயின் முலைதேடி யலைந்து வீரிடும், கதறும், சிலகுட்டிகள் வாய்பிளக்க இரங்கும். பாலில்லாமல் வயிறுகாய்ந்து நாவு லர்ந்து விம்மிவிம்மிச் சோர்ந்து உயிர்போகுந் தருணமாயிருக்கும் போது, சரா சரங்களாகிய உலகையும் உயிரையும் பெறாது பெற்ற உலக மாதாவாகிய உமாபிராட்டியார், சர்வஞ்ஞத்துவ பதியாகிய பரமேசுரனைத் தொழுது, சர்வ லோபதீ, பன்றிக்குட்டிகளின் பரிதாப நிலையைப் பாரா திருத்தல் தேவரீர் திருவருட்கு அடுக்குமோ என, சிவ பெருமான் இயற்கையே கருணையுடையனாகலின் முறுவல் பூத்து, அப்பன்றிக் குட்டிகளின் தீவினை கழியுங் கால நோக்கி, இதுகாறந் தாழ்த்தேம், இனி யவற்றை யாட் கொள்ளுதும் என்று வேதாகம வடிவாகிய ஓர் பன்றியுரு சேவடுத்துச் சென்று மாயாததிரி என்னும் பழநி மலைக்க ணுள்ள பன்றிக்குட்டிகட்குப் பாழையுட்டினர். தாயினும் பார்க்கக் கருணையுடைய தாய்மார்க் கெல்லாம பரமதாயாம் பரமேசுரனது பாழையுண்ட மாத்திரையே அக்குட்டிக னெல்லாம் மகாதேச சள்ள அரசினங் குமாரரானா தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன. வானவர் பூமழை பொழிந் தார். மண்ணவா யாவரும் அதிசயித்தார். பாண்டியன் பேரற்புதங் கொண்டுின்றான்.

இறைவன் அப்பன்னிரு குமாரர்களையும் நோக்கி நீவிர்பாண்டியனுக்கு மந்திரியாக விருப்பிராக என்று மறைந்தனர். பாண்டியராசன் அம்மலை முடியில் ஒரு சிவ லிங்கந் தாபித்து அருச்சித்தான். அதன்பெயர் பாண்டிசா என்பதாம். அதுதொடங்கி அத்தலம் நேத்திரபுரி எனவும் பெயர் பெற்றது.

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். கூட

இதுவல்லாமல் காசிப முனிவரின் வழிவந்த வராக முனிவர் என்பார், மாயாசலத்தி லிருந்த வன்னிமர நீழ லில் சிவபெருமானைக் கருதி நோற்றிட்டார். சிவபெருமான் றேன்றி, இடுவியே ! நீ விரும்பியவற்றைச் சொல்வாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர். முனிவர், கொன்றை மாலை புனைந்த குழகனே ! என்பிறவி தொலைய சிவயோ கததை யருளக் கடவாய். நின் நிருவடிபையும பின்னர் அருளுதல் வேண்டுமென்று இரந்தார். அவற்றிற்கிசைந்து, இம்வலைவராகுகிரி எனப் பெயர்பெறுக என்று வேண்டு வரங்களையும் அருளி அந்தர்த்தான மாயினா. சிவபெரு மான வராகமாக வந்து பால்கொடுத்த மலையாகலானும், ராகமுனி தவம்புரிந்து அருள் பெற்ற மலையாகலானும் வராக கிரியெனப் பெயர் பெற்ற தென்று சூதமுனிவர் வதரிகாச கிரமத்து முனிவாக்கு உரைத்தா

உலி நிலைத்துறை.

செருவின் நிராற்றியசீயம்வழங்குகானில்
வெருவின் நியோரைமபுலன்வென்றவியாதனைன்போன்
பொருவின் நியருதவம்போற்றிவிளங்குவைகுங்
குருவின் னுறையென்பதொன்றவவழியுண்டுகின்.

இ-ஊ. போரின் வலிமையில் மிக்க சிங்கங்கள் சஞ்சரிக்குங் காட்டிலே. பயமில்லாமல் அஞ்சப் புலன்களையும் வெற்றிகொண்ட வயாசமுனிவர், தமக்கு ஒருவருகிரிகில்லாமல் அரிய தவத்தைக் காத்து விளங்கி யிருந்த திருக்குருத்துறை என்னும் ஒருதலம் அங்விடத்துளது.

தொன்மாமரகராயிடையோர்முனிதோன்றிமோன
நன்மாமரபிற்சலியாதடையோகநாளுந்
பன்மாமறையோர்ந் துணர்ந்தென்பொருட்பான்மைநேர்து
முன்மாதவமைந்தமுனாப்பண்முயங்குமேல்வை.

இ-ள். பழைய பெரிய அத்திருக்குருத்துறை என்னுந் தலத்
தில் ஓரிடத்து ஒரு முனிவர்வந்து மௌனநிலையாகிய கல்ல சிறந்த
முறைமையோடு கலங்காதுசெய்யும் யோகத்தையும் நாடோறும்
பலபெரிய வேதப்பொருள்களையும் ஆராய்ந்தறிதும் எண்ணத்
தகுந்த மெய்ப்பொருட் பகுதியை யறிதும் முதன்மையை யுடைய
பெரிய தவத்தைப் பஞ்சாக்ஷினி மத்தியிற் செய்யுங் காலத்தில். (உ)

சுகலன்சதுத்தொல்குலந்தோன்றன்முன்றொல்லையீன்ற
விகலந்தருபன்னிருமைந்தர்தீவினைகளாற்றும்
புகலொன்றுசெருக்கறப்புண்ணியமோனிமெய்யை
யிகலொன்றவசைத்திடையூறுறுமின்னல்செய்தார்.

இ-ள். பிரமதேவரது வமிசத்திற் பிறந்த சுகல முனிவர் முன்
னர்க் காலத்துப் பெற்ற வெறுப்பை யுண்டாக்கும் தீவினையாரான
பன்னிரு புத்திரர்களும், சொல்லப்பட்ட அநாதியே பொருத்திய
அகப்பற்று நீங்கும்படி தவத்தைச் செய்யும் மௌனநிலை கொண்ட
இருடியின்து உடம்பை, மாறுபொருந்த அசைத்துத் தவத்திற்கு
இடையூறுநேருந் துன்பங்களைச் செய்தனர். (ங)

மோனம்புரிமாமுனியோனன்மோனநீங்கி
மானந்தல்புரிந்தசிறுருருவன்மைநோக்கி
யூனம்புரியுங்களிநெஞ்சினீரோங்கல்வைகு
மேனங்கள தாகுதிர்நீவிரெனச்சபித்தான்.

இ-ள். மௌன நிலைகொண்டு தவத்தைச் செய்யும் அம்முனி
வர், தாங்கொண்ட சிறந்த மௌனநிலையை விட்டுநீங்கி, பெரிய

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம்.கூடு

டைசு செய்த பிள்ளைகளின் கொடுமையைப்பார்த்து, சிறுமையைச் செய்யும் மதம் பொருந்திய மனத்தினை யுடையீர், நீகைன்மலைகளில் வசிக்கும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக்கடவீர் என்று சபித்தார். (ச)

இரங்கிவித்தியாதரனெனும்விஞ்சையற்கிறையுந்
தரங்கொள்கற்புடைத்தலையுமுன்பெறுந்தவத்தா
லுரங்கெழுநதுணைக்கேழலினுருவுகொண்டடைந்தார்
வரங்கிடந்தமாயாசலத்துறைந்துவைகினரால்.

இ-ள். விஞ்சையர்களுக்குத் A தலைவனாகிய வித்தியாதான் என் பானும் தருதியையுடைய கற்பினைகொண்ட அவனமனைவியும் இப்பன்னிருவர்க்கும் லோகத்தூன்பங்கண்டு, இரக்கமுற்று, முன்னர்ச்செய்த தவப் பேற்றினாலே வலிமை பொருந்திய இருபன்றி களின் வடிவத்தைக் கொண்டு சென்று மேன்மைதவகிய மாயா சலம் ஆகிய அமமலையி னீங்கா திருத்தனர். (ரு)

குன்றிமாமணித்தெறுவிழிக்கோலவெங்கேழந்
பன்றியாயவரகட்டுழிப்பன்னிருசிறுருஞ்
சென்றுதித்தனர்முனிவர்சொற்றிறம்புமோமறங்கூர்
வன்றிறற்சிறுமழலைபம்பறமெனவளர்ந்தார்.

இ-ள். சிறந்த குன்றிமணிபோன்ற சிவந்த கண்களையுடைய ஆண்பன்றியாகவும் பெண்பன்றியாகவு முருவெடுத்த அவர்வயிற்றி னிடத்தில் அப்பன்னிரு முனிபுத்திரர்களுஞ்சென்றுதோன்றினர். நிறைமொழிமாந்தர் ஆகிய முனிவர்சொற் பிழைபடுமோ? கொலைத் தொழில் மிக்கவலிமையை யுடைய சிறுதொனிசெயும் குட்டிகளாக வளர்ந்தனர். (க)

மூதிர் பசுங்கடம்பரும்பொருட்சுருதிகண்முழக்கு
மதுரைமீனவன்வேட்டைமேன்மனம்புரிவித்துச்

சதுவிதப்பெருந்தானையுந்தலைத்தலையங்க
விதுவிளங்குமாயாசலச்சாரன்மேயினனால்.

இ-ள். பழமையாகியபசிப கடம்பமாரீழலில் எழுந்தருளியிருக்
குஞ் சொக்கநாதப் பெருமானால் அருமைவாய்த் பொருளையுடைய
வேதங்கள் ஒலிக்குன்ற மதுரைப் பதியிலுள்ள பாண்டியன் வேட்
டைத்தொழில் மனத்தைச் செலுத்தி, யானை தேர் குதிரை,
காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளும் இடமிடங்கடோறும்
சேர்த்துவர, சூதிரன் விளங்காநின்ற மாயாத்திரி என்னும் மலைச்
சாரலை யடைந்தான். (எ)

சாரலிற்சிலதானைமாவேட்டையினடந்து
பொருடற்றிமாக்குலங்களைச்சயித்திடும்போழ்திற்
கார்மிடைந்தெனவல்லுழிக்கணங்கனொந்தரசன்
வீரவன்றிறற்றானையெழுருக்கிவென்றனவால்.

இ-ள். அம்மலைப் பக்கத்திலே சிலசேனைகள் மிருகவேட்டைக்
குச சென்று போர்புரிந்து மிருகக் கூட்டங்களை வெற்றிகொள்ளும்
போதில், மேகங் கவிந்தாற்போல வலிய பன்றிக்கூட்டங்கள்
வருத்தமுற்று அரசனது வீரமிக்க வெற்றிகொண்ட சேனைகளை
யெல்லாம் அழித்து வெற்றிகொண்டன. (அ)

வெற்றிகொண்டநம்மாக்கணம்வேட்டைநன்றெனவெங்
கொற்றவன்கொடுமரங்குழைத்தசுரங்கோத்து
முற்றும்வென்றதிரண்டுமாமோழலுங்காணப்
பெற்றவன்பறட்குழாம்விடப்பெயர்ந்தெதிர்ந்தனவால்.

இ-ள். வெற்றிகொண்ட நமது சேனைகளினதும் நம்முடைய
யதுமான வேட்டைத் தொழில் நன்றாயிருந்ததென்று, வெவ்விவ
பாண்டியராசன் வில்லைவளைத்துக் கொல்லுந் தொழில் வாய்த் அம்
பைச சூதித்து, மிருகங்கள் முழுதையும் வெற்றி கொண்டதை

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். கூள்

இரண்டுபெரிய பன்றிகளுங் கண்டு, தாம் ஈன்ற குட்டிக் கூட்டங் களை விட்டகலச்சென்று எதிர்த்தன. (க)

முத்தவெண்பிறைக்கோடுகொண்டபெடைமுழுது
மத்திடுந்தயிரெனவுடைத்துயிர்தபவதைத்துத்
தத்துவாம்பரிச்சவுரியர்தலைவனைச்சருவி
மத்தமாக்கரியெனப்பொருதனதுணைமாவும்.

இ-ள். இருபன்றிகளும், முத்துக்கள் தோன்றுதற் கிடமாய வெள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பைக் கொண்டு, எதிர்த்த அரசனது சேனைகளை எல்லாம் மத்திட்ட தயிரைப்போல உடைத்து உயிர்கள் அழியும்படி கொன்று தாவிச் செல்லும் குதிரைச்சேனையை யுடைய பாண்டியனை எதிர்த்து உன்மந்தமுடைய பெரியயானைகள் என்று சொல்லும்படி போர்புரிந்தன. (க0)

இரண்டுமானினதெறுழுவலியென்சொல்கேமெமது
திரண்டதானையைச்செகுத்தெனவெனவெதிர்சென்று
முரண்டருஞ்சுடர்வாளியான்முதல்வருமாவைப்
புரண்டுவிழ்தரவெய்தனன்புரவலர்பெருமான்.

இ-ள். இருபன்றிகளினுடைய பன்றிகளின் மிக்க வலிமையை யென்னென்று கூறுவேம், எமது கூட்டமாகிய சேனைகளைக்கொன்றன வென்று அவற்றிற்கு எதிரேபோய், வலிமை பொருந்திய ஒளியையுடைய அம்புகளால் முதலில் வந்த பன்றியைப் புரண்டு வீழும்படி அரசர்க்கு அதிபனாகிய பாண்டியராசன் எய்தான். (க1)

சருவுமற்றையோர்கேழலைச்சரசரனென்னும்
பொருதடஞ்சிலைப்புளினனெய்தகன்றனன்சாப
மொருவிவிஞ்சையன்றுணைவியோடொளிர்விமானத்திற்
சருணையங்கடல்வளர்திருக்கயிலையையடைந்தான்.

இ-ள். எதிர்த்த மற்றப் பன்றியைச் சாசான் என்னும்பெயரை யுடைய, போர்த்தொழிலையுடைய பெரிய வில்லையேத்திய வேட னெய்து சென்றான். வித்தியாதான் தன்மனைவியுடனே சாபம் நீங கப் பெற்று, பிரகாசிக்கின்ற விமானத்திலே பேறி, அருட்கடலா கிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலாய மலையையடைந் தான். (௧௨)

இருந்தஞ்ஞகரமென்பறழிடம்பிறிதின்றி
யருந்துதாய்முலைதேடிநின்றலம்வருமஞ்சும்
வருந்துமவீரிமெவாய்பிளநதலறிமெவரிக்கண்
பொருந்துறுதுயிர்போமெனும்போலினைப்புறுமே.

இ-ள். (பன்றிக ளிரண்டும் இறந்து இவ்வாறாக) மலைக்க ணிருந்த அப்பன்றிகளின் இளவகுட்டிகள் துணையொன்று மில்லா மல், தாம பருகுகின்ற தாயப்பன்றியின் முலையைத் தேடிநின்று சுழ லும் பயப்படும். வருத்த முறும வீரிட்டழும், வாயைத்திறந்து கதற ரிற்கும், புள்ளிகளை யுடைய கண்கள் தூங்கப் பெறுது உயிர்செல் லுந் தன்மைபோல இளைப்படையும். (௧௩)

பதங்களுத்தலமுறைத்துளம்பதைத்துடல்வெதும்பும்
விதந்துதாயனைப்பின்றியுண்மெலியுமவ்வேலைக்
கதம்பநீள்வனத்தண்ணலைக்கயற்கணையகிபார்த்
திதங்கொடாருயிர்க்கிரங்குதனீயலதுண்டோ.

இ-ள். சூரியனது வெயிலுறைத்ததனால் மனம் பதைபதைத் துச சரீரமுழுதும் வெதும்பும், இரங்கித் தாயின் சேர்க்கையில்லா மல் மனம்வருத்தும். (அவ்வாறு பன்றிக்குட்டிகள் வருத்துஞ்) சம யத்தில், கடம்ப வனத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சொக்கநாதப் பெருமானை அங்கயற்கணம்மையார் பார்த்து, இன்பத்தினால் அரிய ஆன்மாக்களுக்கு இரக்கஞ் செய்தற்குத் தேவரீரல்லது வேறு மொருவருளரோ? (௧௪)

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். ௯௯

ஆதிநாளுதித்துயர்ந்தமாயாசலச்சிகிரி
மீதுதாயிழந்தனமெனக்குருளேகண்மெலித்
லீதுநின்னருட்கிசையுமேயெனக்கரமுகிழ்த்த
மாதுமென்முகமிள நகைவரமுறுவலித்தான்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் ரோன்றியுயர்த்து வினங்கும் மா
யாத்திரி யென்னும் மலையின்மேல் தாயை யிழந்தேமென்று அதன்
குட்டிகள் வருந்துதலாகிய இசசெய்கை தேவரீரது திருவருட்குப்
பொருந்துமோ? என்று கைகுவித்த உமாதேவியாரது மிருதுவான
முகத்தினின்றும் (சிவபெருமான்) புன்னகை தோன்றப் பார்த்து
நகைத்தனர். (௧௫)

ஆசிலருமறையோநான்கடிகளாரணமுடிவின்
றேசுபொலிமெய்ஞ்ஞானத்திரட்சியோதிருமேனி
பேசரியகருணைநதிபபெருக்கோபேரொளிவதன
மாசிலாமணிகேழல்வடிவுகொண்டதெவ்வாரோ.

இ-ள். (சிவபெருமான்) நகைத்து அக்குட்டிகளுக்கு அருள்
செய்யும்படி பெண்பன்றி வடிவத்தை யெடுத்தருளினர் (எவ்வா
றெனில்) அதன்கான்கு கால்களும் குற்றமற்ற அரிய வேதங்களோ?
அதனுடல் வேதமுடிபினுள்ள ஒளியிக்க மெய்ஞ்ஞானத்தின்கூட்ட
மோ? பெரிய ஒளியையுடைய முகம் சொல்லுதற்கு அரிய அருள்
வெள்ளப் பெருக்கோ? குற்றமற்ற இரத்தினம்போன்ற சிவபிரான்
பன்றி யுருக்கொண்ட தெத்தன்மையோ யாமறிகிலேம். (௧௬)

கோச்சகக்கலிப்பா.

இன்பாலன்பாலொழுகுமிளமுலையாமனைவடிவோ
முன்பாறருதவமாயாசலம்பெறுமொய்வரமேயோ
பின்பான்பறழின்முன்பிழைத்தபெருந்தவமேயோ
வன்பாளன்கோலவடிவாகியெழுந்தருளியே.

இ-ள். இங்ஙனஞ் சிவபெருமான் பன்றி யுருவமாகி யெழுத் தருளியது, இன்பத்தாலும் அன்பினாலும் சிறந்து விளங்கும் இள மையாகிய தனவகையுடைய தூர்க்காதேவியின் உருவமோ? முன் னர் அழிவில்லாத் தவததைச் செயத மாயாசலம் பெற்றவாமோ? அல்லது பன்றிக்குட்டிகள் செயத பெரியதவமோ? யாதோ வறி கிலேம். (கஎ)

நொந்தழுக்கைநீங்கிமுகநோக்கியிளம்பறழிநினம்
வந்ததுதாயெனச்சென்றுமுலையுண்ணமழீந்தளித்தா
னந்தமுமாதியுமில்லோனாலுமெவ்வயிர்கருந
தந்தையுந்தாயுநதுணையுந்தமருமெனச்சமைந்தோனே.

இ-ள். முடிவுமுதலும் இல்லாதவ மாயினும் எவ்வகைப்பட்ட ஜன்மாக்களுக்கும் பிதாவும் மாதாவும் உடன் பிறப்புஞ் சுற்றமு மாக விளங்கும் சிவபெருமான், பன்றியுருக கொண்டு சென்று, நோந்து அமுதலினின்றும் நீங்கி, முகத்தைப் பார்த்து, இளங குட்டிகள் யாவும், தமருடையதாய வாததென்று போய் முலை குடிக்கும்படி பாலை யுவசையுடன் கொடுத்தருளினர்.

சிவபெருமான் அந்தமும் ஆதியு மில்லார் என்பதனை,

பலகலை யாகம வேதம் யாவையினுவ கருததுப்

பதிபசுபா சூதெரித்தல் பதிபாமே யதுதா

னிலவுமரு வருவின்றிக் குணவகுறிக ளின்றி

நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி

யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி

யகண்டிதமா யானந்த வருவா யன்றிச

செவவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்

திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளித்து னோரே.

என்னுஞ் சுவப்பிரகாசந் திருவிருத்தத்தாத் நெளிக. இக்கா ணத்தாலே சிவபிரானும் பன்றியாயினரே, அதுபோல நந்திருமா

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். ௧0௧

லும் வராகவடிவெடுத்தலிற் சிறுமை யென்னே? எனவைணவர் கூறியவங்குவார். அதற்கு மிதற்குமுள்ள வேறுபாடுபெரிதே. வீட்டுணு பன்றியிருவெடுத்தது, தான் பரப்பிரமம் என்பதையுண்மைப் படுத்தும் பொருட்டு, பாதந் தேடுவதற்காக எடுத்த அகங்கார வடிவம். சிவபெருமான் எடுத்தது, எவ்வெவ் வான்மாக்கட்கு எவ்வெவ்வாறு கருணைபுரிய வேண்டுமோ, அவ்வவ்வாறு கருணைபுரியும் பதியென்பதை யறித்தற் கெடுத்த அருட்கோலமாம். ஆகலால் அதனையும் இதனையும் ஒப்பிடல் கிடாய விரோதமும் மாபாவமுமாகும். (௧௮)

துந்துபியார்த்தன நறும்பால்சுரந்துணநல்கியகாட்சி
யந்தரர்காண்டொறுமலர் தூயருச்சித்தாரருந்தவர்க
ளெந்தையருளிருந்தவாவெனவிழிநீரிழியநின்றார்
பைந்தமிழ்மாறனும்பாரிந்பரிந்துபரவசனானன்.

இ-ள். நல்ல பாலைப் பெருக்கி யுண்ணும்படி (பெருமான்) அளித்தருளிய காட்சியைக் கண்டு தேவதுத்துபிக ளொலித்தன, தேவர்கள் காணுந்தோறும் புட்ப்ப்தாவி அருசனை செய்தார்கள். அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது கிருபையிருந்தவாறு என்னெனக் கண்களினின்றும் நீர் சொரிய நின்றார்கள். பசிய தமிழ்வளர்க்கும் பாணடியனும் பூமியில் அன்புற்றுப் பரவசமானான். (௧௯)

உண்டமுலைபருள்வா ன்கொண்டிழிகேழலுருவமொரீ இ
யெண்டருமீரறுகுமரரெனவெழில்பூத்தினைறஞ்சினர்
வண்டமிழ்மாறனுக்கமைச்சராய்வாழ்மினென்றருளி
யண்டர்பிரான்கதம்பவனத்தெழுந்தருளினான்விடைமேல்

இ-ள். பால்குடித்த முலையின் அருட் சிறப்பைப் பெற்று, இழிந்த பன்றிவடிவத்தைவிட்டு, மதிக்கத்தகுந்த பன்னிருகுமாரர்க ளென்று சொல்லும்படி யழகுமிகுத்து வணங்கினின்றனர், வளப்ப

முடைய தமிழிற் சிறந்த பாண்டியனுக்கு மந்திரிமாராய் வாழச்
கடலிர் என்று அருள்புரிந்து, தேவர்க்கு அதிபராகியசிவபெருமான்
கடம்பவனத்திற்கு இடபவாகனத்தின்மீதிவந்து சென்றருளினர்.
மைத்தலைவானுரிஞ்சுகிரிமணிமுடியில்வழுதியர்கோன்
மெய்தலைநின்றருச்சித்தானொருகுறியவ்விமலனைவெம்
பைத்தலைமாசணம்புனையும்பாண்டிசரெனப்பகர்வ
ரத்தலநேத்திரபுரியென்றறைந்திடுமார்கலிஞாலம்

இ-ள். கருநிறமுற்ற இடத்தையுடைய ஆகாயத்தை யுரோஞ்சு
கின்ற வராகமலையின் அழகிய சிகரத்திற் பாண்டியராசன் உண்மை
யான இடத்தில் நின்று ஒரு சிவலிங்கத்தை அருசனைசெய்தனன்.
அச்சிவலிங்கப் பெருமானை வெவ்விய படத்தலையையுடைய சர்ப்
பத்தையணிந்த பாண்டிசர் என்று சொல்வர், அந்தத் தலத்தை
தேத்திரபுரி என்று கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமானது கூறா
நிற்கும். (௨௧)

இன்னுமிதுவன்றி துமக்கியம்புதுமொன்றெழின்முனிவீர்
மன்னியகாசிபன் றாபவழித்தோன்றல்வராகமுனி
மின்னிவர்மாயாசலத்தின்மிசையொருவன்னியிழ
றன்னின்மழவிடையோனைவணங்கியருந்தவம்புரிந்தான்.

இ-ள். இன்னும் இதுவல்லாமல் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்
வேம், அழகுபொருந்திய முனிவர்களே! நிலைபெற்ற காசிபமுனிவ
ரது பரிசுத்தமாகிய சத்தியான வராகமுனி என்பவர், மின்னல்
விளவருகின்ற மாயாசலத்தின்மேல் உள்ள ஒரு வன்னிமாத் தினிழ
லில், இளமைபொருந்திய இடப வாகனத்தையுடைய பாமசிவனை
வழிபட்டு அரிய தலத்தைச் செய்தனர். (௨௨)

புரிகின் ததவமுனிமுன்புரிசடையோனெழுந்தருளி
விரிகின்றச துமறையோய்விளம்புதிவேட்டதுவென்னக்

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். கடுங்

சொரிகின் நறநவிதழித்தொடையோய்குழ்பவந்தொலைய
வரிகின்றசிவயோகமருணின்றாடையவென்றான்.

இ-ள். தவத்தைச் செய்கின்ற வராகமுனிவர்க்கு முன்னர்
முறுகிய சடையுடைய சிவபெருமானேரூன்றி, விரித்து விளங்கும்
நான்கு வேதவகளிலும் வல்லமுனிவனே? நீ விரும்பியதைச் சொல்
லக்கடவாயென்ன, தேன் பொழிகின்ற கொன்றை மாலையைத்
தரித்த கடவுளே! சுற்றிய பாவங்கள் நீகரும்படி, அவற்றை யழிக்
கின்ற சிவயோகத்தை அருளுகநின் திருவடிகளைச் சேர்த்தரு
ன்று கூறினர் (முனிவர்) (உ௬)

யமமுதலானசமாதியினுருவமயன்விரிவின்
மயர்வறநல்குவன்மாயாசலமிதலைவராககிரிப்
பெயர்பெறவோதுகவெனுஞ்சொற்பெய்துவரம்பலவருளி
யுயர்மழவெள்விடைமீசெம்மிறைவனுமையொடுமறைத்தான்.

இ-ள். வராகமுனிக்கு இயமம் முதலாகிய சமாதியின் வடிவத்
தைப் பிரமன் மிகுதியாக மயக்கமின்றி விளங்க உபதேசிப்பான்,
மாயாசலம் என்னும் இம்மலையை வராககிரி என்னும் பெயர் பெறும்
படி சொல்க என்னுஞ் சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்து, பலவாங்களை
யும் கொடுத்து, உயர்ந்த இளமையாகிய வெள்ளிய இடபத்தின்மேல்
எழுது தலைவராகிய சிவபெருமான் உமையம்மையாரோடும் மறைத்
தருளினர். (உ௭)

மாமுனிவன்போகலிங்கமொன்றுவரைமிசைநிறுவித்
கோமுனிவரொடும்வழுத்திக்கொட்டிதும்வெவ்வினைப்பிறவி
போமுனிவுதரும்யோகம்பொருவறச்செய்தருமறையோர்
சாமுனிவந்தனைபுரியுந்தலைவனதுசரணடைந்தான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய வராகமுனி யென்பார் சிவயோக
லிங்கமொன்றை மலையின்மேல் தாவித்து, தலைமைபெற்ற இருடி
கணங்களோடுத் துதித்து, சுழற்றுகிறகொடிய வினையாலுண்டாகும்

பிறவி நீங்குகின்ற வீரத்தியையுண்டாக்கும் சிவயோகத்தை யொப் பில்லாமற் செய்து, அரிய பிராமணர்கள் உன்னி வழிபாட்டைச் செய்யுந் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிப்பேருகிய முத்தி யைச் சார்ந்தனர்.

சிவபெருமான் வராக வடிவெடுத்துப் பன்றிக் குட்டிகளுக்குப் பால் ஊட்டினமையாலும், பிரமதேவரின் வழித்தோன்றலாகிய வராகமூனி யென்பவர் தவம்புரிந்து அருட்பேறுற்று, சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து, முத்திபெற்றமையாலும் மாயாத்திரி என்னு மலை வராககிரி எனப்பெயர் பெற்றது. (௨௫)

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால்கொடுத்தசருக்கம்

முந்நிற்று

ஆகச் செய்யுள்—கசக

உ

சிவமயம்.

வேலும்யிலுந்துணை.

ஐந்தாவது,

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

காமம் வெகுனி மயக்கம் என்னு முக் குற்றங்களையும் நீக்கிய முனிவர்களே! வராக கிரியின் பெருமைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவருதல் பெரியோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும். அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்ல வல்லவர் யாவர்? முன்னோர் காலத்து மதுரைக்கணுள்ள வெள்ளியமபலம் வரைக்கும் தேவர்களுமமுனிவர்களும் நிறைந்து நிற்க, பிரமவிட்டுணுக்கள் பககத்தே நின்று துதிக்க, தேவேந்திரன் பின்வருமாறு மதுரைச் சொக்கநாதப் பெருமானைப் பின்வருமாறு துதித்தான்.

நெற்றிக் கண்ணரே! சர்ப்ப ஆபரண முடைய கடவுளே! கால காலனே! விடை யூர்தியே! நஞ்சுண்ட திருக் கண்டரே! விட்டுணுவாகிய பன்றியின் தந்தத்தையும், கூர்மத்தின் ஓட்டையும், மற்சத்தின் கண்ணையும், நரசிங்கத்தின் தோலையும், வாமனரின் கங்காளத்தையும் இன்னும் பலவற்றையுந் தரித்த பரமபதியே! காட்டிலே வேட வடிவங் கொண்டு சென்று அருச்சுனனது வில்லா லடிபட்ட வேதமுதலே! என்று பலவாறு துதித்து, அடியேங்களுக்குத் தேவரீரன்றி வேறு களைகணுண்டோ? ஆக

லால் உய்யும்வகைபணியாய் என்றிரந்தான். அதனைத் திரு நோக்கஞ் செய்தபெருமானார் புன்முறுவல் பூத்து அவ் விந்திரற்கு வேண்டுவரம் அளித்தருளினர். அப்போது அங்கயற் கண்ணியாம் மீனாட்சி யம்மையார், ஐயனே ! தேவரீர் அருச்சுனனை யாட்கொள்ளற்காக வேடவடிவங்கொள்வது எப்போது என்றுகேட்டனர். பரமனார் கூறும். நம் அருட்சத்தியே ! அவ்வடிவங் கொள்ளுங் காலமு முண்டு. அப்போது நீ அதனைக் காணக் கடவாயென் றருளினர். நாட்கழிந்ததும் அக்காலம் வந்தது.

துரியோதனன், வீட்டுமன், சூதுனி, கன்னன் முதலினோர் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, சகுனி உபாயத்தால் பாண்டவரை வரவழைத்துச் சூதாடுவித்து அவரது இராச்சியம் நாடுநகர முதலிய வெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக் கொண்டு காட்டுக்குத் தூரத்திவிட்டனர். பாண்டவர் காடு சென்று வராக மலை சென்று இருந்தார். அங்குத் தவம் புரிந்தமையாற் கண்ண பிரானைக் கண்டனர் வணங்கினர். சிவசின்னம் பொலிந்து விளங்குஞ் சீதர மூர்த்தி அவரை வாழ்த்தி, பாண்டு குமாரர்களே ! மார்க்கண்டேயம் என்று ஒரு மலையுளது. அங்கே தவஞ் செய்யின் சந்திர மௌலியாகிய சிவபெருமான் நினைத்த வரம் அருளும். துங்கள் துன்பமும் நீங்கு மெனச் சொல்லித் துவரை போந்தார். அங்ஙனமே அருச்சுனன் றவஞ் செய்தான். அவனை யாளுதல் வேண்டிப் படப்பாம்பணிந்த பெருமான் சிகைவகுத்து. வாகைமாலேகுடி, நெற்றிக் கண்ணை மறைத்து, மழுவையும்

மாணையும் பிடித்த திருக்கரத்தில் அம்பும் வில்லு மேந்தி, சோகி மாலை தரித்து, நீலநிறக் கச்சப் பூட்டி, செருப்பைக் காலில் மாட்டி, வேடவுருவங் கொண்டு சென்றார். கருங்கயற் கண்ணியாம் உமாபிராட்டி வேடுவிச்சி யுருவங் கொண்டு, கந்தனாகிய இளங்குதலைப் பாலனையும் கையி லேந்திக் கூடையுடன் புவனங்கள் அதிசயிக்கப் பின்னர்ச் சென்றார். சிவகணர்கள் வேடகூட்டங்களாகப் போயினர். வேதங்கள் நான்கும் நாய்களாகத் தொடர்ந்தன. இவர் நிலை யுணர்ந்த யமன் பன்றியாகிச் சென்றான். சிவபெருமா னாகிய கிராத மூர்த்தி வில்லைவளைத்துப் பன்றி மேலுருவிப் புாயுமாறு பாண மொன்று விரைவின் விடுத்தார்.

பன்றி யர்ச்சுனனைத் தேடியோடிச் சரண் புகுந்தது. அருச்சுனன் றவத்தை விடுத்து அடைக்கலம் புகுந்த பன்றி யைக் காக்கத் தொடங்கவே வேடமூர்த்திக்கும் அருச்சுன னுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அந்தப் போரில்வேட மூர்த்தி பார்த்தனை யெடுத்தெறிந்து வில்லையுந் துணிபிடுத்தி னார் கிரீடி பெருங் கோபமூற்றுத் தன் வில்லா லடித்தான். சர்வ லோகாதிபதியாய், சராசரப் பொருள்களெல்லாவற்றி னும் வியாபித்து விளங்குவோராய் இலங்குஞ் சிவபெரு மான்மீது அடிபட்டகாலத்தே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடிபட்டன.

வேதமடி யுண்டன விரிந்தபல வாசம்

விதங்ளடி யுண்டனவொராம்

பூதமடி யுண்டன விகாழிகை முதற்புகல் செய்

பொழுதொடு சலிப்பில் பொருளின்

பேதமடி யுண்டன பிறப்பிவி யிறப்பிவி
 பிறங்கலா சன்றன் மகளார்
 நாதனம லன்சமா வேடவடி வங்கொடு
 நான்கையடி யுண்ட பொழுதே.

விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்
 விரிஞ்சனரி யேழு தவினோர்
 மண்ணிலுறை மானவரில் யாரடி படாதவர்
 மணுக்கண்முத லோர்க ளதலக்
 கண்ணிலுறை நாகர்களில் யாரடி படாதவர்கள்
 கட்செவி மகிபன் முதலோர்
 எண்ணில்பல யோனியிலும் யாவடி படாதன
 விருத்துழி யிருத்துழியரோ.

என்ற வுண்மையை மாபாரதமும் முழங்கி விளக்கிற்று.
 மல்யுத்தம் புரிந்து வேடமூர்த்தியா லெடுத்து மேலே யெறி
 யப்பட்ட அருச்சுனன், கீழ் வருவதற்கு முன் பரம மாதா
 வாகிய கருணையந் தடங் கடற் பெருமாட்டி, அருள் வள்
 ளால்! தேவரீர் திருவினே யாட்டை யினிமேற் காட்டுதலை
 விடுத்து அருள் புரிவ வேண்டு மென்று வேண்டினள்
 உடனே சிவபெருமான் இடபாருடராய்ப் பார்வதி சமேத
 ராய்க் காட்சி கொடுத்தருளினர். அருச்சுனன் பலவாறு
 மெய் யன்புடன் றுதித்துத் தான்கருதிய வரங்களைக் கேட்
 டான்.

கண்ணுதற்பெருமான் அவைகளை யெல்லாங்கொடுத்து¹
 அருளி, அன்பனே! இத்தலத்திற்கு வடமேற் றிசையில்
 பிரமமலை யொன்றுளது. ஆங்குச் சென்று நீவிர் ஐவரும்

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம். க0க

வசிப்பிராக. இந்த இடம் யாம் யுத்தஞ் செய்தமையாற்
 |சாபவில்லி யெனப் பெயர் பெறுக இம் முல்லைக் கொடி
 யிடத்திற் சடக்கர மந்திரத்தை யுச்சரிப்பவர்க்கு முருகன்
 அருள் புரியும். இது சத்தியம் இவ்வராக மலைக்கண் ஐம்
 பூத வடிவு கொண்டு தூல்களுக்குக் காட்சி யளிப்பேம்
 என்று பெருமானார் சகலகணர்களோடும் மறைந்தார்.
 அருச்சுனன் சென்று துணைவர்க்கு நிகழ்ந்த வெலாங் கூறி,
 அவருடன் பிரமகிரிகுபபோனான் சிவபெருமான் பெண்
 பன்றியாகப் பால் அளித்தமையாலும், வராக முனிபூசித்து
 முத்தி பெற்றமையாலும், யமன் பன்றி வடிவங் கொண்டு
 |அருச்சுனன் இடம் அடைக் கல்ம் புகுதலானும், இம்
 மயாத்திரிக்கு வராக மலை யெனப்பெயர் வந்த தென்று
 சூதமுனிவர் கூறினார்

அருச்சுனன் நெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

காமமாதிமுக்குறும்பெறிந்தைமபுலக்
 கள்வருந்நெறி தூர்த்துத்
 தூமவொள்ளுழற்கருத்தினோன்பாற்றியே
 துய்க்குமாமுனிவீர்காண்
 மாமலர்ச்சுரும்பிமிர்பொழில்வராகமா
 மலைப்பெருமையைமுற்றும்
 யாமுரைப்பதுகேண்மினென்றிசைப்ப
 தேனோர்க்கொருநகையாமால்.

இ-ஊ. காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூப்பகைகளையுங்
 கடிந்து, பஞ்சப்புலங்க ளென்னுந் திருடர் செல்லும் வழியை
 யடைத்து, புனைகொண்ட ஒள்ளிய அக்கினிக்கு அவிமுதலியன

கக0

பழநித் தலபுராணம்.

இட்டுத் தவம் புரிந்து, சிவாந்தத்தை யதுபவிக்கும் முனிவர்களே!
சிறந்த புட்பங்கள் தோறும் வண்டிகள் வீழ்த்தொவிக்கும் பெரிய
வராகமலையின் பெருமைகளை யெல்லாம் யாஞ் சொல்வேங் கேட்
பிராக என்று சொல்வதே மற்றையோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும்.

யாவரக்கிரியாற்றலைவரையறுத்
திசைப்பவர்தமிழ்க்குடற்
நேவர்கடேவன்வெள்ளியம்பலத
தினாடகந்தெரிகாறு
பூவருஞ்சதுவேதனுமாயனும்
புலவருமபுடைபோற்றக்
காவருஞ்சதமகன்சிரங்குவித்தசெங்
கையினனெதிர்போற்றி.

இ-ள். அவ்வராக மலையின் பெருமை முழுசையும் எடுத்து
ஆளவு படுத்திச் சொல்லவல்லவர் எவர்? தமிழ் வளஞ்செறிந்த மது
ரையம் பதிச சோமசுந்தரக் கடவுள் வெள்ளியம்பலத்திற் றிருநட்
னஞ் செய்கின்றதைத் தரிசிக்கும் நாளில், தாமரைப்பூவி லிருக்
கின்ற பிரமனும் திருமாலும் இருபக்கத்தும் நின்று துதிப்ப, கற்ப
கச்சோலைக் கிறைவனாகிய இத்திரன் தலையிற் கூப்பியகையினனாய்
பெருமான் முன் நின்று துதித்து. (2)

பாலலோசனமாசுணப்பூணின
பாய்நரைவிடைப்பாக
காலகாலபார்ப்பனமடவார்வனே
கலைகவர்காபாவி

அருச்சுனன் நவச்சருக்கம்.

ககக

சூலபாணிநீரூடிபேயாடிய

சுடலையிலெரியாட

மேலையோரமுதுண்ணவெண்பாற்கடற்

கரியவெவ்விடமுண்டாய்.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே ! சர்ப்ப ஆபாணரே ! பாய்கின்ற வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாக வுடையவரே ! யமனுக்கும் யமனாக இருப்பவரே ! பிராமணப் பெண்களது வளையல்களையும் ஆடைமுதலியவற்றையுங் கவருங் காபாலியே ! சூலமேக்திய திருக்கையரே ! விபூதியை யுத்தூளனமாகத் தரித்தவரே ! பேய்களாடிய சுடலையிலே அக்கினியினின் ருடுகின்றவரே ! தேவர்கள் அமிர்தத்தை யுண்ணும்படி வெள்ளிய பாற் கடலினிடத்தே தோன்றிய கரிய கொடிய நஞ்சை யுண்டவரே. (உ)

ஏனவெள்ளெயிறென்புதோலாமையோ

டெருக்குமத்தணிந்தாய்வெங்

கானவேடுருத்தரித்தனைபஞ்சவன்

கைப்பிரம்படியேற்றா

யானவாறுகண்டிரைஞ்சிடேன்காண்குறு

முறுதியோருன்றெண்ட

ருனவெம்பவந்துடைப்பவர்யாரினி

யுய்யலாட்வகைநல்காய்.

இ-ள் (விட்டுணுவாகிய) பன்றியின் கொம்பு, வாமனரின் எலும்பு, நாசிங்கத்தின் தோல், ஆமையின் ஒடு எருக்கமலர், ஊமத் தம்பூ என்னும் இவைகளை வணிந்தவரே ! கொடிய வேடவுருவங் கொண்டு சென்றாய், அருச்சுனனது கைவில்லினு லடிபட்டாய்,

இவ்வாறான தன்மைகளை யான்கண்டு வணங்கேன், அவற்றைக் கண்டடையும் உண்மைகெறியார்தேவரீரது தொண்டரேயாம். இழிவாகிய வெவ்வித பாவங்களை நீக்குவோர் வேறுயாருளர். ஆதலால் தேவரீர் உய்யும் வகையை எளியனேனுக்கு அருள்புரிவாய். (ச)

என்றிறைஞ்சலுந்தன்பிறைக்கண்ணிபோனிள

நிலாநகையாடி

யன்றவன்றனக்கருள்சுரந்தளித்திடும

போதிலங்கயற்கண்ணி

கொன்றைவார்சடையாயருச்சுனையாட்

கொள்வதுகுறிக்கொண்டு

நின்றுநீபொருங்கிராதருபங்கொள

நிகழ்வதென்றினியென்றாள்

இ-ள். என்று இவ்வாறு இந்திரன் துதித்து வணங்குதலும் குளிர்த்த பாலசுந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் இளமையாகிய சந்திரிகை காலும் பற்கள்தோன்றப் புன்முழுவல் பூத்து, அவ்விந்திரனுக்குக் கிருபை சுரந்து திருவருள் புரியுங்காலத்தில், மீனாட்சி பம்மையார்(சுவாமியைபோகதி)நீண்டகொணறையாலையைத் தரித்த திருச்சடா முடியையுடைய பரம்பரனே! அருச்சுனனை அடிமைக் கொள்ளும் அருளைமுன்னிட்டு, தேவரீர் நின்று போர்புரிந்த வேடருபங்கொள்ள வருங்காலம் எககாலம் எனக் கேட்டனன். (இ)

எம்மையாளுடையான்கயற்கண்ணினு

ளெழின்மதிமுகநோக்கி

மைம்மலர்க்குழலாயினிமேல்வருங்

காலமுமுளதென்று

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

ககந.

மம்மையெய்துமப்போ துநீகாண்டிமா

யாசலத்தெனப்புவை

கைம்முழித்தனள் கழிந்தனநாளசில

காலம்வந்ததுவன்றே.

கு-3.1 எங்களை யடிமையாகவடைய சிவபெருமான் அங்கயந்
கண் அமமையாரது அழகுபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, மல
ரணிந்த கரிய அளகதையுடைய நவகாய்! இனிமேல் அவ்வுருவை
யெடுக்குங் காலமும் இருக்கின்றது.

அது வருங்காலத்தில் ரீமாயாத்திரி என்னும் பழநி மலையிற்
பார்த்தறிவாயாக என்றருள, உமையம்மையார் கை கூப்பினள்.
சிலநாள் கழிந்தன. கழியவே காலமும் வந்தது. (சு)

வெந்திறந்துரியோதனன் முதலினர்

மேவினர்விறற்பாண்டு

மைந்தரைவரும்பொருந்தியசூதில்வண்

பதியிழந்தருங்கான்புகு

கந்தநீள்வரையியக்கரங்கொடுமுடி

யதனிடத்தடைந்தெம்பூம்

பைந்துழாய்புனைகண்ணைக்கண்டனர்

பயிறவம்புரிந்தம்மா.

கு-3.2. மிக்க வலிமையையுடைய துரியோதனன் (கன்னன் ;
விட்டுமன், துரோணன், சகுனி) முதலாயினோர் கூடினார்கள். வீர
முடைய பாண்டராசன் புத்திரர்கள் ஐவரும் பொருந்திய சூதாட்
டத்தில் தமது வளப்பமுடையநகரையிழந்து அரியகாட்டிற்புகுந்து,
அந்த மாயாத்திரி மலையின்சண் ஒளிபொருந்திய உச்சியிற் சேர்ந்

திருந்து செய்த தவத்தினாலே எமது பொல்வாகிய பசிய துழாய்
மாலையைத் தரித்த கண்ணபிரானைக் கண்டனர். (எ)

இறைவர்கண்டடிதொழுலுங்கண்ணனுமவ

ரெழிற்றிருமுககோக்கி

மறையுயிர்த்தமார்க்கண்டயமென்றொரு

வரையுளததன்பீதி

னறையுயிர்க்குமோர்முல்லைன்னீழல்

னனிதவம்புரிந்தால்வெண்

பிறைமுடிப்பிரான்வரந்தருமருந்துயர்

பெயருமென்றுரைசெய்தான்.

கு-ள். பாண்டவ மன்னர்கண்டு பாதங்களை வணங்குதலுடைய, கண்ணபிரான் அவரது அழகிய முகத்தைப்பார்த்தது, வேதகங்கை மீது லீங்கும் மார்க்கண்டேயம் என்று ஒருமலை யிருக்கிறது, அசனமீது தேனைப்பொழியு மொருமுல்லக கொடியுள்ளது அதனுடைய வலவந்தற்கணிந்து தவம் புரிந்தால் வெளவிய பிறைச சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமான் நேன்றி வாங்கெடுப்பர். உககட்குற்ற பெரியதுன்பங்களும் நீங்குமென்று கூறினர். (அ)

செய்யதாமரைக்கண்ணினன்கன்றபின்

தேமலர்க்கொடிமுல்லைத்

துய்யநீழலிற்றவம்புரிவிசயனைத்

தொழும்புகொள்ளுதல்வேண்டிப்

பையராமுடிப்பண்ணவன்றண்ணளிப்

பார்வையோர்புடைவைத்தான்

வையமீன்றவளுணர்ந்திளநகைவிருந்

தளித்தனன்மகிழ்நன்பால்.

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

ககரு

இ-ள். சிவந்த தாமரைக் கண்ணராகிய கண்ணபிரான் இவ்வாறுகூறி (துவாரகாபுரிக்குச்) சென்றபின், தேன்பொருந்திய புட்பங்குளையுடைய மூல்கைக்கொடியின் து பரிசுத்தமுள்ளநிலிலிருந்து தவஞ்செய்த அருச்சுனனை யாட்கொள்ளத் திருவுள்ளங் கொண்டு படதையுடைய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமான் தண்ணிய கிருபா நோக்கத்தை யோர்ப்க்கத்து வைத்தனர். உலகமெல்லா வற்றையும் பெற்ற பாமேசுவரி யதனையறிந்து தம் நாயகரிடத்துக் குறுமுறுவலாகிய விருத்தைக் கொடுத்தனர். (க)

வேணியோன்சிகைவகுத்தனன்வாகைமேன்

மிலைதனனுதல்காதி

வாணிமுற்சுடர்விழிகரந்தனன்மறைத்

தன்னமழுமானோர்

பாணியிற்சிலைபிடித்தனன்வடிக்களை

பாணியொன்றினிற்கொண்டான்

நூணியிடுகின்னன்வெரிநிடைக்கரியதோர்

கோதைகைதொகுவித்தான்.

இ-ள். சடா முடிபையுடைய பெருமானார், குடிமலைத்தார், நெற்றியீதும் செலியீதும் வாகைமாலையைசூடினர், மிக்க ஒளியையுடைய அக்கினிக்கண்ணை யொளித்தார். மழு வாயுத்தையும் ஊனையும் மறைத்தார், ஒரு திருக்காதில் வில்லைத்தாங்கினர், மற்றைத்திருக்காதில் கூரிய அம்பினையேந்தினர், முதுகினிடத்தே அம்புக்கூட்டைக் கட்டினர், கருகிறமுடைய தோற்போர்வையைக் கைக்கு இட்டார். (க)

நூலொளித்தமார்பிடைவரிக்கவடியி

நூலணிவருவித்தா

னீலமாசணக்கச்சொரீஇநீன்றிக்

கச்சரைவருவித்தான்

கக்கூ

பழநித் தலபுராணம்.

ரோலடிக்கழறொட்டனன் சிலம்பணி

துறந்தன லுகர்காள

மேல்பரந்தெனக்கறுத்தனன் கிராதர் போல்

யீறினனிகரிலலான்.

இ-ள். ஒருவாற்றாணும் ஒருபொருளுந் தமக்குச் சமானமாகப் பெறுதபரமசிவன், உபவீதசதைமறைத்த மார்ட்டிடத்தேவரிகளை புடைய சோகிகோத்த நூல அணிந்தார், கரிய பாம்பாகிய கசகை விடுத்து நீலநிறமுடைய தேரரசகை வரும்படிசொ தார். சிலம்பு முதலிய ஆபரணங்களை நீலகினவராயச செருப்பைக் காவில் மாட்டினர், தாம முன்னர் உண்ட நஞ்சு உடம்பெவரும்பர்த்தாற்போலக் கருநிறமுற்றா வேடரைப்போல வேடங் கொண்டார். (கக)

குரும்பைமென்முலையஞ்சாயற்கொழுங்கயற

கண்ணிதண்ணஞ்

கரும்பிரளகம்பாதிசுவற்புறம்

விரிந்துதாழத்

திரும்பவொர்யாதிவாசிச்செருகமென

குரவஞ்சேர்த்தான்

கருங்கயலருட்கணைற்றகாட்சியி

லிருப்பதானான்.

இ-ள். தென்னங் குரும்பைபோன்ற மிருதுவாகிய முலையை யும் அழகிய சாயலையுமுடையசெழிய அவகயற்கணமமையார், தண்ணிய சுரும்புகள் ஒலிககின்ற கூந்தல் பாதி பிடரின பக்கத்தில் வந்து தாவவும், மற்றைப் பாதியைச் (சீப்புக்கொண்டு) சீவி, மிருதுவான குராமலரைச் சூடினான், கரியகயன்மீனையொத்த பெரு மாட்டி யிவ்வாறு ஏற்ற கோலத்தைக் கொள்வதிவ்ருதான். (கஉ)

துய்யபைங்குழைகரந்துசங்கவெண்டோடுசேர்த்தான்
செய்யவாய்வென்வாயானுடெளிபொன்மங்கலங்கழுத்துள்
வைகடவொளித்தீவங்கைவள்ளுசிர்த்தாவிபூண்டான்
மொய்யிளம்பாசிஞன்றிமணிவடமுலையிற்றழுத்தான்.

இ-ள். சுத்தமாகிய பசிய குண்டலத்தைநீக்கி வெள்ளியசங்கக்
குண்டலத்தை யணிந்தான், சிவந்தீவாய்வென்மையாகிய வாயாகக்
கொண்டான், தெளிந்த பொற்றூலிசுழுத்துள் அடங்கும்படிசெய்து
புலியினது கூர்மையாகிய கைகளாலான தாலியைத் தரித்தான்,
நெருங்கிய பாசிமணிசூளாழம் குன்றிமணிகளாலுஞ் செயயப்பட்ட
மாலைகளை முலையிற் சேர்க்தனள். (க௭)

கணிவளைமறைத்துச்சங்கில்வளைத்தவெண்காப்பணிந்தா
கணிவிரலாழிவஞ்சித்தழுங்குமோதிரந்தரித்தான்
கணியிளநதளிர்மருங்குகருந்துணியறுவைவருழ்ந்தான்
பிசுரிமுகமயிலஞ்சாயலபிறங்கவேமறைத்துவந்தான்.

இ-ள். இரத்தின வளையல்களை மறைத்துச் சங்கினால் வளைத்
துச் செயயப்பட்ட வெள்ளைக்காப்பைத் தரித்தான், ஆழி விரலில்
(குறிசொல்லி) வஞ்சித்தது வாகவியணியும் மோதிரம் போன்ற
ஒன்றை யணிந்தான், வேங்கைமாததின் இளந்தளிகளாற் செயயப்
பட்ட கரியதுணியாம் உடையைச்சுற்றினான், மயிலபோன்றசாயலை
மறைத்து இவ்வாறாகக் கொண்டுவந்தான். (க௮)

பாரினுக்கறங்களாற்றப்பணித்ததோடுவதன் னாற்
சரியபொருளினீட்டந்திழைத்தபெட்டகமோபெட்டி
னோர்கெழுபிரணவத்தைவளைத்தெடுத்ததுவோகண்டற
கூர்கெழுநூலாற்செய்கொடுக்கையிற்கொண்டகூடை.

இ-ள். தாழையினாலும் கூர்மை பொருந்திய பிரம்பினாலும் செய்து கொடுக்கையிலேகொண்ட கூடையானது, பூமிக்குத் தரு மங்களைச்செய்தற்காகச் செய்ததோ? வேதங்களாகிய சிறந்த நூல் களின் பொருட் கூட்டங்களை யெல்லாங் கேமித்த பெட்டகமோ? வீருப்பததுடன் அழகு விளங்காநின்ற பிரணவத்தை வளைத்துக் கோலியதோ? (யாதென்று கூறுவேம்.) (கரு)

இன்னனங்கிராதரூபமெடுத்தனன் செருமலைக்கே
மன்னினரின் நால்வேதம்வளைத்தனஞ் சமலிமான
வந்திலையுணர்ந்துகாலனடைந்தனன்கேழலாகிக்
கன்னியுமிறையுமாயாசலங்களின் விளங்கச்சென்றார்.

இ-ள். இவ்வாறாக வேடவடிவத்தைக் கொண்டனர் யுத்தஞ் செய்யும் மலையிடத்திற்குச் சிவகணக்களுஞ் சென்றனர். நான்கு வேதங்களும் நாய்களாகவளைத்தன, அகத நிலைமைகளைப் பார்த்து யமன் பன்றிவடிவாகச் சென்றான். உமாதேவியாரும் சிவபெருமாளும் வேடவடிவங்கொண்டு, மாயாத்திரி என்னும் மலையின் அழகு உலகம் விளங்கும்படி சென்றனர். (கசு)

சந்தித் தலவிருத்தம்.

விசயன்றவமுயலுங்கிரிமிசைமுல்லைவனத்திற்
றிசைதுன்றியகருமாவடுசரத்தோடுமுன்னடப்பத்
திசைகொண்டுதொடர்ந்தோடிவளைப்பத்திரண்டுளி
யசைகொண்டுநடந்தானெமையாங்கின்றிகிராதன்.

இ-ள். எம்மையாளுதலுடைய வேட மூர்த்தியானவர், அருசு சுனன்றலுஞ்செய்யும் மலையினமீதுள்ள முல்லைவனத்தில் அத்திசை வழியாவத பன்றியைக்கொல்லுதற்குரிய பாணத்துடன்முன்னரே நடந்துசெல்ல, அப்பன்றி செல்லுத் திசையையறிந்து நாயகன் ஓடி வளைப்ப, அசைத்தலைகொண்டு நடந்து சென்றார். (கசு)

கிராதன்குனிசிலேசீர்கெழுமியவாளிமெய்யுருவி
வராகஞ்சரணெனச் சென்றுழிவளைகின்றசெந்நாய்கர்
விராவுந்தொனிசெவியிற்புகவிழித்தான் றவமொழித்தான்
பாவத்தொழின்மற்தான்விற்றபார்த்தன்புடைபார்த்தான்.

இ-ள். வேடமூர்த்தி வளைத்த வில்லினின்றும் சிறப்பாக வந்த
அம்பானது (பன்றியின்) உடலை யுருவியதனால், பன்றியானது
(அர்ச்சுனனுக்கு) அடைக்கலமெனச் சென்றபோது, வளைகின்ற
செந்நாய்கள் மொய்க்குஞ் சத்தமானது தனசெவியிற்புகாரிந்,
அர்ச்சுனன் கண்களை விழித்தான், சுவத்தை விடுத்தான், சிவபெரு
மானைத் துதிக்கின்ற தொழிலையுடவிட்டான், பக்கத்திற்பார்த்தான்.

சாலத்தெருமந்தே தனதாணிழலடைந்த
தூலக்கருமாமீதடுதொழின் ஞானிவிடுத்துக்
கோலுய்த்ததுவரிககார்முகங்குழைக்கொலைவேடன்
காலீற்கடிதடருஞ்செயல்கண்டாணுவெகுண்டான்.

இ-ள் மிகவுஞ் சுழன்று தன்னுடையகாலின்கீழ் அடைக்கலம்
புகுந்த பெரியசுரியபன்றியின்மேற் கொல்லுந்தொழிலையுடைய நாய்
களைவிடுத்து, வரித்து கட்டப்பட்டவில்லை வளையவாங்கிக்கொலைத்
தொழிலுடையவேடன் பின்னரும் அம்பைச் செலுத்தியதையும்,
அப்பன்றி தன்சாலின்கீழ் விரைவாகவந்து சாண் புகுந்ததையும்
அருச்சுனன் கண்டு மனத்திற் கோபவகொண்டான். (கக)

வேடாசரணெனவந்ததைவிடுவேனென்மனத்தி
னாடொழியென்றானிதுநன்றென்றுநகைத்தே
நீடாரணியத்தேயுடனெறிதப்பியிந்நெறியின்
பாடானதுதானேநரபமுதென்றனன்மொழிவான்.

இ-ள். வேடனே! அடைக்கலமென்று வந்ததை யான்காவாது விடாட்டேன். இனி யதனை நீ விரும்பாதே போவாய் என்று அருசகனன் சொன்னான், அப்போது வேடமூர்த்தி, நானே! இது கண்ணுயிருக்கிறதென்று நகைத்து, நீண்ட காட்டினிடத்தே வழி தவறியோடி யிவ்வழியிற் றானாகவே வந்தேசேர்ந்தது, நீ சொல்வது தவறாகும் என்று பின்னருஞ் சொல்வார். (உ௦)

பின்னுஞ்சடைமுடியாய்பிறைமுடியானடியவர்போ லுன்னுந்தவமுடையாயிதுதருமோவுனையடைந்தா லெனனம்பொடுவருமாவினையென்பால்விடுவதுவே மனனுந்தவமென்றானதுமறுத்தான்கொறுகொறுத்தான்.

இ-ள். முறுகிய சடைமுடியையுடைய நானே! பாலசக்திரானை யணிக்த தலையையுடைய சிவபெருமானது அடியவரைப் போல, 'நினைக்குத் தவக்கோலமுடையாய், இது கிறகுத் தருதியாயோ? உன் னைச சாண்சேர்ந்தாலும் எனது அன்புடன்வரும் மிருகத்தையென் னிடம் விடுவதே நிலபெற்ற தவமாகுமென்று வேடமூர்த்தி கூறி னார். அருசகனன் அதுகேட்டு மறுததுக் கொறுகொறுத்தான்.

கொறுகொறுத்தான் என்னும் அடுக்குவெகுளிப் பொருளில் வந்தது. பிறைப்பிறத்தலுடையது, சக்திரன். தவம் - தப் என் னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த வடமொழி. (உ௧)

ஒருவேடனென்றொறுத்தாய்செருமுடிப்பேனுலகெல்லாங் கருவேரறநினைப்பொருகின்றேனதுகாணென் [ன் றிருகால்வனைத்தொருகார்முகமெடுத்தான்கண்தொடுததா குருமாமரபோனுஞ்சிலைகுழைத்தான்செருவினததான்.

இ-ள். ஒரு வேடனென்று சினைத்துக் கோபிக்கின்றாய், அருச கனனே! உலக மெல்லாவதையும் போர்புரிந்து அழிப்பேன். ஒரு

வேரும் இல்லாமற் போகும்படி உன்னுடன் போர் புரிவேன், அதனை நீபார்ப்பாயாகவென்று, ஒரு வில்லையெடுத்து இருகாலினும் பொருத்த வளைத்து அம்பை விடுத்தனர். குருகுலாதிபதியாகிய அருச்சுனனும் வில்லை வளைத்துப் போர்புரிவானாயினான். (உஉ)

ஓமந்திரமுதலானதொல்லுருவந்தெரிவரியோ
ஹமந்திரவேடன்னெனநடித்தாலறிகுவனோ
மாமந்திரமன்போடுதப்பெய்தானவைமகிழ்விற்
பூமந்திரமன்பொட்டியவாற்றிற்குள்போன்ற.

இ-ள். ஓம் என்னும் பிரணவமந்திரமுதலான பழைய வடிவங்களை நொன்றுத் தெரிதற்கரிய சிவபெருமான், அச்சத்தைக் கொடுக்கு முறுதியுடைய வேடனென நடித்தால் அறிவானோ? சிறந்த மக்திரங்களை அன்புடனே யுச்சரித்துப் பாணங்களைப் பொழிந்தான், அவையெல்லாம் பூவாகிய வீட்டின்கண் அன்புடனே ஒட்டிய பராகம் போன்ற தன்மைததாயின. (உ௩)

உள்வாங்குவில்வளைவுங்களையுமிழ்வின்றதொர்வினையும்
விள்வாபெழுநகையும்தைகூவுந்தெறுவிற்றலுந்
துள்வாசுதிசிறுகுப்படிபெருகுந்தொழில்விதமு
மெள்வார்சிலரிலதாயிருவருமேதெதிபொருதார்.

இ-ள். உள்வாங்க வளையும் வில்வளையும், பாணங்களைக் காலு கின்ற விரைவும், திறந்த வாயினின்றும் தோன்றும் லெருளிச சிரிப்பு, போர்க்கு வருகவென அறைகூவும் வீரமும், துள்ளுகின்ற தோளுஞ்சிறுக்கும்படி பெருகாநின்ற செழில்வகையும், இசைத்தக் கவர் ஒருவருமில்லையென்னும்படி யிருவரும் எதிர்த்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார். (உ௪)

முடித்தார்செருமுடிவிறவமுயல்வோன்வரிவில்லா
லடித்தானடியுண்டானவன்சரணாறிவார்மற்

பிடித்தான் பிடியொடுங்கீழொடுமேலும்பெருமானுங்
கடித்தார் விசயனும் வீழ்ந்துடனெழுந்தா னுமைகண்டாள்.

இ-ள். போரினை முடிசுதார், முடிவுகாலத்தில் தவத்தைச்
செய்வோனாகிய அருச்சுனன் வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லினுற் சிவ
பிரானை அடித்தான், அடிபட்டவராகிய சிவபெருமானது திருவடி
களை யெவர் அறிய வல்லவர், சிவபெருமான் அருச்சுனனுடன் மற்
போரைக் கொண்டார், பிடியுடனே கீழும்மேலும் ஆகப் பெருமா
னாகும் புண்டனர், அர்ச்சுனனும் விழுந்தெழுந்தான். அதனை
யுமையவன் பார்த்தனன். (உச)

சிகையாலடிபடும்வேளையிலெவர்தாமடிசொள்ளா
நிலைமாலயன்முதலாமுயிர்யாவுந்தழும்புற்ற
மலைபார்த்தனினுடன் மீதினுட்படவிம்மிதமுற்றான்
கலைஞடியுமுலகெங்குறைபதியென்பதொர்காட்டே.

இ-ள். வில்லினால் (சிவபெருமான்) அடிபட்ட சனமாதத்தில்
யாவர்தாம் அடிபடாதவர்? ஒருவருமில்லை, விட்டுணு பிரமன்
முதலா முயிர்கள் எல்லாம் தழுடிபுகொண்டன, போர்புரிந்த அருச்
சுனனது உடலினும் அவ்வடிபட அவனும ஆசசரியமுற்றான், ஓர்
பிறைக கலையைத் தரித்தசிவபெருமானும் உலகமெவரும் வியாபித்
திருக்கின்ற பதியென்பதற்கு இதுவுமோர் உதாரணமாம்.

கண்ணன் சராசர்க்கு லடிக்கப்பட்டு ஓடிய காலத்தும்,
அசோதையினால் உலகிற் கட்டப்பட்டு அவனால் அடிக்கப்பட்ட
போதும், இறைவற்கு மலராகச் சாததும்படி கண்ணைத் தோண்டிய
போதும், வாலியால் அடிக்கப்பட்ட சனமயத்தும் ஒருவருக்காயி
னும் அவ்வாறு நிகழாதாக, இது நிகழ்ந்தமை எவரும் வியாபக
னென்பதற் கிலக்கியம் என்பார் “கண்டே” என்றார். (உச)

அண்டாதிபர்மலர் தூவிலிண்ணுர்த்தாராமறைகள்
பண்டாயின துதிக்கொண்டன தருமன்பழுவடிவங்
கொண்டான் மலரடிபோற்றினன்குழகன் மழவிடைமேல்
விண்டாவிடெழுந்தான் விசயன்கண்டுவிழுந்தான்.

இ-ள். தேவலோகத்தி லிருப்பவர் ஆகாயத்தில் மலரைச்
சொரிந்து ஆரவாரித்தார், பழையாயுள்ள அரியவேதங்கள் தோத்
தொஞ்செய்தன, யமனும் பழைய உருவத்தைக்கொண்டு (சிவ
பெருமானது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிசளைத் துதித்தனன்,
மணக்கோலத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமான் இளமையாகிய
இடபத்தின்மேல் ஆகாயத்திற் றூவிலெழுந்தனர், அருச்சுனன்
கண்டு விழுந்து வணங்கினான். (உஎ)

வாயிற்றைகபுடைத்தான் முகமலரிற்கையதைந்தான்
றீயிற்புகையெழுவீழ்பவர் சிவணப்பதைபதைத்தான்
ருயிற்கனிவுடையாய நிவிலிலேன் றவறிழைத்தே
னாயிற்கடைபடுவேனுய்வதுண்டோ வென நைந்தான்.

இ-ள். அருச்சுனன், வாயிலே கையா லடித்தான், முகமாகிய
தாமரைமலரில் கையாலதைந்தான், கெடுப்பிலே புகை மெழுகு
மாறுவீழுந் தவர் போலப் பதைபதைப்புந் றான், தாயைப் பார்க்கி
னுங் கனிவுடையவரே, அறிவில்லாதவனாகிய யான் குற்றஞ் செய்
சேன், நாயினுங் கடையேனாகிய அடியேன் பிழைக்கும் வழியும்
உண்டோவென்று வருத்தினான். (உஅ)

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம். யாசிரியவிருத்தம்.

நைவான் முகமலர்ந்துநகைநிலவுபரப்பியலா
நளினம்விண்டு

மைவாளொண்கண்ணியொடுமெதிர்ந்துமழவிடைக்காட்சி
வழங்கிமன்னா

மெய்வாய்மையுடையவில்லியாதலினால்வினோதமொன்று

வினோத்தேமஞ்சு

லுய்வாழிவேணவாவுரைத்தியென்றானன்பர்தம

துணர்வினின்றான்.

இ-ள். வருத்துகின்ற அருச்சுனன் முகமலர்ச்சி கொண்டு பற்கள் நிலவைப் பரப்புதன்மையாக, தாமரை மலர்போலும் வாய் திறந்து, கரிய வாய்போன்ற உங்கயற்கணம்மையாரோடும் முற்பட்டிக் காட்சிகொடுத்து, அருச்சுனனை றோக்கி, அரசனே! உண்மையுடைய வில்லீரன் நீயாகலால் ஒரு வினையாட்டைச் செய்தேம், அதனால் (சிறிதும்) பயப்படாதே, நீயும்ஐது வாழுதி, வேண்டிய விருப்பங்களை யெல்லாம்சொல்லக்கடவாய் என்றார், அன்பாது இரு தயங்கடோறும் நின்றவாகிய சிவபெருமானார். (உசு)

புன்மலத்துக்கீடமொருபொருளோபல்லுயிர்க்குதவும்

பொருணீயன்றோ

நின்மலர்த்தாளுணர்ந்தருச்சித்தொருபணியும்புரிந்திலே

னீயாட்கொண்டா

யென்னறிவுபாயரியவுனதறிவுமெனதறிவு

மிரண்டிலாமை

யுன்னதெனக்கலந்தன்றோவுலகொழுமுகுமாறொழுதி

னாறுமெந்தாய்.

இ-ள். மெதுதத்தையே மலத்தினுள்ள புழுக்கள் ஒருபொருளாகுமோ? பல ஆன்மாக்களுக்கும் திருவருளைக் கொடுப்பவர் தேவரீரன்றோ? தேவரீருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிசை யறிந்து அருச்சுனை செய்து ஒருதிருப்பணியையுஞ் செய்திலேன்,

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம். ௧௨௫

அவ்வாறான சிறியேனையுந் தேவரீர் அடிமைக் கொண்டீர், எனது
தற்போத வுணர்ச்சி யொழிந்தது, தேவரீரது அறிவு என்றும், என்
னுடைய அறிவு என்றும் இரண்டறிவில்லாமல் உன்னுடைய அறி
வாக வன்றோ இவ்வுலகம் இன்பத்தை யனுபவஞ்ஞகும், அவர் எத்தன்
மையராய ஒழுங்கினாலும் அவர்களுத தற்போத முன்ப்பில்லை வென்
பதாம். (௧௦)

வேண்டவிருதன் றியுநின்றொண்டருக்காட்
படவேண்டும்விரவியாண்டுங்
காண்டொறுங்காண்டொறுங்காட்சிதரல்வேண்டுங்
கன்னன்முதலியரைக்காதி
மூண்டமரி லடல்வேண்டும்பாசபதம்
வேண்மெமர்மூளுங்காறு
மாண்டகையேவைகவொருதலன்வேண்டும்
பவநதொறுநீயாள லவேண்டும்

இ-ள் (யாவரும்) விரும்பாநிற்க வெற்றிவேண்டும். அஃதல்லா
மல், தேவரீரது திருத்தொண்டருக்கு அடிமையாதல் வேண்டும்,
எவ்விடத்துங் கலந்துநின்று தரிசிக்குந் தோறும் தரிசுகிடுந்
தோறும் தேவரீர் பிரசன்னமாதல் வேண்டும். கன்னன் முதலாய
அரசர்களை யெல்லாம்மூளுகின்றபோர்க்களத்திற் கொன்று வெற்றி
யடைதல் வேண்டும், அதற்குப் பாசபத அத்திரம் அருளல் வேண்
டும், ஆண்டன்மையையுடைய கடவுளே! போர்தொடங்கும் வரையு
யும் அடியேம் இருத்தற்கு ஒரிடமும் வேண்டும். பிறவிகடோறும்
தேவரீர்வந்தெனை யாட்கொள்ளுதலும் வேண்டும். (௧௧)

என்றானவ்வாறு நல்கியிதற்குமாருதத்
திசையிலெழுநதெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாதபிரமகிரியொன்றுளதைவருகீயீர்
போகிவாழ்மி

னின்றாடல்புரிதலினாலேவ்விடனுஞ்சாபவில்லி
 யெனும்பேர்பெற்றுக்
 குன்றாமல்விளங்குகவென்றானமலன்மீட்டுமொன்று
 கூறுகின்றான்.

இ-ள். என்று (அருசுசுனை) பிரார்த்தித்தான். மலரகிதராகிய
 பாமசிவன் தவ்வாறே வாகுகொடுத்து, வுதறகு வடமேற்குத்திசை
 யில் உள்ளது எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கின்ற பிரமமலை ஒன்று
 இருக்கின்றது நீங்கள் ஐந்தைபேரும் அவ்விடஞ்சென்று இருக்கக்
 கடவீர்! யாமென்று போராபுரிதலால் இந்த இடஞ் சாபவில்லி என
 னும் பெயரைப் பெற்று, குறையாது விளங்கக்கடவது என்று திரு
 வாய் மலர்ந்தருளிப் பின்னரு மொன்று கூறுகின்றார். (கூஉ)

புரியிதனுண்மார்க்கண்டன்முதலினர்க்கும்பகவதிக்கும்
 பொடிக்குநெற்றி
 யெரிவிழியில்வருமுருகனருள்வழங்குமினிமேற்றண்
 ணிமுன்மென்முலலை
 வரிமலர்ப்பூவகொடியிடததாமெழுத்தையமுசுரித்தவர்பாண்
 மஞ்ஞையூர்தி
 தெரிசனநன்களித்துமுத்திவீடுதவுந்திண்ணமின்னுஞ்
 செப்புவோமால்.

இ-ள். இந்நகரத்துள் மார்க்கண்டேயன் முதலாயினோர்க்கும்,
 தர்க்காதேவிக்கும், அக்கினிக் கண்ணின்றுத் தோன்றிய நமதுகுமா
 ரன் கிருபைசெய்வான், இனிமேல் குளிர்ந்த நீழலையுடைய மிருது
 வான கிறமுன்ன பூக்களைக் கொண்ட பொலிவான முல்லைக் கொடி
 யிடத்துஇருத்து (அவனது) சடக்கா மந்திரங்களையும் உச்சரித்த
 அன்பரிடத்து மயில்வாகனனாகிய நங்குமான், நன்மையொடுத் தெரி

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம். க௨௭

சனங் கொடுத்து முத்திப் பேற்றையுக் கொடுப்பான். இது சத்தி
யம. இன்னுஞ் சொல்லுதுங் கேட்பாயாக. (௨௩)

வரையி தன்கணைம்பூதவுருவுகொண்டந்தலத்திமையோர்
முனிவர்மற்றோர்
பரசிவமுத்திடவுறைதுதுங்களுக்குங்காட்சிபரிந்
தளிக் குவாமென்
றுரைசெய்துமையொடுமலன்மறைந்துபூம்புரையிலுற்று
னெழிந்தநால்வ
ரரசரும்பெற்றுயர்ந்தவிசயனும்பிரமகிரியினைச்சென்
றடைந்தாரன்றே.

இ-ள். இம் மலையி னிடத்தே ஐம்பூதவுருக்கொண்டு அழகிய
இடத்து வசிகுகும் தேவா முனிவர் ஏனையோர் பாவருடதுதித்
வணங்குகிறுப்போம, உவகளுக்கும் காட்சியை யன்புடனே கொடுப்
பேம் என்றுகிறுவாய மலாந்து உமாதேவியாரோடும் சிவபெருமான்
மறைந்து பொலிவாகிய குகையுட்சென்றார் இவ்வரத்தைப் பெற்ற
அருச்சுனனும் மற்றைய சகோதரர் நால்வரும் பிரமகிரியை யப்
போதே மடைந்திருந்தனர், பூம்புரை-ஓர்தானமு மாம். (௨௪)

ஆதலினேனப்பறழைக்கவ்வுருக்கொண்டவிர்சடையோ
னளித்தலானு
மாதவங்கூர்வராகமுனிசிவயோகமிழைத்துமுத்தி
மருவலானு
மேதகுசூற்றேனமெனமுனையெழுந்துவிசயனுழை
மேவலானு
மேதமின்மாயாசலந்தான்வராககிரியெனவழங்கிற்
றென்றான்குதன்.

கு-ளா. இவ்வாறு யிருத்தலால், பன்றிக் குட்டிகளுக்கு அந்தவடிவத்தைக் கொண்டு விளங்கா நின்ற சடைமையுடைய பாமசிவன பால்கொடுத்ததனாலும், பெரிய தவத்தின் மிகக்வராகமுனிவா சில யோகமசெய்து முததியடைதலாலும், தேன்மை நிகையமன் பன்றியாகப் பேர்முனையி னின்றும் ஓடி யரசுகன்னிடஞ் செல்லுதலாலும் குற்றமில்லாத மாயாததிரி எனபதற்கு வராககிரி எனப் பெயர் பொருத்திற் நென்றார் சூதமுனிவர் (கூது)

அரசுகன்ன றவச் சருக் நம் முற்றிற்று

சூரச் செயுள்—கூது.

உ

சிவமயம்.

வேலும்யிலுந்துணை.

ஆருவது,

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிநீத்தம்.

தொன்மறைமுனிவர் சூதமுனிவனைத் தொழுது நோக்கி
நன்மறைவியாதமாணவரினுந்ருணர்ந்தோய்ஞால
மன்மறையவர்குழேனவரையின்மால்விடையோன்வையும்
பன்மறையபயிருனங்கள்புகலெனப்பகரலுற்றான்.

இ-ள். பழமை யாகிய வேதங்களில் வல்ல நைமிசரானிய
முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, சிறந்த வேதங்களைத்
துறைப்படுத்திய வியாச முனிவரது மாணுக்கர் அறுவருட் சிறந்த
பொருளை யறிந்த முனிவரே! பூமியின்கண் நிலபெற்ற அத்தணர்
கள் சூழாநின்ற பெரிய வராக மலையின்கண், இடபவாகன ராகிய
சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பலவேத மந்திரங்கள் ஒதப் படு
கின்ற இடங்களைச்சொல்லி யருள்வீராக வென்னச சூதமுனிவரும்
சொல்வா ராயினர். (க)

பண்டுதம்பனிகளாற்றாதகந்தைவெம்பரவைமுழுகி
யண்டர்கோனகரின்மேவுதருக்களந்தணராய்க்கேழல்
விண்டொடுகுமுவெற்பில்விளங்குமோர்யிலத்தினுற்றுத்
துண்டவெண்பிறையோற்போற்றித்துறுகலினினர்கவே.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் தம்முடைய தொழில்களைச் செய்
யாமல் அகங்காரமாகிய கொடியகடலில் முழுகி, தேவர் தலைவ னாகிய
இத்திரானது நகரத்தில் இருக்கின்ற தருக்கள் பிராமணராகி, பன்றி

மூங்கில் என்னு மினாயோடு கூடிய சிகரத்தை யுடைய வராக மலைக் கண் விளங்கும் ஒருகூடியட் பொருநதி, பிறைச சந்திரனைத் தரித்த பெருமானைத் துதித்து, முழைகளிற் பூக கொத்துக்களைச் சொரிந்து. (உ)

மூலத்துவாயுபூர்த்தமுகமெனவுதித்தமேனற்
பாலத்திற்பிரமரந்திரத்தின்மீதுருவநிற்குங்
காலத்திற்கடவுள் காட்சியளித்தனன்கருணைபொங்கச்
சாலத்தாங்கருணைபெற்றுத்தருக்களுஞ்சார்ந்ததானம்.

இ-ள். மூலாதாரத் துள்ள பிராண வாயுவானது, மேன்முக மெனத்தோன்றிய மேலான நல்ல நெற்றியிலுள்ள பிரமாந் திரத் தின்மேல் உருவும் படியான காலத்திலே, அருளானதுசூக்கச் சிவ பெருமானதுமிக அருளை யடைந்து, அம் மராகன யாவும் தத்தம இடத்தை யடைந்தன. (ங)

பிரமரந்திரத்துதித்துப்பெருகமிழ்திழிந்ததானம்
விரவுதென்னருவியாகவீழ்ப்பவததுறுகன்மீதி
லரன்முடிவீழ்நதுமென்புவாயிடைவிளங்கலாற்போற்
புரவரசமருங்குன்றுபூம்புரையாயிற்றன்றே.

இ-ள். பிரமாந்திரத்தினின்றுத் தோன்றிசு சுரக்கின்ற அமிழ்த மானது இறங்கிய இடத்திற் சலந்த அழகிய அருவியாகத் துளித்து விழ, அம்முழையின்மீது அமரும் சிவபெருமானது திருமுடியில் இருந்து விழுந்தமிருதுவானபூ அவ்விடத்தில் விளங்குதலால், அழகிய புரவரசு (பூவரசுமாம்) இருக்கும் மலை பூம்புரை எனப்பெயர் பெற்றது. (ச)

தவந்தருபுரியுந்தானஞ்சார்குநர்விழைந்தயாவ
முவந்துடனெய்தவன்போடளிப்பர்யோகீசர்பாசப்
பவந்தெறுமுனிவர்வைகிப்பழமறைதெரிதற்கொண்ணைச்
சிவந்தனையடைந்தார்பாரேயதன்பயன்றெரிகிற்பாரே.

வராகிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கநக

இ-ள். தருக்கன் தவத்தைச்செய்யும் அவ்விடத்தை யடைகின் றவர் விரும்பின எல்லாவற்றையும் மகிழ்வுடன் பெறும்படி யோகித் தீரர்கள் அன்புடன் கொடுப்பர், மும்மலங்களால் உண்டாகும் பிற வியை யறுக்கின்ற இருடிகளும் (அவ்விடத்து) இருந்த (அங்ஙனம் கொடுப்பர்) பழையவேதங்களாலும் அறிதற்கரிய சிவபெருமானை யடைந்த அடியவரே அதனது பிரபோசனங்களை யறியவல்லவ ராவர். (இ)

அன்ன தன்பாங்கர் விண்ணோர்க்கலைகடலமுதைவாங்கிப் பன்னருஞ்சிறப்பின ல்கும்பசுந துழாய்ப்படலைமாயன் முன்னரசியற்றுந தானமொன்றுள ததனைமுன்னோர் மன்னவனென்பர்யாவர்வரைவளங்வகுததுச்சொல்வார்.

இ-ள். அம்மலையின் பக்கத்திலே, திரைகொண்ட சமுத்திரத் திற்றோன்றிய அமிரதத்தை யெடுத்து, தேவர்களுக்குச் சொல்லு தற்கரிய சிறப்புடன் கொடுக்கும் பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுணுவானவர் முன்னர் அரசுசெய்யும் இடம் ஒன்று இருக்கின் றது, அதனை முன்னோர் அரசனென்று கூறுவர், அம்மலையின் வளத்தை யெடுத்துச் சொல்ல வல்லவர் எவர்? (சு)

புண்ணியநதியுந் தண்ணஞ் சுனைகளும்பொலன்பூங் கொண் கண்ணியனுருள்பூந தண்டார்கடிமலர்கடம்பமார்ப [றைக் கண்ணியகோயின்மற்றுமளப்பிலந ணுகுமேனும் வெண்ணிலாமுடியோன்றானமைந்துள விசேடித்தோங்கும்.

இ-ள். புண்ணிய தீர்த்தங்களும், குளிர்ச்சி பொருந்திய அழ கிய சுனைகளும், பொன்மயமாகிய பொலிவான கொன்றைமலை யைத்தரித்த சிவ பெருமானும், வட்ட வடிவான பொலிவான குளிர்ந்த கடப்பமவர் மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய குமாரக் கடவுளும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயில்களும் பிரவிசேட தானங்

களும் அளவில்லாதனவாக இருக்குமாயினும், வெள்ளிய பிறைச் சூதிரனைத் தரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாக விசேடித்து விளங்கும் ஐந்துதானங்கள் உள்ளனவாகும். (ஏ)

ஐம்பெருந்தலத்தினுற்றல்கேட்பினன்கறையிற்சென்னி கம்பிதங்கொளினுட்கொள்ளிற்கதிதருங்கதிவந்தெய்தும் வெம்பவவிறுளையுள்ளவிளக்கினுலெரித்துவிட்டின் [ன். செம்பொரு ளுணர்வீரையந் திரிவின்றித்தெளிந்துகேண்மி

இ-ள். அந்த ஐந்து பெரியதலங்களின் பெருமைகளைக் கேட்டாலும், கன்மையாகச் சொன்னாலும் தலையசைப்புக் கொண்டாலும், உயர்வையளிக்கும் முத்தியுண்டாகும், கொடிய பிறவியாகிய இருளேமனத்தகழியி னுள்ள ஓரன தீபத்தினு லெரித்து அழிக்கின் செவ்வியபொருளென்னும் உண்மைப்பொருளை யுணராவல்ல முனி வர்களே, சூதேகம் விபரீத மில்லாமல் (யாககூறுவனவற்றைக்) கேட்பீராக. (அ)

சூழ்மலர்ப்பொதுள்பைங்கானிற்றோகைமேகாரமாலுங் கேழ்கினர்மேககாரகிரகமொன்றுளதொன்றாண்டு தாழ்வரக்குறிநிறீ இமாதவந்திளைத்துருவந்தாங்கி வாழ்வறவழிபாடாற்றிப்பிருதிவிவணங்கிற்றன்றே.

இ-ள். மலர்நெருங்கிய சோலைகளாற் சூழப்பட்ட பசிய அவ்வனத்தில் கலாபம் போன்ற மேகங்கள் ஆரம்போலத் தூங்குகின்ற, நிறம்விளங்குகின்ற மேககாரகிரகம் ஒன்று அவ்விடத்துளது. ஆவகு, ஆழும் படியாகச் சிவலிங்கம் ஒன்று தாபித்து, பெரியதலத்தைச் செய்துஉருவெடுத்து, வாழும்படியாக வழிபாட்டைச் செய்து, பிருதிவி பூதமானது அருச்சினை செய்தது. (ஆ)

பிருதிவிவணங்கலோடும்பிறைநறுங்கண்ணிவேயந்தோ னருளினைங்குணந்திகழ்ந்தகாட்சிநன்கருளிச்சென்றான்

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கங்ங.

பொருவிஞென்மறைகண்கும்போற்றுமக் குறிக்கெஞ்ஞா
மிருமிபிருதிவீசனெனும்பெயர்விளங்கிற்றெங்கும். [ன்று

இ-ள். பிருதிவி பூதமானது (இங்ஙனம்) வழிபாட்டைச்
செய்தலும், பிறையாகிய நல்ல கண்ணியைத் தரித்த சிவபெரு
மான், அருள்வடிவாகிய சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் என்
னும் ஐந்துகுணங்களும் விளங்கும் வடிவைநன்மையோடுங் காட்டிச்
சென்றனர், ஒப்பில்லாத பழைய நான்குவேதங்களாலுந் துதிக்கப்
பட்ட அந்தச் சிவலிங்கத் திற்கு, எந்நாளும் மலமாகிய இருளை
யழிக்கும் பிருதிவீசர் என்னும் பெயர் எவ்விடத்தும் விளங்கிற்று.)

கலி விருத்தம்.

ஒதுதொல்வாயுவின் றிசையிலும்பரெண்
வேதகூபத்துறைவேங்கைநீழலிற்
காதலித்தப்புலோர்கடவுட்கன்னியாய்த்
, தீதரநோற்றதொராறுதிங்களே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வடமேற்றிசையில் தேவர்களும் மதிக்கின்ற
வேதகூபம் என்னுந் தீர்த்தக் கரையி லிருக்கின்ற வேங்கை
மரநீழலில், அப்பு பூதமானது அன்புகொண்டு ஓர் தேவகன்னி
யாகி, ஆறுமாதந் தவததைச்செய்தது. (கக)

தேவர்கோனற்குணந்திகழத்தோன்றிநின்
றேவறுகாட்சியும்வரனுமீந்தொரீஇ
மேவியதொருகுறியதனைமேலையோர்
யாவருமேத்துமப்புலிங்கமென்பவே.

இ-ள். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் சத்தம்
பரிசம் ரூபம் இரசமென்னும் நான்கு குணங்களும் விளங்கும்படி.
பிரசன்ன ராகி, ஒழிதலில்லாத காட்சியையும் வரத்தையுந்

கந்சு

பழநித் தலபுராணம்.

கொடுத்து மறைந்திருந்தது ஒரு சிவலிங்கமாகும். அந்தலிங்கத்தைப் பெரியோர்கள் யாவரும், துதிக்கப்படுகின்ற அபிஷிங்கம் என்று கூறுவர். (௧௨)

பூவனனாழியனகந்தைபொன்றமுன்

மேவனலுருவினதடியின்மீதரோ

மாவனநீர்வழிபாடிழைத்தலாற்

சீவனவனமெனச்சிறந்ததவ்வனம்.

இ-ள். பிரமதேவரதம் திருமாலினதும் அகங்காரம் அழியும் படி, முன்னர்க்கொண்ட அக்கினி யுருவினத அடியின் இடத்து, சிறந்த அழகையுடைய அப்புவானது வழிபாட்டைச் செய்தலால், சீவனவனம் என்னும் பெயரிற் சிறப்புற்றது அந்த வனம்.

அக்கினி யுருவானதைக் கந்தபுராணத்தும், சிவராத்திரி புராணத்தும், அருணாசல புராணம், அருணகிரிபுராணம் என்பவற்றும் காண்க. சீவனவனம்—சீவனம்=நீர், வனம்=காடு. நீராற் பூசிக்கப்பட்ட வனம் என்பது பொருள். (௧௩)

நாலடித்தரவு கோச்சுகக் கலிப்பா.

வாழ்தலனோர்பகற்றென்கீழ்த்திசையிலிசைமறைபயிலு
வேழ்விதநாவெரிக்கடவுளேழ்பிரமசாரியர்போற்
பேழ்வனவெண்மதிமவுலிக்குறிநிறுவிப்பூசைமுற்றித்
தாழ்விலொருபருவமருந்தவம்புரிந்தததுபோழ்தில்.

இ-ள். அல்லலிங்கம் இருக்கும் இடத்திற்குத் தென்கிழக்குத் திச்கில், இசைபொருதிய வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்யும் ஏழ்வித நாக்களையுடைய அக்கினித் தெய்வம் எழு பிரமசாரிகளைப் போலவடிவெடுத்து, பிளக்கப்பட்ட அழகினையுடைய வெள்ளிய சூதிரசேகரானது உருவாகிய சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, பூசை செய்து, குற்றவில்லா ஒருபருவம் வரையும் அரியதலத்தைச் செய்தது, அது காலத்தில். (௧௪)

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். க௭௫

மூன்றுகுணங்கெழுங்காட்சிமுதல்வழங்கப்பெற்றருளா
லான்றுவடமீன் கற்பிற்கன்னியரோரெழுவரைவேட்
டான்றபுகழ்திகழ்தலணையக்கினீச்சுரமென்பர்
வான்றொழுமக்குறியதற்குப்பெயரதுவாய்வழுத்துவார்.

இ-ள். முதல்வராகியசிவபெருமான், சத்தம் பரிசம் ரூபம் என்
னும் முக்குணங்கள் பொருந்திய காட்சியைக்கொடுக்கப்பெற்று,
அவரதுகிருபையிறகிடுத்து, அருந்ததியை நிகர்த்த கற்பினையுடைய
ஏழு கன்னியர்களை விவாகஞ்செய்து, பெரிய கீர்த்தி விளங்கப்
பெற்ற அத்தலத்தை அக்கினீச்சுரம் என்பர், சுவர்க்க லோகத்தா
ராலும் வணங்கப் படுகின்ற அந்தச் சிவலிங்கத்திற்கு அக்கினீச
சான் என்னும் பெயர் கூறித்துதிட்பர் (பெரியோர்) (௧௫)

கலநீலேநீதுலீற.

றுமத்தலத்தனக்கொருபாற்குணதிசையின்
மாறினமாதவம்புரிந்தொலிநந்திதன்வடிவும்
பேறுஞானமும்பெற்றதெம்பிரானிடத்ததுமுன்
னீறில்வந்தனைபுரிசுருஞானவிலிங்கம்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அக்கினீச்சுரத்திற்கு ஒருபகுதியிற்
கிழக்குத்திசையில், வாயுவானது குற்றமில்லாத பெரிய தவததைச்
செய்து, நந்தியினது வடிவததையும் பெறவேண்டிய செல்வங்களை
யும் சிவஞானத்தையும் எமது கடவளாகிய சிவபெருமானிடத்துப்
பெற்றது. அவ்வாயுமுன்னர் முடிவில்லாத வழிபாட்டைச் செய்த
தலம் வாயுவிச்சுரம் எனவும், இலிங்கவ குருஞான விலிங்கம்
எனவுஞ் சொல்லப்படும். (௧௬)

காசின்மாமலைமீசைப்பிரகற்பதிபுரியிற்
றேசுசூழசுரர்சுரர்குருத்தேவாகளேனை
மாசினுரதன்முதலியருடன்வான்பூத
மேசின்மாதவம்பருவநான்கியற்றியபின்னர்.

இ-ள். இரத்தினங்கனையுடைய பெரிய மலையின்மீது பிரகற் பதிதலத்தில், ஒளிவிளங்கும் அசுரர் குருவாகிய சுகிரானும் தேவ குருவாகிய வியாழபகவானும், ஏனைய தேவர்களும் குற்றமில்லாத நாரதமுனிவர் முதலாயினோரும் உடனிருக்க, புகழப்பட்ட பெரிய தவத்தை ஆகாய பூதமானது நான்கு பருவகாலம் இயற்றிய பின்பு.

பிரகற்பதி - வியாழன். பிரகது - வாக்கு, பதி = தலைவன். பருவ மாவது இரண்டு மாதம் கொண்டது. நான்கு பருவம் எனவே எட்டு மாதம் எனக் கொள்க. (௧௭)

குருமுதற்றவமுனிவரர்குழுமியகுழாத்திற்
பிரமசாரியவுருக்கொடுபிறவகுவான்வணங்கிச்
சுருதிமாமனுததினே ததிடுமெல்லையிற்றொலலோ
னொருகுணப்பரபபிரமமாயுதவினன்காட்சி.

இ-ள். வியாழன் முதலாகிய தவத்தையுடைய தேவர் முனிவர் நிறைந்த கூட்டத்தில், பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு, விளங்கா நின்ற ஆகாய பூதமானது வணங்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட பெரிய மந்திரங்களைச் சொல்லித் துதிக்குங் காலத்தில், அநாதிப பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான சததம் என்னும் ஒருகுண முடைய பரம்பொருளாகக் காட்சி கொடுத்தனர். (௧௮)

அறுசீர்க்கழ்நேடிலடி யாசிரியவிநீத்தம்.

நானந்தநோன்பிழைக்குமுனிவீர்காளவ்வரையை
நவிலப்பாற்றே

வூனந்துபவமொழிகுஞ்சிற்பராகாயமுள
தோங்குமாகண்

வானந்தமின்றிநிறையொளிவான்மனாதிபுங்கா

ணாதஞான

வானந்தநடம்புரிந்தானிரந்தரமாய்ப்பொதபொதுவி
லாடுங்கோமான்.

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். க௭

இ-ள். நான் என்னும் அகங்காரத்தை யழிக்கின்ற தவத்தைச் செய்யும் முனிவர்களே! அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்லத் தக்கதோ? உடம்பை வளர்க்கின்ற பிறவியைக் கெடுக்கும் ஞான முடைய பராகாயம் உயர்வாய் அவ்விடத்து வினங்கா நிற்கும். ஆகாயத்தின் முடிவில்லாமல் நிறைந்த ஒளியையுடைய சிதாகாயம் மன முதலிய எவற்றிற்குங் காணப்படாத ஞானநந்தக்கூத்தைச் செய்தருளுவார், யாரோனில், கனகசபையின்கண் எப்போதும் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகப் பெருமான். (க௭)

எழுகீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிருந்தீம்.

புராதனனங்கணன்பங்கனிருவிகற்பன்மலரகிதன்

பொருவிலாத

நிராமயனிராக்ருணனிராதாரனிரஞ்சனனி

ராகாரன்ஞான

பராபரன்மாயாசலத்திற்சிற்பராகாயத்திற்

பயிலுஞ்சோதி

விரானியநாடகநடமேயிலங்கமங்குலேசனென

விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். பழமையா யிருப்பவரும், அழகிய நெற்றிக் கண்ணையுடையவரும், (உமாதேவியைப்) பாகத்தி லுடையவரும், வீசற்பில்லாதவரும், மலசம்பந்த மில்லாதவரும், ஒப்பில்லாத கோயற்றவரும், குணமில்லாதவரும், தமக்கு ஓராதாமில்லாதவரும், களங்க மில்லாதவரும், அராதியே ஞானமுடைய பராபர மூர்த்தியும், மாயாத்திரி யென்னும் இம்மலைக்கண் சிற்பர ஆகாய மாகப்பொருந்தும் ஒளிவடிவரும், அராதியே பொருத்திய ஞானநாடக மாகிய திருக்கூத்தே விளங்க மங்குலேசன் என அசசிவலிங்கம் விளங்கா நிற்கும். (௨௦)

கநஅ பழநித் தலபுராணம்.

மெய்ஞ்ஞானசபையைவிழைந்திசைப்பினுங்கேட்பினுமுத்
தி, விளைக்குமுண்மை
யஞ்ஞானமகற்றியவைம்பூதலிங்கமான்மியமீ
தன்றியாங்க
ணெஞ்ஞாலமும்பரவுந்தக்கணகேதாரமென்றோர்
தலனுண்டெய்தின்
மெய்ஞ்ஞானம்விளைவிக்குமடைவிக்குங்கதியதன்மான்
மியமுங்கேண்மின்.

இ-ள். (அத்தலத்துள்ள) மெய்ஞ்ஞான சபையை விரும்பிச்
சொன்னாலும், அதனைக் கேட்டாலும் முதலியையுண்டாக்கும் இது
சத்தியம். அறியாமையை நீக்கும் பஞ்சபூத லிங்கத்தின் மகிமை
விவையல்லாமல், ஆங்கு எவ்வுலகத்தாராலுந் துதிகைப்படுகின்ற
தக்பிண கேதாரமென்று ஒரு தலமுளது. அதனை யடைந்தார்
உண்மையறிவாகிய சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும். அன்றி மோகித்
தையும் கொடுக்கும். அத்தக்பிண கேதாரத் தலத்தின் மகிமை
யையுங் கேட்பீராக. (உக)

வஞ்சந்தபமாதவமுஞ்ஞற்றும்வராகமிரு
தனெனுமுனிவன்
புஞ்சங்கெழுபொன்முடிக்கேழற்பொருப்பில்வதிந்து
பொறிபுலன்போக்
கஞ்சலறவென்றறையுதகம்யாக்கைவலியு
மாறயின் று
நெஞ்சிலணிமாமுதலவியமாதிகமு
மாபயின்றான்.

இ-ள். வஞ்சனைகள் நீங்கப் பெரியதவத்தைச் செய்யும் வராக
மிருத னென்னும் இருடியானவர், முழைகள் பொருந்திய பொன்

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கங்கு

மயமான சிகரத்தையுடைய வராகமலைக்கண் வசித்து, இத்திரியம் புலன்கள் போகும் வழிகளும் அஞ்சதலும் ஒழியும்படி யென்று, சொல்லப்பட்ட நீர்கொண்டு வலிமையுறும்படி பருகி, மனத்தின் கண் அணிமாமுதலிய சித்திகள் முதலியன நிகழும்படி செய்தார்.)

உலகுதொறுஞ்சென்றாண்டுளபல்லுயிரு

மொழுகுமாறொழுகி

யிலகுபுதுமையாவுளமற்றவையெல்லா

மேற்பனையிற்றி

யலகின்மறையுமறையிலந்தணருஞ்

சுரருமருத்தவரு

மலர்கடீவிவழுத்தியதொல்வடிகே

தாரவரையடைந்தான்

இ-ள். உலகங்கள்தோறும் போய், அவ்விடத்துள்ள பல உயிர்களும் தம்வயப்பட்டு ஒழுகும்படி நடப்பார், வினவகாரின்ற புதுமையாயுள்ளன வெல்லாவறையுமசெயது, அளவில்லாத வேதங்களும் வேதங்களை யததியனஞ்செய்யும் பிராமணரும் தேவர்களும், அரிய சுவத்தையுடைய இருடிகளும், புட்பவகளைச் சொரிந்து அருசசித்த பழமையாகிய வடகேதார பருப்பததைச் சோந்தனர். (2௩)

சென்றுசினவெள்விடையோனைச்சேவித்

தொருசார்மலர்த்தடக்கை

யொன்றவெடுத்துப்பணிந்துமனதுருகி

யுருவநருதீர்த்த

மன்றதுகாந்துமுன்வைகும்வராக

கிரியைமருவியிவ்வா

றென்றுமொருவாதிருவரையும்வரையா

நிறைஞ்சிவருநாளில்.

இ-ள். வடகேதாரத்திற் சென்று கோபம் பொருந்திய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஓரிடத்தில் நீண்டகைகளிற் புட்பங்ளை யன்புபொருத்த எழுத்து அருச்சித்து, மனமுருகி, சிவசாரூப்பியத்தைக் கொடுக்கின்றதீர்த்தத்தை மிகவுமுண்டு, முன்னர் இருக்கும் வராகமலையையும் தவறாமல்வந்து வணங்கி வருங்காலத்தில். (உச)

கோலவரையிற்குறிசுருங்கமுடியிற்
குடிலவடிவரையிற்
சீலமுனிவர்சிவபாகர்செறிவதனைக்
கண்களிவரக்கண்
டேலவவர்வைகிடன்வையவரோடொழுகி
யிருந்துதவஞ்
சாலவிழைப்பின்பானுபபமுதிக்கு
மெனவத்தலைசார்ந்தே.

இ-ள். வராக மலைக்கண் சிகரத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தையும், மாயாத்நிரி என்னும் அம்மலையின் அடிக்கண்தவவொழுக்கமுடைய முனிவர்களுஞ் சிவயோகிகளும் வீற்றிருப்பதைக் கண்கள் களிப்புறும்படி பார்த்து, பொருந்தும்படி யவர் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து, அவர்களோடு கலந்து ஒழுகி, மிக்க தவததைச்செயதாம் சுவானுபவாதோன்று மென்று அவ்விடத்தை யடைந்து. (உரு)

எழுதுமணியொண்கடரினிருந்தெழுதா
மறையின்சிரப்பொருளை
முழுதுமுணர்ந்தோரொடுமுயல்வோனொருநான்
முனிவர்தொடர்பொருவா
தொழுகிவரவுங்கேதாரநதொழுது
வரவுமுளம்வலிக்கும்
வழுவையுரியோய்புரிவதியாதெனவுட்
கவன் றுவருந்துதலும்.

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசுக

இ-ள். எழுதப்பட்ட அழகிய இரத்தின தீபம்போல அசையாம லிருந்து, எழுதாமறையாகிய வேதமுடிபின் பொருள் முழுவதையும் அறிந்த அந்தணரோடுகூடி யொழுக்குவாரான வராக மிருதமுனிவர் ஒருதினம், முனிவர்களது சிநேகத்தை நீங்காது கலந்து வாஷம், திருக்கேதார லிங்கத்தைத் தரிசித்துவாஷம் எனது மனம் இழுகின்றது, யானைதேவாலையுடைய கடவுளே! யான் செயவது என்னையென்று மனம்விசாரமுற்று வருந்துதலும். (உசு)

தாதாரிதழிச்சிழிகைதாழ்சடிலன்

விசம்புதடவுவட

கேதாரத்தினளித்தபெருங்காட்சி

கேழல்வரைமீதில்

வேதாமுதலினோர்பரசவிடையினும

போடளித்தெதிர்ந்தான்

மாதாபதர்வீழ்ந்தெழுந்துபரவசராய்

விழிநீர்வாரநின்றா.

இ-ள். மகரந்தமுள்ள கொன்றைமாலே தூங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் ஆகாய மளாவிய வடகேதாரத்திற்கொடுத்த காட்சியை, வராகமலையின்கண் பிரமன் முதலாயினோர் துதிக்க, இடபவாகனத்தில் உமாதேவியாரோடுஞ் சென்று காட்டி முன்னின்றார், பெரியமுனிவர்கள் விழுந்து வணக்கி யெழுந்து பரவச முடையராய்க் கண்களினின்றும் நீர்வரும்படி நின்றனர். (உஎ)

வாசத்துளவோன்முதலினருக்கரியை

நினதுவழித்தொழும்பி

னேசித்திடுமன்பினர்க்கெளியையென்ப

தறிந்தேனிறைந்தபெருந்

தேசிற்பொலிநின்னுருவுதருதீர்த்த
மளித்தார்ப்சருமவரித்
துசிற்பொலிவோயெனத்தாழ்ந்துதொழுதான்
வராகமுனிவனென்போன்.

இ-ள். வராகமுனிவர் என்பார் அதனைக் கண்டு, புலித்தேர்
லாகிய உடையிற் பொலிந்து விளங்குங் கடவுளே! வாசனைபொருள்
திய துழாய்மையைத் தரித்த விட்டுணுமூர்த்தி முதலிய தேவர்
களுக்கு அரியவராயிருக்கின்றீர், தேவரீரது அருள்வழி நின்ற
தொண்டருக்கு எளிதவராயிருக்கின்றீர் என்னும் உண்மையை
யின்று அறிந்தேன், விடாபித்த பெரிய ஒளியின் மிகுத்த தேவர்
ரது சாளுப்பிய முததியை யளிக்கின்ற தீர்த்தததையும கொடுத்தீர்
என்று துதித்துவணங்கினான். (உ௮)

பிறைவார்சடையன்விடையிழிந்துபெறுதற்
கரியபிரணவங்கு
ரறைமீதரியசுவியோகமாற்று
முனிவரெதிர்பொற்ற
மறைபோலிடமெலவர்தாழ்வாணன்
மணிமாமுழுவார்ப்ப
விறையாள் காணவராககிரிப்பெறும்பெ
ரிறைவனடம்புரிந்தான்

இ-ள். பிறைசகந்திரனைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய
சிவபெருமான், இடபவாகனத்தை விட்டு இறங்கி, அடைதற்கிய
லாத பிரணவ ஆகாரமான அறையின்மீது நின்று, அரியசுவியோ
கத்தைச் செய்யும் இருடியர்கள் எதிர்கின்று துதிக்க, வேதங்க
ளோலமிட, தேவர்கள் வணங்க, வானூசான் மார்க்சனைகொண்ட
அழகிய முரசத்தை முழக்க, உமாதேவியார் (இடப்பாகத்துரின்று)
தரிசிக்க வராகமலையின் கண் அமாப் பெறும் தனிமுதல்வர் திருக்
கத்தாடியருளினர். (௨௯)

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசுங்

புரியும்போழ்தின்மழவியையோனருளாற்
புனிற்றுப்பிறைநிலவு
விரிசெஞ்சடையிற்பரநத்திரிபதகை
யிழந்துவெண்கூவ
லுருவந்திகழ்ந்தானிறைநடனமொழிந்தான்
வராகமிருதன்முதற்
செருமுமுனிவர்சுதரிசனவெனமுரு
சிறப்பித்திறைஞ்சினார்.

இ-ள். (சிவபெருமான் திருநடனத்தைச்) செயதருளுங்காலத்
தில், இளமைமிகக் இடபவாகனத்தை யுடைய பாமனது திரு
வருளிஞலே, புதிய பிராசசந்திரன் விரிந்த சிவந்த சடையில் நில
வைப் பாப்பிறறு, கவகைநதி சிந்தி வெள்ளிய கூவநீர் வடிவாயிற்று.
அதுகண்டு இடபஞ்சுந்தியாகிய பாமசிவன் நடனத்தை விட்டனீர்,
வராக மிருத முனிவர் முதலாய நெருங்கிய இருடிகள் சுதரிசன
என்னும் பெயரைச் சொல்லினார். (ந.0)

நகுவெண்கூவற்சுதர்சனவெனமுரு
திகழுங்கேதாரோ
தகநீர்முழுகிருகர்ந்துசதாசிவராய்
வராகமிருதன்முதற்
புகழ்தாபதருமடைந்தனரப்புனலை
யிபைவோர்யாரேனு
மகனுளறிந்துமறியாதும்புரிமா
பாவமதுதீரும்.

இ-ள். ஒளிர்கின்ற வெள்ளிய தீர்த்தத்தையுடைய சுதரிசன
வென்னும் நாமம்விளங்கும் கேதாரதலத்துள்ள தீர்த்தநீரில் முழுதி

யும் அதனையுண்டும், வராகமிருத முனிவர் முதலாய இருடிகள் சதா
சிவ வடிவமூற்று முத்தியடைந்தார். அத்தீர்த்தத்தை யடைவோர்
யாவராயினும் மனம் அறிதும் அறியாதுஞ் செய்த பெரிய பாத
சங்க ளெல்லாம்நீங்கும். (கக)

பெறு தற்கரியபிரணவொண்பாரை
யதனாற்பணிமவுலி
யுறு தக்கணசேதாரமெனும்பெயர் பெற்
றுயர்ந் துவிளங்கியது
மறுவற்றொலிமங்கலசிருங்கமுளதொன்
றருமாமறைக்கடலின்
றுறையிற்படிவீரதன துமான்மியமு
மக்குத்தொகுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். அரிய பெரியவேதமாகிய சமூத்திரத்தின் றுரையிற்
றேயுமுனிவர்களே ! உடைதற் கரிய பிரணவமாகிய அழகிய
அறை யிருத்தலால் சர்ப்பத்தைத் தரித்த திருசசடா முடியை
யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் தக்கண கேதாரம் என்
னும் பெயரை அவ் வராகமலைபெற்று விளங்கியது. குற்றமற்று
விளங்கும் மங்கல சிருங்கம் என்னும் ஒருதலமு மிருக்கின்றது.
அதனுடைய பெருமைகளையும் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்
வாம். (கஉ)

நாலடித்தரவு கோக்கக்க கலிப்பா.

துயிலாயன் றுறந்தயன்மாதவர்சுரரோடயல்போற்றக்
ருயிலாயமொழியிமவான்கொம்பொருபாற்குழைந்துவரக்
கயிலாயனயிலோனைங்கரனிருபாற்கலந்துமொய்ப்ப
மயிலாயஞ்செறிகயிலைருங்கணைந்தான்மழவிடைமேல்.

இ-ள். திருமால் நித்தியையினின்றும் நீங்கிப் பிரமதேவர்
முனிவர்தேவர் என்னு மிவரோடு கூடிநின்று பக்கத்திற் றுதித்துச்,

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசுந்ரு

செல்லவும், குயின் மொழிபோன்ற மொழியையுடைய இமயமலை பாசன்பெற்ற பூக கொம்புபோன்ற உமாதேவியார் ஒருபக்கத்தில் மனமுருகிச் செல்லவும், சுப்பிரமணியக் கடவுளும் விநாயகக் கடவுளும் இருபக்கத்தும் களிகொண்டு செல்லவும், மயிற்கூட்டங்கள் நிறைந்துள்ள திருக்கயிலாயமலையின் இடத்தைச் சிவபெருமான் இடபத்தின்மீதேறி யணைந்தார். (௩௨)

தளர்நடைவந்திளஞ்சிறுகாலடிவருடத்தளவநிலா
விளவரும்பேடவிழ்நதுமண்பிறைபபவிமசலந் துளிப்பக்
களபநறுமபளிதநறைகமழவருகான்றிமிந்று
விளரியின்பாட்டயரவிஞ்சையோர்வீணைவிரலிசைப்ப.

இ-ள். இளஞ்சிறு தென்றற் காற்றானது, தளர்ந்த நடையுடன் வந்து திகவடிகளை வருடவும், முல்லைநீர்நது வெள்ளிய இளவரும்பு இதழ்விரிந்து வாசனைவீசவும், பனித்துளசி சிதறவும், கலைவச சாந்தும் நல்ல பசுசைக்கருப்பூரமும் வாசனை வீசவும், பறககின்ற காலையுடைய வண்டுகள் விளரிப் பண்ணையுடைய பாட்டுக்களைப் பாடவும், கந்தருவர்கள் தத்தம் பாங்கொண்டு விரலால் இசை செயது பாடவும்.

தென்றல் தளர்நடை யுடைத்தாகலின் “மத்தமாருதம்” எனப் பட்டது. இமம்=பனி. இமசலம்=தளிர்ந்தநீர். பனிநீருமாம். வண்டுகள்தேன், சுருமபு, வண்டு ழிந்து என நால்வகைப்படும். அது “மவகைநல்லவர் கண்ணுமனமுமபோன் - நெங்குநாடி யிட றஞ் சுரும்புகான்” எனவரும சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும், இங் வனமே நடைநீத்தும், வில்லிபுத்தூரார்பாரதம் சல்லிய பருவத் தும் கூறப்பட்டதுணாக. ஈண்டு ழிந்து எனபதும் வண்டுகள் என னும் பொதுப்பெயராககின்றது.

விஞ்சையர் ஆவார் - தும்பரு, நாரதர், ஆகா, ஊக, விசுவா வசு, அதிதிர சேனை, வசிருசி, சுருவாசு, சித்திரசேனை, ஊஞ் கன், திருதாட்டியன், சூரிபாஷாசன் என்னுந் துவாதச கந்தருவா முதலாயினோர்.

கச்சு

பழநித் தலபுராணம்.

வீணையாவன. விபஞ்சிகை, சித்திரிகை, சித்திகோடா வணி, இலவலாட்சி, கூர்மீமிகை, குச்சிகை, பரிவாதினி, கின்னரி, வல்லகி, கீசதி, இராவணசுவாம், சகள வல்லகி, ஆரவாளி, ஆராவிதை, கைசிபம், பிரமவீணை, சாரங்கம, சாவீணை, ஆகாயவீணை, அந்தரவீணை, உருதகிரவீணை என்னும் இருபத்திரண்டும்பிறவுமாம்.

கோகிலங்காளங்குறிப்பக்குளிர்மதிவெண்குடைநிழற்றப் பூகநறுமபொதுமபரிற் பூங்கணையுமுடல்குழைத்தவிலு மோகமதன்றரிததிருகைமுகிழ்ததொருபால்விளையாட வோகைபலாதரவுமையோடொருதவிசின்மிசையிருந்தான்

இ-ள். குயில்கள் எக்காள மூதவும், குளிர்மையாகிய சந்திரன் வெள்ளிப குடையாக நின்று நிழலேசெய்ய, கலல கழுக்கு சோலையில் புட்பங்களாகிய பாணங்களையும் உடல்வளைந்த (கரும்பாகிய) வில்லையும், மயக்கத்தைச் செய்யும் மன்மதன்தரித்து இருகையையும் அஞ்சலிபண்ணி ஒருபக்கத்து விளையாடிநிற்பவும், இவ்வனம் பலர் மகிழ்வுசெய்ய உமாதேவியாரோடும் ஒப்பற்ற சிவகாசனத்தின் கண் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தனர். (௩௫)

நடைபெறுபல்விலங்கொடுபன்னகவாரிமுதலுள்ளுந் தொடைபெறுவேணியன்மலர்ததாடொழுதனஞ்சுவர்தபணி விடைபெறுமால்புரிந்தபெயராயிரமுமென்சீரை யுடைபெறுமாதவாபுரையவோதுபுரின்றுருகுவான்.

இ-ள். நடத்தலைச் செய்கின்ற பலமிருகங்களுடன், கருடன் முதலாகிய பலபறவைகளும், கொன்றை மாலைதரித்த சடாழுடியினராகிய சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குகின்றன, வலம்வந்தன, குற்றேவலைக் கொண்ட திருமாலானவர் யாவானும் விரும்பப்பட்ட சகத்திர நாமங்களையும் மிகுது

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசுன

வான மாவூரிலத்திரமுடித்த பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்
போலச் சொல்லிநின்ற மனமுருகி நின்றார். (௩௬)

வருவினைசஞ்சிதவினைமாவடிவினைவாய்ந்நுயிர்பருகு
பொருவினைமூவினையுமொருவினையுமாறொவ்வாவா
லிருவினையொன்றாமளவுமெவ்வுயிரும்புரியும்வினைக்
கருவினையாயவனுறைந்தானஃறினைசெய்வினைதனையே.

இ-ள். அஃறிணைப் பொருள்களாய் மிருகங்களும் பறவைகளுஞ்
செய்த வினைகளுக்கு, ஆகாமியமும் சஞ்சிதமும் பெரிய (தூல) வடி-
வத்தையெடுத்து ஆன்மாக்கள் அதுபவிக்கும் பிராரத்தவ வினையும்
ஆகிய மூவகைவினையும் ஒழியும்படிசெய்யுஞ் சிவபுண்ணியங்களும
நிகராகாவாம், நல்வினை தீவினை மெய்னனும் இருவினைகளும் சம-
மாகு மளவும் எந்த ஆன்மாக்களும் புரியும் தொழில்களுக்கெல்லாம்
அரியவினையாய் அப்பெருமான் அன்றோ இருந்தனன். (௩௭)

அவ்வேலையடுதிற்றஞ்ரவுணருயிர்குடிப்பவடற்
செவ்வேலைவிடுகுழகன்றேவருயிர்பருகவெழு
மைவேலைவிடதுகர்ந்தாய்வேட்டமெனமனம்புரிந்த
திவ்வேலைபருளெனமாயாசலஞ்செல்கெனச்சென்றான்.

இ-ள். அவ்வாறாகச் சிவபெருமான் திருவோலக்கம் உற்று
இருக்குவகாலத்தில், கொல்லந் தொழிலையுடைய ரூபன்மன் முத-
லாய அசுராது உயிர்களை யெல்லாம் பருகும்படி, வலிமைபொருந்
திய சிவந்த வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய இளமைப்பருவத்தை
யுடையவர் ஆகிய முருகக்கடவுள் (சிவபெருமானை நோக்கி) தேவ-
ருடைய உயிரைப்பருகும்படி யெழுந்த கரியகடலி னெழுந்த நஞ்
சினை யுண்டுகாத்த இறைவனே! இசமயத்தில் என்னுடைய
மனம் வேட்டையாடுதலில் விரும்பா நின்றது. ஆதலால் விடை

கசஅ

பழநித் தலபுராணம்.

யநுள வேண்டிமென்று கேட்ப மாயாத்நிரிக்கு (பழகிமலைக்கு)
போகக்கடவாய் என்று சிவபெருமான் கூறியருள, கந்தக்கடவுளும்
அவ்வாதே சென்றார். (உஅ)

பிரணவவொன்பாறைவைகிப்பெட்டமுன்னுறைத்தமலர்ச
சரணமிசைதாழ்முனிவர்தமைநோக்கியாதிதனி
ஶ்ரணநமக்கெனவதிந்ததிதுவென்றானதுகொண்டு
மரணமின்மாதவர்மூலத்தானமெனவழுத்துதலும்.

இ-ள். பிரணவ வடிவாகிய அழகிய மலையறையில் (கந்தப்
பெருமான்) வீற்றிருந்து, விருப்பம் பொருத்தத் தாம் வருதற்கு
முன்னரே வந்திருந்து, தம்மைக் கண்ட அளவிலே தாமரை மலர்
போன்ற பாதவகளில் விழுதே வணங்கிய முனிவர்களைத் திரு
நோக்கிச் செய்து. (முனிவர்களே!) படைப்புத் தொடக்கத்தில்
இத்தலம நமக்குப்படைவீடாகிய காவலிடமாகும் என்று கூறினர்.
அசசொல்லக்கேட்டு இறத்தலில்லாத முனிவா மூலத்தானம் இத்
தலமே என்று துதித்தலும். (உக)

பூந்தார்வண்குரவனருள்புரிந்தொருவிப்பொருவில்புட்ப
காந்தாரததெழுந்தருளிகளால்விழிப்பேழ்வாய்மிருக
வேந்தாதினிலங்குவணமுதலியுள்ளினமிடைந்து
தாந்தாமாநிரிநதுபதந்தாழ்வரையனயினான்.

இ-ள். பொலிவாகிய வனப்பமுடைய குராமாலையைத் தரித்த
குழந்தைவேற்பெருமான் அம்முனிவர்க்குக் கிருபைசெய்து, அவ்
விடத்தினின்றும் நீங்கி, ஒப்பில்லாத புட்பகாந்தார வனத்தின்க
ணெழுந்தருளி, அக்கினிசிறதும் பெருத்த வாயையுடைய மிருக
ராசனாகிய சிங்கங்கள் முதலாகிய மிருகங்களையும் கருடன்முதலாய
பறைவைகளையும் கெடுக்கிசென்று அவை யஞ்சியோடலால் தாம்
மலையிற்பொருத்துத் திருவடி யுடையராய்க் (கீழ்வரைக்கண்)வந்தார்.

வராககிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசுக

அணிக்கோலவரைமுனிவரமர்தமக்கரியசெருத்
தணிக்கோலமெனவிசம்புதடவுதடஞ்சிலைமலர்த்தண்
கணிக்கோலம்புரிந்துமுதற்காட்டியசெவ்வேணீல
மணிக்கோலவள்ளிதிருமணக்கோலமவழங்கினுள்

இ-ள் அழகிய வடிவத்தையுடைய அமமலையின் கீழி நத்தமுனி
வர்க்கும் தேவர்க்கும், அறிதற்கரிய செருத்தணித தலத்தி லெழுந்
தருளுங் கோலத்தைப்போல, ஆகாயத்தை யளாவிய நீண்டவில்லை
யேந்திய மலர்போன்ற திருக்கரத்தையுடைய வேட்டுவக் கோ
லத்தை முதலிற் காட்டிய முருகப்பெருமான, நீலரத்தினம்போன்ற
வடிவத்தையுடைய வள்ளி யம்மைபாரது திருமணக் கோலத்தைக்
காட்டினார். (சுக)

வெள்ளியங்குன்றொருவிவள்ளிமென்கொடியிற்சிறிழ்ப்புண்டு
பள்ளியங்குன்றெனமுருகமழுகளிறுபரிவுநலாற்
றுள்ளியங்குன்றருவிநெடிதுவைததெழுமக்குளிர்குவடு
வள்ளியங்குறநெழிறகெழுமங்கலசிருங்கமெனவழங்கும்

இ-ள் கயிலைமலையை விடுத்து, வள்ளியம்மைபாராகிய மிருது
வான கொடியிற் கட்டப்பட்டு, பள்ளிசெய்தருளும் அழகிய மலை
போல முருகக்கடவுளாகிய இளயானை யனபுடன் இருத்தலால்,
சிறந்த மலையின் அருவி துள்ளிப் பாய்ந்து லிசெய்து வீழ்ந்து
செல்லும் அந்தக்குளிர்மையாகிய மலையானது, வள்ளிமலையின்
சிறப்புக்களைப் பொருத்தி மங்கல சிருங்கம் என்று சொல்லப்படும்.

வள்ளி மலைக்கண் கடத்த திருமணக் கோலத்தையிக்குத்தேவர்
முனிவர்க்குக் காட்டினமையால்மகவசிருங்கமெனப்பெயர்பெறும்.

முல்லைவனத்தயில்வேற்கைமுருகனெழுந்தருளிமுன்னி
பெல்லையின்மாதவம்புரிமார்க்கண்டனுக்குமீர்தொடைப்பைங்

குல்லைபுனை பகவதிக்குங்காட்சிகொடுத்தருளிநித்தர்
தொல்லையபல்லுயிர்க்குமருள் சுரந்துபூம்புராவதிந்தான்.

இ-ள். பழசிப் பதிக்கணுள்ள திருமுல்லைவனத்தின் இடத்து,
வேலாயுதத்தைத் தரித்த திருக்கரதையுடைய கந்தக் கடவுள்
எழுந்தருளி, தம்மைவினைதது அளவில்லாத பெரிய தவத்தைச்
செய்யும் மார்க்கண்டேய முனிவர்க்கும், குளிர்ச்சிகொண்ட வெட்சி
மாலையைத் தரித்த தூர்க்காதேவிக்குங், காட்சி கொடுத்து அருள்
புரிந்து, நாடோறும் பழமையாகிய பல ஆன்மாக்களுக்கும் கிருபை
செய்து பூம புரையென்னும் தானத்தில் வீற்றிருந்தருளினார். (1)

மைத்தவழ்மங்கலசிருங்கமான்மியமிதனையபோற்
கொத்திதழியோன்றானம்பலவுளவன்றியுங்கோல
வத்திரியினிற்றெய்வநதிகளுமுண்டாடினரை
முத்தியினுய்ப்பிக்குமென்றான்முற்று மொருங்குணர்கூதன்

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற மங்கல சிருங்கம் என்னும் தானத்
தின்மகிமை யிதுவாகும் அதுபோல, கொன்றைப்பூ மாலையின
ராகிய சிவபெருமானது தானங்கள் பல உள்ளன, அல்லாடலும்
வராகமலையின்கண் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய யாறுகளும் பல
வுள்ளன. அவைதயமிற றேயந்தாரை முத்தியின்கட் சேர்க்கு
மென்று சாத்தியங்க ளெல்லாவற்றையு மறித்த சூதமுனிவா
கூறினார். (சச)

வராகமொச ிவத்தான சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—உஉரு.

உ
சிவமயம்.
வேலுமயிலுந்துணை.
ஏழாவது,
நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

விதியிணங்கிநான்மறைவழிவிழைவுறமுயல்வோர்
துதிபுரிந்திருகரஞ்சிரங்கொண்டுஞ்சுதலையே
மதிமலைந்தபொன்மணிமுடிவராகமால்வரையி
னதிவருஞ்சரிதையைநவீற்றுதியெனநவிலும்.

இ-ஊ. ஊழானது வந்துபொருநதி நான்கு வேதங்களின்
வழியே உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்து விருப்பமுற்றுப்பெறும்படி
பிரயத்தனஞ் செய்யும் முனிவர்கள் துதிசெய்து இருகைகளையுந்
தலைமேற் கொண்டு, பிறைசசுதிரனைத் தரித்த அடிகிய இரத்தி
னங்கள் நிறைந்த சிகரங்களையுடைய வராகமலையினின்றும் நதியுற்
பவித்த சரித்திரத்தைச் சொல்லி யறள்வீராகவென்று சூதமுனி
வரையே சேட்குதலும், அவர் சொல்வாராயினர். (ச)

தொலைவின்மாதவர்தொழும்பெருங்கயிலையிற்றாய
கலையிலாயமூலப்பிரகிருதிகன்னிகையாய்த்
தலைவணங்கிடலையெறிகடல்வலயத்தி
னிழைபுரிந்தவந்தனைக்கிடநிகழ்த்துகென்றதுவே.

இ-ஊ. அழிவில்லாத பெரிய தவத்தினை யுடைய முனிவர்க
ளால்வணங்கப்படுகின்ற பெரிய கயிலாயமலையின்கண், சுத்தலோ
தத்துவத்தினின்றுத் தோன்றிய மூலப்பிரகிருதி என்னும் மாயை

யானது கன்னிப் பெண்ணின் வடிவேடுத்து, தலைபொருந்த வந்தனைசெய்து, நீண்ட திரைகள் வீசுகின்ற கடலாற் குழப்பட்டபூமியில் நிலையுடைய வழிபாடு செய்தற்கு ஓரிடத்தையருளுதல்வேண்டுமென்று கூறிற்று. (2)

எஞ்சுபல்லுயிருயிர்ப்பதற்கேதுவாயிருந்தவஞ்சுளாடவியெனுங்கர்ப்புரியினைமருவிவிஞ்சுதேனுவினுருக்கெழீஇவிழைந்தெமைப்பூசித்துஞ்சிடும்படியுலகெலாநதருதியென்றுரைத்தான்.

இ-ள். மிகுந்த பல ஆன்மாக்களையும் படைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த, பஞ்சபூத லிங்கமுள்ள முல்லைவனமென்னுங் காப்படியியை யடைந்து, மிக்க காமதேனுவி னுருவத்தைக் கொண்டு விருப்பமுற்று எமமைப் பூசித்து, (ஆன்மாக்கள்) உட்யும்படி உலகமெல்லா வற்றையும் தோன்றச செய்வாயாக வென்று (சிவபெருமான்) ஆஞ்ஞாபித்தருளிஞர். (3)

கண்ணுதற்பெருமானருள்கடிநகர்போகியுண்ணிகழ்ந்தவாபுரிந தவக்கேழலோங்கலின்மேனண்ணினோற்றனளாவெனமாவெனந னுருமெண்ணிறைவாரீநோன்பிழைத்தனளிழைத்திடுநாளில்.

இ-ள். நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அருளிசெய்த புதுமை பொருந்திய தலத்திற்குச்சென்று, மனத்தின்கணதோன்றிய வாறுசெய்த அந்த வராக மலையின்மீது அடைந்து, பசுவென்னு மிருகம்போல உருவத்தைக் கொண்டு, அளவில்லாத தேவர்கள்செய்த தவத்தையெல்லாம் பிரகிருதி மாயையானவள் செய்தாள், அவ்வாறு செய்யுங் காலத்தில். (4)

கலி விநீதம்.

கொந்தார்நறவக்குளிர்பொன்னிதழிப்பைந்தார்புனைபண்ணவனேவலிஞல்

விந்தார்சலம்வென்றவன்வேரிநறுஞ்
சந்தார்பொதியந்தனிலெய்தினனாள்.

இ-ள். பூங்கொத்துகள் நிறைந்த தேன்பொருத்திய குளிர்மை
யாகிய பொன்மயமான பசிய கொன்றைப்பூ மாலையைமணிந்த சிவ
பெருமானது ஆஞ்ஞாப்படி விந்தமலையை வெற்றிகொண்டவராகிய
அகத்தியமுனிவர் தேன்பொருத்திய வாசனையை யுடைய சந்தன
மாங்கனையுடைய பொதிய மலையினக ணடைந்தார். (ரு)

பண்பாருயிருய்ந்திடமுன்பரவை
யுண்பாலவனொண்சுகரத்துறையு
நண்பார்பொருநாநதியின்புஷலைத்
திண்பாருலகஞ்செலவுய்த்தனனாள்.

இ-ள். நற் குணமுடைய ஆன்மாக்கள் உய்யுங் காரணமாக
முன்னர்க் காலததிந் சமுத்திராததையுண்ட பாவில்வல்ல அகத்திய
முனிவர், அப் பொதிய மலையின் அழகியசிகரத்தின்கணிருத்த, உற
வீனையுடைய பொருநை யாற்றினீரை, திண்ணிய பெரிடபூமி யுய்
யுமபடி செல்ல விடுத்தார். (சு)

ஒருசீருணவெற்புழிநின்றயர்பார்
வருநீரமையும்வடிவங்கொளலாற்
பெருநீர்வருதாம்பிரவன்னியென
வருள்சேரொருபாதியடைந்ததுவே.

இ-ள். ஒப்பற்ற செம்புமலையி னின்றும் உயர்ந்த நிலத்தில்
வரும் அளவும் அததாமிரம் ஆகிய வடிவத்தைக் கொண்டு வருத
லால், மிகுந்த நீர்வருகின்ற தாம்பிரவனனி நதியென்று, கிருபை
மிக்க ஒரு பாதிநீர் பெயர்பெற்றது.

சீருணம்—செம்பு. உழி - ஏழனுருபு. செம்பு மலையினின்றங்
தீப்போலும் கிறத்தையுடைத்தாக வருதலால் தாமிரபர்ணி எனப்
பெயர் பெற்றது என்க. தாமிரவன்னி என்பதற்குத் தாமிரம்
போன்ற வர்ணத்தை (கிறத்தை) யுடையது எனலுமாம். (எ)

ஒருபாதிபுதக்கினடந்துபிலந்
தருமோர்நெறிசாரந்துவராகுகி
வருதேனுவுமாயுமவைகிடமி
தருள்கூரவெழுந்ததளக்கரினே.

இ-ள். (ஒருபாதி தாமிரவன்னி யெனச்செல்ல) மற்றைப்பாதி
நீர் வடக்குத் திசைக்கண் ஒழிச்சென்று, பாதலம் அளவுஞ்செல்லும்
ஒர் வழியாகச் சென்று, வராக மலையகண் வந்து பசுக்களும் பொன்
னும் இருக்கும் அவ்விடத்தின்கண் கிருபைமிகும்படி சமுத்திரத்
தைப்போலப் பெருகின்றது. (அ)

விண்ணந்தருகார்வரைமீதுவிராய்த்
தண்ணநதுறையைந்திணையுந்தழுவி
வண்ணந்தருபல்பொருளும்வாரிக்
கண்ணன்றுயில்பைங்கடல்கண்டதுவே.

இ-ள். ஆகாயத்தை உளவிய தருக்கள் நிறைந்த பெரிய வராக
மலையின்கண் கலந்து, குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய ஐந்து துறை
களையுஞ் சேர்ந்து, அழகுக்கொண்ட பலபொருள்களையும் உள்ளிக்
கொண்டு, தாமரைக் கண்ணராகிய நாராயணர் தூங்குகின்ற பாற்
கடலிற் சென்றது. (க)

திரையிற்செறிசித்திரநன்னதியென்
றுரையிற்புகழ்கொண்டொழுக்கொள்ளருவி

குரையிற்பொலியுந்திரிகூடசல
வரையிற்கலையொன்றுவழங்கியதே.

இ-ள். கடலி னிடத்திற்குப் போகும் சித்திர நதி பென்று
சொல்லப்படுகின்ற கீர்ததியையுடைமையாக் கொண்டு ஒழுருகின்ற
அழகிய அருவியாறானது, ஒலிடாற் பொலிவுபெற்ற திரிகூடாசலம்
என்னும் மலையில் ஒருசிறுபகுதி தங்கநின்றது. (௧௦)

கலையொன்றுகணந்தவழுஞ்சிகரத்
தலையொன்றருவித்திரடாமுமணி
மலையொன்றிவருந்திசுழ்வைகையென
வலையொன்றுவராழியினுர்த்ததுவே.

இ-ள். ஒருசிறு பகுதி நீரானது, பாய்ந்து செல்லும் மலை
முடியினின்றும் வரும் அருவித் தொகுதியுடன் தாழ்ந்து செல்லும்
இரத்தினக் கூட்டங்களும் பொருந்தி வருகின்ற விளங்கா நின்ற
வைகை என்னும் பெயருடன், திரைகள் பொருந்திப் உவரப்பினை
யுடைய சமுத்திரத்தைப்போல ஆரவாரித்தது. (௧௧)

நீராழிநிலம்புகழுங்கலையொன்
றோராழியுதக்கெழல்போலொழுகிப்
பேராழிபுனைந்துபெருங்குடபாற்
காராழிபுருந்துகலந்ததுவே.

இ-ள். நீர் பொருந்திய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தாராற்
புகழப்படுகின்ற சமுத்திரத்தின் ஒர்சில வடக்கேயெழுந்து செல்லு
கல்போலச் சென்று, பெரிய வட்ட வடிவத்தைக் கொண்டு,
பெருத்த குடகடலிற்சென்று சவகமமாயிற்று. (௧௨)

பொற்பார்பொதியம்பொருளில்குமர
வெற்பானவையின்மிளிருஞ்சிகரத்

கடுஞ்

பழநித் தலபுராணம்.

தற்பால்வருநன்னதிதன்பெருமை
நற்பான்மையையாவர்நன்றுவரே.

இ-ள். அழகு நிறைந்த பொதியமலையும் குமாவெற்பும் ஆகிய இவற்றில மின்னல் விளங்குஞ் சிகரத்தினின்றும், அனபுடனே யோடிவரும் நல்ல ஆற்றின பெருமையின நல்லபகுதியை எவர் எடுத்துக்கூற வல்லவர். (க௭)

கலி நிலைத்துறை

ஆனமாயைவெற்படைதலாலருட்பிரகிருதி
தானமெய்தலாலந்தமான் றடம்பொழிற்கருவூர்க்
கோனவற்சூநனபாலுடனாட்டலாற்கொணர்ந்து
மாநிலத்திலமபாநதியெனபர்நூன்மரபோர்.

இ-ள். நன்மையான மாயாத்திரியைச்சேர்தலாலும், பிரகிருதி யார் பூசிக்கப்பட்ட இடம் இருத்தலாலும், அழகிய பெரிய நீண்ட சோலைகளையுடைய கருவூர்க்கணுள்ள சேராசனுகருல்பொலுடன் கொண்டுவந்து ஊட்டலாலும், நூல்வழக்கறிந்த பெரியோர் பெரிய இப்பூமியில் அந்த ஆற்றை அம்பாநதி என்று சொல்வார்கள். (க௮)

மாமைநீழல்போதாம்பிரவதியெனவழங்கி
யேழைதேனுவினுருவுகொண்டினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சூழல்போதலின்றுருப்பமான் பொருநையென்றொருபே
ரேழிருங்கடனுதிதபாரிசைப்பமேனியதே.

இ-ள். மாமரத்தினீழலிலே போகின்ற தாம்பிரவதி எனச் சொல்லப்பட்டு, உமாசேவியார் பசுவினுருக்கொண்டு நன்மையுடன் வீற்றிருக்கின்ற இடத்திற்குப் போதலால் பெரிய பொருநை என னும் ஒரு நாமத்தை, ஏழு பெரியசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்டபூமியி லுள்ளவர்கள் யாவரும் சொல்லும்படி பொருநதிற்று. (க௯)

நதி யுற்பவித்த சருக்கம்.

கடுள்

மணிமுத்தாறுகாவிரிவரிவாளையப்பொருரை
யணிமொய்த்தோங்குமுகூடலினணிமணியீசன்
றிணிமொய்த்தோங்குமெண்டோட்டிரிசுலேசன்வீரேசன்
பிணிமொய்த்தேறுவருதேறுமெம்பிரான்பிரமேசன.

இ-ள் மணிமுத்தாறதையும் காவிரியாறும் வாளையீசன் பாயும்
தாயிரபாணிநதியும், அழகு நெருங்கி விளங்கும் முக கூடல்ல்
அழகிய மணியீசரும், வலிமை நெருங்கி மிகுந்த எட்டுத் தோள்
களையுடைய திரிசுலேசப் பெருமானும், வீரேசரும் விருப்பம் மிகுந்
தேறுகின்ற எமது இடபாருடேசரும், பாமேசரும். (கசு)

தாரகேசுரன்றயங்குகொங்கணேசவ்வாகீச
றைணிநதகாளீசசுரனருள விசாலேச
னேருறுங்கரசேசனோடகத்தியவீசன்
சரிணங்கனருதேசன்வைகிடங்கரைதிகழும்.

இ-ள் தாரகேசாரும், விளங்கா நின்ற கொங்கணேசாரும்,
நதியைத் தரித்த காளீசசுரரும், கிருபையை யுடைய விசாலேச
சாரும், அழகு பொருந்திய கரசேச சாரும், அகத்தியேச சாரும்,
சிறப்புப் பொருந்திய அனந்தேச சாரும், ஆகிய இம் மூர்த்திகள்
வீற்றிருக்கின்ற தானங்கள் அநந்திககையினகண விளங்கும்.

இன்னரும்பதிமற்றுளபுடைபுடையிலங்கு
முன்னருநதுறைதொறுமபலதீர ததங்கொங்கு
பின்னடுங்கிடையுமைபசவுருக்கொடுமேவு
மன்னெடுங்கொடுமுடிபசுமலையென பர்கண்மாதோ.

இ-ள். இவ்வாறாய் மமது சிவதலகன் மற்றைய பக்கம் பக்கங்
கடோறும் விளங்கும், நினைத்தற்கரிய துறைகள்தோறும் பலதீர்த்

தங்கள் விளங்கும், மின்னல் போன்ற ஈடுங்கிய இடையை யுடைய உமாதேவியார் பசுவடிவத்தைக் கொண்டு இருக்கின்ற சிகரங்கள் நிலைபெற்ற நீண்ட பசுமலை யென்று கூறுவர் புலவர். (௧௮)

முன்னையானபொருநாதியன்றிமாமோழ
னன்னெடுங்கிரிமீதுசண்முகநதியுளதா
லன்னவற்றினன்சரிதைமேலறைகுதுமன்றி
முன்னருந்திரிவேணிசங்கமமுளதுரைப்பாம்.

இ-ள். முதன்மையையுடைய தாமிரவன்னியல்லாமல், பெரிய பன்றியாகிய நல்ல நீண்ட மலையின்மேல் சண்முகநதி யுள்ளதாகுது, அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பின்னர்க்கூறுவாம், அல்லாமல் முன்னர்க் காலத்துள்ள திரிவேணிசங்கமதீர்த்தமும் உளதுசொல்வாய்.

கலி விருத்தம்.

கீற்றிளம்பிறைமுடிக்கீர்சனைப்பரா
யேற்றவேழமகளிராகுற்றேவலாற்றமுன்
வேற்றடங்கட்டளிர்மேனியம்பிகை
யாற்றினடவமிமயாசலத்தினே.

இ-ள். வேலாயுதம் போன்ற நீண்ட கண்களையும் தளிர் போன்றமேனியையும் உடைய உமாதேவியார், இமயமலையின்கண், கீராகிய இளம்பிறையைத் தரித்த தலையையுடைய கிரீசரைத் துதித்து, தருந்த ஏழு பெண்களுவ குற்றேவலைச செயலத் தவமிருந்தாள். (௨௦)

அரியமாதவந்தெரிந்தணங்கையாய்வுழி
வரிமலர்க்கொன்றைபோன்வதுணையாற்றினன்
பிரிவுராதொழுகுமேழ்பேதைமார்சூழீஇப்
புரிசடையோனடிபோற்றிநின்றனர்.

நதி யுற்பவித்த சருக்கம்.

கடுக

இ-ள். அருமையாகிய பெரிய தவத்தை யாராய்ந்து தெரிந்து அவ்விமயத்திலேயே நிறமுடைய கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்தருளினர். உமாதேவியாரைவிட்டு நீவகாது குற்றேவல்செய்யும் பெண்கள்கூடி, முறுகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து நின்றார். (௨௧)

ஆங்கவர்கடிவிழைவறிந்தரண்களி
றோங்கலின்வேதகூபத்தினெண்கரை
வேங்கைநீழலிற்றவம்புரிதீர்மென்மலர்ப்
பூங்கொடியீர்வரந்தருதும்போமென்றான்.

இ-ள். அப்பெண்களின் புதிய வீரப்பத்தையுணர்ந்து, காவலை யுடைய வராகமலையின்கணுள்ள வேதகூபத்தின் அழகிய கரைக ள்கண் நிற்கும் வேங்கைமாததின் நீழலிலே, மிருதுவாகிய பூங்கொடி யைப் போன்ற பெண்களே! தவஞ்செய்வீராக, அப்போது யாம் வந்து வாகுகொடுப்பேம் என்று கூறினார். (௨௨)

அருளியவாற்றினேழ்பெயருமாயிடை
மருவினர்தென்றிசைநோக்கிமம்மர்தீர்
நிருமலனிருபதநினைவினெஞ்சநேர்ந்
துருகினரருந்தவமுஞற்றலுற்றனர்.

இ-ள். சிவபெருமான் திருவாய மலர்ந்தருளியபடி ஏழு பெண் களும் அவ்விடத்தை யடைந்து தெற்குத் திசைநோக்கி யிருந்து மயக்கமில்லாத சிவபெருமானது இரு திருவடிகளையும் மனநினைவி லிருத்தி உருகி அரிய தவத்தைச் செய்வாராயினார். (௨௩)

கள்ளவிழ்குமுலையருளங்கவற்றவென்
றள்ளிலைச்சூலிறையருளின்வாளியுந்

துள்ளுசாவித்திரிப்புனலுஞ்சுதநீர்
வெள்ளமும்வெகுண்டொலிவிழைத்தவேலைபோல்.

இ-ள். தேன் பார்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைப் பயமுறுத்த வென்று, கூர்மையாகிய இலைபோலுஞ் சூலாயுதத்தை யுடைய சிவபெருமான் திருவருளினால், காயத்திரி தீர்த்தமும் பொருளையாற்றுகும் பொங்கிச சமுத்திரம்போலப் புண்டன.

வளைத்தனநெருங்கினவளரிளம்பிறை
முளைத்தனறுதலியர்முடிழ்த்தநெஞ்சிலீண்
டிளைத்திலரெம்பிரானினைமலர்ப்பதந்
திளைத்தனர்வலங்கொடுசென்றீர்த்தமே.

இ-ள். அப் பிரவாக மானது ஏழு பெண்களையும் வளைத்தன, நெருங்கிச சென்றன, கலை வளருகின்ற இளஞ் சந்திரன் முளைத் தீர்ப்போன்ற நெறியை யுடைய பெண்கள் குவிந்தமனத்திற் சிறி தேனும் இளைப் பில்லாதவாயச சிவபெருமானது தாமரை மலர் போன்ற இரு திருவடிகளையும் தியானித்தனர். வெள்ளமானது அவரை வலங்கொண்டு சென்றது. (உரு)

பைந்தொடியோர்புடைவிளங்கப்பால்விடை
யுந்திரின்றிறையவனும்பரேத்தவேழ்
செந்துவர்வாயினர்திளைப்பக்காட்சியு
நந்தலில்வரங்களுநல்கியேகினான்.

இ-ள். பசிய வளையல்களை யணிந்த உமா தேவியார் ஒருபக் கத்தில் விளங்கவும், வெள்ளிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்திவந்து சிவபெருமானும், தேவர்கள் துதிசெய்ய, செவ்விய பவனம்போன்ற வாயினையுடைய பெண்கள் தரிசிக்கும்படி காட்சிகொடுத்து, குறை வில்லாத வரங்களும் அளித்துச் சென்றனர். (உச)

ஆதலின்வைகும்பீசர்நாமமு
மாதரீச்சுரமெனவழங்கிற்றவ்விடத்
தோதுமாயாசலத்துடனுதித்தலாற்
நீதினமாயாபுரிபபெயர்சிறந்ததே.

இ-ள். இவ்வாறாகிய காரணத்தால் அப்பீசர் என்னும் பெயரும் மாதரீச்சுரம் என வழங்கப்பட்டது. அவ்விடத்திலே சொல்லப்பட்ட மாயாசலம் என்னும் மலையுடனே கூடத் தோன்றுதலால், கொடுமை யில்லாத மாயாபுரி என்னும் பெயருடன் சிறந்து விளங்கிற்று. (உஎ)

மன்றலங்கோதையர்பொருட்டுவல்லுழிக்
குன்றினின்னதிகளோர்மூன்றுங்கூடிய
மின்றருதலநதிரிவேணிசங்கம
மென்றனருணர்வினரின்னுங்கேட்டிரால்.

இ-ள். வாசனே பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள்காரணமாக, வலிய வராகமலையினிடத்துத் தோன்றிய (காளிந்தி, சாகவதி நதி, பொருளையாறு என்னும்) மூன்று நதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்குத் தலம் திரிவேணி சங்கமம் என்று அறிவுடையோர் கூறினர். இன்னும் கேட்பீராக, (உஅ)

விளம்புமாயாபுரியதற்குமேற்றிசை
யளந்திடுமூவிருகுரோசமற்றபின்
களங்கொள்காளிந்தியுங்காமர்வாணியும்
குளிர்தவான்பொருநைநன்னதியுங்குடமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட மாயாபுரி என்னுத் தலத்திற்கு மேலேத் திசையில்அளக்கப்பட்ட ஆறுகுரோச முடிவன்பின் கருகிறமுடைய காளிந்தி நதியும் அழகிய சாகவதி நதியும் குளிர்மையுற்ற சிறந்த தாமிர பர்ணி பென்னும் நல்ல ஆறும் ஒன்று சேரும். (உக)

மேவிடனுந்திரிவேணிசங்கம

மாவயினிருமலன் சகளஞ்சிமென்

பூவைவண்ணனை மலர்ப்புண்டரீகனைத்

தாவரவிருபுடைதரித்துநின்றனன்.

இ-ள். (இம்மூன்று நதிகும்) ஒன்று சேரும் இடம் திரிவேணி சங்கமமாகும். அவ்விடத்தில் மலரகிதராகிய சிவபெருமான் உருவங் கொண்டு, மிருதுவான காயா மலர்போன்ற நிறத்தை யுடைய திரு மாஸையும், தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனையும் ஆதாரமாக இருபக்கத்துந் தரித்து நின்றனார்.

திரிவேணி சங்கமம்=திரி=மூன்று, வேணி=நதி, சங்கமம்= கலப்பது. பிரமனும விட்டுணுவும் முறையே சிவபெருமானது வலப் பக்கத்தும் இடப்பக்கத்துந் தோன்றுவர் என்க. இதற்குப் பிரமாணம்:—

சூர்ம புராணம்.

மைந்த நின்னையென் வலப்புறத் தளித்தன னறிய

பைந்து ழாய்மணி வண்ணனை யெனதுடப் பாலிற்

றந்த ளித்தன னீவீர்வெங் கரிமுகன் றழலவேற்

கந்த னேரெனக் கருணையி னுசசிமோந் துரைத்தான்.

வாமன புராணம்.

தத: பிதாமதேறா தேவ: கேசவசச ஜகத் பதி:

ஆஜந் மதுஸ்த முத்திசய யத்ரலிங்கம பவசயது இத்யாதி

வைவரந்த மம்பராத பாஹ்மா விஸ்மித: புரா கத:

விஷ்ணுர் கத்வாத பாதானாந் ஸப்தலோக பராயண:

சக்ர பாணிர் விநிஷ் க்ராதோ லிங்கம் நலபதே முநே

விஷ்ணு: பிதாமஹஸ் சோபௌ ஹாலிங்கம் ஸமேத்யஹி

க்ருதாம்ஜலி புடௌ பூத்வா ஸ்தோத்ரம் தேவஸ்ய சக்ரது:

நதி யுற்பவித்த சருக்கம்.

ககாந்.

ஓகபாதத் திரிமூர்த்தியாகச் சகலீகரித்த சிவபெருமானது திருமேனியிலே ஆயிர மமசமாக உருத்திரமூர்த்தி தோன்றுவர். கோடியம்சமாக வலப்பக்க இடப் பக்கங்களி னின்றும் பிரம விட்டுணாக் கள் தோன்றுவர் என்று, வாதுளாகமம், ஆதித்திய புராணம், இலிங்கபுராணம், அதர்வசிகோப நிதம், மாபாரதம் - அதுசானிக பருவம் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாதுளாகமம்.

சர்மே சஸ்ய ஸகஸ் ராமசாந் மஹேசஸ்ய ஸமுத்பவ:

மஹே சஸ்ய ஸஹஸ் ராம்சாத் ருதா தேவஸமுத பவ:

ஐதம மஹேச கோட்யம் சாத் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸமுத்பவ: (1)

வடிவுடைமுதலைமாப்பிரபுவேன்பின்
முடிநெடுமுருகுதனுமுளரிச்செம்மலுங்
கடிமலர்பொழியநன்சுருளிக்கன்மிசை
யடிமலர்நிந்இய நிவரியனாகினான்.

இ-ள். இத்தன்மையை யுடைய உருவத்தைக் கொண்ட முதற் பொருளாகிய பரமசிவனை மகாப்பிரபு என்கூறுவர், நீண்ட கீர் டத்தை யுடைய விட்டுணுவும் தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனும் வாசனையுள்ள புட்பங்ளைத் தூவ, நன்மையோடும அவர்க்கு அருள்புரிந்து, வராகமலையின்கண் தமது திருவடியை நிறுத்தி யநி தற்கரியவ ராயினார். (16க)

அருவடிவிலனுருவம்புபச்செழுந்
திருவடியமலருட்டிளைந்நுக்காண்பது
கருவடியினிலுறுஞ்சமலர்காண்பதற்
குருவடிவறிவரிதுண்மையாமரோ.

இ-ள். அருவுரு வில்லாத சிவபெருமானது திருவுருவின் தாமரை மலர்போன்ற செழுமையாகிய திருவடியானது மலமற்ற விஞ்ஞானகலருட் கிடையிற் றரிசிப்பது, உருவினிடத்தில் இருக்.

கின்ற மலசம்பந்திகள் காண்பதற்கு அவ்வுருவின் நன்மை யுணர்
தற்கரியது. இது சத்தியம். (௩௨)

அருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசீரியவிருத்தம்.

சீதமலர் த்திரிவேணிசங்கமத்தெண்ணீர்செழும்பொற்
றசும்பிறபெய்தேழ்

மாதர்வழிபாடிழைக்குமாதரீச்சுரநாடி

பருளவுய்ப்பின்

மேதினியெவ்விடனுமிருவிசம்புசொரிதருமாசி

வியந்தெஞ்ஞான்றுஞ்

சோதிபதச்சுவடுவைகுளுகுழறனைச்சோதிபதத்

தானமென்ப.

இ-ள் குளிர்மையாகிய புட்பங்கையுடைய திரிவேணி சங்க
மம் என்னுந் தீர்த்தத்தின் தெளிந்த கீரை, செழிய பொன்னாலாய
கும்பத்திற் கொண்டு, ஏழுபெண்களும் பூசனைசெய்த மாதரீச்சுரம
என்னுந் தலத்தை யாராய்ந்து சொல்லின, பூமி யெவ்விடத்தும்
பெரிய மேகத்தாற் பொழிகின்ற மழைவியப்புற்று எங்காளும் பதி
கின்ற, சிவபெருமான் நமது அடிச்சுவட்டைப் பதித்திருக்கும் இட
மரம் அதனைச் சோதி பதததானம் என்பர் புலவர். (௩௩)

கலி விருத்தம்.

மைத்தடம்பொழில்குழும்வராகவெற்

புத்தரத்தினொண்மாதிமேற்கரை

சித்தவொண்கிரியுண்டதிற்குத்தர்கண்

முத்தர்மொய்த்திருப்பார்முத்திமுன்னியே.

இ-ள். சரிய நீண்டசோலைகள் சூழ்ந்த வராகமலைக்கு வடக்கே
யுள்ள பெரிய ஆற்றினது மேலைக் கரையில், அழகிய சித்தகிரி என்

னும் மலையிருக்கின்றது. அம்மலையி னிடத்தே முத்திப்பேற்றை
நினைத்துச் சித்தர்களும் சிவன் முத்தர்களும் நெருங்கியிருப்பர். (1)

அன்னநக்கிரிமீதுண்டரனரு
ளென்னுமேழ்பெருந்தீர்த்தமவற்றினுட்
பன்னிரண்டுபெருவந்தொழும்பரன்
றுன்னுவேணிசசுரநதிதோன்றுமே.

இ-ள். அவ்வாறாய் சிறந்த சித்தகிரியின் மேல், சிவபெருமா
னது திருவருள் வடிவென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய தீர்த்தங்
கள் எழுள்ளன. அவற்றுள் பன்னிரு வருடத்திற் கொருமுறை,
சிவபெருமானது திருசசுடைக்கண்ணுள்ள கங்காநதி பிறக்கும். (உரு)

தெய்வநம்புயலாயவத்தோத்தத்தி
னுய்யுநெஞ்சினிருதுசென்றாடினோர்
வெய்யவெம்பிணியாவுமவிநிநதிடு
மொய்யெனக்கதிசேருவருண்மையே.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சத்த தீர்த்தங்களினும்,
உய்ய வேண்டுகென்னும் மனத்துடன் சென்று இருதுகளதோறும்
மூழ்கினவர் உடைய மிகக் கொடிய நோய்களெல்லாம் நீங்குந்,
அவர் விரைவின முத்திபய யடைவார், இது சத்தியம். (உசு)

அறையுமக்கிரியானபொருரைக்கோர்
சிறைவலாரிதிகைச்சுநதிராகிரி
யுறையுமொண்புனற்றண்ணரியுண்டது
பொறைஞர்போற்றமப்புண்ணிய தீர்த்தமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட சித்தமலைக்கண்ணுள்ள தாமிரவன்னி
நதிக்கு ஒருபக்கத்திலே, கிழக்கு திசையில் (இந்திர திகில்) சுந்திர
கிரி இருக்கின்றது. லல்ல நீரினது அருள் அதன்கண் உண்டு. சசி

கககக

பழநித் தலபுராணம்.

தீர்த்தம் என்னும் அது பொறுமையையுடைய பெரியோரார் றுதிச்
கப் பட்டது. (௩௭)

தண்ணந்திங்களோர்சாபத்திலுற்றுடற்
கண்ணதாங்கயரோகங்கடிதலா
லெண்ணருஞ்சசிதீர்த்தமென்றெங்கணு
முண்ணலங்கொடுரைககவிளங்குமே.

இ-ள். குளிர்ந்த சந்திரானவன் ஒருசாபத்திற் பொருத்தி,
அதன லுடலினிடத் துண்டாகிய கயரோகத்தை (ஆகுவதது
பூசிதது) நீக்குதலால், மதித்தறகரிய சந்திர தீர்த்தமென்று எவ்
விடத்து முளளவர்களாலும், மன அன்பினற் சொல்லித் துதித்
கும்படி விளங்குகிற்கும்.

சந்திரானுக்கு உண்டாகிய சாபமாவது-பிரமனது புத்திர
னாகிய தக்கனெனபான் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்
திராகளாகிய பெண்களே யின்று, அத்திரிமுனிவரின் புத்திரனாகிய
சந்திரனுக்கு விவாகஞ் செயது கொடுத்தான். ஒவ்வொர் தினத்தும்
ஒவ்வொர் பெண்களுடன் வாழுதல வேண்டு மென்னும் நியமத்தை
விடுத்தது, மக்க அழகுடைய உரோகினி இடத்தில மோகவகொண்டு
அவளுடனே மருவியிருந்து மற்றவர்களை யெண்ணாமல் இருந்தான்.
அந்த மடநகையர் சென்று தமபிதாவாகிய தக்கனிடம் முறையிட்
டனர். அவன் சந்திரனை வாவழைத்து நியதப்படி யிருப்பாயாக
வென்று கூறினன். உவ்வாறே சிலநாள் இருந்து, பழையபடியே
உரோகினி யிடத்தையே விரும்பினன். அதனைத் தந்தைக்குப்
பெண்கள் முறையிட்டு வருந்த, தக்கன் சினந்து கலேதேயக் கட
வது என்று சபித்தான். அச்சாபத்தை யிகுவதது பூசிதது நீக்கி
னன் என்பது சரித்திரம். (௩௮)

வாலவிர்துவளரவளர்ந்திடுங்

கோலமேனிகுறையிற்குறைந்திடு

மேலுமோர்புனலெவ்வந்தொலைக்குநோய்
சாலும்வெய்யபவமுந்தணிக்குமே.

இ-ள். பால சந்திரன் வளருந் தோறும் தானும் வளர்த்து நிற்கும், அவனது கலைகள் குறையுந் தோறும் தானும் குறையா நிற்கும், அத்தனமைத தாய வேரோர் தீர்த்தமும் அத்தலத் துள்ளது. (அது தன்னின் மூழ்கினவாது) துன்பங்களை யெல்லாம் நீக்கும், நோயைக் கொடுக்கின்ற கொடிய பாவங்களையும் ஒழிகும். (௩௬)

துய்யபூரணையிற்சுணைதோய்ந்திடிற்
பையுடர்கங்கைதேயும்பலனெய்து
மையமில்லையதகம்பலவுள
தெய்விகம்பலவுண்டர்சிலம்பினே.

இ-ள். சுத்த மாகிய பெண்ணிமை திடயிலே சுனையின்கண் மூழ்கினால், துன்பங்களை நீக்குகின்ற கங்கை யாற்றின்கண் மூழ்கும் பலன் வந்து சேரும், இதற்குச் சந்தேக மில்லை. அம்மலையின்கண் பெருமருந்துகள் பல உள்ளன வாகும், தெய்வத் தன்மைகளும் பல உள்ளன வாகும். (௪0)

அதன்மருங்கிலென்றாழ்மடுவொடினோர்
குதவுஞானமதற்கொருசார்வைகுஞ்
சினதவிலசூலகிருங்கத்தொர்வாவியற்
புதத்துறும்பல்புதுமைகணல்குமே.

இ-ள். அதற்குப்பக்கத்திலேசூரியதீர்த்தமுள்ளதாகும், அதன் கண் மூழ்கினவர்க்குச் சிலஞானத்தைக் கொடுக்கும், அந்தச் சூரிய தீர்த்தத்திற்கு ஒருபக்கத்தில், அழி வில்லாத சூல கிருங்கம் என்னும் மலைக்கண் ஒரு தீர்த்தம் அதிகுயமாக உள்ளது, அது பல அற்புதங்களைக் கொடுக்கும். (௪௧)

கூ.அ

பழநித் தலபுராணம்.

கிளைக்குமக்கிரியின்வடகீழ்த்திசை
துளக்கமின்றிதுமக்குமுன்சொற்றிடு
மளக்கரும்பிரமாசலமாங்கதன்
விளக்கமுற்றபலன்யார்விளம்புவார்.

இ-ள். குவடுகள் பொருந்திய அசகுல சிருங்கம் என்னும்
மலைக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், நடுக்க மில்லாமல் உங்களுக்கு முன்
னர்ச சொன்ன, அளவிட்டு அறிதற்கரிய பிரம மலை உள்ளது. அம்
மலையின் விளக்கவகொண்ட நனமைகளை யெல்லாம் எவர் விளம்பு
வார். (சஉ)

ஆங்கணுச்சியினைங்கரன்வைகுமீ
தோங்குபல்குகையுண்டவற்றின்னடுத்
தாங்கரும்பராசத்திவதிந்திடும்

இ-ள். அமமலைய னுசசுககண் வநாயகககடவுள் லற்றிருப்பா,
அதன்மேல் உயர்வாய பலகுகைகள் உள்ளன, அக்குகைகளின் நடுக்
குகையுள் உலகவகளை யெல்லாந் தாங்குகின்ற அரிய பராசத்தி வீற்
றிருப்பள், அதனிடத்தே சித்தர்களும் தேவர்களும் அடைந்துவசிப்
பார். (சங)

சிற்பராபரைதீர்த்தமுமாதவர்
சொற்பராவன்னதீர்த்தமுஞ்சுமுமா
னற்பராபரையைத்தொழுநான்முகன்
சற்பராயனெனுமுருச்சார்ந்தரோ.

இ-ள். ஞான வடிவாகிய பராபரைதீர்த்தமும், பெரியதவத்தை
யுடைய முனிவர்கள் சொற்களாற் றுதிகின்ற அன்னதீர்த்தமும்
சூழ்த்திருக்கும், பிரம தேவர் நாகராச வடிவங் கொண்டு, சிறந்த
பராசத்தியை வணங்கினார். (சச)

நதி யுற்பவித்த சருக்கம்.

சுருக்கம்

அன்னதீர்த்தம்படிந்தைங்கரற்பராய்ச்
சின்னமயப்பரையைப்புரைதீர்த்தமு.
மன்னுமான்லங்கொண்டுவந்திப்பவ
ருன்னருங்கதியெய்துவருண்மையே.

இ-ள். அன்ன தீர்த்தத்திலே முழுதி, ஐந்து திருக்காங்களை யுடைய விராயகக் கடவுளைத் துதித்து, ஞானமயமாகவுள்ள பரா சத்தியை யொத்த பரைதீர்த்தமும் நிலைபெற்றிருக்கும், நன்மை கொண்டு பூசிப்பவர், நினைத்தற் கரிய முத்தியை யடைவர். இது சத்தியமே யாம். (சடு)

பூரணையிற்புகர்மகமெய்துநா
ளேரணையமுன்சொற்றவியற்கையிற்
சீரணையஞ்சிவையைவழுத்திய
பாரணையர்பரபதம்பற்றுவார்.

இ-ள். பெளர்ணிமை திதியிலே வெள்ளிக்கிழமையிலே மக நட்சத்திரம் வந்த காலத்தில், அழகானது பொருந்த முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட விதியால், சிறப்புப் பொருந்திய உமாதேவியாரைப் பூசித்ததொண்டர்கள் மேலான முத்திப்பேற்றை யடைவார். (சச)

அரவெனச்சதுர்வேதனமர்தலாற்
பிரமவொண்கிரிபேர்பெற்றுயர்ந்தது
மரபினோடுபுடைமற்றொருவெற்பின்மேற்
பரவுதெய்விகப்பன்மடுவுண்டரோ.

இ-ள். காங்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவர் பாம்புருக் கொண்டு அம்மலையி னிருத்தலால் அழகிய பிரமமலை யெனப் பெயர்கொண்டு உயர்வுற்று விளங்கியது, முறைமையுடைய ஓர் பக் கத்திலேயுள்ள வேரோர் மலையின்மேல் (பாவாஹம்) துதிக்கப் படுகின்ற தெய்வத்தன்மை யுடைய பலமடுக்கள் உள்ளன. (சஎ)

முற்றுகொற்றவர்முற்றுணர்கேள்வியர்
பற்றுநீத்தவர்பாங்கரிப்பற்றுவார்
மற்றதன்றென்குணக்கிலவராகமா
வெற்புதக்கணுளதரிவெற்பரோ.

இ-ள். கடந்த வெற்றியையுடைய அரசர்களும், எல்லாவற்றையும் அறிந்த கேள்வியில் வல்ல ஞானியரும், இருபற்றுக்களையும் விட்ட முனிவர்களும் பக்கக்கடோலும் இருப்பார், அதற்குத் தென்கிழக்கிற் பெரியவராக மலையுளது, அதற்கு வடக்கே நாரா யணகிரி யுள்ளதாகும். (சஅ)

காசைவண்ணன்கபிலையுருவுகொண்
டோசைதீர்சத்ததீர்த்ததினணைக்கரை
யாசைதீர்சித்தருமபர்க்கருணலகப்
பூசையீசனைப்போற்றிப்புரிந்திடும்.

இ-ள். காயாம் பூவண்ணராகிய திருமால் பசுவருக் கொண்டு, சூலமிக்க சத்ததீர்த்தத்தின் அழகிய கரையின்கண் ஆசைமிக்க சித்தருக்கும் தேவருக்கும் அருளைக் கொடுத்து, சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூசைசெய்யாநிற்பர். (சக)

மாயன்வைகலீனாற்பெருமாள்கிரி
யாயதந்தவசலத்துதக்கினிற்
சேயசத்திசிவகிரிரண்டுள
மேயவற்றைசசொல்வாமினிமேலரோ.

இ-ள். திருமால் பசுவடிவங்கொண்டு இருத்தலினால் அம்மலைக் குப் பெருமாள் கிரி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மலைக்கு வடக்கிற் செவ்விய சத்திகிரி, சிவ மலையென இருமலை யுள்ளன, அவற்றின் பெருமையை யினிமேற் சொல்லுதும். (இஃ)

சூகராசலத்தொல்வளங்கூடநா
வேகரானவருக்கெளிதோவுமை

நதி யுற்பவித்த சருக்கம்.

களக்

பாகராரமென்றோதப்பயன்பெறு
நாகராயனவிற்பினவிற்துமே.

இ-ள். பன்றி மலையினது பழைய வளங்களைச் சொல்ல, ஒரு
நாவுடையார்க்கு எளிதாருமோ, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தி
னுடைய சிவபெருமானது ஆரமென்று சொல்லுதற்குரிய பயனைப்
பெற்ற நாகராச னாகிய ஆதிசேடன் சொன்னாலுஞ் சொல்லப்
படுமோ. (இக)

வன்றிறற்பன்றிமால்வரைச்சாரலி
னென்றுமுத்தரததுள்ளதுதென்றலங்
கனறுலாங்கன்னிகாரவனநதனிற்
கொன்றைநாறுங்குறிகுய்யமுன்பவே.

இ-ள். வலிமை மிகக் பெரிய வராக மலையின் பக்கத்தில்,
பொருத்திய வடதிசைக்க னுள்ளது, தென்றற் காற்றாகிய குழவி
தவழுகின்ற கன்னிகார வனமேயாம், ஆங் குள்ள கொன்றைப்
பூநாறுஞ் சிவலிங்கம் குய்யலிங்க மெனப்படும. (இஉ)

அரியயன்றொழுமர்விலிங்கத்தையுட்
பரிவினேத்திப்பணிந்தருச்சித்தவர்
தெரிவருங்கதிசேர்குவர் திண்ணமே
துரியமாதவிரென்றனன்ருதனே.

இ-ள். துரிய நிலையை யடைந்த முனிவர்களே, விட்டுணு பிர
மன் என்னு மிருவராலும் வணங்கப்படுகின்ற அவ்விவிலகத்தை
மனத்தின் கண் அன்புடன் துதித்து வணங்கிப் பூசித்தவர், அறி
தற்கரிய மேற்கதியை யடைவர், இது திண்ணம என்றார்
ருதமுனிவர். (இங)

நதி யுற்பவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—உஎஅ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

எட்டாவது,

கன்னிகார வனச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

சுருதிவேதிபர்குதனைத்துதித்தூர்
சூழ்புவியிருள்சீக்கும்
பரிதிபோ லுளவிருள்கெடவிமைத்தசெம்
பரிதிநீபகர்காதை
பெருகுமின்சுவையமிழ்தினைக்கருணையாற்
பெட்புறவினிதூறு
மிருசெவிப்புலனுகர்வதற்குவகைபூத்
தின்னமும்விழைகின்ற.

இ-ள். வேதங்களில் வல்ல முனிவர்கள், குதமுனிவரைத்
துதித்து, நீராற் சூழப்பட்ட இப்பூமியினக ணுள்ள இருளை யழிக்
கும் சூரியனைப்போல, எமது உள்ளத்தின்க ணுள்ள அஞ்ஞான
மாகிய இருள் அழியும்படி பிரகாசிக்கின்ற சிவந்த சூரியனாகிய நீர்
சொன்ன கதைகள், சுரக்கின்ற இனிய சுவையாகிய அமிர்தத்தை
அருளாலே விரும்பும்படி நன்றாக ஊறுகின்றன, அதனால் எமது
செவிகளாகிய புலன்கள் அதனையுண்ணுவதற்கு மகிழ்ச்சி சிறந்து
இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றன.

. (ச)

புனிதமாதவபொங்கொளியிலிங்கமொன்
 றுளதுபோற்றினருவுளங்
 கனியுமாறுபேரின்பமேதருமெனக்
 கழறினேபவநோயிற்
 றுனியுறாதியாமறியுமாறதனது
 பெருமையைத்துகடர்க்க
 நனிவிழைநதுரையெனத்தொழுதார்பெற
 நவிலுவானெதிர்போற்றி.

இ. ஓ. பரிசுத்த முடைய தவத்தை பாற்றுஞ் சூசமுனிவரே !
 மிகுந்த பிரகாச முடைய சிவலிங்க மொன்றிருக்கின்றது, அது
 தன்னையடைந்து பூசுததவர்களது மகிமை குழையும்படி பெரிய
 முத்தி யின்பத்தைக் கொடுக்குமெனச் சொல்லி யருளினிர், நாங்க
 ளும் பிழவியாகிய பிணியாற் பயப்படாது அதனை யறியும்படி, அப்
 பெருமையை பெங்கள்குற்றத்தைப் போக்குமாறு மிகவும்விரும்பு
 புற்றுச் சொல்வீராக வென்று (முனிவர்) வணங்கினார், அதனை
 யவர் பெறும்படி எதிரிலிருந்து துதித்து சொல்லத் தொடங்கி
 னார்.

(2)

மருளிலிங்கநீருளம்புரியாதுமா
 தவம்புரிநதுயர்ஞானத்
 தெருளிலிங்கதுவீதெனும்பான்மறை
 தெரிவருஞ்சிவரூப
 வருளிலிங்கமறறதன்றிறமறைகுத
 லறநெறித்தெனவேசிற்
 பொருளிலிங்கநெருசெழுதிமுன்பார்த்தபின்
 கேண்மெனப்புகல்கின்றான்.

இ. ஓ. (முனிவர்களே) நீவிர் மயக்கத்தில் நுமது அறிவை
 விடாது, பெரிய தவத்தைச் செய்து, சிவஞான மாகிய தெளிவில்,

கௌசு

பழநித் தலபுராணம்.

அது இது என்று பலவகைப் பட்ட வேதங்களாலுஞ் சொல்லுதற்
கரிய சிவருபமாகிய அருளிவிவகத்தையும். அதன் பெருமைகளையும்
சொல்லுதல் தருமவழிப்பட்டதாரும் என்று, ஞானப் பொருளா
கிய குறியைத் தம்மனத்தின்க ணேழுதி அதனைத் தரிசித்து பின்
கேளுவக ளென்று சொல்வராயினர் (குசமுனிவர்) (ங)

அண்ண லுக்குஞ்சருத்தலி நபத்திரநாந்
தாங்குதலறனென்ற
வெண்ண ருந்தவமிழைத்திரு லெததின்மீ
தெறிநிரைப்பாலாழி
விண்ணெடுக்கியிருவெடுத்தாங்கொளி
விளங்குவேதிபர்விண்ணெ
ருண்ணிகழ்த்தமாமறைப்பிழம்பெனநிமிர்ந்
தோங்குமோர்வேதண்டம்.

இ-ள். சிவபெருமானுக்கு நஞ்சினை யுண்ணக் கொடுத்தமை
யால், நாம் அன்பு கொண்டு அவரைச் சுமந்திருத்தலே தரும
மாகும் என்றுமதித்தற் கரிய தவத்தைச் செய்து, பெரிய பூமியின்
மேல், திரை பெறுகின்ற பாற்கடலானது, ஆகாய மளவு நீண்ட
மலை வடிவைக் கொண்டு இருந்தாற் போல, வெள்ளொளியாற்
சிறந்து, அந்தணர் தேவர் என்னு மிவரது மனத்தின்க ளுள்ள
பெரிய வேத சாரததைப் போல ஒங்கிவிளவரும் வெள்ளி மலை. (ச)

அந்தநீள்வரைச்சிகரியிலாயிரங்
கோடியாதவரொன்றாய்
வந்துதித்தன்கிண்கரத்தரியயன்
வானவர்முதலேனோர்

மூந்துறச்சிரமிசைகரமுகிழப்பவெண்
முடங்குழையரிமாண்கூழ்
தந்தமாமணியாசனத்திறைவியோ
டிருந்தனன்றனிநாதன்.

இ-ள். அந்த வெள்ளி மலையின் உச்சியில் ஆயிரகோடி சூரியர்
கள் ஒன்று சேர்ந்து உதயஞ் செய்தாற் போன்ற கோயிலின்கண்,
விட்டுணு பிரமன் தேவர் முதலாயினோர், முதன்மை பொருத்தத்
தந் தலையினமீது கைகூப்பி யஞ்சலிக்க, வெள்ளிய பிடர் மயிரினை
யுடைய சிங்கங்களுற் றுங்கப்பட்ட சிறந்த இரத்தினசனத்தி
னிடத்து, ஒரு முதல்வராகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும்
வீற்றிருந்தனர். (இ)

அருளுருப்பொலிந் தியெம்மடி கன்கைப்
பிரம்பொலியவைநாப்பன்
டெருளுருஞ்சின வ்சுராகுருச்சென்றெதிர்
தாழ்ந்தெழுந்தனன் சென்னி
மாமலர்க்கரங்குப்பினனிருகண்ணீர்
வாரருவியின்மூழ்கி
யுருகிநன்பரவசத்தடைத்தனன்விழித்
தொருவனதடிபோற்றி.

இ-ள். திருவரு ளருவாற பொலிந்து விளங்கும் எமது அடிக
ளாகிய திருநெதி தேவரது கையின்க ணுள்ள பிரமயு விளங்கும்
சபையின் கடுவே, தெளிந்த மனத்தை யுடையாராய தேவகுருவான
வியாழபகவான் எதிர் சென்று (சிவபெருமானை) வணங்கி யெழுந்து,
நிலையின்கண்வாசனை பொருத்திய தாமரை மலர் போன்றகைகளைக்
குவித்து, இருகண்களி னின்றும் நீர் அருவியைப் போலப் பொழிய
அதின் முழுகி, மனமுருகிச் சிறந்த பரவசப் பட்டு, பின் விழித்து
ஒப்பற்ற முதல்வராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை யேத்
தெழுத்து. (சு)

களக்

பழநித் தலபுராணம்.

குறிகுணங்களாயிணையவையொழிந்தனை

கோதின்மாமறைச்சென்னி

யறிபழம்பொருளாயிணையறிவதற்

கரியையாயிணைமூல

நெறியினின்றகன்றையுயிர்தொறுந்தொறுந்

தருப்பணரிழல்போலச்

செறியநின்றணையிறைவநின்றிருவுளச்

செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள். குறியுள் குணங்களு மாயினீர், அவை யொழிந்தீர், குற்றமில்லாத பெரிய வேத சிசுசின்கண அறியப்படும் பழம்பொரு ளானீர், பசுபாச ஞானங்களா லுணர்வதற்கு அருமை யுடையா னீர், எம்லாவற்றிற்கும் முதற்காரண மாககின்று, அதுவல்லவாக வும் நின்றீர், ஆன்மாக்கடோறும் கண்ணாடி விம்பம்போல அதுவது வாகக் கலந்துநின்றீர், தலைவரே! தேவரீரது திருவருட்டன்மை களை யாவரறிய வல்லவர். (எ)

அற்புதத்திணைமனாதிக்கணுக்கொண

வருவருவெனநின்றாய்

முற்புரிந்தமுததொழிலிணைதொழில்புரி

மூவராயிணைமூவாய்

சொற்பொருட்டெரிவோருளந்தெரிந்தனை

சூக்குமதூலத்தோய்

சிற்பரஞ்சுடருருவநின்றிருவுளச்

செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள். ஆச்சரிய குணமுடையானீர், மனமுதலிய கருவிக ளால் அறியப்படாத அருவவடிவும் உருவமுமாக நின்றீர், முதலிற் செய்யும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் முத்தொழில்களையு

முடையீர் அத்தொழில்னைச் செய்தற்கு மும்மூர்த்திக ளாயினீர்,
முதிராததன்மையரே ! சொல்லும் அதன்பொருளும் அறிதவாது
மனத்தாலறியப்பட்டவரே ! அணுவிற்கு அணுவாகியும் மகத்திற்கு
மகத்தாகியும் இருக்கின்றவரே ! ஞானமாகிய பெரியசோதிவடிவரே !
தேவரீரது திருவருட் செயல்னை யறிவோர் யாவர். (௮)

எனத்துதித்தருட்கடைவிழியேற்றிமை
யவர்குருத்தொழுமேல்வை
மனத்துதித்தபேரன்பினனொருபுறம்
வாழ்ந்திருப்பவள்வானோர்
சினத்ததிப்பொறியுமிழ்சிறுகட்பெரி
யகிம்புரிக்கோட்டுக்
கனத்துதிக்கைமாலியானைவீழூரியினன்
கனைகழற்பதம்போற்றி.

இ-ள். என்று இவ்வாறு துதித்துத் திருவருட் கடைக்கண்
பார்வையை விரும்பித் தேவகுருவாகிய வியாழன் துதிக்குக காலத்
தில், அடியவரது மனத்தின்கண் தோன்றும பெரிய அன்புரு
வானவனும், சிவபெருமானது ஒரு பக்கத்து வாழ்ந்திருப்பவனும்
ஆகிய உமாதேவி, தேவர்மீதுள்ள கோபத்தினால் அக்கிணிப்
பொறிகளைக் கக்கும் சிறியகண்களையும் பெரியகிம்புரிப் பூணணிந்த
கொம்பரையும், மேகம்போன்ற துதிக்கையையும் மதிமயக்கத்தையு
முடைய கயாசூரன் என்னும் யானைத்தோலையுடைய சிவபெருமா
னது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளைத் துதித்து. (௯)

எழுதீர்க்கழநெடிலடி ஆசிரியவிரந்தம்.

பாலலோசனமான்முதலியர்கடம்பருவம்
வீயினும்வீயாக்
காலகாலநால்வேதமோதுபிதகன்
கழறியவற்றுட்

களஅ

பழநித் தலபுராணம்.

லேசக் குமவுருவினையெனநினைத்துதித்தது

தோமாறுன்

றேலவோதெனவிரண்டுமோர்தொடர்புகொண்டிருக்கு
மென்றனெனந்தை.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே ! விட்டுணு முதலிய
தேவர்களது ஆயுள்முடிந்தாலும் அழியாத யமனுக்கும் யமனா யிருப்
பவரே ! நான் கு வேதங்களையு மோதியுணர்த வியாழன் தோத்
திரஞ் சொன்னவற்றுள், தூலம் குக்கும் ஆகிய வடிவங்களை யுடை
யாய் எனத் தேவரீரைத் துதித்ததைத் தெளியமாட்டேம், மாறு
பாடில்லாமல் அதனையறியும்படி திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டு
மென்று பிரார்த்திக்க, (சிவப்பருமான் கூறுவார், நவகையே !)
அவ்விருவகை யுருவும் ஓர் சம்பந்தத்தைக் கொண்டிருக்கு மென்று
சென்றார்.

(40)

எண்ணிக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

துண்டவெண்பிறைதுதலிகேட்டிறைஞ்சித்

துணைவருக்குமதூலமென்றிரண்டுங்

கொண்டதோர்தொடர்பென்றனைபிரித்துக்

சுவலயத்தருச்சிப்போர்க்கருள்வாய்

விண்டெனக்கிரிமுழுவதுங்கொள்குவம்

விளங்குகோபுரஞ்சிகரமும்பலிதூ

மெண்டருந்திருப்பீடமதியாவு

மிலங்குதூலமாமிலிங்கமற்றவையே.

இ-ள். பாதிச் சத்திரன் போன்ற நெற்றியை யுடைய உமா
பிராட்டியார் அதனைக்கேட்டு, வணக்கி, நாயகரே ! குக்கும்தூலம்
என்னும் இரண்டும், தேவரீர் கொண்டதாய ஒரு சம்பந்தமுடைய

வடிவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினீர், பூமியின் கணவற்றைத்
தீயானித்துப் பூசப்பவர்க்குக் கிருபை செய்வீர்! ஆகாயத்தைப்
போல மலைமுழுவதையும், கொள்ளுவேம், கோபுரங்களுந் தூபியும்
பலியிடுகின்ற மதிக்கத் தகுந்த அழகிய பலிபீடமும் ஏனையவை
களும் ஆகிய அவையெல்லாம் விளங்குகின்ற தூல விவகமெனப்
படும். (கௌ)

அவ்விவிகமற்றேழ்வகைத்தாகுமற்
றவற்றுண்மற்றொருகாரணமின்றிச்
செய்விபெற்றொருசுடர்க்கிரிவடிவந்
திசுழந்துபாதலக்கீழின்வேரோடிப்
பெளவநீணிலத்தருட்கொழுந்துருவம்
படைத்துநாலிரண்டொன்றெனுமியல்பிற்
சைவநன்னெறித்தலைசிறந்தொன்றாய்த்
தயங்கியோக்கொளியாயதுசயம்பு.

இ-ள். அத்தூல விலிவகம் ஏழுவகைப்படும். அவைகளுள்
வேறுதமாகக் காரணமொன்று மில்லாமல், அழகு கொண்டு ஒப்
பற்ற ஒளிவடிவமுள்ள மலையாகவிளங்கிப் பாதலலோகத்திற்கும்
அப்பால் வேரோடிச் சென்று, கடலாற் சூழப்பட்ட நீண்ட பூமி
யின் கண் திருவருட்கொழுந்து உருவைக்கொண்டு, நான்கு, இரண்டு
ஒன்று என்னுந் தன்மையல் சிவசம்பந்த முள்ள சித்தாந்த நன்
மார்க்கத்தின் விளங்கப்பெற்று ஒன்றாயிலக்க, மிக்கபிரகாச மூடை
உது சுயம்புலிவகம் ஆகும். (கௌ)

இலங்குமச்சிவகிரியினிலொருபோ
தேனுநீப்பரிதெனவுறைருவம்யாம்
விலங்கலஞ்சுடர்ச்சிகரிவான்கொழுந்து
மேவருங்குறிதைவிகலிங்கம்

புலன்களைந்தையுங்களைந்தொருங்குணர்ந்த
பொதியமாமுனிமுதலமாமுனிவர்
தலங்களைங்கனும்வழிபடல்புரிவான்
சாரிலிங்கமஃதாரிடலிங்கம்.

இ-ள். விளங்காநின்ற அச சிவலிங்க சொரூபத்தில் ஒருகண
மேனும் நீக்கமின்றி யாம சாஷிததியார யிருப்பேம். விடிகி விட்
டொளிரும் முடியாது ஆகாயத்தி னுச்சியின்காறுஞ் செல்லுஞ் சிவ
லிங்கம் தைவிகலிங்கமாகும், பஞ்சப் புலன்களையும் வென்று பா
சிவத்தை யுன்னவாரறிந்த அகத்தியர் முதலிய சிறந்த இருடிகள்
தலங்க ளெவ்விடத்து வழிபாடுசெய்து தாபித்தது ஆரிட
லிங்கமாகும்.

செய்யதாமரைக்கிழவனுந்துளபத்
தெரியன்மார்பனுங்குலிசனுஞ்சாரும்
வெய்யசொற்றயித்தியருமற்றையரும்
வேணவாவுறல்காணவரலிங்கம்
பையமாமனுமுதலியநிருபர்
வழிபடுங்குறிமானிடலிங்க
மெய்யராகியேனோர்பெற்றிறுவி
யலரிடுங்குறியதுநரலிங்கம்.

இ-ள். சிவந்த தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனும் துழாய்
மாலையைத்தரித்த திருமாலும் வசசிராயுதத்தை யுடைய இத்திர
னும் தேவர்களும், கொடுஞ்சொற்களை வசனிக்கின்ற அசுரர்களும்
ஏனையகணர்களும் வீருப்பத்துடன் தாபித்தது காணலிங்கம், பூமி
யின்கண் சிறந்த மனுமுதலிய சிறந்த அரசர்களாலே தாபித்து வழி
படப்பட்ட இலிங்கம் மானிடலிங்கமாம், அறிவுடையவரான மற்
றைய நாயர்களால் சிறுத்திப் பூசிக்கப் பட்ட இலிங்கம் காலிங்க
மாகும்.

உயிர்பிரிந்திடுங்களே பரங்கழிய
 வுண்டுதேக்குமொள்ளொரிதவழ்காணி
 னியமமுற்றுயர்சினகரங்கோலி
 நிறுவுமக்குறிமயானநீடிவிங்கங்
 கயனெடுங்கணபீரறுபருவங்
 கழிந்தபின்பதிற்கவினிவீற்றிருப்பேம்
 பயிலவுகொண்டமுன்பகர்சயம்புவினீ
 பரிந்துவந்தனைபுரிந்திடுகென்றான்.

இ-ள் ஆன்மநீவித பிணங்கள் முழுவதையும் இல்லையென்
 னும்படி உண்டு வப்பமிடுகின்ற மிக்க அனல்பொருத்திய இடொட்
 டில் நியமமாகவுள்ள கோயில்செய்து தாபித்தின்ற இலிங்கம் நீண்ட
 மயானலிங்க மெண்ப்படும், கயன்மீன்போன்ற நீண்ட கண்களை
 யுடைய பெண்ணே ! பன்னிரண்டுவருடக சுழித்தபின்பு அவ்விவிங்
 கத்தில் அழகுடன் வீற்றிருப்பேம், யாம இடைவிடாது வீற்றிருக்
 கின்ற சுயம்பு லிங்கத்தின்கண் நீயன்புற்று வழிபாட்டைச் செய்க
 என்று (சிவபெருமான்) திருவாய் மலர்த்தருளினார்.

இந்நூலாசிரியர் சுயம்பு லிங்கம், தைவிச லிங்கம், ஆரிடலிங்
 கம், காணலிங்கம், மானிட லிங்கம், நர லிங்கம், மயான இலிங்கம்
 என எழுவகைப்படுமென்று கூறியுளார். இவை யாகம விரோத
 மாகலின் இச்செய்யுள் பதிப்பித்தவாறு செய்கையா னேர்த பிழை
 போலும். சிவாகமவகையிலே சொல்லப்பட்ட சிவலிங்க விதியைக்
 காட்டுவாம்.

இலிங்கப் பழுவகைப்படுக். அவையாவன—பார்த்த லிங்கம்,
 சுயம்பு லிங்கம், காணலிங்கம், தைவிசலிங்கம், ஆரிடலிங்கம்,
 மானிட லிங்கம், கணிகலிங்கம் (கூழ்ணிகலிங்கம்) என்பனவாம்.
 அவற்றுள்,

(க) பார்த்த லிங்க மாவது—சிவபெருமான் மகாசங்கார
 காலம் வரையும் சாதரித்தியார யிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அதுக்கிர

கிக்கப் பெறும் இலிங்கமாம். இது தாவா லிங்கம், திராலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும்.

(உ) சுயம்பு லிங்கமாவது—தானே தோன்றியது.

(஑) காணலிங்க மாவது—விநாயகர், வைாவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய சிவகணத்திபர்களாலும் கணங்களாலும் தாபிக்கப்பட்டது.

(ச) தைவிக லிங்கமாவது—விட்டுணு, பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது.

(ரு) ஆரிட லிங்கமாவது—அகத்தியர், புலத்தியர், நாரதர், அத்திரி, வசிட்டர், விசுவாமிததிரர், காசிபர், வாமதேவர், பிருகுமுதலாய முனிவர்களாலே தாபிக்கப் பட்டது. அசுரர் இராக்கதர் முதலி னோராலும் தாபிக்கப்பட்டதும் இதவே.

(சு) மானுட லிங்கமாவது—மனுமுதலிய அசுர்களானும் அறிவுடைய கண்ணர், பாசுராமர், இராமர் முதலாயினோராலும் தாபிக்கப் பட்டதாகும்.

(எ) கணிகலிங்கமாவது—பூசித்தவுடன் விடப்பட்ட இலிங்கம் இது மண் அரிசி. அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராகுழி, சந்தனம், கூர்ச்சம, புட்பமால, சருக்கரை, மா என்னும் பன்னிரு பொருள்களு ளொன்றைச் செய்யப் படுவது.

இவற்றுள் சுண்ணிகலிங்கத்தி னுயர்த்தது மானுடலிங்கம். மானுடலிங்கத்தினுயர்த்தது ஆரிடலிங்கம். அதினுயர்த்தது தைவிக லிங்கம். அதின் உயர்த்தது காண லிங்கம். அதினு முயர்த்தது சுயம்புலிங்கமாம். இவ்வாறு விம்பாகமம், காயிகாகமம், வாதுனாகமம், காரணாகமம், சுவாயம்புவாகமம், சந்தான ஆகமம், சர்வோத்தம முதலிய சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டன. (கரு)

நீலவாட்கணியுளங்குமிழ்த்திறைவ
 நினைச்சயம்புவிருச்சனைபுரிவா
 னேலவோர் தலனருள்கெனத்தென்பா
 லேனமால்வரைமூவிருகன்னற்
 கோலுமுத்தரங்கொங்குநீள்வனத்திற்
 குரவனுந்துளவனும்புரிகின்றதவத்தான்
 மூலமாயுதித்தனமவனெய்தி
 முயன்றுவந்தனைபுரியெனமொழிந்தான்.

இ-ள். கருநிறமுடைய வானாயுதத்தை யொத்த கண்களை யுடைய உமாதேவியார் மனங்குவலிது, இறைவனே; தேவரீரைச் சுயம்புலிகதத்தில் அருசனை செய்யும்படி தகுந்த பொருதலத் தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, தென் றிசையிலே பெரிய வராக மலைக்கு ஆறுநாழிகை வழிகொண்ட வடக்கில் கன்னிகார வனத்திலே பிரமனும் விட்டுணும் முன் செய்த தவத்தினாலே மூலகாரணமாகத் தோன்றி யுள்ளேம், மாத ரசே நீ யவ்விடஞ்சென்று வழிபாட்டைச் செய்வாயாக வென்றார் ()

உலி நிலைத்துறை.

கேட்டாளுமைமீளவுங்கேழலனைப்போற்றிமாலுந்
 தாட்டாமரைச்செல்வனுந்தாழ்ந்துதவங்களாற்றி
 வேட்டாயிடையுய்ந்தாரொனக்குவிரித்துவாக்காற்
 காட்டாயெனக்கார்மிடற்றெந்தைகழறுகின்றான்.

இ-ள். உமாதேவியார் கேட்டுப் பின்னரும் வராகமலைக்க ணெழுந்தருளும் சிவபெருமானைத் துதித்து, விட்டுணு மூர்த்தி யும், நானத்தையுடைய தாமரைமலரினமீது இருகரும் பிரமனும் வணங்கித்தவங்களைச்செய்து, என்னவாத்தை விரும்பி அவிவிடத்தி.

லடைத்து உய்த்தனர் அதனை யளியாளாகிய எனக்கு விரிவு படுத்தி,
தேவரீர் திருவாக்காற் காட்டி யருளுதிர் என்று பிரார்த்திக்க, சிவ
பெருமான் ஸ்ரீமதுவாராயினர். (க௭)

கேளாயதுமுன்புகரேதாயுகத்திலவையந்
தாளாலளந்தோ னுலகந்தருமாறுநாபி
நாளார்நளின ததிடைநான் முகனைப்பயந்து
மூளாரணத்துட்பொருளாகியமூலநல்கி.

இ-ள். உமையே யதனைக் கேட்பாயாக, கருத யுகத்திலே,
பூமியைத் தனது கால்களால் அளந்த விட்டுணு உலகத்தைப்
படைக்குமாறு, தனது உட்தியினுள்ள நானமுடைய தாமரை மலரி
னின்றும் பிரமனைப் பெற்று, அன்பு மூளுதற் குரிய வேதத்துட்
பொருளாகிய முதற்பொருளை உபதேசித்து. (க௮)

சார்வாய்வியாகிருதிப்பொருடானும்வீசிப்
பார்வானமுதலாயபடைத்தியெனப்படைத்தோ
னோர்வாய்மறைப்பொருளயானெனுமுள்ளந்தோன்றிச்
சோர்வாய்க்கருத்தனகநதையிற்றேயலுற்றான்.

இ-ள். அதற்குத் துணையாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொருள்களின்
இலக்கணவசனையும் உபதேசித்து, பூமி ஆகாய முதலியவற்றைப்
படைப்பாயாக வெணறுகூடச் சிருட்டித்த பிரமன், தன்மை
பொருந்திய பிரணவவேதவகளி னுணமைப்பொருள் கானேயென்
னும் அது தன்மனத்திற்கேற்றைப் பெற்றுச் சோர்வுற்று, காணே
பரம்பொருளென்னும் அகவகாரத்தில் முழுகினான். (க௯)

பூப்பானும்பூதம்பாவையும்பூத்தவண்ணங்
காப்பா. னுங்காப்பவைமுற்றுங்கடந்துநின்று

நீப்பானுமீளநிறுத்திநிறுத்துவேதம்

கோப்பானும்தானேயென்றுரங்கொட்டிநின்றான்.

இ-ள். பூதமுதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்றவனும், படைத்தவாறு காக்கின்றவனும், காத்தவைக ளெல்லாவற்றையுந் தாண்டி நின்று அழிப்பவனும், திரும்பவநிறுத்தி, பொருள்களை நிறுத்துகின்ற வேதத்தைப் படைக் கின்றவனும் நானேயென்று பிரமன் தன்மாற்பைத் தட்டிநின்றான். (20)

தண்டாமரையோன்செயுமரைக்கண்ணோர்ந்துட்
கொண்டான்குறிப்பிற்பிறந்தார்குழைக்காதிரண்டி
ரண்டானவராயமதுகைடவரென்போ
ருண்டாய்மறையைக்கவர்ந்தேகினரோதைவேலை.

இ-ள் குளிர்ந்த தாமரை மலராசனாகிய பிரமனது செய்கையைத் தாமரைக்கண்ணாகிய திருமால் அறிந்தது, அவன் அகங்காரத்தை யொழிக்க நினைந்தனன், அவன் மனக் குறிப்பின்படி அத்திருமாலது ருண்டலங்களணிந்த செவிகளி னின்றும் மது, கைடவன் என்னும் இரண்டு அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமனிடத்துள்ள வேதங்களைப் பிடுவகிகொண்டு திரைகள் பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சென்றனர். (21)

தோட்டின்மலத்தன்றுழாய்ப்புயல்சொற்றிறம்பி
வீட்டின்பொருளாரணநான்கையும்வேறுபோக்கிக்
கோட்டுந்திரநெஞ்சடைத்தாய்ப்பிறர்கொள்ளநாளு
நீட்டும்பொருள்போக்குமகந்தையரென்னரைந்தான்.

இ-ள். இதழ்களையுடைய தாமரை மலராசனாகிய பிரமன், துழாய் பாலையைத்தரித்த மேகம்போன்ற கரிய விட்டுணுவின் சொல்லுமீறி, முத்திப்பொருளை யுரைக்கும் வேதங்கள்களையும்கொண்டான்.

கீழ்க்

பழநித் தலபூரணம்.

தன்னினின்றும் போகவிட்டு, உலோபமானது நிலைத்த மனமுடை யராய், அந்நியர் அபகரிக்க நாடோறும் தாநதேடிய பொருளைக் கொள்ளை கொடுக்கும் அகங்காரிகளைப்போல வருந்தினான். (உஉ)

நானேபிரமப்பொருளென்பதுநைந்துவேதன்
றானேதுதிப்பத்தளரேலெனத்தந்தவேலை
மீனையெனத்தானவர்ச்செற்றுயர்வேதநான்கும்
வானேழ்நிலம்பண்டையினேங்கவழங்குற்றான்.

இ-ள். பிரமன் நானே பரப்பிரமம் என்று கொண்ட அகங்கா ரத்தினின்றும் நீங்கி, தானாகவேதுதிக்க, விட்டுணு, பிரமனேவருந் தாதே யென்று அபயகஞ்சொடுத்தி, சமுத்திரத்தான் மீனுவங் கொண்டு சென்ற, அவ்வசூர் இருவரையுங் கொன்று, நான்கு வேதங்களையும், ஆகாயமுதலிய ஏழுலகங்களும் முன்னர்ப்போல விளங்கும்படி கொடுத்தான். (உ௩)

ஆர்த்தானுவகைக்கடன்புழ்கியறிவின்றுச
போர்த்தான்கரியோன்செழுமபொன்முடிமீதுபோது
தூர்த்தானவனாயிரநாமமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி
நாத்தான்றமும்பத்துதித்தானவைதீர்த்தியென்றான்.

இ-ள். பிரமன் மகிழ்சி யாகிய கடலில் முழுகி யாரவாரித் தான், ஞானமாகிய வஸ்திரத்தால் தன்னை மூடினான், கிட்டேனு வின் செழியபொன்றா செய்யப்பட்ட கிரீடத்தின்மேல் புட்பவ களைத் தூவினான், அததிருமாவின் ஆயிர நாமங்களையுஞ் சொல்லிச் சொல்லி நாத்தமுடிபுடத் துதித்தான் என்னுடைய குற்றத்தை, நீக்குதி யென்று வேண்டினான். (உ௪)

அவ்வாறுதுதித்தவனைக்கதிராழிதாங்குங்
கவ்வானவன்கையமைத்தென்டிசைக்காவலரு

கன்னிகார வனச் சருக்கம். கடிவு

மெவ்வாணுலகத்திமையோர்களும்யாணுநீயு
மொவ்வாவொருவன்றனைப்போற்றிடனோதுகின்றான்.

இ-ள். அங்ஙனம் துதித்த பிரமனை, ஒளிபொருந்திய சுதரிசன்
மென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த திருமால்கையாலமைத்து, அட்ட
திக்குப் பாலகரும் எந்த எந்த மேலுலக வாசிகளும் யானும் நீயும்
ஒப்பாகாத தனிமுதற் பொருளாகிய நம்மைத் துதித்து வழிபடும
இடத்தைக் கூறுகின்றான். (உரு)

நின்னாற்றொழுமோற்றொழுமாறுமைந்நீலமேனிப்
பன்னாகணையாய்பகர்கென்றிடும்பாலனோடு
மந்நாளடைந்தான்கருமர்வரையநீண்சார
னன்னுண்மலர்க்கோங்கவனத்தைமுன்னாலமுண்டோன்.

இ-ள். உன்னாலே தொழப்பட்ட சிவபெருமானை நான் வணங்க
கும்படி, கரிய மேனியை யுடைய படங்கொண்ட சர்ப்ப சயனரே
(அவரிருக்கு மிடத்தைச்) சொல்லி வருளுதி யென்று கேட்ட புத்
திரான பிரமனுடன, முன்னா மண்ணையுண்ட திருமால், வாக
மலையின் சாரற்கு வடக்கேயுள்ள கோங்கவனத்தை யடைந்தான்.

தண்பாலின்மலர்தடங்கண்டதன்றண்ணந்தீரத்
தெண்பார்வையோனைப்பணியாத்தவமாற்றுகென்று
வெண்பாற்கடற்றானவர்க்கொல்வினையிட்டமீனின்
பண்பாற்றவமாற்றினனீருட்படிந்துமாயன்.

இ-ள். குளிர்ந்த இடத்தில் மலர்கள் பொருந்திய தீர்த்த
மொன்றுசெய்து, அதனது தண்ணென விருக்குவ கையினகண்
எட்டுக் கண்களையுடைய பிரமனையீண்டிருந்து தவஞ்செய்கவென்று
கட்டினையிட்டி, வெள்ளிய பாற்சமுத்திரத்தில் மது கைடவனாகத்

கொன்ற தொழிலைச் செய்த மீனுக்கு ஏற்ற தன்மையால் திருமால் (அத்தடாக) நீருக்குள் மூழ்கித் தவஞ்செய்தான். (௨௭)

உழைத்தாரணமோதியைந்தாறமைத்துண்டிநீத்து
விழைத்தாரணந்தம்பதப்போதில்விழைந்துகுல்லைத்
தழைத்தார்ப்புயல்வண்ணனுந்தாமரைக்கண்ணியோனுந்
திழைத்தார்தவமெண்ணைந்துநாள்வரத்தெய்வவாண்டில்.

இ-ள். இடைவிடாது வேதங்களையோதி, மெய் வாய் கண் மூக்குசு செவி என்னும் பஞ்சப் பொறிகளையும், காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மார்ச்சரியம் என்னும் அறுபகைகளையும் உள்ளடக்கி, உணவைவிட்டு, அளவில்லாத சூரியர்களைப் போன்ற ஒளியையுடைய பாததாமரையை விரும்பி, துழாயிலே மாலைநரித்த மேகநிறத்தனாகிய திருமாலும், தாமரை மாலைபையணிந்த பிரமனும் தேவவருடத்தில் நாற்பது தினம் வரையும் தவத்தைச் செய்தனர்.

ஆகுண சம்பந்தமான பாடல்களையுடையவான் வேதத்திற்கு ஆரண மெனப்பெயர் வந்ததென்ப. ஐந்து ஆறு என்பன தொகைக் குறிப்புச் சொற்களாய், பொறிகளையும் உட் பகைகளையும் கருத நின்றன. தேவ வருடம் நாற்பது நாள் எனவே மனுட வருடம் நாற்பது ஆண்டு காழற் தவஞ்செய்தனர் எனக்கொள்க. (௨௮)

பாதாளவித்தோங்கலினோங்கொளியாகப்பாரின்
மீதார்சிவலிங்கவுருக்கொடுமேற்குநோக்கிப்
போதார்திருப்பாற்கடல்போலும்பொய்கைவாயிற்
காதார்துழைக்காரிகைகாட்சிவழங்கினேமால்.

இ-ள். காதி லணிகை குண்டலங்களை யுடைய உமையே, பாத லத்தினின்றும் முளைத்த மலையைப்போல, மிக்க ஒளியுடையதாக, பூமியின்மேல் சிவலிங்க வடிவங் கொண்டு, மேற்றிசைத் திருமுக

முற்று புட்பங்க ணிறைந்த திருப்பாற் கடலையொத்த தடாகத்தி
னிதததிலே தோன்றி அவ்விருவர்க்குங் காட்சி கொடுத்தேம்.

அஞ்சேலுருப்பாப்புருவாயபுத்தேளிர்யாங்க
ளுஞ்சேஞ்சிறியோமையாள்பெரியோயையென்று
நெஞ்சேறுருவந்தனையாற்றிநிச்சரிச்சஞ்
செஞ்சேவடிபோற்றினரைபசித்திங்கண்முற்றும்.

இ-ள். அழகிய மீன்வடிவும் பாப்புருவுங் கொண்ட விட்டுணு
வும் பிரமணம் நாவகள் உய்த்தேம், சிறியேங்களாகிய எகளை யடி
மைக்கொண் டருள்வாய் பெரிய பொருளாயிருப்பவரே பென்று,
தம்மனத்தில் இம்மாண்புள்ள வடிவத்தைத் திடானித்து, நாடோ
றும் ஐப்பசிமாத முழுதும் செவ்விய சூவந்த எமது பாதங்களை
பருசுசித்தனர். (௩௦)

மழுவெள்விடைவந்தெதிர்கேண்மின்வரங்களுன்னக்
குழைவந்திதொனவர்ச்சிந்தியகோதுநீங்க
பிழையுள்ளனவாற்றிணுநிப்பிழையாமையெற்குப்
பழையோய்வரந்தநதருளென்றனன்பைந்துழாய்மால்.

இ-ள். (யாம்) இளமை பொருந்திய வெள்ளிய இடபத்தின்
மீது வெளிப்பட்டு எதிரில்வது (நீவிர் நினைத்த) வரங்களைக் கேட்
போகவென்று கூற, பசிய துழாய் மாலையைத் தரித்த விட்டுணு,
பழம்பொருளே, குண்டலமுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற பாவம்
அகலல்வேண்டும், குற்றமான செய்கைகளைச்செய்தாலும் உன்னைப்
பிழையாமை வேண்டும் இவ் வரங்களைத் தந்தருள வேண்டு மென்
றான். (௩௧)

நானென்னுமகந்தைகழிந்துணைநாளும்போற்றத்
தானன்னரளித்தியென்றான்ருமரைத்தாமமார்பன்
மீனென்னநோக்கியிருவர்க்கும்விழந்தரல்கி
யானன்னிகலையோய்விலாமேவினமவ்வினங்கம்,

இ-ள். தாமரைப்பூமாலையைத்தரித்தபிரமன் (எம்மைக்கேட்ட தாவது) நான் என்னும் அகங்காரம் விடுபட்டுத் தேவரீரைத் தினை நோறு துதித்தலாகியநன்மையைக் கொடுத்தருள்வேண்டுமென்று கேட்டான், மீன்போன்ற கண்ணையுடைய நங்கையே, அவ்விருவர்க்கும் வேண்டிய வாங்களைக்கொடுத்து, யாம் அந்த இலங்கத்தில் ஒருகணமேனும் நீங்கா திருந்தேம். (௩௨)

ஆயும்பசுந்தார்த்துளவோனும்போருகத்தி
னையுஞ்சுதர்வேதனுந்தத்தமிருக்கைசார்ந்தார்
நீயும்புரிவந்தனைமுன்னர்நிகழ்த்தவாறற்று
ஹியேன்கரியாகவருங்கடிசெய்துமன்றே.

இ-ள். ஆராயப்பட்ட பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலும், தாமரை மலரின்மே லிருகரும் பிரமனும் தங்கடங்கள் இருப்பிடஞ் சார்ந்தார்கள், நீயும் முன்னர்ச செயதபடியே யாவஞ்ச சென்று அருசசனை செய்யக் கடவாய், அக்கினிசாட்சியாக உன்னை அரிய திருமணஞ் செய்வேம். (௩௩)

கரியோன்வேதியன்புரிநாட்கனிந்துசிறியோமையாள்
பெரியோனென்பதனாலும்பிரமமாதலினாலும்
வரியோடுமதர்நெடுங்கண்மடநல்லாய்குறியையரு
ளுரியோர்தொழுவர்பெரியாளுடையநாயகனென்றும்.

இ-ள். கருகிறமுடைய திருமாலும் பிரமனும் பூசைசெய்த காளில் மணங் கனிந்து சிறியேமாகிய எங்கனையானுவாய் பெரியோனே என்று துதித்தமையாலும், பிரமப் பொருளா யிருத்தலினாலும், வரிகொண்ட மதர்த்த நீண்ட கண்ணையுடைய பெண்ணே, அச்சிலவிலக்கத்தை அருளுக்கு உரியான பெரியோர்கள், பெரியாளுடைய நாயகன் என்று ஏக்காலத்தும் தொழுவார். (௩௪)

அன்றிவராலெனவந்தனையாற்றலானுமய
 னின்றபரவுதலாலுநிகழ்கன்னிகாரவன
 மென்றுமதுசபரபுரம்பிரமபுரமெனுநாம
 மொன்றிவிரவியதுமூன்றுலகமெனவோதுதலும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் விட்டுணு மீளை இருத்துவணக்கத்தைச்
 செய்தலாலும், பிரமன் நின்று துதித்தலாலும், விளங்கா நின்ற
 கன்னிகார வனம் என்னும் அத்தலம் சபரபுரம் பிரமபுரம் என்னும்
 பெயர்மூவுலகத்தும் பொருத்திவிளங்கினது என்று சொல்லுதலும்.

அறுசர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருந்தும்.

வென்றிவெங்கணிச்சிதாங்கும்விமலனைமீட்டுநோக்கி
 யென்றுணைத்தலைவமுன்னரிசைப்பதோர்மாற்றங்கொண்டு
 சிவ்றெனைவதுவைசெய்வாய்நிரப்புகபூசையென்ற
 தொன்றறவுணர்த்தென்றாள் பல்லுலகமின்றளித்தகன்னி.

இ-ள். வெற்றிபொருத்திய கொடிய மழுப்படையைத் தரித்த
 நிருமலராகிய பரமசிவனைப் பின்னரும் பார்த்து, எனக்கு நாயகராக
 வுள்ள பதியே முன்னர்ச சொல்லிய வார்த்தையை உறுதியாகக்
 கொண்டுநின்று எளியேனைத் திருமணஞ்செய்தருள்வாய், பூசையை
 நிறைவாகச்செய்க. என்றதை ஒன்றும் விடாது அறித் தருள்வீராக
 என்னாள் பல உலகங்களையும் பெற்றுக்காத்த கன்னிப்பருவமுடைய
 உமாதேவி. (உசு)

தாழிருளோதிகேட்டிதாருகாவனத்துள்ளவைகி
 வாழ்குநர்மறைநாற்கேள்விவழிபிறழ்ந்தாற்றினுர்தா
 மூழ்முறைகுறியாரன்னோரொழுக்கம்வேறொழுக்கமாகப்
 போழ்துமென்றுணரும்போழ்திற்போந்தன்னபூவைவண்ணன்.

இ-ள். தாழ்த்த இருள்போன்ற கூத்தையுடைய பெண்ணே
 னேன், தாருகா வனத்தின்கணிருந்து வாழும் முனிவர்கள் வேத

தூல் வழிவைவிட்டு ஊழ்வழிகுறியாதவாய் ஒழுகினார், அவரொழுக் கத்தை நீக்குவேமென்று அறிந்த காலத்தில் திருமால் சென்றான்.

தாமரைக்கிழவனேனோர்சார்ந்தனரவ்வனத்தி
னாழனிக்கணத்தர்வேள்வியகம்பிரமத்தினுற்றுந்
தோழுறுமொழுக்கநம்பாற்சொற்றனர்தொழுதுபோனார்
தேமலர்த்துளவோனந்தங்குறிப்பினைத்தெரிநதுறிந்ப.

இ-ள். தாமரை யாசனனாகிய பிரமனும் மற்றையரும் அத் தாருகவனத்தை யடைந்து, முனிவர் கூட்டங்கள் நாமே பிரமம் என்று யாகத்தைச் செய்யும் குற்றமான ஒழுக்கத்தை நம்மிடத்துச் சொல்லி வணங்கிச் சென்றனர், தேன் பொருத்திய புட்பங்களா லாகிய துழாய் மாலையைத் தரித்த திருமால், நம்முடைய குறிப்பை யறிந்தறிந்த.

(நா.)

விண்டவன்பாற்புன்மூரல்விளைத்தருட்கடைக்கண்சேப்பத் தண்டொழாய்ப்புயலுணர்ந்துதாபதர்வனத்துட்சேறல் [ம் கொண்டதுகுறிப்பென்றற்கைக்குவித்தயல்பெயர்காற்கோல பண்டையையந்திலொன்றுகொண்டகாபாலியென்ன.

இ-ள். வெளிப்பட்ட அன்பினாலே சிறு முறுவல் செய்து திரு வருட்கடைக்கண் சிவப்ப யாம் இருத்தலைக் குளிர்த்த துழாய் மாலையை யணிந்த மேகம்போன்ற திருமால் அறிந்து, முனிவர் இருக்கும் தாருகாவனத்துட் செல்லுதலே யாங்கொண்ட கருத் தாகும் என்று தனது கையைக் குவித்துப் பக்கத்திற் செல்லும் முன்னர்த் திருவருவம் இருபத்தைத்தனு ளொன்றாய் பிசுநாட மூர்த்தியாக,

இருபத்தைத்து வடிவங்களாவன:—சக்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிசுநாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தாரரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த் தர், ஆர்த்தநாரீசுவர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாதுகிரகர், நீல

கண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுலாதக்கிரகர், சோமாத் கந்தர், வக
பாதர், சகாசினர், தக்கினுமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்னும்
இருபத்தைந்துமாம். (கக)

மாகநீணற்சிச்செல்காலமைந்நிறமணிநீர்வண்ணன்
மோகினிவடிவதாங்கிமுன்புகைகுவித்துநின்று
நாகிளவடிவமாதர்நவிலபிரயமுங்காண
வாகமுள்ளுறுத்துக்காமநதுப்பபதற்கருத்திவைத்தாம்.

இ-ள் ஆகாயத்தில் நீண்டவழியாகப் போருக்காலத்தில், கரிய
இந்திரபீலாததினம்போன்ற நிறததையுடைய திருமால், மோகினி
யுருவங்கொண்டு, எமது முன்னாக கையைக்குவித்தது நின்று, மிக்க
இளமை பொருந்திய வடிவததையுடைய பெண்கட்டுச சொல்லப்
பட்ட அவிசயவகையுடைய கண்டு, உடலையுட்சேர்த்துக் காமவின்
பததை யறுபவிகக ஆசைகொண்டனம்.

அவியயம் என்பது பாவகம் அஃது இருபத்துநான்கு வகைத்து.
வாலாறு—வெருளல், ஐயமுறல், சோமபுதல், களிததல், உவத்தல்,
அழுககாறுதல், இன்பமுறல், தெய்வமுறதல், குஞ்ஞையுறுதல்,
உடனப்படல், உறவகல், துயிலுணர்தல், சாதல், மழைபெய்யப்
படுதல், பனிததலைப்படல், வெயிற்றலைப்படல், காணமுறல், வருத்த
முறல், கண்ணோவுறல், தலைநோவுறல், அழற்றிறம்படல், சீதமுறல்,
வெப்பமுறுதல், நஞ்சுண்ணுதல்எனபனவாம். இவைற்றை “வெருண்
டோனவிசயம விளமபுககாலே-மடித்தவாயு மலர்ந்தமார்பு-துடித்த
புருவமுஞ் சுட்டியவிரலுங் - கன்றினவுள்ளமொடு கைபுடைத்திடு
தலு - மன்ன நோக்கமோ பாய்ததனர் கொனலே” என வருஉம்
நாடகத்தமிழ்ச் சூததிரககளா னுணாக. (ச௦)

மாமலரினோருர்கண்மாமலரொடுசொருகுமைம்பாற்
காமர்மோகினிமென்சூயற்காண்ட லுங்கலவிவேட்டு

யாமுனைமுயலுமென்னமாறத்திறையகற்புந்
தாமுனிவரார்தம்வீறுந்தணித்தபின்றமுவுகென்றான்.

இ-ள். சிறத்த பூக்களுடன் இளைஞாது கண்களாகிய அழகிய பூக்களோடு, சொருகிய ஐந்துவகைப்பட்ட கூந்தலையுடைய அழகிய மோகினியின் மிருதுவாகிய சாயலைப் பார்த்தலும், கலவியை விரும்பி யாம் உன்னைச் சேருவேம் என்று கூறுதலும், திருமால் தடுத்து இறைவனே முனிவப்பெண்களது கற்பும் முனிவர்களது அகங்காரமும் தணித்தபின்பு என்னைச் சேர்வீராக வென்றான்.

ஐம்பாலாவன—முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் என்பன. அவற்றுள், முடியாவது மயிரை யுச்சியின் முடித்தல். குழலாவது—சுருட்டி முடித்தல். தொங்கலாவது—மயிரைமுடித்து விடுதல். பனிச்சை ஆவது—பின்னி விடுதல். சுருள் ஆவது—பின்னே சொருகல். (சக)

அங்கதுரிகழ்ந்தபின்னரகல்விசும்பொருவிவேள்வி
தங்குமல்வனம்பொருந்தித்தாமமுத்தாரந்தாங்கும்
பொங்கெழின்முலையார்முல்லைப்புறத்தலர்செறியப்புக்கேஞ்
செங்கணன்முனிவர்சின்னதிறைசொரிதரச்சென்றானால்.

இ-ள். அது நடந்த பின்பு அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டு நீங்கி, பாசங்கள் பொருந்திய தாருவனத்தை யடைந்து, பூமாலையும் முத்துமாலையும் தரித்த மிக்க அழகினையுடைய இருடி பத்தினி மாளாது கற்பிண்கண் பழிமொழி யுண்டாகும்படி யாம் சென்றேம், மோகினி ஆகிய திருமால் இருடிகளது மனம் திறைபாக்கக் கொடுக்கும்படி சென்றான்.

முல்லை - கற்பு, முல்லைச்செடி. அவர் - பழிமொழி, பூ. இது சிலேடை. (சஉ)

தெருத்தலைதொறுநாமையந்தேர்தலைமலைவில்கற்பின்
சுருத்தலைவரவாண்டேற்றுக்காதலைகுழையாற்காதற்

பெருத்தலைகடல்போற்பொக்கிப்பெயர்த்தலையிலாய்க்கையோ
ஒருத்தலையோடோவென்பாரொருதலைக்காமமுண்பார்.

இ-ள். தெருவி னிடங்க டோறும் யாம் பிசசை பெடுக்கின்ற
தலையோட்டில் மயக்க மில்லாத சுற்பினையுடைய மனம் அலைய,
அவ்விடத்திற் பலியெடுத்து, காதிற் றுவகுங் குண்டலத்தைத்
தரித்த பெண்கள் விருப்பமிருந்து, திரைபோருதிய சமுத்திரத
தைப்போலப் பொவகி, நீவகுதலில்லாதவராய், கையின்கணுன்ன
வடிவுதலையோடோ வென்று ஒருதலைக் காமக்கொண்டனர். (சக)

உறுசிறுதுடியொலிக்கோவொழுகியுள்ளாமுங்கொள்ளு
மறுவில்சீரொலிக்கோமம்மர்மனங்கொடுவனாவார்வந்து
குறுநகைநிலவுகொள்ளைகொண்டெண்ணசகோரம்போல்வார்
தெறுவுபூணணிசங்கோசஞ்செய்யசெங்கலைகள்சோர்வார்.

இ-ள் கையின்கணுன்ன சிறிய உடுக்கைச சத்தத்திற்கோ காம
மானது ஒழுகி யுள்ளே ஆழக்கொள்ளும், குற்றமில்லாத சிறந்த
யாழினொலிக்கோ மயக்கக்கொண்ட மனத்தையுடையவராய் வந்து
சூழ்வார்கள், வந்து சிறியபற்களின் ஒளியைக் கொள்ளுகொண்டு
அழகிய நிலாமுகிப் புன்னொடொத்தார், நெருங்கிய ஆபாணங்களும்
வேட்கமும் அழகியசிவந்தவதிரங்களும் அவிழ்த்துவிழப்பெறுவார்.

மன்னியமுல்லைசாய்கையாற்செலவந்துகாமம்
பின்னியநெஞ்சராயெம்பிரானிர்நங்கேள்வரில்லை
யன்னியமல்லங்கேட்குமையமுண்டையமில்லை
யென்னினைவொருசற்றங்கேயிருந்தெழுந்தருளு மெண்பார்.

இ-ள். நிலைபெற்ற கற்பாகிய முல்லைக் கொடி சாய்தலால்,
மெல்லவந்து காமாகை முறுகிய மனத்தை யுடையவராய், எழுது
பெருமானே தேவரீர், எழுதுபவரும் அவ்விடத்திலலை, யாங்களும்

தாமக்கு வேறல்லேம், நீவிர் கேட்கின்ற பிச்சையோ எம்மிடத்
துண்டு, இதற்குச் சந்தேகமில்லை, தமது நினைவென்ன? சிறிது
காலம் எமது வீட்டிற்கு எழுந்தருளியிருந்து செல்வீராகவென்பார்
(முனிவபத்தினிமார்.) (சடு)

செய்யறங்கரந்தசெவ்வாய்புண்டரஞ்சிறந்தநெற்றி
துய்யவோர்பொருளாய்த்தோன்றினீர்தொடர்மனத்தராகி
மையல்கூர்காமங்காழ்த்துநுமதுகைவசத்தரானோ
மையமென்றுமூலவீர்மேவீர்வீட்டின்பமன்றோவென்பார்.

இ-ள். செய்யத்தகுந்த தருமமில்லா தொளித்த சிவந்தவாயும்
மூக்குறிசிறந்து விளங்கும் நெற்றியும் உடைய சுத்தமாகிய ஒரு
பொருளாகவந்தீர், உம்மைத்தொடரும் மனவிருப்ப முடையாராய்
மயக்கம் மிகுந்த காமாசை முறுகி துமதுகைவசப்பட்டேம், பிச்சை
யென்று கேட்கின்றீர், எமது வீட்டிற்கு வருவீர், வரின் இன்ப
முண்டாகுமென்று கூறுவார். (சசு)

வேணவாவுடையேங்காமவெள்ளத்துட்டாழவைத்தீர்
பாணிகைநீரரானீர்சரவளைபறித்தீர்வாளா
நாணிறையாவிதூசநலன்கலன்பலிக்கபாலத்
தோணியுட்சுமத்திச்செல்வீர்பழியுநீர்சுமந்திரென்பார்.

இ-ள். மிக்க பேராசையுடைய எம்மைக் காமசாகரத்துள் முழு
கும்படி வைத்தீர், பண்களைப் பாடுகின்ற குணத்தையுடையாரானீர்.
வரிசையாகவுள்ள வளையல்களைக் கவர்ந்தீர், பிரயோசன மில்லாமல்
எமது நாணையும் (வெட்கத்தையும்) கற்பையும் உயிரையும் புடை
வையையும் அழகு ஆபரணம் என்பவற்றையும் பிச்சை யெடுக்கும்
கபாலமாகிய மரக்கலத்துள் வைத்து செல்கின்றீர், நீர் பழியையுஞ்
சுமந்தீர் என்று கூறுவார். (சஎ)

சேண்பலியென்பீர்கொண்டுசெல்கின்றீர்வளையோமுற்று
நரண்பலிகொள்வீர்கண்டார்நகுபலியன்றிமாத

ஞண்பலிகொள்வீரல்லீருயிர்ப்பலிகொள்வார்போலும்
வீண்பலிதேர்வீர்போகயிசைப்பலிதேரீரென்பார்.

இ-ள். தூத்தே கின்று பிசையென்று கேட்கின்றீர், வளை
யல்களைத்தரித்த எம்மிடத்துவாது எமது வெட்கத்தைப் பலியாகக்
கொள்கின்றீர், பார்த்தவர்கள் சிரித்தற் கிடமாய பிசையைமெய்க்
கின்றீரன்றி, பெண்களாவிடப்படும் அன்னப்பிசையைக்கொள்ளு
கின்றிலீர், உயிர்ப்பலியைக் கொள்ளுகின்றவரைப்போல்ப் பிரயோ
சனமற்ற பலியைக் கொள்கின்றீர், எமது போகமென்னும் மேலாய
பலியைக் கொள்ளக்கடவீர் என்று கூறுவார். (சஅ)

தொடவர்பின்றொடர்நதுபக்கஞ்ஞழ்வார்ஞழ்போழ்துமோக
பிடர்பிடித்துந்தவோடிப்பிடித்துமென்றடிக்கீழ்வீழ்வ [ம்
ரிடரின்முன்பிறந்தகோலமெமக்கறிவிப்பார்போல்வார்
மடநல்லார்திறனீதாற்றுமாதவாதிறனுஞ்சொல்வாம்.

இ-ள். (இவ்வாறு கூறிய பெண்கள்) பிசாடன மூர்த்தியின்
பின்னர்த் தொடர்நது செல்வார், தொடர்ந்து சென்று பக்கத்தே
போவார், குழங் காலத்திற் காமாசை பிடர் பிடித்துத் தள்ள ஓடிச்
சென்று பிடிப்பேம் என்று அவரது பாதங்களினிடத்து விழுவார்,
துன்பத்துடன் தாம் முன்னர்ப்பிறந்த வடிவத்தை யெமக்கு அறி
விப்பவரைப் போன்ற உருவமுடையா யிருக்கின்றார் என்பார்
அறியாமையுள்ள முனிவருடைய மனைவிமார்களின் தன்மை யிது
வாகும். பெரிய தவத்தைச்செய்யும் முனிவரது தன்மையையும்
கூறுவாம். (சக)

ஏவலிற்றலைமைசாரந்தவீர்ந்துழாய்திவுலிப்புத்தே
ளவயினழகுபுப்பமோகினியாயகாலை
யோவறுவேள்வித்தாமமணம்வெறுத்துறுவோர்துண்டம்
பூவலரோதிநாணப்புதுமணமோர்ந்துயிர்ப்ப.

ககக

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள். சிவபெருமானது குற்றேவல் புரிதலிற் றலைமயமாக யினங்கும் குளிர்ந்த துழாய்மலை தரித்த கிரீடத்தினாகிய திரு மால், அவ்விடத்தில் போழ்கு சிறக்கும்படி மோகினி வடிவத்தைக் கொண்டபோது, ஒழிதலில்லாத யாகப்புமைமணத்தை வெறுத்து, முனிவரது நாகின், பொலிவாகிய மலர்செறிநீத கடந்தலையுடைய மோகினி வெட்கமுற, அத்தப்புதிய மணத்தையறிந்து முகப்பன. ()

மந்தணமறைநூற்கேள்விநீத்துமா முனிவர்கேள்வி
கொந்தலரோதிவண்டின்குரலின்யாழிசையுங்கோலப்
பைந்தொடிமுரல்வுஞ்செம்பொற்பருமமேகலையினூர்ப்பு
மந்தனிரடியினூரில்லரிச்சிலம்பிசையுங்கேட்ப.

இ-ள். பெரிய முனிவரது செவிகள், இரகசியப் பொருளையுடைய வேதநூலின் கேள்வியறிவை விடுத்து, பூந் கொத்துக்கள் செறிநீத அனகத்தையுடைய மோகினியின்மேலுள்ள வண்டுகளினிசையையும், இனிய வீணையி னிசைபோன்ற சொற்களையும், அழகிய பசிய வளையல்களி னொலியையும், சிவந்த பொன்னுலாய பருமம் என்னும் பதினெண்கோவை மணியினதும் மேகலையினதும் ஒலியையும், அழகிய தளிர்போன்ற கால்களிற்செறிநீத நண்கற்கள் பெய்து செய்யப்பட்ட சிலம்புகளினொலியையுங் கேட்பனவாகும்.

யாவராயினுந்தீதாற்றற்கிடம்பிறிதில்லாத்தாரு
காவனநலன்யாவிர்தன்காமருட்கவர்ந்துகொள்ளத்
தூவிழுதுஞ்சுருக்குந்தொழில்களுஞ்சோர்த்துகாமத்
திவளர்தொழிலராய்மாதவர்மனந்திறப்பச்சென்று.

இ-ள். எவராயிருப்பினுந் தீமைசெய்தற்கு இடம் வேறில்லாத தாருகாவனத்தின்கணுள்ள அழகுகள் எல்லாவற்றையும் மோகினி தனது அழகுள்ளே யபகரித்துக் கொள்ள, சுத்தமாகிய நெய்யுஞ்

சுருக்கும் யாகத்தொழில்களும் சோர்வுற்று, காமாக்கினியை வளர்க்
குத்தொழிலையுடையவராய், முனிவர் மணந்திறப்பப்போய். (இஉ)
பொருந்துபாலெகின்பேடும்பூணுதற்பிடியும்போற்று
மருந்தவருயிரும்பின்போயடிக்கடிதொடரவெங்கும்
பருந்தலைநெடுவேலொண்கண்பரப்பிவிண்குழைவில்வீச
முருக்கிளநிலவுதட்பமுறுவலித்தோங்கின்று.

இ-ள். பால்போலப்பொருந்திய பெண் அன்னங்களும்பட்டச்
தரித்த நெற்றியையுடைய பெண்யானையும் துதிககின்ற அரியதவத்
துணையுடைய முனிவரது உயிர்களும் பின்சென்று பன்முறை தொ
டர்ந்துவர, எவ்விடத்தும், பருத்த துனியையுடைய வேலாயுதத்
தைப்போன்ற அழகிய கண்பார்வைவையப் பரப்பி, வளப்பமுடைய
குண்டலங்கள் ஒளியைக்கால, கண்டவரை வருத்துகின்ற இன
நிலாப்போலப் புன்னகைபுரிந்து அழகுடனின்ற. (இஉ)

பணைத்தடியிறுகிவிம்மிப்பளபளத்திளகிச்செம்மாந்
திணைக்கவின் முடியிலண்ணுந்தெழில்சுமந்தறவோராவித்
துணைத்தவமுழுதும்வெளவித்தொழுங்கழைக்காமன்றாவு
கணைக்குநன்கொடைவழங்குங்கதிர்முலைத்திருவங்காட்ட.

இ-ள். அடிபருத்து, இறுக்க முற்றுப் பூரித்து, பளபளப்புக்
கொண்டு, இளகி, இறுமாந்து இரண்டு அழகிய மன்மத கிரீடம்
போல மேனோகி, அழகுசு ளெல்லாவற்றையுந் தரித்து, முனிவர்க
ளுடைய உயிர்போன்ற துணையாகவுன்னதவங்கள் எல்லாவற்றையும்
கவந்து, வணக்கிய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் சொரியும்
அம்புகளுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் ஒளிபொருந்திய தன்
மானது அழகைக்காட்டவும். (இச)

காமர்பைங்குவளைவள்ளைகயிரவஞ்சண்பகஞ்செந்
தாமரைமலர்ந்துகோங்கமுகையிளந்தளிர் தளிர்ந்துப்

பூமலர்க்கொம்புபோன்று புனமயிற்சாயல்வாய்ந்து
தேமலரன்னமென்னவருவதுதெரியக்கண்டார்.

இ-ள். அழகிய பசிய நீலோற்பல மலர்களும், வள்ளைக் கொடியும், ஆம்பற் பூவும், சண்பக மலரும், செந்தாமரை மலரும் பூத்து, கோங்கம் அரும்பும் இளந்தளிர்நீர் தளிர்ந்து, பொலிவாகிய பூக் கொம்புபோன்று, புனத்தின்கணுள்ள மயில்போன்ற சாயல்பொருந்தி, தேன்பொருந்திய தாமரை மலரின்கணிநுக்கும் அன்னப்பறவையைப்போல வருவதைத் தெரியக் கண்டார். (௫௫)

கண்டனர்காமமுற்றுங்கண்களின்முகந் துவாரி
யுண்டனர்யார்கொல்லோவானமரர்மாதருமுண்டேயிப்
பெண்டுகையார்டோலுண்டோபெருந்தவமுடையேமாகிற்
றொண்டைவாயூறலுண்டேமுயங்கலாமென்றுசொல்வார்.

இ-ள். (முனிவர்கள்) பார்த்து, காமம் முழுவதையும் கண்களினால் மொண்டு அள்ளிப்பருகினர், இம்மடக்கையாவனோ? சுவர்க்கலோகத்து வசிக்கும் தேவமகளிரு னொருத்தியோ? இப்பெண்ணரசியைப்போலயார் உளர்? பெரியதவமுடையேமாகால், (இப்பெண்ணினது) கோவைக் கண்போன்ற வாயூறலைப் பருகிச் சோலாகுமென்று சொல்வார். (௫௬)

தலைமலரைம்பால்வைத்தகண்ணியிற்றழலார்வெய்ய
வுலைமலிவேற்கட்பார்வைவலையிலொண்முத்தம்பூண்ட
மலைமுலையொழுக்குவாரின்மாமுனித்தலைவராய
கலைகள்கோட்பட்டவென்றாலயாவார்காமத்தைவெல்வார்.

இ-ள். தலையின்சண்மலரை ஐந்து பகுதியாகவைத்த கண்ணியினாலும், அக்கினியிற் பொருந்திய கொடிய உலையினிறைத்த வேலாயுதத்தைப்போன்ற கண்ணோக்கமாகியவலையினாலும், அழகியமுத்து மாலையரித்த மலைபோலும் தனவொழுங்கின் கச்சினாலும், பெரிய

இருடிசிரேட்டர்களாகிய கலைமரங்கள் அசப்பட்டன வென்னில்,
எவர்காமத்தை வெற்றி கொள்வர். (இஎ)

நிலம்படிவாரகைகூப்பிநிற்பர்முற்பரசுவார்போற்
சிலம்படிதாழ்ச்சிந்தைமயக்குறுந்தீர்த்தராயும்
புலம்படியென்முன்பாற்றும்புண்ணியம்போந்தீர்காமப்
பலம்படினுய்வேமென்பார்படிற்றொழுக்கினருமாறார்.

இ-ள். நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குவார், கைகுவித்து நிற்பார்,
முன்னர் நின்று துதிப்பவரைப்போல, சிலம்புகளணிந்த பாதங்
களைவணங்க, மனமயக்கங் கொள்ளும் திருத்தமுடையரா யிருந்
தும், புலம்புகின்ற அடியேன் முன்னர்செய்த புண்ணியத்தினாலே
பிவ்விடம் வந்தீர், காமத்தினு லுண்டாகும் பலன் உண்டாகுமாயிற்
பிழைப்போமென்று கூறுவார், வஞ்ச ஒழுக்கத்தினருமாயினர்
முனிவர்கள். (இஉ)

பங்கயந்தளவசோகம்பானன்மாமலருந்தாய
மங்கையர்முனிவர்மெய்யும்வைகிடந்தொறுந்தொறுந்தூ
பைங்கணைக்கிழவன்போந்தங்குரசுவீற்றிருத்தலால்
பொங்கெழில்வனமநங்கபுரமெனப்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். தாரை மலர், மூல்லை, அசோகமலர், நீலோற்பலப்பூ,
மாம்பூ ஆகிய ஐங்கணைகளையுஞ் சுத்தமுடைய பெண்களும் முனி
வர்களும் இருக்கும் இடங்கடோறும் இடங்கடோறும் தூவி, பஞ்ச
பாணங்களையுடைய தலைவனான மனமதன்வந்து அவ்விடத்துக்
கொலுவிருத்தலால், அந்தமிக்க அழகையுடைய தாருகாவனமானது
மன்மத நகரம்போலப் பொலிவுற்று விளங்கியது. (இக)

இம்முறைபிறழ்வித்தென்பான்மாயவனெய்துமேல்வை
மம்மர்சற்றொருவியுற்றதவர்மனத்துணர்ந்துசாபஞ்

சம்மதித்திடசாராமைதெரிந்துசெந்தழல்வளர்த்து
வெம்மையிற்பிறந்தயாவும்வெருளியில்விடுத்துநின்றார்.

இ-ள். இவ்வாறு முனிவர் யாவரையும் மோகினியாகிய திரு
மால் முறை பிறழ்ச்செய்து, எம்மிடத்து வருங்காலத்தில், மயக்கஞ்
சிறிதுதீங்கியிருந்த முனிவர் தம்மனத்தால் அறிந்து, சாபஞ்
சொல்ல, அது எம்மையும் திருமாலினையும் அடையாமை யறித்து,
சிவந்த அக்கினியை வளர்த்து அபிசார வோமம்செய்து, கொடுமை
யோடுத் தோன்றிய எல்லாவற்றையும் சினத்தினால் எம்மிது
விடுத்தார். (சு0)

வரவரவேற்றும்போர்த்துமருங்கினிலசைத்துமார்த்தம்
விரவுவெம்படைகளாகநிறுத்தியுமிதித்துமாண்டும்
பரவசராயினோருட்பருவரலாற்றியுய்மீச்
சரர்முதலினர்க்குநன்னர்சரந்தருள்புரிந்தகாலே.

இ-ள். (அம்முனிவர் விடுத்தவைகளெல்லாம்) வரவராவற்றை
வாங்கியும் போர்த்தல் செய்தும், அரையில் அணியாக உடுத்தும்,
சுற்றியும் கலந்த வெவ்வித ஆயுதங்களாக நிறுத்தியும், காலால்
மிதித்தும், அடிமைப் படுத்தியும் பரவச மடைந்தவாறு மனத்துன்
பங்களை நீக்கியும், மேலாயதேவர் முதலாயினோர்க்கு நன்மை பொங்
கிக் கிருபைபுரிந்த சமயத்தில். மந்திரங்களையும் அக்கினியையும்
விடுத்தனர், அதனையுரித்துப் போர்த்தனர். சர்ப்பங்களை விடுத்த
னர் அவற்றை ஆபாணங்களாக அணித்தனர். மழுவாயுதம் மான்
இவற்றைப் படைகளாகத் தரித்தனர் முயல்களைக்காலின் கீழடங்க
மிதித்தனர். இவற்றையெல்லாம் கூர்மபுராணம், கந்தபுராணம்,
என்பவற்றிற் பாக்கக்காண்க. (சுச)

மோகினியுருவினின்றமுராரிநம்முரலேற்று
ளோகையனானபாதுவேணவாவுரைத்தியென்ன

வேகநாயகனீயானின்றேவியென்றிரந்தானுண்மை
யாகவின்பயனுநல்கியருட்கடிபுரிதுமென்றும்.

இ-ள். மோகினி வடிவாகி நின்ற திருமால், நமது முறவலைக்
கொண்டு மனம் மகிழ்ச்சி யடைந்தான், திருமாலே உனக்கு
வேண்டியது யாது கூறக்கடவாயென்று வினவ, பாம்பநீ, தேவரீர்
எனக்குத் தனிநாயகன் அடியேன் தேவரீர்க்கு மனைவியாகும் இவ்
வரத்தை யருளுதல் வேண்டுமென்று குறையிரந்தனன், அது
உண்மை யாதலால் உவ்வரத்தைக் கொடுத்துத் திருவருளாலே
விவாகமுஞ் செயவேம் எனக்கூறினேம். (௧௨)

ஆங்கதூரிகழந்ததிவ்வாறந்தமாலெந்தஞான்றும்
பாங்கரினவைகுந்தேவியதுபகரிந்நுண்மை
யீங்கிதற்கையமிலையிறைவின்கலைபேதத்தொன்
றோங்குமாலெனவேதாவைத்தந்ததுபாரொருங்குதாங்கும்.

இ-ள். பின்னர் அதாவம் நடந்தது, இடபடி யந்தத் திருமால்
எக்காலததும் பக்கத்தில் இருக்குந் தேவியாகிய நீயேயாம், அது
சொல்லுவகாலத்தில் உண்மையாகும், இதற்குச் சந்தேகமில்லை,
தலைவியே யுன்னுடைய கலைபேதங்களுள் ஒருகலை உயர்த்த விட்
டுணுவாகி, பிரமணைப் படைத்துப் பூமிமுழுதையும் ஒருங்கே
காசுருமே. (௧௩)

நம்பராபரையுமாதிராரணன்றானுநீயென்
றும்பருமுணரவேநாமுணர்த்துமாமறையின்சென்னிச்
செம்பொருட்சிவம்யாம்நீயேசிவசத்தியுயிர்கட்கெல்லாந்
தம்பமாயிருப்பேமன்றிமற்றொருசார்வுமுண்டோ.

இ-ள். நமது பா அபர சத்திகளும், ஆதி சத்தியும் விண்டுச்
சத்தியும் நீயேயென்றுதேவர்களும் அறியும்படி தெரிந்தேம், பெரிய
வேதசொசுளாகிய உபரிடதங்களுட் சொல்லப்பட்ட உண்மைப்

பொருளாகிய சிவம் யாமேயாகும், நீயே சிவசத்தியாகும், நாம் இருவருமே ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் ஆதாரமாக விருப்பேம், நாமன்றி வேறேர் ஆதாரமு முண்டோ (இல்லை பென்றபடி) (சுச)

ஆருயிர்க்கிரங்கியன்றோவைந்தொழிலாற்றிமுத்தீச் சாரலினிறுத்தறத்தோர்சிற்பொருடணநதுமற்றோர் சோரினாற்பிரமமென்றேதுணிபொருண்மயக்கந்தீர்வா னேரதாத்தொழில்வினோதமிழைத்தருள்வழங்கினோமால்.

இ-ள். அரிய ஆன்மாக்கட்கு இரக்கங்கொண்டே (யாம்) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந் தொழில்களையுஞ்செய்து, காரகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கினாக்கினியம் என்னும் மூன்றக்கினிகளுமுடைய மலைப்பக்கத்தி னிறுத்திய அறத்தினையுடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் உண்மைப் பொருளை நீக்கி, வேறொருசோர்வினாலே தாமே பிரமமென்று துணிந்த பொருள் மயக்கத்தினின்றும் நீங்கும்படி அழகாகத் தொழில் விளையாட்டொன்றைச் செய்துநமது அருளை யளித்தேம்.

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயற்றுதல் ஆன்மாக்களினது மும்மலங்களையும் நீக்கி, அத்துவித முத்தியை யளிக்குங் கருணையென்பார் “ஆருயிர்க் கிரங்கி யன்றோ வைந்தொழி விவற்றி” என்றார் அது,

தன்னை நேரிலாப் பரம்பொரு டனியருந் கொண்ட
தென்ன காண மென்றியே லைந்தொழி விவற்றி
முன்னை யாருயிர்ப் பாசங்கண் முழுவது மகற்றிப்
பின்னை வீடுபே நறளுவா னினைந்தபே ரருளே.

என்னுங் கந்தபுராணத் திருவீருத்தத்தானுணர்நீ ஆன்மா என்னும் உண்மைப்பொருள் எதுவென்று ஆராயப் புகுந்து, “தாம் பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே - நாம்பிரம

மென்பவர்பானண்ணாதே” என்று திராவிட உபநிடதத்தன் ஒன்றாய நெஞ்சு வீடுதூதிலும், “பன்முகச் சமய நெறிபடைத்தவருயிரியாகளே கடவுளென்றிடும் பாதகத்தவரும்” என்னும் தாயுமான சுவாமிகளா பாடலிலும் கூறியவாறு தாமே பிரமம் என மயவருவார் மாயாவாதிகள் (ஏகான்மவாதிகள்) எனப் படுவாராகலின், “கிற்பொரு டணநது மற்றோர் - சோரினாற் பிரமமென்றே துணிபொருண் மயக்கம்” என்றார். (சுரு)

நிகழ்ந்தனமாற்றமுன்னரினையவேநெடுந்தவத்தோர்
புகழ்ந்தகொருகடவியிற்கூவின நிழற்போதுகென்றைந்
திகழ்ந்தவர்மனத்தவாண்ணலிசைப்பவேதண்டநீங்கித்
திகழ்ந்தனளாயிடைப்பார்முழுவதுமீன்றதேவி.

இ-ள். முன்னர் கடந்த காரியங்கள் இவைகளே, மிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களாலே புகழப்பட்ட கோக்குவனத் திலே யுள்ள வில்வனத்திற் போகக் கடவா யென்று, பஞ்ச இந் திரியங்களையும் வென்றஞானியாது இருதயத்தின்க ணிருக்கும் சிவீ பெருமான் திருவாய்மலாந்தருள, சயிலைமையை விட்டுநீங்கி, அவ் விடத்திற்கு உலகமெல்லா வற்றையும் பெற்ற சிவசத்தியாராகிய உமாபிராட்டியார் சென்றார். (சுசு)

கருதுதொல்வாமைசேட்டையிரவுத்திரிகாளியாதி
தெரியிருநால்வராயசிலதியரேவலாற்ற
மருமலிகன்னிகாரவனத்தினிற் பூசைசெய்தா
ளருளியவில்லநீழலருந்தவமுயல்வதானாள்.

இ-ள். நினைக்கப் படுகின்ற பழைய வாமை, சேட்டை இரொளத்திரி சாளிமுதலாய ஆராயப்பட்ட எட்டுவகை சத்திக ளாகிய தோழியர்கள் குற்றேவலைசெய்ய, வாசனை மிக்க கன்னி கார வனத்திலே பூசைசெய்தனள், (அதன் பின்னர்ச் சிவபெருமா னால்) அருளப்பட்ட வில்வநீழலின்கண் அரிய தவத்தைச் செய்யும் படி பிரயத்தனஞ்செய்தனள். (சுக)

கோச்சகக் கலிப்பா.

தையலறம்புரிகாலந்தருதிரேதாயுகத்தி
லையனைவந்தனையாற்றியரியவரந்தரவுயர்ந்தான்
மையிறவம்புரிந்ததுவாபரயுகத்திலையிரவாய்ப்
பையுரகபதிபணிந்துதனதுபருவரலொழிந்தான்.

இ-ள். உமாதேவியார் தருமத்தைச் செய்யுங் காலமாகிய
திரேதயுகத்தில், சிவபெருமானை வணக்கஞ் செய்து, அருமையா
கிய வரங்கொடுக்க வுபர்வை யடைந்தனன், குற்றமில்லாத தவத்
தைச் செய்த துவாபர யுகத்திலே ஆயிரம் வாய்களையுடைய படத்
தைக் கொண்ட ஆதிசேடன் வணங்கித் தனது துன்பத்தை
பொழிந்தான். (௬௮)

ஒள்ளிலவேற்குரிசில்கவுசலனூலாய்கந்தன்னிற்
சுள்ளலர் தூய்வழிபாடுபுரிந்துபரகதியடைந்தான்
வள்ளல்கன்னிகாரவனப்பெருமைநினைப்பினும்வாயால்
விள்ளினும்விள்ளருங்கதியுண்டெனசகூதன்னிளம்பினான்

இ-ள். நான்காவது யுகமாகிய கலியுகத்திலே, ஒளிபொருத்திய
இலைதொழில் முற்றிய வேலாயுதத்தை யேந்திய கௌசலராசன்,
தேன்பொருத்திய பூக்களைத்தூவி வழிபாடுசெய்து, முத்தியை
டைந்தனன், திருவருள் வன்னலாகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளி
யிருக்குங்கன்னிகார வனத்தின் பெருமையை நினைத்தாலும்,
வாயாற் சொன்னாலும், சொல்லுதற்கரிய முத்தியுண்டாமென்று
கூதமுனிவர் கூறினார்.

கன்னிகாரவனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௨௪௭.

உ

செவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஒன்பதாவது,

அக்கினிசேடர்

அருச்சுனைச் சருக்கம்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

சூதனை மீளவுந்தொழுதுசுடர்மணிவெண்

குழைதூங்கு

காதனையங்கியும்பணியுங்கவுசலனும்

பணிந்துவினை

வேதனை தீர்ந்ததைவிரைவில்விளம்புதிதொல்

வியாதனுக்கு

நீதனயனவனிகரியானென்றார்

நெறிநின்றார்.

இ-ள். செவஞான நெற்றியினின்ற முனிவர், சூதமுனிவரைப் பின்னரும் வணங்கி, ஒளி பொருந்திய அழகிய சககக் குண்டலத் தாங்குகின்ற திருச்செவியையுடைய செவபெருமானே, அக்கினி தே ஸனும் ஆதிசேடனும் கவுசலாசனும் வணங்கி, தீவினையாலுண்டா கும் துன்பத்தினின்றும் நீக்கியதைச் சீக்கிரமாகச் சொல்லீராக, பழமைபான வியாசமுனிவர்க்குப் புத்திரானையொத்த முனிவாகிய நீவிர் என்றனர்.

(ச).

அறுதொழின் மாமுனிவர் பணிசடைமவுலி
 யவனன்றிச்
 சிறுவிதியாற்றிய மகத்திற் செறிதேவர்
 முதலினரைக்
 கறுவியெறுழ்வலிவீரன் கடிகாலைக்
 கதழெரிநா
 வுறுகையிழந் துளநானிக்குள தபுத
 வரையுறைந்தான்.

இ-ள். அற்ற தொழில்நையுடைய பெரிய சிறந்த முனிவர்க
 ளாலே வணங்கப்படுகின்ற சடாமுடியையுடைய ஈசானருத்திரால்
 லாத தக்கன்செய்த யாகத்திற் போயிருந்த தேவர்கள் முகலாயி
 னேரை மிக்க வலியையினையுடைய வீரபத்திரமூர்த்தி கோபித்துத்
 தண்டினைசெய்த காலத்துச் சுவாலித்து எரிகின்ற அககினி தேவன்
 தன்னுடைய காவும் கையும் இழந்து மனம் வெட்கமுற்று வள்ளி
 மலையையடைந்தான். (௨)

காய்சினவெள்ளிடையுடையாய்கவரிதழ்மர்
 தொருபுடையாய்
 நீசினவபபட்டார்க்குநீயலது
 புகலுண்டோ
 சேய்சினவவாமனமுற்றிமைத்திழைத்த
 தாற்பயந்த
 தாய்சினவுதொழின் மீளத்தாயலது
 துணையுண்டோ.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தினையுடைய வெள்ளிய இடப
 வாகனத்தையுடைய கடவுளே! முருக்கமலர் போன்ற அதரத்தினையுடைய
 உமாதேவியை யொரு பாசத்துடையவரே தேவரீரால்

அக்கினி சேடர் அருச்சுனைச் சருக்கம்.௨0௯

கோபிச்சப் பட்டவர்க்கு தேவரீரல்லாமல் வேறு புகலிடமுண்டோ?
குழந்தைகள் மிக்க ஆசைபொருந்திய மனத்தினால் ஒரு குற்றத
தைச செய்யின் அவற்றைப் பெற்ற தாயானவள் கோபித்துக்
கொள்வாளாயின் அப்பிள்ளைகளுக்கு அத்தாயே யன்றி வேறு
துணையுமுண்டோ? (இல்லையென்றபடி.) (௩)

தக்கனுழியடைந்தபெருந்தவறுபொறுத்
தருள்கவென்றான்
மிக்கசூகரவரையில்விளங்குகன்னி
காரவனத்
தக்கினிசெல்கெனப்போகியையொன்பான்
றினம்பூசித்
துக்ககனல்வல்வினை தீர்ந்தொருதென்கீழ்த்
திசைபுக்கான்.

இ-ள். தக்கனுடைய யாகத்திற் சென்றிருந்த பெரியகுற்றத்
தைப் பொருத்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தான். (சிவ
பெருமான் அக்கினியைநோக்கி) மேம்பட்ட வராகமலையினிடத்து
விளங்குகின்ற கன்னிகார வனத்தில், அக்கினியே! சென்று பூசிப்
பரியாக வென்று திருவாய்மலர்நீதருள, அவன் அவ்வாறு சென்று
நாற்பத்தைந்து நினைம பூசித்துத் தாங்குகொண்ட வலிய தீவியை
னின்றும் கீவகித் தென்கீழ்த்திசைக்குசென்றான். (௪)

வன்னிவழுத்தலின்வன்னிநாதனென
வழங்கியது
தன்னிகரில்குறிவன்னிபுரமெனச்சார்ந்
ததுவனமும்

பன்னகவேந்தருச்சித்தபான்மையிவ்வா
 மெனவுளங்கூர்ந்
 துன்னருமாதவர்கேண்மினென்றொண்ண
 முனியுரைப்பான்.

இ-ள். கன்னிகார வனத்தின்கண் இருக்கும் தனக்கு நிகரில்
 லாத சிவலிங்கமானது அக்கினிதேவன் பூசுததமையால் வன்னி
 நாதனை வழுங்கப் பட்டது. அத்தலமும் வன்னிபுரமெனப் பெயர்
 பெற்றது. இனி, சற்பராசனாகிய ஆதிசேடன் பூசனைசெய்த தன்
 மையும் இவ்வாறென்று கூறுவேம். மனமகிழ்ச்சி கூர்ந்து, நினைத்
 தற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கேட்பீராக வென்று,
 குதமுனிவர் சொல்வாராயிறேர். (௫)

மகதிவினைக்கிழவன்புணர்ப்பின்மனங்
 கொதித்தெழுந்து
 சிகரமேருவைமறைத்தகணபணத்தீ
 விழிச்சேட
 னிகலியூதைக்குடைந்துவெள்கியிரு
 நிலத்தொருகா
 னிகரின்மாதவந்திளைத்துவின்றுநெடு
 நாட்கழித்தான்.

இ-ள். மகதியென்னும் யாழிளையுடைய நாரத முனிவரது
 உபாயத்தால் மனஞ் சினங்கொண்டெழுந்து கொடு முடிக்கோ
 யுடைய மேருமலையை மறைத்த கூட்டமாகிய படங்கிலையும் அக்
 கினிகாலும் கண்களையு முடைய ஆதிசேடன் பகைகொண்
 டெதிர்த்த வாயுதேவனுக்குத் தோற்று வெட்கமுற்றுப் பெரிய பூமி
 யினிடத்து ஒரு காலத்து ஒப்பில்லாத பெரிய தவத்தைச் செய்து
 அதனுல் இளைப்புற்று நின்று பலராட்சித்தான். (௬)

அக்கினி சேடர் அருச்சுனைச் சருக்கம். ௨௧௧

துளங்காதத்தவித்துணவுதுறந்துதூங்

கியபபணிப்பால்

விளங்கொணரதன்மகதிபாழினிசை

வருவித்துக்

களங்காணுமணிமிடற்றோன்பாடல்கரை

யக்கறைநதா

னுளங்காணுமுணர்வொடுங்கேட்டுருகி

னுரகாபதி

இ-ள். மனக்கலக்க மின்றிப் பஞ்சேத்திரியங்களுக்கும் அடக்கி உணவை விட்டு யோகரித்திரையிலிருந்த ஆதிசேட னிடத்து விளங்காரின்ற அழகிய நாராதமுனிவாசென்று மகதி வீணையினின் றும் இசையையெழுப்பிக் கருமைவிளங்கும் திருக்கண்டத்தினை யுடைய சிவபெருமானது சாமகானவகளை மனங்கரையும்படி பாடி னார் ஆதிசேடன் அப்பாடல்களை மனத்தால் அரியப்படுகின்ற நல் லறிவோடும் கேட்டு மனமுருகினான்.

(௭)

எதிரிறைஞ்சினேன்றனைப்பார்த்திதுமுயன்ற

தெவண்கொலெனச்

சதுமறைமாமுனிகேட்பச்சதாகதியை

வெல்லவென்றான்

கதுமெனப்போகுதிகன்னிகாரவனத்

தீரமதி

நதிபுனைவேணியன்பெரியநாயகனை

வழுததுகென்றான்.

இ-ள். எதிரில்வந்து வணங்கிய ஆதிசேடனைப் பார்த்து இந் தவத்தைச் செய்வது எதற்காக என்று நான்கு வேதங்களிலும்

வல்ல நாரதமுனிவர் கேட்ப ஆதிசேடன் வாயுதேவனை வெல்லு
தற்கு என்கூறினான். (அது கேட்ட முனிவர்) சர்ப்பவேந்தே
கன்னிகார வனக்கரைக்கு விரைவாகப் போகக் கடவாய். ஆங்கு
எழுந்தருளி யிருக்கும் ஷங்கா நதியைத் தரித்த திருச்சடையை
யுடைய பெரிய நாயகனைப் பூசிக்கக்கடவாயென்று கூறினார். (௮)

நாரதன் சொற்றதுகேளாநாகபதி

மேவுகன்னி

காரவனத்திறைவன்மலர்க்கமலபத

நனிவழுத்தி

யாரவருச்சனை விதியெண்ணுறு திவா

வாற்றுதலு

மீரமதிக்கண்ணியவன்மீவள்ளேற்றிலெழுந்

தருளினான்.

இ-ள். நாரதமுனிவர் சொன்னதை ஆதிசேடன் கேட்டு
உன்மை பொருந்திய கன்னிகார வனத்தின்க ணிருக்கும் சிவ பெரு
மானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மிகவும் வணங்கி மன
ஒருமையுடன் அருச்சுனையை விதிப்படி நாற்பத்தெட்டுநாள் செய்
தலும் குளிர்ச்சி பொருந்திய சூத்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான்
வெள்ளிய இடபவாகனத்தின் கண் எழுந்தருளினார். (௯)

ஆயிரமாயிரங்கோடியவர்கதிரா

தவர்கெருங்கு

மாயிரமாயிரங்கோடியாதவரில்

வீடுகளியோ

அக்கினி சேடர் அருச்சுனைச் சருக்கம.உகந.

ராயிரமாரணமோதுமாயிரநா

மங்களுமீ

ராயிரநாவாற்றுதித்தானாயிரமா

முடிச்சேடன்.

இ-ள். பத்துலட்ச கோடியாக விளங்கும் கிரணங்களை யுடைய சூரியர்கள் மிக்க ஒளியையுடைய பாமசிவனது, பல்வகைப்பட்ட வேதங்கள் சொல்லுகின்ற ஆயிரம் திருநாமங்களையும், ஆயிரம்பண மருடங்களையுடைய ஆதிசேடன் தனது இரண்டாயிரம் காலினாலுஞ் சொல்லித் துதித்தான். (40)

வேட்கையாவுளகேட்டியனநதவென

விளம்பவண்ணல்

பூட்கைவீழூரியுரிவைபுனைபுனித

நினதுமலர்த

தாட்கையாலருச்சிப்பச்சதாகதியைச்

சயிக்கவருள்

கேட்கையாவனவிவைகளெனத்தாழ்ந்து

கிளத்தினான்.

இ-ள். சிவபெருமான் ஆதிசேடனைத் திருநோக்கஞ் செய்து அந்தனே! உனது விருப்பங்கள் எவையுள்ளன? அவற்றைக் கேட்டுத், என்று சொல்ல, யானைத் தோலையுடையாகப் போர்த்த பரிசுத்தரே! தேவரீரது திருவடிகளை நெறியோடு அருச்சுனை செய்யவும் வாயுநவைவெல்லவும், அருள்செய்தலே என்னுடைய வேண்டுகோளென்று வணங்கிச் சொன்னான். (41)

இன்றுமுதனமையருச்சித்தெஞ்ஞான்று

மீவணிருத்தி

யின்னுமுதற்பூணாகநாணாக

வெமையடைதி

யின்றுமுதலுலவைநினக்கிரையாக

நுகர்வாயா

லின்றிவைநல்கினமென்னாக்குறியிலெழுந்

தருளினான்.

இ-ள். ஆதிசேடனே இற்றைத் தினம் முதலாக இவ்விடத் தில் அருச்சுனன் செய்திருப்பாயாகில், இற்றைத்தினம் முதல் எமக்கு ஆபாணமாகவும் வில்லி னானாகவும் எம்மை அடையக்கடவாய். இந்த காளமுதல் வாயுவை உனக்கு உணவாகக் கொண்டு உண்பாயாக. இவ்வாங்களை உனக்குக் கொடுத்தே மென்று சிவலிங்கத்தில் மறைத்தருளினார். (கஉ)

பணிபணியாதலினாகாபரணனெனும்

பெயர்காள

மணிமிடற்றோற்காகிவழங்கியதுகன்னி

காரவனந

திணிநிலத்திற்புயங்கபுரமெனத்திகழ்ந்த

தருமறையீ

ரணிகொள்கவுசலன்பரணையருச்சித்த

திறனரைவாம்.

இ-ள். அரிய வேதங்களை அறிந்த முனிவர்களே ஆதிசேடன் ஆபாணமானமையால் நாகாபாணனென்று நஞ்சார்ந்த கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானாகுபுப் பெயர் வழக்கத்தில் வந்தது. தின்மை யாகிய பூமியின் கண்ணுள்ள கன்னிகாவனம் என்பதும் புயங்க புரமென வழங்கியது. அழகினையுடைய கௌசல ராசன் சிவபெரு மானை அருச்சிததவகையை இனிமேற் கூறுவாம். (கஃ)

அக்கினி சேடர் அருச்சுனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் உகஉ.

உ
சிவமயம்,
வேலுமயிலுந்துணை.
பத்தாவது,
மௌசல சேடன்
அருச்சுணைச் சருக்கம்.

உலி நிலைதுறை.

கொழுமலர்த்திருவுங்கலைமடந்தையுங்கொற்றந்
தழுவுமங்கையுந் திருவமுந்தருமமும்வயங்கி
யெழுநிலக்கணியாய்த்திசையெங்கணுஞ்சீர்த்தி
முழுநிலாககதிர்பரப்புமத்திரிகிரியெனுமுதூர்.

இ-ள். கொழுமையாகிய தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் இலக்
குமி தேவியும் சாகுவதி தேவியும் தனலககுமியும் தரும லக்குமியும்
விளங்கி, எழுலகங்களுக்கும் ஓராபாணமாகி, திக்குக ளெவ்விடத்
தும் தன்புகழாகிய பூண சத்திரிகையைப் பரப்புகின்ற அத்திரிகிரி
என்னும் ஓர் பழைய ஊரொன்று உளது. (4)

கற்றவர்க்கொருதுணைகலிக்கிருநிதிக்கடவுள்
பற்றலர்க்கரிமாவடைந்தவர்க்கருட்பரவை
மற்றைநீணிலங்குளிராப்புறவருமதிக்குலவன்
கொற்றவென்குடைக்கோமனங்குசத்துசவரசன்.

இ-ள். படித்த புலவர்களுக்கு ஒப்பற்ற சகோதரன், வறு
மைக்கு இரண்டாகிய சித்தி தெய்வமாகும், படைவர்க்கு ஒருசிலகம்,

தன்னைச் சாணாக வந்தடைந்தவர்க்கு அருட்டடல், எல்லா கிலங்
களுங் குளிர்மையுண்டாகத் தோன்றுகின்ற சந்திராகுலத்தோன்,
வெற்றி பொருந்திய வெண்குடையை யுடைய அரசன் அங்குசத்
துசன் என்னும் நகரத்திற்கு அதிபதியானவன். (உ)

இழைத்தமாதவத்துதித்தசேயின் பமன் பூநிக்
குழைத்தநெஞ்சினன் ஞான நூற்கேள்வியன்கொண்மூத்
தழைத்தசெங்கயன்றடவுவாட்படையினன் றளக்
கழைத்தடஞ்சிலைக்காமவேள்கவுசலனென்போன்.

இ-ள். உலக மெல்லாம் செயத பெரிய தவத்தினுற் பிரத்த
வன், இன்பமும் அன்புஞ் சூரது இளகிய மனத்தினை யுடையவன்,
ஞானநூல்களை நல்லாசிரியரிடவ கேட்டவன், மேகங்கள் குடி
யிருந்தாற்போன்ற சிவந்தகைகளை யுடையவன், உறையுட் சொரு
கப்பட்ட உடைவாளை யுடையவன், முதலுக்களை யீனும் நீண்ட
கரும்பாகிய வில்லைததரித்த மன்மதனைப் போன்றவன், அவன்
பெயர் கௌசல னென்பது. (ங)

கரைந்தவுள்ளமுங்கலைமதிக்கண்ணியனருளில்
விரைந்தவார்வமும்பல்லுயிர்த்தொகையின்மேல்விழைவுஞ்
சூரந்தபேரருளுடைமையுங்கண்டுதொல்லுலகம்
புரந்ததந்தையுமமைச்சருமுவகையிற்பொருந்தார்.

இ-ள். இளகிக் கணித மனமும் ஒருகலையை யுடைய பிறை
மதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறுதற்கு
விடைந்த செல்லும்அன்பும், பல உயிர்க்கூட்டங்களின்மீது விருப்
பும், ஊற்றெடுக்கின்ற பெரிய அருளுடைமையும் அக கௌசல
குமாரனுக்கு இருந்தல் கண்டு பழைய உலகத்தைக் காத்த தகப்ப
னும் மந்திரிமார்சனும் மிக்கமகிழ்ச்சியை யடைந்தனர். (ச)

மணவணித்திறனாற்றிமாற்றலர்திறைவழங்கக்
கணமணிச்சுடர்மா முடிசுவிழ்த்தினன்றாதை

கௌசலசேரன் அருச்சுனன் சருக்கம். ௨௧௭

துணைவரைப்புயப்பூச்சுமையிறக்கினன்சுதன்ற
னிணைவரைப்புயத்தேற்றினனோற்றவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். விவாகச சடங்கையுஞ் செய்வித்துப் பகைவர் பாவரும் திறைப்பொருள் கொடுக்கும்படியாகவுந் தன் குமாரனுக்குப் பட்டாபிடேக விதிசசடங்கைசெய்து சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தை யுஞ் சூட்டினான், அதனால் தந்தையான அரசன் இருபுயங்களினுஞ் சுமந்த பூமிபாரத்தை யிறக்கினான், அப்பாரத்தைத் தன் மகனது மலைபோன்ற இரு புயங்களினும் ஏற்றினான், ஏற்றித் தான் தவஞ் செய்து இருந்தான். (௫)

தந்தைநல்கியதிருவமுந்தனதுதொல்லுணர்வுஞ்
சுந்தையிற்றெளிந்துலகெலாந்திகிரியொன்றுருட்டி
மந்திரக்கிழவோர்புகன்மனுநெறிநடாத்தி
யைந்தருப்பணிகவுசலனரசவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். தன் தந்தை தனக்குக் கொடுத்த செல்வங்களையும், தனதுபழைய அறிவையும் மனத்திற் றெளித்தறிந்து, உலகமுழுதி னும் ஏகசசக்கராதிபத்தியுஞ் செலுத்தி, மந்திரிமார்கள் சொல்லும் மனுதருமவழியை நடத்தி, சந்தானம், அரிசசந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஐந்தருக்களும் வணங்குகின்ற கௌசலரரசன் அரசுசெய்திருந்தான். (சு)

இருந்துசில்பகலகன்றபினிருங்களிற்றுரியோன்
றிருந்துசேதிமம்பரசவானுள்ளிடைத்தெரிந்து
வருந்துருதுலகளிப்பிரென்றமைச்சரைவைத்துப்
பொருந்திறற்படைபொருநரோடெழுந்துபோயினனால்.

இ-ள். இவ்வாறு அரசு வீற்றிருந்து சிலநாட்சென்ற பின்னர், பெரிய யானைத்தோலைப்போர்த்த சிலபெருமான் எழுந்தருளியிருக் கின்றசேதுமுதல் இமயமலையீருகவுள்ள தலங்களெல்லாவற்றையும்

உகஅ

பழநித் தலபுராணம்.

வழிபடவேண்டுமென்று மனத்தினினைத்து, வருத்தப்படாமல் உலகத்தைக் காப்பீராகவேன்று மஃதிரிமாரைத் தன்னிடத்திற்கு சியமித்து, போர்செய்யுந் தொழிலில் வல்ல சேனைகளுடனும் அரசர்களுடனும் எழுத்துசென்றன். (ஏ)

காசியும்பிறதலங்களுங்கடிமலர்தூவி
யேசிறிண்ணர்கண்மலர்புனையிடனுமேனையவும்
பாசிழைப்பரைதவம்புரிபதிமுதலனவும்
பேசருந்தழந்திரீபழமலைமுதற்பிறவும்.

இ-ள். காசித்தலமும் பிற தலங்களுஞ் சென்று வாசனை பொருத்திய புட்பவகளைச் சொரித்துவணங்கி, குற்றமில்லாதகண்ணப்பநாயனார் தமது கண்ணாகியமலரைச் சாத்தியகாளத்திலேயும் ஏனைய தலங்களும், பசிய ஆபாணங்களைத் தரித்த உமாதேவியார் தவம் புரிந்த திருக்கேதார முதலிய தலங்களும், சொல்லுதற் கரிய திருவண்ணாமலை விருத்தாசல முதலிய பிறதலங்களும். (அ)

நடித்தபொற்பொதுமுதனீர்நாட்டுளநகரும்
வடித்தமுத்தமிழ்மதுரையுங்குமரியும்பிறவுந்
கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாட்டினிலெழுபதியுந்
கடித்திகழந்தமென்மலரினாற்கைகுவித்திறைஞ்சி.

இ-ள். அநவாத திருத்தாண்டவஞ் செய்தருளுந் கனகசபை முதலாகிய சோழநாட்டின்கணுள்ள தலங்களும், தெளிந்த இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் முத்தமிழ்களும்பொருத்திய மதுரை குமரிமுதலிய தலங்களும், வெற்றிக்கொடி நாட்டிய நீண்டவிலையேந்தியசோழநாட்டின்கணுள்ள எழுதலங்களும்சென்று வாசனைமழும் மிருதுவான பூக்கன்கொண்டு கைகூப்பி வணங்கி, மல்லலம்புகழ்க்கொங்குநாட்டொருமலைச்சாரல் செல்லலுந்தருமிடைந்துகிள்ளிடுகில்லென்னக்

கௌசலசேரன் அருச்சுனேச் சருக்கம். ௨௧௯

கொல்சினப்புலிவயப்புலிசுஞ்சரங்கலைமான்
பல்விவங்குறையொருவனமிருப்பதுபார்த்தான்.

இ-ள். வளப்பம் பொருந்திய சீர்த்தியையுடைய கோக்குதே
யத்தின்கணுள்ள, ஒரு மலைப்பக்கத்திற் போதலும், மாங்கள் கெ-
ளுங்கி, சிள்வண்டு சில்லென்று ஒலிக்க, கொல்லுகின்ற கோபத்தை
யுடைய புலியும் சிங்கமும் யானையும் கலைமானும் முதலான பலமிரு-
க்க எரிருப்பதான ஒருகாடு இருப்பதைக் கண்டான் (கௌசல
ராசன்.) (௧0)

பார்த்திவன்புடைத்தூ துவர்ப்பார்த்தனன்று தர்
சீர்த்தவேத்திரர்வேட்டைமேற்செலவெனத்தெரிந்து
கூர்த்தவைங்கணைக்கொடுந்தொழிற்புரினரைவிளிக்கக்
கார்த்தடம்புயலிழிந்தெனக்கடிதின்வந்துற்றார்.

இ-ள். கௌசலராசன் பக்கத்தினின்ற தூ துவர்களைப் பார்த்-
தான், தூதர்கள் அழகிய பிரம்பு தாங்கினவராய் வேட்டைத் தொ-
ழில்மீது செல்லவென்று நினைத்து, கூரிய பாணங்களை யுடைய
கொடுங் தொழில்கொண்ட வேடர்களை யழைக்க. அவர், கார்காலத்-
துப் பெரிய மேகங்கள் இறங்கி வந்தாற்போல வந்தனர். (௧௧)

வெஞ்சினத்தினர்பொறித்தழல்விழியினர்லைக்
கஞ்சுகத்தினர்கச்சினர்கழலினர்கமஞ்சுருன்
மஞ்சுடித்தனவார்த்தையர்மறலியிற்கொடியர்
சுஞ்சியிற்புனைவாகையர்கொடுமரக்கிராதர்.

இ-ள். வில்லை யேந்திய அவ் வேடர்கள், மிக்க கோபத்தினை
யுடையவர், அக்கினிப் பொறிகளைக் கான்று கடுகின்ற கண்களை
யுடையவர், கச்சினையுடையவர், வீரக்கழல் அணிந்தவர், கிறைந்த
கருவுடைய மேகங்கள் இடித்தாற்போன்று வசனிப்பவர், யமனி
ஆங் கொடியவர், தலைகுடமியிற்சுற்றிய வாகைமாலையையுடையவர்.

சூரொழுக்குறத்தொழுதனர்கட்டுடியெறிந்து
வாரொழுக்கினர்மணிவலைபிணித்தனராத்தி
நாரொழுக்கியகண்ணிகணிறைத்தனர்நவிலும்
காரொழுக்கெனத்துவைத்தனர்கலைத்தனர்விலங்கு.

இ-ள். மலைத் தெய்வத்தை யொழுகு பொருந்த வணங்கி
னர், வாயகன்ற குறிஞ்சிப் பறையை முழக்கி, வார் பூட்டினர்,
சிறந்த வலையைக்கட்டினர் ஆத்திப் பூவாலாகிய மாலைகளை நிறையச
சூடினர், சொல்லப்பட்டமேகத்தின் ஒட்டம்போல நடந்துவிலங்கு
களைத் தூத்தினார்கள். (௧௩)

செந்நிறத்தவெண்ணிறத்தனகரியதீவிழிய
பின்னெடுஞ்சுருள்வாலவாளெயிற்றமும்பேழ்வாய்
முன்விழுந்ததோர்செவியநீண்முகத்தவான்குரைய
வின்னபன்னாடமலிகள்விரைந்தெழும்வனமெங்கும்.

இ-ள். சிவந்த நிறத்தை யுடையனவும், வெள்ளிய நிறத்தை
யுடையனவும் கரியனவும், அக்கினிபோன்ற கண்களையுடையனவும்
பின்னர் நீண்ட சுருண்ட வால்களையும் வெள்ளிய பற்களையும்
கொல்லுகின்ற பெருதத வாய்களையும் முன்னர்த் தூங்கும் காது
களையுமுடையனவும், நீண்ட முகத்தை யுடையனவும் பெரிய
குளம்புகளை யுடையனவும் ஆகிய இத்தன்மையனவான பலராய்க்
கூட்டங்கள் காடி வவ்விடத்தும வேககொண்டு எழுந்திருக்கும்.

கலி விருத்தம்.

சூழ்கொலைவேடர்துவக்குவலைக்கே
வீழ்குவசிந்திவெருண்டுகைவேழம்
போழ்குவசென்னிபுடைத்தபுணரீரின்
மூழ்குவயீனமுழங்குவசிங்கம்.

கௌசலசேரன் அருச்சுனன் சருக்கம். ௨௨௧

இ-ள். சுற்றிய கொலைத்தொழிலை யுடைய வேடர்கள் கட்டிய வலைக்குள் யானைகள் சிதறப்பட்டுப் பயந்து விழுவன, சிங்கங்கள் அடித்த அடியினால் மண்டைபிளந்து, ஒழுகும் இரத்தத்துள் முழுகுவ, பின்னர் எழுந்த முழுவருவன. (௧௫)

பெய்வனவாளிபிழைத்துவெகுண்டு
நெய்யெரிகால்விழிசீறிநெருங்கி
யொய்யெனவானியுடம்பிடியோடு
மெய்யுயிர்போயெதிரீழ்வனவேங்கை.

இ-ள். புலிகள் செலுத்தப்பட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோபமுற்று, நெய்சேர்த அக்கினிபோன்ற பொறிகளைக் காலுகின்ற கண்கள் கோபித்துநெருங்கி, திடீரெனத் தாலிப்பாய்ந்து, வேடர்கையாற் செலுத்தப்பட்டவேலாயுதத்துடன் உயிர்மாண்டுவிழுவன.

போர்புரிமள்ளர்புறத்தொலிகேளாப்
பேர்வனபொங்கர்பிடுங்குவபின்பே
சோர்பிடிநேடுவகுழ்குவமீள்வ
வீரெனவாழ்குழிவிழுவவேழம்.

இ-ள். போர்த் தொழிலைச் செய்யும் வீரரது பக்கத்தொலிகளைக் கேட்டுத் தம்மிடத்தை விட்டுப் பெயர்வன, மாங்களைப் பிடுங்கியெறிவன, பின்னர்ச சோர்கின்ற பெண்யானைகளைத்தேடிச் செல்வன, தம்மைச சூழ்ந்திருக்கும் இனங்களைத் தேடிப்போவன, வீரென்று படுகுழியுள் விழுவன யானைகள். (௧௭)

கண்ணியிலாவிசைநாந்துகழிந்தும்
பண்ணியநாண்வலையிற்பலவாயுந்
திண்ணியவாளிசிறைதப்பவுலர்ந்து
மெண்ணில்லங்கினமின்னணமெய்த.

இ-ள். வேடர்களா விடப்பட்ட கண்ணிகளி லகப்பட்டு உயிர் வருத்தியிறத்தும், கட்டிய கயிற்று வலையில் பல அகப்பட்டன வாசியும், வலிமையுள்ள அம்புகள் துணிக்க இறத்தும், அனவல்லாதமிரு கக் கூட்டங்கள் இவ்வாறு அழிய. (௧௮)

மாய்ந்தகலைக்குலமோடினமான்கள்
வீந்துமுயிர்த்துயிர்னிம்மியுமோய
றோய்ந்தவரோடுயிர்தோற்றமின்னொரு
மேய்ந்துயிர்கொண்டிடைவாரையுமொத்த.

இ-ள். இறந்த கலைமான்றோடன் இளமையாகிய மான் டங்கள், இறந்தும், கெட்டுயிர்ப் பெறிந்தும், தம்முயி ராகுகியும் இளைத்தல், தம்மையணைந்த நாயகரது உயிரையிழந்த பதிவிரதை களையும், குற்றயிர்கொண்டு வருந்துவாரையும் போன்றது. (௧௯)

வேடர்கைவாளிபிழைத்துவெகுண்டு
பாடுறுநாண்வலையிற்பொக்க
ளோடிவினைக்குள மொல்குநரீள
வாடிமனைக்குண்மயங்குதல்போன்ற.

இ-ள். வேடர் கையினின்றும் விடுபட்ட அம்புகளுக்குத் தப் பிக்கோபித்துப் பககத்திலிருந்த கயிற்று வலையில் அகப்படும் மிரு கங்கள் எவ்வாறிருந்ததெனில், தீவினைக்குப் பயந்த ஒடி மனம் வருத்தகின்ற விரத்தர் திரும்பவும் வாட்டங் கொண்டு சமூசாத் துள் வந்து மயங்குதல் போலும். (௨௦)

நூலுறுநாண்வலைநூ நியமாவிற்
கோலியவாளிகுனிப்பமெய்சோர்வ
ஞாலம்வெறுத்தகல்வோர்நனிகன்மத்
தாலலர்வாளியடுந்தொழில்போலும்.

கௌசலசேரன் அருச்சுணைச் சருக்கம். ௨௨௩

இ-ள். தூலினூற் கட்டப்பட்ட கயிற்று வலையையறுத்துவெளி வந்த மிருகங்களில், (வில்லிற்) சந்தித்து விடுத்த அம்புகள் சென்று தைக்க, அதனால் உடல் சோர்ந்து விழுந்தன்மை, உலக வாழ்வை வெறுத்துச் செல்லும் ஞானியர்கள் மிகுந்த கண்மத்தினால், மண்மத னது புட்பாணங்களால் வருத்தப்படுதன்மைபோலும். (௨௧)

சிந்தவராகமுறுஞ்சினமூரி
வந்தவராகமருண்டு வெகுண்டி
நொந்தவராகவெதிர்த்துயிர்நூறு
மந்தவராகவநந்தமுலர்ந்த.

இ-ள். கடலினிடத்துள்ள அந்தச் செவ்வனல் போலுங் கோ பத்தையுடைய வலிமைகொண்டு வந்தபன்றிகள், அசனது சேனை நனைக்கண்டு மயங்கிக் கோபித்து, பகைவரால் வருத்தப் பட்ட வரைப்போல எதிர்த்துப் போர்புரிந்து, உயிரை விடுகின்ற வாழ் வால் முடிந்தார்போல அளவில்லாதன இறந்தன. (௨௨)

வெருவுவவெழுவனவிழுவனமுயல்கள்
வருவனபிரிவனமருள்வனமரைக
ஞருள்வனதிரிவனவுழல்வனவுளியந்
துருவுவவிரிகரிதுடியடிபிடுகள்.

இ-ள். முயல்கள்பயப்படுவன, மேலெழுத்துதுள்ளுவன, கீழே விழுவன, மரைகள் ஒன்றோடொன்று கூடிவருவன, பிரித்து செல் வன மருண்டோடுவன, கரடிகள் உருளுவன, எங்கணுந் திரிவன, புழுலுவன, பரத்தயானைகளும் பெண்யானைகளும் உடுகைபோன்ற கால்களையுடைய யானைக்கன்றுகளும் ஒடிச்செல்வன. (௨௩)

செருவிடைசருவுவசிலசிலமிருகங்
குருதிகள்செரரிவனசுரைகடல்புடைமே

லெருவைகள்விரிவனவிரைவனகுருகு
பொருநர்கணிரைநிரைபுரிவனபொழுதில்.

இ-ள். யுத்தமுனையில் எதிர்த்தன சில மிருகங்கள், இரத்தத்
தைப் பொழிவன சில மிருகங்கள், ஒலிக்கின்ற அவ்விரத்தக் கட
லின்மேல் பருத்துகள்வந்து விழுத்து பரவியிருக்கும், பறவைகள்
ஒலிப்பன, போர் செய்வார் வரிசை வரிசையாக நின்றுயுத்தத்தைச்
செய்யுங் காலத்தில். (௨௪)

நீர்மலிவேணியனீட்டுளோபைந்
தார்மலிவேநதுதவப்பயனோதண்
கார்மலிசாரலெழுந்ததுகாசி
லோமலிகின்றபொன்னின்வடிவோர்மான்.

இ-ள். நீர் நிறைந்த திருச்சடா முடியை யுடைய சிவபெருமா
னது திருவருளோ, பசிய மாலை விளங்கிய கௌசல ராசனுடைய
தவத்தின் பிரயோசனமோ, டிகிழ்ச்சி பெருகுதற் கிடமான குற்ற
மில்லாத பொன்னிறமான வடிவத்தையுடைய ஒரு மாணுனது
குளிர்ந்த மலைச்சாரலினக ணீன்றும் தோன்றிற்று. (௨௫)

கண்டனர்பின்புதொடர்ந்துகவன்றே
பெண்டகர்போலவணின்றுபெயர்ந்தா
ரெண்டிசைகாவலவிண்டொரிறுமபூ
துண்டதுகேளெனவொண்கைகுவித்தார்.

இ-ள். அரசனது சேனைகள் அநதமாண்ப்பார்த்து, அதன்பின்
ணர்த் தொடர்ந்துசென்று, அது அகப்படாமையால் வருந்தி, பேடி
கள்போல அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பினவராய் மன்னனிடம்
வந்து, எட்டுத்திக்குகளுக்கும் காவலாயிருக்கும் மகிபதியே! இவ்
விடத்து ஓர் ஆசசரியம் இருக்கின்றது. அதனை (தயை கூர்ந்து)
கேட்டுகிதி என்று அழகிய தமது கையைக்குவித்து நின்றனர். (௨௬)

கௌசலசோன் அருச்சுனச் சருக்கம்.௨௨௫

செம்பொனிறஞ்சுதைசேர்ந்து தல்சென்னிக்
கொம்புமெய்ந்நான்குமுழந்திகழ்கோலம்
பைம்பொறிமான்வெருள்பார்வையதிங்கே
வம்பவிழ்பொங்கரின்வரததையென்றார்.

இ-ள். சிவந்த பொன்னிறமும் வெண்ணிறமுடைய கெற்றி
யும், சிரத்தின்க ணுள்ள கொம்பர்களும், நான்குமுழங்களை யுடைய
வடிவமும், பசிய புள்ளிகளும், வெருண்டகோக்கமும் உடைய ஓர்
மான்வாசனைபாந்த வனத்தின்கண் வந்தது ஐயனே ! என்று
கூறினார் (௨௨)

வேட்டமிழைப்பவர்மாற்றம்விழைந்தே
சேட்டெழின்மார்பிறைசென்றதுகண்டான்
வாட்டமினவ்வியைவெளவுதுமென்னுக்
கோட்டுவில்வாளிகைக்கொண்டுதொடர்ந்தான்.

இ-ள். வேட்டை யாடுதலைச் செய்பவாது சொற்களை விரும்
பிக்கேட்டு, பெருமை பொருத்திய அழகினைக் கொண்ட மார்பினை
யுடையகளைசல ராசனும் போய அதனைப் பாராததான், வாடுதலில்
லாத அந்தமானைக் கவாவேமென்று வளைத்த வில்லையும் அம்பையும்
கையிற்கொண்டு தொடர்ந்தனன். (௨௩)

காவுதநாலஃதோர்கணமாகப்
போவதுவானகமோபுவியோகால்
பாவுவதோவுழைபார்மனனேவு
மேவதுபோமுனமேழ்வரைதாவும்.

இ-ள். இந்த மாணுது காங்கு காததூரவழியை ஒரு கணத்
திற் குன்னாகத்தாண்டிச்செல்கின்றது, ஆகாயத்திலோ பூமியிலோ
இதன்நால்கள் பாலிச் செல்வது, பூமியின்கண் மனோ வேகமாகச்
செலு

செல்கின்றது, நமது அம்பு செல்வதற்குமுன்னர் ஏழ்மலைகளையும்
தாண்டிச் செல்லு கின்றது. (௨௬)

நெஞ்சநினைக்குமுனீணிலவேந்தன்
வெஞ்சமர்வில்லுமிழ்வுங்களைசேண்போ
மெஞ்சலிசாயகமேகுடனேகு
மஞ்சினுமாருதவைப்பிஹுமோர்மான்.

இ-ள். மனம் நினைத்தற்றொழிலைச் செய்தற்குமுன் நீண்ட
பூமிக்கு அநிபனாகிய கௌசல ராசனது, கொடிய யுத்தத்தில் வல்ல
வில்லினின்றும் விடப்படும் வெவ்விய அம்புகள் ஆகாயத்திற்றாவும,
அவ்வாறாயபாணங்கள் பேரதற்கு முன்னரே, ஒப்பற்ற மாணானது
மேகமண்டலத்தினூடே தாவிச் செல்லும். (௩௦)

கேழ்கிளராசைகெழீஇயசரங்கள்
குழ்கருமாவரைதோய்ந்ததுகாணு
னேழ்நிலவேந்தெழில்வில்லிடமேந்தி
வாழ்கன்னிகாரவனத்துளடைந்தான்.

இ-ள். கிறம் விளங்குகின்ற திக்குகடோறும் மருவிய பாணங்
கள் சுற்றிய வராகமலையிற் சென்றழுகியதை அறியாதவராய், சப்த
நீவுகளுக்கும் அரசனாகிய கௌசலமன்னன், அழகுடைய வில்லைத்
தன்னிடம் தரித்துக் கொண்டு, மான் இருந்த கன்னிகார வனத்
துள்ளே சென்றான் (௩௧)

அறுசீர்க்கழநேடிலடி யாசிரியவிர்த்தம்.

மல்கைமம்மராற்றும்பைம்பொன்சாரங்கஞ்செம்மல்
செல்கெழுகன்னிகாரவனத்திடைச்சேர்ந்தகாலத்
தொல்லையவினைப்பயன்களளவவைதுய்க்குமேல்வை
வல்லையின்மயக்கநல்லுயாயையிற்போயிற்றன்றே.

கௌசலசேரன் அருச்சுணைச் சருக்கம்.௨௨௭

இ-ள். பலவகைப் பட்ட மயக்கங்களைச் செய்த பசிய பொன் போன்ற மானுனது, பெருமையிற்சிறந்த மேகங்கள் நிறைந்த கன்னிகாவனத்தைச் சேர்ந்த போதில், பழைய வினைகளது பிரயோசனங்களின் அளவை அதுபலித் தொழுக்கு மிடத்து, விராவில் மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் மாயை யொழிவதுபோலக் காணப் படாதாயிற்று. (௨௨)

அவ்வனத்தொருசாராதனிணிழனின்னுபொன்மா
னெவ்வனத்தகன்றுபொயிற்றிணிப்புரிவதியாதென்னுத்
கௌவனப்பநழிமன்னன்கவலுறுங்காற்காணுக்கி
மௌவனக்கிராதரும்போர்மன்னரும்வந்துபுக்கார்.

இ-ள். அக்காட்டி நெரு பக்கத்துள்ள அழகிய குளிர்ந்த சோலையினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மான் ஆனது, எக்காட்டி னிடத்துச் சென்று ஒளித்ததோ? இனி யாம் செய்வது என்னை யென்று, கௌவுகின்ற கூறிய அம்பினை யுடைய அரசன் துன்ப முறுவ காலத்தில், அக்காட்டை நோக்கி, குறிஞ்சிப்பூச குடிய வேடர்களும யுததத்தில் வல்லஅரசர்களும் வந்து புருந்தனர். (௨௩)

மள்ளரைநோக்கிநீவிர்வருதிரால்வாவிக்கவல்
வெள்ளம்யாண்டுளதென்னாற்குவிரைவினிற்போகிநேடிப்
பள்ளநீர்தசுமபிறபெய்தாராபரிசனமீண்டுமுண்ணக் [ன்.
கொள்ளுநீர்கொணாவானபோலக்கடவினிற்ருளித்தான வெய்யோ

இ-ள். வீரர்களைப்பார்த்துநீங்கள் தடாகம், கிணறு என்பவற் றின் நீர் எவ்விடத தீருக்கின்றது தேடிக் கொண்டு வருவீராக என்றுகேட்க அரசனுக்கு (அந்நீர் கொண்டு வருமாறு) சென்று தேடி, நீர்நிலைக்கணுள்ள சலத்தைக் கும்பத்தின் மொண்டு வந்தார், பின்னரும் சேனைகளும் பருகுதற்கு வேண்டும் நீரைக் கொண்டு வரத் தான்செல்பவனைப் போல மேலைச்சமுத்திரத்திற் குரியன் குளித்தான். (௨௪)

௨௨௮ . ப்ழநித் தலபுராணம்.

திம்புனல்கொணர்ந்தார்தம்மைச்செம்மலுமம்மெலோதிக்
காம்புநல்லிளமென்றோளிகணவனைத் தொழினல்லாதி
யாம்புனலருந்தேழுண்மினெம்மொழிவழாதுநீர்
தாம்புனலென்றானுண்டாரேவலிற்றடையொன்றில்லார்.

இ-ள். இனிய நீர் கொண்டு வந்தவரை யாசன் பார்த்து, அழ
கியமிருதுவான கூந்தலையும், சிறந்த மூககிப்போன்ற தோள்களையு
முடைய உமாதேவிநாயகராகிய சிவபெருமானைப் பூசிததல்லாமல்,
யாமநீரும் உண்ணமாட்டேம, நீங்கள் எமதுசொற்றவருதுகொண்டு
வந்த நீரையுண்ணக் கடவீர் என்று கூறினான், குறந்தேவல செய்
வோர்தடை யொன்று மின்றிப் பருகினர். (௩௩)

காடுறுவேட்டமீதிற்கவலுறுமவலங்கொண்டு
தொடிதழியினுற்போற்றுநியமமுநதொலைந்தென்று
வாடுறுமரசனுள்ளத்தினைப்பினை மாற்றுவான்போ
னீடிணர்விரித்துவெய்யோவீர்முகந்தெதிர்வந்துற்றான்.

இ-ள். காட்டிற் செல்லும் வேட்டைத் தொழிலில் மனத்துன்
பவகொண்டு ஸ்ருமபி, அதனாகொன்றைப்பூ மாலையைத் தரித்த
சிவபெருமானைத் துதிக்கும் நியமமுந் சேடுறற தென்று, வருந்து
கின்ற அரசனுடைய ஆயாசத்தை நீக்குவானைப் போல, மிகக் பூவ்
கொத்துக்களை விரித்து, நீரை மொண்டு கொண்டு சூரியனும் எதி
ரில் வந்துதித்தான். (௩௪)

அற்றைநாட்கடிகையைந்தொன்றாற்றுவகடன்களாற்றிப்
பொற்றடப்புயக்கோமானும்போவதற்குளம்வாராமை
மற்றதிகயம்பிறந்தகருத்தொடுமனத்தன்பூறி
யொற்றினர்க்குவிக்கோயிலுளதெனிற்பார்மினென்றான்.

கௌசலசேரன் அருச்சுணச் சருக்கம்.உஉக

இ-ள். அந்தத் தினத்தில் விடிய ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னரே அரசனெழுந்து தான் செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களை யெல்லாஞ்செய்து, இலகருரி குடியிருக்கப் பெற்ற விசாலிதத கௌசல ராசனும் அககோவை வனத்தை விட்டுப் போதற்கு மனம் வராது, அதை அதிகையர் தோன்றிய மனத்தினால் அன்பு மிகுந்து, தாது வரை யழைத்து இவ்விடத்திற் கோயில இருக்குமாயிற் பார்த்து வருவீராக எனமுன். (உ௭)

அங்கவரகன்றாரண்ணலகத்தினுள் விழித்திருந்தா னுங் துலத நோன்றனுட்டதுத விபைகமுதகதகம்காங்கந் தங்கியவனத்தடைந்தானென்றுமார்தகாண்டன்மேல்பாற் றிங்களுகருவனாகசொல்லசசெல்லலைப்போலசசென்றான்.

இ-ள். அதைத் தாதாகன பாரததருகுச சென்றாள், பெருமை புழிற் சிறந்த கௌசலராசன நன் கூடாக்கண மனம் விழிப்புற்றி ருந்தான், துமது குலத்திற் றோன்றிய அரசன் நெற்றிக் கண்ணை யுடைய பாமசிவனை வணங்குதற்காகக் கோயிலுக்குக் கனிந்ததை வனத்தின்கண் வந்தனன் என்று, சூரியனுனவன் சந்திரனுக்கு மகிழ்ச்சிச் செய்திசொல்ல மேற்குதலிசைக்கருச செல்வது போல அஸ்தமித்தான். (உ௮)

ஆலயநெடிக்காணர்மீண்டிஹைக்கறையும்போழ்திற் சோலையங்கன்னிநாரவனத்தினநநோன்றற்காணக காலையிற் பெயர்ந்தான்வெய்யோன்யாமினிநகாண்டுமென்னு மாலையிலவருதல்போலத்தோன்றினன்மதியப்புத்தேள்.

இ-ள் ஆலயத்தைத் தேடித்தேடிக் காணுசலாயத தூதுவர் சிறும்பிச் சென்று, அரசனுக்கு அறிவிக்குவ காலத்தில், சோலைகளி னுருவாய்த கன்னிகை வனத்தி லிருக்கும் கமது வழித்தோன றலைப் பார்க்கும் பொருட்டுப் பகற்காலத்திற் சூரியன் போயினன், பகற் மாலையாலத்திற் போய்ப் பார்த்து வருவே மென்று வருதல் போலச சந்திரன் தோன்றினன். (உ௯)

மின்னவீர்செக்கர்வானில்விளங்குவெண்பிறையெய்தை
பொன்னவீர்சடையிற்றோற்றும்பிறையெனப்போற்றிவைகு
மன்னவற்கன்றுகாட்சிமழுவலான்வழங்குகின்ற
னன்னதுகாணப்புக்கான்போன்றுதித்தருக்கன்போந்தான்.

இ-ள். மின்னல் விளங்குந் சிவந்த வானத்தில் விளங்கா
நின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை, எமது பிதாவாகிய சிவபெருமா
னது பொன்போலவிளங்குகின்ற திருச்சடையிற் காணப்படுகின்ற
பிறையென்று துதித்திருக்கும் கௌசல ராசனாகு அற்றைத்
தினம் கோடரிதரித்த பாமர் காட்சி கொடுத்தருள்வர். அதனை
யானுங் காண்பேனென்று வந்தனைப் போலச சூரியனும் உதயஞ்
செய்தான். (சு0)

முத்தினமாயகாலேமுத்தினன் கவிகைநீழத்
தத்தினமாலோன்வைகுஞ்சூழலிற்றாமரைப்பூங்
கத்திகைமார்பனாதிசைவமாமறையோன்கஞ்ச
னத்தினன்போதினார்க்குநான்மலர்கொய்யச் சென்றான்.

இ-ள். மூன்றுகூடச் சழிந்தபின்பு, முத்துக்களா லலங்கரிக்கப்
பட்ட குடைபானது நிழலேச செய்ய, சூரியனுஞ் சந்திரனுங் குடி
கொண்ட சேரலைக்கண், தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஓர் ஆதிசை
வப்பிராமணர், தாமரை மலரை யுடைய பிரமனும் விட்டுணுவும்
பூசித்த சிவபெருமானுக்காக அன்றலந்த புதிய புட்பவகளைக்கொய்
யும்படிசென்றார். (சுக)

கண்டனன்பணித்தான்செம்மல்வினையினக்கலைநூன்மார்பன்
விண்டன னூரும்பேருமடைந்தனும்விரைத்தார்வேந்தன்
பண்டருமறைவலாளன்பார்த்தனன்பணிகளாற்றற் [டரன்.
கண்டர்கோனருவிற்போந்தவுரையெனன்றகனுட்கொண்

கௌசலசேரன் அருச்சுனேச் சருக்கம். உருக்

இ-ள். அரசனானவன் ஆதிசைவப் பிராமணரைப் பார்த்து வணங்கினான், மானரோல் கட்டிய உபவீத மணித்த மார்பினை யுடைய ஆதிசைவர் நீயாவன் என லினவினர், வாசனை பொருத்திய மாலையைத்தரித்த அரசன் தன்னுடைய ஊரையும் பேரையும், தான் வந்த காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறினான், பழமை வாகிய அரிய வேதங்களில் வல்ல பிராமணர் மனதில் ஆராய்ந்து, திருப் பணிகளைச் செய்தற்காகத் தேவாதிபரான சிவபெருமானது திரு வருனால் வந்த அரசருகுமென்று தமமனத்து ணினைத்தார் (சஉ)

மன்னவகன்னிகாரவனமிதுஞானபூமி
பன்னருமிலிங்கமாகிப்பரப்பிரமந்தானேங்கிற்
றந்நிலைக்கண்ணென்றான் முன்னிகழ்ந்தனயாவுங்குறிச்
சந்நிதிதிகழ்பாலோடைதனிற்படிவிததான் றக்கோன்.

இ-ள். அரசனே கன்னிகார வனம் என்று சொல்லப் படுங் இத்தலம் ஞானபூமி யெனப்படும். சொல்லுதற்கரிய இலிங்க வடிவாகிப் பரப்பிரமமாகிய சிவம் வளர்ந்து சின்றுது, அந்தச் தானத்திலாகுமென்று, முன்னர் நடந்தவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி அக்கோயிற சந்நிதியின் பக்கத்தில் விளங்கு தீர்த்தத்தில் அரசனை முழுகுவித்தார் ஆதிசைவப் பிராமணர். (சஉ)

ஞானநோக்கருளிஞானவாய்மையுநவிற்புவேத
ஞானதேசிகனான் ஞானநகுமணிக்கோயிலுக்கு
ஞானநற்குறியைஞானநாட்டமோடருச்சித்தோதி
ஞானவாரிதிபடிந்துமூட்கொனொருவ்நின்றான்.

இ-ள். ஞானப் பார்வையைக் கொடுத்து, ஞானத்தின் உண்மை நிலங்களைவகையுஞ் சொல்லிய ஞான குருவாகிய ஆதிசைவப்

பிராமணரால் சௌசலாசன் சின்மயம் விளங்கும் ஒளியைக் கொண்ட அழகியகோயிலுட் புருஷ ஞானக் கண்ணுடன் அருச சீன செய்து, துதித்து ஞானசாகரத்துள் தோய்த்து அமிழ்த்தான் என்னும் அக்ஷரத்தினின்றும் நீங்கி சின்ராள். (௨௨)

மெய்ம்மயிர் பொடிக்கவுள்ளம் விதிர்விதிர் விதிர் த்திரண்டு
கைம்மலருச்சிகுப்பிக்கண்கணீரருவிதாழ்த்தி
நெய்ம்மலிநெடுவேலண்ணனினைப் பறநினைந்து நின்றான்
மைம்மலியிடற்றோனேற்றில்வந்தெதிர்காட்சிதந்தான்.

இ-ள். நெய் நிறைந்த நீண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த சௌசலாசன், தேகம் உடோமப் புனகிதங் கொள்ள, நடுநடுவகி, இரண்டு காலங்களாகிய தாமரைமலர்ச் சீவாயுதலையிற் குவித்து, கண்களி னின்றும் ஆணந்தபாஷ்பம் அருவி போலச் சொரித்து, தற்போத நினைப்பின்றித் தியானித்து நின்றனன், கருமைநிறைந்த திருக்கண்டீதையுடைய பரமசிவன் இடபவாகனத்தி லாரோகணித்து வந்து காட்சி கொடுத்தனர். (௨௩)

காட்சியிற்கலந்து மூலமாமனுக்கழறிநெஞ்சு
ளாட்சியிற் கிருருத்தரமாயிரநாமத்தானு
மாட்சியிற்று தித்தான் வேட்டவரம்பலவழங்கிவள்ள
னீட்சிநன்னெறியிலாளுனெறிநின்றார் நெஞ்சுளானான்

இ-ள். அருள் ஞானத்திற் கலந்து நின்று, பெரிய சிவமூல மங்கிரத்தைச் செபித்து, மனத்தி னுள்ள அன்பினாலே, சிறப்புப் பொருத்திய உருத்திர மந்திராததாலும் ஆயிரநாமத்தினாலும் முறைப்படி அாசன் றுதித்தான், அருள் வன்னன்மையால் விரும்பிய பல வாங்களைக் கொடுத்து நீட்சியையுடைய சிவலிங்கத்திலே தர்த்தான மாயினர், நன்மார்த்தத்தினின்ற தொண்டரது இருதய கமலத்தி னீங்காத சிற்பவான சிவபெருமான. (௨௪)

கௌசலசேரன் அருச்சுனைச் சருக்கம். உருந்.

நாலடிந்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

வெள்ளைமால்லிடையுடைத்தோன்மிளிர்குறிமறைந்ததற்பி
னுள்ளமார்வங்கெழுமொள்ளிலவேலோனோங்கலருள்
வள்ளைவார்குழையன்னைவைகடம்பாண்டுளதுமன்னோ
தெள்ளுநான்மறைமுனிவவருள்கெனச்சேவடிதாழநதான்.

இ-ள். வெண்ணிறமுடைய பெரிய இடபத்தைக் கொடியாக
வுடைய சிவபெருமான், விளங்காநின்ற சிவலிங்கத்தின்கண்மறைத்
ததன்பின்பு, மன அன்பு மிக்க அழகிய இலைத்தொழின் முற்றிய
வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், உயர்ந்த இசசோலையுள் வள்ளைக்
கொடிபோலும் நீண்ட காதுகளையுடைய உமை யம்மையாராகிய
மது தாயார் எழுந்தருளியிருக்கும் எவ்விடத்தானது, தெளிந்த
ரங்கு வேதங்களில் வல்ல முனிவரே அருள்வீராகவேன; பிரா
மணரது செவ்விய பாதங்களை வணங்கினான். (சஎ)

பூபுகேசப்பவானியும்பொன்னியும்பொருந்துநன்னாவிற்
பூபதர்கோன்றுருவாசன்மனியவிண்ணவர்வைகு
மாபயனன்கழைத்தேவலிழைப்பவாய்மறைநெறியின்
மாபரனைவழிபாடுபுரிந்துவைகுநான்றொருநாள்.

இ-ள். உமை யம்மையாரும் இலக்குமி தேவியினதும் அருள்
பொருத்திய நல்ல நாவியையுடைய அரசனே கேட்பாயாக, முனி
வர்க்குத் தலைவராகிய தருவாசமுனிவர், பொன்மயமாகிய தேவர்
கன்வசுக்கும் சுவர்க்க லோகத்துள்ள காமதேனுவின பஞ்ச கவ்வி
யத்தையும் நன்மையோடு வருவித்துப் பெற்று, அக் காமதேனு
தாமிட்ட குற்றேவல்களைச்செய்ய, ஆராய்த வேதவிதிப்படி, மே
லான பாம்பொருளாகிய சிவபெருமானை வழிபாடுசெய்து இசுக்
கின்ற காளில் ஒருநாள். (சஅ)

காலமறிந்தடைவதொருகடிகைபிரிந்தடைந்ததென்னாச்
சீலமுனிவரன்சினவித்தேனுவேசிவபூசைக்
கேவலிடையூறிழைத்தாயேலா துன்பணிபாவங்
கோலினையென்முனைவாராதேகுதிநீகொடியையென்றான்.

இ-ள். பூசாகாலத்தையறிந்து அக்காலத்தில்வரும் காமதேனு,
ஒருநாழிகை தாமதித்துவந்ததென்று, ஞானவொழுக்கத்தையுடைய
அருவாசமுனிவர்கோபித்து, காமதேனுவே! சிவபூசைக்கேகொடிய
இடையூற்றைச் செய்தாய், இனி உன்னுடைய தொழில் தகாது,
பாவத்தைச் சுமத்தாய், நீ கொடுமையை யுடைய, ஆதலால் என்
முன் வாராது போகக்கடவாபென்றார். (௪௧)

அம்மாற்றமதுகேளாவமுங்கிரெடிதுயிர்த்திதனுக்
கெம்மாற்றமிசைப்பதெனவிடைந்தறியாமையினிழைத்த
மைம்மாற்றுமுனிவமுனிவொழிந்தனியேன்வாழ்வுறவோர்
செம்மாற்றமருள்கெனச்செஞ்சேவடிதாழ்ந்ததுதேனு.

இ-ள். காமதேனு, முனிவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு
இரங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு, இதற்கு என்னமொழிகூறுவது என்று
வருந்தி, அறியாமற் செய்த குற்றத்தை நீக்கும் முனிவரே! தேவரீர்
கொண்ட கோபத்தைவிடுத்து, எளியேனாகிய நான் உய்யும்படி ஒரு
செவ்விய சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று, அரு
வாசமுனிவரது சிவந்த பாதங்களை வணங்கிற்று. (௫௦)

ஏனவரைநீழல்வையுமேர்கொள்கன்னிகாரவனந்
தானடைதியெனச்சாரந்துதபனதிசையொருதடங்கண்
டான தவமுயன்றமலனருளொடுவிண்ணடைந்ததந்தத்
தேனிமீர்பூந்தடந்தேனுதீர்த்தமெனச்சிறந்துள தால்.

கௌசலசேரன் அருச்சுனைச் சருக்கம். உரு.

இ-ள். வராக மலையினடிக்க னிருக்கும் அழகு பொருத்திய கன்னிகாவனத்தை அடைதது பூசிப்பாயாக வென்றுகூற, காம தேனுவதது கிழக்குத்திசையில் ஒருதடாகம் உண்டாக்கி, நன்மை யான தவத்தை முயன்று செய்து, சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றுச் சுவர்க்கத்தையடைத்தது, அதைத் தேனிறைத்த புட்பங் களையுடைய தடாகம் தேனுதீர்த்த மென்று பெயர் வழங்கிற்று.

தீர்த்தமதன்றென்கரையிற்செறியலர்க்குவிளவனத்திற் பார்த்திபமாதெனவுலகம்பரித்தபார்ப்பதியரிய மாத்தவநாளும்பயின்றுவைகிஞளதுகொண்டு கோத்தமறைதிருக்காமக்கோட்டமெனக்கூறியவே.

இ-ள். அதைத் தேனுதீர்த்தத்திற்குத் தெற்குக்கரையில், பொ ருத்திய பூக்களையுடைய வில்வவனத்தில், அரசப் பெண்போல உஷ் ணத்தைத் தாவகும் பார்வதி தேவியார் அரிய பெரிய தவத்தை நா டோறும் செய்தனர், அதனால் அதனைக் கூட்டமாகிய வேதங்களீ திருக்காமக் கோட்டம் எனச் சொல்லின. (இஉ)

இதுகுய்யமியாவருமெய்துதற்கரியதென்றோனை விதுவின்றொல்குலவேந்தன்போற்றியினிர்விமலைபதப் பதுமங்காண்பதற்கொன்றுபகர்கெனத்தாழ்ந்தனன்கமல மதுமென்றார்மறைமுனிவன்வருந்தலையென்றருள்வழங்கி.

இ-ள். இது இரகசியமாகும். எவர்களும் அடைதற் கரியது என்றுகூறிய ஆதிசைவப் பிராமணரை, பழமையாகிய சத்திரகுலத் தோன்றலாகிய கௌசலசேர மன்னவன் துதித்து, விளக்காக்கின்ற மையம்மையாரின் பாதங்களாகிய தாமரைமலரை அடியேன் றரி சிப்பதற்கு ஒருபாயம் உபதேசித்தருள வேண்டுமென்று வணங்கி னான். தேன்பொருத்திய தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஆதிசைவப் பிராமணர் வகுத்தாதே பென்று கிருபைபுரித்த. (இஉ).

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சாலுமகாகோடமேசத்திகாமஞ்
சக்கரமேபுவணையாகாசஞ்சத்தி
கோலியகாமஞ்சகளம்புவணைசத்தி
கோடமாதங்கோடசக்கரமேபுவணை
வேலுடைச்செவ்வேள்விளம்பவிளங்காநின்ற
வித்தியாமந்திரமாமிவற்றைத்தேனு
வாலியதீர்த்தக்கரையிற்செபிக்கிலுன்பான்
மாதொருமண்டலஞ்செல்கால்வந்துவரந்தருமே

இ-ள் பொருத்திய மகாகோஷமேசத்திகாமம், சக்கரம்புவணை
யாகும், ஆசிரியம் சத்தியாகும், கொன்னப்பட்ட காமம் சகன மாகும்
புவணை சத்தி கோடம் மாதங்கோடம் புவணைசுவரி சக்கரம், வேலா
யுதத்தைத்திரித்த கந்தசுவாமி சொல்லும்படி வினங்காநின்ற வித்
தியாமந்திரமாகும், இவற்றைச் சுத்தமாகிய தேனு தீர்த்தத்தின்
கரையினிடத் திருந்து செபிக்கில் உன்னிடத்து உமையம்மைபார்
ஒருகற்பது காளைக்குள் தோன்றி நீசினைத்தவரத்தைக்கொடுப்பார்.

நாலடித்தரவு கோச்சகக்கலிப்பா.

ஆயமறையோ ஹரையேற்றாயிடையவ்வாறிழைப்பத்
தாயுமுதுபார்ப்பனத்தியுருவுகொண்டெண்ணேறிப்
போயிறைமுன்பாரையுன்னிப்புநிகின்றாய்தவமென்ற
ளையுலகமின்றளித்தவிதைவிதனைநோக்கியென்றான்.

இ-ள் அவ்வாறாய ஆதிசைவப் பிராமணர்சொன்ன வார்த்தை
கனையேற்றுக்கொண்டு அவ்விடமடைத்து அவ்வாறு செய்ய, உலக
நாதா ஆகிய உமையம்மைபார் கிழப் பிராமணப் பெண் வடிவம்.

கௌசலசேரன் அருச்சுனன் சருக்கம். ௨௩௭

கொண்டு, தண்டனை யூன்றிக்கொண்டு அரசன்முற்சென்று, பாணனைத்து இததவததைச செய்கின்றாய என்று கேட்டனர். உலகத்தைப்பெற்ற பாமேசுவரியை நினைத்துச செய்கின்றே னென்று அரசன் சொன்னான். (௫௫)

நன்றுவரவுகேள்விரலனுமாதவத்திறனுந்
தன்றுணைககேள்வனைததவமுததவமபுரினின்றானுன்பா
லின்றுவெளிவரவரியளளியுடையயா யினிமேன்
மன்றலணிகரணடியெனமறைநதாண்மாமறையுணின்றாள்.

௫-ள். அரசனே ! உன்னுடைய வருகையும், கேள்வி யறிவும் பெரிய தவவகையும் நன்றா யிருக்கின்றன, அந்த அமையானவன் கனதுநாயகனைசசேருமபுதவததைசசெய்கின்றாள், உன்னிடத்து இறதைத தினம வெளி வருதற்கு அரிடன், அன்புடையவனே இனிமேல் திருமணக் கோலத்தைக் காண்பாயாகவென்று மறைந்தனள், பாரொனில பெரிய வேதப்பொருளாய நின்றவராகிய பார்வதி தேவியா. (௫௬)

அன்னையெழுந்தருளினளென்றானநதபரவசமுந்
தன்னுணர்வுகமலப்பொற்றாரைவிழிநீர்தாழ்
வென்னையுமாண்டனன்றும்லிகுகனித்ததவிசமிடுவெனன்றே
முன்விமணங்காணமொழிந்தானமாதவமுயனருன்.

௫-ள். அரசனவன எமது அனனையார் எழுந்தருளினர் என்று ஆனந்த பாவசமும, தனனையறிவு மறிவுபெற்றத, தாமரை மலர்போன்ற சிவந்தகண்களினின்றும நீர்சொரிய, என்னையும் அந்மைக் கொண்டனன், நாயகரு இனி ஆசனமும இடுவானென்று, பெரிய தவத்தை முயற்சிகொண்டு முற்பட்ட திருமணக் கோலத்தைத் தரிசிக்க இச்சிப்பேன் என்று அரசன் தவத்தைச செய்தான்.

சில்பகல்செல்காலமகதித்தியாழ்முனியேழ்வர்
கொல்புலத்தாபதர்கோங்குவனங்குறுகிக்குழகனடி
தொல்பவந்தீரத்தொழுதார்தமிழ்சிலர்காய்மலர்கொய்ய
வில்வவனந்தனிற்றேனுதீர்த்தமிழிர்கரையடைந்தார்.

இ-ள். சிலநாட் செல்லுவ காலத்தில், தெய்வத்தன்மை பொருத்திய மகதி என்னும் வீணையுடைய நாதமுனிவர் முதலாய எழுபேரான, புலங்களை வெற்றிசொண்ட முனிவர்கள் கோக்கு வனதையடைந்து, சிவபெருமானது திருப்பாதங்களை, பழையபிறவிகள் கீங்கவனவகினர், அவருட்கிலர் காயும் மலரும் கொய்யும் படியாக வில்வ வனத்தினக னுள்ள தேனு தீர்த்தத்தில் விளங்கும் கரையடைந்தனர். (ருஅ)

கைக்கமலர்கொய்வார்கன்னியர்பலர்வைகிடங்களுஞ்செங்கைக்கதிர்வேற்குரிசிறவமபுரிந்ததுங்கண்டத்சயிததார்தெக்கணநோக்கினரமுதசீதளவொண்ணிலவொருங்குபுக்கெனவோங்கொளிவிளங்குபொலிவுகண்டுவெருவினார்.

இ-ள். கைக்கு அழகிய புட்பங்களைக் கொய்யும் முனிவர்கள், கன்னியர்கள் பலர் இருக்கும் இடங்களையும், சிவந்த கையினகளை ஒளிபொருதிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தசுவாமி தவததைச் செய்ததையும் பார்த்து அநிசயித்தனர், தென்றிசையைப் பார்த்தனர், அங்கே அமிரதமாகிய குளிர்ந்த அழகிய நிலாகூட்டம் ஒருங்கு சேர்த்தாற்போல், மிகக் ஒளிவிளங்கும் அழகைக் கண்டு பயந்தார். (ருக)

தருணமணிநிலவும்முந்தபனரளவிலகோடி
பெருகொளிவாலுழைமடங்கற்பிடரினருமறைமுடிவி
னொருகுடிலைவடிவினொளியொழுகுவிமானத்தினிடைக்கருணைதிருவுருவுகொண்டென்னிமுயல்வதுகண்டார்.

கௌசலசேரன் அருச்சுனன் சருக்கம்.உருக்

இ-ள். சிவந்த அழகிய ஒளியைக் காலுகின்ற சூரியர் அளவில் வாதகோடியரின் மிக்க ஒளியைக் கொண்டுவெள்ளிய பிடரிமயிரையுடைய சிங்கத்தின் முதுகில் உபநிடத ஆசனத்தில் ஒப்பற்ற பிரணவ வடிவத்தின் ஒளி விளங்குகின்ற விமானத்தி னிடத்திலே அருளே உருவமாகக் கொண்டு கண்ணிப் பருவத்தையுடைய உமா தேவியார் தோன்றுவதைக் கண்டார்கள். (சு0)

அஞ்சினுர்நோற்றிருந்தாரன்னைபெனச்சேணிடைநின்
றுஞ்சிநாமுய்ந்தோமென்றிறைஞ்சியேயுவகைகொண்டு
பிஞ்சுநாண்மதிவேணிப்பெருமான்வைகிடப்போகி
விஞ்சைநாரதன்முதலோருளங்குளிரவிரும்பினார்.

இ-ள். தவஞ் செய்திருந்தவர்கள் உலகமாதா வந்தாளென்று உயமுற்றுத் தூரத்தில் நின்று யாம உயந்தோம் உயந்தோமென்று வணங்கி மகிழ்ச்சி கொண்டு இளஞ்சுதிரனைத்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச்சென்று இசையில்வல்ல நாரதமுனிவர் முதலாயினோர் மணங்குளிர விருப்பமுற்றார். (சுசு)

முழுத்தலங்கூவிளவனத்தின்முதல்விமுயல்வதுகௌர்ச்
செழுத்தவம்பெற்றனமென்றேதிசைநோக்கிறுமலர்நூய்
வழுத்தினர்பின்மழவிடையோன்பரிந்துமணக்கோலமனத்
தழுத்துவமிஞ்ஞான்மெனநின்றார்க்குணர்த்தினுமலன்.

இ-ள். மேன்மை பொருந்திய தலமாகிய கூவிள வனத்திலே பார்வதி தேவியார் பிரசன்ன மாயதைக்கேட்டு அழகிய தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தோமென்று திக்குநோக்கி வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைத் துவித் துதித்தனர். பின்பு இளமை பொருந்திய இடபவாகனமாகிய சிவபெருமான் அன்புகூர்ந்து திருமணம்

கோலத்தை இவருடைய மனத்திற் பதிப்பே மென்று அங்கு சின்
றர்க்கு அறிவித்தனர். (சுஉ)

உம்பர்பரசிமும்பெரியாவுடையநாயகனுவந்து
செம்பவளவாய்மலர்ந்தவகைதெரிந்துநோற்றிருந்தார்
விம்பவிதழமுதமென்சொல்வேல்விழிககோல்வளையுமையை
வம்பவிழ்சேயிதழியண்ணன்மணம்புரிந்தவாறுரைப்பாம்

இ-ள். தேவர்களுற் றுதிக்கப்படுகின்ற பெரியாவுடையநாயக
ரென்னுந் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமான் மனமகிழ்வது (திரு
மணக்கோலம் இந்நாளிற் காட்டுவே மென்று) சிவந்த பவளம்
போன்ற திருவாய் மலர்ந்த விசததை யுணர்ந்து தவருசெய் திருந்
தார்கள். இனி கோவைக் கனிபோன்ற அதாததையும், அமிரதம்
போலும் மிருதுவான சொற்களையும், வேறபடையையொத்த கண்
களையும் அழகிய வளையல்களையுமுடைய உயாதேவியாரை, வாசனை
பரந்த சிவந்த மொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெருமான திரு
மணஞ்செய்த சரித்திராததைச் சொல்லுவாம். (சுஉ)

கௌசலசேரன் அருச்சுனைச் சருககம் முற்றிற்று.

ஆசு செயயன்—சுஉஉ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

பதினென்றாவது,

திருமணச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

வான்றரைமுதலவீன்றுட்குமாலயன்
மேன்றவநதோன்றிடாத்தோன்றலார்க்குமின்
மேன்றவாறெழின்மணமென்றெழுநதுதொன்
மூன்றுலகமுமணமுரசுமார்த்தவே.

இ-ள். ஆகாயம் பூமி முதலாகிய சராசரப் பொருள்களைப்
பெற்ற உமாதேவியார்க்கும், விஷ்ணு பிரமர் முதலாயினோர் பிறக்க
வும் தாமொருகாறும் பிறக்காத சிவபெருமானுக்கும் இற்றைத்
தினம் தக்கபடி அழகிய விவாகம் நடக்குமென்று மணமுரசானது
கூரிலோகத்திலு மெழுத்து குமுறியது. (உ)

சுரம்பயின்மழுவினோன்வனத்திற்காஞ்சன
புரம்பயில்புலவரும்பிறரும்போந்தனர்
சுரம்பயில்வழியுமைதவஞ்செய்கானிடை
யரம்பையர்முதலினோரடைதன்மேலினார்.

இ-ள். காத்தி னிடத்திலே பொருத்திய மழ வாயுத்ததை
யுடைய சிவபெருமானது கூவினவனத்திலேபொன்னுலகத்திலிருக்
கின்ற தேவர்களும் ஏனையரும்வந்தார்கள். அம்பினையொத்த கண்
களையுடைய பார்வதிதேவியார் தவஞ்செய்த கன்னிகையானத்தின்
இடத்தில்தேவஸ்திரீகள் முதலாய பெண்களும் வருவாராயினார்.

மருந்துவான்வருணவாரிவெய்யநஞ்
சருந்தினோன்வனங்கயிலாயமேயது
கருந்தடங்கண்ணினாட்கருதிமாதவ
மிருந்தகார்தாரநீடிமையமேயது.

இ-ள். திருப்பாற் கடலிற் றேன்றிய அமிர்தத்தை தேவர்க
ளுண்ண, கொடிய நஞ்சைத்தாம் உண்டுகாத்த சிவபெருமான் எழுத்
தருளி யிருக்கின்ற அவ்வனங்கையிலாயதையொத்தது. கரியநீண்ட
கண்களையுடைய பார்வதிதேவியாரை நீண்டது முனிவர்கள் தவ
மிருந்த கார்தாரவனம நீண்ட இமயமலையை யொத்தது. (உ)

மரகதனளகையென்றயிர்ப்பவானவன்
விரவுபொன்னுலகெனமயங்குவெள்முற்ச
சுரர்புரிமயன்புரிதொழில்வனப்பினு
லரியயன்குயிறறமறறழகுவேண்டுமோ.

இ-ள். குபேரன்தனது அளகாபுரியென்று சந்தேகங்கொள்ள
வும், இவ்வான் தானிருக்கின்ற பொன்னுலகோ வென்று மயங்கி
வெட்கமுறவும் தேவர்களும் விசுவகர்மாவும் செய்கின்ற தொழிற
சித்திரங்களினால் விஷ்ணுவும் பிரமரும் அலங்கரிக்க வேறும ஓர்
அழகு வேண்டுமோ? (ச)

பைந்தருவைந்துநீள் பந்தராய்மலர்கள்
கொந்தவிழிணர்களாற்குளிரிநிறைத்தன
சந்தனமணமுறைத்திளகுந்தண்டமிழ்
மந்தமாருதமளாய்வந்துலாயது.

இ-ள். பசியசந்தானம் அரிசந்தானம் பாரிசாதம் மந்தராம் கற்
பகம் எனும் ஐந்தருக்களும் நீண்டபந்தராகிமலர்க்கொத்துகன்பாத்த
குலைகளால் குளிராநிறைத்தன. சந்தனமாங்கள் வாசனைவிசிச்செந்
தமிழொடு கலந்து சிறுதென்றற் காற்றானது வந்துலாவிற்று. (ரு)

வாயுவும்ல்கிடுதொழிலின்வாய்ந்தவத்
தோயுதன்னிசுரவூர்த்திசிறதிடத்
தேய்மெனசூய்ப்புகைசெறிவிததும்பரி
னேயவெங்கணஞ்சுடரேற்றிநின்றதே.

இ-ள் வாயுதேவனும சிறைத்து வீசுந் தொழிலினால் இந்திர வாகனமாகிய மேகங்கள் நீரைப்பருகிக் குளிராத மழைத் துளிகளைச் சிதறூற்றித், அககினியும் மிருதுவான தாளிதப்புகைகளை நிறை வித்தது ஆகாயம் எவவிடத்தும் தன்சுவாலையை விட்டு சின்றது.

மாசனாவேந்தினமவனவனந்தொறும்
வீசுநுநறுமணிவிளக்கஞ்செய்தன
பூசுநுகலவைபூணாணிநிறைத்தன
க.சிறெள்ளமுதபொறகலசமேந்தின.

இ-ள். சாப்பங்களுக்குத் தலைமையான நாகக்கூட்டங்கள் அழகிய காடுகள் தோறும் வீசுகின்ற நல்ல இரத்தினங்களாகியவிளக்குகளை உண்டாக்கின. பூசுகின்ற கலவைச்சாத்துகளையும் தரிகின்ற ஆபரணங்களையும் நிறைத்தன, குற்றமில்லாத தெளிந்த அமுதத் தைப் பொறகுமபங்குள் தோறும் ஏந்தி நின்றன. (எ)

தேனுவினி.நமபணிவேட்டுச்சென்றன
வானுறையிருதிமருங்கினோங்கின
மீனுறுமுவாமதுவிழிந்தவீரைக
ளானவையநதுமற்றடைதன்மேயின

இ-ள். காமதேனுவின் கூட்டங்கள் எவல்லை விரும்பிச்சென்றன. சுவர்க்கலோகத் திருக்கின்ற சங்கரிதி பதுமரிதி பென்னும் இருதிக்கனும் பக்கத்தில் உயர்வுற்று விளங்கின. மீன்கள் பொருள்

திய உப்புக்கடலும் சுரக்கடலும் ஆகிய இருசமுத்திரங்களும் நீங்க
லாக மற்றைய ஐந்து சமுத்திரங்களும் அவ்விடம் வந்து நின்றன.

விண்ணுளார்பரதலமிடைந்துளார்புவிச்
சுண்ணுளார்காட்சியிற்கண்னுளாரெனப்
பண்ணுளாரணத்தினுட்பயின்பபான்மொழிப்
பெண்ணுளார்வடபிரானபெருக்கினாரோ.

இ-ள். மேலுலகத்தி லிருப்பவரும்பாதலத்தில் நெருங்கியிருப்
பவரும் பூமியின்கண் இருப்பவர்களும் திருமணக்கோலங் தருசித்
தற்கு வந்தனமென்று சொல்ல, இசையுள்ள வேதத்தினுட் பொருந்
திய பால்போலுஞ் சொற்களையுடைய உயா தேவியாரி னிடத்துச்
சிவபெருமான விருப்பத்தை மிகவுட கொண்டனர். (க)

திப்பியலிங்கமுட்டிகழ்ந்துபோந்துசெந்
துப்புவார்சடைமுதற்றோன்றத்தோன்றினான்
மைப்பிற்ழகண்ணியைவதுவையாற்றுவான்
மெய்ப்பெருந்தவிகின்மேல்வீற்றிருந்தான்.

இ-ள். தெய்வதன்மை பொருந்திய சிவலிங்கத்தினிடத்தும்
விளங்கித் தோன்றிச் சிவந்தபவளத்தையொத்த நீண்ட சடை முத
லாகிய உறுப்புகள் காணும்படிதோன்றினா. அகவன்கதோன்றிக்
கருமையையுடைய பிறழ்தலைக்கொண்ட அகவந் கண்ணியாரைத்
திருமணஞ் செய்யும்படி உண்மையாகிய பெரிய ஓசனத்தின்கண்
வீற்றிருந்தனர். (க)

திருவுளச்செயலைவச்சிரவணன்றெரிந்
துரியகண்புடைத்தவமுஞ்நீர்மையா
லருளுருவாயினும்வதுவைக்காவன
பொருவில்பூணணிமுதற்புனைந்துபோற்றினான்.

இ-ள். சிவ பெருமானது திருவுளச செய்கையைக் குபேன் தெரிந்து சிறந்த பூமிமுதலிய இடங்களினுள்ளார் தவத்தைசெய்த தன்மையினால், திருவருளே வடிவாயிருந்தாலுந் திருமணஞ் செய் தற்காக உள்ள ஒப்பில்லாத ஆபாண முதலாயினவற்றைச சாத்தித் துதித்து நின்றான். (க௧)

இநதுகாந்தத்திடையிரனிகாந்தமொன்
றுநதியாங்கொருமழமிடையுடைத்தனன்
றந்தமினி றரநிரைசாருதக்குறள்
கொந்தவிழ்மலைவெண்குடைநிழற்றவே.

இ-ள். சந்திரகாந்தக்கல்லினிடத்துசூரியகாந்தக்கல்லொன்று - ஏறியிருந்தாப்போல் ஒரு இனமை பொருந்திய இடப் வாசனத்தின் மேல் ஏரைச செலுத்தினர். குறள் வடிவுள்ள பூதக் கூட்டங்கள் தவள்தவகளுகளுளே வரிசைவரிசையாகின்று பூங்கொத்துகள் பாரத மாகாணத்திட்ட வெள்ளிய குடையைப்பிடித்து நிழலேச் செய்வம். (க௨)

வீசணிசாமரைமிளரத்தூயவெண்
சேணிகதலிகைதுவன்றிசகுழ்தர
காசணியடைப்பைபகாளாஞ்சிமற்றள
தேசணிபரிசனமிடைந்துசென்றவே

இ-ள். இட்டுகின்ற அழகிய சாமரங்கள் விளங்கவும் சுத்த மாகிய வெண்ணிறமுள்ள வஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்ட குழிகள் நெருங்கிச சூழவும் இரத்தினங்களாற் செயல்பட்ட வெற்றிலைப் பைகளையும் காளாஞ்சிகளையும் மற்றுள்ளவறையும் பிரகாசமுள்ள சேனைகள் கொண்டு செல்லவும். (க௩)

பண்டையநான்மறைப்பரியுஞானமே
கொண்டிரண்டாயிரக்கோட்டுவெழமுந்

தண்டுழாய்மால்விடைதனிப்பதாகையு
மெண்டிசைப்பெருங்களிற்றினுமுமீண்டின.

இ-ள். பழமையாகிய நான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகளும், ஞானவுருவங்கொண்டு இரண்டாயிரவகொம்பர்களைபுடைய ஆயிராவணம் என்னும்யானையும் தண்ணீய குழாய்மாலையைத்தரித்த விட்டுஹுவாகிய இடபமும், ஒப்பற்ற இடபக் கொடியும் எட்டுத்திசைகளினுமுள்ள பெரிய யானைகளும் நெருங்கின.

பரி=பரிப்பது. (பரித்தல்=சுமத்தல்) இரண்டாயிரவ் கொம்புள்ளயானை ஐராவணமென்பதனை “வான்கோடிர்ண்டாயிரம்” எனவருஉம் அமுதாம்பிகையம்மை பிள்ளைத்தமிழ்ச் செய்யுளானு மறிக. வேழம்=ஆண் யானை. வேழக்குரித்தே விதந்து களிநென்றல், என்றார் ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தோல்காப்பியனாரும்.

மால்=பெருமை. அது பண்பாகு பெயராய் உடையான்மேனின்றது. விஷ்ணு விடையான சரித்திரமாவது—தாரகாஷ்டின், கமலாஷ்டின், வித்துண்மாலி என்னு மூவசூர் இமையவர்க் கிடுக்கண செய்வாராயினர். அவர் இறைவனிடஞ்சென்று முறையிட, பெருமான் ஆயிரந்தேவருடம் திருக்கண்களை விழித்திருந்தார். திருமால் புத்தவடிவவகொண்டு நாரதர் சீடராக உடன்வர அசுரிடஞ்சார்ந்து அவரையகம்புத்தராக்கி இறைவருக்கறிவித்தார். இறைவர் உலகமாகிய ஒரு நெடுந் தேர் மீது இவருவான் சென்றகாலே, தேர்வடிவவய்ன்ற தேவர்முதலாயினோர் எம்மைக்கொண்டன்றோ இறைவன் பகைகடக்க உன்னினான் என்று இறுமாந்தாராக, அன்றையறிந்த ஆலகண்டப்பெருமான் தந்திருவடியைவைத்தகாலத்து அசுசுமுறித்து தேர்முதலியன குலைந்தன. அதுகண்ட திருமால் வெள்ளேறாதி யெளியேனை ஊர்ந்தருளவேண்டுமென் நிரப்ப அடியார் வேண்டுவன வேண்டியாக் கருளும் விமலமூர்த்தி அதன்மேல் ஆரோகணித் தருளினார். இடபமானோன் எளியனேனும் இறை

வகைத் துமக்கும் ஏறழ்வலி படைத்தே னென்று இறமாப்ப, எம் பரமனாதன் தன்னியல்நாட்ட, ஏறு இருவிழிகளும் பிதுங்கித் தன்னிடங்கடோறும் இரத்தம் இருங்கடல்போ லொழுத இளைத்து எந்தையே எந்தையே என்றிரவகி யிரங்கி இடிபோல் இரு கிலத்திற் புரண்டு இறந்ததுபோற் கிடந்தது. இவ்வாறு சுந்தபுராணம் உபதேச காண்டம் முதலிபன முடிங்கா னின்றன. இன்னும் திருவருணெறித் தமிழ் வேதப் பிரமாணமுவ காட்டி கிறுத்துவாம்.

நிருவாசகம்.

தசசு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலு
மசசு முறிந்த சென்றுநீ பற
வழிந்தன முப்புர முநீ பற.

சுடகரியும் பரிமாவுந் தேரு முகந் தேறுநே
யிடப முகந் தேறிய வாறெனக் கறிய வியம்பேடி
தட மடில்க ளவை மூன்றுந் தழுவெரித்த வநாளி
விடப மதாயத் தாங்கினான் நிருமால் காண சாழலோ. (௧௭)

புங்கவர் பதினொருபுங்கவங்களு
மெங்கல் சானன் வெள்ளை நுநதாமரைச்
செங்கணனென்கண னூர் தியுஞ்செழுந்
துங்கவென் விடைவலஞ்சூழ்ந் துபோதவே.

இ-ள். ஏகாதசருத்திரர்களுடைய இடபவாகனங்களும், எமது ஈசானருத்திராது வெள்ளிய இடபவூர்தியும் தாமரைமலர்போலுஞ் சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டுணுவினதும் பிரமனதும் வாகனங்களும் ஆகிய உயர்வாய வெண்ணிறமுடைய (சிவபெருமானது) இடபவாகனத்தை வலம்வந்து போகவும். (௧௮)

உரவியபுரத்தவன்றவளவும்பலு
மிரவிகளிரதமாதிரண்டும்பூண்டபைம்

புரவியினீட்டமும்புரந்தரன்படாம்
விரவியநான்மருப்பிபமுமேவர.

இ-ள். வலிய உருவத்தையுடைய மாசாத்ரது வெள்ளையானே யும், பன்னிருருபர்களுடைய பன்னிருதேர்களும், அவற்றிற் கட்டப்பட்ட பசிய குதிரைக் கூட்டங்களும், இத்திரானது முகபடாம் போர்த்த நான்குகொம்பர்களுடைய ஐராவத யானையும் வரவும்.

தட்பகலாமதிதன தனித்திலப்
புட்பகவிமானமும்புலவரேணையர்
விட்பகல்கெடமிளிர்விமானபுஞ்சமு
மெட்பகவிடமபிறிதின்றியெய்தவே.

இ-ள். குளிர்மையாகிய சத்திரிகையுடைய சந்திரன தும்ருபோ னதும் முத்துவிமானமும் புட்பகவிமானமும், ஏனையதேவர்களது, விரிந்தகுரியனது ஒளியுங் கெடும்படி வினவரும் விமானக் கூடு களும், என்னின் பிளவிடமும் வேறில்லை யென்னும்படி வரவும்.

நாரதர்மகதியாழ்நரம்புதைவரச்
சீரதரேழிசைதெளிப்பவிஞ்சையர்
காரதரரவுசேகரக்குறுஞ்சடைச்
சாரதர்வெள்ளமுநதழங்கிச்சாரயே.

இ-ள். நாரத முனிவர் மகதி வீணையின் நரம்புகளைத் தடவிப் பாடவும், வித்தியாதார்கள் சிறப்பாகிய வழியையுடைய எழு இசை களையும் தெளிக்கவும், பெரிய சரப்பங்களையணித்த குறிய முடியை யுடைய பூதவெள்ளங்கள் ஒலிசெய்துவரவும். (க௨)

நனிதவரெழுவர்தாபதர்நலங்கெழு
புனிதர்புன்னடியர்கும்புருடர்சித்தர்கள்

பனிதரவிம்மியபவளவாயருட்

கனிதரவுருகியவிரதர்கைதொழ.

இ-ள். மிக்க தவத்தை யுடைய ஏழு முனிவர்களும், நன்மை பொருந்திய பரிசுத்தரான கீருடர்களும் கிம்புருடர்களும் சித்தர்களும் உடல் நடுகை விம்மலுற்ற பவளம்போலும் வாயினையுடைய ராய, மனவ கனிநதுருகும் விரதத்தினை யுடையவராய்க் கைகப்பி வணங்கவும். (கக)

அங்கமாமறையொலியருணந்தீசர்கைத்

துங்கவேத்திரவொலிதொண்டரார்ப்பொலி

சங்கொலிமுழவொலிதழங்குவாக்கியம்

பொங்கொலிபுணர்ப்பவாய்புதைத்தொலிப்பவே.

இ-ள். சிட்டுச்ச வியாகரண முதலிய அக்கவளை யுடையசிறந்த வேத முழக்கமும் கிருபை யுடைய திருநெறி தேவாது கையின் னுள்ள உயர்வாய பிரமபி னொலியும், அடியவர்கள் ஆரவாரிக்கும் ஒலியும், சங்கு முழக்கமும் முரசு வாத்தியத்தின் ஆரவாரமும் சத்திக்க, ஒருவரோ டொருவர் பேசும் ஒலியும் அவையோடு கூட எவ் விடத்தையும் மூடி யொலிக்கும். (உ௦)

சிலைமலிவா ணுதன்மணத்திள் செய்கையுங்

கலைமலிகவுசலன்கருத்துமுற்றவே

கொலைமலிமழுவலங்கொண்டவெம்பிரா

னிலைமலிகுடின்வனஞ்சென்றெய்தினுன்.

இ-ள். வில் பொருந்திய ஒளிகொண்ட நெற்றியை யுடைய உமை யம்மைவாரின் திருமணக் காட்சியும், தூலறிவு மிகவுள்ள கௌசல ராசனது எண்ணம் நிறைவேறவும், கொலைத் தொழின் மிக்க மழுவாயுதத்தை வலக்காத் திறிற் றரித்த கிண்பிரான், இலைகள் நிறைந்த வில்வவனத்தை படைத்தனர். (உ௧)

மதிது தலணங்குருற்றேவன்மங்கையர்
புதுநறுஞ்சண்ணமும்பூவுந்தூவினர்
துதிவரமங்கலச்சுடர்கைசுற்றின
ரெதிரெதிர்புகுந்துபல்லாண்டிசைத்தனர்.

இ-ள். அர்த்த சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியையுடைய உமையம்மையாரது குற்றேவலைச் செய்யும் பெண்கள், புதிய வாசனை கொண்ட சுண்ணைச் சாந்தையும் புட்பங்கையுஞ் சித்திரை, துதிகள் பாட மங்கல நீபங்களைக் கையா லெடுத்து ஆலத்தி சுற்றினர், முன்னர் முன்னராகச்சென்று பல்லாண்டு பாடினர். (௨௨)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

தொல்விடையிழிந்துவிண்ணந்தொடுமணிமண்டபத்தின்
மீல்லல்வா லுழைமடங்கலாசனத்திருந்தான்வள்ளல்
செல்கெழுபூவைவண்ணன்றிருமணப்பநதரின்சீ
மொல்லையிலேவலாற்றற்குரியரையுஞ்ற்றிநின்றான்.

இ-ள். அருள் வள்ளலாராய சிவபெருமான் பழைய இடபத்தினின்றும் இறங்கி, ஆகாயத்தை யளாவிய அழகிய மண்டபத்தின்கண்ணுள்ள, வலிய வெண்மையான உரோமத்தை யுடைய சிங்காசனத்தின்க னிருந்தனர். மேகத்தைப் போன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணுதிருமணப் பநதரின் இடத்து வினாவிற்குற்றேவல் செய்தற்கு உரியாரைச் செலுத்தி நின்றனர். (௨௩)

சேயரிபரந்தபுன்கட்சிலதியர்விரைவிற்போடு
மாயிரும்புவனமுற்றும்வயிறுவாய்ந்துயிர்த்தகன்னித்
தாயருந்தவங்கனிந்ததையல்சிறடியிற்றாழ்ந்து
தூயலர் தூயினர்சோபனஞ்சொல்லித்தொழுதுநின்றார்.

௫-௭. செவ்வரி பரத்த சிறிய நோக்குடைய ஏவற் றேழியர் கள் விரைவிற் சென்று, கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் தன்னிடத் - - - - - த்தித் தோற்றுவிற்கும் கன்னிப் பருவ முடைய மாதாவும் அரிய தவத்தின் முதிர்ந்தவருமான உமை யம்மையாரது, சிறியபாதங் களில் விழுது வணங்கி, சுத்தமாகிய புட்பங்களைச் சொரிந்தார், மங்களவாழ்த்துக்களைக் கூறி வணங்கி நின்றனர். (௨௪)

கொண்டவோகையிலெருத்தக்கோட்டுவாண்முதமுஞ்செவ்வாய் விண்டபுன்னகைமுகிழ்ப்பும்வேட்கையுங்கருணை தாங்கு கெண்டையங்கண்ணுமுள்ளேகிடந்தபேரன்புந்தன்பா லண்டர்நோன்போநதகைள்வியார்வமுந்தோன்றின்றாள்.

௫-௭. பார்வதி தேவியார், தாம் கொண்ட பெரு மகிழ்வி னாலே பிடவைவளைத்த ஒள்ளிய முகமுட, சிவந்த வாய் திறக்கப் பெற்ற குறுகைகத தோற்றமும், விருப்பும் அருளைத் தரித்த கயல் மீன் போலுங்கண்களும், மனததுட் பதிர்த பெரிய அன்பும், தன் னிடத்துத் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் தேடி வந்த னர் என்னும் ஆசையும் கண்டார் யாவருக்கும் தோன்றும்படி நின் றார். (௨௫)

அன்னையாவென்றாட்டினாரணிவனவணிந்தார்
துன்னலர்மாலேமற்றுஞ்சூடுவசூட்டினர்செம்
பொன்னிறமாதாமாதுபூசுவபூசினர்பைங்
கன்னலித்கனிமென் சொல்லார்கமழ்வனகமழ்ச்செய்தார்.

௫-௭. (தேழியர்) பசிய கரும்பினும் மிருதுவான கனிந்த சொற்களையுடைய பார்வதிதேவியார் ஆகிய எமது தாயார்க்கு அபி டேகிப்பன வற்றை யபிடேகித்தார், அணிவனவற்றை யணிந்தனர் நெருங்கிய பூக்களாற் கட்டப்பட்ட மாலைகள் முதலியன சூட்டினார், பூசுவனவற்றைப் பூசினார், வாசனைப் பொருள்களை நாறச் செய் தனர். (௨௬)

மாககன்னியருந்தெய்வவரையரமகளிர் தாமு
நாககன்னியரும் வினைநரம்புளர்நங்கைமாரும்
போககன்னியருமேனைப்புனங்கெழுமணங்களுரும்
யோககன்னிகையைச் சூழவலம்புரியொண்சங்கொத்தாள்.

இ-ள். தேவப் பெண்களும் தெய்வத் தன்மை கொண்ட மலை
யாமகளிரும், நாகமாதர்களும், கந்தருவப் பெண்களும், போகபூமி
யின்கணுள்ள பெண்களும், மற்றைய தினைப்புனத்திலுள்ள தெய்வ
மகளிரும், தவஞ் செய்த உமை யமமையாசை சுற்றி யிருத்தலால்
வலம்புரியைப் போன்றிருந்தனர் அம்மையார். (உஎ)

இரதிமேனகையரம்பை திலோத்தமையிந்திராணி
யிருமுருப்பசிபணித்தவரிசையிற்பணிகளாற்றத்
திருமகள் கலைமடந்தையிருபுடைசெங்கைநல்கப்
பரையொருகுமரியாகிப்பயப்பயவடிபெயர்த்தாள்.

இ-ள். இரதி, மேனகை, அரம்பை, திலோத்தமை, இர்திராணி
ஆரிய ஊர்வசி, கட்டளையிட்ட முறைமையின்படி வலக்கிளை
செய்யவும், இலகருமி தேவியும் சரசுவதிதேவியும் முறையே வலப்
பக்க இடப்பக்கவகை நின்ற காவகொடுக்கவும், பாசத்தியானவர்
ஒரு கண்ணிப்பெண்ணாய் நின்று மெல்ல மெல்ல அடிபெயர்த்து
வைத்தனர். (உஅ)

நொய்யபஞ்சிடச்சிவந்துபரிவுற்றநொந்தயாமேல்
வெய்யகன்மிதிககலாற்றோமென்றுநீர்வெருவலையன்
கையதுபடும்பேறென்னக்கருதுகவென்றுபையச்
செய்யதாட்கறைதலேபோறசிலம்பொலிபுலம்புமாதோ.

இ-ள். தண்ணிதாசிய பஞ்சை யூட்டுதலாற் சிவப்புற்று வருத்
தக்கொண்டு துன்பப்பட்ட யாவகள், இனிமேற் கொடிய கல்வின
மேல் மிதித்தற்குச் சதிக்கமாட்டேம் என்று நீவிர் அஞ்சற்க, அங்
கானம் நடந்தால் சிவபெருமானது திருக்காம தீண்டும் பெரும்பேறு

உண்டாகுமென்று நினைக்கக் கடவீர் என, மெதுவாகச் சிவந்த திருப்பாதங்களுக்கரசு சொல்வதுபோல, சிலம்புகளின் சததஞ் சத் திசும.

(௨௬)

பொற்றசும்பிணைமென்கொணைப்பொறைசுமந்தொழிந்தமாழ்குஞ் சிற்றிடையிருந்துபாதுகாததனமவிரைவிறசென்மி
 நெறறைவெண்குழையோனபாறசெலவுகள் தாட்கமலங்கேட்ப
 மற்றவைபுகலுமாபோனமணிககலையொலிப்பமனனே

இ-ய் பொன்னாலாகிய கலசம்போறை இரண்டு மிருதுவாகிய தனவகை ஆகிய பாரததைச் சுமந்து, அதனாற் றேயந்து வருந்தும் சிற்ப இடையினமீது இருந்து யாங்குள் பாதுகாததோம், சீக்கிரம் செவ்வீராக என்று, வெள்ளிப் சவகை சூண்டலத்தை யுடைய சிவ பெருமானை கோக்கிச் செல்லும் இரு திருவடிக ளாகிய தாமரை மலர்கள் கேட்கும்படி தாம் எடுத்தாச் சொல்லுமாறு போல அழகிய மேகலை முதலிய ஆபரணங்களை ஒலிக்கா நிறுத்த.

பெண்கள் இடையிலே தரிப்பன காஞ்சி, மேகலை, கலாபம், பருமம், விரிசிகை எனப் பல்வகைப் பட்டலான ஈண்டுப் பன்மைபற்றி கூறினா. அவற்றுட் காஞ்சி - எண்கோவை மணி. மேகலை யாவது - எழுகோவை மணியாகும் கலாபம் பதினாறு கோவை மணி. பருமம் பதினெட்டுக் கோவை மணி. விரிசிகை பெண்பது பரு முததக் கோவை முப்பத்திரண்டாற் செய்யப் பட்டது. இது நீலநிறக் கொண்ட பூத்தொழிலை யுடைய நீலச்சாத ருடையினமீது தரிப்பது மேற்கோள் வருமாறு:—

சிலப்பதிகாரம் - கடலாடுகாலை.

பிறவகிய முததரை முப்பத திருகாழ்

நிறவ னெர் பூதுகி னீர்மையி னுடஇ. என்றதனாற் காண்க.

“குறங்கு செறியொடு சொய்லவகார - நிறக்கினர் பூத்துகி
 னீர்மையி னுடஇப் - பிறக்கிய முததரை முப்பத திருகாழ்-அறிந்த

தமைவா வல்குற் கணிந்தான்” என்னுஞ் சங்கதூல் கொண்டு
வேற்றுப்பின் அணிபெனக் கோடலு மொன்று. (௩௦)

நாயகைநீண்டின்மெம்மான்கைதொடப்பெறுதுமென்னு
வாய்திறந்தறைதல்போலவரிவளைமுரலத்தூது
போயிறைசெவ்வீரோக்கீமீள்சுவானெழுதலேபோ
லாயிசையோதியோதியெழுந்தெழுந்தளிகளாட.

இ-ள். சுத்த மாதிய (இறைவியின்) திருக்காதைத் தீண்டி
னேம், இனி எமது இறைவனது திருக்காதையுந் தொடப் பெறு
வேமென்று வாய்திறந்து சொல்லுதல போல வரிவளைகள் சத்திகை
துதாக்கசென்று பெருமாளுது காலக்கலையை யுணர்ந்து, திருமபும்
படி புறப்படுந் தன்மைபோல ஆராயப்பட்ட காமரப் பண்ணைப்பீ
பாடிப் பாடி யெழுந்து வண்டுகள் ஆடவும்.

வரிவளை எனவே, மாணிக்கவளை, முத்தவளை, சூடகம், பரிய
கம், வெள்ளி வளை, பவளப் பல்வளை, நவரத்தின வளை, சங்க வளை,
என்னும் இவைகள் கொள்ளப்படும்.

வளையாபதி.

புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி
லெரியவீர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம்
பரியகம் வால்வளை பாத்தில பவழ
மரியீர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்.

என்றதனாற் காண்க.

(௩௧)

நீற்றினன்சீர்த்திதோய்ந்தாய்காண்குதுநின்முனென்னுச்
சாற்றுதல்போலவொண்கண்குழமுகந்தடவிமீள்
வேற்றிமையவர்கைகூப்பவெய்திநிறையையுள்ளே
போற்றினன்பண்டுபோலோர்புடையிலீற்றிருந்தாளன்ன

இ-ள். விபூதியை யணிந்த எம்மிறைவனது புதழெல்லாம் பொருத்தியோய், நினது முன்னழகைப் பார்ப்பே மெனறுசொல்லுதல் போல, (தேவியாது) ஒள்ளிய திருக்கண்கள் (சிவ பெருமானது) குண்டலம் பொருத்திய திருமுகத்தைத் தடவி மீண்டுவா, பார்வதி தேவியார் ஏனைய தேவ கடட்டங்கள் எல்லாம் கைகூப்பி வணங்கத் திருமணசசாலையை உடைத்து, நமது தலைவராகிய சிவ பெருமானைத் தம் மனத்தினுள்ளே துதித்தனர், முன்னர்ப் போல அவரின் ஓர் பக்கத்தில் வீற்றிருந்தனர் பாசத்தி யம்மையார். (1)

அங்கியந்தாமமுஞ்சேயலரியுமபுயலும்போலும்
பைங்குவளையுஞ்சிவநதுபசுத்தொளிராமணிகளுஞ்சூழ்
கொங்கவிழ்தருவும்பைமபூங்கொடியுமோருழிக்கண்டாங்கு
திக்களங்கண்ணியோனுந்தேவியுமுடனிருந்தார்.

இ-ள். அக்கினியும் புகையும் சிவந்த சூரியனும் மேகமும்
பீபாலவும், பசிய குவளை மலரும் சிவநது பசுமை கொண்டு விளங்கும்
இரத்தினங்களும, சூழ்ந்த வாசனை பாரத மாமும் பூங்கொடியும்
ஒரிடத்திற் காணப்பட்டாற் போலவும், பிறைச சந்திரனைத்
தரித்த சிவபெருமானும் பாமேசுவரியும் ஒரிடத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

உறையிருவோருமொவ்வாவுவகையங்கடவினாப்பண்
முறையெழிலமுதுகண்களான்முகநதுண்டார்முற்று
மறைகழறபிரானுமெங்களமமையும்புரிவினோத
மறைகளுமுணராவின்னும்யாவர்மற்றுணரவல்லார்.

இ-ள். பாமேசுரனும் பார்வதியும் ஒருங்கு இருந்த மகிழ்ச்சி
யாகிய கடலின் ஓடுவே முறையாக எழுந்த அமிர்தத்தைத் தடிது
கண்களினால் மொண்டு ஆங்கு நின்றவர் யாவரும் பருகினர், ஒலித்
கின்ற. வீரக் கழலை யணிந்த சிவபெருமானும் எமது இறைவியும்

செய்யும் திருவிளையாடல்களை வேதங்களும் இன்னும் அறிய மாட்டா, அவ்வாறாயின் எவர்தாம் அறிய வல்லவர். (௩௪)

தாமரைக்கிழவன்வேதச்சடங்குசெந்தழலினற்றக்
காமர்பூங்கொடிசெங்கைப்பூங்காந்தருங்கடுக்கைமார்பன்
மாமலர்த்தடங்கைச்செந்தாமரையையுமடுக்கிமாயன்
பூமலர்ச்சிரகநீர்பெய்தடிமலர்போற்றினின்றான்.

இ-ள். பிரம தேவர் வேத விதிப்படி திருமணச் சடங்கைச் செவ்விய அககிளி கொண்டு செய்ய, அழகிய பூங்கொடி போன்ற உமாதேவியாரது சிவந்த திருக்காமாகிய காதன் மலரையும், கொன்றை மாலையணிந்த மார்பினை யுடைய சிவபெருமானது, சிறந்த பாதை நீண்ட திருக்காமாகிய தாமரை மலரையு மொன்று சேர்த்து, திருமால். பொலிவாகிய புட்பங்களை யுடைய காதத்தின்க ணுவன் நீரைவார்த்துத், தாமரை மலர் போன்ற பாதைகளைத் துதித்து மின்றார். (௩௫)

ஷட சந்த விரூத்தப்.

வான்முழவைந்துமதிர்ந்தனவால்வளைபொங்கிமுழங்கின
நான்மறையங்கநவின்றனநான்மலரன்பர்கைசுந்தின
மோனிகள்சுந்தைதகனிந்தனமுவுலகுங்களிகொண்டன
வானுயரந்தணனம்பிகையாமிவர்மன்றல்சிறந்தது.

இ-ள். தேவ தூத்துபிகள் ஐந்து மொலித்தன, வெள்ளிய சங்கு கள் மிககு முழங்கின, நான்கு வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஒலித் தன, அன்பருடைய திருக்கைகள் அன்றலர்ந்த புட்பங்களை சொலித் தன, மோன கிலையை யுடைய முனிவர்களுடைய மனங்கள் கனிவுற்றன, திரிலோகமுக களிப்புக் கொண்டன. மேலான உயர்வை யுடைய பிராகணத் தெய்வமாகிய சிவபெருமானதும் பார்வதிதேவி யாரதும் திருமணஞ் சிறப்புற்றது. (௩௬)

எம்பெருமானையும்ன்றலிலெம்பெருமாட்டியையுந்தொழ
நம்பெருமாதவரன்றிதுநன்றிதுநாமநவின்றெதிர்
வம்பலர்மாசிவழங்கினர்மந்திரமோதிவணங்கின
ரும்பெருமாதவரும்பிறரும்பெறுமோகைமலீர்த்தது.

இ-ள். தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறரும் இத்திருமணக்
காலத்திலே, எமது பெருமானையும் பெருமாட்டி யாரையும்வணங்க,
நாங்கள்செய்த பெரியதவம் நல்லது நல்லது என்று. சகத்திர நாமங்
களை எதிரிற் சொல்லி வாசனை பாரத புட்பமழையைப் பொழிந்
தார், மந்திரங்களைச் சொல்லி வணங்கினார், யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி
பொகிற்று. (௨௭)

நன்னெடொலனும்வேதனுநாரதருந்தவரேழவருங்
கன்னியருந்தவரீள்பெருங்கௌசலகோமகனுநதொழ
மன்னியகாட்சிவழங்கினன்மால்வடிவாகியமாதுமை
முன்னியவாறுமுயன்றனன்மூலமுமீறுமிலாதவள்.

இ-ள். நல்ல நீண்ட வடிவத்தை யுடைய திருமானும் பிரம
னும் நாரத முனிவரும் மற்றைய சப்த முனிவரும், கன்னிப் பெண்
களும், தவத்தின் மிக்க பெருமையை யுடைய கௌசல சேரராச
னும் தரிசித்து வணங்கும்படி. விளைபெற்ற திருமணக் கோலத்தைக்
காட்டி யருளினர் திருமாலி னுருவாகிய உமாபிராட்டியார் முதலும்
முடிவும் இல்லாதவ ரானமையால், விளைத்ததைச் செயதற்குத்
தொடவகின்ன். (௨௮)

என்னுடையன்னையுமெந்தையுமின்னணநன்னரின்மாமண
மன்னினர்பாலவழிபாடுகளாற்றிவரம்பெறுமன்னவன்
கன்னிலுந்திரடோளினன்கௌசலன்மாசில்வளம்பெற
முன்னகர்கண்டதுகேண்மெனமுதுணர்குதன்மொழிந்தனன்.

இ-ள். என்னுடைய தாயாகிய பார்வதி தேவியாரும் தந்தையாகிய பரமேசுரனும் இவ்வாறு நன்மையாகப் பெரிய திருமணத்திற் பொருந்தினர், அவர்களிடத்து வழிபாடுகள் செய்து வரம்பெற்ற மனனவனாகிய கல்லை யுவமானமாகச் சொல்லப்படுகின்ற திரண்ட புயங்களை யுடைய கௌசலசோரரசன், குற்றமில்லாத செல்வத்தைப் பெறுமபடி முன்னர் நகரஞ் செய்தது கேட்டாராக வென்று பழம்பொருளை யறிந்த சூதமுனிவா கூறத் தொடங்கினா.

(௩௯)

திருமணச் சருககம் முற்றிற்று.

ஆச செயயுள்—சகூஉ.

உ
சிவமயம்.
வேலுமயிலுந்துணை.
பன்னிரண்டாவது,
நகர்செய் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

அந்தநீரெமையாளுடையாண்மணப்
பந்தரிற்றுளவோன்முதற்பண்ணவர்
தந்தமக்கருணல்கிமண்டாங்குகோன்
சிந்தையார்வந்தெரிந்துகண்ணேர்த்தினான்.

இ-ள். அந்தக் காலத்தில் எம்மையடிமையாக வுடைய உமா
பிராட்டியாரது திருமணப் பந்தரிலே விட்டுணு முதலிய தேவர்
கன்யாவார்க்கும் கிருபையைப் புரிந்து, பூயியைத் தாங்குகின்றகொள்
சல சேரராசனது மனவிருப்பத்தை யறிந்து அவன்மீது திருக்கண்
வைத் தருளினார். (சிவபெருமான்.)

(ம)

ஆயகாலையரசனெம்மண்ணறன்
சேயதாமரைச்சீரடிதாழ்ந்தெழீஇத்
துயநான்மறைகுடித்துதிப்பரின்
னேயம்பாதறையென்றனனேரில்லான்.

இ-ள். அவ்வாறுகிய சமையத்திலே கொள்சல சேர மன்னவன்
- உமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது சிவந்த தாமரை மலர்யோலும்
சிறந்த பாதங்களை வணங்கி யெழுந்து, பரிசுத்தமுடைய காண்கு
வேதங்களைக் கொண்டு துதிக்க, ஒப்பில்லாதவாகிய சிவபெரு
மான் அரசனை மோக்கி மின்விருப் பென்ன கூறுதி யென்றருளினார்.

சீர்மணஞ்செய்சிவபுரமீதிந்தப்
பார்வரும்பல்லுயிரும்பணிந்துய்ம்மா
ரோர்வளம்பதியாற்றவுவந்தருள்
கூகெனப்புரிகென்றனன்கோதிலான்.

இ-ள். திருமணஞ் செய்த சிவபுரமாகிய இந்தத் தலத்திலே, பூமியின்கண்ணுள்ள பல ஆன்மாக்களும் வணங்கியுய்யும்படி, ஒரு வளப்பத்தையுடைய நகரத்தைச் செய்வதற்குத் தேவரீர் மகிழ்சிதந் தருள்க என்று பிரார்த்தித்தான், அதற்குச் சிவபெருமானும் அவ்வாறு செய்க என்றருளினர், (உ)

காட்சியும்வரணுர்பெற்றகாவல
னாட்சிறந்துநகரங்குயிற்றுவா
னாட்சியாநதன்னளிநகர்க்கோலையுஞ்
சூட்சியொற்றுந்துணைவரப்போக்கினான்.

இ-ள். திருமணக் கோல தரிசனமும் வரமும் பெற்ற கௌசல சேன, சுபமுகூர்த்தங் கொண்டு ஓர் நகரத்தைச் செய்யும்படி, தனது ஆளுகை குட்பட்ட அனபுடைய நகரத்திற்குத் திருமுக மும், உபாயத்திஷ வல்ல ஒற்றநெருவளையுத் துணைவாகச் செலுத் தினான்.

வரம் - வரன் எனப் போலியாய் நின்றது. காவலன் - காத்த லில் வல்லவன். நகரீ என்னும் வடமொழி நகரம் எனத் திரிநது நின் றது. மலைபோன்ற மரடமாளிகைகளையும் செய்குன்றுகளையு முடையது எனத்தாதுப் பொருள் கொள்க. ஒலை = திருமுகம். கடிதம். (சு)

ஒற்றுடன்சென்மடங்கலையுள்ளுணர்ந்
துற்றதோதத்துணைவரொண்மாநிதி
முற்றுந்தானைமுதலகண்டொய்யெனக்
கொற்றவற்பணிந்தொன்றெனக்கடினார்.

இ-ன். தூதுவரோடு அடைந்த அத் திருமுகத்தின் கருத்தை நின்று, தக்க குழ்ச்சிகளைச் சொல்கின்ற மந்திரி மார்களும், மலான சிறத்த திரவியங்கள் முழுவதும் சேனைகள் முதலாயின வும், அரசனிடம் சென்று விரைவிற கண்டு அரசனைப் பணிந்து ஒருங்கு சேர்த்தார். (டு)

தேரும்யானையுமாவுந்திறற்படை
யோருந்தேர்ச்சித்துணைவருமொக்கலும்
பாருமும்படிமன்னன்வல்வினை
யீருமெந்தைகுற்றேவலனாயினான்.

இ-ன். இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் வலிய சேனை நும் மந்திரிமார்களும் சுற்றத்தார்களும் உலகத்தவர்களுந், உய்யு று கௌசலராசன் வலிய தீவினையைப் போக்குகின்ற எமது பா ளனது குற்றேவற்கார னானான்.

உலகத்தார் யாவரும் உய்யும்படி இந்நகரத்தைப் புரிவித்தலால் கௌசலசேர மன்னன் சிவபெருமானது எவலாளாக நின்றான் என்பது கருத்து. பார்=பார்க்கப் படுவது, பருமையை யுடையது, பூமி மன்னன்=பெருமையை யுடையவன். (சு)

கூறுமோர்திசைக்கைந்துருரோசங்கொண்
டறினான் குதிசையுமியம்பிடிந்
மாறிலபுண்ணியமாத் தலமாயிடை
யூறில்பல்கலையொன்மதித்தோன்றிலே.

இ-ன். சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு திசைகளுக்கும் ஐவ்வகத்து ருரோச தூரம் கொண்டு, முடிவில்லாத நான்கு திக்குகளிலுள்ள இடங்களா யுள்ளன சொல்லு மிடத்துக் குற்ற மில்லாத பெரிய புண்ணிய தலமாகும். அவ்விடத்துப் பிழையில்லாத பலகலைகளை யெல்லாம் கற்றுணர்ந்த அறிவியுடைய சக்திர குலத் தோன்ற லாகிய கௌசல ராசனானவன்.

ஒவ்வோர் திசைக்கும் ஐந்து குரோசமாக நான்கு திசைகளுக்கும் இருபது குரோச தூரம் புண்ணியதலமாகும். குரோசம் - கடம்பிதொரம்.

(எ)

கன்னிகாரவனமுங்கனங்குழை
மன்னும்வில்வவனமுமற்றேனையும்
பொன்னினீணகர்போலப்புகிறித்தான்
றன்னதன்புதழைத்துவிளங்கவே.

இ-ள். (சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற) கன்னிகார வனத்தையும், உமாதேவியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற வில்வ வனத்தையும் மற்றையஇடங்களையும் நீண்ட சுவர்க்க லோகம் போலச் செய்தான், தன்னுடைய அன்பு யிருந்து விளங்கும்படி.

(அ)

நகரமெங்கணுமந்தணனன்ருறப்
புகரினாறுபொருவில்கிராமமு
நிகரில்லேள்விகளாற்றிடநீண்மறைப்
பகரவீரறுபள்ளியுங்கண்டனன்.

இ-ள். நகரங்களெல்லிடத்தும் ஆதிசைவப் பிராமணர் நன்மை பொருத்த, குற்ற மில்லாத உயர்வுடைய தூறு கிராமங்களையும், ஒப்பில்லாத யாக்கை செய்தற்காகவும் நீண்ட வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்தற்காகவும், பன்னிரு ஊரும் செய்தார்.

(க)

நன்னரிற்றிருநாவிருமங்கலம்
பொன்னகர்க்கிணைபொற்பக்குயிற்றியே
தன்னிகர்த்தகுறியைத்தலந்தொறு
மன்னுவித்தடிபோற்றினன்மன்னவன்.

இ-ள். நன்மையுடன் அழகிய எட்டு மங்கைகளை, சுவர்க்க லோகத்திற்குச் சமான மாகும்படி செய்து, தனக்குத்தானே கொள்

பாயுள்ளிவலிக்கத்தை எட்டு மக்கலக்க டோறும் நிலபெறத்
தாபித்துத் திருவடினைப் பூசித்துத் துதித்தான் அரசன். (80)

ஆங்கவற்றுளளிமுரன்றாப்பிழி

தேங்கமழ்ந்துண்டுதேக்கும்பொன்னுண்மலர்க்

கோங்குநீள்வனத்தின் குணபாற்றிசைப்

பாங்கர்வைகுமோர்பண்புடைத்தொன்கிரி.

இ-ள். அவற்றுள், வண்டு ளொலித்து, தேன்மணம்வீசி, மது
வுண்டு தேக்கிய அழகிய அன்றலாந்த புட்பவளை யுடைய நீண்ட
கோங்கவனத்தின் கீழ்ததுசையின் பக்கத்தில் ஓர் அழகிய மலை
யுண்டு. (81)

போதவிழந்தபெண்ணைப்பொலன்றாப்பிய

னாதரங்கொண்டருசசித்திறைஞ்சலாற்

றாதுகுந்தண்மலர்த்தடஞ்சேலைகுழ

கோதைமங்கலமென்பர்சொற்கூறினர்.

இ-ள். விரிந்த பனம்பூவாற் செய்யப்பட்ட பொன்மயமான
மாடையையணிந்த மார்பினை யுடைய லேசல சேரன் அருசசித்து
வணங்குதலால், மகாந்தம் பொழியுங் களிர்ந்த மலர்களை யுடைய
சோலைகளாற் சூழப்பட்ட கோதை ல் மென்பர் சொற்பாரு
பாடிணர்ந்த பெரியோர்கள். (82)

தொக்ககேழற்குருட்பிணுத

நக்கசாமநதிக்குணதீர்த்த

மிக்கநீள்குறிவெவ்வெரி

லக்கினையெனன்றோது

இ-ள். தொகுதி கொண்ட லாரா கு வடக்கே, நீர் மிக்கு
விளங்கும் சாமநதியென்னுஞ் சிறு நதிகையின் கண் விழுந்து

உகாசு.

பழநித் தலபுராணம்.

வினங்கும் நீண்ட சிவலிங்கமானது வெப்ப முடைய அக்தினி தேவ
னாற் பூசிக்கப்படுதலால் ஆக்கினேய லிங்கம் என்று கூறுவர் உண்
மைப் பொருள் கொண்டவர்.

மருத்துகளும், மணி, பொன், சந்தனம், தேன் முதலிய வனங்
களும் தொக்க தன்மையால் “தொக்க கேழற் சுரும்பு” என்றார்.
குறி என்பது உபசார மொழி. (க௭)

மாதவந்தனின் மாமறையோர்குழி இ
யோதலின்புற்றொருங்குணர்ந்தோதலிற்
போதலர்ந்துபொதுவயல்குழ்சுதுர்
வேதமங்கலமென்பஞ்சொன்மேதையோர்.

இ-ள். பெரிய தவத்தினை யுடைய சிறத்த அத்தணர் ஒருங்கு
சேர்த்து, ஒததலில் விருப்புக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிந்து
அத்தியயனஞ் செய்தலால், புட்பங்கள் மலர்ந்து வயல்கள் குழும்
சதுர்வேத மகாலம் என்று கூறுவர் பொருளை யறிந்த புலவர். (க௮)

பௌவநேர்நன்ன திக்குடபால்வைகு
மெவ்வமில்குறியெல்லவர்வந்தனை
செவ்விதிற்புரியச்சிறந்தோங்குவ
தவ்வியத்தசோதிப்பெயரானரோ.

இ-ள். கடலை நிகர்த்த நல்ல பொருளை நதிக்கு மேற்கூப் பக்
கத்தில் இருக்கும் குற்றமில்லாத சிவலிங்க மானது, குரியர்சன
வந்து பூசனையை அன்புடனே செய்தமையால், அவ்வியத்த சோதி
லிங்கம் என்னும் பெயரினால் விளங்கும். (க௯)

விரவிமங்கலமேருவலங்கொளும்
புரவிமங்கலத்தோர்போற்றவவ்விடன்

பரவிமங்கலம்பாடகராடல்கு
 ரிரவிமங்கலமென்றுவிளங்குமே.

இ-ள். பனி கலந்து விளங்கும் மேருமலையைச் சுற்றி யோடுங்
 குதிரைகட்டப்பட்டமங்கலவடிவான இரத்தையுடைய ரூரியர்கள்
 துதித்தலால் அந்த இடம், பாடகர் மங்கலமாகப்பாடி யாடலைச்செ
 ய்து துதிக்கின்ற இரவிமங்கலம் என்று கூறுவர் அறிவுடையோர்.

விமலையில்வவனத்தினமெற்றிசை
 கமழும்பானதிதிர்த்தத்திற்காமர்தெள்
 ளமுதலிங்கமதுவைசுமவ்விட
 னமுதமங்கலமென்பாறிஞரே.

இ-ள். கிருமலையாகிய உமாபிராட்டி பெழுந்தருளி யிருக்கின்ற
 விள வனத்திற்கு மேற்குத் திசையில், காசனவீசுகின்ற பால்
 தி தீர்த்தத்தின் கரையில் அழகிய தெளிந்த அமுதலிங்கம் இருக்க
 கும். அதனால் அவ்விடத்தை அமுத மங்கலம் என்பர் புலவர். (௭௭)

தூவு கோச்சகக்கலிப்பா.

மங்கலஞ்சூழ்தலினட்டமங்கலக்கேத்திரமென்னுஞ்
 சங்கரனேவலிற்றனிவென்குடைநிருபன்றருதலிற்றா
 கங்கைபுணர்காசிரிகர்கௌசலமாபுரமென்றும்
 பொங்குபெரும்பெயர்புனைந்துபொலிந்ததுபுண்ணியநகரம்.

இ-ள். அந்நப் புண்ணியத் தலமானது எட்டு மங்கலஆர்கள்
 கிறைதலின் அட்டமங்கலக்கேத்திரம் எனப்படும். சிவபெருமானது
 யுஞ்ஞைப்படி ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடையகௌசல
 சோமன்னவன் செய்தலால், கௌசலி பொருத்தியகாசிரிகர்த்த
 கௌசல மாபுரம் எனவும் மேலான பெரிய பெயரைத் தரித்து
 விளங்கிற்று. (௭௮)

உணவு

பழநித் தலபுராணம்.

பைபணைமால்கிரிபிரமகிரிசிவபூதாஞ்சத்தி
சையமுயரியகருமாவரையெனுந்தென்கயிலாயந்
துய்யபரையோர்நதிசண்முகநதிசூழ்தருந்தொடர்பாற்
செய்யகவுசலபுரமேசிவபுரமென்பதுதிண்ணம்.

இ-ள். சர்ப்பசயனத்தையுடைய நாராயணமலையும், பிரமமலையும் சிவமலையும் சத்திமலையும், உயர்வாய வராகிரியும் தக்கிண கயிலாயமும், சுத்தமாகிய சத்தி தீர்த்தமும் சண்முக நதியும் ஆகிய இவைகள் சூழ்நதிருக்கும் இயைபினால் அழகிய கௌசல புரமானது சிவபுரமென்பது சத்தியமாகும்.

பை-ஆகுபெயர். பை=படம். பூதாம்—பூ=பூமியை, தாம்=தரிப்பது. வரை-ஈறு. அது உவமைபாடுபெயராய்க்கணுவுக்கு ஆகி அது சினைபாடு பெயராய் மூவகிலுக் காகி, அது தானியாடு பெயராய் மூவகில் உண்டாதற்கு இடமாகிய மலைக்காதலின் மும்மடிபாடுபெயர். சிலர் கான்மடியாடு பெயரென்ப. (கௌ)

கதிர்மணிமாளிகைநெருங்காமரெயிலுடுத்தோங்கு
பதியுமாபதிதிருவிழாபபொலியும்படைகுடிசூழ்
மதியமைச்சமுதலியமாண்புறமகவுக்கரசுநல்கி
யதிர்கழற்காலரசரெமையாளுடையான்கழலடைந்தார்.

இ-ள். அந்நகரத்தில் ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்
நிச்செய்யப்பட்ட மாளிகைகள் நிறைந்து விளங்கும், அழகிய மதி
கள் சூழ்ந்துதோன்றும், உமாதேவியாரின் கையகான சிவபெருமா
ளது திருவிழாக்கள் பொலிவுதவிளங்கும், படை குடி கூழ் அமைச
சர் முதலிய அரசமாட்சிகள் பொருந்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழை
பணிதே காலையுடைய சோராசர்கள் தமது மைத்தர்க்கு அரசாட்சி
வைக் கொடுத்து என்மை அடிமைக்கொண்ட சிவபெருமானது திரு
வடிப்பேருகிய அத்துவித முத்தியை யடைந்தனர்.

உமா என்னும் வடமொழிக்கு, உ=வேண்டாம், மா=அம்மா என்று உறப்புப்பொருள் கூறுவர். மலையாசன்மகளாகத் தோன்றிய இறைவி யைந்தாம் வயதில் அரனைத் திருமணஞ் செய்ய வுன்னித் தவஞ்செய்ய முயற்சி கொண்ட போது, தந்தையான மலையாசன், நின்னுடல் பொருது. ஆதலால் “அமமையே தவஞ்செய்ய வேண்டாம்” என்று தடுத்தமையால் வந்தபெயர். அன்றி உ-ம்-அ-என னும் வியட்டிப் பிரணவங்கள் சேர்த்து உ மா என்று இருத்தலிற் பிரணவ மாகவும், பிரணவ வடிவாகவும், பிரணவப் பொருளாகவும் இருப்பவன் உமை யென்று கூறுதலு மொன்று.

“படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னுறு

முடையா னாசரு னேறு”.

என்னுந் திருக்குறட் செய்யுளுமது கூறிற்று. இறை மாட்சி என்னும் அதிகாரத்தான் அவ்வியல் எல்லா முணர்க. முதலிய என்றமையானே நட்பு, அரண என்பனவும்,

ஐம்பெருங்குழ வுள அமைச்சரோடு கூறப்பட்ட, புரோகிதர், சேனாபதியா, தூதா, சாரணா என்பவரும்,

என்வகைத் துணைவர் ஆகிய காணத் தியல்வோர், கரும வதி காரர், சுற்றத்தார், கடைகாப்பாளர், நகர மாக்கள, படைத்தலைவர், இவுளி மறவர், யானைவீரர் எனபாரும்,

ஐவகையறுதிகீ சுற்றமாகிய நட்பாளர், அந்தணனர், படைத் தொழிலாளர், மருததுவக கலைஞர், நிமித்திகப் புலவர் என்பாரும் கொள்க. (உ0)

மறைபயின்மாதவிர்வில்வவனஞ்சிவமாமலைநாப்ப
ணிறைவனறுமுகன்றிருவானினன்குடியென்றொருதலமற்
றறையினுங்கேட்பினுமுத்தியடைவிக்குமதனற்றல்
சிந்தித்திந்தவாறுசொல்கேடென்றனன்செந்நெறிச்சுதன்.

ரு-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்கின்ற முனிவர்களே! வில்வவனம் பெரியசிகிமலை என்பவற்றிற்கு நடுவே, எமது கடவு ளாகிய அறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவி னன்குடி என்று ஒருதல முளது. அது, தன்கண் வசிப்பினும் தன்பெயரைக் கேட்பினும் முத்தி கூடச செய்யும், அக்காரணத்தி னால் அதன் பெருமை முழுதஞ் சொல்லுதல் கூடாது, ஒருசிறிது அறிந்தவாறு கூறுகின்றே மென்றார், செப்பமான வழியிற் செல் வஞ் சூதமுனிவர்.

மறை=மறைத்த பொருளையுடையது என்பர் ஆசிரியர் நக்சி னுர்க்கினியர். இறைவ னறுமுகன் - இருபெய ரொட்டு. ஆதிசத்தி முதலிய ஐஞ்சத்திகளோடு குடிலை யெனுஞ் சத்தி யொன்று கூட்டி ஆறு சத்திகளே முகமெனக் கூறுவாரும், அறு குணங்களே முக மெனச் சொல்வாரும், சிவபெருமானது ஐம்முகங்களுடன் தேவி திருமுகமொன்றுக் கூட்டி யவையாமென்பாரும், அகர உகர மக ரங்களோடு நாதம், விதது, சத்தி என்னும் ஆறுஞ்சேர்த்துமுகமென் பாரும், ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோ சாதம் என்னும் ஐம் முகங்களுடன் அதோமுக மொன்றுஞ்சேர்த்து முகமா மென்பாரும் ஆகப் பலரும் பலவாறு கூறுப. (உக)

நகர்செய் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச செய்யுள்—சஅக.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ப தி ன் மூ ன் ரு வ து,

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவந்தந்தி.

தேனிமிர்போதக்குரவன்றெரிவரும்போதக்குரவன்
ருணுதவவாரணத்தான்றழுவுதெய்வவாரணத்தா
னாகரவச்சிரத்தானாருயவச்சிரத்தான்
வானபரங்குன்றத்தான்வளர்ந்தபரங்குன்றத்தான்.

இ-ள். வண்டக ளொலிக்கின்ற புட்பவகனாலாயகுராமலைஷய
யுடையவன், பாவர்க்குற தெரிதற்கரிய ஞானத்தெளிவை யுடைய
ஆசாரியன், தன்னாற்சொல்லப்பட்ட அந்த மறைகளை யுடையவன்,
தேவியாசுப்புணர்ந்த தெய்வயானை யம்மைபாரையுடையவன், திருக்
காத்திற்பொருந்திய வச்சிராயுதத்தை யுடையவன், ஆறு தலைகளை
யுடையவன் ஆகாயமும் கீழாகிக் குறையும்படி அத்துணை வளர்ந்த
திருப்பரங்குன்றத்தை யுடையவன். (சு)

நாகவிற்கோலங்கையானவைவதவிற்கோலங்கையான்
வேகமுடனாறாரான்விரிபொழிவினாறாரான்
மோகமொழிவாயினன்மோனமொழிவாயினன்
மாகமலைவாய்க்கரையான்மருவுமலைவாய்க்கரையான்.

இ-ள். இளமை விளங்குந் திருவுருவத்தை வெறுக்காதவன்,
குற்றத்தை நீக்குகின்ற கோவணத்தண்டினை யுடையவன், கோப
மூற்று அகார்புகங்களை யழித்தவன் (அல்லது வேகத்துடன் இடை

பூதம்தன்னிடத்தில் ஊர்ப்பெறாதவன்) விரிந்தசோலைகளையுடைய நூறு ஊர்களை யுடையவன், மோககீங்கிய இடத்தி லிருப்பவன், மென்னசிலையாகிய ஞானமொழிகளை யுபதேசிக்குத் திருவாயினை யுடையவன், தேவகிரியி னிடத்துள்ள தலத்தில்வசிப்பவன், சமுத் திராக்கையிற் பொருத்திய திருச்செத்தூரில் வாழ்பவன். (௨)

வன்பணநாகரவரையான்மதலைசூகரவரையா னின்பமயில்வாகனத்தானேற்றுமயில்வாகனத்தா னன்பருளமலைவேலானனிகொள்சிவமலைவேலா னன்கெழுமாவின்ன்குடியானலங்கெழுமாவின்ன்குடியான்

இ-ள். வலிய இளமை பொருத்திய படங்களையுடைய சர்ப்பங் களையரையிற்றரித்த சிவனதுகுமான், வராக மலையை யுடையவன், இன்பத்தையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய இலங்குமி குடி யிருக்கும் மார்பினையுடைய விட்டுணுவும் அன்னவாகனாகியபிசும தேவரும் துதிக்கின்ற மயில் வாகனத்தை யுடையவன், அன்பாது உளத்தில் மலையைப் பொருத்தாதவன், அழகுகொண்ட சிவமலை யின்கண் வீற்றிருக்கும் வேலாயுதன், நன்மைபொருத்திய இடபவா கனத்தையுடைய சிவனது குடியிற் றேன்றினன், வளங்கள் விளங் குத் திருவாவின்ன்குடியிலெழுந்தருளி யிருப்பவன். (௩)

சீலர்தமக்கறமறைந்தான்சேய்ப்படிநர்க்கறமறைந்தான் மாலவனின்பமருமகன்மறைவரரன்பமருமகன் கோலமலர்க்கதம்பத்தான்குழைவினர்மிக்கதம்பத்தா னூலவரினேரகத்தானுவவருமேரகத்தான்.

இ-ள். தவவொழுக்க முடையவர்க்குத் தருமத்தையுபதேசித்த சிவனதுகுமான், வஞ்சவொழுக்க முடையவர்க்கு மிகவும் மறைந் திருப்பவன், விட்டுணுவினது இன்ப மருகை யிருப்பன், வேதங் களைத் திருவாய்மலர்த்த சிவனதுசெல்வப் புதல்வன், அழகிய பூத்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௭௬

கனையுடைய கடப்பமாலையின், குழைத்த மேலான மனமென்னுத்
தம்பத்திற் பிணிக்கப்படுவோன், தூலின்பொருளையுணர்ந்த ஞானி
யாத அழகிய உள்க்குகையில் வசிப்பவன், சொல்லுதற் குரிய திரு
வேகத்தின்கண் வீற்றிருப்பவன். (௪)

மெல்லியலாள் பழநிமலைவிமலைசேய்ப்பழநிமலை
செல்லியர்மேகாரவனஞ்சிறந்தகன்னிகாரவன
மல்லல்வளநாட்டினான் வைகர்வூர்நாட்டினான்
கொல்கினவேலாடலான்குன்றுதொறுமாடலான்.

இ-ள். மிருதுவான சாயலையுடைய பழமையாகிய மலர்கிதை
யான பார்வதிதேவியாரின் புத்திரன், பழநிமலை மேகாரவனம் என்
னும் வில்வவனம் கன்னிகாரவனம், வளப்பம்பொருளாகிய இக் காடு
யையுடையவன், திருவகாவுர்த்தலத்தில் வீற்றிருப்பவன், கொல்
கினதொழில்வாய்தே வேலாயுதத்தைத் தரித்த வீரன், குன்றுதொ
றுத் திருவிளையாடல் செய்பவன். (௫)

வெவ்வியவாசகத்துறையான்வேதவாசகத்துறையான்
மைவணமாறானனத்தான்வாழ்த்திமொறானனத்தான்
பௌவமாவினைக்கொன்றன்பவமுறுமாவினைக்கொன்றான்
றெவ்வர்புரமலைக்குமான்சேய்சோலைமலைக்குமான்.

இ-ள். கொடிய குற்றங்களையுடைய மனத்தின்க ணிருக்காத
வன் வேதசொற்களாகிய துறைகளையுடையவன், மேகம் போன்ற
நிறத்தினையுடைய விட்டுணுவும் அன்ன வாகனத்தையுடைய பிர
மணுத்துதிகின்ற ஆறு திரு முகங்களை யுடையவன், கடலின்கண்
பிரமமாகின்ற ரூபன்மனைக் கொன்றவன், பிறவியைச் செய்யும்
திவினைக்கு இயையாதவன், பகைவாது திரிபுரங்களையும் எரித்
தழித்த சிவனது குமான், பழமுதிர் சோலைமலை என்னுத் தலத்
தில் வீற்றிருப்பவன்.

வெவ்விய ஆசை அகத்து உறையான் எனவும், மை வண்ணம் மால் தான் அனததான் எனவும், பவம் உறும்மாலினைக்கு ஒன்றான் எனவும், தெவ்வர் புரம் அலைக்கும் அரன் சேய் எனவும் பிரிததுக கொள்க.

கடலினிடத்தே சூரபன்மன் மாமரமாக நிற்க, அதனை வேல் விடுத்துப் பினச் சழித்தார். அது பின்வருஞ் செயல்களானும், கந்தபுராணஞ் சூரபன்மன் வதைப்படலத்தானும் உணர்க.

திருமுருகாற்றுப் படை.

சூர மகனி ராடுஞ் சேலை
மகதியு மறியா மனபயி லடுக்கத்துச்
சுருமபு மூசாச டீடர்ப்பூவ காந்தட்
பெருத்தண கண்ணி மிலைநத சென்னியன்
பார் முதிர் பணிககடல் கலங்கவுள் புகரு
சூர்முத நடிந்த சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்.

கல்லாடய்.

உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும்
பழவினை புகுநத பாடகம போல
முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க
கட்டுடைச குருடல் காமந கொணறு
பற்றியுட் புகுநது பசுவகடல் கண்டு
மாவொடுங் கொன்ற மணிநெடுங் திருவேற்
சேவலங் கொடியோன்.

இங்ஙனமே “பாயிரும் பணிக்கடல்” என்னும் பரிபாடல் ஐந் தாஞ் செயலுள் உரைத்தது முணர்க. (க)

வாரிசுகிஞ்சரவணத்தான் மருகவேள் சரவணத்தான்
சூர்தபமுன்பொருமயிலான் சரேசர் விரும்பொருமயிலான்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௭௩

சீருணர்வுதருமடிகள் தேவரோதருமடிக
ளார்வமுறப்பணிவாரேயமரர்கிறப்பணிவாரே.

இ-ள். கடலைவற்றச்செய்த பாணத்தை யுடைய அழகினனாகிய திருமாவின் மருகனான வேள் ஆக வுள்ளவன், சாவணவாவியிற்றிரு வவதாரஞ் செய்தவன், ரூபன்மன் அழியும்படி முன்னர்ப் போர் புரிந்த வேலாயுதத்தை யுடையவன், தேவர்களுக்குத் தலைவராய் ளார் ஆன இந்திர பிரமவிட்டுணுக்களால் விரும்பப்படுகின்ற ஒப் பற்ற மயில்வாகனத்தை யுடையவன், சிறந்த சிவஞானதையுபதே சிக்கின்ற பெரியோன், தேவர்களாலும் எடுத்துச் சொல்லுதற்கரிய முதன்மையையுடையவன், இன்னன பெருமைவாய்ந்த கந்தக் கட வுளை அன்பு பொருத்தப் பணிபுன்றவரே தேவர்களுடைய சிறப்புக் களைக் கொள்ளுவார். (௭)

அறுதீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியலிருந்தும்.

மீட்டுமுனிவர்மகிழ்தூங்கிவீராவேலைபுரண்டனநீர்
நாட்டமுடையராகவுளவருமிழ்த்துவினூதொறுஞ்சரிதை
வேட்டசுருத்துப்புலநெறியில்விழாமறிந்துதிசசிவகரணத்
தோட்டிமுகூர்த்தமொன் றுறங்கிவிழித்தார்சூதனுடனுரைப்பார்.

இ-ள். பின்னரும் கையேசாரணியத்து முனிவர்கள் உவகை மிகுந்து, சமுத்திரம் புரண்ட நீர்போ லெழுந்தகருத்துடையவராய், மணம்பொங்கி, சூதமுனிவர் சொல்லுநதோறும் விருமபிபமனத்தை ஐப்புலவழியில் விழாது நிறுத்தி, சிவசெயல்களாகவேநிறுத்தி ஒரு முகூர்த்தகாலம் யோகசித்திராகொண்டு எழுந்தவரான அவர் சூத முனிவரோடு கூறுவார். (௮)

வேதமுனிவர்வழுத்துமறைவியாதமுனிபாலொருங்குணர்ந்த
சூதமுனிவநீயுணர்ந்துந்துகடர்சரிதையுபதேச

மாதலுணர்ந்தோம்வழியின்கணுதவிமாறிக்கவிக்குநர்யா
ரேதமகலத்தெருட்டுதனின்கடனென்றாரென்றலுமுனிவன்

இ-ள். வேதத்தை, முனிவர்களால் துதிக்கப் படுகின்ற விபாச முனிவரிடத்து ஒருசேரக்கேட்டுணர்ந்த சூதமுனிவரே! தேவரீர் அருளிச்செய்த சூற்றில்லாதசரித்திரம் உபதேசப்பொருளாவதையநீதேம், அவ்வழிக்காகப் பிரதியுபகாந்த் செய்து களிப்படைவோர் யாவர், எய்யிடத்துள்ள சூற்றங்கணிக்கத்தெளிவித்தல்தேவரீரது கடமைமாகும் என் னசொல்லுதலும் சூதமுனிவராகுறவார்.

பகர்ந்தசரிதையுபதேசமென்றிரன்றோபரிந்தொருகா [மை லாகத்துதிருவாவி னனகுடியென் றுரைத்தோரோ முததியடைவருண் யகதையதிவன் றுமதுபொருட்டடியேனறையப்பெற்றனவீர் முகத்துகொளப்பெற்றீரெளிதோவென்றானதனைமொழிகின்றான்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் யாங்கடறியசரித்திரதையுபதேசமென்று கூறினீர், அன்புகொண்டு ஒருதாம் மகிழ்வுடன் திருவாவி னன்குடி என்று சொன்னவர் முததியடைவார்கள் இது சத்தியம், இது அகங்காரத்தாற் சொல்வது ஆன்று, அது காரணமாக அடியே னாகிய யான்சொல்ல வந்தனன், நீங்கள் அதனுண்மையை எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றீர், அதுயாவர்க்கும் எளியதோ வென்று கூறிய சூதமுனிவர் பின்னரும் அதனைச் சொல்வாராயினர். (௧0)

சூழ்கிரேதாயுசந்தோ ன்றுநா னிற்குகராசலத்திற்
சூழ்வெள்ளருவிமனுசசிருங்கமுடிமேற்றுவவத்தடமௌவி
வாழ்ஞ்சிவயோகீசராரேந்தமலன்சாணமரப்போதில்
வீழ்வண்டெனச்சென்றடைமாறுவினாவும்விடையுமிகவிருந்தான்.

இ-ள். வந்தகிருதயுகத் தோன்றுங்காலத்திலே, வராகமலையின்
தன் சுற்றிய வெண்மைபாகிய அருவிபாயும் மந்திர சிருங்கத்தின்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௭௫

உச்சியின்மேல், துழாய்மாலேதரித்த நீண்டகிரீடத்தையுடைய திருமால் ஆங்கிருந்த நமது சிவயோகத் தலைவர்களையடுத்து, மலரகிதாரகிய சிவபெருமான் திருவடிகளாகிய தாமரைப் பூவில், வீழ்ந்துண்ணும் வண்டுபோலப் போயடையுஞ் சாதனங்களைக் கேட்டும் விடுத்தும் இருந்தனர். (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியாவிருந்தம்.

இருக்குமேல்வைநிலமகளுமெறிவெண்
 டிரைப்பாற்கடற்பிறந்த
 முருக்கினிதழ்வாய்ச்செழுந்திருவுமு
 குத்தன்முளரிப்பதம்போற்றிப்
 பெருகருதுதிகொண்டருகுசென்றார்
 பிற்தொன்றுரையான்முகநோக்கான்
 குருக்கும்பணிவேணியன்றொண்டர்
 கூறுங்கூற்றுக்கெதிர்கூறும்.

௫-ன். இங்ஙனம் இருக்குங் காலத்திற் பூமிதேவியும், திரையெறிவின்ற வெள்ளிய திருப்பாற்கடலிற் பிறந்த முருக்க மலர்போலுஞ் சிவந்த அதாவகையுடைய வாயினளாகிய இலக்குமிதேவியும், திருமாலது தாமரைமலரடியை வணங்கி, மிக்க துதியைச் செய்து கொண்டபுகத்திற்போயினர், அவர்களைக்கண்டதிருமால்வேறொன்றையுங் கூருதவராய், அவர் முகத்தையும் பாராதவராய், வெள்ளையாகிய சர்ப்பத்தைததரித்த சிவபெருமானது அடியவர் யாதுஞ் சொன்னாலும் அவைககெல்லாம் எதிர் சொல்வாராயினர். (௧௨)

நின்னுவருந்திருநெடிதுயிர்த்து
 நீங்கிமொருசாரகறலுமக்
 குன்றிலுடைபுண்டீகனெனும்
 பாகவதனகைகுவித்தெதிர்த்து

கன்றியிதயங்கவன்றணையீர்
வருவதெவன்கொல்கழறுகென்ற
னன்றுநிகழ்ந்தவாழுமுது
மறைந்தாரவனுமகந்தெரித்தான்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்னும் இருவரும் அங்கு நின்று வருத்தமுற்றுப் பெருமூசகவிட்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி ஒரு பககஞ்செல்லுதலும், அம்மலையின்கணிக்குக்கும் புண்டரீகர் என்னும் பாகவதர் அவர்களைக்கண்டு கைகுவித்து எதிராகொண்டு சென்று, தான் மனம்வருத்தி, தாய்மார்களே ! இவ்விடம் வந்தது என்னகாரணம் சொல்வீராகவென்று வினாவினான், அவ்விடத்து நடந்தவைகளை யெல்லாம் சொன்னார். புண்டரீகரும் அவற்றுணமைகண்டார்.

அணையீரோதற்கரியபரம்
பரன்சேவடிகளகந்திழைக்கு
நினைவோர்வழியினொழுமியலந
நேரநீவிரடைதலென்ற
புணையீர்ந்துளவோனீத்தனனென்
றுரைத்தபுண்டரீகனைப்பார்த்
தினையதறியாமையினிழைத்தே
மினிமெல்பாதுபுரிவதென்றார்.

இ-ள். தாய்மார்களே ! சொல்லுதற்கரிய பரம் பொருளாகிய சிவபெருமானது சிவந்ததிருவடிகளை மனத்தினிறுவும் சிவயோகியரின் வழியில்நடக்கும் அத்தகாலத்தில், நீவிர் சேர்த்தமையால், குளிர்மையாகிய துழாய் மாலைதரித்த திருமால் உங்களை வெறுத்தனர், என்று சொல்லிய புண்டரீக முனிவரைப் பார்த்து, இவ்வாழிய சூற்றத்தை அறியாமையாற்செய்தேம், இனிமேல்பாம்செய்யுங்காரியம் என்னென்றுகேட்டனர் (பூதேவிசீதேவிஎன்னுமிருவரும்.)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். உள்

மாதர்மலர்ச்சேவடிபாக

வதன்றூழ்ந்தனையீர்வடகீழ்ப்பாற்

சீதமலிதீம்புனற்சித்த

தீர்த்தக்கரையிற்கூவிளஞ்சூழ்

போதுவனத்தென்கீழ்ப்பாலா

மலகவனத்திற்புரிதீர்தவந்

தாதுமலிதண்டுளவனுமைச-

சாருமெனச்சாற்றினனகன்றான்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்பாரின் செல்வியபாதங்களைப் புண்
டரீக முனிவர் வணங்கி, தாய்மார்களுே! வடகிழகருத் திசைக்க
னுள்ள குளீர்மை மிக்க இனிய நீரையுடைய சித்ததீர்த்தக் கரையி
ரிடத்தும், வில்வவனத்திற்குத் தென்கிழக்கினுள்ள செவ்வனத்
தவத்தைசெய்யக்கடவிர், மகரநதநிறந்த குளிர்த் தூழாய்
மலையையுடைய விட்டுனுமூர்த்தி நங்களைச்சார்வார் எனச்சொல்
விப் போனார். (கரு)

விண்டவுரையுட்கொண்டுசித்த

தீர்த்தக்கரையின்மேதினிமான்

பண்டைமகிழ்நனடைமாறு

பயிற்செய்யுதவம்பயின்ற

ளண்டர்முனிவர்தொழுங்குழகன்

மாழ்தூராமலகவனங்

கண்டுபுரிந்தாளருந்தவஞ்செங்

கமலத்தவிசினரசிருந்தாள்.

இ-ள். புண்டரீக முனிவர் சொல்லிய வார்த்தைகளை யெல்லாம்
ஏற்றுக்கொண்டு, பூமிதேவிசித்ததீர்த்தக்கரையின்னை பழமைப்படி
தன்நாயகன்சேரும்படி செப்தத்தெரிய தவத்தைசெய்தான், செந்த

உளஅ

பழநித் தலபுராணம்.

மரைப்பூவின் கண் இருக்கும் இலக்குமிதேவியும், தேவர்கள் முனி
வர்களால் வணங்கப்படுகின்ற சிவபெருமானது பழையதலமாகிய
நெல்லிவனத்தைக்கண்டு தவத்தைச்செய்தனன். (கசு)

வருதிரேதாயுகந்தனிற்கோ

சிகன்போர்வலியும்வன்படையுஞ்

செருவிலுடையப்பொருதுமனஞ்

செருக்குங்காமதேனுவைமா

லொருவுவசிட்டன்முகநோக்கு

யகந்தையுடையாருலகிலுய்மா

நரிதுநீயுந்தவம்புரிந்தா

லடைவைதுறக்கமெனவறைந்தான்.

இ-ள். வந்த திரேதாயுகத்திலே விசுவாமித்திர முனிவரது
போர்வலிமையும், வலியசேனையும் போரிடழியச்செய்து அதனால்
மனத்தில் அகங்காரவகொண்ட காம தேனுவை, மயக்கம் நீங்கிய
வசிட்டமுனிவர் முகம்பார்த்து, அகங்காரமுடையவர் உலகில் உய்
யுந் தன்மையில்லை. ஆதலால் தவஞ் செய்தாற்றான் நீயுஞ் சுவர்க்க
லோகத்தையடைவாய் என்று கூறினார். (கசு)

மாற்றமதுகேட்டுளம்வெருவி

மறைவல்லோய்நின்பணிவிடைநீத்

தாற்றுவேன்யாண்டருந்தவமென்

றலுநின் கலையி லொன்றதுகொண்

டேற்றபணிநீபுரிதிகலை

யாவுமுருவுகொடுகேழ

ரோற்றுகிரிகூவிளவனத்தின்

வடபான்மடுவினிடைத்தோன்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௭௯

இ-ள். அவ்வார்த்தைகளைக் காமதேனு கேட்டு, மனம் அஞ்சி, வேதங்களில்வல்ல முனிவரே! தேவரீரது குற்றேவலை விட்டு எவ்ருசு சென்று அரியதவத்தைச் செய்வேன் என்று கூறுதலும், காமதேனுவே! நினது கலையி லொன்று கொண்டு எனக்குத் தருத பணிகளைச் செய்வாயாக, மற்றைய கலைகளைக் கொண்டு வராக மலையினக ணுள்ள கூவிள வனத்திற்கு வடநிலைச்சக்கணுள்ள தீர்த்தத்தினிடத்தே தோன்றி.

(௧௮)

அறிவோடலர்மான்றவம்புரியா
மலகவனஞ்சென்றரியதவ
முறுநிவரநின்றிழைத்திடுங்காற்
ரோனறுமுன் றாய்கநதன்னின்
மருவிருமாதவம்புரியும்
போழ்தில்வரதன்வழங்குமருள்
பெறுவைநீயுமெனுமாற்றங்
கேட்டுப்பிறழாதடைந்ததுவே.

இ-ள். கல்லறிவுடனே தாமனாமலரின்மேவிருசரும் இலககுமி தேவி தவத்தைச் செய்கின்ற கெல்லி வனத்தை யடைந்து, அரிய தவத்தை நிலைவருப்படி நின்றுசெயது வருங்காலத்தில், அன்றும் யுகத்திலே, குற்றமில்லாத அரிப்பெரிய தவத்தைச் செய்யும்காலத்தில், சிவபெருமான் கொடுக்கின்ற திருவருளைப் பெறுவாய என்ற சொற்களைக் கேட்டித தவஞமல் அங்குச செனரது (காமதேனு)

புரிசில்காலங்கழிதலுமுன்
புகன்றவாற்றான்யுகநதோன்றக
கரியமணிவண்ணுந்தண்ணங்
கமலத்தோனுங்கடவுளரும்

விரிநீருலகவிருள்பருகி

மிளிரும்பரிதிவானவனுந்

தெரிமெல்லிழைப்பங்கினன்மலர்த்தாள்

பணியவெள்ளிச்சிலம்படைந்தார்.

இ-ள். தவஞ்செய்து சிலகாலம் நீங்குதலும், முன்னர் வசிட்ட முனிவர் சொற்றபடி மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபாயுகம் பிறக்க, இத்திரிநீரத்தினம்போன்ற திருமாலும், தாமரைமலராசனாகிய பிரமதேவரும் தேவர்களும் பாரதநீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்திலுள்ள இருநையுண்டுவிளவாகும் சூரியதேவனும், ஆராய்த மிருதுவான ஆபாணத்தையுடைய உமாதேவிபரகராகிய சிவபெருமானது மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கும்படி கயிலைமலையை யடைந்தனர். (20)

கடவுட்கயிலைதனையடைந்தோர்

குழுவிற்கதிரோன்முகநோங்கி

யிடனெங்கணுநின்றாதவஞ்சென

றிலதேன்மெலியாதிருகருமோ

மிடையுமுயிர்கொனமகதி

வீணைக்குழவன்விதந்துரைப்ப

வடலுநதணவாவகந்தையுங்கொண்

டலரியடிபுகளடிபணிந்தான்.

இ-ள். தெய்வத்தன்மையுடைய கயிலைமலையடைந்த தேவகூட்டங்களுள், சூரியனது முகத்தைப்பார்த்து, நீ எவ்விடத்தும் நின்று வெயில் செய்தலில்லையேல், நெருங்கிய உயிர்களுள்ளாம் அழியாதிருக்குமோ? என்று இவ்வாறு மகதிவீணைக்குரிய நாரதமுனிவர் வியந்துகூறி, வீரமும் நீங்காத அகங்காரமும் கொண்டு சூரியனுள் வன் நாரதமுனிவரது பாதங்களை வணங்கினான். (21)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௮௧

எந்தையுணர்ந்துவலந்திகழ்கண்
 ணிமைத்துவிழித்தானதுபோழ்தில்
 வந்ததிரவிகாலமளவில்
 சென்றனவந்தனையாக
 நந்தவுலகமெலிவதுபா
 ரென்றானிரவிநடுங்கிப்
 பந்தவினையெனகந்தையெவ்வா
 ரெழுபபேனென்றுபணிந்திரந்தான்.

இ-ள். எமதுதந்தையாராகிய சிவபெருமான் அதனையறிந்து பக்கத்தில் விளங்காநின்ற கண்ணையினததுத் திறந்தார். அச்சமத்திற் சூரியனுடைய காலமளவில்லாதன சென்றன, சூரியனே! இவ்வாறு வந்தாயாக, அதனால் ஒளிகுறைய உலகத்தாயிர்கள் வந்ததுவது பார்த்தாயோ என்று கேட்டனர், சூரியன் நடுநடுகி, பாசபந்ததால் தீவினைசெயத நாயேனது அகங்காரத்தை யெப்படி நீக்குவேனென்று வணங்கிக் குறை யிரந்தான். (௨௨)

கோங்குவனத்தென்குணபாலா
 மலகவனத்திறகோகந்தந
 தாங்குமலர்ப்பொன்சுரபிதவந
 திளோக்குநதானத்தந்தணை
 யாங்குவிதமபுரிதருதும்
 வரனென்றமலனருளியவா
 ரேங்குமிரவியகந்தைதப
 முயன்றான்மழுங்குமொளியீற.

இ-ள். கோங்கு உனத்திலேதென்கிழங்குத் திசையின்கணுள்ள நெல்லினத்தின்கண், செந்தாமரை மலரின்மேலிருக்கின்ற இலக்

குமிதேவியும் காமதேனுவும் தவஞ்செய்யும் இடத்தில் பிராமண ஹகலிருந்து தவத்தைச் செங்குதி, யாம் வந்து வரங் கொடுப்பே மென்று சிவபெருமான் கூறியவாறு, உயர்ந்த சூரியனானவன் அகங்காரத்தை நீக்குதற்கு மழுங்கிய கிரணங்கள் சுவாலிககத் தவத் தைச செய்ய முயன்றனன். (௨௩)

நாறுமலர்பெய்தரியதவ
நவைதீர்தரநாடொறுமியற்றிப்
பேறுபெறுவானிவனுணர்வு
பிறழாதுழலும்பெற்றியின
லீறின்முனிவரிருவிசும்பி
னிமையோரிஹஞ்சுமெழின்மூதூர்
வீறுதிருவாவினன்குடியென்
றுலகமுன்றுமவிளங்கியதால்.

இ-ள். வாசனை வீசுகின்ற புட்பவசனைத் தூவி, குற்ற மில்லாத் தவத்தவத்தை நாடோறுஞ் செய்து, பெரும் பேற்றை யடையும் படி இச்சூரியன் நன் நல்லறிவு கெடாது செய்யுந் தன்மையினால், அழிவில்லாத இருடியர்களும், பெரிய ஆகாயத்தி னுள்ள தேவர் களும் வணங்குகின்ற பழமையாகிய பழநியானது, பெருமைமிக்க திருவாவினன்குடி என்று திரிலோகத்தும் விளங்கியது. (௨௪)

எந்தஞான்றும்பரசிவனெவ்
வுயிருமீன்றாளுடனிருக்கு
மெந்தஞான்றுமொருதனிவே
லிறைவனரசுவீற்றிருக்கு
மெந்தஞான்றும்பொறிபுலன்போக்
கெறிந்தோரிருக்கையாயிருக்கு
மெந்தஞான்றும்மடைகுநர்பே
ரின்பமிசையதுகர்விக்கும்.

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். உஅரு.

இ-ள். எந்த நாளும் பாசிவப் பெருமான் உமாதேவியாரோடும் கூடிவீற்றிருத் தருளுவர், எந்தக் காலத்தும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத் திற்குத் தலைவராகிய சண்முகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருப்பார், எந்தகாலத்தும் ஐம்பொறிகள பஞ்சப் புலன்கள் என்னும் விடயங்களை யில்லாமற்செய்த முனிவர் வாசமாக விளங்கும், எந்தக் காலத்தும் தன்னையடைந்தவர்களைப் பேரின்பமாகிய அத்துவித முத்தியை யடையுட்படி செய்யும்.

மூவர்பெயரானிலையின்மூ

தூரின்முருக்கினிதழ்ச்சூட்டுசே

சேவலிமையாகருங்கணிறை

செறிபைநதோகைச்சென்னியினொன்

வேமயிற்சூர்முதறிநத

சுடாவேற்குழகன்றொல்லையினன்

காவின்ரிபூங்கயிலையினின்

றடைநதவாறுசமுறுவாம்.

இ-ள். பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் அகலாதிருக்கும் நிலைமையை யுடைய பழறிப் பதியின்கண் (திருவாவினன் குடியில்,) முருக்க மலர்போன்ற தலைசூட்டையுடைய சேவலைக் கொடியாக கொண்டு, இமையாத கரிய கண்களை யுடைய பசிய மயில்வாகனத்தின்மீதுஇருந்து, அழகிய கலாபத்தை யுடைய மயில்வடிவான சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக் கொன்ற ஒளி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக்கடவுளானவர், முன்னர்க் காலத்திலே கல்ல சோலைகள்பாந்த பொலிவாகிய கயிலை மலையினின்றும் உவந்தருளிய சரித்திரத்தையும் கூறுவாம்.

மும்மூர்த்திகளும் நீங்காது பூசித்திருக்கும் திருவாவினன் குடியில், மயிலில் நின்று மயில்வாகனமான சூரபன்மனைக் கொன்ற

சுப்பிரமணியப் பெருமான் கயிலையினின்றும் வந்தமர்ந்த சரித்திரத்
தைக் கூறுவாம் என்பது கருத்து. இது கலிக் கூற்று.

மும்மூர்த்திகள் அகலாது பூசிக்க சரித்திரமாவது - சுப்பிர
மணியக்கடவுள் ரூபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்று திருப்
பாவ் குன்றத்து வந்து வீற்றிருக்க, பிரமன் முதலினோர் இத்திரன்
குமரிபராம் தெய்வயானை யம்மையாரை யந்நன்றிக்காக விவாகஞ்
செய்விப்பான் கருதி வேண்ட, இறைவனு மதற்கிசைந்து திரு
மணஞ் செய்திருந்தான். ஒருநாள் பிரமன், விட்டுணு முதலினோர்
தம்மைச் சூழ்த்திருக்கும் பேரவைபத்து, குகப் பெருமான் அவரை
நோக்கி, “அளியீர்! எமக்கு எல்லாந் தந்தது இவ்வேல் என்ன” அங்
கிருந்த பிரமன் “இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ”
என்றானாக, “நங் கையில் வேலுக்கு நீ கொடுப்ப தொரு சத்தி
யுண்டா” என்று குழத்தை வேற்பெருமான் கோபித்து “இங்ஙனங்
கூறிய நீ மண்ணிடைவேடஞப்போதி” என்றுசுபித்தார் அவ்வாறு
பிரமன் சேறலாலே, படைத்தற் றொழில் இல்லையாயிற்று அது
இல்லையாகவே விட்டுணுவின் காதத்தற்றொழிலும், உருத்திரானது
அழித்தற் றொழிலும் இல்லையாயின. அதுகண்ட விட்டுணு உருத்
திரர் பிரமனுடன் பழிச்சென்று பூசிக்க வேலாயுதப் பெருமா
னிடம் முத்திய வரம்வேண்டலின் “மூவர் பெயரா நிலையின் மூதா”
என்றார்.

பத்துப்பாட்டு - முதலாவது ஆற்றுப்படை.

கடுவோ டொடுகிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுக்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீன்கொடிசு செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமை உமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
முவெயின் முருக்கிய முண்மிகு செல்வனு

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௮௫

நூற்றுப்பத் ததிகிய நாட்டத்து நூறுபல்
 வேன்வி முற்றிய வென்றடி கொற்றத்
 தீரிண் டேந்திய மருப்பி நெழினடைத்
 தாழ் பிருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கினர் செவ்வனு
 நாற்பெருத் தெய்வதது நன்னகர் நிலைய
 வலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொண்கைப்
 பலர் புகழ் மூவருத் தலைவராக
 வேமுறு ஞாலம் தன்னிற ரோன்றித்
 தாமரை பயந்த தாலிலாழி
 நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
 பசலிற் ரோன்று மிகலில் காட்சி
 நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
 டொன்பதிற் றிரட்டி யுயாநிலை பெற்றியுயர்.

என்றதனா லறிக. இனி, “மூவர் பெயரா நிலையின்” என்ற தற்கு, திரு (இலக்குமி) ஆ=(காம தேனு) இனன் (சூரியன்) என்னும் மூவரும் அகலாது பூசித்தலால் என்று கூறுவர் ஒருசாரார்.

சூரபன்மனே சேவலும் மயிலும் ஆகவந்தான் என்று அறியப்
 படலான், ஈண்டு அவனுடன் போர் செய்யும் போது சேவற்கொடி
 போடும் மயில் வாகனத் துடனும் சென்று பொருதார் என்று இக்
 நூலார் கூறியதுபொருத்தமாறு எவ்வன் எனில், சூரபன்மன்
 போர் செய்யுங் காலத்தில் அக்கினிபகவான் சேவலங் கொடியாக
 வும், இத்திரன் மயில் வாகனமாகவும் நின்றார்.-சூரபன்மன் பின்
 னார் இருகூறுக்கப் பட்டுச் சேவலும் மயிலுமாகவா, அவற்றை
 யேற்று, அக்கினியையும் இத்திரனையும் முன்னுருவி நமர்ச் செய்தன
 ரென்று கத்தபுராணம் கூற்றிற்காவின் முரணன் றென்க. குழகன்=
 மணக் கோலத்தையுடையவன். இளமைப் பருவத்தை யுடையவன்
 கழறுவாம் - தனித்தன்மைப் பன்மை.

கல் நிலைத்துறை.

சுருதிவண்டிமிராயிரந்தோட்டிதழ்க்கமலப்
பொருவினாண்முகக்கடவுளையடைந்துபுத்தேளி
நிருக்கநாரதன்மகதியாமொண்கையிலேந்தி
விரலுளாழ்ந்தனன்யாவரும்வியப்பவேதுதிப்பான்.

இ-ள். இசையுடைய வண்டுள் ஒலிக்கின்ற ஆயிரம் இதழ்க்கையுடைய தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் ஒப்பில்லாத நான்கு திருமுகங்களை யுடைய பிரம தேவரையடைந்து, தேவர்கள் யாவரும் இருக்க, நாரத முனிவர் மகதி யாழைத் தமது அழகிய சையிலேந்தி விரலினால் தடவி யன்பி லுழ்ந்து எவரும் வியக்குமபடி துதிப்பாராயினர். (உஎ)

முண்டகச்சதுமறையவன்முடிமுறைதுளககி
வண்டிருக்கையிலிருந்தமாதாதுளங்கனியொன்றைப்
பண்டுநல்கினன்பரமனுக்கென்றனன்பதுமத
தண்டாகோலுநங்கருத்துமற்றேயெனவறைந்தான்

இ-ள். தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரம தேவர் தலைகளை முறையே அசைத்து. தனது அழகிய கையின்க ணிருந்த மாதாளம் பழமொன்றை முன்னர்க காலத்திற் கொடுத்தனர். நாரதர் அதனையேற்று இதுசிவபெருமானுக் காகும் என்று கூறினர். பிரம தேவரும் அதலேகம்முடைய கருத்து மாகும் என்று சொன்னார். (உஅ)

மகதியாழ்முனிவிடைகொண்டுகனிவலகயிலைப்
பகவன்முன்புவைத்திறைஞ்சினனெடுத்ததைப்பரம
னிகல்கடந்தவைவேற்படைச்சேயினையாண்ப்
புகர்முகத்தனைநொக்கினன்புன்னகைமுகிழ்த்தான்.

இ-ள். மகதி வீணையில் வல்ல நாரதமுனிவர் அவரு நின்றும் விடைபெற்றுச் சென்று அம்மாதாளம் பழத்தை வல்ல கயிலையின்க

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௮௭

னெழுத்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் முன்னர் வைத்து வணங்
கினர், அப்பழத்தைப் பாசிவப் பெருமான் எடுத்து, பகைவரை
யழித்து வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமராக் கட
வுளையும், யானை முகத்தை யுடைய விராயகக் கடவுளையும் திரு
நோக்கஞ் செய்து குறுமுறுவல் செய்தருளினர்.

முனி=இறைவனை மனனஞ் செய்பவன், மௌன நிலையை
யுடையவன், இனித் தமிழ் மொழியாக் கொண்டு, அகப்பற்றுப்
புறப் பற்றுக்களை வெறுத்தவன் என்னலுமாம். வல்ல என்பது வல
எனத் தொகுத்தலாய் நின்றது.

பகவன் - பகம் என்னுந் தானுவி னடியாகப் பிறத்தவடமொழி.
பகம்=ஆறு. அறுகுணங்களை யுடையவன் பகவன் என்க. அறு
குணங்களாவன - ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ் திரு, ஞானம், வைராக்
கியம் எனபன இவ்வறு குணங்களும் சிவபெருமானுக் கன்றி
யேனைத் தேவர்க்கில்லை யென்பது வேதத்தின் உட்கிடையாகும்.
மாம்பழத்தை நாரதாசொடுத்தா ரெனசிலர் கூறுப. ஈண்டு மாது
னுளம் பழம் கொடுத்தாரெனக் கூறியதும் முரணன் றென்க. (௨௬)

யாவராயினுமிக்கனினிழைந்துளோர்கணத்திற்
பூவலகுகொடுவருதிரேலவர்க்கெனப்புகலத்
நூவிமமபசுநதோகைமாமஞ்ஞமேற்றோன்றித்
தெவர்சேனைகாவலன்கிரியிழிந்துபார்சேர்ந்தான்.

இ-ள். எவர்களாயிருந்தாலும் இந்தப் பழத்தை விரும்பினவர்
ஒரு கணத்திற் பூமியை வலம் வருவாராயின் அவர்க்கே இப்
பழங் கிடைக்கும் என்றுசொல்ல, தேவ சேனாபதி யாகிய குமராக்
கடவுள் கலாபமுடைய பசிய அழகிய மயில் வாகனத்தின் மீது
ஏறிக் கைலைமையை விட்டுப் பூமியை யடைந்தார். (௨௭)

ஆயகாலையிலைங்கரனுயிர்முதலீன்ற
தாயையெங்குமாந்தந்தையைவலங்கொண்டுதாழ்ந்து
சேயதாமரைச்சீரடித்துணைகளிற்றீர்த்தேன்
பாயுமாமலர்மாரிதூய்ப்பரவியொன்றுரைத்தான்.

இ-ள். அவ்வாறுகிய சமையத்தில் விநாயகக்கடவுள் வுயிர் முத
லாகிய சராசரப்பொருள்களைப் பெற்ற மாதாவையும் எவ்விடத்தும்
வியாபித்திருக்கின்ற தந்தையையும் பிரதக்ஷிணமவகுது வணங்கி,
சிவந்ததாமரைபோன்ற அழகிய இருபாதங்களினும் இனிய தேன
பாய்கின்ற புஷ்பமழையைச் சொரிந்து துதித்து ஒன்று கூறுவா
ராயினார். (௩௧)

அண்டரண்டமுமப்பிரமாண்டமுமப்பாற்
பண்டைநான்மறைச்சிரசின்மேற்படரொளிபரப்பும்
விண்டிடற்கரிதாம்வியாபகமுமாயுயிரா
யுண்டொரொண்பொருளென்பதுநீயலதுண்டோ.

இ-ள். அண்டங்களும் வெளி யண்டங்களும் பிரமாண்டமும்
அதற்கு அப்புறத்துள்ள பழையகாண்குவேதங்களின் முடிவிலே
கூறப்பட்ட பரத்திருக்கின்ற பாவெளியும் சொல்லுதற்கரிதாய இவ்
விடங்களில் வியாபித்தும் உயிராகியும் ஒருபொருள் உண்டென்று
சொல்வது தேவரீரல்லாமல் வேறொன்றுண்டோ. (௩௨)

என்றலுங்கரத்திருந்தசெங்கனியையீர்ந்துளவோன்
றன்றடங்கணிற்பாப்புருச்சரபநீக்கியபூங்
கொன்றையஞ்சடையொற்றைவெண்கோட்டுமொல்யானை
கன்றினங்கையில்வழங்கினன்களங்கனிமிடற்றோன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு விநாயகக் கடவுள் கூறுதலும் கனாப்
பழத்தை யொத்த திருக்கண்டத்தை யுடையாகிய சிவ பெருமான்
குளிர்ந்த துழாய் மாலைபைத் தரித்த விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௮

பாம்புருவத்தை தம்முடையரீண்ட திருக்கண்ணைக்கத்தாட்நீக்கிய, பொலிவாகிய கொன்றைப்பூ மாலையைத்தரித்த சடைபையும் வெள்ளிய ஒற்றைக்கொம்பையும் பெருமையையும் உடைய யானைக்கன்று ஆகிய விராயக்கடவுளின் உளவகையில் தம்முடையகையிலிருந்த மாதுளக கணியைக் கொடுத்தனர்.

பாம்பு என்பது பாப்பு என வன்றொடராயிற்று. அதனை “மென்றொடர் மொழியுட் சில வேறறுமையிற - நமமின வன்றொடராகாமனனே” என நன்னூல் விதியால் அமைத்துக்கொள்க. விட்டுணுவின் பாம்புருவச் சாபம் நீக்கியதாவது:—

கலை மலைக்கண் கறைமிடற்றிறைவனும் கௌரிதேவியும் ஓர் திருவினையாடல் காரணமாகச் சூதுவிளையாடினார். வெற்றிதோல்வி அறிந்து சொல்வதற்காகத் திருமலை சீயமித்தார். ஒருமுறை இறைவன்வென்றான் இறைவிதோற்றான் மறுமுறை இறைவி வெல்ல எகதைதோற்றான். திருமலைக் கேட்கச் சிவபெருமானே வென்றனரென்று பொய்கூறினர். அதுகேட்ட உமாதேவியார் சிறிதூசினமுற்று, கண்ணிருதும் பொய்கூறினமையால் குருட்டுப் பாம்பாகி உழலக் கடலாயென்றுசுயித்தாா. அவ்வளவு திருமால் குருட்டுப் பாம்பாகி அளவிறந்தகாலம் வருந்தா நிறையில், ஐவகாகடவுள்கய முகாகாளைக் கொன்றுவரும் வழியிற பாம்பை நோக்கவே அச்சாபந்தீர்த்ததென்று சீவ ரகசியத்தும், கந்த புராணம் அந்தன் சாப நீங்கு படலத்துவ கூறப்பட்டுளது. (௨௩)

எழுகீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சூருளங்கிழியவென்றவேன்முருக
 னிறைபுகன்றபடிசூழ்வலன்
 பாரிடம்புரியவிரைதலுங்குழுமு
 பாரிடம்புடைபரந்தன

வீரவாகுமுதலியதொல்வீரர்கண
மிசைந்தொருங்குமருங்குறச்
சாரதத்தலைவரனிகம்வெள்ளம்வளை
தரநனநதலைபெயர்ந்தனர்.

இ-ள். சூரபன்மனது மார்பு கிழியும்படி வெற்றிகொண்ட வே
லாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சிவபெருமான் கூறியபடி பூரி
யைசகற்றி வலம்வாவேண்டுமென்று விரைந்தெழுததும் கூட்டமா
கிய பூதங்கள் பக்கத்திற்பாகதன, வீரவாகு முதலிய பழைய வீரர்
கள் கூடி பொருபகததிற் பொருதச, பூதத்தலைவர்கள் சேனாவென்
னம் பக்கத்தில்வா நடுவேசேனரர்கள். (௩௪)

ஆரநீள்கவிகைநீழல்வானில
வளிப்பமொய்த்துமிளிர்ச்சிசநீ
டாரின்விசணிமகோததிக்குளசை
சாமரைத்திரைகள்வீசிடச்
சீருறுங்கவிரலர்நதசெந்தலைய
சேவலந்துவசமீதெழுக
காரிரீடுமுதுகடுபிலிதிகழ்
கதலிகைக்கொடியுரிஞ்சவே.

இ-ள். மாலையள் சுட்டப்பட்ட நீண்ட குடைகள் கிழலாகிய
வெள்ளிய கிலவைசெய்யவும், நெருங்கி விளங்கும் பீலிகுடை
யாகிய நீண்ட ஒழுங்காக வீசும் அழகிய சமுத்திரத்துள், அசை
கின்ற சாமரைக் கூட்டங்களாகிய திரைகள் வீசவும், சிறப்புற்ற
முருகம்மாதின் பூவைப்போன்ற சிவநத ரூட்டுத் தலையையுடைய
சேவற்கொடியானது மேலே எழுத்த, சனிமண்டலத்தின் முதுகி
னிதந்தே மயிற்பீலி விளங்கும் துகிற்கொடி யுரோஞ்சவும்.

திருவாவின்ன்குடிச் சுருக்கம். உகத

தெண்டிரைக்கடலினுன்மறைச்சுறுதி
 திசைதொறுந்தொறுமொலிப்பவே
 வண்டுபாண்முரலவிண்டவேரிமலர்
 கொண்டுவானவர்வழுத்தவே
 பண்டைவிஞ்சையர்நரம்புளாழ்ந்திசை
 ததும்பவிணை முறைபாடவே
 தொண்டர்கண்டு துளிதூங்கவிங்கருள்
 சுரநதுநெஞ்சொடுமிறைஞ்சவே.

இ-ள். தெளிந்த திரைகளையுடைய கடலைப்போல நான்குவே
 தங்களின் இசைகள் திக்குகள்தோறும் ஒலிக்கவும், வண்டுகள் பண்
 ணைப்பாடவும், அலர்ந்த வாசனை கொண்ட புட்பகலைக் கொண்டு
 தேவர்கள் துதிக்கவும், பழமையாகிய வித்தியாதார்தன் கம்புகளை
 உள்ளிற்காணஞ்செய்து இசைபொவரும்படி வீணைகளைக்கிரமமாகப்
 பாடவும், அடியவர்கண்டு உவகையதிகரிக்கவும், மிக்கஅருள்பெருகி
 மனத்தினின்று வணங்கவும்.

கடலின்-இன்-உவமவுருபு. சுருதி=இசைகள். தொறம் தொ
 றும் என்னும் அடுக்கு மிகுதிப் பொருட்டு. தொறம் - இடப் பன்
 மைப் பொருளில் வரும் இடைச்சொல்.

வீணையை முறையே பாடுதலாவது—

சித்திரப்படத்துளிருத்து கோட்டிலேமாலைகட்டப்பட்டு, மண்
 மகளிர் கோலம்போல அழகுற்று, பததர், கோடு ஆணி, கம்பு என்
 னும் பாழுறுப்புக்களைக் குறைவறப்பெற்று விளங்கும் குற்ற கீங்கி
 லாழை எடுத்து, மாதவகி என்னுந் தெய்வத்தைத் தொழுது, பண்
 ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவால், செல்லு, விணையாட்டு,
 கைபூழ், சூழம்போக்கு என்னும் எட்டுக் கலைத் தொழில்களானும்,
 இணையெழுப்பி, பண பாகுபாட்டிற் குற்றத்தீர்த்து, மெல்லிய விரல்

உகைஉ

பழநித் தலபுராணம்.

கன்பாடுகின்ற வண்டுக் கூட்டங்களைப்போல நரம்புகளின்மீதுமடர் வார்தல்வடித்தல், உகைதல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் இசைக்காரண வறுப்புக்கள் எட்டினாலும் கன்குபாடல் பொருததப் பாடுவதாம்.

சொல்லப்பட்ட எட்டுக் கலைத் தொழிலுள்,

(க) பண்ணலாவது—பாட நனைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை, பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாததிரை யறித்து இறுக்குதல்.

(உ) பரிவட்டணையாவது—அவ்வாறு கட்டி யிறக்கிய நரம்புகளை அகவிரலாலும் புறவிரலாலுமகாணஞ்செய்துதடவிப்பார்த்தல்.

(உ) ஆராய்தல் ஆவது—ஏற்ற இறக்க வகைகளால் இசையை யறிதல்.

(ஈ) தைலரல் ஆவது—அறுசுருதி யேற்றுதல்.

(இ) சேலவு ஆவது,

மகாததி நெற்றாற் சுருதி விரவும்

பகருங் குறினெயில பாரித்து—நிகரிலாத்

தென்றா தெனுவென்று பாடுவரே லானததி

மன்னாவிச சொல்லின் வகை.

குன்றாக் குறிலேத்துக் கோடா நெடிலைத்து

நின்றார்த மந்தநாக தவ்வொடு—நன்றாக

நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியவக

வாளததி யாமென் றறி.

என இசைநுணுக்க நூலுடையார் கூறியவாறு ஆனத்தியிலே நிரம்பப் பாடுதல்,

(ஈ) விளையாட்டு ஆவது—பாடநனைத்த வண்ணத்திற் சந்தத் தைவிடுதல்.

திருவாவின்ன்குடிச் சருக்கம். உகாந்.

(எ) கையூழ் ஆவது—வண்ணத்திற் செய்த புடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாம்.

(அ) துழம்போக்காவது—குடசசெலவும் துள்ளற் செலவும் பாடுதல்.

இசைக் கரண மெட்டனுள்.

(க) வார்த்தல் ஆவது—சுட்டு விரலாற் றொழில் செய்தல்.

(உ) வடிந்தல் ஆவது—சுட்டு விரலும் பெருவிரலும் கூட்டி நரம்பினை அகமும புறமும ஆராயதல்.

(஑) உந்தல் ஆவது—நரம்புகளைத் தெறித்துவலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் சிரல்பட்டது முணர்தல்.

(ச) உறழ்தல் ஆவது—ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் நரம்புகளைத் தெறித்தல்

(ரு) உருட்டல் ஆவது—இடக்கைசு சுட்டுவிரல் உருட்டலும் வலக்கைசு சுட்டுவிரல் உருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும், இரு பெருவிரலும் இயைந்துடன் உருட்டலு மெனு மிலை பிறவற்றைச் சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், இசை நுணுக்கம் முதலிய பரந்த நூல்களும் காண்க.

இசைந்தமிழ்ப் பதினாறுபடலம்—கரண வியல்.

வலக்கைப் பெருவிரல் குரல் கொளச சிறுவிரல்

விலக்கின் றிளிவழி கேட்டு மிணைவழி

யாராய்க் திணைகொள முடிப்பது

விளைப்பருமாபிற் பண்ணலாகும்.

எனவருவனவற்றாற் கலைத்தொழில் காண்க.

ஏனைய இசைக் கரணங்களை,

தெருட்ட லென்பது செப்புக் கலை

யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற

வொன்றன் பாட்டிமடை பொன்ற கோக்கின்
வல்லோ ராய்த் துலே யாயினும்
வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும்
பாட்டொழிக் துலகினி னொழிக் த செயலையும்
வேட்டது கொண்டு விதியுற நாடி.

என வருவனவற்றாற் காண்க.

(௩௬)

பாணுகன்பிரணவவலம்புரி
பதாதிவாரியின்முழங்கவே
ஞானவானர்குடமுழவுநான்முகமு
மொத்தநள்ளிடைபுரப்பவே
வானதுநதுமிவிண்ணசனியேற்றெதிர்
மலைதுபேரொலிவழங்கவே
யேனைமொநதைதுடிபதலைகலவட
மிரலைபேரியுமிரங்கவே.

இ-ள். பாணுகம்பனது பிரணவவடிவான வலம்புரிச்சங்குசேனா
சமுத்திரத்தில் முழங்கவும், அறிவினையுடைய தேவர்களது குடா
முழாவும் மததனமும் ஒன்று சேர்ந்து நடுவிடத்தே ஐயாலிகவும்
தேவதூதபிகள் இடியேறறைப்போல எதிர்த்ததுப்பெரிய ஒலியைச்
செய்யவும், மற்றைய ஒருகட்பறையும், உடுகையும், வாய்கனற
பறையும், கல்லவடமும், கொம்பு முரசமுதவியவும் ஒலிக்கவும். (1)

மின்னிவர்ந்தகதிர்வேலன்வந்தனன்
விசாகனாறுமுகன்வந்தன
என்னையம்பிகைகுமாரன்வந்தன
எலக்கலன்சூரவன்வந்தன

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௯௫

னென்னையாளுடையபுழகன்வந்தனனெ
 னிரைவன்வந்தனனெனுமணிச்
 சின்னமுன்புபணிமாறமஞ்ஞையிசை
 சென்றனன்குணதிசைக்கணே.

இ-ள். மின்னவினும் மேற்பட்ட ஒளியையுடைய வேலாயுதப் பெருமான் வந்தனர், விசாகநட்சத்திரத்திற றேன்றினவரும், ஆறு முகங்களை யுடைய கடவுளும் வந்தனர், பாம மாதாவாகிய உமா தேவியின் புத்திரர் வந்தார், குராமாலையையுடையகடவுள்வந்தனர், எனனை யடிமையாக வுடைய குழகப் பெருமான வந்தனர், என்னுடைய கடவுள்வந்தனா என்று, இரத்தின சின்னங்கள் முன்னரே ணுதிசைசெல்லக் கதப்பெருமான் மயிலீவாகனத்தின்மீது கிழககுத் திசையிற் சென்றார்.

சீதவெண்டிரைவழங்குதெள்ளமுது
 கொள்ளைகொண்டுதுகர்தேவரு
 மோதுமண்டாகளுமாரணங்கினரு
 முள்ளுவந்துதுதிக்கொள்ளவே
 போதுகொண்டடிபணிந்துவெண்பக
 டிவார்ந்துளின்கெழுபுரந்தர
 னாதரங்கொடயல்பெயரவேன்முருக
 னங்கியந்திசையடைந்தனன்.

இ-ள். குளிர்மையாகிய வெள்ளிய அலைகள் பயிலும்பாற்கடல் கொடுத்த தெளிந்த அமீரத்தத்தைக் கொள்ளை கொண்டு பருகிய தேவரும் சொல்லப்பட்ட அண்டங்களி லுள்ளவர்களும் அரிய தேவப்பெண்களும், மனமகிழ்ந்து துதியைக கொள்ளவும், மலர்கள் கொண்டு திருப்பாதங்களை வணங்கி வெள்ளை யானையின்மீது ஏறீ, ஆராயத்தில் இருக்கும் இத்திரானவன், அன்புற்றுப் பக்கத்தே

செல்லவும், வேலாயுதத்தை யுடைய முருகக் கடவுள் அக்கினி
திசையாகிய தென் கீழ்த்திசையை யடைந்தார். (௩௬)

அவிசொரிந்தெரிவளர்த்தருந்தவ
மிழைத்தரும்பொருடினைக்குமஞ்
செவிகவர்ந்தசதுமாமறைத்தலை
சிறந்ததாபதர்சிரங்கரங்
குவியவநதடிவணங்கவங்கிதிரி
கோட்டுமேழகநடாத்தவே
கவினவிளங்கியசிகண்டியூர்கருணை
வாரிதென்றிசைகலந்தனன்.

இ-ள். பலினை யிட்டு, யாகாக்கினியை வளர்த்து அரிய தவத்
தைச் செய்து அரிய பொருள்களை நிறைத்துத் தம் காலுகளினாலே
கிரகித்த நானகு வேத பொழுக்கத்திற் சிறந்த முனிவர்கள் தமது
தலையிலே கைகள் குவியும்படி வந்து பாதங்களை வணங்க, அக்கினி
தேவன் முறுகிய கொம்பினை யுடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச்
செலுத்த, அழகு விளங்கிய டயில் வாகனத்தைச் செலுத்து கின்ற
அருட் கடலாகிய குமாரகடவுள் தெற்குத் திசையடைந்தார். (௪௦)

அம்பரத்தகடுரிஞ்சுசென்னியெரி
குஞ்சிபிஞ்சனமெய்யாரழந்
செம்பொறிச்சிதறுகட்படைத்தொகை
செறித்தகைப்படர்நெருக்கெனும்
பைம்பனிக்கடனடுச்சமன்பரவி
வெஞ்சினப்படர்மருப்பிடை
வெம்பகட்டுமிசைபோதமேதகுதென்
மேலைமாதிரம்விராயினன்.

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். உகளு

இ-ள் ஆகாயத்தின் வயிற்றை உரிஞ்சு கின்ற தலையும் அக் கிணி
போன்ற குலைந்த தலை மயிரும் அழலுகின்ற தேகமும் சிவந்த
கெருப்புப்பொறி சிதறு கின்ற கண்ணையு முடைய சேனைக் கூட்
டங்களும் கெருங்கிய கண்ணையுடைய யமபடரும் ஆகிய கெருக்க
மான பசிய சமுத்திரத்தின் ஓடுவிலே யமனாவன் நின்று துதித்து.
மிகக் கோபததையுடைய பாக்த கொம்புள்ள கொடிய எருமைக்
கடாவின் மேற் செல்ல, மேன்மை பொருந் திய தென்மேற்குத்
திசையை அடைந்தார். (சச)

கங்குல்வெண்பிறைசெவவானணிந் துநடை
வந்தியங்குதல்கடுப்பவே
வெங்கண்வாளவுணரெயிறுசெஞ்சிகை
விளங்கவேலையினவளைநதெழும்பு
பொங்குபோரிருதிபோற்றிவீறுநர
வாகனத்தின்மிசைபோதரப்
பங்கயன்பொருண்மயங்கவெனறவ
னகன்றுபச்சிமமடைந்தனன்

இ-ள். இராக காலத்தில் தோன்றும் வெள்ளியபிறைச் சந்திர
னானது செக்கர் வானத்தைத் தரித்து நடை கொண்டு வந்தாற்
போலக்கொடிய கண்ணையுடைய வானாயுதத்தைத் தரித்த அசுரர்
கள் வக்கிராததங்களும் சிவந்த குடுமியும் விளங்கும்படி சமுத்திரத்
தைப்போற் சுற்றிவர, மிகக் பேரளில் வல்ல கிருதிபாவன் குமா
ரக்கடவுளைத் துதித்துப்பெருமை பொருந்திய மனுஷ வாகனத்தின்
மீது வாவும பிரமதேவா உண்மைப் பொருள் தெரிபாது மயங்க
வெற்றி கொண்டவரான குப்பெருமான் அவ்விதத்தி னின்றும்
வெகு மேற்குத் திசையடைந்தார். (சஉ)

வந்துவந்தனைபுரிநதுமூழ்குநர்
மலங்கடிநதருள்புரிந்திடுஞ்
சிந்துதெண்டிரையிரங்குகங்கைமுத
லளவினெய்வநதிமொய்கொள

உகவு

பழநித் தலபுராணம்.

வந்தநீர்வருணனடிவணங்கியடன்

மகரமீவரவலங்கல்வேற்

கந்தன்விண்டொழுசிகண்டியம்பரி

கடாவிவாயுதிசைமேவினான்.

இ-ள். அடைந்து வழி பாடு செய்து தம்மிடத்துத் தோய்
கின்றவரது மலத்தை நீக்கி அவர்க்கு அருளைப் புரிகின்ற ஈந்துநதி
தெளிந்த திரைகளை யுடைய கங்காநதி முதலான அளவில்லாத
தேய்வத் தன்மையுடைய ஆறுகள் நெருங்கி வரும்படி வந்த நீர்வடி
வத்தையுடைய வருண தேவன் கந்தக் கடவுளினது திருப்
பாதங்களைப் பணிந்து வலிமைபொருத்திய மகரமீன் மீது வர,
மரையைத் தரித்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்த சுவாமி யான
மேலுலகத் தவரால் தொழப்படுகின்றமயில் வாசனத்தையெழுத்து
வாயுதிசையாகிய வடமேற் றிக்கிற் சார்ந்தார். (சஉ.)

விரிதலைப்புவனமுழுதுமொக்கவிர

வியவொலிக்கடவுளெதிர்கொளா

முருகுயிர்த்தநறுமலரிதைத்துமுறை

பரவிமொய்த்தபரிசனரொடே

கருநிறத்திருகுபரிமருப்பிரலை

கடிதினுய்த்தருகுதொடரவே

யருள்படைத்தவிழியளகைபெற்றதவ

மயில்படைத்தகரனருளினான்.

இ-ள். பார்த்த இடத்தை யுடைய பூமி முழுவதிலும் ஒருபடித்
தாய்க் கலந்து நிற்கின்ற வாயுதேவன் எதிர் கொண்டுவாசனை வீசு
கின்றநல்ல, புஷ்பங்களைத் தூவி முறையே துதித்து நெருங்கிய
சேனைகளோடு ஒரு சிறத்தை யுடைய காதுப்பட்ட முறுகிய கொம்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௨௬௯

பிணைக் கொண்ட கலைமான் வாகனத்தை விரைவிற செலுத்திப்
பக்கத்திற் றொடரும்படி செல்ல வேலாயுதம் விளங்குங் கையா
கிய குமாரக் கடவுள் அனகா புரிசெய்த தலத்தினால் அங் குன்னவர்
தரிக்கும்படி தம் திருஉருவைக் காட்டி யருளினார். (௪௪)

கானவிஞ்சையரியக்கர்கிம்புருடர்

கருடர்காந்தருவா முதலினோர்

வானநாடரசுரேசரேணையர்

கலாபவச்சிரவணன் றொழி

மீனிலாமணிவிளங்குபுட்பக

விமானமீனுவரமேலையோர் •

சேனைகாவலன்வடாதுபாலொடு

செறிந்தகீழ்த்திசையுறைநதனன்.

இ-ள். கீதத்தில் வல்ல வித்தியா தார்களும் கின்னர்களும்
கிம்புருடர்களும் கருடர்களும் கந்தர்வர்களும் இவா முதலாயி
னோரும் தேவர்களும் அசுராகிபர்களும் மற்றையோரும் கலந்து
வாக் குபோனானவன் வணக்கி விணமீன் போன்ற இரத்தினங்
கள் பதிககப்பட்ட புட்பக விமானத்தின்மேல்வா, தேவ சேனாபதி
யாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள் வடகருத் திசையையடைந்தார். (1)

சீருருத்திராவசுக்கண்மாமுனிவா

தீர்த்தர்பூத்திரணிரப்பவே

மேருவா திகிரிபுவனமென்களிறு

விண்வொதிபுடைமண்டவே

சாரதத்தலைசிறந்துளோரொடு

மீசனஞ்சலிதிருத்தவே

கார்மயிற்பரிநடாவிபோய்வினோர்

கணந்தனிற்கயிலமேயினான்.

இ-ள். சிறப்பினை யுடைய உருத்திரர்களும் அட்ட வசக்களும் பெரிய முனிவர்களும் சாரணர்களும் புஷ்பத் தொகுதிகளைச் சொரிய, மேருமலை முதலாகிய மலைகளும் புவனங்களும் எட்டுத் திக்குகளினு முள்ளயானை களும் குலாசலங்களும் பக்கத்தில் வந்து நெருங்க, பூதகணத் தலைவர்களோடும் ஈ சாரணருத்திரர் அஞ்சலி செய்துவா நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி ஒரு கண கோத்துட் கந்த சுவாமியானவர் கயிலாயமலையை யடைந்தார்.

உருத்திரராவார்—ஆயிரகோடி உருத்திரர், நூறுகோடி உருத்திரர், பதினொரு கோடி உருத்திரர், ஏகாதச ருத்திரரெனப் பல வகைப்படுவர்.

அட்டவசக்களாவார்—அனலன், அனிலன், ஆபற் சைவன், சோமன், தான், தருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன், எனுமிவர்களாம்.

சாரணராவார்—தலசாரணம், சலசாரணர், பலசாரணர், புட்பசாரணர், தத்துசாரணர் சதுரங்குல சாரணர், சங்கசாரணர் ஆகாயசாரணர் எனுமிவர். (சசு)

அறுதீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

தந்தைமலர்க்கைசெழுவகனிதன் தமையன் தளிக்கைதனிர்காணச் சிந்தைதெளிந்தாண்டொருவியுயர்தேவகிரிச்சேதிமம்வைகியந்தவரைச்சாரலினெடுநாளாற்றுமரிய தவமுனிவர் தந்தநெறிவந்தனைபுரியத்தாமேபெறுநல்வரநல்கி.

இ-ள். தந்தை யாருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருக்காத்திவிருத்த செழுமையான மாதுனம்பழம் தமது தமையனுடைய தளிர் போன்ற சையினிடத்திற் காணப்பட மனத் தெளிவுற்று அங்விடத்தி னின்றும் நீங்கி உயர்கதே தேவகிரியின் கண்ணுள்ள சேதிமத் தலத்திற்சென்று வீற்றிருந்து அதேமலையின் சராவில் நீண்ட

நானாகத்தவத்தைச் செய்கின்ற முனிவர்கள் சிவாகம விதிப்படி பூசைபுரிய அவற்றையேற்று நல்ல வாகங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தா. (௧௭)

பாயும்விடையூர்பகவனுக்குந்தனக்கும்பழையபதியென்றோ வாய்திருவாவினனிவரையளித்துமென்றோவேனவரை யேயசாரலுறுந்தவமோயாதோயாவரநிகற்பார்
சேய்திருவாவினன்குடியிற்சென்றான்குன்றுதொறுநின்றான்

இ-ள். தாவிச்செல்லும் இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்குத் தமக்கும் பழமை யாக வுள்ள தவமென்று கொண்டோ? பூசித்தஇலக்குமி தேவி காம தேனு சூரியன் என்னும் இவரைக் காப்பமென்று நினைத்தோ? வாகமமலையிற பொருத்திய சாரலானது புசியத் தவமோ? யாதோ எவாறிய வல்லவர்? மலைகடோறும் தவகி பருளும் குமாரக்கடவுள் செப்பமான திருவாவினன் குடியிற் செனனார். (௧௮)

போற்றியரியதவம்புரிசெம்பொறியாவினனின்னோர்தமக்குத் தோற்றவரியகாட்சிநனிவழங்கிவடிவேற்கடர்நிதியா னூற்றினிமிர்ந்ததறும்புனலொண்டிர்ந்தமொன்றுவருவித்தா னூற்றலுறநின்றிருபயனும்பெறுமாறுபுரையன்றே

இ-ள். தம்மைத் துதித்த அரிய தவத்தைச் செய்த சிவந்த இலக்குமி தேவிக்கும், காமதேனுவுக்கும், சூரியனுக்கும் மற்றையோருக்குத் தோற்றுதற் கரிய தமது உருவை மிகுதியு மளித்து, கூரிய வேலாயுதமாகிய ஒளிபொருத்திய நிதியினுலே குமாரக் கடவுள், பெருக்கின் மேம்பட்ட நல்ல கீர்நிறைந்த அழகிய தீர்த்த மொன்றையுண்டாக்கினர், வலிமை பொருந்தின்று இம்மை மறுமைப் பிரபோசனங்களும் அடையுமபடி மூழ்கினார்கள்.

இலக்குமி, காமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்தமைபால் திருவாவினன் குடியெனப் பெயர் பெற்ற தென்க. திரு-இலக்குமி

தேவி. சூ=காமதேனு, இனன்=சூரியன். கு=பூமி, டி=அக்கினி
தேவனும் பூசுத்ததேனவு முரைப்ப. (சக)

ஒருகண்ணலினன்மறைக்கிழவனுவணமுயர்த்தோனுருவுகொள்ளு
மிருவருணரவரீயவடிவெடுக்குமகேசனெனவைகு
மருவுமுருவுமருவுருவும்வாமத்தொழிலாற்றிடுமீளப்
பொருவிலுருவுகொளும்வினையாட்டொன்றேபலவும்புரிந்திடுமால்.

இ-ள். ஒரு கணத்தான் பிரமன் வடிவையும் கருடக் கொடியை
புடைய விட்டுணு வடிவையும்கொள்வார், அவ்விருவரு மறிதற்
கரிய உருத்திர வடிவையுங் கொள்வார், அவர்க்கு மேற்பட்ட மகே
சுர மூர்த்தியாகவும் இருப்பார், அருவமும் உருவமும் அருவருவ
மும் கொண்டு அழகிய பஞ்சகிருததியங்களுயுஞ் செவ்வர், பின்ன
ரும் ஒப்பில்லாத வடிவங்களைக் கொள்வார், அவரது திருவினை,
யாட்டு ஒன்றாகுமோ, பலவற்றையுஞ் செய்வார். (கூ)

எண்டிசைக்களிப்போருடல்பணிப்பனோக்குமிசைக்குமுடன்கருணை
கொண்டிசிறுபுன்னகைநகைக்குமிதுவேகைலைக்குவடென்னு
மண்டர்தொழுவீற்றிருக்குமெங்களடி கள் செயலீ தநநகரிற்
றெண்டையிதழம்பிகையோடுதோன்றலடைத்தவாபுகல்வாம்.

இ-ள். எட்டுத் திக்குகளையுங் காக்கின்ற திக்குப்பாலாகாது சரீ
ரம் நடுகைப் பார்ப்பார், பேசுவார், உடனே அருள்கொண்டு குறு
முறுவல்செய்வார், இம்மையே கயிலை மலையென்று சொல்வார்,
தேவர்கள்வணங்க வீற்றிருப்பார், எமது குமார்க்கடவுளின் செயல்
இதுவாகும், அத்தலத்திற் கோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தை
புடைய உமையம்மை யாருடன் சிவபெருமான் அடைந்த வரலாறு
றைச சொல்வாம். (கூக)

எமதுமுருகனோபிரியுமென்னாவிரங்கியிமயமக
ஞ்ஞமபங்குலவமுவிடத்தந்தரதுந்நுமிசுருமொலிப்ப

வமாரிஹைஞ்சப்பூதகணநெருங்கவயன்மாப்புடைவணங்கத்
குமாணுஹையாவினன்குடியிற்குடிகொண்டானககுடிவாழ்வே.

இ-ள். நமது குடிக்கு வாழ்வாகிய சிவ பெருமான், எம்முடைய
முருகனோ பிரிகது செல்வான் என்று இரங்கி இமயமலை யாசன்
புத்திரியாராகிய உமாதேவியார் பாகத்திலே விளங்க, மூவுலகத்தி
னிடைத்தும் தேவனுதயிசன் ஒலிக்கவும், தேவாகள் வணங்கவும்,
பூத கூட்டங்கள் நெருங்கவும், பிரம விட்டுணுகள் பககத்திலே
நின்று வணங்கவும், குமாரக கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திரு
வாவினன் குடியில் வந்தருளினர். (௩௨)

செஞ்செவ்வேறசேய்சினகரத்திற்சிவபிரான்வெள்விடையிழிந்து
வஞ்சிலுமையோடேழுந்தருளுமளவிலளக்கரோடளக்க
ஞ்சுலறவேற்பனபோலவந்தெதிராதுகலந்தொருதியிடைது
விஞ்சுகிறன்மொய்மினனநதியடியாகரவேத்திரமொலிப்ப

இ-ள். சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக கடவுளது
கோயிலின்கண், சிவபெருமான் வெள்ளிய இடப வாகனத்தி னின்
றும் இறங்கி, அழகிய சிலவடிவ போன்ற கூந்தலை யுடைய உமா
தேவியாருடன் போருங் காலத்தில், சமுத்திரத்துடன் சமுத்திரம்
கலப்பதபோல வந்து எதிர்த்துக கலந்த கூட்டத்தி னிடத்தில்,
மிகக் திறலையுடைய வீரவாகு தேவாலும், நந்தி தேவாலும், கைப்
ப்ரம்பி னெவ்வொலிக்கவும். (௩௩)

இன்னவாயனவயினிடைபிகல்செவ்வேலோன்றாதையு
முன்னையையுத்தாழ்தனனெமையாளமலனிருகையாலெடுத்துத்
தன்னதகன்மாற்புறப்புல்லித்தழுவிபுசசிமோநதுபணிப்
பொன்னந்தவிலினிதிருந்துபுடைவீற்றிருந்தாங்காங்கொடுத்து.

இ-ள். இவ்வாறாய சபையி னிடத்திற் பிணக்குற்ற சிவந்த
வேலாயுதப் பெருமான் தமது தந்தையாரையும், தாயாரையும் வணங்

கினர், எம்மை யடிமைக் கொள்ளும் நிருமலராகிய சிவபெருமான்
றமது இருகைகளாலு மெடுத்து, தம்முடைய அகன்மரார்பிற்
பொருத்தத் தழுவி, உசசிமோந்து, இரத்தினங்க ளழுத்திப் பொன்
னாற் செய்யப்பட்ட ஆசனத்திலே பக்கத்திலே வீற்றிருந்த உமை
யம்மையாரது திருக்கரத்திற் கொடுத்து. (௫௪)

ஷை சந்த விருத்தம்.

முருகவருகவருளுத்திமுத்தேவருகமுராரிதிரு
மருகவருகவெமதுருலமகவேவருகமுலைநறும்பால்
பருகவருகவெனவெடுத்துப்பருவங்கூறிமடியினில்வைத்
திருகைபான்மீளவுமிறைவனெடுப்பவளித்தாளுலகின்ருள்.

இ-ன். முருகனே யெம்மிடத்துவருக, அருட்கடலில் விளைந்த
முத்தே வருக, திருமாலின் அழகியமருமகனே வரக்கடவாய் &
முடைய செல்வப் புதல்வனே வருக, தனத்திற் றேன்றும் நல்ல
பாலையுண்ணவரக்கடவாய், என எடுத்துவருகைப் பருவஞ் சொல்லி,
மடியில்வைத்து இருக்க, இரண்டுகையினால் எடுத்துப் பின்னரும்
சிவபெருமான் எங்ககக் கொடுத்தனள், உலகங்களை யெல்லாம்
பெற்ற பெருமாட்டியாராகிய உமாதேவியார். (௫௫)

ஈசனுருகமடியினில்வைத்தென்றுமிளையோயறிவுடையை
தேசுதருநம்வாணுதற்கண்மணிநீசிறுவனோபெரியை
வாசநந மென்கனியுமொருகனியோமதுரமொழிவாயார்
பேசவரியமறைஞானப்பிள்ளைபழநியெனப்புகன்றார்.

இ-ன். சிவபெருமான் உருகி, தமது மடியில்வைத்து எக்காலத்
தும் இளைமைப் பருவத்தை யுடையவனே, அறிவை யுடையார்
ஒளிகொண்டமது உமையின் கண்மணி யாகும், நீ சிறுபிள்ளையோ,
பெரியவன் ஆயிருக்கின்றாய், வாசனைபொருத்திய நல்லயிருதுவான
மாதானம்பழமும் ஒருபழமாகுமோ? இனிய சொற்களை வசனிக்கின்ற

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௩௦௫

திருவாயினலே, சொல்லற்கரிய வேதத்திற் கூறப்பட்ட ஞானக் குழத்தை யாகும் பழங்கீ பென்றுசொன்னார். (௩௧)

கலி நிலைத்துறை.

இவ்வாறுமாற்றமிசைத்தோதுபிதாவையின்சொன்
மைவாட்கண்ணனை தனையுந்துதிவாய்மையின்வழுத்திச்
சைவாகமத்தின்வழிபாடுபுரிந்தேதாழ்ந்து
மொய்வாசம்விசுமலர்தூவிமுயன்றுநின்றான்.

இ-ள். இவ்வனம் சொற்களை வகுத்துக் கூறிய பிதாவாகிய
சிவபெருமானையும், இனிய சொற்களையும் அஞ்சனக் தோய்த
வாளாயுதத்தைப் போன்ற விழிகளையு முடைய உமையினையும்,
துதிச சொற்களாகக் கூறித்தோத்தரித்து. சிவாகம விதிப்படி
பூசைபுரிந்து வணங்கி, நெருங்கிய வாசனைவிசும் புட்பங்களையு
சொரித்து வழிபாட்டு முயற்சிசொண்டு நின்றார்.

நின்றானை நம்பன்வருகென்று நெழுங்கப்புல்லி
மின்றாவுசியபிதாரதன்மீதுநாபப
நென்றாயமைத்துப்புரிபூசனையுண்மைநன்று
நன்றாயவிதுமவையாவுநவிற்துகென்றான்.

இ-ள். நின்ற குமாரக கடவுளைய சிவபெருமான் இங்கு வருக
என்று குழையுமபடி தழுவி, ஒளிரிலைத்த சிங்கப்பிடரியின் நடு
விடத்து, ஒருசேர வைத்து, நீசெய்த பூசனை யுண்மையானது, நல்
லது, உண்மையானவற்றைக் கொடுப்பேம், அவைகளெல்லாவற்றை
யுஞ் சொல்வாயாகவென்றார். (௩௨)

மூவாதமுன்னைப்பொருளாகியமூக்கண்மூர்த்தி
யோவாமையெஞ்ஞான்றுநின்றோடிவண்வைகலாணு
மாவாதவன்போன்றுயர்தீரவடையினீண்டுத்
தாவாதியாருங்கதிசாரவுந்தந்திதென்றான்.

இ-ள். முதிராத முண்ணைப் பழம் பொருட்கும் முண்ணைப் பழம் பொருளாகிய திரிநேத்திரங்களை யுடைய தந்தையே! இடை விடாமல் தேவரீரோடு எந்நாளும் யான் இவ்விடத்தி் விருத்தலால், இலக்குமி காமதேனு சூரியன் என்னு மிவர்போன்று உயர்வுநீங்க வந்து சேரினும், இவ்விடம்வந்தார் யாவரும் குறையாமல் நந்ததியை யுடையவும் வேண்டும் அவ்வாதத்தைத் தந்தருள வேண்டு மென்று கூறினார். (௩௯)

பூமேவுவாரிப்புரிமீதுபொருவில்வேலோப்
யாமேவுமுதூரிமையோர்களிறைஞ்சிவாழ்த்தத்
தாமேவுமாமுதலாயுவர்தாழ்வுநீங்கி
நீமேவுஞான் றுநிலைத்துய்த்தனர்நீக்கல்யாதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தை யுடையாய்! பூமியின் னிருப்பவர், இந்தத் தலத்தின்மேல் யாங்களிருவரும் இருக்கு மூர் என்றுபூசிப்பாராயின் அவர் தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க, எம்மைக் கண்டு முத்தியடைவர். இலக்குமி முதலானோர் தமது குறையுநீங்கி, நீ இங்கேவந்தாள் முதலாக நிலபெற்றுப் பிழைத்தனர், அதனை நீக்குதல்கூடுமோ? (௪௦)

வநசித்துநம்மைக்குகநீமலர் தூவுமுதூர்
சந்தித்தபேர்கள் கதிசார்குவர்தக்கதன்றே
பந்தித்தவெய்யகொடும்பாதகரேனுநின்னைச்
சிந்திக்கின்முத்தியளிப்பேமதுதிண்ணமாதோ.

இ-ள். குகனே! நீ எம்மை வழிபட்டுப் பூச்சொரிந்து அர்ச்சித்த பழமைபாகிய இவ்வூரை யடைத்தவர்கள் முத்தியை யடைத் தவர்கள், ஆதலால் இது தருதியை யுடையது, மலத்தாற் பத்திகைப் பட்ட மிக்ககொடிய பாதகர் ஆயினும் உன்னை மீனைத்தால், உடனே யவர் முத்தியைக் கொடுப்பேம் அது உறுதி. (௪௧)

தனிநெடுவேலிற்றேட்டசரவணத்தீர்த்தமுழ்கும்
புனிதர்நங்கயிலைவகும்பொருவினற்கணங்களாவர்
கனியநின்முமங்கூறிக்கார்த்திகைத்திங்கண்முற்று
மினியவந்நீரிற்றேய்ந்தோரெம்முருப்பெறுவர்தின்னம்

இ-ள். நீ ஒப்பற்ற நீண்ட வேலாயுதத்தினற்றேண்டிய சர
வணதீர்த்தத்தின் முழுகும் பரிசுததர்கள், மெது கயிலைமலையின்
ணிருக்கும் சிவகணக ளாவார், கணிந்துருகுதற் கேதுவாய (அல்
லது பழத்தன்மையை யுடைய, பழத்தை விரும்பிய) உனது பெய
ரைச்சொல்லிக் கார்த்திகைமாதம் முழுவதும் இனிய உஷத்நாலத்
தில். நீரில் முழுகினோர் எமது வடிவைப் பெறுவர் இது சத்தியம்.)
சிற்றிலைப்பசுங்காய்நெல்லிவனத்திடைத்திறம்புசிந்தை
வெற்றறிவுடையரேனுமவிருச்சிகத்திங்கடன்னி
னற்றவம்புரிவோர்க்கேவலாற்றிநன்கியற்றினாலும்
பொற்றருவிசம்பில்வையும்புலோமசைபோகந்துய்ப்பார்.

இ-ள். சிறிய இலைகளையும் பசிய காயையு முடைய நெல்லி
வனத்தின்கண் மாறுபட்ட மனத்தையுடைய வெறுமையான அறி
வுடையார யிருப்பினும், கார்த்திகை மாதத்தில் நல்ல தவத்தைச்
செய்வோர்க்குக் குற்றேவல் புரிந்து, நன்மையைச் செய்தாலும்,
கற்பக தருப் பொருத்திய சுவர்க்க லோகத்தில் இந்திராணியினது
போகத்தையநுபவிப்பார். (௬௩)

அமமதியினின்றுசையாற்றியோராரெழுத்துந்
தம்மறிவொடுநதினைப்போர்தாபதர்க்கடிசினல்கிச
செம்மையினிலைத்துநெல்லிவனத்தினிற்செறியுந்தக்கோர்
மும்மையுமுணர்ந்துமுலமலமொர் இழுத்தராவார்.

இ-ள். அந்தக் கார்த்திகை மாதத்தில் நெல்லிசையைச் செய்து
— ௨௨ — மந்திரத்தைத் தமது நெலுணர்வோடுஞ் செயிப்பவரும், முனி

வர்க்கு உணவுகொடுத்துச் செப்பமுடனே அவ்விடத்தில் நிலைத்
திருந்து நெல்லி வனத்தில்வசிக்கும் பெரியோரும் திரிகாசல சம்ப
வங்களையும் அறிந்து மூல மலமெனப் படும் ஆணவமலத்தி னின்
றும் நீங்கி முத்திபடைவார். (௧௪)

ஆறுநெல்லிநீழலயினியிட்டயின்றோரன்னார்
தோடமதொருவித்தெள்ளாரமுதுணுஞ்சரேசராவார்
பீடுறுசிராத்தஞ்செய்தோர்பித்தர்கண்மணிபுனைந்து
நாடுறச்செபித்தோரயாருநம்முலகடைவர்மன்னே.

இ-ள். ஆடுகின்ற நெல்லிமா நிழலி னிடத்தே உணவைக்
கொடுத்துத் தரமும் உண்டவர் தமயிடத்துள்ள குற்றங்க ளெல்
லாம் நீவகப்பெற்றுத் தெளிந்த அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற இத்திர
ாவார்கள், பெருமைபொருந்திய சிரார்த்தத்தைச் செய்தவர்களும்
பூமசிவத்தினது உருத்திராக்க மணியைத் தரித்து மனமடங்கச்
செபித்தோர்களும் ஆகிய யாவரும் நமது சிவலோகத்தை யடைவர்.

ஈருச்சிகமதியில்வெள்ளிபூரணையதுமேமேவி
லருச்சனைமுதலமுன்னரறைந்தனயாவுமாற்றி
யெரிச்சிகைவளர்ப்போர்க்குட்டியெழிற்சினகரம்புக்கன்று
குருச்சுடர்த்தீபநல்கிற்குரைகழலடைவார்திண்ணம்.

இ-ள். கார்த்திகை மாதத்திலே வெள்ளிக் கிழமையில் பூர
ணைத்திதிவரின், அருச்சனை முதலாய முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட
யாவுஞ்செய்து, யாகாகினியைக் கொழு தெழும்புமாத வளர்ப்
பவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து, அழகு பொருந்திய கோயிலிற்
புகுந்து அற்றைத் தினம் கிறமுள்ள ஒளியையுடைய தீபங்கொடுக்
கின், நமது ஒல்குகின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதத்தை யடைவது
உண்மை யாகும். (௧௫)

நன்னொருகணம்வதிந்தோரெண்டிசையிறைவரேனை
மாண்டருமயன்மால்வையும்வாழ்க்கையிற்கழித்துநக்தஞ்
சேண்டருபுரியில்வாழ்வோரென்றிடிற்றினமுமேவிப
பூண்டறம்புரிவோர்பெற்றியாமன்றிப்புகல்வார்யாரே.

இ-ள். இப்பழசிப் பதியின்கண் ஒருகணப் போது இருப்பவர்
எட்டுதிக்குப் பாலகராகவும், ஏனைய மாட்சிமையுற்ற பிரமன், விட்
டுணு முதலினோருகருமவாழ்வில் இருந்து, பின்னர் அவற்றினின்
றும் நீவகி, கமது அதிதூரத்துள்ள சிவலோகத்தை யடைத்து வாழ்
வாராயின், எப்போது மிருகது தருமத்தைச் செய்வோது தன்
மையை யாமன்றி வேறு யார் எடுத்துச் சொல்ல வல்லவர். (சௌ)

கந்தநிற்பூசையோர்நாட்கடிநகரதனிலாற்றி
னிந்தமாஞாலமாதிபுவனங்கடொறுமெஞ்ஞான்றும்
வந்தனைபுரியிலுண்டாம்பலனெய்துமனுவொன்றிங்ஙன்
சிந்தனைபுரியிலோரேழ்கோடியுஞ்சித்தியாமால்.

இ-ள். கதனே! உன்னுடைய பூசையை ஒருதினம் இத்தக்
காவல் பொருத்திய பழகிததலத்திற் செய்வார்களாயின, இதைப்
பெரிய பூமிமுதலாகப் புவனங்க டோறும், எங்கோளும் வணக்கஞ்
செய்யும் பலனுண்டாகும், ஒருமத்திரத்தை யிவ்விடத்துச் செபித்
தின், ஏழுகோடி மத்திரங்களுஞ் சித்தியாகும். (சௌ)

தெள்ளருவிகடாழ்கேழற்சிலம்புதென்கயிலையிந்த
வொள்ளியபதியொவ்வாதுசிவபுரியுறையும்யாமே
வெள்ளிலைவடிவேற்சேயிம்மேயினர்கணங்களீட்டம்
பள்ளநீர்முழுதும்பாகீர்திமயிற்பரிவல்லோயே.

இ-ள். மயில்வாகனத்தை நடத்தும் மைத்தனே! தெளிந்த
அருவிகள் தாங்குகின்ற வாக மலை தென்கயிலைய மாகும், சிவ

லோகமும் இந்தப் பழநிப் பதிக்கு நிகராத, நாமே வெள்ளிய இலைத் தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமரானாகும், இவ்விடத்தி லிருப்பவர் யாவரும்சிவகணக்கூட்டங்களாவர், கிடங்குகளினுள்ள நீர்கள் எல்லாம் கங்காதீர்த்தமாகும். (சுக)

புள்வரைபொடித்தவைவேற்பொறிமயிற்சூழுகன்கேட்ப வெள்வளைத்தோளிபங்கன்விளம்பிவேண்டியவரங்கள் வள்ளிதழ்க்கமலைகாமதேனுவிண்மணிக்ருகல்கிக் கள்ளலர்செறியும்வில்வவனந்தனிற்கலந்தான்மன்னோ.

இ-ள். கிரவுஞ்ச மலையைப் பொடிபடச் செய்த கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமார்க்கடவுள் கேட்கும்படி வெள்ளிய வளைபல் களைத்தரித்த தோள்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கூறி, அழகிய இதழ்களை யுடைய இலக்குமிக்கும் காமதேனுவுக்கும் சூரியனுக்கும் வேண்டிய வரங்கள் கொடுத்து, தேன்பொருத்திய புட்பங்கள் நெருங்கிய வில்வவாரணியத்திற் கலந்தனர்.

ஓதைநீரடைநங்கையுறு தவமுணர்ந்துவேட்டு
மாதவன்புராரிவாக்கான்மலர்மகள்வதுவையாற்றிக்
கோதில்கூவிளவனத்திற்குடதிசைப்பரத்துவாசன்
போதுமாச்சிரமத்தோங்குமகழின்சீழ்ப்பொருந்தினால்.

இ-ள். விட்டுணு, ஒளிபொருத்திய நீரையுடைய சமுத்திரத்தை ஆடையாகக் கொண்ட பூமிதேவியின் பெரியதவத்தை யறிந்து விவாகஞ்செய்து, சிவபெருமானது கட்டளைப்படி பின்னரும் இலக்குமி தேவியையும் விவாகஞ் செய்து, குற்றமில்லாத வில்வவனத்தின் மேற்றிசையில், பரத்துவாச முனிவர் சஞ்சரித்திருக்கும் ஆச் சிரமத்தின்கண் உயர்ந்து வீனக்கும் மகிழ்மரத்தின்கீழ்த் தங்கியிருந்தனர். (சுக)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். ௩௬௬

இன்னும்பாற்சேதாமிளவுமிறைவனைச்செவ்வேளைப்
பன்னரும்பூசைமுற்றியடைந்ததுவசிட்டன்பாங்கர்
மின்னவிரொளிவிளங்கும்வெயிலுமிழ்பரிதிப்புத்தேண்
மன்னியதிருவிசும்பில்வந்துவந்தருச்சித்தம்மா.

இ-ள். இனிய பாஸ்யுடைய காமதேனு வானது பின்னரும்
சிவபெருமானையும் கந்தக்கடவுளையும் சொல்லுதற்கரிய பூசை
செய்து வசிட்டரிடத்தை யடைந்தது, வெயிலைக் காலுசின்ற சூரிய
தேவன் கிடைபெற்ற அழகிய ஆகாயத்தின்கண் வந்து வந்து அருசு
சனை செய்து, மின்னைப் போன்று (இடையறாது) விளங்கும்
ஒளியைப் பெற்றனன். (௭௨)

பழநி என்று பெயர் வந்த காரண முணர்ந்துகின்றார்.
கூறுடையாளுங்குன்றாக்குணப்பெருங்குன்றுஞானப்
பேறுடைப்பழநியென்னப்பெயரதுமருவியெங்க
ளாறுமாழுகவன்வைகுநகரமுமன்றுதொட்டி
வீறுதொல்பழநியென்றேவிளம்பினவுலகமுன்றும்.

இ-ள். உமாதேவியாரும், குறையாத பெரிய குணமலைஆகிய
சிவபெருமானும், ஞானம் என்னும் பேற்றினை யுடைய பழநி
என்று குமாரக் கடவுட்குச் சொல்ல, அப் பெயரைப் பொ
ருத்தி, அற்றை நாட்டொடங்கி, எமது கடவுளாகிய பெருமை
பொருத்திய அறுமுகக் கடவுள் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருவாவி
னன் குடியும், பெருமை மிகக் பழநித் தலம் என்று திரிலோகமுங்
கூறின.

உமாதேவியார், பிருங்கிமுனி தம்மை வணங்காது விட்டதன்
காரணம் லோக்கித் தவவகிடந்து இடப்பாதிபெற்று வினங்கலாற்
“கூறுடையான்” என்றார் குணப் பெருங் குன்று என உருவக மாசு

சிவபெரு மாணைக் கூறினர். சுருநிற வேளாகிய மன்மதனை விலக்
தற்கு “செவ்வேள்” எனப் பிரித்தினியைப் பித்திய விசேடணங்
கொடுத்தோதப்பட்டது. இங்ஙனங் கூறுவனவற்றை அங்கிய
யோகவியவசசேதம் என்பர் வடநூலார். சிவபெருமானும் உமை
யம்மை யாரும் பழமீநீ என்று உரைத்தருளலால் அத்தலம் திரு
வாவின்னகுடி பெய்ந்த பெயரினாலே வழங்கப்படாது இக்காலத்தும்
பழநி என வழங்கப்படுத லுணர்க இதனிலக்கண மெல்லாம் உரைத்
தொடக்கத்து உரைத்துள்ளாம்.

“உலகமென்ப துயர்த்தோர் மாட்டே” என்பது தோல்காப்
பிய விதிபாசலான், உலக மென்பதை யுயர்த்தோர் என வுரைத்
துக்கொள்க மூன்றாவன. பூழி - அதாம் பாதலம். (௭௩)

தளிரியலிமயமீன்றதனையைதன்றையன்பைம்பூங்
கிளிமறைபயில்குறிஞ்சிக்கிழவன்வீற்றிருந்துவானோர்க்
குகிர்புகரிவாதிபுகந்தனிலகங்குழைந்து
தெளிபிரமேந்திரன்சென்றடைந்ததுசிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். தளிர்போன்ற சாயலை யுடைய இமயமகளாகிய உமா
தேவியாது புதல்வரும், பசிய பொலிவான கிளிகள் வேதங்களைப்
பயிலுகின்ற குறிஞ்சிகிலத் தலைவருமாகிய சுப்பிரமணியப் பெரு
மான் வீற்றிருந்து தேவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற பழசிப்
பதியில், முதலாவது யுகமாகிய கிருத யுகத்தில் மனங்குழைந்து,
தெளிவுடைய பிரமேந்திரன் சென்று பூசித்தது சிறிது கூறுவாம்.)

திருவாவின்னகுடிச் சுருக்க முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—௫௫௭.

உ

செவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதிநான்காவது,

பிரமேந்திரச்சுருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

பொங்கிராநீர்மணமாமலப்புன்மைதன்
பங்கிராவானமெய்ஞ்ஞானவாட்பற்றிமேற்
சங்கிராமன்சதுமாமதைத்தாபத
னங்கிராவென்னவோரையிருந்தானரோ.

இ-ள். மிக்க இருட் டன்மையையுடைய அநாதியே ஆன்மா
வைப்படுத்த ஆணவமலத்தின் சிறுமைப்பகுதியைக் குறைக்கின்ற
மெய்ஞ்ஞான வானைக்காத்தில் தரித்து, சந்திரனைப்போலப் பிரகா
சிப்பவரும் பெரிய கான்குவேதங்களில் வல்ல முனிவரும் ஆகிய அவ்
கார லிஷியையொத்த ஒரு முனிவரிருந்தார். (ச)

தோன்றுநால்வேதமுஞ்சொற்றவா லுற்றதோர்
மூன்றுநன்காற்றியேமுற்றினுன் முற்றவே
தான்றனைத்தோர்தனன்சந்ரியாசத்தினு
னேன்றநாமப்பிரமேந்திரனென்பவே.

இ-ள். செவபெருமானுடைய கான்கு முகத்தினின்றும் தோன்
றிய கான்கு வேதமும்சொல்லியபடி கண்மைபொருத்தியதாய மூன்
றக்கிணிகளையும் கண்குசெய்து முடித்தார் அவ்வாறு முடித்ததனால்

தாம் ஆன்மாவின் உண்மையை அறிந்தனர், சந்நியாச ஆச்சாரமத்தில் அவர்க்குப்பொருந்தியபெயர் பிரமேந்திரர் என்று கூறுவர் புலவர்.

அன்னவன்செய்யகற்றேய்ந்த தூசாயையோன்
சொன்னவேய்த்தண்டி னோன் றாங்குருண்டிகையினோன்
பன்னுநாண்சகுனனின்பாலின்வெண்பல்லினோன்
றன்னேநேரின்மையோன்றன்மையார்சொல்வரே.

இ-ள். அம்முரிவர் சிறந்த காவிக்கல்லாற்றேய்க்கப்பட்ட வத் திரத்தை உடுத்தவர் தூவிற் சொல்லப்பட்ட மூங்கிற் றண்டினை யுடையவர் தூங்குகின்ற கமண்டலத்தை யுடையவர், சொல்லப் பட்ட துட்பமான சகுன சாத் திரத்தில் வல்லவர், இனிய பாலைப் போன்ற வெள்ளிய பந்தையுடையவர், தமக்கு வேறொருவரும் ஒப்பில்லாத அவரதுதன்மையை பாவர் கூறவல்லவர். சகுனம் = கிழங்குணவுமாம். (க.)

ஒத்தமாணக்கருமோர்த்தநோன்போர்களு
மொய்த்துமாதேகமுவாண்டெவலனுநீஇ
யத்தனாள்பொருநைகாவேரிமுத்தாறுசூழ்
கொத்துலாளுசோலைமுக்கூடல்வந்தெய்தினான்.

இ-ள் தமக்கு இயைந்தவராயுள்ள மாணக்கர்களும் ஆராய்ச்சி யுடைய முனிவர்களும் நெருங்கித் தம்பக்கத்தில்வா, மூன்று வருடம் பூவலம்செய்து சிவபெருமானு லாளப்பட்ட பொருநைநதி காவிரிநதி முதநாநதி யென்னு மிவைகளாற் சூழப்பட்ட பூங்கொத் துகள் விளவகும் சோலைகளை யுடைய திருமுகக் கூடற் பதியை யடைந்தார். (ச.)

செய்யமாமணியிலிங்கேசனைச்சிந்தைதேர்த்
தொய்யெனச்சையமால்வரையிலோர்மண்டல
மெய்திமுத்தாறுதாழ்சேரவெற்பெய்தியீண்
டையயன்முக்கூடல்சென்றண்ணலைப்போற்றினான்.

இ-ன். அழகியபெரிய இரத்தினலங்கேசப் பெருமானைமனத்தி
லாராய்ந்து அறிந்துவினாவாகச் சைவமென்னும் பெரியமலையின்மே
லேறி நார்பதுநான் வரைக்கும் இருந்து, முத்தாரதி வீழுகின்றசோ
மலையைவடைத்து திரும்பி, சிவபெருமா நெழுந்தருளி யிருக்கின்ற
மூக்கடல் பதியிற்போய்ச் சிவபெருமானைத் துதித்தார். (௫)

காலகாலன்கருவூருமூர்காவிரி
யேலநேடுங்கரையூருமற்றேனவுங்
கோலமாஹுநீர்க்கோலமான்பொருளையின்
மூலமுஞ்சென்றுகைகூப்பினுன்முனிவனே.

இ-ன். யமனுக்கும் யமனாக விருக்கின்ற சிவபெருமா நெழுந்
தருளியிருக்கும் திருக்கருவூரையும், காவிரியினது நீண்ட கரையிற்
பொருந்திய திருக்கரையூரையும், ஏனைய வற்றையும் அழகு பொருந்
திய நீர்க்கோலதையும மாட்சிமைப்பட்ட பொருளைத் துறையை
யும் அடைத்து முனிவா கைகூப்பி வணங்கினார். (௬)

ஆதிதாள்கோங்குள டவிசென்றேத்தினுன்
மாதினைக்கூவிளா டவியல்லாதனைசெய்தான்
கோதில்சீராவினன் குடியில்வந்தலர்கடேய்க்
காதலித்தறுமுசுக்கடவுளைப்போற்றினுன்.

இ-ன். நீண்ட கோங்க வனத்திற் சென்று முதல்வாகிய சிவ
பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்தார், வில்வ வனத்திற் போய்
உமாதேவியாரை வணக்கஞ் செய்தார், குற்றநில்லாத சிறப்பினை
டைய திருவாலினன் குடியென்னும் பழநித் தலத்தில் வந்து மலர்
னைத்துவி அன்புடனே சண்முக கடவுளைத் துதித்தார். (௭)

வைக்யோருழியுடன்வந்தமாணக்கர்தா
மூய்குவாராவினன் குடியினோன்காதையு

மெய்குழைந்தேனவெற்பாற்றலும்வெண்டிரை
மொய்கொளாண்பொருநையின்சரிதையுமொழிசெய்தே.

இ-ள். அவ்விடத்து ஒருநானத்திருந்து தம்முடனே கூடவந்த
மாணக்கர்கள் உய்யும்படியாகப் பழித்தலத்தின் பெருமை பொருந்
திய சரித்திரத்தையும் உடல்குழைத்து வராகமலையின் வலிமையை
யும் வெள்ளிய அலைகள் நெருங்கப் பெற்ற அழகியதாமிரபர்ணியின்
சரித்திரத்தையுஞ் சொல்லி. (அ)

மைந்தர்காண்முத்திவீடருளும்மாநகர்
தந்தைதாழ்செவியின்மந்தனமொழிப்பொருடருங்
கந்தர்தாளடையல்லாமெனமனுக்கமுறியே
யைந்துமோர்நெறிநிறீஇயரியனோன்பாற்றினான்.

இ-ள். புத்திரர்களே! இந்தச் சிறப்புற்ற தலமானது முத்தி
வீட்டைக் கொடுக்கும், பிதாவாகிய சிவபெருமானது தாழ்த்திய
செவியினிடத்திலே பிரணவ மந்திரத்தின் உணமைப் பொருளை
யுபதேசித்த கந்தசுவாமியினது திருவடினையடைதல் கூடுமென்று
கூறி மந்திரத்தையுச்சரித்து, ஐம்பொறிகளையும் ஒருவழிப்படுத்தி
அரியதவததைச் செய்தார். (க)

சில்பகல்சேறலுஞ்சிறுயிர்த்தன்மையிற்
பிக்குறுந்தத்துவப்பேதம்யாவையுமொரீஇத்
தொல்குணந்தோன்றிடத்தோன்றும்வெள்வேலினான்
மல்வளங்குலவுதாள்வனசவண்டாயினான்

இ-ள். சிலகாட்செல்லுதலும் சிறிய அறிவினையுடைய பசுத்
தன்மையில் வருத்துகின்ற தத்துவவேறுபாடுகளைல்லாவற்றையும்
விடுத்து, பழையசிவஞானக் கைகூட, பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

நகன

தைத் தரித்தருப் பெருமானது நிலைபெற்ற போனந்தச் செல்வம்
புருக்கின்ற திருவடித்தாமரையில் வீழ்த்தவண்டுபோலாயினார்.

செற்றயிர் தன்மை பென்றது, ஆன்மபோதத்தை. தத்துவபே
பங்களென்றது, ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும்விதவிபாதத்துவ
மேழும், சிவதத்துவ மைஹமாகிய மூப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்
களையாம்.

அவற்றை விடுதலாவது—தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம்,
தத்துவ சுதத்தி முதலியன கொண்டு ஒவ்வோர் தத்துவவகையையும்
சடமெனக்கண்டு தேதிகளைஹது உண்மைப் பொருளை அறிதலாம்.
ஒரீஇ—சொல்லிசை யளபெடை. தொல்ருண மென்றது—ஆன்மா
கேவல நிலையிற்கிடந்த சிவதத்துவ நிலையை யென்க. அது,

அநாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்
தனது மலததாற் றடைப்பட்ட வாதே
தனது மலமுந் தடைப்பட்டு நின்றழி
யநாதி சிவ ரூபமாகிய தன்றே.

என்னுந் திருமந்திரச் செய்யுளான் உணரப்படும்.

திருவடிகளைத் தாமரை மலரென்பதற்கேற்ப அவற்றின் வியா
பகத்தடவிகின்றது பேரின்பத்தை அதுபவிக்கும பிரமேந்திர மூனி
வரை வண்டாக உருவகித்தார் குமாரசுகடவுளின் திருவடியினைட
தலே அத்துவித முதத்தி யென்பதைப் பின்வரும் பிரமாணத்தால்
உபததுணர்ந்துகொள்க.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

இறுமாஃதிருப்பன்கொலோ
வீசன்பல்கணத்தெண்ணப்பட்டிச்
சிறுமானேஹதிதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்
சிறுமாஃதிருப்பன்கொலோ.

நகஅ

பழநித் தலபுராணம்.

ஆதலாலானின்குடியையாரணமுதற்
கோதிலாமுத்திறற்றலனெனக்கூறுமான்
மாதவத்தலைவர்கார்கேண்மினோர்மாதவன்
காதைசொல்லுதுமெனக்கழறினன்குதனே.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! இவ்வாறாய
காரணத்தால் திருவானின்குடியை வேதமுதலாகவுள்ள உண்மை
நூல்கள், குற்றமில்லாத நல்லமுத்தித் தலமென்றுசொல்லாகிற்ரும,
அதற்கு உதாரணமாக ஒருமுனிவனது சரிதநிர மொன்றைச்
சொல்லு கின்றேம், கேட்பீராக என்று குதமுனிவர் சொல்வா
ராயினார். (கக)

பிரமேந்திரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசு செய்யுள்—நூசுஅ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமணிவந்துணை.

பதினைந்தாவது,

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

வஞ்சி விருத்தம்.

ஆனதேரிரண்டாய்குத்

ஆனமில்சுவயோகரின்

ஞானந்ததியநாயகன

முனலதொர்தன்மையோன்.

இ-ள். நிகழ்த்தான இரண்டாவதுபுகமான திரேதயுகத்திலே
குற்றமில்லாத சிவயோகஞ் செய்பவர்களுள் நித்திய ஞானத்தை
புடைய தலைவராகிய சிவபெருமானது நன்மையாகிய அருளைப்
பெற்றவரான நித்திய நாதமுனிவர் இருந்தார். (4)

மூன்றுகாலமுமுன்னினே

ஹான்றுமோர்பவமுண்டதிற்

றேன்றும்வீடெனச்சூழ்வினோர்ந்

தான்றுமாதவமாற்றியே.

இ-ள். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலத்தை
பூம் நினைத்தவராய் எமக்கு வரத்தகுந்த பிறவி பொன்றிருக்கின்றது
அப்பிறவியில் முத்தியின்பம் உண்டாகும் யென்று ஆலோசித்
தறிந்து பெருத்த தவத்தைச் செய்து. (5)

விளரிவண்டுமிழற்றுதார

னளனியற்றிடுநற்றவம்

வளருருக்கொடுவந்ததென்
றுளம்வியப்பவதித்தனன்.

இ-ள். வண்டுகள் விளரிப் பண்ணைப் பாடுகின்ற மாலைபய
புடைய நளமகராசனென்பவன் செய்த நல்லதவமே ஒருருவமே
டுத்து வந்ததென்று கண்டோர்சொல்ல, மனம் அற்புதத்தைக்
கொள்ளும்படியாக அவனுக்குக் குழந்தையாகத் தோன்றினர். (௩)

இராசராசனெனும்பெயர்
விராவெண்குடைவேந்தர்கள்
பராவீற்றுபளுடவித்
தராதலந்தனிதாங்கினான்

இ-ள். இராசராசனென்கின்ற பெயரை அக்குழந்தையானது
கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய அரசர்கள் துதிக்கும்
படி பெரிய ஆதிசேடனுடைய படக் கூட்டங்களினிடத்தில் இருக்
கின்ற பூமியைப் பொதுவின்றிப் பரிபாலனஞ் செய்தார்.

இராசராசனென்று வருதற்கு விதி பிரயோக விவேகத்திற்
காண்க. இவ்வாறு சீலகசித்தாமணியாரும் கூறுவர் பளுடவி வட
நூன்முடி அடவி பென்பது, பன்மைப் பொருள்பட நின்றது.
தராதலம்—இதன்கண் தலனென்பது ஏழனுருபு. தனி தாங்கினா
னெனவே எகசகராதிபதியாய அரசியற்றினானென்பதுபெறப்படும்.

எண்ணருந்தவனெனங்கனும்
பெண்ணிடங்கொள்பிரான்கமுற்
கண்ணிடங்களிகொண்டுகண்
டண்ணல்கொங்குலடைந்தனன்.

இ-ள். மதித்தற்கரியதவத்தினையுடையஇராசராசனென்பவன்
எவ்விடத்தஞ்சென்று உமாதேவியாரை யிடப்பரசத்திலுடைய சிவ

பெருமானது திருவடிகளைத் தனது கண்களினாலே களிப்புடன் தரிசித்துப் பெருமையிற் சிறந்த கோங்கவனத்தை யடைந்தனன். (௩)

ஆயநாட்டிடைபங்கணன்
கோயிலுள்ளன கொய்ம்மலர்
தூயினுன்பரைதொல்பெய
ரேயும்யாற்றருகெய்தினான்.

இ-ன். அத்தக் கோங்கவனத்திலே அழகியதெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலா யுள்ளனவற்றை யெல்லாம் தரிசித்துக் கொய்யப்பட்ட புஷ்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கினான் பழைய பரமேஸ்வரியின் பெயரூக்கொண்ட சத்திநீர்த்தக் கரையை யடைந்தான்.

நிகரிறன்பெயர்நீட்டுவார்
நகரநன்கினியற்றிவெம்
புகர்கடிந்துயிர்போற்புவி
திகிரியொன்றுசெலுத்தினான்.

இ-ன். ஒப்பில்லாத தன்பெயரினால் மிகவும் நீண்ட கோயிலொன்றைன்குசெய்து கொடிய குற்றங்களைக் கடித்து தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்களையும் பார்த்து, யூமியினிடத்திலே ஆஞ்ஞையுச்சக்கரத்தைச் செலுத்தினான்.

குற்றமாவன—காமம், வெகுளி, மயக்க மென்பன. இனீ, ஆண்டவம், கனகம், மாயை யென்னும் மும்மலங்களினது குற்றமென்பாரூமுளர். (௪)

ஏறறம்பொருளின்பம்வி
தேறிலாமையுணர்ந்தன
னாறுசூடியினடியலால்
வேறுசிறந்தைவிருப்பிலான்.

இ-ள். மிகுந்த தருமம். அர்த்தம், காமம், மோகம் என்னும் உறுதிப் பொருள்களை யடையும் வழியை மேற்கொண்டு கவகாந்தியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருப்பாதங்களே யல்லாமல் தன் மனத்தின்கண் வேறொன்றையும் விரும்பாதவனாயினான்.

அறம்=(பெரியோர்களால்) இவைசெய்க, இவை தவிர்க என்று வரை அறுக்கப் பட்டது. இனி, பாவத்தை அறுப்பதென்னலு மொன்று. அறமொன்றே ஏனையபொருளின்பம் வீடுகளைக் கொடுத்தலால் “ஏறற” மெனக் கூறினார் அதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - காசிபனுபதேசப்படலம்.

தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திட
மருளெனுவ குழவி மனையு மாகவவை
வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்துமேற்
தெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்.

காஞ்சிப்புராணம் - புராண வரலாற்றுப்படலம்.

அறமே மறவகன் முழுதழிக்கு மறமே கடவுளுல கேற்றும்
அறமே சிவனுக் கொருவடிவ மாகுஞ் சிவனை வழிபடுவோர்க்
கறமே பெல்லாப் பெரும்பயனு மளிகரும் பார்க்கு மெவ்விடத்தும்
அறமே யசசம் தவிர்ப்ப தென வரைநதான் சாதா தபமுனிவன்.

பொருள், அறத்திற்கும் இன்பத்திற்குங் துணையாக நின்றனால் கடுவில் வைக்கப்பட்டது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள், வீடு என்பது மனத்துக்கும் வாக் குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடைய தாகலானும், துறவற மாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதே யல்லது, இலக்கண வகையாற் கூறப் படாமையால் தூல்களால் உரைக்கப்படுவன அஃதொன்றே யாகலாலும் இறுதிக்கட் கூறினார். அறம் மூன்றையும், பொருள்

இன்பம் வீடு என்னும் இரண்டனையும், இன்பம் வீடு என்னும் ஒன்
றனையும் கொடுத்தலால் முறையின் வைக்கப் பட்டது. (௮)

மூலஞானமுளைத்துமுகம்
காலமுங்கரைகண்டுதன்
சீலமேன்மைதெரிந் துரீர்
வேலைஞாலம்வெறுத்தனன்.

இ-ள். முதன்மையாகிய சிவஞானநோன்றி மூன்று காலச்
பவங்களையும் அறிந்து, தன்னுடைய நன்னெறியும் மேன்மையும்
அறிந்து, நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகவாழ்வை வெறுத்
தான். (௯)

ஆவினன் குடியன்றுபோய்
மேவினன் கதிர்வேலர்தாட்
பூவினாருள் பூண்டற
மோனிலாமையுஞற்றினான்.

இ-ள் அப்போது திருவாவினன் குடியிற் சென்று, அங்கெழுங்
தருளியிருக்கின்ற ஒளியை யுடைய வேலாயுதக் கடவுளினது திரு
வடிவாகிய தாமரைப் பூவினது அரிய திருவருளைத் தரித்து, தரு
மம் கெடாமற் செய்து வந்தனன். (௧௦)

தேன்றயங்கியசெச்சைவே
ளான்றதேசிகனாகிமுன்
பேன்றயோகமிழைப்பவே
தோன்றலானெதிர் தோன்றினான்.

இ-ள். பின்னர் அரசனானவன், முற்பிறவியிற்செய்த சிவயோ
கத்தைச் செய்ய, தேன் விளங்கிய வெட்சி மாலையை உணர்ந்த குமா
ரக்கடவுளானவர், பெரிய ஞானசாரியாகிய அரசனுக்கு முன்னர்
தோன்றினார். (௧௧)

கண்பென்னிருகண்ணுடை
யண்டர்கோனிவனுமெனத்
தண்டுபோற்படிதாழ்ந்தெழீஇ
விண்கெண்ணினீர்வீழ்த்தினுன்.

இ-ள். தரிசித்து, பன்னிரு திருக்கண்களையுடைய தேவசேனா பதிச்வாமி இவராகு மென்று அரசனாவன் தெளிந்து தண்டு போலப் பூமியில் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, கண்களி னின்றும் நீரைவிழுத்தித் துதிககத் தொடங்கினான். (௧௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீரந்தம்.

கூதளமென்றர்புனைதோட்குழகபசந்துளவோனும்
வேதனுங்காண்பரியதந்தைதனக்கனியமிழ்ந்துமிளங்
காதலனுந்தேசிகனாங்கடவுணீயொருவனன்றோ
பேதமையன்றோரின்சீர்பேசுதுமென்றெழுந்துணிவே.

இ-ள். வில்வமாகிய மிருதுவான மாலையை யணிந்தபுயங்களை யுடைய குமாரககடவுளை பசியதுழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணு வும், பிரமனும் காணுதற் கரிய பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு இனியபொருளை யுபதேசித்த இனக்குமாரனும், குருவாகிய கடவு ளுத் தேவரீரொருவரன்றோ? அவனமுள்ள தேவரீரது புகழ்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வே னென்று எழுந்துணிபானது அறி யாமையன்றோ?

முருகக் கடவுளினது இயல்களையெல்லாம் அறிதலும் சொல்லு தலும் கூடாதென்பது வேதரகமங்களின் கருத்தாகும். அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

தணிகைப்புராணம் - பிரமன் சிருட்டிபெறுபடலம்.

பூரணதி பூத முதலான யாவும் வருவித் தளித்தி யவைமற்
நூளுத வாவி தொழிலிற் கிளர்ப்ப வடைவிற் புணர்த்தி யவைபுர

யூனாதி யூனி னுயிராதி யெண்ணி லுயிருக்கு ணின்ற வுணர்வுச்
தூனாதி நின்னை யருளாகி நின்ற தவரன்றி யாவ ரறிவார்.

கலங்காத நின்மெய் யருளிற் புசாத கலதிக் குணத்திழுதை
பேன், விலகுகோ டிணைநது மதிபாத குற்றம் விரவாமை யன்ற
கயிலை, கிலகாதி விட்டி யருள் செய்யும் வைப்பு நிமிர்ப்பூ ரணக்கிரி
பெனுந், தலகுகோடி நின்னை யருளாகி நின்ற தவரன்றி யாவ ரறி
வார். (௧௬)

பிறங்கியபல் லுயிர்க்குயிராயுறைவைபிறழாமையென்று
மறங்கெழுசெவகதிர்வேலோயருட்டிணையொன்றுடைமையாற
கறங்கெனச்சூழ்தருபிறந்தைக்களைகடலிலடுத்திடுத்தாங்
கிறங்குதலென்கடன்கரையினேற்றுதனின்கடனாமால்

இ-ள். மாறுபடாமல் எக்காலத்தும் கொலைதொழில் பொருக்
திய சிவந்த ஒளியை யுடைய வேலாயுதப் பெருமானே! இவ்வுல
கத்துலிளவகாநின்ற பல ஆன்மாக்களும் பாமான்மாவாத விருந்த
ருள்வீர், அன்றியுந் திருவருளாகிய தெப்பமொன்று உடையீர் ஆக
லால், காற்றாடியைப் போலச் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்ற துன்ப
மொலிக்கின்ற பிறவியாகிய சமுத்திரத்திற் சேர்ந்த சேர்ந்த
இறங்கி வீழல் எனது கடனாகும், அச்சமுததிரத்தி னின்றவ கரை
யேற்றதல் தேவரீரது முறையாகும். (௧௭)

இந்தவா றிசைக்குவருகிலையிகல்வேற்குறையீண்டு
வந்தவாறறைதியென வணங்கிவினைவலிபவநோய்
தந்தவாறிஃதிதுமேற்சாராதானருளடையு
மந்தவாறடியேனுக்கருள்ககிவயோகமென்றான்.

இ-ள். இப்படி அரசன் சொல்ல, எதிரிற்றோன்றிய மலையைப்
பொடிபடுத்திய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரச் கடவுள்,
அரசனே! நீ யிவ்விடத்திற்கு வந்த காரியத்தைச் சொல்லென்று

வினவ, அரசன் பணிந்து, இருவினைகளின் வலியானது பிறவி
பாகிய நோயைத் தந்தது, இத்தன்மையை யுடைய பிறவி யடை
பாது தேவரீரது திருவருளடையும்படி யடியேனுக்குச் சிவயோகத்
தை யருள்புரிகவென்று குறையிரந்தான். (௧௫)

என்றலுங்கவிழ்தலைச்சூர்மாவீனின்னுயிரைவாட்டுங்
குன்றமுங்கொன்றவைவேற்குழகன்கோமகளைநோக்கி
வென்றவன்புலனோரைந்தும்வென்றனை யருளின் ஞான
முன்றனககுணர்த்துவாமென்றுரைத்தருட்கடைக்கண்ணேர்த்தி.

இ-ள். என்று சொல்லுதலும் கவிழ்த்தலையையுடைய குரபன்
மாவாகிய மாமரத்தினது இனிய உயிரைக்கொண்டு, கிரவுஞ்ச மலை
யையும் பொடிபடுத்திய கூரீயவேலையுத்ததையுடைய குமாரக்கட
வுள் அரசனைப்பார்த்து, மற்றையோர்களை வெற்றிகொண்ட வலிய
ஐம்புலன்களையும் வென்றனை, ஆதலாற் சிவஞானத்தை யுனக்கு
ஆறிவிப்பே மென்று சொல்லித் திருவருட் கடைக்கண்ணை
வைத்தது. (௧௬)

மூவகையான் மாதத்துவத்தின்முத்திறனுமுற்று
மேவணுரூபமாதிவிசுர்பமும்விளக்கிமேலோ
னோவறுவடிவுகாண்டலுணர்த்தியொண்பிரமனாதி
யாவுமோதரியயோகத்திருத்தலீதென்றுநல்லி.

இ-ள். மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களி னியல்களையும் மூவ
கைப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்களையும் நிறைத்து விளவரும் அணு
பக்கம் சம்புபக்கம் என்னும் வேறுபாடுகளையும் உணர்த்தி, மேலவ
ராகிய பாசிவத்தின் வடிவைக் காணுதலும் தெரித்து, அழகிய பிர
மன் முதலாய எவருஞ் சொல்லுதற்கரிய சிவயோகத்தி விருத்தல்
இத்தன்மை யாகுமென்று உபதேசித்து. (௧௭)

ஆனந்தவுருவத்துள்ளேயனுதினம்விடாதுதூங்கி
நானந்தியொன்றுமின்றிநிலருஞ்சிவானுபூதி

தானந்தலின் நிச்சோதிதயங்குறவுமன்கண்ட
வூனந்துகனவையொத்தலிவைசுவயோகமாமே.

இ-ள். இன்ப மாகிய வடிவத்தள்ளே நாடோறும் இடை
விடாது அநீதியில் புரிந்து, நான் என்னும் அகவகாரங் குறைத்து
ஒருபற்று மில்லாமல், சொல்லாதற் கரிய சிவாதுபூதியிற் குறைவில்
லாமல் ஒளிவடிவு பொருத்த, ஊமைமயானவன் கண்ட சொப்பனத்
தைப் போல இருத்தல் சிவயோகமாகும். (௧௮)

நீனிமம்புரக்கப்பூண்டமனிமுடிநிருபனித்த
மாணுறுசிவயோகத்தையியற்றிநல்வழிவீட்டின்பம்
வேணவாவுறத்துப்பாயென்றருளிமேனடுவுகீழுந் [தான்.
காணுவாய்த்தயங்கும்வேற்சேய் தனதுபொற்கோயில்சார்ந்

இ-ள். நீண்ட பூமியைக் காக்கும்படி தரித்த அழகிய கிரீடத்
தையுடைய அரசன் நாடோறும் மாட்சிமைப்பட்ட சிவயோகத்
தைச்செய்து, நல்வழியில் முத்தியினைபத்தை கெண்டிய வீருப்பீத்
தைப் பொருத்த அதுபலிப்பாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்து,
மேல், நடு, கீழ் என்னு மூன்றிடத்துஞ் சோதித் தம்பமாகி விளங்
கும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுள் தமது அழகிய
கோயிலையடைந்தனர். (௧௯)

சேய்கழறியவாறாற்றிச்சிவகதியடைதலாலுண்
காய்கனிவதியூர்யோகவனமெனக்கவினியோங்கிற்
றாய் நதிர்வேலோன்காட்சியளிப்பவேதுவாபரத்தோர்
நாய்கனவீடெய்துமாகேன்மெனநவிலுற்றான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியக் கடவுள் திருவாய் மலர்த்தருளியவாறு
சிவயோகத்தைச் செய்து சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால்,
உண்ணப்படுகின்ற காய் கனி முதலியன இருக்கும் அங்ங் ரானது
யோகவனம் என்னும் பெயருற்று உயர்வுடைத்தாயது. ஆராய்ந்த

௩௨௮ பழநித் தலபுராணம்.

ஒளிகொண்டவேலாயுதத்தைத் தரித்த அருகப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தருள, துவாரபாயுதத்தில் ஒரு வணிகன் முத்தியடைந்த விதத்தையுங்கேட்பீராகவெனறு (ஆதமுனிவர்) சொல்வத தொடங்கினார்.

சேய்=செநிற முடையவன்; குமாரக் கடவுள் மூன்றாம் பாத மாகிய யோகமாகக்கததைச் சகமாகக் கெண்ப. அதனை யறுட்டித் தவாசிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால் “சிவகதி யடைதலால்” என்றார்.

சிவஞான சித்தியார்

சகமார்க்கம் புலனொழுகிக் கடுததுவளி யிாண்டுரு

சலிப்பற்று முசசதுர முதலா தாரங்க

ளகமாகக் கறிந்தவற்றி னருகப்பொருளக ஞ்ணர்ந்தங்

கணைநதுபோய மேலேறி யலாமதி மண்டலத்தின

முகமாகக் கமுதுபல முட்டத தேககி

முமுசசோதி கினைந்ருத்தன முதலாக வினைக

ஞகமாகக் கவட்டாக யோகமுறறு

முமுத்தலுழத் தவாசிவனற னுருவத்தைப் பெறுவர். (௨௦)

நித்திய நாதர் சருக்கம முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள்—௫௮௮.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ப தி ரா வ து,

சுவணகுத்தச் சருக்கம்.

அஃதாவது கோங்கவனமென்னும் யோகாணியத்தில் இருந்த சுவணகுத்தன் என்னும் செட்டிமுத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பகுதி பென்பது பொருள்.

சுவணம்=பொன், குத்தன்=வைசியன். அந்தணனுக்குச் சர்வம் என்பதும், அரசருக்கு வர்மன் என்பதும், வைசியருக்குக் குப்தன் என்பதும், வேளாளர்க்குத் தாசன் என்பதும் சாதிசிறப்புப் பெயர் என்க. குப்தன் என்னும் வடமொழி குந்தன் என்றாயிற்று. ஸ்வர்ணம் என்னும் ஆரியம் சுவணம் எனத்திரிகது நின்றதென்க. சருக்கம்=படைப்பு. அது ஈண்டுச் சங்கேதத்தாற் பகுதியெனப் பொருள்படும.

கலிநிலைத்துறை.

அந்தநாட்டிடைவணிகர்தொல்குலத்துளோனளிசூழ்
கொந்தவிழ்ந்தா சீப்புயன்சொன்னகுத்தனுமவன் தன்
சிந்தையன்புடைக்காதலியருந்ததிசுவணி
வந்தமாநனிமகேசையுமணையறம்புரிவார்.

இ-ள்: 'அந்த நாட்டினிடத்திலே பழைய வணிகர் குலத்திலே பிறந்தவன், வண்டுகள் சூழ்ந்த பூவகொத்துக்கள் விரிந்த மாலைபயணிந்த தோளையுடையவன், சுவணகுத்தன் என்னும் பெயருடையவன். அவனும் அவனது மனத்தில் அன்பினையுடைய மனைவி

யான அருந்ததியை சிகர்த்து ஒழுக்கின்ற மகேசை என்பாளும் இல் லறத்தை நடாத்தி வருவாராயினர்.

வணிகர்—வாணிகத் தொழிலுடையவர். “வைசியன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை” என்பது தோல் காப்பிய விதி. வைசியர் இப் பர், கலிப்பர், பெருங்குடியர் என மூவகைப்படுவர் என்று சிலப்பதி காரம், மணிமேகலை முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டது. இக்காலத் துள்ள சிலர், வைசியர்—பூவைசியர், கோவைசியர், தனவைசியர் என மூவகைப்படுவர் என்றும், அவருட்பூவைசியர் வேளாளர் என் றுங் கூறியிடர்ப்படுவர். பிங்கலநீதையில் அங்ஙனே புதுச சூத்தி ராஞ்செய்து றழைத்தும் சூடாமணியினும் அவ்வாறே சேர்த்தும் உள்ளார். அவையெலாம் வாதராச்சியநியாயசாரோமகாபாசாந் கண்டிக்கப்பட் டொழிக்கப்பட்டன. கோவைசியர் இடையாகலின் அதுவும் பொருந்தாதென்க. ஸ்வர்ணம் என்பது சுவர்ணம் என்றுகி,¹ அது சொன்னம் என்றாயிற்று. (க)

நறைமுறுக்குடைந்தாறுபாய்நறிதழ்க்கொன்றை
பிறைமிலைச்சகோடிரனைப்பிணைநெடுந்தடங்கட்
பொறைமலர்க்குழற்பூநதிருமார்பனைப்போற்று
முறைநெறித்தலைநிலைப்புறுமுயற்சியின்மிக்கார்.

இ-ள். தேனானது கட்டலிழ்ந்து ஆறுபோலப் பாய்கின்ற, வாசனைவீசும் பூக்களையுடைய கொன்றையினையும் பிறைச சூத்ரி னையுத்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், பெண்மான் போன்ற நீண்டபெரிய விழிகளையும், பூக்களைசகுடிய அளகபாநுத் தையுமுடைய அழகிய இலக்குமியைத்தரித்த திருமார்பினையுடைய விட்டுணுமூர்த்தியையுந் துதிக்கின்றவழியினிடத்தே நிலைத்தலைக் கொண்ட தொழிலில் மேம்பட்டவாராயினர். (உ)

செல்லொழுக்கெனத்தருநிதியொழுக்கமுந்தெய்வச்
சொல்லொழுக்கமுமுறைமையுந்துலைநிகர்முல்லை

நல்லொழுக்கமுநாடொறுநாடொறுஞ்சிறந்த
வில்லொழுக்கினர்மைந்தரில்லாமையைநினைந்தார்.

இ-ள். மேகத்தின் ஒழுக்கத்தைப்போலப் பிரதி யுபகாங் கரு
தாது கொடுக்கும் செல்வமும், சிவபெருமானாலே திருவாய்மலர்ந்
தருளப்பட்ட வேதவொழுகமும், தராசினையொத்தநன்மையாகிய
கற்பொழுக்கமும், நாடோறும் நாடோறும் வளர்ப்பெற்ற அவ்
வில்லொழுக்கத்தையுடைய இருவரும் தமக்குப் புத்திர ரில்லா
மையை நினைத்தார்கள். (௩)

மற்றுமற்றுள தவந்திபடிந்துமாநிலத்தின்
மற்றுமற்றுள தலங்களில்வணங்கியும்வனத்தின்
மற்றுமற்றுள நோன்புகளாற்றியும்வருந்தி
மற்றுமற்றுள புரிந்துமோர்மகனின் நிமெலிந்தார்.

இ-ள். வேறுவேறு தலங்களிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களிற்
ரேய்தும், பெரிய பூமிக்கணுள்ள புண்ணிய தலங்களிலே பணிங்
தும், வனத்திலேசென்று பலவகைப்பட்டிள்ள தவங்களைச் செய்து
வருந்தியும், இன்னும் வேறுவேறு என்ன உள்ளனவோ அவைக
ளெல்லாவற்றையுஞ் செய்தும் ஒருபுத்திரனின்றி வருந்தினார்.

மைந்தருள்ள வர்நோற்குமாதவங்களே தவங்கண்
மைந்தருள்ளவர்பெறுகின்றவரங்களேவரங்கண்
மைந்தருள்ளவரில்லறவாழ்க்கையேவாழ்க்கை
மைந்தருள்ளவரிருமையும்வருபயனுகர்வார்.

இ-ள். புத்திரருள்ளவர்கள் அதுட்டிக்கும் பெரிய தவங்களே
தவங்களெனப்படும், புத்திரருள்ளவர்கள் பெறுகின்ற மேன்மை
களே மேன்மைகளெனப்படும், புத்திரனைப்பெற்றவர்களது இல்லற

வாழ்க்கையே இல்லைமெனப்பவும். புத்திரனைப்பெற்றவர்களே இம்
மையிலுமறுமையிலும்வருகின்றபிராயோசனத்தையனுபவிப்பார்கள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே தல்ல பிற.
மகலை மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல நன் மககட் பேறு.

எனத் தீருக்குறளினும்

பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ—வினனடிசில்
புக்களைபுந் தாமரைகளைப் பூகாறுஞ் செயயவாய
மககையிங் கிலலா தவா.

என நளவேண்பாவினும், கூறியவாறு மககளை யில்லாத வாழ்
வாழ்வெனப்படாது எனறா. மைந்தா - தாய தந்தையாக்குப் பல
மாக இருப்பவர் மைந்தா—வலிமை. (௫)

உரியவாழ்வினுக்கழகுமாண்புடைமனைவாழ்தல்
பரிவுகூர்மனைக்கழகுகறபுடைமைபாரித்த
ஸரியகற்பினுக்கழகுதொல்லறத்தொடுமொழுகல்
புரியறத்தினுக்கழகுநற்புதல்வரைபபெறுதல்.

இ-ஈ சிறந்த வாழ்வினுக்கு அழகாசுவனனது மாட்சிமை
யுடைய இல்லறத்து வாழுதல், அன்புயிக்க மனையாளுக்கு அழகாக
வுன்னது கற்புடைமையைத் தாங்குதல், அருமையாகியசிறப்பினுக்கு
அழகாசுவன்னது பழைய இல்லறத்தோடும் பொருத்தி நடத்தல்,
அவ்வாறுநடத்தும் இல்லறத்தினுக்கு அழகாசுவனனது நல்ல புத்தி
ரைப் பெறுதலாகும். (௬)

என்றுசண்முகநதிக்கரைகுணதிசையெய்தி
மன்றல்வாழ்பரத்துவாசனறனிக்குக்கையிலவைகிப்

பொன்றயங்குதோளிலக்குமிநாரணற்போற்றி
பன்றுசித்திரைத்திங்களிலரியனோன்பிழைத்தார்.

இ-ன். என்றில்வாறு நினைத்து, சண்முக நதிக்கரைக்குக் கீழ்த்
திசையையடைந்து, புதிய வாசனையுடையதும்பாத்துவாச ஆசிரமத்தி
னிந்து, அழகு விளங்குகின்ற தோள்களையுடைய இலக்குமியை
யும் விட்டுணுவையுடையதுதித்து, அந்தத் தினமாகவுள்ள சித்திரை
மாதத்தில் அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (௭)

அறந்தவாழிழைப்புறவளித்துழாய்ப்புயலனைந்து
சிறந்துளீர்மகப்பேறுமக்கலைதரித்தடினும்
பிறந்துவீழ்ந்துபோமாயினும்பெறத்திருகென்றார்
மறங்கடந்தவண்டிகிரியான்வழங்கினன்மறைந்தான்.

இ-ன். தவத்தை (சுவணகுத்ததனும் மனைவியான மகேசை என்
பாரும்) தவறாது செய்யாநிற்க, வண்டுகள் வீழும் துழாய் மலையை
யுடைய மேகம் போன்ற திருமால் தோன்றி, அன்பிற் சிறந்தவர்
களே, புத்திரப் பேறு உமக்கு இல்லையாகும், தரித்தாலும் பிறந்து
இறந்து விடும் என்றார். அவ்வாறாயினும் யாம் பெறும்படி தாக்கட
வீர் என்று பிரார்த்தித்தார், பகைகளைக்கடந்த சுதரினேசக்கரத்தை
யுடைய திருமால் அவ்வாறே கொடுத்துச் சென்றனர். (௮)

மாலிடம்பரிவலம்புரிவளையினேகோககிப்
பால்வளாப்தவம்பயில்வணிகர்க்கொருமகவா
யேலவாவறப்பருவமோரைந்தெய்தியீள்கென்று
ஸ்ரீலமேனியன்பணித்திடும்பணியினின்றதுவே.

இ-ன். அவ்வாறுசென்ற திருமால் தமதிடத்திற்றரித்த வலம்
புரிச்சங்காகிய பாஞ்சசன்னியததை நோக்கி, வெண்ணிற முடைய
சங்கே, தவத்தைச்செய்த சுவணகுத்தன் என்னும் வைசியனுக்கு

ஒருகுழந்தையாகச்சென்று, அவனது அவா நீங்கும்படி ஐந்துவயது வரையுமிருந்து நம்மிடம் வருக என்றனர், சகரும் திருமால் கூறிய கட்டளைக்கு இசைந்து நின்றது. (௧)

மன்னலந்திகழ்நேமியோன்வரந்தரவாங்கி
யின்னலங்கடலொரீ இக்கரையேறிவைவிநோட்
பொன்னலங்கெழுமணிதர்கோன்புணர்முலைத்துணைவி
கன்னலஞ்சொலாள்வயிற்றினிற்கருப்பமுற்றதுவே

இ-ள். பெரிய நன்மைவிளங்காநின்ற சகராதையுடைய திருமால் வரத்தைக் கொடுக்கப்பெற்று, துன்ப சாகரத்தினின்றும் நீங்கிக்கரையேறி யிருக்குங் காலத்தில், பொன்னினது நன்மைகள் பொருத்திய சுவணகுத்த னென்னும் வைசியத தலைவனது கெருங்கிய தனங்களையுடைய மகேசமென்னும் மனைவியான, கருப்பஞ் சாற்றை யொத்த அழகிய சொற்களையுடையாளிடத்து வயிற்றில், கருப்பம் பொருத்தியது. (௧0)

தோற்றுமோர்மதிக்கோர்மதிசுவைமுதயநிந்து
வேற்றுருத்தழீஇயாவுநோய்மருங்கினில்வீங்கி
யிற்றுநோநதுசூற்சலஞ்சலமுத்தமீன்றென்ன
ஆற்றமிலொருசிறுவனைவயிற்வாய்ததுயிர்ததாள்

இ-ள். தோற்றிய ஒருமாதத்திற் கொருமாதம் உணவு முதலாயின வேறுபட்டு, வேறுவடிவங்கொண்டு கருப்ப வாதனையானது வயிற்றிலதிகப்பட்டு, பிரசவவேதனையுற்று, கருவுற்றசலஞ்சலம்என்னஞ்சங்கு முததையின்றாற்போல, சோவில்லாத ஒருபுத்திரனை, தன் வயிற்றினின்றும் பெற்றனள். (௧௧)

உதித்தவோரையிலந்தணர்க்கொண்ணிதிக்குப்பை
விதித்தவாதுவேணவாவுறவீசிரெய்யாடி

மதித்தவொக்க லுக்கறுசுவைவழங்கினன்றேவர்
பதித்தலந்தொறும்விழவணிநடப்பவேபணித்தான்.

இ-ள். புத்திரன்பிறந்த அசுசுபமுகூர்த்தத்திலேபிராமணர்க்கு
அழகியதிரவியக் குவியல்களை வேதாசமங்களில் விதித்தவாறே,
வேண்டுகளவுங் கொடுத்து, நெய் வழங்கி, தன்னை மதித்திருக்குஞ்
சுற்றத்தார்களுக்கு அறுசுவையுணவுகளைக் கொடுத்தனர், தேவா
லயங்க டோறும் அழகிய திருவிழா நடக்கும்படிசட்டையிட்டான்.

அயனுமாயனுமிரிர்சடைப்பிரானுமா நிரண்டு
நயனநாயகனெனத்திருநாமமுநவிற்பி
வயவைவேலிஞெய்மகனினைக்காத்தியென் நிறைஞ்சி
நியமமுற்றலர்பெய்துநித்தலுஞ்சென்றுநேர்வார்

இ-ள். பிரமணம் விட்டுணுவும் உருத்திரமூர்த்தியும், பன்னிரு
கண்களையுடைய குழந்தைவேலன் எனநாமகரணஞ்செய்து, வெற்றி
பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையோய், இக்குழந்தையைக் காத்
தருள்வாயாக என்று வணங்கி, நியமத்துடன் பூக்களைத் தூவி நா
டோறும் ஆசையஞ் சென்று மீள்வர். (௧௩)

நாடொருந்திதிமதிதொறுநவிலுறுமயன
நீடுறும்பருவந்தொறுநிகழ்வனபுரிந்து
சூடுறும்பணிமுதலனசூட்டியேவளர்ப்பச்
சேடுறுஞ்சிலதிற்களிற்சிறந்துசேய்வளர்ந்தான்.

இ-ள். தினககளிலும் திதி, மாதம், சொல்லப்பட்ட அயனம்
(ஆண்டிற்பாதி) நீண்டவருடம் என்னும் இக்காலங்கடோறுஞ்செய்
வனவற்றைச் செய்து, தரிக்கத்தகுந்த ஆபாணங்கள்முதலாயினவற்
றையுத் தரித்துவளர்க்க, பெருமைபொருந்திய சிலமாதத்துட்சிறப்
பற்று அப்புத்திரன் வளர்ந்தான். (௧௪)

பன்னருஞ்சிறுமதலைகேட்டுருகியும்பாலன்
றுன்னுறும்வினையாட்டி-னும்குழுதல்கண்டும்
பின்னருஞ்சிலபுரிவதுநோக்கியும்பிதாவு
மன்னையுங்களியடைந்திடப்பருவமைந்தடைந்தான்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிய இளங்குதலைச சொற்களைக் கேட்டு
உருக்கமுற்றும், அப்புத்திரன் பொருத்தம் வினையாட்டின் ஆடல்
கண்டும், பின்புஞ் சில செய்கைகளைச் செய்வது பார்த்தும், தன்
னைப்பெற்ற தந்தையர் தாயும் சந்தோஷங்கொள்ள ஐந்து வய
தடைத்தான். (46)

பூந்தனோடையும்வாஷியும்பொருந்திரையாறுந்
தேந்தண்மாமலர்ச்சோலையுஞ்சேதிமம்பாவும்
வேந்தராதியர்சிறுருடன்போய்வினையாடி
வாய்ந்தகேளினஞ்சூழ்கொளவளர்கின்றநாளில்.

இ-ள். பொலிவாகிய குளிர்த்த தடாகத்தும், வாவிகளிலும்
மோதுகின்ற அலைகளையுடைய நதியினும், தேன்பொருத்தியபெரிய
பூக்களையுடைய சோலைகளிலும் செய்குன்றுகளினும், அரசகுமாரர்
முதலாயினோருடன் சென்று வினையாடி உரிமைபாகவுள்ள சுற்றத்
தார் விரும்பிசூழ வளர்த்தனன். ஆவ்வாறு வளர்கின்ற காலத்தில்.

ஒருபகற்சிறுமைந்தரோடியர்வீல்வவனத்தி
னருகுதேனுமாதிர்த்தத்தினைஹமேல்வை
கருதுமுதுணர்வுதிப்பவக்கான்முனைவனையாய்த்
திருமுயங்குமால்செங்கையிற்சேர்ந்ததுவன்றே.

இ-ள். ஒருநாள், சிறுபருவத்தையுடைய பிள்ளைகளுடன் உயர்
வாய வீல்வவனத்தின் பக்கத்தில் உள்ள பெரியகாமதேவீழ் தீர்த்
தத்தினிடத்தில் நீர் வினையாடுங் காலத்தில், கிளைக்கப் படுகின்ற
பழைய போறிவு தோன்ற அக்குழத்தை சகாகி, இலக்குமியைச்
சேர்த்திருக்கும் விட்டுணுவினது சிவந்த கையினடைந்தது. . (47)

ஆயதாய்வுறும்மகனறலாழ்ந்தன்னென்னுப்
போயறைந்திடப்பயந்தவர்வேறப்பூவிற்
சாயுநீண்மரம்போல்விழுந்தயர்ந்துகண்டருநீர்
பாயும்பாற்றினுந்துயர்ப்பெருங்கடலினும்படிந்தார்.

இ-ள். அவ்வாறாய தன்மையை யறியாதவர் அக்குழத்தை நீரி
னுன் முழுதினெனெனற நினைத்து, வணிகனிடஞ்சென்று தெரிக்க,
அவனும் மனைவியும், வேறுத்துபோகப் பூமியில் லீழும் நீண்டமாம்
போலவிழுத்து சோர்ந்து, கண்ணினின்றும் பொழிந்த நீராகிய உதி
யினும் துபரமாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்தும் முழுதினர். (௧௮)
விழ்ந்துவிழ்ந்தடிக்கடியெழுந்துமின்வாளார்
போழ்ந்தநெஞ்சினராயினாற்பொய்கைவாய்ப்புருந்து
சூழ்ந்தகேளொடும்புனலிடைத்துருவியுங்காணா
ராழ்ந்துபூழ்தியின்மாழ்கிலாய்விண்டரற்றினரால்.

இ-ள். அடிக்கடியெழுந்து விழுந்து விழுந்து ஒளிபொருந்திய
வானாயுதத்தாற் பிணக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவரான தாய் தத்
தையர்கள் தேனுதிர்த்தக கரைகருசென்று தம்மைச் சுற்றிவந்த
சுற்றத்தார்களுடன் நீரிடத்தே தேடியுற காணாதவராய், நிலத்திற்
விழுந்து புரண்டு மயங்கி யிரகுகொள். (௧௯)

கோச்சகல் உலிப்பா.

தாவியோடிச்சிறுவர்தம்பால்விளையாடி
மேவியோடியொர்கன்னல்வருமுன்விளிந்தாயோ
பாவியேநோற்றபயனிதுவோபாலாநீ
ராவியோகூற்றோநின்னாவியள்ளியுண்டதுவே.

இ-ள். பாய்ந்து ஓடிச்சென்று சிறுவரிடத்து விளையாடி, நாம்
வீடுசென்று ஒருவாழிகைக்குள் வருதற்குமுன்னராக, நீ இறந்தனை

யோ? ஹே குழந்தாய் பாலியேமாகிய பாம்பெய்த தவம் இதுவோ?
உனது உயிரையுண்டது கீர்த்தடாகமோ யமனோ? யாதோ அறி
கிலேம். (௨௦)

பேராயெமைநின்பிராயத்தாராயமினிச்
சாராய்சிறிதுந்தனிபிரியாயிப்போதெம்
மாராவமுதேயென்றாவத்தழைக்கஹர்
வாராயெங்குறறும்மகவேமகவேயோ.

இ-ள். எமமை விட்டுப் பிரியாதே, உன்னுடைய பருவத்தின
ரான சிறுவர் கூட்டங்களைச்சாராதே, சிறிதுமதனியேசெல்லாதே,
இப்போது எமமுடைய தெவிட்டாத ஆமிர்தமே யென்று அன
புடன் அழைத்தாலும் நீ வாராது எவகுச செனறனை, புத்திரனே!
புத்திரனே. (௨௧)

பொன்னை யிழந்தாலும்புவியிலோர்கோலோச்சு
மன்னை யிழந்தாலும்வணிகாகுலமரபு
தன்னை யிழந்தாலுந்தமியேந்தவத்தீன்ற
வுன்னை யிழந்துமற்றுய்யேமுய்யேமே.

இ-ள். திரவியத்தை யிழந்தாலும் பூநிலின்கண் ஒப்பற்ற சென
கோல்செலுத்தும் அரசனை யிழந்தாலும், வைசியகுல மரபினையிழந்
தாலும், தனித்தவராகிய யான்கன் தவத்திறுந்பெற்ற உன்னை
யிழந்து பிழைத்திருக்க மாட்டேம், பிழைத்திருக்க மாட்டேம்.

பூணடுமார்புமழலைவாய்ப்புன்னகையும்
வாணடுகோலமுகமும்வடிக்குழையுந்
தாணடுகிண்கணியுந்தண்டோட்சிறுதொடியுந்
காணுமலாவிசுழிவையோகண்மணியே.

இ-ள். ஆபாணங்க எசைகின்றமார்பமும், குதலைச சொற்களை
வசன்க்கின்றவாயினின்றத்தோன்றுந் குறாகையும், ஒளிகொண்ட

அழகியமுகமும், தேய்க்கப்பட்ட குண்டலமும், பாதங்களிற் சூழ்ந்துள்ள கிண்கிணியும் தண்ணியபுயத்திலணிப்பட்டவளையும் ஆகிய இவைகளையாகவன் காணாமல் எமது கண்மணியே இறப்பாயோ?

ஈன்றோம்பெரிதுவகையெய்தினெம்யாவருநிற்
சான்றோனெனசொற்றருமுன்றனிபிரிந்தா
யூன்றோயுயிர்தாங்கியுய்யேழுனைநேடி
வான்றோய்நிலையின்வருகின்றோமழகனிறே.

இ-ள். (தவஞ்செயது) பெற்றேம், மிகவுஞ் சத்தோஷத்தை யடைந்தேம், எவர்களும்கிண்பெரியோன் என்றுகூறுஞ்சொல் லைச சொல்லுதற்கு முன்னர்ததனியே எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாய், தைசபொருத்திய உயிரைத்தாங்கிப் பிழைத்திருக்கமாட்டேம். உன் னைந்தேடி ஆகாயத்தில் விளங்கும் சுவர்க்கலோகத்திற்கு வருகின் றேம். இளமைபொருத்திய யானைபோன்றவனே.

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குத் தன்மகனைச்
சான்றோ நெனக்கேட்ட தாய்.

எனத் திருக்குறள் கூறுமாகலின் “ஈன்றோம் பெரிதுவகை யெய்தினெம் யாவருநிற் - சான்றோ நெனசொற நருமுன் றனி பிரிந்தாய்” என்றார். “மழகனிறே” என்றது உருவகம். (உச)

வெந்நிரயவீரைநடுவீழாதுமீமிசைச்செம்
பொன்னுலகிலேற்றுவதுபுத்திரனென்றஃதுணர்ந்து
பன்னெடுநாணோற்றுப்பயந்தேழுனைநீங்கி
யின்னுயிர்கொண்டாறியிருப்பேமோமழகனிறே.

இ-ள். கொடியநாகமென்னுஞ் சமுத்திரத்தின் நடுவேவிழாமல் மேலிடத்துள்ள சிவந்த பொன்மயமான சுவர்க்க லோகத்திலேற்றுவது புத்திரனென்று அறிந்து, பலநீண்ட நாளாகத் தவஞ்செய்து

பெற்றேம், அவ்வாறாய உன்னை விட்டுப் பிரித்து, இனிம உயிரைக்
கொண்டு ஆறியிருப்பேமோ, இளை யானைக்கன்றையொத்தவனே.

என்றின்னனவுள்ளிரங்கியிருவோரும்
பொன்றும்பொருளேபொருளாய்ப்பொருண்முழுதும்
வென்றியயலோர்க்கும்வேதியரோடாதுலர்க்கு
முந்தியிடையினின்றுமுகந்துமுகந்துநல்லி,

இ-ள். என்றுஇவ்வாறாயவற்றை மனத்தின்கண்ணினைத்துஇரக்க
முற்றிப் புலம்பித் தாய் தந்தை யென்னும் இருவோரும் இறக்கு
துணிபே தமக்கு உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு, தம்மிடத்து
இருந்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அயலினுள்ளவர்க்கும் பிரா
மணர்களுடன் வறியவர்களுக்கும் முற்பட்டு இடத்தி விருத்து
மொண்டு மொண்டு கொடுத்தது. (௨௬)

கேளுங்குடியுமுழங்கியழக்கேள்வனுடன்
வாளுண்கண்ணாளுமவருந்திமகவாசைபற்றி
பாளுங்கதிர்வேலடிகளையுள்ளாதரித்து
முளுங்கொழுந்தழவின்முழுகமனமுளுங்கால்.

இ-ள். சுற்றத்தாரும் ஏனையமக்களும் வருந்திப்புலம்ப, வானா
யுதத்தையும் வெற்றிகொண்ட சண்ணையுடையவனாகிய மகேசை
பெருமானும்வருத்தமுற்றிப் புத்திரசோகங்கொண்டு, தங்கனையானா
கின்ற கதிர்வேற் பெருமானே மனத்தின்கண் ஆதாவுசெய்து, தன்
நாயகனுடன் மூண்டகொழுமையாகிய அககினியின் இடத்து முழு
கும்படி மனத்தில் நினைக்குங் காலத்தில். (௨௭)

மட்டவிழ்ப்புஞ்சிறுகுஞ்சிமாலையும்வாணுததைட்டி
விட்டமணிச்சுட்டியும்வில்லீசுமணிப்பூங்குழையுங்

கட்டெழின்மென்கொடிமுக்குக்கருணைபொழிவிழிநோக்குஞ்
பெட்டர்தொழுங்கனிவாயுமிளகையுஞ்செவ்விதர.

இ-ன். தேன்பாந்த பொலிவாகிய சிறிய குடியியற்றரித்தமாலையும், வெள்ளிய நெற்றியிற் றரித்த இரத்தினச் சுட்டியும், ஒளி வீசுகின்ற பொலிவாகிய இரத்தினக் குண்டலமும், மிக அழகிளையுடைய மிருதுவான கொடிபோன்ற நாசியும், அருளைப் பொழிகின்ற கண்களின் பார்வையும், பெரியோர்களால் வணங்கப்படுகின்ற கோவைப்பழம்போன்ற வாயும், இளமுறுவலும் அழகைச் செய்ய.

வேணித்தண்பிறையைமுறித்தினகையிழைத்தெனமிளிர்
மாணிப்பொற்புலியுகிரினைமபடையும்ழகெறிப்பத்
நூணெப்பித்தன்றோளும்பசுநதொடியஞ்சுடரமணி
மாணிக்கசசிறுவிரலின்மணிபாழிவெயில்விரிப்ப.

இ-ன். சடாமுடியின்கண் தரித்த குளிர்தபிறைச் சூதிரனை, ஓடித்து இணக்கிவைத்தாற்போன்று விளங்குகின்ற, மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற் செய்யப்பட்ட புலிநகத்தோடுகூடிய பஞ்சாயுத மணியும் அழகைச்செய்ய, தூணையொப்பினை செயதாற்போன்ற தோளும் பசிய வளையல்களும் ஒளியைச்செய்ய, அழகிய மாணிக்க ரத்தினம் போலுஞ் சிறுவிரலின்கண் இரத்தினமோதிரம் ஒளியை வீச. (௨௧)
சீதமணியினிம்புடைக்கோசுகமுமரைஞாணணியுங்
கீதமுரைபரிக்குரற்கிண்கினிமிழற்றுஞ்சீறடியு
மேதகமுன்விளிந்தோன்மீண்டனனென்னாவிருவோருங்
சூதலிப்பமுன்னுதித்தான்கடவுளுதற்கண்னுதித்தான்.

இ-ன். குளிர்மையாகியஇரத்தினவிளிம்பினையுடையபட்டுடையும், அரைஞாண் ஆபரணமும், கீதத்தைச் செய்கின்ற கிணக்குக் குளியினையுடைய சதங்கைகள் ஒலிக்கின்ற சிறியபாதங்களும், மேலான தருதியைக்கொண்ட முன்னர் இறந்தபாலன் திரும்பவும்

வந்தனனென்று, சுவணகுத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும் விருப்புறும்படி, சிவபெருமானது அக்கினிக் கண்ணினின்றித் தோன்றிய குமாரக் கடவுள் அவர்க்குமுன் தோன்றினர். (௩௦)

கண்டனர்கண்களிகூரக்கான்முனையென்றெடுத்தணைத்துக் கொண்டனரெங்குற்றாயெங்குலக்குன்றேயெமையீர்த்துச் சண்டனிரயக்குழியிற்றழத்தாதெய்திணையெனவாய் விண்டனர்யாருணர்வார்செவ்வேள்வியையாடலைமன்னோ.

இ-ள். (வணிகனும் மனைவியுமாகிய இருவரும்) கண்டார்கள், கண்கள் ஆனந்தங்கொள்ளும்படி, தமது புத்திரனென்று எடுத்தணைத்துக்கொண்டு, எமது குலமலையே எவ்விடத்து அடைத்தனை, யமன் எங்கனையிழுத்தது, நரகக் குழியில் தாழ்செய்ய விடாது வந்து விட்டனை, என்று வாயாற்சொன்னார், கத்தக் கடவுளின் திருவிளையாடலை யாவாறிவார். (௩௧)

எடுத்தணைக்குமதுபோழ்தினிருவரையுமுலகநியத் தடுத்தடிமைகொளவேண்டிச் சண்முகமாய்ப்பன்னிருகை தொடுத்தபடைகளுங்கருணைசுரந்தநயனமுந்தோகை மடுத்தமயி லுந்தோன்றநின்றனன்வானவர்கோமான்.

இ-ள். எடுத்து அணைத்த அநேக சமயத்தில், சுவண குத்தன் அவன் மனைவியென்னும் இருவரையும் உலகம் அறியும்படி தடுத்தாட்கொள்ள விரும்பி, ஆறுதிருமுகங்களும், பன்னிரு திருக்காங்களும், அவற்றிற்பொருத்திய ஆயுதங்களும் அருளுறிய திருக்கண்களும், கலாபம் பொருத்திய மயில்வாகனமும் தோன்றும்படி தேவசகட்டுத் தலைவராகிய சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் நின்றனர்.

பெய்தார்பூமாரிவிண்ணோர்பேரியங்கினவீசும்பிற் சைதலைகூப்பினரறவோர்கண்டுவிதேக்கினர்தொண்ட.

ரெய்தரியதனிக்காட்சியிடைப்பட்டாரிருவருந்தாம்
பைதலொழிந்துளம்வெருளிப்பணிதலும்வேற்கிறைபகரும்.

இ-ன். தேவர்கள் பூமழையைப் பெய்தனர், தேவதுத்துபிகள்
ஒலித்தன, முனிவர்கள் ஆகாயத்தை நோக்கிக் கைகளேத் தலையிற்
குவித்தார்கள், அடியவர்கள்யாவருவ கண்ணினின்றும்நீர்த்துளியை
நிகுறத்தார், அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற காட்சியினிடத்துப் பாவசப்
பட்டனர், சுவணகுத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும்,
துன்பம் நீங்கி மனம் அசசமுற்று வணவகுதலும், வேலாயுதத்தை
யுடைய தலைவராகிய குமார்க்கடவுள் திருவாய மலாநகருருவார்.

முன்னர்மாதவநெடுநாண்முயறலுமுந்நீருறங்கு
மைந்நீர்மேனியன்றோன் நிமகபபெறினமற்றில்லை பென்றான்
பின்னீர்பெற்றிறநதா லுமகபபேறலருள்கவென்றே
சொன்னீராதலின்மகவாய்த்தோன்றிய தொண்கரச்சங்கம்.

இ-ன். முன்னர் நீங்கள்பெரியதவத்தை நெடுநாளாகச் செய்த
லும் திருப்பாற் கடலினிடத்தே துயிலுகின்ற கார்மேகம்போலும்
மேனியையுடைய கோவிந்தன் பிரசன்னனாய், புத்திரப்பேறு உகக
ருக்கு இல்லையென்றான், பின்னர் நீங்கள் பெற்றுச் செத்தாலும்
புத்திரப்பேற்றை சொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டார், அதனால்
அவனது கையின்கணுளள பாஞ்ச சன்னியமென்னுஞ் சங்கானது
குழைதயாகத் தோன்றியது.

பாற்கடல் கடையுங்காலத்தில் ஆலாலத் தோன்றிற்று. அது
சுண்டதேவர்களும் அசுரர்களுமோடினர். மாயவன் யாமகாக்கின்று
மென்று நஞ்சிற்கு முன்னர்ச் செல்லுதலும் அதன்வேகம் பட்ட
வனவிலே பவளவண்ணமாயிருந்த இவர் தேகம் நீலகிற மாயிற் றாக
லின் “மைந்நீர் மேனிய” னென்றார்?

சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பட்ட சங்காதலின் ஒண்காச்சங்க
மென்றார் அது.

செங்காலிற் கருங்காலன் ஞாமுருள வுதைத்தனையே

சங்காழி முருகுதனுக்குச் சவகாழி கொடுத்தனையே.

என்னுங் திருவருணைக் கலம்பகச் செய்யுளாற் பெறுதும். (௩௪)

ஏவலினைம்பருவம்வைகியடைந்ததுமீண்டதுபுரிமால்
யாவதும்பாமனியுடையீராதலினிவ்வாறுதும்பாற்
ருவறவாற்றினமென்னாச்சாற்றிவரம்பலநல்கித்
தேவதேவன்றிருவாவினன்புரிச்சேதிமஞ்சென்றான்.

இ-ள். சங்கானது விட்டுணுவின் ஏவலாலே ஐந்து வயது
வரைக்கு மிருந்து பின்னர்ச்சென்றது, அன்பினை யுடையீர் யாம்
அதுகோக்கி துமமிடத்து இவ்வனம் குற்றமறக் குழிதைவாய் வந்
தேம் என்று கந்தககடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பலவாங்கனையுங்
கொடுத்துப் பழகிப்பதியிலுள்ள திருக்கோயிலையடைந்தனர். (௩௫)
அருடொரிநாயகனுமுல்லையணங்குமாவினன்குடியிற்
மெருடருசில்பகலவைகித்தேமலர்ததாடினேததடைந்தார்
மருடுமிமாதவமுயன் றுவசுமநதன்கலியுகத்தி
லீருவினைபொததடைந்தவாகேணமெனமாமுனியிசைத்தான்.

இ-ள். திருவருளையுணர்ந்த சுவணகுததனென்பானுமகற்பினை
யுடைய அவன்மனைவியும் அப்பழநிப்பதியினிடத்தேசிலாளிருந்து
தேன்பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையடைத் தின்
புற்றார், அதுகிறச், முனிவர்களே! கலியுகத்தில் வசுமந்த னென்ப
வன் மயக்கத்தை நீக்குகின்றபெரியதவததைச் செய்து கல்வினை தீ
வினை என்னு மிரு வினைகளும் துலைபோ லொன்று பட்டு முத்தி
யடைந்த சரித்திரததைக் கேட்பீராகவென்று குதமுனிவர் சொல்
லத்தொடங்கினார். (௩௬)

சுவணகுத்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசச் செய்யுள்—௪௨௨.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினேழாவது,

வசுமந்தச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

அங்கிவளர்ப்போர்முதலியமூவர்க்கருளேவல்
வெங்கலிநீரப்புவிதருவேளாண்டொழின்மிக்கோன்
சங்கரிபாகன்சிறுபிறைவேணித்தலைவாழ்வின்
மங்கைதொல்குலவன்மண்மகள்புதல்வன்வசுமந்தன்.

இ-ள். அக்கினியை வளர்க்கின்ற அந்தணர் முதலிய முக்கு
லத்தாருக்கும் அருளுடனே வவல் புரிதலினும், கொடிய துன்பி
மானது நீவகப் பூமியிற் பொருந்திய வேளாண்மைத் தொழிலினும்
மிகுந்தவன், உமாதேவி பரகராகிய சிவபெருமானது பால சந்திர
னைத் தரித்த சடாமுடியின்கண் வாழ்தலையுடைய கவசையினது
பழைய குலத்திற் றோன்றினவன், பூமி தேவியின் புத்திரன் அவன்
பெயர் வசுமந்தனாகும்.

பிராமண ரிருவகைப் படுவர். அவருள் அநாதி சதாசிவப்
பெருமானது ஐம் முகத்தி னின்றும் தோன்றிய பஞ்ச விருடிகள்
கோத்திரத்து உதித்த அந்தணரே உயர்ந்தவ ராவார். அவரே ஆதி
சைவப் பிராமணரென்றழைக்கப்படுவர் மற்றையோர். பிராமணது
முகத்தினின்றும் தோற்றியவராம் அவர் பலவகைப் படுவர். ஈண்டு
அவகி வளர்ப்போ ரென்றது ஆதிசைவப் பிராமணரை என்சு.

வேளாளர் மூன்றாக் குலமாகிய வைசியரென இக்காலத்துள்
ஈரர். சிலர் மயங்கி இடர்ப் படுகின்றாராதலின் அது வேதாசமாதி

உண்மைநூல்களுக்கும் பண்டையாசிரியராய் உள்ளிட்டா ரெல்லா ருக்கும் விரோதமாகலின் அது அன்றென மறுத்து நூலின்றுணரீ பும் தொல்லாசிரியரின் கருத்தையும் விளக்குவான் மூவர்க்கருளேவ வென்றும், மக்கை தொக்குலன், மண்மகன் புதல்வன் என்றும் வலியுறுத்தினு ராயிற்று. இதனானே வேளாளர் நான்காம்வருணத்த ரென்பது வெள்ளிடை மலைபோற் நெள்ளிதின உணரக் கிடக் கின்றது. இவற்றின் விரிவெல்லாம் வருணசிந்தாரம்ணி மறுப்பிற் பாக்கக் காண்க.

வேளாளர்க்கு எவல் புரிதல் பயிரிடுத லென்னு மிருதொழி லோடு, ஓதல், ஈதல், வாணிகம், பசுகாத்தல், என்னும் நான்கும் கூட்டி அறுதொழிலுரித் ஓதன்பர் உசசிமேற் புலவர் கொளும் நகீச்சினர்க் கிய்யரும். அதனை “அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பன பாக் கமும்” என்னுந் தொல்காப்பியந்நு வாகைத்திணைச ருத்திரத்தா னறிக.

எவல் புரிதல் உழுவித் துண்போர் உழுதுண்போர், என்னு மிருவகை வேளாளருள் உழுதுண்போர்க் குரியதாக விதிக்கப்பட் டுள்ளது. உழுவித் துண்போர் அரசரிடத்து ஏறாதி, காவிதி, வேளிர், காவலர் என்னும் சிறப்புப் பட்டங்கள் பெற்றும் மந்திரித் துவம் பூண்டும் சேனாபதிகளாக கீண்டும் ஒழுகுவரென்க. (க)

அறநெறிபிறழானாகுலத்தோனன்பினும்
பொறையுடையாளன்மேவியலீதோர்புரந்தன்னி
ஹுறையெயோகாதிப்பணியோர்போதினுமோவா
னறியனகனிமூலாதிகடினநன்னரினுய்ப்பான்.

இ-ள். தருமமார்க்கத்தி னின்றும் வேறுபடான், குற்றமில் லாத கோத்திரத்தை யுடையவன், அன்பைத்தருகின்ற பொறு மைக் குணத்தையுடையவன், நன்மை பொருத்திய பழகிப் பதியின் ஈண் வசிக்கும் சிவயோகத்தில் வல்ல அடியார்களுது எவலினின்,

தும் ஒருகணமும் நீங்கான், நன்மையுள்ளன வாகிய பழம் கிழக்கு
முதலியவைகளை நாடோறும் நன்மையுடன் கொடுப்பான். (௨)

பாவடியானைத்தாரகனுயிருண்படையொள்வேற்
நேவர்கடேவன்கதையமுதுண்டான்செவிவாயான்
மேவினனோர்பாலானவரைப்பான்மிளிர்நெல்லிக்
காவிலடைந்தான்றாபதர்குழுவைக்கண்ணுற்றான்.

இ-ள். பருத்த கால்களை யுடைய யானைபோன்ற தாரகாசுர
னது உயிரையுடைய படைக்கலமாகிய அழகிய வேலாயுதத்தைத்
தரித்த தேவர்கட்கு அதிபனாகிய கந்தக்கடவுளின் சரித்திரத்தைத்
தனது செவிகளே வாயாகக் கொண்டு பருகினவன், இவ்வனமிருப்
போனாகிய வசுமந்தன் ஒருநாள் வராகமலைக்கு ஒரு பக்கத்திலுள்ள
வினவகாசின்ற நெல்லிவனத்தை யடைந்து முனிவர் கூட்டத்தைப்
பார்த்தான்.

தாரகன் என்றது காசிப முனிவர்க்கும் மாயை பெண்பாட்டுக்
தோன்றிய, ரூபனமனது துணைவனன்று. ஈண்டுக் கூறப்பட்ட
தாரகன் திரிபுரத்தசூரர்களின் தந்தையா யுள்ளவன். அவனொடு
பொருதுகொன்ற சரிதத்தைக் கூர்மபுராணம் திரிபுரதகன அந்நீ
யாயக்கண்காண்க. இவனைக், கொன்றமையால் எகதை கந்த
வேன் தாரகாந்தகன் எனப் பெயர்பெற்றார் எனக் துமாரதந்திரம்
கூற்றிற்று. (௩)

மொய்த்தவர்புரியுந்தவநெறிகாணாமுகிணெஞ்சம்
வைத்தவர்தூவாவநதனைபுரியாவழிநின்ற
னத்தவரிவனோதீவிரதரனன்கருளாளு
னெத்தகருத்தன்புடையினனென்றேகையராணர்.

இ-ள். நெருங்கிய முனிவர்கன்செய்யுந் தவநெறியைக்கண்டு
அருள் அரும்பிய மனக் குவித்து புட்பக்களைச் சொரிந்து வணக்
கஞ் செய்து ஒருவழிப் பட்டு விரைஞன், அதுகண்ட அம்முனிவர்.

நட்சுத்ரி

பழநித் தலபுராணம்.

கன் இவன் தீவிரதான யிருக்கின்றான். நன்மையான அருள்வடிவானான். ஒத்தமனத்தையுடையவ னாயினன் என்று மகிழ்ச்சி கொண்டார். (ச)

னாவசுமந்தாபூவினள்கோவின்மணிவானோர்
தாழிறவங்கூர் தலனிதுமுத்தித்தலனமான்
மூறிருதிருமா முகவனெவர்க்கும்முதனென்
றேவரும்வம்மின்பணியுமினுய்ம்மின்னெனநின்றான்.

இ-ள். வசுமந்தனே இங்கே வாக்கடவாய், இலக்குமி தேவியும் காமதேனுவும் சூரியனும் ஏனைய தேவர்களும் குற்றமில்லாத தவத்தைச்செய்த தலமிதுவாகும். இதுவே முத்தித் தலமாமாம். அழகிய ஆறுதிருமுகவளை யுடைய குமாரக் கடவுள் எல்லார்க்கும் முதற் பொருளாயுள்ளவன் நானே, ஆதலால் யாவர்களும் வாருங்கள் வணங்குங்கள் உய்ந்தபோதிர் என்று நின்றனர். (சு)

வீறுவைகாசிவிசாகம்பூரணைவிரவுங்கா
லாறுமுகச்செவ்வேண்மயின்மேல்வந்தருணல்குங்
காறுமிழைக்குதிமாதவமென்றுகரைந்தார்பாற்
கூற்றருமேவல்குயிற்றினன்வேளாண்குலதீபன்.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய வைகாசி மாதத்திலே விசாக நட்சத்திரமும் பெளர்ணிமைத் திதியும் வருஷகாலத்தில், கத்தக் கடவுள் மயில்வாகனத்தின்மீது இவர்கூறு காட்சி கொடுத்தருளுவர். அநான் வரையும் பெரியதவத்தை செய்யக் கடவாய் என்று கூறினார் அப்பாற் சொல்லுதற்கரிய அத்தவத்தை வேளாண்குலதீப மாகிய வசுமந்தன் செய்தான். (சு)

சொற்றிநொளிற்கார்மயின்மீதிற்சுடர்வேலோ
னுற்றிடுவில்க்காடதினுட்பாலொளிர்நேமி
பற்றிடுசெங்கைப்புயல்பதிகோயிற்குணபா னூற்
கற்றிடுவோரென்சண்முகதீர்த்தக்கரைசாரந்தான்.

இ-ள். முனிவர் சொன்னாளிலே நீலநிறம் பொருத்திய மயில் வாணத்தின்மீது ஒளிகொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமர வேள் வில்வனத்தின் பக்கத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சக்காயுதத்தைத் தரித்த சிவந்த கையையுடைய திருமால் இருக்கின்ற கோயிலின்கீழ்ப்பக்கத்தில் தூல்பயின்றறிந்த பெரியோர்களால் எண்ணப்படும் சண்முக தீர்த்தக்கரையை யடைந்தார். (௭)

இரவிவிண்ணிரதப்புரவிகளொருசாரிடைசாய
வரநதிமீமேலுயிரியமணிமண்டபநாப்ப
ஊரகனுமரியுங்கண்டதிசயமுற்றாநம்வெள்க
வரவுமிழ்மணியினிமைப்புறுமணிபாதனமுற்றான்.

இ-ள். சூரியனுடைய ஆகாயத்திற் செல்லுந் தேர்களிற் கட்டப்பட்ட குதிரைகள ஒருபக்கத்தில் இடையிறசாயந்து நிற்குமாறு, ஆகாயகவகைக்கு மேலும் உயர்ந்துள்ள அரிய இரத்தின மண்டபத்தினடுவே, ஆதிசேடனும் சூரியனாவ கண்டு விலந்து மனம் வெட்டி முறுப்படி, சர்ப்பங்களால் உமிழப்பட்ட இரத்தினவகன் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினசனத்தை யடைந்திருந்தார்.

சூரியனது குதிரையைப் பற்றிச் சொல்லுங் காலத்துச் சிலர் சப்தாசுவம் என்னும் பெயரை யுடைய குதிரை யென்றும், சிலர் ஏழ்வகை சிறகையுடைய குதிரை யென்னும் கூறுவார். ஏழு குதிரைகள் உள்வெண்ணுந் துணிபோதுவான் “இரவி விண்ணிரதப்புரவிகள்” எனப்பன்மைப் பால் கொடுத்து ஒதினர். இதனைக் கூர்மபுராண விருத்தியுரைக்கண் நன்கு வலியுறுத்தினம் ஆகருக்கண்டு தெளிக. (௮)

கவிரிதழாமங்கையர்புடைகவரிக்கால்சாய்ப்பப்
பவமறுதொண்டர் திரண்டயல்விசணிபணிமாற
னவிர்சுடர்மணியிண்ணவர் தருமலர்தண்ணலர்தூவப்
புவனவரோதையர்பணியிடையேட்டுப்புடைபோற்ற.

இ-ன். முருக்க மலர்போன்ற உதடுகளை யுடைய தேவப்பெண் கன்பககத்தில் ஆலவட்ட பிரட்டவும், பாவமற்ற அடியவர் ஒருவரு சேர்ந்து பக்கத்திற் சாமரம் வீசவும், வினங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினங்களை யணிந்த தேவர்கள் கற்பக தருவினது அலர்தத குளிர் மையாகிய புட்பங்களைச் சொரியவும், புலனத்திலுள்ளவர்கள்தமது மனைவியருடன் வந்து குறநேவல் கேட்டுப் பக்கத்திற் றுதிதது நிற்கவும்.

(௬)

விசிமணிமுழவத்தொனிகளைகடல்விள்வாய்ப்புடக்
கசிதருகுரல்யாழ்முனிவரா முறைகானம்பாட
வசியிடுவாளுண்கண்ணியரசதியின்வழியாடப்
பொசுநறவுறும்பூமலையங்காலபுடைபோத

இ-ன். வாரிஞற் கட்டப்பட்ட அழகிய முாசி னெலியானது ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் திறந்த வாயைமுடவும், கசிவைக கொடுக்கின்ற குாலினைக் கொண்ட யாழிசையில் வல்ல முனிவர் கள் முறையே பாட்டுக்களைப் பாடவும், கூர்மை பொருத்தி வாளா யுத்ததையும் வென்ற கண்களை யுடைய பெண்கள் யுவதியராக நின்று நடனஞ் செய்யவும், பொசுகின்ற தேன்சூக்கும் பூமலையா னது, அழகியபாதங்களின் கீழேயுயர்ந்து விளங்கவும்.

(௭)

எழுகீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

மழகதிரிரவியளவில்பலகோடிமேற்செலு

மாமையுமழுங்க

வழுகுவீற்றிருந்துமணிகிடந்திமைக்குமணிகெழு

மவுலியுமாலோன்

குழையுடற்கலைகளெண்ணிரண்டோரிலொன்பதுண்

டென்றுகாமணத்தின்

விழையிறும்பூதுவிழைப்பவா ணுதன்மேல்விளங்குபுண்
டரமுமவில்வீச.

இ-ள். இளங் கிரணங்களை யுடைய சூரியர்கள் அனவிலலாத பலகோடியின்மேற் கடையொளியும் சூறைய, அழகானது வீற்றிருந்து இரத்தினவகன் இருந்து பிரகாசிக்கின்ற வரிசையாக விளங்கும் முடிகளும், சந்திரனது குழைந்த உடலினுள்ள பதினாறு கலைகளுள் ஆராயுமிடத்து ஒன்பது கலைகள் தாமுளவென்று மனத்தின் கண் வியப்பை யுண்டாக்கும்படி ஒளிகொண்ட நெற்றியின் மீது விளங்குகின்ற முக்குறிகளும் ஒளியை யெறிக்க. (௧௧)

மின்றிருதுதலிற் புண்டரநிலவுவெள்ளமும்
விழீயருணதியு
மொன்யெனக்கலவாதிடைவரும்பிட்டாங்கொளிப்புரு
குடிவடிவோங்க
முன்றனித்தனியாய்க்கட்கடைக்களிகண்முழுவது
மொருங்கிமைத்திருப்ப
நின்றிமைக்கோடுகடந்தலையெறியுநீள்விழி
யருட்கடனீட.

இ-ள். ஒளிர்கின்ற அழகிய நெற்றியின்கண் முக்குறிகளாகிய சந்திரிகைப் பிரவாகமும், கண்களினின் ரொழுகும் ஆறும், ஒன்றாகிக் கலவாதிருகரும்படி இடையில் வரம்பிட்டாறபோல, பிரகாசிக்கின்ற புருவவடிவும் விளவக, முன்னர்த் தனித்தனியாகக் கடைக்கண்ணினின்றும் ஆனந்த வருவிகள் ஒன்றுசேர்ந்து காணப்படவும், நிலைபெற்று இமையாகிய கரையினிடத்தைக் கடந்து நிரைவீசுகின்ற நீண்ட கண்களினின்றும் அருட்சமுத்திரஞ் சுரக்கவும்.

வாண்முகவனப்புக்கொழுந்துவிட்டாங்குமணிச்சிரந்
துண்டங்கள்வாய்ப்பத்
தாணுவக்கொருசொற்சாற்றுசேயிதழ்மாதூளையிதழ்
தனித்தனியங்கப்

பூணிள முலைத்தாய்புகட்டுபாறேக்கிப்பொசிந்தன
புன்னகைபொடிப்பத்
தோன்மிசைசெவிதாழ்சுருட்குழைதுயலச்சூழ்முக
மாறுமேதோன்ற.

இ-ள். ஒளிகொண்ட முகத்தின் அழகானது கொழுந்துவிட்
டாற்போல, அழகிய தலைகளும் மூக்குகளும் பொருந்தவும், சிவ
பெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளின் உண்மையை யுபதேசித்த
சிவந்த உதடுகள் மாதளம பூவினிதழ்கள்போல வேறுவேறு விளங்
கவும், ஆபரணங்களை உணிந்த இளமை பொருந்திய முலைகளினின்
றாக தாயாராகிய உமா பிராட்டியார் ஊட்டிய பாலே யுண்டு பொசித்
தாற்போன்ற குறுமுதுவல பூப்பவும், திருப்பயங்களி னிடத்துக்
காதுகளிற் றாவகுதின்ற சுருளினை யுடைய குண்டலங்களை தூங்க
வும், ஒளிகுழந்த ஆறுமுகங்கள் தோன்றவும். (௧௩)

மாலையெள்ளருவீந றுமணிகொழித்தமணிமுடி
வடகிரிசிவணப்
பாலொளிநூ லுமதாணிமாவணியும்பகட்டெழின்
மார்பமுந்தயங்க
நீலமுங்கடம்புங்குரவமும்வெண்கூதாளமு
நினைமணமுயிர்ப்பக்
கோலவாள்வயிரக்குலவினந்தோளுங்கோமள
வலயமுங்குலவ.

இ-ள். தூங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிகள் கொழித்த நீல
நூத்தினங்களைச் செய்ப்பட்ட அழகிய கிரீடங்கள் மேருமலையை
யொத்து விளங்கவும், பால்போன்ற நிறத்தை யுடைய பூனூலும்
மார்பி னணியாகிய சிறந்த ஆபரணமும், பெரிய அழகை யுடைய

மார்பும் வினங்கவும், குவளைமாலையும் கடப்பமாலையும் குராமாலையும்,
வெள்ளிய வில்லமும் கிறைந்த வாசனையை வீசவும், அழகிய ஒளி
பொருந்திய வயிராத்தினகன் போன்ற சிறந்த இளம் தோள்களும்
முத்து மால்களும் வினங்கவும். (௧௧)

மாமுதறடிந்தவேலுமொள்வாளும்பலகையும்
வயிரவாட்படையுங்
காமர்பொற்கதையுமிருதலைச்சூலுங்கதழெரித்
திகிரிவான்படையுந்
தோமில்கார்முகமும்வானியும்வரதாபயமும்வா
ரணச்சுடர்கொடியுந்
தாமரைமுகிழ்ப்பமலர்ந்தபன்னிருகைத்தலங்களு
நலங்கிளர்ந்தோங்க.

இ-ள். மாமாமாகிய குரபன்மனைக் கொன்ற வேலாயுதமும்,
ஒளிபொருந்திய வாளாயுதமும், கேடகமும் வைரமுற்ற வாளாயுத
மும், அழகிய பொன்மயமான தண்டும், இருதலையையுடைய சூலப்
படையும், சினகத்துவும் எரிகாலும் பெரிய சக்கராயுதமும், குற்ற
மில்லாத வில்லும் அம்பும் வரதமும் அபயமும் ஒளிகொண்ட கோ
ழிக் கொடியும் தரித்த தாமரைமலருகையுடைய விரித்த வினங்
கும் பன்னிரண்டிருக்கைகளும் நனமை மிக்கு வினங்கவும். (௧௨)

பன்னிறமணியினுதரபந்தனமும்பரவொளிப்
பசும்பொனிற்குயிற்று
மின்னிவர்களிங்கமருங்கினும்விளங்கவிண்ணவர்
மவுளியில்வேதச்

சென்னியிற்கிடந்தசேவடிப்போதுந்திரண்மணிச்

சில்லரிச்சிலம்பும்

பொன்னிறங்கெழுபூஞ்சதங்கையுந்திகழப்பொலிந்தனன்
காட்சியிற்சிறந்தே.

இ-ள். பலசிற்சிலையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றிய ஒட்டி
பாணமும், பாந்தகிரணத்தையுடையபசியபொன்னாற்செய்யப்பட்ட
மின்னல்போன்ற பட்டாடைமடையில் துலகவும், தேவர்களது
முடியினும் வேத சிவசிலும் கிடந்த செவ்விய திருவடி மலர்களும்,
திரண்டமணிகள் பெயரப்பட்ட சிறுதுண்கற்களையுடைய சிலம்பு
களும், பொன்னினது சிறங்கொண்ட பொலிவாகிய சதங்கைகளும்
விளங்கத் தோற்றத்தித்பொலிந்து வீற்றிருந்தனர் குழந்தைவேலா
யுதனார். (கசு)

அப்பெருங்காட்சியளிப்பவானேருமருமறைத்

தாபதக்குழுவு

மெய்ப்பெருந்தன்மையோருமைப்புலனுமெறிவசு

மந்தனும்போற்றி

மைப்பெருங்கடலின்மாட்டியமதுகைமணிநெடுஞ்

சுடரிலைவேலோன்

மெய்ப்பெருவாங்கணல்கிடவேண்டிமீளவும்

விசசையினின்றே

இ-ள். அத்துணைசிறப்புடையகாட்சியைச்சிவசுப்பிரமணியப்
பெருமான் கொடுத்தருள, தேவர்களும் அரியவேதங்களை யுணர்ந்த
முனிவர் கூட்டங்களும், உண்மைப்பொருளையுணர்ந்த ஞானியரும்
மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையு
அறவெறித்த வசுமந்தனென்பானும் துதித்து, கரிய பெரிய சமூத்
திரத்தில் சுவறவிட்ட வலியுடைய அழகிய நீண்டவொளிகொண்ட

இலைத்தொழின்முற்றிய வேலாயுதக்கடவன், உண்மையான பெரிய
வரவகன் அளிக்கப்பெற்று, பின்னரும் விருப்பத்துடனின்றி.

கண்முகமிருமுன்றினை யொருமுன்று கவினியோ
னருளுருவாய்

சண்முகதீர்த்தங்குடைந்துநின்றாடிச்சரவண
பவனெனுமெழுத்தாற்

பண்முகமறையின்பாற்படுநாமம்பாடியு
மாடியும்பணிநது

மொண்முகமலர்ந்துகைம்மலர்முகிழ்ப்பவுளங்குதிர்
குதிர்ப்பவேநின்றார்.

இ-ள். கண்களும முகமும் பதினெட்டாகப் படைத்த சுப்பிர
மணியப் பெருமாளுது திருவருள்வடிவான சண்முக தீர்த்தத்திற்
றேய்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடியின்று சாவணபவன் என்னும் சடக்
காமந்திரத்துடன் தீதவுருவாகவுள்ள வேதவகனி னிடத்துள்ள
ஆயிர நாமவகையும சொல்லித் துதித்தும் பாடியும் வணங்கியும்
அழகிய முகமலர்ச்சி கொண்டு கையாகிய புட்பவகன் தலையிற்றுவிய
மனம் நடுநடுவக நின்றார். (௧௮)

நின்றவர்மீளநெறிதிரைக்கடல்சூழ்நீணில

முழுதொருங்களிக்கு

மன்றலநதுழாய்மாலாவதுநீயெயெனத்துதி

வழுத்தினர்முன்ன

ரன்றுவெண்சங்கும்பதுமமுங்கதையுமவிர்சுட

ராழியுந்தோன்ற

முன்றிகழ்ந்தனன்யாருணர்வர்வேன்முருகனுடை

முழுத்தவமுனிவர்.

இ-ள். நின்றதொண்டர்கள் முதலாயினோர் பின்னர், ஒழுங் காசியதிரைகளையுடைய கடலாற்ருழப்பட்ட நீண்ட நிலமுழுவதையும் காக்கின்ற வாசனைபொருத்திய துழாய்மலையைத்தரித்த திருமாலாவதுத் தேவரீரே பென்று தோத்திரத்தைச் சொன்னார், அந்நிக்கு முன்னர் அப்போது குமாரக்கடவுளானவர் வெள்ளிய சுவரும் உருத்தாமரையும் தண்டாயுதமும் விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சுதரிசன சக்கரமுதோன்ற முன்விளங்கினார், மிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கதிராவேற் பெருமானது திருவினையாடலையாவருணர வல்லவர். (கக)

கலி வீருத்தம்.

பண்டையினறுழுகந்தோன்றப்பன்னிரு
திண்டிறற்புயனருடினேத்துச்சூகற
விண்ணிலைவோக்கினனுய்யமேதினி
யொண்டிரைரதிகளாறுதித்தெழுந்தவே.

இ-ள். பழமையாகிய ஆறு திருமுகங்கள் தோன்றவும், மிக்க வலிமையையுடைய பன்னிரு திருப்புயல்களையும் அருளிறகொண்டு, வாகமலையைத் திருநோக்கஞ்செய்தார், உலகமெலாம் உய்யும்படி அழகியதிரைகளையுடைய ஆறுநதிகள்தோன்றி பெழுந்தன. (உ௦)

உதித்தவந்நதியுமுந்தியொன்றெனக்
கதித்தெழுசண்முகதீர்த்தங்கைக்கொளி
விதித்தபாலோடையின்மேவியாம்பிர
வதிப்புனலடைந்துகாவிரிமரீ இயதே.

இ-ள். தோன்றிய அந்நதிகள் ஆறும் ஒரு கதியென்று சொல்லும்படி மேற்பட்டெழுந்து சண்முக தீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டு, தோயும்படி விதிக்கப்பட்ட தேனு தீர்த்தத்திற்சென்று, குததீர்த்தத்தை யடைந்து காவிரியாற்றைக் கலந்தது. (உ௧)

பொருளின்மாதவர்வசுமந்தன்போற்றநன்
கருளியாறுறுவந்தடிபணிநதிடப்
பெருவாநல்கிவெண்பிறைமுடிப்பிரான்
குருபரனான்குடியிலெய்தினான்.

இ-ன். ஒப்பில்லாத முனிவர்களும் வசுமந்தன் என்னும் வே
ளானமுனிவனும் துதிக்க அவர்க்கு நன்மையுடன் அருள் செய்து,
ஆறு நதிகளும் வந்து பாதங்களைப்பணிப, பெருத்த வங்களைக்
கொடுத்து, விவள்ளிய பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய
சிவபெருமானுக்குருவாய் விளவகும் அறுமுகப் பெருமான் திரு
வானினன்குடியை யடைந்தனர். (௨௨)

வேலுடைக்கடவுடன்காட்சிமிக்கமுகம்
காலமுமுணர்வசுமந்தன்காசுதீர்
நூலுணர்முனிவரைநோக்கிமுன்பியான்
வாலியகாசிபமரபிலாயவன்.

இ-ன். வேலாயுதத்தைதரித்த கந்தக்கடவுளின் திருக்கோலத்
தைத்தரிசித்தலில், மிக்க திரிகால சம்பவங்களை யு முணர்ந்த வசுமந்
தன் என்பான், குற்றநீங்கிய வேதசிவாகமங்களாகிய உண்மைநூல்
களை யுணர்ந்த இருடிகளைப்பார்த்து, (அறவீர் எனது முன் வாலாற்
றைக் கடறுவன் கேட்போக) நான் முன்னர்ப் பரிசுத்த முடைய
காசிப கோத்திரத்திற் பிறந்தேன். (௨௩)

அறுதொழிலாற்றுவேனன்றிமற்றொரு
சிறுதொழிலாற்றிடேன்றிமையாற்கதி
பெறுதொழினீத்தொருகன்னல்பின்னவ
ருறுதொழில்கோட்டினுளுஞ்ற்றதுற்றனன்.

இ-ன். ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்
றல் என்னும் ஆறு தொழில்களையுஞ் செல்வேனன்றி, வேறொரு

ஹைமகொண்ட தொழில்களைச் செய்பேன், முன்னர்ச் செய்த
தீவினையினுலே முத்தியைபடைத்த கேதுவாய் அத் தொழில்களை
விடுத்து, பின்பு ஒரு கடிகைப் பொழுது நான்காக் குலத்தாராய
வேளாளர்க்குரிய தொழில்களைக் கொண்டு நான் செய்தேன். (௨௪)

இக்குலமாய்தலினெய்தினனென்றவ
மக்குலமிழைத்தலினடைந்து நம்மையைங்
கைக்குலக்களிறிறினுக்கிளையகாளையை
மைக்குலவினை தபவமுத்திவாழ்ந்தனன்.

இ-ள். அப் பிறவிமுடியு, இவ் வேளாளகுலத்தில் வந்து பிறந்
தேன் என்னுடைய தவத்தை, அந்தக் குலத்தவர் செய்தலால் மீண்
டும் பெற்று நலங்களையும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய சிறந்த யானை
யாகிய விராயகக் கடவுளுக்கு இளைய களிறுபோன்ற விசாகமூர்த்தி
யையும், இருன்போலச் செறிந்த வினைகளெல்லாம் ஒழியத்துதித்து
வாழ்ந்தேன். (௨௫)

கதியுமெய்துவனினிக்காண்மினென்றுவண்
பதியினில்யோகமோர்பருவமுற்றிலே
ளதிர்கமுலடிமலரடைந்தனன்மறைத்
துதிமுனிவீரெனச் சூதன் சொல்லினான்.

இ-ள். இனிமேல்முத்தியையும் அடைவேன், அதனைக்காண்பீ
ராகவென்று, வளப்பமுடைய அத்தலத்திலே ஒருவருடம் சிவயோ
கத்தைச்செய்து கத்தக்கடவுளின் ஒலக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திரு
வடிகளையடைந்தனன், வேதங்களாகிய தோத்திரங்களைச் சொல்லு
கின்றமுனிவர்களே இதனையறிவீராகவென்று சூதமுனிவர்கூறினர்.

வசுமந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௧௫௦.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினெட்டாவது,

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

அறுநீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவீருந்தம்.

புண்ணியசாநதமேனிச்சூதனைமுனிவர்போற்றி
யண்ணரும்பிறவித்தீயையறிவெனும்புனலுப்த்தாற்றுந்
தண்ணளியுடையயன்றோசண்முகநதியினுற்ற
லுண்மையைவிரிவினெங்கட்குரையெனவறையலுற்றான்.

இ-ள். தருமவடிவினதாய திருநீற்றிநொளிகொண்டமேனிவழி
யுடைய சூதமுனிவரை ஸ்மிசாசானிய விருடிகள் துதித்து, அடை
தற்கரிய பிறவியாகியநெருப்பை அறிவென்கின்றகீரைசெலுத்தித்
தணிக்கும் கிருபையையுடையீன்றோ, சண்முகதீர்த்தத்தின் பெரு
மையினுண்மையை விரிவுடன் அடியேவகட்கு எடுத்து வகுக்க
வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச்சூதமுனிவருஞ் சொல்வாராயினார்.
சுழித்தசண்முகதீர்த்தத்தின்கரையில்வேற்சுதனிஞ்ஞாலஞ்
செழித்திடமேனிச்சூகராசலச்சிகரிநோக்கு
முழுத்தவெண்டிங்களன்னமுவிருமுகங்கடோறுங்
கொழுத்தபேரருளாருயநதியெனக்குலவிற்றன்றே.

இ-ள். சுழித்தையுடைய சண்முகதீர்த்தத்தின்கரையிலே வே
லாயுதப்பெருமான், இப்பூயியுய்யும்படி வீற்றிருந்து, வராகமலையின்
கொடிமுடியைப் பார்த்தருளிய பூண சத்திரிணப்போன்ற ஆறுதிரு

முகங்கடோறும் பெரியதிருவருள்மிக்க ஆறுநதிகள் தோன்றி நதி
பாக விளங்கிற்று. (௨)

சத்தியோசாதமாதிமுகங்களிற்கொன்றைசாமஞ்
சுத்தமாயார்த்தஞானநதியிவைதோன்றிமூல
வத்திரந்தனிற்பைந்தோகைமாநதிதோன்றிக்கங்கை
யொத்தசண்முகதீர்த்தத்திற்குடியொன்றாயதன்றே.

இ-ள். சத்தியோ சாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம்,
நசானம் என்னும் ஐந்துமுகங்களினின்றும்முறையேகொன்றைநதி
சாமதீர்த்தம், சுததநதி, மாயார்த்தம், ஞானநதி என்னும் ஐந்து நதி
களும் தோன்றியும், மூலமுகத்தினின்றும் பசிய மயூரநதி யுற்பவித்
தும் கங்காநதியையொத்த சண்முக தீர்த்தத்திற்கேர்த்த ஒன்றாய்க்
கலந்தது. (௩)

நாடிவந்திறைஞ்சும்பாற்றைநகுமணிவேற்செய்நோக்கி
நீடுலகிரேமுள்ளாநிகழறுபான்மீதாறுங்
கோடிமேலுள தீர்த்தங்களுருவுகொண்மெம்பர்குடி
யாமென்றியும்யாரேனுமாடினோர்வீடுசேர்வார்.

இ-ள். தேடிவந்து வணங்கிய சண்முகதீர்த்தத்தைக்கதிர்வேற்
பெருமான்பார்த்து, நீண்டபதினான்கு உலகத்தினுள்ளிருக்கின்ற
அறுபத்தாறு கோடியென்னும் எண்ணுக்கு மேலாகவுள்ள தீர்த்தங்
களின்வடிவுகொண்டுமேலேசேர்ந்துவிளங்கும், அல்லாமலும்பாவரா
யினும் அந்நதியினிடத்துத் தேய்த்தோர் முத்தியையடைவார். (௪)

அருளினிவ்வாறுவேண்மெவசங்களுமளித்துச்சென்றான்
முருகன தருளிநாற்சண்முகநதியாகிக்கோங்கந்
தருவனஞ்செறிபாலோடைசார்ந்துசங்கரன்றாள்போற்றிப்
பெருகுபாலாயுய்ச்சூதநதியினிற்பேர்த்ததன்றே.

இ-ள். கிருபையுடன் இவ்வாறு வேண்டிய வாக்ளை பெல்லாக் கொடுத்துச் சென்றனர். சண்முகக் கடவுளின் றிருவருளினாலே அவைசண்முகநதியெனப் பேர்பெற்று, தருக்கன் பொருத்திய கோவக வனத்தின்கணுள்ள தேனுதீர்த்தத்தை யடைந்து, ஆங்கு வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடினைத் துதித்து, பெருகுதலுடைய பாலாறுஆகி சூதநதியிற் பெயர்த் தோடிற்று. ()

மனமொழிமெய்களாணுமன்றியும்புரிந்தபாவந்
தினையளவேனுரில்லாவேகிடுந்தினமொன்றாடிற்
புனலிடைதோய்ந்தக்கால்பாண்டுத்திசைபோயிற்றங்க
ணனிசராசராமுமுத்திவீட்டினைநனுருந்திண்ணம.

இ-ள். ஒருநாள் அதிற்சூய்ந்தால் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுஞ் செயதபாவங்கள் தினையளவு தானும் நிற்கமாட்டா, அகலும் இந்த வழியாகச்சென்ற அந்நதியினிடத்தே மிக்க சராசரங்கன ஓர்வருடம் தோயின் முத்திவீட்டை யடைதல் சத்தியம். (ச)

ஆதலினுண்டுவைகியந்நதிசூடைந் துமார்திற்
சூதலர்நீபன்றாட்டாமரைதொழுநதக்கோர்பெற்றி
யோதுதலரிதுசத்திவடிவமொன்றாகநன்னீர்
சீதநுண்மணலினீட்டந்திகழ்சிவலிங்கமாமே.

இ-ள். ஆதலால் அவ்விடத்திருநது அந்தத்தீர்த்தத்திற் குளித்தும்பருகியும், மகாதேம் பொருத்திய கடப்பமலர்மாவையை யுடைய உத்தகவாமியின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடினை வணங்குகின்ற அடியாரது பெருமைனை எடுத்துச் சொல்லுதல் மிக அரியதாகும், எல்ல நீரானது சிவசத்தி வடிவமாக விளங்க, அதன்கணுள்ள குளிர்ந்த நண்ணிய மணல்களின் தொகுதி விளங்காநின்ற சிவலிங்கமாகும். (சு)

முரிதிரைமுழக்கருச்சண்முகநதிக்கரையின்மொய்த்த
வரிமலர்ப்பொதும்பருமபர்முனிவர்பைங்கொடிகள்வானத்
தரிவையர்கிளியுப்புள்ளுமறைவனமறைகளென்றால்
விரிவினன்னதியினுற்றல்பாவர்வாய்விள்ளுகிற்பார்.

இ-ள். மடங்குந் திரைகளின் ஒலி நீங்கப்பெறாத சண்முக
தீர்த்தத்தின் கரையினிடத்தே சூழ்ந்திருக்கின்ற தேன்பொருந்திய
புட்பவகளை யுடைய சோலைத்தருக்கள் எல்லாம் தேவர் முனிவர்
ஆகும், பசிய கொடிகள் தேவப் பெண்களாகும், கிளிகளும் நாகளை
வாய் முதலிய பறவைகளும் கூறுவன வேதங்களாகும், என்றால்
அந்ததியின் பெருமையை உவவர் வாயாற் சொல்ல வல்லவர். (அ)

அண்ணலம்பதிகடம்மிலாவினன்குடியுமாடுந்
தண்ணமர்நதிகடம்மிற்சண்முகநதியும்போற்று
மெண்ணரும்தேவர்தம்மின்முருகனுமேற்றமென்னு
நண்ணிநின்றாடியுள்ளேநவீன்றருச்சிப்போர்முத்தர்.

இ-ள். 'பெருமையிற் சிறந்த குகதலங்களுள் திருவாவினன்குடி
பென்னும் பழரிப்பதியும், ஆடுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆறுக
ளுள் சண்முக தீர்த்தமும், துதிககப் படுகின்ற தேவர்களுள் முருக
வேளும் உயர்வுடையன வாகுமென்று, அத்தலத்தை யடைந்து
தீர்த்தத்திலாடி மணத்திற் றியானித்து அருச்சனை செய்பவர்
சீவன்முத்த ராவர். (க)

தென்பரங்குன்றங்குன்றாச்சீரலைவாய்தென்னாவி
னன்குடியேரகஞ்சூழ்குன்றுதொறுடனாளு
மெனபழமுதிர் தன்சோலைமலையிவையாறுமேனாட்
டன்பழம்பதிகளாகவைகினன்றனிவேற்செம்மல்.

இ-ள். அழகிய திருப்பரங் குன்றம், அழியாத திருச்சோலை
வாய் (திருச்சென்றர்) தென்றிசைக்கணுன்ன திருவாவினன்குடி;

திருவோகம் குன்றுதொறூடல், காடோறும் மிருதுவான பழமுதிர் சோலைமனை என்னும் இவ்வாறு தலங்களுமே தமது பழமையான திருத்தலங்களாகக் கொண்டு, முன்னர்க் காலத்தில் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய குமார்க்கடவுள் எழுந்தருளி யிருத்தனர்.

இவ்வாறு தலங்களுந் திருப்படைவீட்டுத் தலங்கள் எனப் படும். இவற்றை முறையே ஆதாரதலங்கள் எனவும் கூறுப எவ்வன மெனில்,

- க - திருப்பாங் குன்றம் - மூலாதாரத் தலம் எனவும்,
- உ - திருசசெந்தூர் - சுவாமிட்டானத் தலம் எனவும்,
- ங - திருவாவினன குடி - மணிபூகத் தலம் எனவும்,
- ச - திரு வோகம் - அநாகதத் தலம் எனவும்,
- சி - பழமுதிர் சோலை - விசுத்தித் தலம் எனவும்,
- ஈ - குன்று தொறூடல் - ஆக்கினைத் தலம் எனவும் கூறுப.

இவ்வாதாரங்கட்கு மேலான துவாதசார்த்தத் தலம் யாதேனில், இலவகையிலே இந்து சமுத்திரம் என்னும் மகேந்திரக் கடலுக்கு வடக்கே இருக்கும் கதிர்காமம் என்னுந் தலமேயாகும். இது ரூபனமன், சிவகமுகன், தாரகன் முதலிய அசுரர்க்குக் கொல்வதற்குக் குகப்பெருமானார் பாடிவீடாகக் கொண்ட தலம் என்பது கந்தபுராணத்தின்கருத்து எமகூடத்தலம் என்று சிவரகசியங் கூறாநிற்கும் அக் கதிர்காமத்தின் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்துறுத்திக் கதிர்காம மான்மீயம் ஒன்று செய்துள்ளாம். அதிற் நெற்றெனக் காண்க.

(௪௦)

திலநெய்ப்போலுயிர்கடோறுஞ் செநிகதிர்வடிவேற்செம்மன் மலர்தலையுலகின்மேயதலநதொறும்வைகுவேனுந் தலனிலையாறுநீங்கான்றலத்துளாவினன்குடிப்பாற் பலர்புகழ்சிவாசலத்திற்பரஞ்சுடர்வடிவினோங்கும்.

இ-ன். என்னினு னெண்ணெய்ப்போல ஆன்மாக்க டோறும் ளியாயித்திருக்கின்ற ஒளியுள்ள கூரிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த,

குசப்பெருமான், பார்த இடத்தையுடைய நிலவுலகத்தின்கணுள்ள தலங்கடோறும் வீற்றிருப்பர் ஆயினும், இத் திருப்படைவீட்டுத் தலம் ஆறனையும் நீங்கியுறைபார், அவ்வாறு தலத்துள்ளும் இத் திருவாவின் குடிபென்னும் பழசிப்பதிக்கண் உள்ள, பலரும் புகழுமின்ற சிவகிரியின்கண் மேலான சோதிவடிவாய் ஒரு கண மேனும் நீங்காது எழுத்தருளி யிருப்பர்.

குசப் பெருமான் ஆன்மாக்களின், புண்டரிகவீடு, தகாலயம் உள்ளக் குகை என்னும் பெயர் கொண்ட இருதய கமலத்தில் வீற்றிருந்தருளலாற் குசன் எனப்பட்டார் அதனிய லெல்லாம் தகராலய ரகசிய விருத்தியுரையின் உரைத்தாம்.

எவ்வண் உயிர்கடோறும் வியாபித் திருப்பாரோனில் எள்ளி னுன் எனெனப் இருப்பது போல வென்க.

சாமவேதம்-வாகுதேவ உபநிடதம்.

ஊதலக் திலேஷு காஷ்டேஷு வஹ்நி: க்ஷீரே க்ருதம் ததா!
கதே புஷ்பேஷு பூதேஷு ததாதமா வஸ்திரோத்யகம்!
ப்ரஹ்ம ரக்திரே ப்ருவோர் மத்யே ஹிருதயே சித்ரலிம ஹரிம்.!

யகர்வேதம் - சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

திலேஷு தைலம் ததி நீவ சர்ப்பிரா பசரோத ஸ்வரணீஷு சாச்சி!
ஏவ மாத மாத கலிஜரயதே ஸௌஸத்பேநைகம் தபஸாபோ நுபசயதி!

மாதவப்பெருந்தகைச் சிவஞான யோகிகள் திருவாக்து.

பண்ணிசைவெம பரிதிமதி திலதயிலக் தீயிருமபு பாணியுப்தி
விண்ணினில முடலுயிரீர் கிழலுசசித் பளிங்குபகல் வினக்குப்
பாளீர், கண்ணிசைவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிப வத்துவிதக் கலவி
காட்டித், தண்ணளியைத்தெனையாண்ட துறைசைகமசசிவாங்குரு
சாணமபோற்றி.

உயிர்=(உடற்கு) உய்தலைக் கொடுப்பது, சீலிப்பது, உயிர்ப்
புது எனவும் பொருள் கூறப். தொறும் - இடப்பன்மைப் பொருள்

ளில் வந்தது. செம்மல்—பெருமையிற் சிறந்தவன். தலம்—தலன்
எனப்போலி. சிவாசலம் - வடதுன் முடிபு. (௧௧)

நிலையுருத்தரித்தநீத்தநீணிலபூதன்மற்றெல்லாந்
தலையுருத்தரிப்பவேண்டிச்சத்தியுஞ்சிவமுமாகி
மலையுருத்தரித்தவந்தத்தலமையார்வகுப்பதென்னாக்
கலையுருத்தரித்தருதமுனிவரன்கமுறவூற்றான்.

இ-ள். நிலைமைபான வடிவத்தைக் கொண்டுள்ள சண்முக
நீர்த்த மரனது, நீண்ட பூமி முதலாகிய உலகத துள்ளவர்கள்
யாவரும், முதன்மை பெற்ற திருவருள் வடிவாக வேண்டி மென்று
விரும்பிச் சத்தியாகியுஞ் சிவமாகியும் மலைவடிவத்தைக் கொண்ட
அந்தப் பழநித் தலத்தின பெருமையை யார்கூறுவா என்று, கலையி
னியல்களைக்கொண்ட சூதமுனிவா சொல்வாராயினார். (௧௨)

சண்முக நதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—௪௪௨.

உ

சிவமயம்.

வேலுமங்கிலுந்துணை.

பத்தொன்பதாவது,

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

தவமலைப்பெருஞ்சூதனைநோக்கிமா தவத்தோர்
பவமலைப்பெருங்குவடுபட்டுருவவேல்விடுத்தா
னவமலைப்பெருங்கிரிகளின்லங்கெழுசத்தி
சிவமலைப்பெருங்காதைசெப்பெனத்தெரித்திடுவான்

இ-ள். நாயி சாரணியத்து வசித்த முனிவர்கள், தவக்குண்
புகிய பெருமையையுடைய சூதமுனிவரைப் பார்த்து, பாவமென்
கின்ற வருத்தஞ்செய்யும் பெரிய கிாவுஞ்ச மலையுருவும்படி வேலா
யுதத்தை விடுத்தருளிய குகக்கடவுளது, ஒன்பது பெருமலைகளுள்,
சத்திகிரி சிவகிரி என்னும் இருமலைகளின் சரித்திரத்தையுடைய கூறி
யருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச்ச சூதமுனிவர் சொல்வா
ராயினர். (ச)

நவிலின்மாதவிர்நலங்கெழுபுராணமுன்னவில்கா
லவிர்சடைப்பிராணரும்பிளநகையவளுருவங் ;
கவினியோங்கிடுமவைகதைநீபிறர்க்கோத
றவிர்திசுய்யமாகுய்யமென்றனன்பராசரன்சேய்.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! பாரசா முனி
வரது புத்திராகிய விபாசமுனிவர் முன்னர்க் காலத்து மன்மை
மிக்கபுகினைன் புராணங்களையும் எனக்கு உபதேசித்த காலத்தில்,

வினங்காநின்ற சடையை ஐடைய சிவபெருமானதும், அரும்பிய குறுமுறுவலையுடைய சிவசத்தியினதும் வடிவத்தைப் பெற்று அழகுற்று விளங்கும் இம்மலைகளின்மான்மியத்தைநீ பிறர்க்குச்சொல்லுதலை யொழிப்பாயாக, அது மிகவும் இரகசியம் இரகசியம் ஆகும் என்று கூறினர். (௨)

உய்த்துநீபிறர்க்குரைத்திடேலென்றதையெண்ணி
யுத்திரிக்குவடுகடொழச்சேனெறியணுகு
முத்திரல்குமென்றிடினவைமான்மியமுற்றும்
வைத்தகேள்வியர்பயனையாவரையறுத்திசைப்பார்.

இ-ள். தேவரீர் உபதேசித்து, இதனை பிறர்க்குச் சொல்லாதேயென்றதை நினைத்து, அதை மலைகளை வணங்க, வான்வழிச் செல்லும் பேரின்ப முதலி ஐக்கடு மென்று கூறினால், அம்மலைகளின் மான்மியமுழுவதும் தங்காதி னிறைத்த கேள்வியை புடையவரது பெருமையனையாவா வரையறுத்துக் கூற வல்லவர். (௩)

உரைத்தமாதலனவிரண்டோங்கலுஞ்சேணிற்
கருத்துறுதுகாண்பினும்வலஞ்சூழினுங்காதை
யருத்தமோதிடாதிசைப்பினுங்கேட்பினுமவையி
லிருப்பினுங்கதியடைவிகுமிஃதுண்மையுண்மை.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட பழநிப் பதியிலே விளங்குகின்ற சிவகிரி சத்திகிரி என்னும் இரு மலைகளையும் தூரத்தி லிருந்து கருத்தின்றிக் கண்டாலும் பிராக்ஷிணம் செய்தாலும், அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பொருள்விரிக்காது சொன்னாலும், அவற்றைக் கேட்டாலும், அம்மலைகளில் வசித்தாலும், முதலியற் சேர்க்கும், இது சத்தியம். சத்தியம். (௪)

உனக்குணர்த்தினமெனப்பெருங்குரவனன்றுரைப்ப
மனத்துணர்ந்துமீளவுஞ்செழுமலர்ப்பதம்வழுத்திக்

கனத்தபேரருட்கடவுளின் திருவுளக்கிடையை
யினைத்தெனச்சிறியேன்றெரிதற்கெளிதன்றே.

இ-ள். சூதமுனியே! உனக்கே யிதனைக் கூறினேம், என்று
பேராசிரியாகிய வியாசமுனிவர் கூற, யான் அதனை மனத்திற்
றெளிந்து, பின்னரும் அவரது செழுமைமாகிய தாமரை மலர்
போன்றதிருவடிக்களைத் துதித்து, மிக்கபெரிய திருவருளை யுடைய
தெய்வதனின் உட்கருத்தை இதன்மைத் தென்று சிறியவனாகிய
யான் அறிதற்கு எளிதன்று. (௫)

என்பதையுண்ணிக்கருத்தென்புகலென்னவிக்காதை
மன்பதைக்குளோர்கீடம்பாணுயந்திடவகுத்தா
யன்புருத்தரித்தோய்பிரீர்க்கறைந்திடேனென்றேன்
பின்புதண்ணருள்புரிந்தொன்றுபேசலுற்றனனால்.

இ-ள். என்ற விதனையினைத்துத் தேவரீரது கருத்தென்னை
சொல்லீராக வென்று வியாசமுனிவரை யான் கேட்ப, இந்தச்
சரித்திரத்தை, மக்கட் கூட்டத்துள் ஒரு புழுப்போன்றவனாயான
உய்யும்படி சொற்றனர், அன்பே வடிவமாகக் கொண்டவரே இக்
கதைபைப் பிறர்க்குச் சொல்லமாட்டேன் என்று உரைத்தேன்,
அதன் பின்னர்த் தண்ணிய அருள் கொண்டு ஒன்று சொல்லத்
தொடங்கினேன். (௬)

நோற்றுயர்ந்தநோன்மையர்க்கிது நுவலுகின்றனனாற்
சீற்றவைம்புலச்செந்நெறிச்செம்பொருளுணர்ந்த
வாற்றநுண்ணறிவுடையதும்பாலறைகுதலே
பேற்றமென்றுளத்தெழுதியவாறிசைக்கின்றேன்.

இ-ள். தவஞ்செய்து உயர்வுற்ற முனிவர்க்கு இது சொல்லுவே
னென்று கூறினேன், வியாசமுனிவர் அதற் கிசைத்தமையால், ஐம்
புலங்களையும் வெறுத்துச் செவ்வியஞான வழியின்கணின்று உண்

மைப்பொருளையறிந்த, மிக்க துட்பமான அறிவையுடையதும்:ரிடத்
துச சொல்வதே உயர்வாகுமென்று, மனத்தி னினைத்தவாறு கூறு
கின்றேன். (6)

வெய்யசூர்ப்பகைவிளிவுறக்கடவுளர்விசும்பி
லுய்யவெம்பிரானுதற்கண்ணிலுதித்தறுகூறாய்ச்
செய்யகாலனாறுங்கினர்புகுத்திடத்திருநீர்த்
தையலுய்த்திடச்சரவணப்பூநதடஞ்சாராநது.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மனாகிய பகைவன் அழியவும், தேவ
லோகத்தி லிருக்கின்ற விண்ணவர் உய்யவும், எமது கடவளாகிய
சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றுதோன்றி, ஆறு கூறாகி,
வரம்பெற்ற வாயுதேவனும் அக்கினிதேவனும் தாககிசசென்று கங்
கையில்விட, அழகிய கவையானவன் பொலிவாகிய சரவணவாவி
யில் விட ஆவகுச சேர்ந்தது.

சிவபெருமானாகி, விட்டுணுவையே முதல்வராக வைத்தித்
தக்கன் என்பான் செயத யாகத்திறகுச சென்று அவனுடன் கூடி
விலாப்புடைக்க அவிப்பாகமுண்ட மகாபாதகத்தினாலே விட்டுணு
முதலியதேவர்களும் முனிவர்களும் அசுராற்றுனப்பட்டேர்த்தது.
அஃதுணர்ந்த அசுரரு, அசுரோதிர நெனபானது புத்திரியாகிய
காசையென்னும் இயற்பெயரையுடைய மாயையென்பானைக் காசிப
முனியிடம் அனுப்ப, இருடியனா மயங்கி அவளுடன் சேர்ந்த சூர்
பன்மன், சிங்கமுடன், தாசன், அசமுகிமுதலிய எண்ணிலாடாப்
பலவடிவுற்றுப் பயந்தனர். அவர்கள் மாயை யென்பான் போதனை
யின் மயங்கிச, சிவபெருமானே நோக்கிப் பலகாலம் வீரமகம் புரிந்து
ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் துற்றெட்டுயகம் அசாண்டார்.
விட்டுணு பிரமன் இதிரன், தேவர்முதலாய யாவரும் சூரபன்ம
னேவிடிசிறுதொழில்களையெல்லாஞ் செய்துவருவாராயினார். இஃதி

ராணியின் மோகங்கொண்ட ரூபன்மன் வானுலகுசென்று அவட் கொடு வருகென்றான். அதுகேட்ட இரதிரானும் மனைவியும் வேற்றுருக்கொண்டு சண்பையிற் சார்ந்துபூசிக்க, தேவர்கள் துன்பத்திற் காற்றாது இரதிராணிடம் வந்து முறையிட்டார். இரதிரான் வருந்தித் தன்றுணையாட்டு அரிகா புத்திரானாரைக் காவல் வைத்துக் கயிலை செல்லா கின்றான்.

அதுகாலே யசமுகி யென்பான், தன்முகி யென்னுங் தோழியுடன் காடு சென்றான். அயிராணியைக் கண்டதிகயித்து அண்ண னார்க்கிம் மங்கையன்றோ ஈடாவுள்ளான் என்று காதலம்பற்றியீர்க்க இத்திராணி யோலமிட்டாள். வீரமாகாளர் ஓடிவந்து அசமுகி கை யைத்துணித்துப் பின்னஞ்செய்ய, ரூபன்மன் தேவரை யெல்லாம் பற்றுவித்துப் பலபலதண்டஞ் செய்வித்தும் அமிர்தமுண்டா நாக லின் அவருயிரகலாமைகண்டு சிறைசெய்வித்தான். அதனை மீட்டற் காகவே சிவபெருமானது ஆறுதிருமுகங்களி னின்றும் ஆறுபொறி களாகத் தோன்றியுலகத்துப் பரவ, அவற்றை வாயுதேவனும் அக் கினி தேவனும் வரபலத்தினாலே சுமந்து கங்கையுட் புருதத, அவ ளுந் தாங்கமுடியாது சாவணவாலியுட் புருத்தினன். ஆங்கு ஆறு திருப்பொறிகளும் ஆறு குழந்தை வடிவாகத் தோன்றின.

கந்தபுராணம் - திருவவதாரப் படலம்.

அருவமு முருவு மாகி யநாதி யாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப் பிரமயாப் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகிக் கருணைகூர் முகங்க ளாறுவ காங்கன்பன் னிரண்டுங் கொண்டே யொருதிரு முருகன் வந்தாவ குதித்தன னுலக முய்ய.

ரூர்ப்பகை-ரூராகிய பகை என விரிதலின் இருபெய ரொட் டப் பண்புதொகை கடவுளர்-மனத்துங் கடவுதவர் இது உபசார மென்க. ஆறுகண்களி னின்றும் ஆறுதிருப் பொறிகளாகத் தோன் றினவாகலின் “அறுகூறாய்” என்றார். “அறு வேறு வகையினஞ்ச வா மண்டி” எனத் திருமுருகாற்றுப் படையும் உரைத்தது. இங்

வனமே, “பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பரிபாடல் ஐந்தாவது செய்யுளுக கூறுமாறுணர்க. “துய்யகங்கை வெண்டிணைக்கையிற் றுங்கியத் தூநீர்” எனவும் பாடம். சாவணம்—சாம்=நாணற் புல், வனம்=நீர். நாணற்புற் செறிந்த கீரையுடையது. இத்தடாகம் இமயமலையின் அருகிலுள்ள தென்றறிக. (௮)

வான்றயங்குறுமீன்முலைப்பாலுண்டு வளர்ந்து
தேன்றளிர்க்கையாற்றிரிபுரைதிரட்டவோர்வடிவாய்
மூன்றிரண்டுமுந்நான்குமாமுகமொய்ப்பும்வயங்கத்
தோன்றினுன்கயிலையிறசிவன்சிவவதந்தவோர்தொல்லோன்

இ-ள். ஆகாயத்தில் விளகொலிந்த கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவாறும் முலைப்பாலுண்டு வளர்ந்து, இனிமையாகிய தளிர் போன்ற திருக்காக்களால் உமையம்மையார் திரட்டி யொன்றாக்க ஒருருவற்று, ஆறுதிருமுகங்களும் பன்னிரு திருப்புயல்களும்விளங் கத் தோன்றினார், யாவரொளில், கயிலை மலையின்கண் உள்ள ஐவ பெருமானும் உமாதேவியாரும் பெற்ற பழமையினாகிய அறுமுகக் கடவுள்.

சாவணவாலியில் அறுகுழ்க்கைகளாகஇறைவனிருத்தமிழ்த்திரு மால் முதலியதேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரைப்போற் றும்படி யனுப்பினர். அவர் ஒவ்வோர் குழ்க்கைகளை பெடுக்க, இறைவன் அருவார்போல் அழுது, பாலை யுண்பார்போ லுண்டு திருவிளையாடல் செய்திருந்தனன். இறைவியாகியசங்கரி சிவபெரு மானுடன் சென்று ஆறு குழவிகளையும் தன்காத்தாற்சேர்த்தனைக்க ஆறும் ஒருவடிவாயின அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்டமையாற் கந்தன் எனப் பெயர் பெற்றான். ஸ்கந்தம்=கலத்தல், சேர்த்தல்.

கந்தபுராணம் - சாவணப் படலம்.

எந்தை சத்திக ளாயிரொலா கொடுக்குறு மேல்வை
முத்து போல கொன் ருகிளே கூடிய முறைபோ

லத்த மில்ல தோர் மூவிரு வடிவு மொன் ருகிக்
கத்த னென்றுபேர் பெற்றனன் கவுரிதன் புதல்வன்.

கார்த்திகைப் பெண்களாற் போற்றப்பட்டமையாற் கார்த்திகேயன் எனவும், கங்கையால் விடப்பட்டமையாற் கங்கேயன் எனவும், சாவணவாயி லுதித்தமையாற் சாவனோற்பவன், சாவணபவன், எனவும் பெயர்பெற்றார்.

சிவ பெருமானிடஞ் சென்று போற்றிய திருமால் முதலினோர் நினைப்போல கின்வயின் ஓர் குமாளைத் தந்தருள்கவென்று வேண்டினார் எனவும், அங்கனையிறைவன் ஐந்து முத்ததோடு அதோமுக முஞ்சேர்த்து ஆறுதிருமுகுகொண்டு ஆறுதிருப்பொறிகளைவெளிப்படுத்தினார் எனவும், அதனால் இறைவியார் சினந்து நம்வயினுதிக் கரது தடுத்தமையால் எமமைப்போலவே தேவர்மாதரும்கருப்பெறா ராகவேனச சபித்தானெனவும் கந்தபுராணம், சங்கர சங்கிதை, சிவரகசியங் கூறுமாக. இஃதூலார் “சிவன் சிவை தந்தவோர் தொல்லோன்” என்ற தென்னையெனின், சிவபெருமான் சதாசிவ வடிவவகொள்ளுதற்குககாரணஞ்சத்தியாகலின் அவ்வாறுஉரைத்தா ரென்பாரும், இஃது உபசாரமா மென்பாறு முளா.

மதுரைபாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர், பத்துப் பாட்டின் உரைக்கண்.

“இறைவன் உமையை வதுவைசெய்து கொண்டகாளிலே இத்திரன் சென்று, நீ * தவிர வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொன்ன; அவனும் அதற்குடம்பட்டித் தப்பாளுகித் தவிர்ந்து, கருப்பத்தை இத்திரன்கையிற் கொடுப்ப, அதனை யிருடிகளுணர்ந்து அவன் பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்த லரிதாசையினலே, இறைவன் கூருகிய முத் தீக்கட்பெய்து, அதனைத் தம்மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருத்தியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிசூன் முதிர்ந்து, சாவணப் பொய்க்கையிற் பதுமப்பாவலிலே புகுந்தா

ராச, ஆறுகூறுகி வளர்கின்றகாலத்து, இந்திரன் குளிருடிசுருக்குக் கொடுத்த நிலையமறந்து, ஆண்டுவந்து வசகிரத்தானெறிய, அவ் வாறுவடிவு மொன்றாய், அவனுடனே பொருது, அவனைக் கொடுத்தப்பின் ஞாபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவ மாறாகிய வேறு பட்ட கூற்றாலே மணடிச சென்ற தென்று புராணக் கூறிற்று” என்று உரைத்தபடி இந்நூலாசிரியருங் கூறினானெனலுமாம்.

அந்தமில்பல்விளையாட்டயர்ந்தறுமுகக்கடவுள்
சிந்தைதேர்கயிலைக்கிரிஞாங்கரிற்சிவன்சீர்
தத்தசத்திபுத்தேளிராதமபலபெயர்தயங்கி
வந்தபன்முடிக்கந்தமால்வரையில்கவகினனூல்.

இ-ள். அளவில்லாத பல திருவிளையாடல்களைச் செய்து, சண்முகக்கடவுளானவர், மனத்தினாராயப்பட்ட கயிலைமலையின் பக்கத்திற் சிவனதும் சிறப்புடைய சத்திகள தேவர்களதும் பலபெயர்களைக்கொண்டு விளங்கும் பலசிகரங்களுடைய பெரிய கந்த மலையின் கண் வீற்றிருத் தருளினர். (௩௦)

இமைமறைந்தகணிமையவர்நினைவுளந்திரியா
தமைவில்வந்தனைபுரிந்தனைவருந்தொழுங்காலஞ்
சிமயமால்வரைச்சினகரமொருவிவெள்விடையோ
னுமைவிளங்குபூங்கயிலையின்சிகரியிலுயர்ந்தான்.

இ-ள். இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள், நினைத்தலையுடைய மனம்பேறுபடாது, அமைவோடு கூடிய வணக்கத்தை யாவருஞ் செய்யுங்காலத்தில், கொடு முடிசையுடைய பெரிய கந்த மலைக்கணுள்ள கோயிலினின்றும் நீவகி, வெள்ளிய இடபவாகனத்தைபுடைய சிவபெருமானும் உமா தேவியாரும் வீற்றிருக்கின்ற பேரவியாகிய கயிலைமலையினுச்சியில் உயர்வுடனிருத்தனர். (௩௧)

உறைந்துநாரதனூற்றுமொள்ளெரிப்பிறந்தடற்று
மறந்தருந்தகரிவர்துவானவர்க்கருள்சுரந்து
சிறந்ததாதைபொற்சினகரச்செழுமணிவாயி
லறந்தவாதபேராலயத்தரசவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். அவ்வனமிருந்து நாரதமுனிவர்செய்த ஒளிபொருந்திய அக்கினியினின்றுத்தோன்றி, உயிர்களைவருத்திய கொலைத்தொழி லைக்கொண்ட ஆட்டு வாகனத்தின்கணேறி, தேவர்க்குக் கிருபை புரிந்து சிறப்புடையதந்தையார் வீற்றிருக்கின்ற அழகியகோயிலின் முன்வாயிலில், தருமம்விட்டிரீங்காத பெரிய ஆலயத்தின்கண் வீற் றிருந்தனர். (௧௨)

ஒருபகற்பரம்பரமனையும்பரும்பிறரு
முருகுயிர்த்தசெந்தாமரைக்கிழவனுமுயன்று
மருவிமாமலர்த்தாடொழுவிடைகொண்டமலர்ந்து
பொருளிலோகைநெஞ்சுடையராய்வருகின்றபோழ்தில்.

இ-ள். ஒருநாள், சிவபெருமானைத்தேவர்களும்பிறரும்,வாசனை வீசுகின்ற சிவந்த தாமரைமல ராசனாகிய பிரமதேவரும், முயற்சி கொண்டு அடைந்து பெருமை யமைந்த மலர்போலும் திருவடிகளை வணங்குதற்காக நத்திதேவரிடமுத்தாவுபெற்றுமுகமலர்ச்சியுடைய ராய் ஒப்பில்லாத மனவுவகையுற்று வருகின்ற காலத்தில். (௧௩)

வானவர்க்கொருமுதல்வனுமன்னுயிர்த்தொகைக
ளானவைக்கொருதந்தையுமாரணமனைத்தும்
யானெனுப்பெருஞ்செருக்குமுற்றிதயத்துவைத்த
நான்முகன்றனையறுமுகனகைபுயிந்தழைத்தான்.

இ-ள். தேவர்களுக்கு ஒருதலைவரும், நிலைபெற்ற உயிர்க்கூட் டங்களுக்கு ஒருபிதாவும், வேதங்கள்முழுவதிலும் சொல்லப்பட்ட பரம்பொருள்வானே பெண்ணும் அகம்சாமுழுதையுத்தன்மனத்தில்

வைத்தவருமாகிய பிரமதேவரைக் கந்தக்கடவுள் முறவல் பூத்த அழைத்தனர். (௧௪)

கூம்புகைக்கமலங்களைக்குளத்திடைகாட்டி.
மேம்படத்திருமுன்புகும்வேதவேதியனைக்
காம்படுஞ்சிறுதோளிசேய்கடைக்கணாவிருத்தித்
தேம்பொதிந்தசெம்பவளவாய்திறந்தொன்றுகேட்டான்.

இ-ள். குவிந்த கைகளாகிய தாமரை மலர்களை நெற்றியிலே காண்பித்து, மேம்பாட்டுடன் தமது திரு முன்னர்தோன்றிய பிரமனை, மூங்கிலையும் வென்ற சிறியதோள்களையுடைய உமாபுத்திரர் கடைக்கண்ணு லிருக்கச் செய்து, தேன்பொதிந்த சிவந்த பவளம் போன்ற வாயைத்திறந்து ஒன்று கேட்பாராயினர். (௧௫)

நீயிழைப்பதியாதெனநிருமலனருளான்
மாயிரும்புனிழுநூவதும்வகுக்குவதென்ற
னாயெய்வவுழித்தடலினின்றாற்றுவையென்றாற்
சேயுரைப்பவேதாமரைச்செநநெறித்தென்றான்.

இ-ள். பிரமனே நீசெய்யுநொழில்யாதென்று பகவன்கேட்க, மலரகிதராகிய சிவபெருமானது திருவருளினாலே கரிய பெரியபூமி முழுவதையும் படைப்பதாகும் என்று கூறினான், அவ்வாறாய் நீவ் விடத்திலிருந்து எதப்பலத்தினாற் படைப்புத நொழிசை செய்வாயென்று குமார்க்கடவுள்கேட்ப, பிரமன் வேதத்தின் செவ்வியவழி யினாலாகுமென்று கூறினன். (௧௬)

நல்லதாய்மறைவல்லையெனவிற்பெனவகத்தி
னெல்லெனத்தெரிந்தோமெனமுதலெடுத்துரைப்ப
நில்லிதன்பொருணிகழ்த்திமற்றநரிகழ்த்தென்றான்
புல்லெனக்கவலித்தயன்றுளங்குவாய்புலரந்தான்.

இ-ள். நல்லது, ஆராயும் வேதத்தில் வல்வனாயின் அதனைச் சொல்லக் என்று சண்முகப்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள, பிரமன் மன்மனத்தின்கண் விராவாகத் தெரிந்து கொண்டு “ஓம்” என்று முதல்வாக்கியத்தை பெடுத்துச் சொல்ல, பிரமனே நிற்கக்கடவாய், இதைப் பிரணவத்தின் பொருளை முதற்கூறி, அப்பால் மற்றவற்றைச் சொல்வாயாக என்றனர், திடீரென்று கவலைகொண்டுபிரமன் நடுக்கமுற்று வாயுலரப் பெற்றான். (௧௭)

மூலநானெனுமான்மகன்மொழியுமாறெளிதோ
மூலகாரணனுதல்விழிமூவிருசுடராய்
மூலமாய்வருமூவிருமுகன்னிறியந்த
மூலமாமனுப்பொருளையார்முழுதொருங்குணர்ந்தார்.

இ-ள். பரம்பொருள் நானேயென்று அகங்கரித்த திருமாவின் புத்திரன் சொல்வது எளிதோ? மூலகாரணாகியசிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் ஆறு திருப்பொறிகளாகி, அநாதி மூலப் பொருளாய்வதை அறுமுகக்கடவுளல்லாது அந்தப்பிரணவத்தினுண்மைப் பொருளை முழுதாக அறிந்தவர் வேறு யாவருளர். (௧௮)

பெற்றிவெண்குடிலைப்பொருளென்னெனப்பிறிதொன்று
சொற்றிலாதிருந்திலன்பொருட்சோர்வுகொண்டிசைத்துக்
கற்றிலேனெனக்கற்றுணராமையிற்கற்றோர்க்
குற்றதோதிடாதிப்பொருளுரைத்தவனொத்தான்.

இ-ள். பாவெளியாகிய பிரணவப்பொருள் யாதென்றுகேட்க, வேறொன்றுஞ் சொல்லா திருந்தா னல்லன், பொருளைத் தவறாகச் சொல்லி, யானறிந்தே னல்லேனென்று, படித்து உணராமையினால் படித்தோர்க்கு உண்மையான பொருளைச் சொல்லாமல், இல்லாத பொருளைச்சொன்ன மூடனைப் போன்றான். (௧௯)

பிரணவங்கடைப்பிடித்திலையுணர்ந்திலையந்தக்
கரணசித்திகைகவரத்தவமுயன்றிலைகடல்குழ்
தரணியாதியதந்ததெவ்வாறுசாற்றிடினோர்
திரணநீசிவன்றொண்டருக்கென்றுசெவ்வேற்சேய்.

இ-ள். பிரணவப் பொருளை யுறுதியாகக் கொண்டாயல்லை,
அறிந்தாயல்லை, மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக்
கரணங்கணங்குஞ் சித்தி வரும்படியாகத் தவஞ் செய்தாயல்லை,
சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமி முதலாயவற்றைச் சிருட்டித்த
தெப்படி, சொல்லுயிடத்துச் சிவனடியாருக்கு நீ ஒரு துரும்பு
போல்வாய் என்று சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுள்
கூறிச் சினந்து. (௨௦)

பொன்னினுன்முடிசூருதிகொப்பளிக்கவேபுடைத்துத்
தன்னிருஞ்சிலம்படியினால்வீழ்வுறத்தள்ளிக்
கன்னிவந்ததோட்கணங்களை நோக்கலிற்கடித்திற்
றுன்னியன்னவரயன்றனைச்சூழ்ந்துகைப்பற்றி.

இ-ள். பிரமனது நான்கு தலைகளும் இரத்தங் கொப்பளிக்கும்
படிசூட்டித் தமது பெரிய சிலம்புகள்தரித்த பாதத்தினால் விழும்
படி தன்னி, கல்லினு முயர்ந்த தோள்களை யுடைய கணங்களைப்
பார்த்ததனால், விரைவாக அவர்போய் பிரமனைச் சுற்றிக் கையாற்
பிடித்து. (௨௧)

செல்லிவரந்தகந்தாசலச்சிவகிருங்கத்தில்
வல்லியிற்பிணித்திட்டபினந்தமால்வரைசென்
றெல்லிருஞ்சுடர்வேலினேனினினுவீற்றிருந்து
பல்லுயிர்த்தொகைநல்கணன்பங்கயன்வெள்க.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற கந்த மலையின்க ணுன்ன சிவ
சிருங்கத்திலே, விலங்கிற் பூட்டிய பின்னர், அந்தப் பெரிய மலை
சென்று, ஒளிகொண்ட பெரிய வேலாயுதத்தை யுடைய சூராய்

கடவுள் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, பிரமனும் வெட்க முறம்படி பல உயிர்க் கூட்டங்களை பெல்லாம் படைத்தனர். (௨௨)

காலமுஞ்சிலகழிதரக்கார்முகில்வண்ணன்
மேலைவானவர்குழீஇயினர்வெள்ளியஞ்சிலம்பிற்
சூலபாணியைத்தொழுதயன்றுயருமுந்ததுவு
ஞாலநாரிசேப்பயந்ததுநடந்ததுநவின்னார்.

இ-ள். சிலகாலஞ் செல்ல, கரிய மேகம்போன்ற திருமால் முதலிய தேவர்கள் கூடி, திருக் கயிலை மலையிற் சென்று சிவபெருமானைவணங்கி, பிரமன் துன்பத்தை யதூபிக்கின்றதையும் பூமி முதலாயவற்றை உமாபுத்திரர் சிருட்டிக்கின்றதையும் இன்னும் நடத்த காரியங்களுயுந் கூறினர். (௨௩)

ஆதிநந்தியைநோக்கியந்தணன்சிறைவிடப்போ
போதிவாவெனச்சென்றுரைத்தனன்வெருண்டுமைசேய்
போதினோனுடனிருத்தியோபோதியோகயிலைக்
கேதியம்பெனவெருக்கொடுமீண்டிறைக்கிசைத்தான்.

இ-ள். அவற்றைக் கேட்ட சிவபெருமான் முதன்மையான திருநந்தி தேவரைப் பார்த்து, பிரமனது சிறையை விடும்படி சொல்லி வருவாயாக வென்று திருவாய் மலர்த்தருளினர், அதனை நீதி தேவர் போய்க்கூறினர், சாவணபவ மூர்த்தி கோபித்து, பிரமனுடன்கூடச் சிறையிருக்கின்றாயோ, அல்லதுகயிலைமலைக்குப் போகின்றாயோ? உன்னெண்ணம் யாது சொல்வாயாக வென்று கேட்ப, பயமுற்று அங்குமின்று மீண்டு கயிலைக்குவந்து சிவபெருமானுக்குத் தெரிவித்தனர். (௨௪)

நன்றெனச்சிறுமுறுவலித்திகல்விடைநடாத்திச்
சிசன்றிழிந்துகந்தாசலச்சினகரம்புகச்சே

யன்றிறைஞ்சினின்றியிணையிருத்தியர்ச்சனைகூர்ந்
தின்மெழந்தருளற்கெவனிமித்தமென்றிசைத்தான்.

இ-ள். நல்ல தென்று சிறுமுறுவல் கொண்டு வலிய இடபத்
தைச்செலுத்திச், சென்று இறங்கி, கந்தமலையின்கணுள்ள கோயி
லின்கண்செல்ல, குமாரக்கடவுள் அப்போது வணங்கி நின்று சிங்
காசனத்தி லிருக்கச் செய்து, ஹருசசனை செய்து, இப்போது
இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்குக் காரணம் யாதென்று கூறினர்.

அயன்றனைச்சிறைவிடுகெனவையநீயிவனை
வியந்துகொண்டதெனகந்தையென்குழலமென்பொருட்டு
மயங்குகின்ற மூமற்றொன்றினைவழங்கினோன்றாலம்
பயந்ததெந்தவாறுவனகம்பறிப்பதேயறனும்.

இ-ள். குமாரனே! பிரமனைச் சிறை விடுவாயாக வென்றுகூறு,
ஐயனே! நீ இப்பிரமனை வியந்து கொள்வ தென்னை? அவனது
அகங்கார மென்ன? பிரணவத்தினது உண்மைப் பொருட்டு மயக்
கங்கொண்டு நின்று வேரோர் பொருளைச் சொன்ன தெப்படி
யாகும்? அவனது அகங்காரத்தைப் பிடுகருவதே தருமமாகும். (1)

சிறைவிடேனெனத்திருகுவெஞ்சினங்கொளீஇநிகழ்த்த
நறைவிடாமலர்க்கொன்றையோனவிற்றநம்மாற்ற
மூறைவிடாதொழுகென்றனன்முருகவேளுணர்ந்து
மறைவிடாமலரயன்சிறைமாற்றிமுன்னுய்த்தான்.

இ-ள் சிறையை விடமாட்டே னென்று மாறுபட்ட கொடிய
கோபங் கொண்டுசொல்ல, தேனொழியாத கொன்றைமாலையைத்
தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார், கம்முடைய சொல்லின் முறை
தவறாது நடக்கக் கடவாய் என்றுகூறினர், முருகக் கடவுளறிந்து,

வேதவொழுக்கம் நீங்காத தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிசுமனது
சிறையை விடுத்து முன்னர்க் கொண்டு வருவித்தார். (உ௭)

வந்துதாழ்ந்தெமையாளுடைவள்ளலேதண்டங்
கந்தவேளெனைப்புரிந்திடறகந்தையுங்களைந்தா
னுய்ந்தனன்னெனாச்சதுமுகனுரைத்தலுமொருவன்
முந்தைநின்றொழிலாற்றெனமொழிந்தருள்புரிந்தான்.

இ-ள். பிரமனானவன் வந்து வணங்கி, எம்மை யடிமையாக
வுடைய வள்ளலே! கந்தக் கடவுளானவர் தண்டனையை எனக்குச்
செய்து, முற்றள்ளிய அகங்காரத்தையும் நீக்கினர், பிழைத்தன
னென்று பிரமன் கூறுதலும், ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமான்
நின்னுடைய தொழிலைச் செய்கவேன்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அருஞ்நின்றபெரொளிதிரண்டருளுருவாய்
முருகன்வான்முகநோக்கினன்முறுவலித்திறைவ
னிருகையாலெடுத்தணைத்துமார்பிறுகிடப்புல்லி
யொருகவான்மிசையிருத்தினனுச்சிமோந்துயிர்த்தான்.

இ-ள். பெருஞ் சோதிவடிவானது திரண்டு ஒரு அருள் வடி
வுற்ற முருகக்கடவுளது ஒளி பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து,
சிவபெருமானாவார் நன்மையான திருமுறுவல் பூத்து இரு திருக்
காங்களாலுமெடுத்துச் சேர்த்து மார்பு இறுகும்படி தழுவி, ஒப்
பற்ற தமது தொடையின்மீது இருத்தி உச்சிமோந்தார். (உ௮)

ஐயநீகுடிலைப்பொருள்வினாவியந்தணனைப்
பொய்யெனச்சிறைமடுத்தனையுனக்கதுவருமேற்
செய்யவாய்திறந்தறையெனச்சபையிடைச்செய்ப்பக்
சூய்யமோவெளிப்படைகொலோகமெனத்தொழுதான்.

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

௩௮௧

இ-ன். ஐயனே நீ பிரணவப் பொருளைப் பிரமனிடக் கேட்டு அவன் சொன்னபொருள் பொய்யென்று சிறைச்சாலையில் வைத்தாய், உனக்கு அப்பொருள் வருமாயின் சிவந்த வாயைத்திறந்து கூறுதிபென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள், குமாரக் கடவுள், தந்தையே! அது இரகசியமோ வெளிப்படையோ சொல்வீராக வென்று வணங்கினார். (௩௦)

எனத்திருச்செவிதாழ்த்தினன்றாதேயிசைத்தா னுனக்குதித்தவாறுரையெனவுலகெலாமின்ற வனைக்குணர்த்ததுஞான்மடியனுமுணர்ந்தனனென்றான் மனத்துணர்ந்தனன்மறுத்தெதிர்மொழிந்திலன்வள்ளல்.

இ-ன். என் நிவ்வாறுகூறச் சிவபெருமான், அழகிய தமது திருச்செவியைத்தாழ்த்தினின்றார், குமாரக் கடவுளும் அப்பொருளை யுரைத்தார், குமாரனே உனக்கு இது வந்தவழியைத் தெரிப்பாயாக வென்று சிவபெருமான் கூற, உலகமெல்லாவற்றையும் பெற்ற தாயாராகிய பிராட்டியார்க்கு உபதேசித்த காலத்தில் அடியேனு முணர்ந்தேனென்று கூறினர், அருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் அதனை மனதது அறிந்து மறுதது எதிர் மொழியொன்றுவ கூறா யாயினர். (௩௧)

எவர்க்குமோர்முதலெவனவனீயெனவியம்பித் துவர்ச்சடாடவித்தொன்மையோன்சுரரயன்றுளவோன் மவத்தர்க்குழ்தரக்கயிலையந்தடங்கிரிசார்ந்தான கவர்த்தபன்முடிச்சிலம்புசேய்காணிகொண்டிருந்தான்.

இ-ன். பவனம்போன்ற சடைக்காட்டினை யுடைய பழம்பொரு ளாகிய சிவபெருமான், எவர்களுக்கும் ஒப்பற்ற முதற்பொருள் எந்தப்பொருளுளோ அந்தப் பொருள் நீயாகுமென்று கூறி, தேவர் களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் முனிவர்களும் தம்மைச் சூழ்த்தவா, பெருமைபொருத்திய திருக்காலாயமையை வடைத்தார். இனை

௩௮௨ பழநித் தலபுராணம்.

கொண்ட பல சிகரங்களை யுடைய சந்தமலையைக் குமார்க்கடவுள்
காணியாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தனர். (௨௨)

கும்பமாமுனிவிழைந்தமாமனுக்களுந் சூழிலைச்
செம்பொருட்டுணிபுந்திசைமுகன்சிறையிருந்த
பைம்பொனீள் சிவசிருங்கத்தின்பான்மையும்பாங்க
ரம்பைபீர்பெறுசிருங்கத்தினுற்றலுமருளி.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் விரும்பிய மகா மந்திரங்களுமே
பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருட் குணியையும் பிரமதேவன்
சிறையிலிருந்த பசிய பொன்மயமான நீண்ட சிவமலையின் பெரு
மையையும் பக்கத்தில் உள்ள அம்மையாரின் திருநாமத்தைக்
கொண்ட சத்திகிரியின் வலிமையையும் உபதேசித்து. (௩௩)

இமயமால்வரைச்சிகரியிலிருந்தவமிழைக்கு
மமுதவல்லிசுந்தரிக்கருள்வழங்கிமிண்டடைந்து
சிமயவெள்ளியஞ்சிலம்பிடைச்சிவன்சிவவநாப்பண்
குமரவேளமுதாசனர்குழாந்தொழுவைகி.

இ-ள். வெள்ளிய இமயமலையி னுச்சியில் அரிய தவத்தைச்
செய்த அமுதவல்லி சுந்தாவல்லி என்னும் இருவருக்கும் கிருபை
புரிந்து மீண்டுவந்து சிகரங்களுடைய கையாயமலையினிடத்திற்
சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் நடுவே தேவகூட்டங்கள்
வணங்கும்படி குமார்க்கடவுள் வீற்றிருந்து. (௩௪)

தந்தையின்றவள்பணித்திடத்தாரகற்காய்ந்து
புந்திமாலுறமயக்குறும்புள்வரைபொடித்துச்
செந்தில்வைகிரீர்க்கடலொரீஇமகேந்திரஞ்செறுத்து
வெந்திறற்றைத்தியர்தமைவேரொடுங்குநாந்து.

இ-ள். பிதாவாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் சூஞ்ஞா
யிக்கத் தாரகாசுரனைக்கொன்று, மணம் மயங்கும்படியாக மாண

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம். ௩௮௩

யினைச்செய்கின்ற கிரவுஞ்சமலையைப் பொடிபடுத்தி திருச்செந்தா
ரின் கண் எழுந்தருளி நீர்பொருத்திய சமுத்திரத்தைக் கடந்து
மகேந்திரபுரியையடுத்து, மிக்கபலத்தையுடைய அசுரர்களை வேரோ
டும் அழித்து. (௨௫)

மடங்கன் மாமுகத்தவண்ணைவாட்டிவண்டிரைநீர்க்
கிடங்குவீழருட்குரிருண்மாவருக்கீண்டு
குடங்கையிற்பொறிவாரணக்கொடியென்றுதாங்கி
யிடங்கொளுஞ்சிறைக்கார்மயிலுர்தியென்றேறி.

இ-ள். சிவசுமுகர்களை வதைத்து வனப்பம் பொருத்திய
திரைகளை யுடைய சமுத்திரத்தில் விழுந்த வரபலத்தை யுடைய
சூரபன்மனாகிய இருளைச் செய்த மரமீர் வடிவத்தைக் கிழித்து உள்
ளங்கையினிடத்திலே புள்ளிகளை யுடைய கோழிக் கொடியைத்
தரித்துப் பார்த்த சிறகுகளை யுடைய கரிய மயிலை வாகனமாகவேறிச்
செலுத்தி. (௨௬)

தேவர்வெஞ்சிறைதீர்த்தொரீ இத்தென்பரங்குன்றின்
மேவுதெய்வவாரணந்தனைமிளிர்மணம்புரிந்து
யாவரும்புகழ்வலாரியைவிண்குடியேற்றிப்
பாவைபங்கர்பாற்கயிலையிற்பணம்போலிருந்தான்.

இ-ள். தேவர்களுடைய கொடிய சிறையைநீக்கி, திருப்பரங்
குன்றினிடத்திற் பொருத்திய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திரு
மணஞ்செய்து எவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற இத்திரைநீச் சுவர்க்க
லோகத்திற் குடியாக வைத்துச் சிவபெருமானிடத்திலே கைலாய
மலையின்கண் பழமைபோல வீற்றிருந்தார். (௨௭)

நிகழ்பலகாலந்தன்னிலொருபகனிலவுவேணிப்
பகவணையிறைஞ்சுவெள்ளிச்சிலம்புறைபவர்கடம்மிற்
புகல்குறுமுனியையங்கிராமுனிபுரிதருக்கத்
திரிபுலனவிசுழ்துஞ்சாலக்குறியைப்பென்றுஞ்சொன்னான்.

இ-ள். இவ்வாறு காலங்கள் செல்ல ஒருநாள், சக்திரன்பொருள் திய சடாமுடிபை யுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்படி கைலாய மலையின்கண் இருக்கின்றவர்களுக்குள் அங்கிராமுனிவர் சொல்லப் பட்ட அகத்திய முனிவரோடு செய்தவாதத்தில் அவரைப் பலவாறிகழ்த்தும் நீ மிகவும் குள்ளனென்றுஞ் சொன்னார். (௩௮)

அறிவின்மாகுறியையென்றுவங்கிராமுனியைச்சீறி யுறுவர்தந்தொழிலினீத்தேதாருழிவைகியொருவற்சட்டிக் குறுமுனிநோக்கும்போழ்திற்குமகன்மாவிடையிற்றேன்றி பெறுவதியாதுநீமுன்னோதெனவுண்டேயென்றான். [ப]

இ-ள். அதுசேட்ட அகத்திய முனிவர், அறிவிலே நீ மிகவும் குறியவன் என்று அவகிராமுனிவரைக் கோபித்து முனிவர்களுடைய தொழில்களை செயயாது விட்டு நீக்கி, ஒரிடத்திலிருந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்செய்யும் போதில், மணக்கோலதையுடையாகிய அவர் வெள்ளிய இடபத்தின் மீதேறி நீ பெறவேண்டியதியாது அதனை முன்னாச சொல்லக் கடவாய் என்று திருவாய் மலர்த்தருள, பெறுவது உண்டென்று அகத்தியர் கூறுவார். (௩௯)

எம்பெருமானேநீயுமெம்பெருமாட்டிதானு மும்பராலிறைஞ்சிரண்டுகேரியெனவொருங்குநின்ற னம்பயாண்டிளவோநாயேன்வழுத்திடநவிறுக்கென்றான் கும்பமாமுனிவோன்கூப்பக்குளிர்மதிமலைந்தோன்கூறும்.

இ-ள். எமது அடிகளே தேவரீரும் எமது தாயாராகிய உமா பிராட்டியாரும் தேவர்களால் வணங்கப் படுகின்ற இரண்டு மலையாக ஒன்று சேர்த்து கிற்றல், நம்பரே எவ்விடத்துள்ளதோ அதனைத் திருவாய் மலர்த்தருள வேண்டும். புழுத்த நாயினுங் கடையேனாகிய யான் பூசித்தற்கு அனுமதி செய்யவும் வேண்டும் என்று

கும்பத்திற் பிறந்த அகத்தியமுனிவர் கைகூப்பிக்கேட்கக் குன்றிந்த சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார். (ச0)

எரிவிழித்தோற்றுஞ்சேய்விற்றிருப்பதோர்கந்தவெற்பிற்
நெரிகொடுமுடிகடம்மிற்சிவஞ்சத்தியெனும்பேர்பெற்ற
வரியநன்முடியிரண்டாயமர்குவமுமையும்யாமும்
புரிதிவந்தனையெஞ்ஞான்றும்புரிவர்வான்முதலோர்பூசை.

இ-ள் முனிவனே நமது அக்கினிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய குமாரன் வீற்றிருப்பதாகிய கந்தமலையினிடத்தில் காணப்படுகின்ற கொடுமுடிகளுள் சிவம், சத்தி என்னும் பெயரைப் பெற்ற அருமையான கல்ல சிகரங்கள் இரண்டாக யாமும் உமையும் இருப்போம். அவ்விரண்டனையும் தேவர்முதலாயினோர் வழிபாடும் வணக்கமும் எந்தக்காலத்துஞ் செயவார்கள். (சக)

குடிமுன்புன்குஞ்செவ்வேள் கூறினான்யாமின்றோது
முடிகளின்பெருமைசொற்றகுமெனவருள்வழங்கிமுன்னேன்
வடுவிழிமயிலினோடுமென்றதனன்போற்றியந்தப்
படிமுடியிரண்டுங்கண்டான்பாய்திரைப பரவையுண்டான்.

இ-ள். நமதுகுமாரன் முன்னர்க் காலத்தில் உனக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தான் யாம இப்போது சொல்லப்பட்ட சிவகிரி, சத்திகிரி என்னும் இருமலைகளின் பெருமைகளையும் கூறினேமென்று, மாவடுவையொத்த கண்களையுடைய உமாபிராட்டியா ரோடும் முன்னோராகிய சிவபெருமான் மறைந்தருளினார். தாவுகின்ற துறைகளையுடைய சமுத்திரத்தையுண்டவராகிய அகத்திய முனிவர் அவ்விருவரையும் துதித்துச் சிவபெருமான் கூறியபடி அந்தக் கொடுமுடிகள் இரண்டையும் பார்த்தார். (சஉ)

போற்றினன்றழந்தெழுந்துகூழ்ந்தனன்பூர்தண்மாரி
ஞாற்றினன்குடந்தம்பட்டுத்துதித்தனன்றகுமெழுத்துச்

சாற்றினனருவிபாரிற்றழுவதுகடுபக்கண்ணீ
ருற்றினன்சிவமுஞ்சத்தியுருவமுருவங்கண்டான்.

இ-ன். அகத்தியமுனிவர் (அக்கொடுமுடிகள் இரண்டனையும்) கண்டதுதித்தார் விழுந்துவணங்கி எழுந்து வலம்வந்தார். குளிர்ந்த புட்பமாலையைப் பொழிந்தனர். கைகடப்பித்துதித்தனர். தக்கபஞ் சாக்காததை உச்சரித்தார். மலையருவியானது பூமியின்கண் விழு வதுபோல, கண்ணினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பததைச சொரிந்தார். சிவரூபத்தையும் சத்தி வடிவையுங் கண்டார்.

“போற்றினன்” முதலாயவற்றை எச்சமாக்கிப் பொருள்கோட லுமாம். குடந்தம் என்பது வழிபடுதல் வணக்கம் பண்ணுதல் என் னும் பொருட்டு. குட என்பது தட வென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிசசொல்லாதவின் அதனடியாகப்பிறத்தபெயரு மாம் என்று ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர் உரைகறிஞர். அதனை:—

சதுக்கமுஞ் சூதியும் புதுப்பூவ் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கருதுடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவா
கெய்யோ டையலி யப்பியை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழு மலர் சிதறி.

என்னும் பத்துப்பாட்டுச் செய்யுளிற் காண்க.

இங்ஙனமன்றி, குடந்தமாவது—“நால் விரன் முடக்கிப் பெரு விர னிறத்தி - கெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாறும்” என்றலு மொன்று. கூர்மபுராணத்தார் இம்மொழியைப்பன்முறையெடுத்து ஆங்காங் குரைத்துளார்.

வடமொழி அமர நிகண்டுள் அத்தூலார் “குடம்” என்னும் மொழியை அம்மொழியாகக் கொண்டு உரைத்தவின்; வடவியற் சொல்லுமாம். ஆயினும் அஃதாண்டுத் தமிழ் மொழிக்கட் போலப்

பெருவாலினதாக வழங்கப்படாது அருகி வழங்குவாறுகாண்டொக
லானும், கடம், படம், கடாகாயம் என்றித் தொடக்கத்தனவாவழங்
குவதன்றிக் குடம், படம் குடாகாயம் என வழங்கலின்மையானும்
அதனை வடசொல்லென வைத்து முடிபுகூறாது, தமிழ்ச சொல்
லெனக்கொண்டு அவ்வாறு உரைப்பார் ஆசிரியர் பலரு மென்க.
குடம் பொது வெழுத்தானாய சொல்லாகலின், இருமொழிக் கண்
னும் அங்ஙனம் வெவ்வேறுபொருள் குறிக்கு மொழியாகு மென
வைத்துக்கொள்க. உலகம், காலம் என்னுஞ் சொற்கள் போல.

குடம் என்னு மொழியை, ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள், தாம்
அருளிச்செய்த கீராவீடமா பாடியத்தீலே,

அரவதன் ரோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பாகாயம் போயவருமப் பண்பும்—பாலிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளம் போமா றது.

என்னுஞ் சிவஞான போத வெண்பா வுரைக்கண், இங்ஙனங்
கிளந்ததன்றி, “குடாகாயம்” வட நான் முடி பெனக் கோடலு
மொன்று. எனவும் உரைத்தமை தெற்றெனக் காண்க. (௪௩)

முடிதொறுங்கவினுந்தெய்வத்தாமரைமுகமுமுரல்
விடுசிறுநிலவுங்கண்ணுங்கருணையங்கடலுமென்சீ
ரடிமலர்ச்சதங்கையுந்தாரகலமுநூலுந்தோளும்
வடிசுடர்வேலுங்கொண்டோர்மதிலினின்றுலவக்கண்டான்.

இ-ள். முடிகளினிடந்தோறும் அழகைச்செய்கின்ற தெய்வத்
தன்மையையுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருமுகங்களும், பற்கள்
காலுகின்ற இளநிலவும், விழிகளும், அவற்றினின்றும்பொழிகின்ற
அருள்வெள்ளமும் எண்ணத்தகுந்த சிறப்பினையுடைய பாதங்களா
கிய தாமரைமலர்களிற் றரித்துள்ள சதங்கைகளும், மாலை தரித்து

நா.அ.அ பழனித் தலபுராணம்.

மார்பும், உபவீதமும் புயங்கனும் கூர்மை பொருத்திய கதிர்வேலுங்
கொண்டு ஒருபிள்ளையுலாவுவதைப் பார்த்தார். (சசு)

சித்தருமியக்கரும்பூதேசருந்தேவரும்பாழ்
வித்தியாதரருமவேதபோதருமவேள்வியோரு
முத்தரும்யோகர்தாமுமுனிவரும்பிறருங்கூடித்
தத்தமினெருங்கியாற்றுநதவங்களுமருங்கிற்கண்டான்.

இ-ள். நவசித்தர்களும் இயக்கரும் பூதத்தலைவர்களும், தேவர்
களும், வீணையில்வல்ல வித்தியாதரர்களும், வேதத்தை யெடுத்துப்
போதிப்பவரும், யாகத்தைச்செய்யவோரும், சீவன்முத்தர்களும், சிவ
போதிகளும் இருடிகளும்பிறருஞ்சோந்து தவகடங்களுள் ஒருங்கி
யிருந்துசெய்யுநதவங்களுமபக்கத்திற்கண்டார் அகத்தியமுனிவர்.

காண்டொறுங்காண்டொறும்வேறதீசயன்களிப்பிற்கண்டான்
பூண்டபேரன்புபொங்கிப்புறம்பொசுந்தொழுக்கப்பூசை
வேண்டியவேணவாவோடிழைத்தலும்விடையின்மேலோன்
சேண்டுகழிமயவல்லிசேயெதிர்ந்திழக்கண்டான்.

இ-ள். காணுநதோறும் காணுநதோறும் வேறு வேறு வுள்ள
அதீசயங்களைக் களிப்போடுமபார்த்தனர், கொண்டபெரிய அன்பா
னது சுரந்து புறத்திற்றதும்பி யொழுக, பூசையைமிக்க அன்புடன்
செய்தலும், சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மீது உமாதேவியா
ரும் கந்தசுவாமியினெதிரே தோன்றக் கண்டனர். (சசு)

ஆடினன்மலர்க்கைகொட்டியருமறைச்சாமகானம்
பாடினன்பழிச்சியோர்பாற்பான்மொழிப்படிவைதோன்ற
நீடினனீலநாப்பணிலவநேரந்தெனவெள்ளேற்றி
•னேடிலகிதழியோயானிழைத்ததொன்றுண்டேயென்றான்.

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம். நடனம்

இ-ள். கூத்தாடிலார், பூப்போலும் கையைபடித்து அரிப வே
தங்களிலுள்ள சாமகீதத்தைப்பாடினார், அவ்வாறுசெய்து துதித்து,
ஒருபக்கத்திற் பால்போலும் இனிய சொற்களையுடைய உமாதேவி
யார்விளங்க, வேளாகிய சூரியன்மேலே தோன்ற வெள்ளிய இடப
வாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளிவருதற்கு, இதழ்ளையுடைய கொன்
றைப் பூமாலையையுடைய கடவுளே யான்செய்த தவமு முண்டோ
வென்றார். (சௌ)

உருகியின்னனரின்றேத்துமுனிவனையொருவனோக்கி
யரியவபுரியும்பூசைக்கமலர்ந்தனன்வரங்க
டருகுதுமறைதியென்னத்தருகவிக்குவடிநண்டும்
பொருவிநென் றிசையினுய்த்துப்பூசனைபுரிகவென்றான்.

இ-ள். மனமுருகி இவ்வாறாய புகழைச் சொல்லித் துதித்து
நிற்கும் அகத்தியமுனிவரை, ஒப்பற்ற சிவபெருமான்பார்த்தது, அரு
மையானவனே நீசெய்தபூசைகரு மனமகிழ்ச்சி கொண்டேம், வீரங்
கள் கொடுப்பேம் சொல்லக்கடவாயென்றுகூற, ஐயனே! இச்சிக
ரங்கள் இரண்டும், ஒப்பில்லாத தென்றிசையிற் சோத்துப் பூசை
செய்யும் வரத்தைத்தருள்வ வென்று கூறினார். (சஅ)

தந்தனங்கோடியென்னுமறைந்தனன்றலைவனெங்கள்
கந்தவேளுணர்த்துமுண்மையுணர்ந்ததாபதன்விண்காறு
முந்துறவளரநீட்டுங்கரங்களின்முடியிரண்டும்
வந்தனவென்றாலாற்றந்தவங்களில்வலியதுண்டோ.

இ-ள். முனிவனே அவ்வாறே வரத்தைக் கொடுத்தேம் என்று
தலைவராகியசிவபெருமான்மறைந்தனர், எமதுகடவுளாகிய குமாரக்
கடவுள்போதித்த உண்மைப்பொருளை நன்கறிந்த அகத்திய முனி
வர் ஆராயமனவரக வளரநீட்டிய கைகளினிடத்து அச்சிகரங்கள்

இரண்டும்வந்து சேர்த்தனவேன்றால் தவத்தைப்பார்க்கினும் வலிய
தொன்று இருக்கின்றதோ. (௪௧)

தாங்கியசெங்கைக்குத்தண்ணந்தாமரைப்போதும்பான்ற
தேக்கமழ்போதும்போன்றவன்றிச்சீர்சிறந்தசெங்கே
தோங்குமாமணியினீலவொளிமணியினிற்குயிற்றி
யாங்கமைத்தாவொனேந்தம்மனைத்துணைகள்போன்ற.

இ-ள். அங்ஙனம் சிகரங்கள் இரண்டும் தரித்த சிவந்த கைக
ளுக்கு குளிர்ந்த அழகிய தாமரைப்புட்பமும், வாசனை கமழுகின்ற
சுவனைமலரும்போன்றன, அன்றியும் வீளையாடுகின்ற குமார்க்கட
வுள் சிறப்பின்மிக்க சிவந்த கீர்த்தையுடைய மாணிக்காத்தினத்தி
னாலும், இந்திராவரத்தினத்தினாலும் செய்து காத்திற் பொருத்தி
வைத்து ஆடுதற்காக ஏந்திய இரண்டு அம்மனைகள் போன்றன.

சாஃபுறுசத்தியீ துதலைமைசார்சிவமீதார்வ
மேலுறுபோகமீதுவிழைத்திடுத்தியாயீ
தேல்புறத்தொழுமினுய்ம்மினென்றறிவிப்பான்போற்சீர்
கோலியசுவடி-ரண்டுங்குடங்கையிற்கொண்டான்கும்பன்.

இ-ள். மேன்மைமிக்க சத்தியீதுவாகும், முதன்மை வாய்ந்த
சிவம் இதுவாகும், அன்பு மிகுந்தபோகத்தான மிதுவாகும், அதனை
யுண்டாகும் புத்தியீதுவாதும், அவற்றைப் பொருள்தம்படிஇதனை
வணங்குங்ள், வணங்கியுய்யுங்கன் என்று அறிவிப்பவரைப்போலச
சிறப்புமிக்க இருமலைகளையும் அகத்தியமுனிவர் தனது உள்ளங்கை
யீற் கொண்டனர். (௫௧)

வாரியுண்டுமிழ்ந்துவிந்தமடக்கிலில்வலன்வாதாபி
யாருயிர்வாட்டிஞாலஞ்சமன்செய்ததன்றியம்பை

கார்மணிமிடற்றோமைவரைகளுக்கையுளேந்திப்
பார்விசம்பினினின்றான்யார்குறுமுனிபான்மைசொல்வார்.

இ-ள். கடலைப் பருகியுமிழ்ந்தும், பெரிய விந்தமலையைடக்கி
யும் வில்வலன் வாதாவி என்னு மவாது அரிய உயிரை வாட்டியும்
பூமியைச் சமப்படுத்தியும் செயததல்லாமல், சிவசத்தியினதும் சிவ
பெருமானதும் பெயர்களையுடைய மலைகளையுங் கையினிடத்துத்
தரிதது, பூமியிலும் ஆகாயததிலும் நின்றவர் யாவர், ஆலால் அகத்
திய முனிவரின் தன்மையைச் சொல்லவல்லவர் எவர். (௫௨)

மாதவர்வழுத்தக்கந்தவரையினின்றருவிதாமுஞ்
சீதமூர்கேதாரச்செந்நெறியிடைப்படார்ந்துவேதத்
தேவதேவன்கூர்பூர்ச்சவனநகெழீஇய்சானத்திற்
பூதரநிறுவியன்னோன்பூசனைபுரிந்தான்மன்னோ.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் துதிக்கக் கரீத
மலையினின்று அருவிதாவகுகின்ற குளிர்மையிக்க திருக்கேதாரத்
தலத்தின செவ்விய வழியாகச் சென்று வேதத்திற் கூறப்பட்ட
தேவ தேவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பூர்ச்ச
வனத்தில் அடைந்து வடகிழக்குத்திசையில் மலையைநிறுவி அகத்
தியமுனிவர் பூசை செயதார. (௫௩)

அரனருணெறிகொலோமேல்வருவதையதனுளாய்ந்தோ
தெரிவருநதவனிரண்டுசிருங்கமுமிருப்பநீங்கி
வருதிரிப்தகைவையும்வாரணசியைவணங்கி
விரவினன்பொதியடபுக்கான்வீரையைமடுத்தமேலோன்.

இ-ள். சிவபெருமான் அருளிச்செய்த கல்வழியோ, மேலேவரு
கின்றதை ஆராய்கதோ, அறிதற்கரிய பெருமையினையுடைய முனி
வர், இரண்டு கொழும் அப்பூர்ச்ச வனத்திலிருக்குமாறு வைத்து

அல்லிடத்தை விட்டு நீங்கி, பாங்கின்ற கங்கையாறு பொருந்தித்
காசித்தலத்தை வழிபட்டு, கடலையுண்ட முனிவர் பொதியமலையை
யடைந்தார். (109)

கண்ணுதல்கவுரிநாமங்கவினியசிகரமேனு
மண்ணிடைப்போந்துசத்திமலைசிவமலையெனும்பேர்
நண்ணினவவைகளாவினன்குடியடைந்தவாறு
புண்ணியமுனிவர்கேண்மோவென்றனன்பொருளில்குதன்.

இ-ள். சிவபெருமான் உமாதேவியார் என்னு மிருவாறு பெய
ரைக் கொண்ட சிகரங்களா யிருந்தாலும், பூமியி னிடத்தே வந்து
சத்திமலை சிவமலை யென்னும் பெயரை யடைந்த வவைகள் இரண்
டும் திருவாவினன் குடியடைந்த சரித்திரத்தைப் புண்ணியத்தை
யுடைய முனிவர்களே கேட்பீராக வென்றார் ஒப்பில்லாத சூத
முனிவர். (110)

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—எகஎ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இ ரு ப த ர வ து, மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவருந்தம்.

நெடும்பெருங்கடலிணைப்பணீணகர்புரிந்துவைகுங்
கொடுந்தொழிற்குரனாகொலைகணியவுணர்க்கென்று
மடும்படைத்தொழில்பயிற்றுமடற்பெருங்குரவர்கோமா
னிடும்பனென்பவன்கொல்சீயததெறுழ்வலிதடநதோன்வீரன்.

இ-ன். கொடிய பெரிய சமுத்திரத்தி னடுவிலே பெரிய நகரஞ்
செய்த இறந்த கொடு தொழிலை யுடைய ரூபன்மன் முதலிய
மறத்தொழிலை விரும்பிய அசுரர்களுக்கு எப்போதும் ஆயுத வீத்
தையைப் பழக்குகின்ற வலிய பெருமை கொண்ட குருவா யுள்ளவ
னாகிய இடும்பனென்பவன், கொல்லுகின்ற சிங்கத்தின் மிக்க வலி
மையையுடைய வீரனானே. (ச)

தயித்தியனென்னுநீதிதிறம்பிடான்சரவணச்சே
யயிற்படைக்கடல்வெஞ்சுரனுயிர்விருந்தனிக்குநாளி
னுயிர்த்துளங்கவன்றுமாழ்கியொருவித்தன்மணவியோடும்
பயிற்சிவினுருமற்றென்றுபயின்றுகான்படர்வதானான்.

இ-ன். அசுர நீதிகளிற் சிறிதுங் குறைவுபடாதவன், குமாரக்
கடவுள், தமதுவேலாயுதத்திற்கு வலிமையுடைய கொடிய ரூ
னுயிரை விருந்தாகக் கொடுத்த காளிலே, பெருமூச்சு விட்டு மனங்.

வருந்தி அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கித் தன்மனைவியோடும் பழக்கத்தினால் வேறோர் உருவத்தைக் கொண்டு காட்டிற் செல்வானாயினான்.

அடவிகடொறுந்தண்சோலையசலங்கடொறுங்கார்வேலைப் புடவிகடொறுந்திரிந்துபுல்லெனநிழலினீங்கா மடவியோடருந்தவங்களாற்றியுமலயவெற்பி னிடவியசாரலின்கணிருந்தவருடனிருந்தான்.

இ-ள். காடுகள் தோறும் சோலைகள் தோறும் மலைகள்தோறும் கரிய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியி னிடங்கடோறும் திரிந்து, நிழலைப்போல நீங்காது வருகின்ற தன்மனைவியோடு அரியதவங்களைச் செய்தும், பொதிய ம்லையின்கண் பாத்தசாரலின்கண் பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களோடும் இருந்தனன். (உ)

காலையின்முனிவர்மொய்ப்பக்கலசமாமுனிவன்பண்டை வூலியகிரியிரண்டுக்கொணர்துமென்றெழுந்துவானங் கோலியகுறும்பலாவாய்க்குழகன்வாழ்குற்றாலத்தோர் பாலனைத்திடலுக்கண்டான்பணிந்தனனிடும்பெனன்போன்.

இ-ள். அது சமையத்தில், முனிவர் கூட்டங்கள் சூழ, அதத் தியமுனிவர் பழமையாகிய பரிசுத்தமான மலைகள் இரண்டினையும் கொண்டு வருவே மென்று எழுந்து, ஆகாய மளாவிய குறும்பலா வருவத்தைக் கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருக்குற்றாலத் தலத்தினோரிடத்தை யடைதலும் இடும்பாசா னென்பான் கண்டு வணங்கினான். (சு)

தனதுதொல்வடிவந்தோன்றத்தாழ்ந்தவன்றன்னைநோக்காக் கனல்விழிநிருநிதீபாரடைந்ததென்கழறுகென்னுப் பனவவெஞ்சூரனாகிபடி றுடைத்தருவர்க்கெல்லாந் தினமபிபடைபயிற்றுந்தீமையேனிடும்பெனன்போர்.

மலைகள் பழநியடைத்தச் சருக்கம். நுகுநு

இ-ன். தன்னுடைய பழைய வுருத் தோன்றும்படி வணங்கிய அலணைநோக்கி, அக்கினிபோன்றசிவந்தகண்ணை யுடையநிறுதியே நீ இப்பூமியினிடத்தே வந்ததற்குக் காரணம் யாது கூறுவாயாக வென்ன, முனிவரே! கொடிய சூரபன்மன் முதலிய அசுரர்கள் யாவருக்கும் நாடோறும் கொலைத் தொழில் கொண்ட அத்திர சத் திர வித்தைகளைப் பழக்குவேன், எனது பெயர் இடுமபன் ஆகும்.

இயன்முனிவரனே சூரன்சேயிரணியன்போரேற்று வயமிகுமொய்ம்புக்காற்றாதுடைந்துதற்பயந்தமற்றோர்க் குயர்கடன்புரிவானுள்ள ததுணர்ந்துகார்க்கடலுப்புக்கான் செயலொழிந்தகன்றியாமுஞ்செறியிருட்கானம்புக்கேம்.

இ-ன். இலக்கணத்தைச் செய்தருளிய முனிசிரோட்டரே! சூர ஸுன்மனது புத்திர ஞ்சிய இரணிய னென்பவன், போர்செய்து, வீரவாகுதேவருக்கு முன்னிற்க முடியாமல் தோற்று தன்னைப் பெற்றவர்களுக்கு உயர்த பிதிரர் கடன்களைச் செய்ய கினைத்துக் கரிய கடலுட் புகுத்து ஒளித்தான், செய்யுட தொழில் யாதுமன்றி யாங்களும் இருள்கெருங்கிய காட்டினுட் சென்றேம். (சு)

தேனலர்கடம்பன்செங்கைப்படைகளாற்செருவில்வீந்து வானகம்புக்கார்யானையரிமுகன்முதலமற்றோ ரானவெஞ்சூரனுர்திகொடியெனவடையலுற்று னானவிவ்வினையேன்வாழ்விருந்தனனிற்றதினெனல்.

இ-ன். தேன் பாகை கடப்ப மலர் மாலையை யுடைய குமாரசுவாமியின் சிவந்த திருக்கரத்துன்ன ஆயுதங்களினால், தாரகன், சிங்கமுகன் முதலிய அசுரர்கள் யாவரும் மேலுலகத்தை யடைத் தனர், தலைவனான சூரபன்மன் கோழிக் கொடியாகவும் மயில் வாகன மாகவும் சேர்ந்தான், மிக்க தீவினையை யுடையே ஞ்சிய வான், இறக்காமல் ஈழற்கு இருந்தனன். (சு)

காக்குநாயகனென்றுன்பாலடைந்தனன்கருணையங்க
 ணைக்கினுற்பணித்தயாவுக்குயிற்றுவனுவலிரென்ற
 வாக்கினுளமுந்தூயனென்பதைமுனிமனத்தாற்
 னூக்கினுனினதுவெய்யதுயரெலாந்துடைத்துமென்றே.

இ-ள். அடியேனைக் காக்கின்ற தலைவர் தேவரீரே யென்று
 அடைக்கலம் புருத்தனன், தேவரீர் திருவருட்கண் பார்வைபாட்
 வவிய யாவற்றையும் செய்வேன், சொல்வீராக என்ற இடம்பாசு
 ரன் மனமும் பரிசுத்த முடைய நென்பதை; அகத்திய முனிவர்
 தமது மனத்தில் ஆராய்ந்து, உன்னுடைய கொடிய துன்பமெல்லா
 வற்றையும் போக்குவேமென்று. (அ)

உத்தரதிசையிற்பூர்ச்சவனமடைந்தும்பர்போற்றுஞ்
 சத்தியுஞ்சிவமுமுற்றதடவரைக்குவடிபுரண்டு
 மித்தலைக்கொணர்ந்துவல்லைவருதியேலிருமைகூற
 வைத்தனபோகமுத்திவருமென்றான்மலயமேலோன்.

இ-ள். வடதிசையிலுள்ள பூர்ச்ச வனத்தை படைந்து, தேவர்
 கன் துதிக்கின்ற சத்தியுஞ் சிவமும் பொருந்திய பெரிய மலைச்
 சிகரங்கள் இரண்டையும் இவ்விடத்துக் கொண்டு வருதியேல்,
 இம்மை மறுமையிற் சொல்லப்பட்ட போகம் முத்தி யென்பன
 வருமென்று சொன்னார் அகத்தியமுனிவர். (க)

உரைத்துகொளாவோகையுளங்கொளாவிடும்பன்றாழ்ந்து
 திரைக்கடல்குடித்தவண்மைச்செழுந்தவக்குருவேசத்தி
 வரைப்பெருமையுஞ்சிவாசலத்தின்மான்மியமுநன்காய்
 விரித்தறியாறுநாயேற்கருள்கெனவினவலோடும்.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் சொன்னதைக் கேட்டு மனமகிழ்ச்சி
 கொண்டு, இடம்பாசு னுனவன் வணங்கி, திரைபொருந்தியசமுத்

மலைகள் பழநியடைந்தச் ச்ருக்கம். நகூள்

திரத்தைக் குடித்த வளப்பத்தை யுடைய செழியதவத்தைக் கொண்டருளுவே, சத்தி மலையின் பெருமையும் சிவகிரியின் மான்மியங்களையும் நன்றாக விரித்து அடியேன் அறியும்படி நாய்போன்ற வஞ்சிய எளியேனுக்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று வினவுதலும்.

உமிழ்மணியருவிதாழுமுயர்பெறுங்கநதவெற்புச்
சிமயவொண்சிகரஞ்சத்திகிரிசிவகிரியெனச்சே
யமுதுறுவாக்காற்சொற்றவாறுமன்றியும்வேதண்டங்
கமழ்பொழிற்சாரல்வெகுங்காய்புலமாவர்தம்மில்.

இ-ள். ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களைக் கொழித்தோடும் அருவி பாங்கின்ற உயர்ச்சியுள்ள கந்தமலையி னுசசிக்க ணுள்ள இருகுவடுகள் சத்திகிரியும் சிவகிரியு மாகுமென்று கந்த சுவாமி யானவர் தமது அமுதம் போன்ற திருவாக்கினுற் சொன்ன வற்றையும், மணங்கமழும் வெள்ளிமலை சாரலின்க ணிருந்த முனிவர் கூட்டகளுள்.

(கக)

இருக்குமங்கிராமுனிக்குந்தனக்குநானிமித்தமேன்ற
தருக்கமுநிகழ்ந்தவாறுநதணந்துநோன்பிழைத்தவாறு
முறுக்கிதழ்ப்பவளசசெவ்வாய முருதுவெண்முறுவலொண்கண்
மருக்கமழோதிவாமன்மகிழ்ந்தருள்புரிந்தவாறும்.

இ-ள். இருந்த அங்கிரா முனிவர்க்கும் தமக்கும் சாத்திர வராய்ச்சிகாரணமாக டடந்த தருக்கத்தையும், அதிற் சொன்ன வற்றையும், தாம் அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கித் தவஞ்செய்த வாலாற்றையும், முருக்க மலர்போன்ற சிவந்த வாயினையும் இறகி னடி முட்போலும் வெள்ளிய பற்களையும், அழகிய விழிகளையும் விராசனை வீசுகின்ற கூத்தலையும் உடைய உமாதேவியாரின நாயகர் உவகை கொண்டு அருள் புரிந்த வாலாற்றையும்.

(கஉ)

அருண்மொழிவழங்குகந்தகிரியடைந்தம்பையண்ண
ஹருகெழுசுவடி ரண்டுகொண்டொறுமிறும்பூதுள்ளம்

பெருகியவா றும்பூசைபெட்டபுறவிழைத்தவா றுங்
கருமணிமிடற்றோன்வேற்சேய்கவுரியோடெ திரந்தவா றம்.

இ-ள். அருள் செறிந்த பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த இட
மாகிய கந்த மலையைச் சேர்ந்த, சத்தி, சிவம் என்னும் பெயரை
யும் உருவத்தையு முடைய கொங்கன் இரண்டனையும் காணுந்
தோறும் மனத்தின்கண் வியப்புத தோன்றிய தன்மையினையும்,
பூசையைத் தாம்விரும்பிச் செயததையும், நீலகண்டாகிய பாசிவப்
பெருமான் குமாரக கடவுள் உமைபம்மையார் என்னு மிவருடன்
தோன்றிய வாலாற்றையும். (கங)

அக்குவடிரண்டுங்கேட்பவண்ணலன் றளித்தவா று
மக்குவடிரண்டுந்தாங்கியாயிடையகன்றவா று
மக்குவடிரண்டும்பூர்ச்சவனத்தழியமைத்தவா று
மக்குவடிரண்டுநீங்கிமூலயத்தினடைந்தவா றும்.

இ-ள். அந்தச் கொங்கன் இரண்டனையும் தாகேட்ப, சிவ
பெருமானருள்செய்த வாலாற்றையும், அச் கொங்கன் இரண்டனை
யுங் கையிற் றாங்கிக் கொண்டு அவ்விடத்தி னின்றத் தாம் நீங்கிய
வாலாற்றையும், அவைகள் இரண்டையும் பூர்ச்சவனத்தில் வைத்த
தையும், அவற்றைவிட்டு நீங்கிப் பொதியமலைக்கு வந்த வாலாற்
றையும். (கச)

போரிடையிகல்வெங்கோபப்பொருங்களிற்றியவென்ற
வார்கழலிமீம்பனென்னும்வாலுழைமடங்கல்கேட்பக்
காருவராழியுள்ளங்கையினோருருந்தமிழ்ந்து
நீரெனவடக்கியுண்ணுங்குறுமுனிநனிநிகழ்த்தி.

இ-ள். போர்க்களத்தி னிடத்து வெவ்விவ கோபத்தைபுடைய
பகைவர்களாகிய பாளைகள் பயத்தோடும்படி வெற்றி கொண்ட,
நீண்ட வீரக்கழலை புடைய இடும்ப னென்னும் சிங்கமானது கேட்

மலைகள் பழநியடைந்தச் சருக்கம். ௩௯௯

கும்படி, கரிய உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தை யுள்ளக்கையில் ஒரு உழுத்தளவாக்கி யடக்கி யுண்ட அகத்திய முனிவர் மிசவும் விரித்துக் கூறி (இனி, பூர்ச்சவனத்திலுள்ள அம் மலைகளினை டனையும் கொண்டு வருதற்கு அகத்தியமுனிவர் போருமார்க்கங் களையுங் கூறுகின்றார்.) (௧௮)

அத்தலையருவிக்குன்றின்வடாதுபாலருவிதீர்த்தேன்
கொத்தலைத்தெறியுஞ்சந்தக்குறடுகொல்யானைக்கோடும்
பைத்தலைமணியும்வாரிப்பாய்புனல்யாறுட்பாய்ந்து
தத்தலைபெறிதண்சாரற்சதுமுகவரையுட்சார்ந்து.

இ-ள் அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கிப் பொதியமலையின் வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள, அருவியானது இனிய தேனையும் கிளைகள் நெருங்கிய சந்தனக் கட்டைகளையும், கொல்லுந தொழிலையுடைய யானைக் கொம்புகளையும், பசியதலைகளையுடைய நாகாதினங்களையும், அள்ளிக்கொண்டு பாய்கின்ற நீரையுடைய நதியுள்ளே கலக்கும் தாவுகின்ற திரைகளைக்கொண்ட தண்ணிய சாரலையுடைய பிரமமலையை யடைந்து. (௧௯)

சிலம்பதன்சாரற்சித்தநதியின்பாற்செறுநர்த்தேய்த்த
வலம்படுதடக்கைவைவேல்கவிரலர்மலர்ந்தசென்னித்
தலன்செழுக்குருதிச்சூட்டுவாரணமுயர்த்தோன்றண்டைப்
பொலனபுனைகளைசுழற்காப்புதுமலர் தூவிப்போற்றி.

இ-ள். அம்மலையின் சாரலில் சித்தநதியின் பக்கத்தில், பனை வரையழித்த வெற்றி பொருந்திய வேலையுத்தையும் முருக்க மலர்போலுஞ் சூட்டைக் கொண்ட சேவற் கொடியையு முடைய குமாரக் கடவுளினது, பொன்னாடைய தண்டைகளையும் வீரக் தீழலையு மணித்த திருவடிகளைக் காவிலுள்ள அன்றலர்த்த புட்பங்களைச் சொரிந்து துதித்து. (௨௦)

ஒருவியவ்வுழிவழிக்கொண்டலெவயந்திசையிலுள்ளம்
வெருவியபசவினின்னலதனுயிர்வாங்கவேங்கை

சருவியவைவரஞ்சாபந்தணித்துவிண்ணளிக்குமேரு
பொருவியபசுமலைக்கண்ணடைந்திறுபூதும்பார்த்து.

இ-ள். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வழிபடத்து, வாயு திசை
யாகிய வடமேற்குத் திசையில், மனம் பயமுற்ற பசுவினது உயிரை
வாங்கும்படி புலியானது தாக்கிய கோபத்தையும் சாபத்தையு நீக்
கிச் சுவர்க்கத்தைக்கொடுத்த, மேருமலையை யொத்த பசுமலையை
யடைந்து அங்குள்ள அதிசயங்களையும் பார்த்து. (க௮)

நீங்கிவெள்ளருவிவள்வாய்முழுவமாந்நிமிநிநீட்டந்
தூங்குதெள்ளிசைமிழற்றத்தோகைகூத்தயருந்தொல்சீர்
தாங்குவல்லுளிவரைத்தென்றலையதாச்சார்ந்துதீந்தேன்
மேங்குதண்மலர்ப்பைங்கானந்திகழ்குடநாடுஞ்சேர்ந்து.

இ-ள். அப்பசு மலையை விட்டு நீங்கி, வெள்ளிய அருவியா
னது வாராற் கட்டப்பட்ட முரசவாத்தியமாக, கரிய வண்டுக் கூட்
டங்கள் நீண்ட தெளிவாகிய இசையை யொலிக்க, மயில்கள் நட
னத்தைச் செய்கின்ற பழமையாகிய சிறப்புக்களையுடைய வாரக
மலையின் அழகிய இடத்தை யடைந்து, இனிய தேன் நிறைந்த
குளிர்த்த பூவையுடைய பசிய சோலைகள் சூழ்ந்த குடக நாட்டை
யடைந்து. (க௯)

பனிரெடுங்கிரியினுப்பண்மணமுள்ளிப்படர்ந்தஞான் றிற்
றணிமுதல்பணிப்பத்தென்பால்சமன்செய்யச்சாருநந்தம்
புனிதநீர்க்கரகஞ்சாய்தீம்புனலொழுகருவிக்குன்றி
னனிவளங்கெழுதண்சாரற்குறியின்கண்டந்துசென்று.

இ-ள். நீண்ட இமய மலையின் நடுவே உமையை மணஞ் செ
யும்படி இறைவன் சென்ற நாளிலே, வடபுலக் தாழ்த்து தென்புல
முயா அதனைச் சமஞ் செய்யும்படி எம்மை யேவ, யாம் வரும்போது
கொங்கு மலையிற் தங்கினேமாக, ஆங்கு விரயசகக் கடவுள் இத்திர

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ௪0௧

னுக்காகக் காக வருவெடுத்துவந்து நமது கமண்டல நீரைச் சலிப்ப
அது பாய்ந்த குடகமலையின் மிக்க வளப்பம்பொருந்திய சரால்வழி
யாக நடந்து சென்று. (௨0)

பொய்ப்பொருடிகளைப்போரின் னற்புணர்த்துவெக்கியத்துள்ள
மெய்ப்பொருடிகளைப்போரோகையியப்புறுசுவர்க்கத்துள்ள
முய்ப்பனபோகமொப்புநிறுத்தருளுதிக்குமின்பந்
துய்ப்பவரிருக்குமுதூர்ச்சுப்பிரமணியமெய்தி.

இ-ள். பொய்ப்பொருளில் முழுகினவரைத் துன்பத்துட்சேர்க்
கின்ற கொடிய நகரத்தினுள்ளும், மெய்ப்பொருளில் சிற்பவரை
மகிழ்ச்சியோண்டு வியப்பைத் தருகின்ற சுவர்க்க லோகத்தி னுள்
ளும் செலுத்துகின்ற தீவினை நல்வினை யென்னும் இருவினைகளுஞ்
சமப்பட்டு, தோன்றுகின்ற பேரின்பத்தை யதபவிக்கும் சிவஞானி
யர்கள் வாழுஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தலத்தை (இடம்பனே நீ)
அடைந்து. (௨௧)

கடிநறுங்கமலம்பூத்துக்கருநெய்தலமார்தவள்ளிக்
கொடிபடர்தருவையோர்பாற்குஞ்சரந்தழுவமாறு
முடியுடைவைவரக்குன்றைமுடிவிலாமுக்கட்கன்னல்
வடிவுறவுயிர்த்தமுத்தைமனங்குவித்திறைஞ்சிவாழ்த்தி.

இ-ள். (இடம்பனே நீ) வாசனை பொருந்திய நல்ல தாமரை
மலர்த்து, கருங் குவளை இருந்த வள்ளிக் கொடியானது படர்கின்ற
கற்பக தருவும், ஒருபக்கத்தில் தேவயானை தழுவும் ஆறு கொங்
கையுடைய வைரமலையும், அழிவில்லாத மூன்று கண்ணையுடைய
கரும்பு போன்ற சிவபெருமான் அழகு பொருத்தப் பெற்ற முத்தும்
ஆகிய சுப்பிர மணியப் பெருமானை மனத்தை பொருமைப்படுத்திக்
கைடப்பி வணங்கித் துதித்து. (௨௨)

அங்கதுவகன்றுவிண்ணேங்கடலெயின்முன்றும்வேவப்
பொங்கழலுமிழ்புன்மூரற்புயங்கலும்புயங்கநல்கும்
பங்குபெற்றுயர்ந்தபீதாம்பரனுமோர்வடிவுதாங்கித்
தங்குசங்கரநாராயணந்தனைத்தமுவிநீங்கி.

இ-ள். அந்தச சுப்பிரமணிய தலத்தை விட்டு நீங்கி, ஆகாயத்
திற சஞ்சரித்த திரிபுரங்களுக்கும் வெந்தழியும்படி மிக்க அக்கினியைக்
கான்ற குறு முறுவலை யுடைய சங்கரனும், சர்ப்ப சயனத்தை
யுடைய திருமாலும் ஒரு வடிவுகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற சகல
நாராயணர் கோயிலைச் சார்ந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும்
நீங்கி. (உரு)

வெள்ளைவெண்கமலப்போதில்வீற்றிருப்பவளைச்செங்கேழ்
வள்ளவாய்ப்பொகுட்டினும்பர்வாழ்ந்திருப்பவளையோங்க
லொள்ளிழைமகனையொண்கண்மகேசையையுதவினோப்
புள்ளலர்புரிந்துகொல்லாபுரியினையொருவிப்போகி.

இ-ள். வெண் தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற சாகவதியையும்,
கண்ணம் போன்ற செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கும் இலக்குமி
தேவியையும் மலைபாசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியாரையும், அழ
கிய கண்களையுடைய மகேசுவரியையும்பெற்ற பராசத்தியை விரிந்த
பூக்களைத் தூவி வழிபட்டுக் கொல்லாபுரி யென்னும் அத்தலத்தை
விட்டு நீங்கி. (உச)

வருடைசென்றுழக்குகோற்றேனுடைந்துவார்த்தொழுதுநீத்தேன்
பெருகுதண்டிரியுத்திவகண்மருப்பையொண்பிணையென்றுன்னித்
திருகுசோட்டிசுலைபாயும்பிறங்கலுஞ்சீயஞ்செல்லி
னுருசெழுகரிவெண்கோட்டின் குருத்துடைத்துண்ணும்வெற்பும்.

இ-ள். (இடும்பனேரி) ஆடுகள்சென்று உழக்கியதனாற் கொம்பி
னுள்ள தேன்கூடானது உடைந்து ஒழுகுகின்ற இனிய தேனா
கூது பெருகுகின்ற குளிர்த்த மலையையும், பிறையின் சிருங்கத்தை

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ௪௦௩

அழகிய பெண்மா எனன்று நினைத்து முறுகிய கொம்பர்களை யுடைய கலைமான் பரயகின்ற மலையையும், சிவகங்கள் மேகத்தின் வடிவைக் கொண்ட யானைகளினது வெள்ளிய தந்தங்கள் பொருந் திய அடியைத் தகர்த்துத்தின்னும் மலையையும். (௨௫)

நஞ்சுமுற்றெயிற்றுப்பாந்தள்வழங்குகல்லளையுஞாங்கர் வெஞ்சினப்பேழ்வாயவேங்கைமிடைபெறும்பொறையும்வீழ்ந்து குஞ்சரம்பிடிபோடாடுக்குறுஞ்சுனைவரையுநதீம்பர் நெஞ்சினுட்கிடந்தவன்பாற்பதுக்கைநீனெறியுநீந்தி.

இ-ள். (இதம்பனே நீ) விடமிக்க பற்களையுடைய பாம்புகள் சஞ்சரிக்கும் கலலைகளும், பக்கத்திலே மிக்க கோபத்தையுடைய பெருத்தவாயைக் கொண்ட புலிகள் நெருங்கி யிருக்கும் சிறுமலை களும், ஆண்யானைகள் பெண்யானைகளோடு விளையாடுகின்ற சிறிய சுனைகள் பொருந்திய மலையளும், கொடியவர்களுடைய மனத்தைப் போலப் பருக்கைக்கற்க ணிறைத்த வலிய பாலைநிலமும் கடந்து. ()

சுதடியினொலிவழங்குமடவியும்பகர்ந்தசென்னு விதநெறிதவழந்துதூமமுயிர்ப்பவெம்புலிங்கஞ்சிந்துங் கதழெரிவனமுமக்களுயிர்ப்பலிகவாவெஞ்சுவி சுதரிசனங்கைக்கொண்டான்றன்ருழலும்பாறுமுழுகி.

இ-ள். சிசிலி ஒலியெய்யும் வனங்களையும் சொல்லப்பட்ட பலவகை வழிகளையும் தாண்டிச் சென்று, புனைகள் மேலெழ வெங் விய அக்கினிப் பொறிகள் சிவ்வினின்ற நெருங்கிய நெருப்புக் காடு களும், நாபலியை யுண்ணுகின்ற வெவ்விய சூலாயுதத்தைத் தரித்த காள் தேவியும் சக்கராயுதத்தைத் தரித்த விட்டுணுவும் வீற்றிருக் கின்ற இடங்களையும் தாண்டிச் சென்று நதியினிடத்துத் தேரய்த்து

காரகிற்குலமுஞ்சந்தக்குறடுங்காய்கனற்கண்வேழக்
கூர்மருப்பினமுந்தேறற்கொழுங்கழைத்துணியும்வேர
லேர்மணிக்ருவையும்பொன்னும்வான்றியேயம்மருங்குஞ்சிந்தி
வார்சிலைக்கணையின்செல்லமுன்செல்லுமணிநீர்யாறும்.

இ-ள். கரிய அகிற் றொகுதியையும், சத்தனக் கட்டையையும்,
வருத்துகின்ற கோபத்தை யுடைய கண்களைக் கொண்ட கூரிய
கொம்பினவாகிய யானைக் கூட்டங்களையும், தேன் பொருந்திய
கொழுமையான மூங்கிலரிசியையும், அம்மூங்கிலின் அழகிய ரூத்
துக் கூட்டங்களையும் பொன்னையும் கொழித்தது எப்பக்கத்துஞ
சிதறி. நீண்ட வில்லினின்றும் விடப்படும் அம்புகள் பின்செல்லத,
தாம் அவற்றிற்கு முற்பட்டுச் செல்லும் மணிமுத்தாந்தியும். (உஅ)

மடுக்களுமடுவிற்றண்டாமரைகளும்வனசப்போதி
னடித்திகழ்பொருட்டுமன்னநாடுமந்நாட்டினிஞ்சி
யுதித்தவன்பதிகளந்தப்பதிச்சினகரமுமோங்கு
மடுத்துநீர்படிந்தடைந்துவணங்கியவ்விடங்கணிக்.

இ-ள். தடாகங்களும் தடாகங்களிற் பொருந்திய குளிர்த
தாமரைமலர்களும், அததாமரை மலர்களி னுள்ளி னுள்ள பூக்
கொட்டையும் போன்ற அங்காட்டையும், அதன்கண் மதிலாத்
குழப்பட்ட நகரங்களையும், அந்நகரங்களினுள்ள கோயில்களையும்
உயர்ந்த நதியினது பரிசுத்தமான நீரையும் அடுத்து வணங்கியும்
தோய்த்தும் அவ்விடங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி. (உக)

அடைந்தவர்கதியைச்சார்வதலதுசார்தராதுநாளுந்
தடைந்ததொல்காசியெய்திச்சதமகன்முதலோர்வேலை
டைந்ததெள்ளமுதங்கைப்பச்சுவைதருகங்கைநன்னீர்
நுடைந்தகிலேசர்தாள்கைகுவித்தறுதிங்கள்வைகி.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ௪௦௫

இ-ள். (இடம்பனே நீ) தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் முத்தியை யடைவதல்லாமல் அடையாதவர் அம்முத்தியைச் சாராது தடைப் பட்டு கிற்றற்கேதுவாய் பெருமையை யுடைய காசிப்பதியை யடைந்து, இத்திரன் முதலாயினோர் பாற்கடலைக் கடைத் தெடுத்த தெளிந்த அமீர்தமும் கசக்கும்படி அத்துனை யினிமைப் பண்பை யளிக்கின்ற கங்கையினது சிறந்த நீரிற் றோய்த்து, விசுவநாதப் பெருமானது திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கி, ஆறுமாதம் அத் தலத்தின்கண் வசித்து. (௩௦)

விழுத்தகுடவுட்காசியினகர்துறந்துமேலை முழுத்தவரிருக்கைமிக்கமுரண்வரைக்குலமும்வென்றி பழுத்தவில்மிலேச்சர்வாழ்க்கைப்பதிகளும்ளறுபாய்ந்து சுழித்தலையெறியுங்கண்டல்குரல்பம்மியகான்யாறும்.

இ-ள். சிறந்த தகுதியான செய்வத்தன்மையை யுடைய காசி என்னும் பெரிய நகரத்தை விட்டு நீங்கி, மேன்மையான தவழூர்க் கத்தி லொழுகும் முனிவர்களுடைய ஆசிரமங்கள் மிகுந்துள்ள வலிய மலைகூட்டங்களையும், வெற்றிமிக்க வில்லினைத் தரித்த மிலேசசர்கள் இருக்கின்ற நகரங்களையும், சேறுகொண்டு சுழித்துத் திரைகள் எறிவின்ற தாழைகளும் பிரம்புகளும் பாந்துள்ள கான் யாறுகளையும். (௩௧)

தெற்றியபிறழ்பற்பேழ்வாயலகையுஞ்செறிபுன்குஞ்சி வற்றியநரம்பின்யாக்கைமண்ணையுங்குழிகட்பேயுஞ் சுற்றியகுடர்செந்நீர்வெண்ணினந்தகைவமும்புதோண்மேற் பற்றியகடியுந்துய்த்தபழுவமுங்கழியச்சென்று.

இ-ள். தெறித்த மாறுபட்ட வகைதத்தப் பற்களையும் திறந்த வாயினையும் உடைய அலகைக் கூட்டங்களும், நெருங்கிய குறுத்த மயிரினையும், உலர்ந்த கம்போடு கூடிய உடம்பினையுமுடைய பிரே தங்களும், ஆழ்த கண்களை யுடைய பேய்களும் ஒன்றோ டொன்று சுற்றிய குடர் இரத்தம் வெள்ளிய நினம் சதை வழுப்பு என்னு்

மிவைகள் கைகளிற் படித்துள்ள வேதானங்களும் (அல்லது பிணத் தின்னும் பேய்களும்) நெருங்கியுள்ள வணங்களுவ கழியுமாறு சென்று. (௩௨)

முடங்குளையரிமானே றுமுடைப்புலிபுழைக்கையாளி
கடங்கவிழ்கவுண்மால்யானைகரியகோட்டிரலைவ்வி
தடங்கெழுக்கேழற்பன்றிசல்லியங்கடமாப்பல்ல
மடங்கலிலவிலங்குநீங்காவடவியங்கடறுநீங்கி.

இ-ள். மடவகிய பிடர்மயிரினையுடைய சிங்கேறுகளும் புலால் நாற்ற முடைய புலிகளும் உட்டுளை பொருந்திய கைகளை யுடைய யாளிகளும், மதம் பாய்கின்ற கதாப்பினை யுடைய மதமயக்கவ கொண்ட யானைகளும், பெரிய கொம்பர்களை யுடைய 'ஆண்மான்' களும் பெண்மான்களும், பெருமை மிக்க பன்றிகளும், கரடிகளும் கடனாம்களும் முட்பன்றிகளும் அடங்குத வில்லாத இன்னன மிரு கங்களும் பிரியாது உறையும் காட்டுவழிகளையுங் கடந்து சென்று, பேர்தரலின் நிப்பெய்யும்பெரும்பனிக்குடைந்துசார லார்தருவிலங்கும்புள்ளும்யிறவுமாங்களைந்துகாயக் கூர்தருபுயங்கமீன்றகொழுமணிசடர்ததியென்று சார்தரும்பொழிற்கேதாரத்தடங்கிரியடைந்துதாழ்ந்து.

இ-ள். நீவகுத லின்றி (இடைவிடாது) பெய்யும் பெரிய பனிகளுவருந்தி, மலைச்சாரலின்க ணுள்ள மிருகங்களும் பறவை களும் வளையவும் அவ்விடத்தடைந்து குளிக்காயும்படி, மிகவும் நிறைந்த பாம்புகள் சங்கிய அழகிய இரத்தினவகளை ஒளிகொண்ட நெருப்பென்று வருகின்ற பெரிய திருக்கேதாரமலைடைச சார்ந்து வணங்கி. (௩௪)

தூண்ததன்வடகீழ்ப்பாலிற்றயங்கியவொருகான்மாக்கட்
கீணந்திகழ்புலமுமேனைக்கல்கெழுகடறுந்தள்ளி

மலைகள் பழதியடைந்த சருக்கம். ௪௦௭

மணந்திசைதிகழும்பூர்ச்சவனங்கெழுமீலிங்கம்வந்தித்
துணர்ந்துதொல்கிரியாணடுங் கொணர்ந்திவணுறுத்தியென்றே.

இ-ள். (இடம்பனே நீ) கடந்து செல்லும் தவ்விடத்திற்கு
வடகிழக்குத் திசையில் ஒற்றைக் காலையுடைய மனிதகூட்டங்கள்
இருக்கின்ற இடத்தையும் மற்றைய மலைகள் செறிந்த வனங்களை
யும் விட்டு நீங்கி, வாசனை வீசி இசை விளங்காசிற்கும் பூர்ச்ச
வனத்தில் உள்ள இலிங்கத்தை வணங்கி, அம்மலைகள் இரண்டும்
இருக்கு மிடத்தை யறிந்து, அப் பழைய மலைகள் இரண்டினையும்
கொண்டு வந்து இவ்விடத்தி லிருத்தக் கடவாய் என்று. (௩௫)

சென்னெறியுணர்த்திமற்றுமற்றுளசிலநவிற்ப்
புன்னெறிமாற்றுமூலமனுநெறிபுகுத்திக்காதி
லிந்நெறிவழாமனிற்றியெனசசொலிவிடுத்தானென்று
நன்னெறியினரைச்சேர்ந்தார்தமக்கொருநவையுமுண்டோ

இ-ள். போகும் மார்க்கங்கள் பலவற்றையும் அறிவித்து, இன்
னும் என்னென்ன அறிவிக்க வேண்டுமோ அவற்றையு மறிவித்து,
பாவவழிகளை நீக்குகின்ற பிரணவ மந்திரத்தை அவனது செவியில்
உபதேசித்து இங்கனனினைதவறாது இருப்பாயாக வென்று சொல்லி
அகத்தியமுனிவர் இடம்பனே யனுப்பினர், எக்காலத்துஞ் சன்மார்
கத்தினரைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் ஒரு துண்புமுண்டாகுமோ ? ()

கலி விருத்தம்.

சாற்றுமறைகொண்டுசதுமாழுகவரைக்க
ணேற்றமுறுசித்தநதியின்கரையுதக்கின்
ரோற்றுசூகனைத்தொழுதுதொல்பசுவரைச்சென்
றாற்றலொடுசைபகிரியொய்பெனவடைந்தே.

இ-ன். இமீம்ப னுனவன், அகத்திய முனிவர் கூறிய இரகசியப் பொருளை யெல்லாம் மனத்திற் கொண்டு பிரமகிரிக்கணுன்ன மேன்மைபொருந்திய சித்தநதியின் கரைக்கு வடக்கின்கண் விளங் காளின்ற சுப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கி, பழமையாகிய பசு மலையையடைந்து, வலிமையுடன் சையமலையைவிரைவினடைந்து.

தண்ணடைகண்மற்றுள தணந்து தனிவேற்கை
யண்ணலுறைசுப்பிரமணியம்பரவியேகிப்
புண்ணியர்தவம்புரிகொல்லாபுரியொர் இமுக
கண்ணன்மணிவண்ணலுறைகாமர்பதியேகி.

இ-ன். குளிர்த சோலைகளா யுள்ளனவற்றைக்கடந்துசென்று, ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தைத் தரித்த கைகளை யுடைய குகப்பெரு மான் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் என்னுந் தலத்தைத் துதித் தகன்று, தருமவழியினிற்பவர் தலத்தைச் செய்கின்ற கொல்லா புரிடையும் விட்டு நீக்கி, உருத்திர மூர்த்தியும் விட்குணுவும் ஒரு வடிவராயிருக்கின்ற சககர நாராயணர் கோயில் என்னும் அழகிய தலத்தையுந் துதித்துச் சென்று.

தண்டை=குளிர்மையாகிய நடைகளை யுடையது என விரித லின் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. நல்ல ஒளிவடிவா யிருத்தலிற் சுப்பிரமணியம் என்று பெயராயிற்று. ஒரிஇ-சொல்லிசையனபெடை. சிவபெருமானும் நாராயண மூர்த்தி யும் பாதுயருவா யிருத்தலால் சககர நாராயண ரெனப் பட்டார். இம்மூர்த்தத்தை அரியரீத்தர் என்று ஆசைமக்கள் கூறலிற்கும். (உஅ)

கல்லருவியங்கிரிகளுங்கரைகொல்லாறுஞ்
செல்வனமும்வேறுபலதேயமுதல்யாவும்
வல்லிரைவினெய்திமறைவாணர்புகழ்காசித்
தொல்தியிலீசர்முடிசூடுநதியாடி.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ௬௦௯

இ-ள். கல்லென்று ஒலிக்கின்ற அருவினை யுடைய அழகிய மலைகளும், கனரகை மோதுகின்ற நதிகளும் செல்லுதற் குரிய காடுகளும் வேறு பலதேசங்களும் இவை முதலான இடங்க ளெல்லா வற்றையும் மிக்க விரைவி னடைந்து, வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர்கள் புகழுகின்ற பழமை யாகிய காசிப்பதியை யடைந்து சிவ பெருமான் திருமுடியிற் றரித்த கங்கையில் தோய்ந்து. (௬௧)

அங்கணறுதிங்களகிலேசனைவணங்கி
வெங்கடறுமேனவும்விராவிவிரைவிற்போய்த்
தங்குபனிமுழ்கியகேதாரநெறிபோகிப்
புங்கவரினம்பரவுபூர்ச்சவனமேவி.

இ-ள். அவ்விடத்தில் ஆறுமாதம் விசுவநாதப் பெருமானைத் தரிசித்து வழிபட்டு, கொடிய வனங்க ளெல்லாங் தாண்டி விரைவிற்போய்த், கிலைத்த பனியினால் மூடப்பட்ட திருக்கேதார வழி சென்று, தேவ கூட்டங்கள் துதிக்கின்ற பூர்ச்ச வனத்தை யடைந்து. (௬௦)

கோமுனிமுனேதியதுணர்ந்துகுறியங்க
னேமுறவிருந்ததலனெய்தியெதிர்போற்றி
மாமலர்கவேினன்மனம்புனிதனான
முமுனிவர்போற்றுசிவசத்திமலைகண்டான்.

இ-ள். தலைமை பெற்ற அகத்திய முனிவர் முன்னர்ச் சொன்னதனை யறிந்து சிவலிங்கம் இன்பம் பொருத்த இருந்த தலத்தை யடைந்து எதிரிற் றுதித்து, அழகிய புட்பங்களைச் சொரிந்து மனம் பரிசுத்தமுடையனான, முனிவர்கள் துதிக்கும் சிவமலை சத்தி மலைகளைக் கண்டான். (இடம்பன.) (௬௧)

தண்டெனவிழுந்தனெழுந்தவயிக்கோன்
நெண்டெனவலித்தருள்சுரந்திமலாலே

கண்டனமில்வாறுபிறர்கண்டிலர்கொல்யாஞ்செய்
பண்டைவினைநல்லினையல்லாதுபயனுமோ.

இ-ள். தண்டத்தைப் போல விழுத்து வணங்கினவனாய்வுழுத்து
தவத்தின் மிக்க அகத்திய முனிவரது அடிமையாகு மென்று மனம்
பிடித்திழுத்துச் செலுத்தியருள் பெருகலாலே இவ்வாறு சிவபெரு
மானைத் தரிசித்தேம், ஏனையோர் தரிசித் திருக்கமாட்டார், நாம்
செய்தபழவினை நல்லவினை யல்லாது தீவினை யாகுமோ? (ஆகாது
என்றபடி.) (சஉ)

என்றனனிமும்பிபணியாவதுமிழைப்ப
மன்றன்மலராய்ந்துமுறைவந்தனைபுரிந்தான்
நென்றல்வரையோன்மொழிவழாதுதெளிவோடான்
டொன்றுபதமைந்தையுமுளத்தெழுதிவைத்தே.

இ-ள். என்று இவ்வாறு இடும்பன் என்பான் சொல்லி, தன்
மனைவி யாகிய இடுமட்பென்பவன் எல்லாப் பணிகளையுஞ் செயய,
வாசனைபொருந்திய புட்பவகளைக் கொய்து முறையே வணக்கஞ்
செய்தான் தென்றற்சாரீரானது தோன்றும் பொதியகலையில் வசிக்
கும் அகத்தியரது சொரறவரது மனத் தெளிவுடனே ஒருவருடம்
வரையும் பஞ்சாக்காததைத் தன்னுள்ளத்திற் பதித்து வைத்தது. (1)

ஆங்கவனருந்தவமுஞ்ற்றிமெவ்வேளை
யோங்குபுயதண்டமெனவொண்பிரமதண்டுந்
தாங்குநிசைசுமுரகர்தாம்பினமுமாகப்
பாங்கரினடைநதிதெல்பார்த்ததிசயித்தான்.

இ-ள். அவ்விடும்பன் ஆனவன் அரிய தவத்தைச் செய்யும்
காலத்தில், மிக்க புயதண்டமென்று சொல்லும்படி அழகிய பிரம
தண்டும், சுமக்கப்படுகின்ற திக்குக டோறுமுள்ள பாம்புகள் சுயிற்
றுக கூட்டடங்களுந் ஆக, பக்கத்தில் வருதலைப் பார்த்து ஆச்சரிய
முற்றான்.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சகசு

பிரமதண்டு புயதண்டமாகவும் அட்ட நாகங்கள் கயிறுகவும்
வருதலைக் கண்டு இடம்பன் ஆச்சரியமுற்றான் என்பது சருத்து.

புயதண்டாவது சுமை சுமப்போர் தோளில் வைக்கும் தண்டு.
அதனைக் காவுதடியென்பர். (சசு)

தொண்டலினெழுந்துகைகுவித்திரு துவட்டின்
மண்டுகரசியுறிவாய்ப்புறவிசைத்துத்
தண்டொடுபிணித்தெழுதடங்கடலைவாரி
யுண்டவனுரைத்தமனுவுண்டதையுணர்ந்தான்.

இ-ள். மேகத்தைப்போல இடம்பனாவன் எழுந்து கையை
யஞ்சலித்து, இருமலைகளினும் நெருங்கிய பாம்புக் கூட்டங்களை
உறிபோலப்பொருந்தும்படி பிணைத்து, புயதண்டத்துடன் கட்டி,
சத்த சமுத்திரங்களை யுமள்ளி யுண்ட அகத்திய முனிவர்கூறிய மூல
மந்திரத்தை மனத்தின்க னுச்சரித்தான். (சுரு)

மண்ணினிடைசா னுவுறவுன் றிவருதண்டந்
திண்ணியபுயத்துமிசைசேர்த்திமலயத்துப்
புண்ணியன்வழங்குபுரைத்திருருவநெஞ்சு
ளெண்ணினனெழுந்தனனெழுந்தகிரிநீரண்டும்.

இ-ள். பூமியினிடத்து முழந்தான் பொருத்த 'வூன்றி, வந்த
பிரமதண்டத்தை வலிய தன்றோளின்மேல் வைத்து அகத்திய
முனிவர் உபதேசித்த திருவுருவத்தை மனத்துள் கிணைத்து எழுந்
தனன், மலைகள்இரண்டும் மேல் எழுந்தன. (சசு)

அன்ன துணை மால்வரைகளன் பினனிகாவின்
மன்னிடுமிடம்பன் மணிநீலமொருதட்டிந்
தன்னிகரின்மாமணியொர்தட்டி னுநிறைத்து
நன்னரினிறுக்குமொருநாய்களைநிகர்த்தான்.

இ-ன். அவ்ளாறாய பெரிய இருமலைகளையும் அன்புடன் மிக்க சுமையிற் கொண்ட இடம்பளுவன் இதிர நீலரத்தினத்தை யொரு தட்டிலும் தனக்கு ஒப்பில்லாத மாணிக்கரத்தினத்தை யொரு தட்டிலுமாக நிறைத்து, கண்மையுடன் நிறுக்கின்ற வைசியனை யொத்தனன். (சௌ)

தேவர்திகழ்தென்றிசைதிளைத்தவமோசீர்
மேவுமுனிவாய்மைவிளைவோவிறவிடும்ப
னாவலின்முனாற்றுதவனாவணிகொள்காசிக்
காவடியர்போல்விரைவுகொண்டதர்கடந்தான்.

இ-ன். தேவர்கள் விளங்குகின்ற தெற்குத் திசையானது செய்தவமோ, சிறப்பு மிக்க அதததிய முனிவர்கொன்ன உண்மையின்பவனோ? வீரத்தை யுடைய இடம்பளுவன் விருப்புடன் முன்னர்ச செய்த தவத்தின் பிரவேசனமோ, அழகைக் கொண்ட காசிக் காவடியர்போல விரைவின் அம்மலைகள் இரண்டினையுஞ் சுமந்து கொண்டுவழினைத் தாண்டினான். (சௌ)

வந்தநெறிகண்டிலன்மயங்கிநெடுவிர்த
மந்தநெறிசென்றுமலிகார்ச்சுனமடைந்து
சிற்தைதெளிதிண்ணர்புரிதென்கயிலேபோகி
யுந்தருவிதாழ்கனலினெண்கிரியுறைந்தே.

இ-ன். வந்தவழி தெரியாதவனாய் மயங்கி நீண்ட வீத்த மலை வழியாகச் சென்று மல்லிகார்ச்சுனத்தைச் சார்ந்து மனத் தெளிவுற்ற கண்ணப்ப நாயனார் வழிபட்ட சீகானத்தி சென்று, மணிமுதலியவற்றை பெறிகின்ற அருவி தூங்குகின்ற திருவண்ணாமலையை யடைந்து. (சுக)

முத்தநதிரீமுதுகுன்றநெறியேறி
நத்திலகுபொன்னிரதின்னகரைகடந்து
புத்தமுதபானர்புகழ்புட்பகிரியுற்றான்
மத்தனெனநின்றுளமயங்கிவழிகாணன்.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுகந்

இ-ன். மணிமுத்த கதிபொருத்திய நீண்ட விருத்தாசல வழி
சென்று, சங்குகள் விளங்குகின்ற காவிரி கதியினது கல்ல கவா
யைக்கடந்து சென்று, புதிய அமிர்தத்தை யுண்ட தேவர்களுற்
புகழப் படுகின்ற புட்பமலையை யடைநதான், அங்கு உன்மத்தனைப்
போல நின்று மனமயங்கி வழிதெரியாதவனாய். (10)

ஆவயினடுக்கலுறையள்ளிலைவெள்வேலோன்
காவலனெனக்கரியகச்சையிடைவீக்கித்
தூவடியின்மீதுதொம்தோல்கழல்புனைந்தே
யேவயில்வையாவானிவிடுதெதிர்புகுந்தான்.

இ-ன். அவ்விடத்தில் உள்ள மலையின்க ணெழுந்தருளியிருக்
கின்றகூறிய இலைத்தொழில் முற்றிய வெள்ளிய வேலாயுதத்தை
யுடைய கந்தக் கடவன். அரசனென்று சொல்லும்படி கருகிறம்
பொருத்திய வாரினை யிடையிற் கட்டி, பரிசுததமாகிய பாதங்களின்
மேல் செருப்பையும் வீரக் கழலையும் தரித்து, செலுத்துகின்ற வேல்,
கூரிய அம்புலில்லில்என்னு மிவற்றை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரிற்
சென்றார். (11)

புகுந்தனனெவன்கொலெழில்பூத்தவன்விழிந்போர்
மிகுந்தவனிருங்கழன்மலைதவன்வில்வல்லோன்
முகுந்தன்மருகன்பொருவினெண்மருகனென்றுண்
ணெகிழ்ந்துகுலம்பாதுதனிரின்றதுரையென்றுன்.

இ-ன். இடம்பன் கண்டு, இவ்விடத்து வந்தவன் யாவன், அது
குடையவகை இருக்கின்றான், வெற்றி பொருத்திய போர்த்தொழி
லில்மிகுந்தோன், பெரிய வீரக்கழலை யணிந்தவன், வில்லில் வல்லவ
னாயிருக்கின்றான், திருமாவின் மருகனாகிய முருகக் கடவுளை நிகர்த்
தவனாயிருக்கின்றான் எனன்று மன நெகிழ்ச்சி கொண்டு உன்னுடைய
குலம்என்ன? தனியே வந்ததற்குக் காரணம் என்ன சொல்வாயாக
வென்றுகேட்டான். (12)

யானுலகமாளுமிறைவன் நனயனீண்டைக்
கான்மிருகவேட்டைகருதித்தனிபுகுந்தே
னீரிருதனோவரைகடாவிபெய்திர்நின்றாய்
மேனதெவனோதெனவினாவினன் வெள்வேலோன்.

இ-ள். நான் இவ்வலகத்தை யாளுகின்ற அரசனது குமார
னாகும், இவ்விடத்திற் காட்டிலே மிருகவேட்டை யாடுமபடிக்கைத்
துத தனியேவந்தனன், நீ, இராகதனோ மலைகளை யெடுத்துக்
கொண்டு எதிரில்வந்து நின்றாய். வந்தது யாது சொல்வாயாக
வென்று, வேலாயுதப்பெருமான வினாவினார். (இட)

யீரைநுகர்மா முனிவிடுத்தபணிவெஃகி
வாரையிவைகொண்டுமலயம்புகுதுகின்றேன்
றூரையறியாதுதடுமாறியிவண்வந்தேன்
பாரையினிதானிறைபயந்தவிற்றலோயே.

இ-ள். கடலையுண்ட அகத்திய முனிவர் அனுப்பிய ஏவலை
வீரும்பி, மலைகளைக் கொண்டு பொதியமலைக்குச் செல்கின்றேன்,
வழிதெரியாது தடுமாறியிவ்விடத்தில் வந்தேன், பூமியை நன்றாக
அரசாளுகின்ற அரசனது குமாரனே! (வரை-வாராளன் நீண்டது)

மைவழியுமேனியன்வழங்குமொழிகேளாச
செவ்வழிபயின்றளிசெறிந்திமிர்கடம்ப
னிவ்வழியினெய்தியெழிலேனவரைவைகி
யவ்வழியணந்துமலயத்தடைதியென்றான்.

இ-ள். செவ்வழி என்னும் பீண்ணப் பழகி வண்டுகள் பாட
லைசெய்கின்ற கடப்ப மலர்மாலையினராகிய கந்தக் கடவுள், கருமை
தேங்கிய சரீரத்தை யுடைய இடம்பன் சொன்ன வார்த்தைகளைக்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுகநி

சேட்டு, இவ்வழியாகச் சென்று அழகிய வராகமலையை யடைந்திருந்து, அதை வழியாகப் போய்ப் பொதிய மலையை யடைவாயாக வென்றார். (௫௫)

ஏவினவின்கருணைவள்ளலென வெண்ணி;
மேவினன்விரைந்தனன்விசும்பினுயாகேழன்
மாவின்சலத்துவடபாலருகுமாவோ
டாவினன்வலம்புரியுமந்கரடைந்தான்.

இ-ள். செல்லுதற் குரிய வழியை யறிவித்தான் ஆசலால் கிருபைக் குணமுடைய வள்ளலாகு மீவன் என்று கினைத்து, அவ்விடத்தை விட்டுவிடாது சென்று ஆகாயத்தினுயர்ந்த வராகமலைக்கு வடபக்கத்திலுள்ள, இலககுமியுடன் காமதேனு, குரியன் என்னும் இவர்பூசிடத்திருவாவினன்கூடி யென்னும் நகரத்தை யடைந்தான். (௫௬)

தாளுடறளர்ந்துதவனம்பசியுழற்றத்
தோள்வலிதொலைதவனையொத்ததுயரெய்தி
நீளிணைவரைச்சுமைநிலத்தினிடைவைத்தா
னாளுடையவேலர்செயலாரறிவரம்மா.

இ-ள். காலஞ் சரீரமும் தளர்ச்சி கொண்டு, தாகமும் பசியும் வருத்த, புயவலிமை குறைந்தவன் நிகர்த்த துன்பத்தை யடைந்து, நீண்ட இருமலைகளினது சுமையை நிலத்தினிடத்து வைத்தனன், எம்மை யடிமையாக வுடைய வேலாயுதக் கடவுளின் செங்கையை யாவாறிவார். (௫௭)

ஆவதுணரானருகடைந்துதவவாம
தேவனுறைகாணிடைசெறிந்தவணிநுந்தா
னேவலினிடும்பிதருமின்கனிசுழங்கு
மேவுமசுனம்பிறவும்வேண்டுவதுகார்த்தான்.

சுகன்

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள். மேர்செய்வதை யறியாதவனாய், பக்கத்திலுள்ள காட்டையடைந்து, வாமதேவமுனிவர் இருக்கின்ற ஆச்சிரமத்தினிடத்திலிருந்தனன், குற்றேவலேசெய்யும்இடம்பியினற் கொடுக்கப்பட்ட இனியபழம் கிழங்கும் பொருத்திய உணவாயுள்ளன பிறவும் ஆகிய விரும்பி யனைவற்றைப் புசித்தான். (இஅ)

நித்தனுமைவெற்பிலொருசார்நெடுநிலத்திற்கைத்துணையினாலுவளக்கடிதுதொட்டுத் துய்த்தனனறும்புனரெனிக்கடல்வறப்பவத்திருவரைத்துணையடுத்தனனெடுத்தான்.

இ-ள். சிவமலை சத்திகிரி என்னும் மலைகளின் பக்கத்திலுள்ள நீண்ட நிலத்தில், தனது இருக்கைகளாலும் பள்ளத்தை விரைவாகத் தோண்டி, ஒவ்வொருநூதிய சமுத்திரமும் வற்றிப்போக, கல்ல நீராயுண்டனன், அதன்பின் அந்த அழகிய மலைகள் இரண்டையும் அடுத்து மேலெடுத்தான். (இக)

கலநிலைத் துறை.

தோண்முரிந்தன நெறிந்தனசுவற்புறஞ்சாணு
தாண்முரிந்தனவெரிந்தன தடங்கண்கள் பிதுங்கிப்
பாண்முரிந்துநம்மடுதிநன்முரிந்ததென்னென்னு
நாண்முரிந்திடர்நின்றளநடுங்கினனிமும்பன்.

இ-ள். புயங்கள் முரிந்தன பிடரின் பக்கம் நெறிந்தன, முழந்தாளும் கால்களும் முறிந்தன; நீண்ட விழிகள் பிதுங்கி யெரிந்தன, பெருமைகெட்டு நமது வலிமையுங் கெட்டதுகாரணம் யாதென்று பலநான் நீக்கித் துன்பக் கொண்டு மனநடுக்க முற்றான் இடும்பன்.()

அரிமனைச்சிவனுக்குநீடருந்தவனடிமைக்
குரியனென்றிடுந்தொழிலுமன்றுதவுமந்திரமும் .

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுகள்

பிரியநம்முடைவலிகளும்பெயர் தரவீண்டுத்
திரியுமாறெவனெனவுளம்புழுக்கினன்சீறி.

இ-ள். விட்டுஹுவை மனைவியாக வுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியவரான மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவரது அடிமைக்கு உரியவனென்னுந் தொழிலும், அற்றைத் தினம் உபதேசித்த மந்திரமும் பிரிந்து போகவும், நம்முடைய வலிமைகளும் நீங்கவும், இவ்விடத்தில் வேறுபட்ட தெவ்வாரொன்று கோபித்து மனம் புழுக்க மடைத்தான்.

“அரியினைச சிவனுக்கு நீடருந்தவனடிமை” எனவும் பாடம். அதற்கு விட்டுஹுவைச சிவனாகசெய்த மிக்க தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவற்கு அடிமை என்க. அதனை மேற்கூறுதும், அரி = பகைவர்களை யழிப்பவன் விட்டுஹு, சிவன் = சுகருபமுடையவன். மந்திரம் - மந்திரினைப்பவனை, திர = காப்பது.

திருமால் சிவபெருமானுக்கு மாயா சத்தி பென்னும் ஆண் சத்தியாகவின் மனையாம். என்னை? காளிதேவி கோபச சத்தியும், தூர்க்கை அழித்தற்சத்தியும், உமாதேவியார் இன்பசசத்தியும், திருமால் ஆண்சத்தியும் என்று புராணம் கூறலால் “அரிமனைச சிவன்” என்றார். இதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - மாசாதீதாப் படலம்.

கால்வ கைப்பட நண்ணிய சத்தியுண்

மாலுமொன் றுதலின் மற்றது காட்டுவா

ஹை கண்டத்த னசகூத னசகூறுங்

கோல மெய்திக் குறுகின னவ்விடை.

சிவபெருமானுக்குத் திருமால் சத்தியாகவி னன்றோ, தாருக வணத்திற்குச் சென்ற காலத்து விட்டுஹு மோகினி வடிவுற்றச சென்றதும், அமுதமளித்த காலத்து மோகினி வடிவாகிநீட்ச

அரன்சேர்த்த ஐயனாப் பெற்றதும், ஊழிக் காலத்தில் இறைவன்
பேருருக் கொண்டு மாயனைச் சேர்ந்து பிரமனை யின்றதும் என்க.
இதுபற்றியே,

திருவநு ணேறித் தமிழ் வேதழம்,

எரியலா லுருவ மில்லை பேறலா லேற வில்லை
கரியலாற் போர்வை யில்லை காண்டரு சோதியார்க்குப்
பிரிவிலா வமார் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே. எனவும்,

கூர்ம புராணழம்,

வன்னக் கமல வட்டவளைக் கடவு டக்கன் முகநோகதி
யென்ன வீசன் றனை மறந்து கெடுமாலீச னெனுமவர்க
ளுள்ளி லொருவர் திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுயர்ச்சத்தி
வெள்ளை யறிவின் மாயோனை வெகுளி லீசன் வெகுளுமால்.

ஓரட்டைப் புலவர் பாடலும்,

வருக்கைத் தடம்பொழி லாமாதை யையார்க்கு மாசொன் றில்லா
முருக் கொத்த மேனி யழகிய நாதர்க்கு மூச்சாவத்
திருக்கைக் கமல வானார்க் கரிதிருத் தேவி யன்றே
லரிக்குப் பொருளுரை யீர்கெடு வீர்தம் மறிவில் மையே.

எனவுங்கூறின.

(சக)

கொறுகொறுத்துளஞ்சிவகிரிக்குவட்டின் மேலேறி
யுறுகணெங்கணும்பரப்பலுமூங்கொருசாரின்
மறுவறுங்குராவடிபினொர்மழலையங்கனிவாய்ச்
சிறுகுழந்தைநின் றிடுவதுதெரிதரத்தெரிந்தான்.

இ-ன். மனங் கொறு கொறுத்து, சிவகிரிச் சிகரத்தின்மே
லேறி, தனது பெரிய கண்ணை பெய்விடத்துஞ் செலுத்தலும்,
அங்விடத்தினொருபக்கத்தில், குற்ற மற்ற குராமத்தின்மே குற

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுககூ

லைச சொற்களைவசனிக்கின்ற கோவைப் பழம்போன்ற வாயினே
யுடைய சிறிய குழத்தை நிற்பது தெரியக் கண்டான். (சு2)

எற்றெனான்றுமில்லாததின்றிஃதிறம்பூதொன்
றுற்றதொண்சிறுபிள்ளையன்றியக்கனோவும்பர்
மற்றையோர்தமிலொருவனோமந்திரங்குடிவக
கற்றவன்கொலோவிவன்வலிகாண்டுமென்றடைந்தான்.

இ-ள். எக்காலத்தும் இல்லாத ஒருவியப்பு இற்றைத்தினங்
காணப்பட்டது ஆசசரியம், இவன் சிறுபிள்ளை யன்று, இயக்கர்
களுனொருவனோ, அல்லதேவர்களுள் ஒருவனோ? மந்திரம்,மாயை
என்னுமிவற்றைப் பயின்றவனோ? இன்னது வலிமையை அறிவே
மென்று போயினன். (சு3)

பிடர்கிடந்தபுன்குஞ்சியும்பெருகியகருணைக்
கடலலமபுகண்களுங்கவினொழுகியமுகமும்
வடிவுநூலுமார்புகையொண்கோலுமவயங்க
நெடியகோவணவுடையுடனின்றதுகண்டான்.

இ-ள். பிடரிலே தூங்கும் குடியியும், சூந்த அருட்கடல்
ததும்புகின்ற விழிகளும், அழகு ஒழுகுகின்ற திருமுகங்களும்,
சிறந்த உபவீதமும், மாரபும், கையினிடத்து அழகிய தண்டாயுத
மும் வினங்க, நீண்ட கோவண வுடையுடனும் நின்றதைப் பாரத்
தான். (சு4)

உருகினன்பெயர்த்தொன்றும்கிண்கிரைத்திலனன்பு
பெருகின்றுழிப்பிறைமதிககண்ணியோன்றருசேய்
முருகனின்றிவன்றிறலினைமுருக்கியபின்னர்
மருவுநன்கருளுத்தமானல்கினன்மாதோ.

இ-ள். பிறைமதியாகிய கொழுத்தைத்தரித்த சிவபெருமான்
பெற்றருமாக்கடவுள், மனமுருகி, மீண்டொன்றுஞ் சொல்லாதவ

னாய், அன்புகூர்து இடம்பணிற்பதைப் பார்த்து இவன் வலிமையைக் கெடுத்தபின்பு நன்மைபொருந்திய தமது அருளைச் செய்வேமென்று மாயையைச் செய்தனர். (சுரு)

குறுமுனிப்பிரான்பணித்தகுற்றேவனுக்கிடையூறுறுமிடத்திலென்னுயிரினை விடுத்தமாற்றுதுமென்றறுதியிட்டிடும்பாசுரன்சேயைநேர்ந்தியார்நீநெழிபிழைத்தனையோதனிரின்றதென்னென்றான்.

இ-ள். (இகவணம் குகககடவுளின் மாயையிற்செய்துப்பற்ற) இடும்பாசுரன், அகத்திய முனிவர் கட்டளை யிட்ட குற்றேவலுக்கு இடையூறு வருமிடத்தில், எனது உயிரைவிட்டு அப்பாவத்தை நீக்குவேமென்று தீர்மானித்து, குமாரககடவுளை யடைநதது, நீயாவன? வழிதவறி வந்தனையோ? தனியே நிற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டான். (சுக)

என்றதற்கெதிரிசைத்திலனகைத்தனெனங்கோன்
வன்றிறற்றயித்தியன்மனங்கொதித்திளமைந்தா
நின்றுபுன்னகைவிளைப்பதற்கேதுவென்னிகழ்த்தாய்
குன்றுவிட்டுநீபோதியான்கொலைத்தொழிற்றகுவன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு கேட்டதற்கு எமது தலைவராகிய குமாரககடவுள் மாறுத்தான கூறினாலல்லர், நகைத்திரின்றார், மிக்க வீரத்தை யுடைய இடும்பாசுரன், மனங் கொதித்தது, இளஞ்சிறுவனே! இவ்விடத்திற் றனிரின்று புன்முறுவல் செய்வதற்குக் காரணம் யாது சொல்லக் கடவாய், இம்மலையை விட்டுச் செல்வாய், யான் கொலை தொழிலை செய்யும் அசுரனென்பதை அறிதி பென்றான். (சுக)

தகுவனீகொணர்ந்திட்டவிச்சயிலநம்மிருக்கை
விசுவனக்ருளதேற்கொடுபொகெனவிசைப்ப

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ச2க

நகைபுரிந்தனனன்றி துநன்றி துசிறுவ

புகரிலாயொருபொய்மையும்புகன்றிடாப்பெரியை.

இ-ள். அசுரனே! நீ கொண்டுவந்த இம்மலைகள் நம்முடைய இருப்பிடமாகும், வலிமை நினக்கிருந்தாற் கொண்டு செல்லுதியென்று (குமாரக்கடவுள்) சொல்ல, இடம்பன் சிரித்து இது நன்று இது என்று, சிறுவனே நீ குற்றமில்லாதவன, ஒரு பொய் வார்த்தையுஞ் சொல்லாத பெரியவ னாவை. (ச2அ)

மஞ்சவஞ்சனைவல்லீரீயென்றுளமதித்தே

னஞ்சிடேன்றிருமாயனையரனெனவசூத்த

விஞ்சையன்றனக்கடிமையான்வெய்யவன்முன்ன

ருஞ்சுநிற்றியோவென்றனனுருமெனவுருத்தான்.

இ-ள். மைந்தனே! நீ வஞ்சனையிற் பெரியவன் என்று என்மனத்தில் மதித்தேன், அதனால் யான் பயப்பேடன், இலக்குமினீயுடையவிட்டுணுவைச் சிவலிங்கப் பெருமானாகச் செய்த வித்தையில் வல்ல அகத்திய முனிவர்க்கு அடியவன யானாகும், கொடிங்கவனாகிய என்முன்னர் உயரது கிற்பாயோ வென்று இடிவைப் போலக் கோபித்தான்.

மைந்தன் - மஞ்சன் எனவும், உயரது - உஞ்சு எனவும் எதுகைநோக்கிப் போலியாய் நின்றன. வல்லை - வல்லமை யுடையை. அரன் - பாசத்தை யழிப்பவன். அதனை “உயிர்க்குண் மலமொடுக்கலாலேயுயிர்க்கு - ஞாயிர்க்கு மரனெனும்பே ருண்டு” என்ற சைவமயநேறித் திருக்குறளா னுணர்க.

விட்டுணுவைச் சிவலிங்கப் பெருமானாகச் செய்தசரித்திரமாவது - அகத்திய முனிவர் வீரத மலையின ஆதறலை யடக்கும்படி வரும்வழியில் கிவஞ்சமலைக்குச் சாபஞ்சொல்லி, வில்வலன்வாதாவி யென்னும் அசுரரைக் கொன்று, கொவளுநாடு அடைந்து

தமது கமண்டலநீரை விநாயகக் கடவுள் கவிற்க்க, பின்னர் அவர்
ருள் பெற்று அங்விடத்தி னின்றும் நீங்கித் திருக்குற்றாலஞ் சார்ந்
தார் ஆங்குத் திருசசத்தி முற்றம் என்று ஒருதல முளது. பிராம
ணர்களோ விபூதியை நீங்கிக், கோபிச் சந்தனத்தையே உண்மைக்
குறிவென நம்பியிட்டு முணனர்சசெய்த பவத்தினாலே சிவனையும்
அடியாரையும் வெறுத்துத் திருமாலினையே கடவுளாக் கொண்டி
ருந்தனர். விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்த சிவனடியாராம் அகத்
திய முனிவரைக் கண்டு, பகைவரைப் போல நிர்த்தித்து முகநோக்
காராயிருந்த தன்மையை யறிந்து, முனிவார் மாயவன் உடைய
ஆலய வீதிவழியாகச் சென்றார். அங்கே யுள்ள குரு வணவர்
கள் பார்த்து மிக்ககோபங்கொண்டு முனிவரை மறித்து, நீ கோபிச்
சந்தனம் துளசிமணி யாகிய விட்டுணுவின் முத்திரைகளை விடுத்து,
விபூதி ருத்திராக்க மாகிய பிச்சனடையாளங்களைத் தரித்துள்ளாய்.
ஆகலால் இவ்வீதிக்கண் வாராதசலுறி. வருவையே லுயிரை வாங்
குவே மென்று இடிபோல ஒன்றுசேர்ந்து கூறினர். அகத்திய முனி
வர் அங்விடத்தை விட்டு நீங்கி வணவரது குறும்பினை நீக்கி
யுண்மை யுணர்த்தத் திருவுளங் கொண்டு * கோபிச்சந்தனம் துளசி
மணி யிவைதரித்துப் பாகவத வருவைத் தாககி, கோவிந்த ! கோ
விந்த ! என்று கூவீச சென்றார் வணவர் கேட்டுப் பித்தனடிய
னைக்கண்டகுற்றம் நீங்க, பெருமாளின் ருசனைத் தரிசிக்கப் பெற்றே

* முன்னர்க் காலத்து வணவர்க்குத் திருமண தாரணம்
இல்லை. உடையவர் என்னும் இராமாதுசர் காலத்திற்குள் மண் ஏற்
பட்டது என்றறிக அதன பின்னர்த் தான் வடகலை நாமம், தென்
கலை நாமம், ஸ்ரீ சூர்ணம் என்னுங் குங்கும நாமம், அரித்திரா சூர்
ணம் என்னும மஞ்சளாமம், சுவேத மிருத்து என்னும் வெள்ளை
நாமம் ஏற்பட்ட தென்க. இவைகளுள் ஒன்றாவது வேதத்திற் கூறப்
பட்டில. இவைநவீன மென்பதை “சைவபூஷண சத்திரிகை” என்
னும் நூலிற் தெளிவாகக் காட்டி யுள்ளாம். ஆங்குக் கண்டுணர்க.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ௪௨௩

மென்று மனமகிழ்ச்சி கொண்டு முன்வந்து உபசரிப்ப, முனிவர்
நாரணனைப் பூசிக்கவந்தே மென்ன. வைணவர் பூசைத் திரவியங்
கொண்டு வந்தனர். அகத்தியர் பூசை செயயச சென்று.

அறுகு மதி நதி புனையுஞ் செஞ்சடைபெயம்

பெருமானை யகததுட் கொண்டு

சிறகு முரு வுடைய முனி நாரணனார்

திருமுடிமேற் செங்கை யோசசிக்

குறுகுறு கெனவிருத்தி யொள்ளாககிற்

புனைபாவைக் கோல மீது

மறுகுதழ லுற்றென்னக் குழைவித்தோர்

சிவலிங்க வடிவஞ் செய்தான்.

என்ற கந்தபுராணத் திருவிருத்தப்படி, நாரணன் முடியில்
தங்கையை வைத்துக் குறுகு குறுகு என்று அரக்கிற் செய்யப்பட்ட
கோலம்போலச் சிவலிங்கப் பெருமானாகச் செய்தார், அவ்வாறு
ஆக்கியது மன்றிச் சிவபெருமானது மந்திரங்களைச் சொல்லியு மருசு
சித்ததார் வைணவர்கள் இவன் பெரிய மாயஞ் செய்தான். இவனைப்
பிடித்து வதையுங்கள் என்று வளைந்தார். முனிவர் கோபத்தீயை
விட அதற்காற்றாது எவ்விடத்துஞ் சிதறி யோடினர் இவ்வாறு
நாரண னுருவத்தைச் சிவமாகிய பெருவன்மையுடையாரா அகத்
திய முனிவர் என்பார் “திருமாயனை யானென வகுத்த விஞ்சை
யன” என்றார். (௪௬)

பிசைந்தகையினனெயிறுமென்றுறப்புகப்பேழ்வா

யசைந்தசென்னியனன லுமிழ்தீக்கணனடுபோர்க்

கிசைந்தநெஞ்சினன்குமரனென்றறிவனேவெழுந்து

பசைந்தபூங்குரவடியினின்முடிவுறப்பாய்ந்தான்.

இ-ள். ஒன்றோ டொன்று பிசையப்பட்ட கையினை யுடையவ
ளாயும், கடிக்கும் பற்களை யுடையவனாயும் மிசவும் பெருத்த வாழை

யும், அசைகின்ற தலையையும் உடையனாகவும், அக்கினிப் பொறியைச்
சிந்துகின்ற கண்களை யுடையவனாகவும், கொல்லுகின்ற போர் செய்
தற்குச் சம்மதித்த மனத்தனாகவும் (இடம்புணைவன்) எழுத்து,
குமாரக்கடவுளென்று அறிவானோ, பசிய புட்பங்களை யுடைய குரா
மரத்தடியிலே அழியும்படி பாய்தான். (௭0)

நிலமதிர்ந்திடவதிர்ந்தறநெருங்கியகாலை
வலமிசூஞ்சடர்வேல்கொலோகோல்கொலோமற்றைச்
சிலதடிந்தனவோதெரிந்திலன்றிறலிடும்ப
னலறிவீழ்ந்தனனசனிபோலிழந்தனனாவி.

இ-ள். பூமி யசையும்படி ஆர்ப்பரித்து மிகச் சமீபமாக நெருங்
கிய காலத்து வெற்றியினை ஒளிபொருந்திய வேலாயுதமோ, தண்
டாயுதமோ? மற்றையன வெவையோ கொன்றதை யறியேம்,
வலிமை யுள்ள இடம்பன் அலறி இடிபோல விழுந்தனன், விழுந்து
உயிரை விட்டான். (௭௧)

இருந்தநாகமுந்தண்டமுமெழுந்தனவிருநீ
ரருந்துமாமுனிக்குற்றவாறறைந்தனதத்தம்
பொருந்திருக்கையிற்புகுந்தனபொன்றுதானவன்பாற்
றிருந்துவேளருள்புரிந்தவர்செப்புகின்றனமால்.

இ-ள். அவ்விடத்து இருந்த பாம்புகளும் பிரமதண்டமுமெ
ழுந்துசென்று, பெரிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் குடித்த அகத்
திய முனிவர்க்கு சிகழ்தவைகளைச் சொல்லித் தரங்கள் தரிகை
ளிருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்றன, இறந்தஇடம்பாசுரானிடத்தில்
திருத்த முடைய குமாரக் கடவுள் திருவருள் செய்த வாலாற்றைச்
சொல்கின்றேம் என்றார் சூதமுனிவர். (௭௨)

உலம்பெருந்தடந்தோளிடும்பாசுரனுயிர்பூஞ்
சிலம்பில்லீழொலிவாமதேவனுஞ்செழுந்தவத்தோ

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ௪௨௫

னிலம்புகுந்தநீள்வனத்திடைநிலைத்தபேரிடும்பி
புலம்புமாறுகேட்டெழுந்தனள்பொருக்கெனப்போந்தாள்.

இ-ள். திரண்ட கல்லினை யொத்த பெரிய புயங்களை யுடைய
இடம்பாசான் தனது உயிரானதுநீங்க, பொலிவாகியமலையின்மேல்
விழுந்த ஒலியை, வாமதேவர் என்னு முனிவரது ஆசிரம மிருத்த
நீண்டகாட்டினிடத்து கிடைபெற்றிருந்த இடம்பி யென்பாள் தன்
செவிப்புலத்தாலறிந்து புலம்பும்படிபெழுத்து விரைவிற்கென்றாள்.

ஒலியெழுந்தவந்நெறியிடைப்பட்ந்தனளோடிச்
சலிலவேணிபூதரத்தினோர்தாழையிற்சார்ந்து
வள்தொலைந்துகாதலன்றனிமாய்ந்ததுகாண்ப்
பொலிவழிந்துயிர்போயினளெனப்புலந்தனளால்.

இ-ள். ஒலிக்க அந்த வழியினிடமாகச் சென்று ஓடி, சில
கிரியினொரு பக்கத்தின்போய், வலிமையழிந்து, தனது நாயகனாகிய
இடம்பன் தனியே இறந்திருத்தலைப் பார்த்துப் பொலிவுகெட்டு
உயிர் நீக்கப் பெற்றானபோல வாடினாள். (௪௪)

நெடிதுயிர்த்துவேரற்றதோர்நீள்பெருங்கரிய
கொடிசரிந்துகீழ்விழுந்தெனக்குழைந்தனள்கொழுங்கண்
வடிவுமாறநீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்தனம்மலர்க்கைத்
தொடிமுரிந்திடப்புடைத்தனடுணைமுலைவருந்த.

இ-ள். பெருமூச்சுவிட்டு, வேரற்ற ஒருபெரியகொடியானது
கீழிந்து கீழேவிழுந்தாற்போல விழுந்தாள், கொழுமைபாகியதனது
கண்ண உருவமாற நீர் வெள்ளத்துள் முழுகினன், மலர்போலுங்
கைகளினுல்லவனையல்கள்முரியவும், இருதனகன்வருத்தவும் (மார்பீ
னிடத்திலே) அடித்தாள். (௪௫).

சூஉசு

பழநித் தலபுராணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீரந்தம்.

மாற்றலர்மாக்கரிகளவென்றவயப்புவிவேமலயமா

முனிவழாமை

யேற்றபணிபுரியுமுனக்கித்தனையோபலித்தபய

னிகல்வெங்காணி

லாற்றுமருந்தவமுடையையடியேனுக்கொருதுணையா

ரந்தோவந்தோ

கூற்றுவனுமுயிர்பருகக்குறுகினேனின்வலுவுங்

குறுகிற்றேயோ."

இ-ள். பகைவராகிய பெரிய யானைகளை வெல்லாம் வென்ற சிங்கமே, அகத்திய முனிவரது சொற்றவறாது குற்றேவலைசெய்த ஷணக்கு விளைந்த பிரயோசன மிவ்வளவோ? மாறுபட்ட கொடிய காட்டினிடத்திற்செய்த அரியதவத்தையுடையவனே! அமலவளாகிய எனக்கு இனித்துணையாகவுள்ளவரயாவர், ஐயோ! ஐயோ! யமனும் உன்னுடைய உயிரையுண்ணும்படி அடைந்தனனே, உன்னுடைய வலிமையும் அழிந்ததோ. (சுசு)

யாரிதுசெய்தாரவுணர்குரவனெனவிதைஞ்சிவெ

ரிகலொன்றாற்றார்

தார்கெழுபன்னிருதோட்சேய்சார்பினின்றாய்தருமத்தின்

றலைமையீங்காய்

சூர்முதலோர்விந்தநாட்பறந்தலையினியுமுயிரா

துறந்தாலயானுஞ்

சீர்விருதகுவியரோடிற்றந்தவரோடிருந்துணையுஞ்

சேர்ந்திடேனே.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். `சஉள்

இ-ன். எவர் இச்செய்கையைச் செய்தார், அசூர்களோ தம் முடைய குருவென்று கிண்ணை வணங்குவாரன்றி மாறபா டொன்றுஞ் செய்யமாட்டார், மாலையைத்தரித்த பன்னிரு திருப்புகை யுடைய கந்தக்கடவுளின் அடிமைத் தன்மையி னின்றனையே, அற வழியினின்றின்றுஞ் சிறிது மகலாய், ரூபன்மன்முதலாயினோர் இறத்த காலத்தில் யுத்தகளத்தில் நீயும் உயிரை விடுவா யாயின், நானுஞ் சிறப்புமிருந்தபதுமகோமளேமுதலிய அசூர்ப்பெண்களுடன் இறந்து அவருடனிருந்து உன்னையுஞ் சேர்ந்திருப்பே னன்றே. (எள்)

தானவர்கோன்பயந்தபடைத்தொழிலினுற்றலையாய

துணர்ந்துதூது

வானவர்கோன்பயில்வதற்குவிடுத்தனனோமறாதுபுகுந்

தனையோவல்லாற்

கோனகரிலுணர்குடிபுகுந்ததுகண்டடைந்தனையோ

கொடியைபோலும்

யானளியளொருதமியள்பிரிந்திரேனெனவறிந்து

மிதுசெய்தாயே.

இ-ன். அசூர்தலைவனாகிய ரூபன்மன்பெற்ற ஆயுத வித்தைத் தொழிலினவே தலைமையா யிருப்பதையறிந்து, இத்திரானவன் தானும் அவ்வித்தையைப் பழகுவதற்குத் தூது விட்டு அழைத் தானே, அதனை மறுக்கமுடியாமற் சென்றனையோ, அதுவல்லாமல் சுவர்க்க லோகத்தில் அசூர்கன் குடியேறியதை யறிந்து கீயுமங்குசு சென்றனையோ, நீ கொடுமையையுடைய போலும், ஏனெனில், அன்புடையா னாகிய யான் ஒரு தனித்தவனாய்ப் பிரிந் திருக்க மாட்டேனென்பதையறிந்திருந்து மிச்செய்கையைச்செய்தனையே.

உன்னினைவெவ்வாரேயோயாம்போதுமுழியிவளு

முழன்றுவாடிப்

பின்னுலையத்தருமோபெண்பிறப்பன்றோவறிவுபெறும்

பேதைத்தன்றோ

பன்னிடிவென்றகன்றனையேபங்கயத்தோனால்கினைடைப்

படர்ந்தாயேனு

மன்னுயிர்நீயுடல்யானின்பிரிவெங்கேயங்கோடி

வருகின்றேனல்.

இ-ள். உன்னுடைய எண்ணம் எவ்வாறிருந்ததோ யானறி
கிலேன, நாம்போவேம், போகும்போது இவளும் வருத்தி வாட்ட
முற்றுப் பின்னர் வருத்தத்தருமோ பெண் பிறப்பல்லவோ, அத
னால் அறிவுஞ்சொல்லுமிடத்து வெறுமையான மூடத்தன்மையே
பென்றோ என்னை விட்டுநீங்கினும், நீபிரமனது உலகத்தையடைந்
தாயானாலும், கிலைபெற்ற உயிர் நீ, யான் தினது உடலாகும், ஆத
லால் நீ பிரிந்து சென்றவிடமெங்கே, அவரு யானும் ஒடி வரு
கின்றேன. (எக)

இவ்வாறுபுலம்புமிவள்செவியில்விசும்பெழுமுழுவ

மிரங்கல்களா

வவ்வாறுள்ளதிசயமுற்றயலகன்றாளதுபோழ்தி

னமரர்போற்றச்

செவ்வானமேனியும்வேற்செங்கையுந்தோன்றத்தோன்றுஞ்

சேயைக்காணச்

சைவாகமத்தெளிவேதடுத்தாளவந்தனையோ

வென்றுதாழ்ந்தாள்.

இ-ள். இங்ஙனம் இரங்குகின்ற இடம்பி பென்பவள் காதி
னிடத்தே ஆகாயத்தினின்றுத் தோன்றும் முாசவாத்தியத்தினொலி

மலைகள் பூநியடைந்த சருக்கம். ௪௨௯

பைக்கேட்டு, அதற்குள் மனத்தி லதிசயங்கொண்டு, பக்கத்திற் சென்றான், அதுகாலத்தில், தேவர்கள் துதிகை, செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியும், வேலாயுதத்தைத் தரித்த சிவநாத கையும் விளங்க, வெளிப்பட்ட கந்தக்கடவுளைக் கண்டு, சைவாக மல்களின் தெளிவுப் பொருளா யிருப்பவரே, அடியேனைத் தடுந் தடிமைக் கொள்ள எழுந்தருளினையோ என்று வணங்கினான்.

வைணவ ஆகமம், புத்தாகமம் முதலியனவும் உளவாகலின், அவற்றை விலக்கற்குச் சைவம் என்னும் பிறிதொன்றையு நீக்கிய விசேடணம் வைத்துக் கூறினா. சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். அவை: ௪௨௯—

காமிகம், யோகசம், சித்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்ருமம், சகசிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்புவம், ஆகதினேயம், வீரம், இரோனாவம், மருடம், விமலம், சந்திராநாமம், முகவீம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தமம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுனம் என்பனவாம் இவற்றின் பிரிவுகளும், கிரந்த எண்களும், கேட்டவர்பெயர்களும்.

காமிகாகமம் - தந்திராவதாரப்படலத்தில்,

காமிகம் ப்ராண வாக்யஸ்ய பரார்த்தக் கிரந்தம் ஸங்கியா !
ப்ராணவாத் திரிகல: ப்ராப்த: த்ரிகலாசச ததோ ஹ: !!
திரயச் சைவோப பேதாஸ்வியுர் வக்திராரம் பைரவோத்தமம் !
நார சிங் கஞ்ச விப் ரேந்திரா: கத்யதே காமிகதர்யம் !!

எனவருஉம் சுலோகங்களால் அறிக. இவ்வாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் உபதேசித்தகாரணத்தினால் சிவபேதம் எனவும், உருத்திரபேதம் எனவும் இருவகைப்படும். அன்றியும், இவை சிவபெருமானுக்கு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டன. எவ்வனமெனில்,

க.	காமிகம்	இருதிருவடிகள்	ஆகவும்,
உ.	யோகசம்	கணைக் கால்கள்	”
ங.	சித்தியம்	திருவடி விரல்கள்	”
ச.	காரணம்	கெண்டைக் கால்கள்	”
ரு.	அசிதம்	முழங்கால்கள்	”
ஈ.	தீப்தம்	தொடைகள	”
எ.	சூக்குமம்	குடியத் தானம்	”
அ.	சகசசிரம்	திருவரை	”
கூ.	அஞ்சுமான்	திருமுதுகு	”
கூ0.	சுப்பிரபேதம்	திருவுநதி	”
கக.	விசயம்	வயிறு	”
கஉ.	நிசசுவாசம்	இருதயம்	”
ககூ.	சுவாயம்புவம்	இருதனங்கள்	”
கச.	அனலம் (ஆக்கினேயம்)	திருக்கண்கள்	”
கரு.	வீரம்	திருக்கண்டம்	”
கசூ.	இரோளாவம்	செவிகள்	”
கஎ.	மகுடம்	கிரீடம்	”
கஅ.	விமலம்	திருக்கரங்கள்	”
ககூ.	சத்திரஞானம்	மார்பு	”
உ0.	விப்பம்	திருமுகம்	”
உக.	புரோத்தீதம்	திருநா	”
உஉ.	இலளிதம்	கபோலங்கள்	”
உகூ.	சித்தம்	நெற்றி	”
உச.	சந்தானம்	குண்டலம்	”

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சங்க

உடு.	சர்வோத்தம்	உபவீதம்	ஆகவும்,
உசு.	பாாமேசுரம்	ஆரம்	”
உஎ.	கிரணம் காலோத்தரம்	இரத்திபாணங்கள்	”
		இருபத்திரண்டு	”
		நாடிகள்	”
		பிராணவாயு	”

உஅ. வாதுனம் லைவேத்தியம் ஆகவுஞ் சொல்லப்பட்டன.
அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு:—

காமிக ஆகமம் - கந்திராவநாரப் படலம்.

காமிகம் பாத யுகம் வரியாத் யோகஜம் குல்ப மேவச!
சுத்தியம் பாதாவ குல்: ப்ரோகத: காரணம் ஜம்பிகா பவேத்!! (1)

அஜிதம் ஜாது தேசம் வரியாத் தீதத மூருப்ர தேசகம்!
குக்ஷுமஹது குக்ய மேவம் வரியாத் சகஸ்ரம் கடிதேசகம்!! (கச)

அம்சுமார் வரியாத் ப்ருஷ்ட தலம் சுபாபேதத்து நாபிகம்
விஜயம் குக்ஷிதேசம் வரியாத் நிசவாசம் ஹ்ருதம் பவேத்!! (கடு)

ஸ்வராயம்புவஸ் தநௌ தவௌது அலம் நேத்ர மேவச!
வீரம் கண்ட பாதேசஸ்து ரௌவம் சரோத்திர மேவச!! (கசு)

மகுடம் மாகுடம் தந்த்ர மங்கப் பிரத் யங்க மேவச!
பாகுது விமலம் ப்ரோக்தம் சந்த்ரஜ்ஞான முஸ்த தலம்!! (கௌ)

பிம்ப தந்திரம் சுலதநம் புரோத்கீதம் ஜிவ்வசம்ஜ் ஞிதம்!
லளிதம் வரியாத் கபோலஹது சித்தநத்வை லலாடகம்!! (க௨)

எனவருஉஞ் சுலோகங்களால் அறித. (அ0)

ஹிண்ணவாதஞ்சிறைமீட்கப்போந்தனையோசூரனுடல்
வீட்டிச்சேவ
றண்ணமயிலெனவுவந்துதம்பியரைவாட்டிவெள்ளிச்
சயிலநல்கிப்

பண்ணவராகப்பிறரைமுருக்கிமைந்தர்பழதிழைப்பின்
முனிந்துமீள
மண்ணிலருள் புரிதாதைபோற்கருணை தரவன்றோ
வந்ததெந்தாய்.

இ-ள். தேவர்களுடைய சிறைமீட்கும்படிவந்தனையோ, அன்று, பின்னர்வந்த தெறறுக்கு எனில், ரூபபன்னுடைய சரீரத்தை அழித்துச் சேவலாகவும், குளிர்த அழகிய மயிலாகவும் விரும்பிக் கொண்டு, அவனது துணைவர்களுடைய சிவகமுகன் தாரகன் என்பவரைக்கொன்று, அவர்க்குக் கயிலைமலையை யாட்சியாகக்கொடுத்து, அவர்களுடைய சேனையோடும் தேவாரும்படி கொன்று, புத்திரர்கள் குற்றஞ் செய்தாற் கோபித்து, பின்னரும் பூமியின்கண் அருளைச் செய்கின்ற தருதையைப்போல அருளைக் கொடுத்தற்காகவன்றோ எமது தந்தைபோல்வாய நீ யெழுந் தருளியது. (அக)

இன்றுதடுத்தாண்டனையென்கொண்கனையென்றுலுமிரு
நிலத்தில்வானி
லுன்றனடிச்சேரியிறற்றியளுமோர்தொழும்பியன்றோ
வம்பர்கோவே
மின்றவழமங்கலியப்பிச்சையிடவேண்டுமென
விழிநீர்சிந்தி
முன்றொழுதாடனக்குவிழிக்கடையளித்தான்முடிந்தானு
மெழுந்தான்மன்றோ.

இ-ள். இற்றைத் தினத்தில் தடுத்து எனது நாயகனை அழிமைக் கொண்டாய் என்றாலும், பெரிய பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் உள்ள தேவரீரது அடிக்குடிலாருள் தனித்தவளாகிய யானும் அடியவளன்றோ, தேவ நாயகனே! ஒளிவிளங்கிய திருமங்கலியப்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாந்ந.

பிச்சை கொடுத்தருளவேண்டு மென்று கண்களினின்றும் நீரைப் பொழிந்த சிவன், அவனுக்குக் குமாரப் பெருமான் தமது திருக்கடைக்கண் செய்தருளினர் இறந்த இடம்பனு முயிர்பெற்று எழுந்தான். (அஉ)

கண்படைகூர்ந்துணர்ந்தெழுந்தாங்கெழுந்தனைம்புலாதிநெறி

கடந்ததூய

பண்படையுஞானநெறியடைந்தபரவசனாகிப்

படர்விண்ணோரு

மொண்படையானீன்மலரோனுயிறைஞ்சிடுங்குரவி

னுவந்துவைகுந்

திண்படைவேற்குழகனெதிர் தேமலர்தூய்த்துதிபலவுஞ்

செப்பலுற்றான்.

இ-ள். கித்திரை செய்தெழுந்தவனைப்போல இடம்பனு மெழுந்து, ஐம்புலவழி முதலாய தீயவைகளை வென்ற பரிசுத்தமாகிய குணத்தையடைந்த ஞான மார்க்கத்தை யடைந்த பரவச முடைய ஞாய், கூடவந்ததேவர்களும், அழகிய ஐந்தாயுதங்களையுடைய விடிகனுவும், அவர்பெற்ற பிரமதேவரும் வணக்கு கின்ற, குராமாத்து கிழலின்கண் மகிழ்வுகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும், திண்ணிய வேற்படையைத் தரித்தகுமாரக் கடவுளின் முன்னர்த் தேனை பொருத்திய புட்பக்களைத் தூவிப் பலதுதிகளையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர். (அஉ)

எழசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வானத்துதேவர்தெரிதந்தவேதமறையின்கணீரில்பொருளாய்
நானந்துயோகரிதயங்களாயநளினந்தவாதவொளிரீ
யூனந்தியோனிடொறுநின் றுலாவிழுமல்கின்றதீயவினையே
னீனன்பொலாதகொடியன்கனாடலெளிதோகிஸாடலிறையே.

இ-ள். ஆகாயத்தில் வளர்கின்ற தேவர்கள் அறிந்த வேத உபநிடதங்களின் முடிந்த உழியாத சித்தார்த்தப் பொருளாகி, நான் என்னும் அகங்காரங்கெட்ட சிவபோகிகளது மனமென்கின்ற தாமரை மலர்களை விட்டுக்கொத சோதிவடிவாகிய தேவரீர் ஆகும் தசை வளர்த்த யோனிகள் தோறும் பொருத்தி வருந்துகின்ற கொடியவினையை யுடையவனும், இழிந்தோனும். பொல்லாத கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓர்ணுவையாயினும் அறித லெளியதோ? (௮௪)

மழையூடுநீவெரையூடுவேதவழியூடுகொனல்வனமு
டழவூடுகூடுதவவாணர்தேடவறியாதஞானவொளிநீ
பழியூடுகொமவறியூடுபேசுபடிநோடுநீடுநரக
டிழிபாவியாவிசுழிதீயனாடவெளிதோநிநாடலிறையே.

இ-ள். மழையினிடத்தும் நீண்ட மலைகளி னிடத்தும் வேத மார்க்கத்தி னிடத்தும், சுழிகரைச சோலையி னிடத்தும், அக்கினி மத்தியினும் சஞ்சரிக்கின்ற தவத்தையுடைய முனிவர்களுநதேடியும் அறியாத ஞானப் பிழம்பாயிருப்பவர் தேவரே யாரும், பழியி னிடத்தும் காமவழியினிடத்தும் பேசுகின்ற வஞ்சகத்துடன் மிக்க காகத்தி னிடத்தும், இறவகிரிற்கும் பாலியும், உயிர்விடுகின்றகொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாட்டுள் ஓர் இலேசத்தானும் அறிதல் எளியதோ? (௮௫)

பூதங்கடந்துகரணங் கடந்துபொறியுங்கடந்துகடவா
நாதங்கடந்துவெளியூடுநின்றுநடனங்கடந்தவொளிநீ
வேதங்கடந்தவிமையோரும்யாரும்விரணங்கிடந்துமெலிய
வேதங்கடத்தகொடியேன்கனாடலெளிதோநிநாடலிறையே.

இ-ள். பூதங்களைக் கடத்தும், அந்தக் காணங்களைக் கடத்தும் ஐந்து இக்கிரியங்களையும் தாண்டி அப்பாற் சென்றும், முடிவான நாடத்தவத்தையுக் கடத்தும், பாவெளியின்ப ணின்று திருநாட

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாந்ரு

னத்தைச் செய்கின்ற பாஞ்சோதி தேவரீராரும், வேதத் துதிகளைச் சொல்லித் துதிக்கும் தேவர்களும் மற்றையோரும் புண்பட்டுவருந்த, சிறுமையை யுடைய குற்றங்களைச்செய்த கொடியவனாகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓர் இலேசந்தானும் கண்டனா லெளியதோ.

பூதமாவன - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாவு, ஆகாயம்.

காணமாவன - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன.

இவற்றுள் சித்தத்தைப் புத்தியுள் அடக்கி மூன்றென்று சுர்வாத்ம சம்புசிவாசாரிய கவாம்களும், இந்நான்களுேடு தொழில் வேறு பாடு பற்றி உள்ளம் என்னும் ஒன்றனைச் சேர்த்து ஐந்தென்று திருச் சிற்றம்பல நாடிகள் முதலாயினோருங் கூறுப அவை யாயவுழி யொன்றற் கொன்று முரணு மென்க.

பொறி எனப் பொதுவிற்க் கூறினமையால், ஞானேந்திரியும், கன்மேந்திரியம் என்னும் இரண்டுங் கொள்க.

ஞானேந்திரிய மாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

இவற்றை முறையே துவக்கு, சிங்குவை, சட்சு, ஆக்கிராணம், சுரோத்திரம எனப் பர் வடநூலார்

கன்மேந்திரிய மாவன - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத் தம் என்னும் ஐந்துமாம்.

நாததத்துவமாவது முப்பத்தாரூப தத்துவமாகிய சிவதத்து வத்தை அதனியலேச சிவஞான சித்தியார் முதலியசித்தாதத நூல் ற்காண்க.

“இமைபோர்க்கு விரணங் கிடத்தல்” எதனால் எனின், நாம் நமராக்கடவுளை யுணராமையால் என்க.

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல
 வுள்ள மதியின்
 பேதங்க ளல்ல விவை யன்றி நின்ற பிறிதல்ல
 வென்று பெருதால்
 வேதக் கிடந்த தடுமாறும் வஞ்ச வெளி பென்ப
 கூடன் மறுகிற்
 பாதங்க ளோவ வளையித் தனாதி பகர்வாரை
 யாயு மவரே.

என்ற திருவிளை யாடற் புராணக் கருத்து மிதுவே. (அக)

ஒன்றன்றிராணுபொருளன்றுமூன்றினுருவன் நூன்குராண
 மன்றைந்துபூதமறையங்கமாறுபொழிலேழுண்டையோகமுடனீண்
 மின்றற்குஞானவடிவென்பதன்றுவெளியன்றுமேலையொளியன்
 றென்றென்றுகின்றபொருண்கனாடலெளிதோகினாடலிதையே.

௩ இ-ள். ஒன்று மல்ல, இரண்டு மல்ல, மூன்று பொருளு மல்லா
 மல், நான்கு காணங்களு மல்ல, ஐந்து பூதங்கள், ஆறு அவைகள்,
 ஏழு உலகங்கள், எண்வகையோகங்கள் என்னு மிவற்றுடன் நீண்ட
 ஒளிகொண்ட அறிவுருவு மல்ல, பாவெளியுமன்று, பாவொளியு
 மன்று, என்று என்று எண்ணக் கிடந்த பாம்பொருள் தேவரீரே
 யாகும், தமது திருவிளை யாடலுள் ஓர் சிறிது தானும் யான் கண்
 டுணர வெளியதோ.

எளிதோ என்றதன்க ணுள்ள ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு,
 அருமை பென்ற வாறு. இரண்டு பொருள் - சத்தி, சிவம். மூன்
 றுருளன்றதற்கு—அருவம், அருவுருவம், உருவம்என்னலுமொன்று,

வேதாங்கம் ஆறு - சினைசி, வியாகாணம், கற்பம், நிருத்தம்.
 சோதிடம், சாதோ விசிதி என்பன.

எழுபொழில் + கீழேழுலகம், மேலேழுலகம். காவலத் தீவு முத
 லிய எழுவகைத் தீவென்று உரைத்தல் அத்துணைச் சிறப்பன்று.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாந்

எண்வகை யோகம் - இயமம், சிவமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாசம், தாரணை, தியானம், சமாதி பெண்பன, இவற்றின் விரிவெல்லாம் சூத சங்கிதை யினும், பாதஞ் சலத்தும் சிவாகமங் களினுந் தெற்றெனக் காண்க.

வெளி - சுத்தமாயை ஒளி - மாயாதீதச சோதி வடிவு. இசெய்யுட்கண் ஒன்று முதல் எட்டுவரையும் கூறினமைபான் மாலை யணியும் முரணணியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க இங்ஙனமே உள்ள வேறோர் பாடலும் தருகின்றும்.

கூர்ம புராணம் - வீகவநுப அத்தியாயம்.

இதுவன்று நின்ற திதுவன்று நின்ற தென வோத

லன்றி மறையு

மிதுவென்றுரைக்க முடியாது நின்ற வெரிதும்மு

வெய்ய மழுபோய்

பதிபாகு நின்னை யடைகின்ற தூய பசுமாயை

தீர வருள்வாய்

முதலீற தினறி யுறை வோய நின் மாயை பெவரே கொள்

முற்று மறீவார்.

(அ)

அறிவாலறிந்தவறிவுங்கடந்தவறிவாலறிந்தவறிவிற்
பிரியாதிருந்துதுயில்வோர்முகந்துபிரியாதருந்துநறைநீ
பொறிவாயிலைதுநெறியோடுமுன்றுபுலையுனருந்துமவனோ
வெறியாதபுன்கணுடையேனுடாலெளிதோகினுடலிழையே.

இ-ள். பசுஞான பாசஞானக்கனா லுணர்ந்த தற்போத வறிவையுங் கடத்த பதிஞானமாகிய உண்மை பறிவினால் உணர்ந்த அருளருவினிடத்து நீக்கா திருந்து நீட்டை கூடுகின்ற சிவஞானிகள் மொண்டு இடைவிடாது பருகும் ஆணத்தத் தேனாயிருப்பவர்தேவரீரே யாகும். பொறியின் பாற்படும் ஐந்து இத்திரியங்களின்

வழியிற் சென்று வருத்தி, இழிந்த தசையை யுண்ணுகின்ற வனும், துன்பங்களை நீக்காத இழிவை யுடையவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிலையாடலுள் ஓரிறையளவைத்தானும் கண்ணொர்தல் எளிதோ.

இறை - என்றது சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. “பொறிவாயி லேந்தவிததான் பொயதி ரொழுக்க - நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்” என்று திருக்குறள் இருத்தலால், “பொறிவாயிலேந்து நெறியோடுமுன்று” எனார். ஐந்து நெறியாவன - காண்டல், உண்டல், உறுதல், உயிர்த்தல், கேட்டல் என்னும் பஞ்சப் புலன்களுமாம்.

பாச ஞானத் தாலும், பசுஞானத்தாலும் குகப் பெருமானை வறிதல் கூடாதென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிவப்பிரகாசம் - பத்தாஜ் நூத்திரம்.

பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும்
 * மீசனை யறிய வொண்ணா திறையருண் ஞான நண்ணித்
 தேசுறு மதனான் முன்னைச சிறற்றி வொழிந்து சேர்ந்து
 நேசமோ டயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

பாச ஞானம், பசு ஞானம் இத்தகைய வென்பதை, “வேதசாத்திர மிருதி புராண கலைஞானம், என வருஉம் சிவஞானசித்தியார்சி செய்யுளா னறிச. (அஅ)

கோச்சகக் கலிப்பா.

ஞானகுணனுடனில்வாரேத்திரவின் றிடுமேல்வை
 யீனவினை தொலைநதோய்கேள்யா துமீகுதுமெனச்சேய்
 தானவிலயாதுபெறுவதுதமியேன்றணவாதுன்
 பானவிரமிஞ்சையேவல்பணித்திடலேபணியென்றான்.

இ-ள். ஞான குணத் துடனே இடம்பன் இவ்வாறு துதிக்குங் காலத்தில், குற்ற முள்ள வினைக ளெல்லாம் கழியப் பெற்ற இடம்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சங்கு

பனேகேட்பாய், எது கேட்பினுங் கொடுப்பே மென்று குமாரக
கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருள, சுவாமி! எளியேன் எதனைப் பெறு
வது, தனித்தவனாகிய யான் நீங்காது தேவரீரது மலையி னிடத்தி
லிருந்து குற்றேவல் செய்யுமாறு விதிப்பதே வரமாகு மென்றான் ()
சொற்றவரங்கியெழுந்தருளி னன்னாப்பகைதொலைததோன்
மற்றவனப்படிநின் றுமறைமுனிபாறகுறுகுத லும்
பெற்றபெரும்பேறுடையயடைநதனையோவெனப் பேசிக்
கற்றிகள் கொலாசலமார்க்கண்டசிநங்கததனைந தான்.

இ-ள் சூரபன்முகிய பகைவனை யழித்த கடவுள், இடும்பன்
சொன்ன வாகைளைக் கொடுத்தருளி மறைந்தருளினர் இடும்பன்
ஆதவிடத்தினின்றும் அதைதிய முனிவரை யடைதலும், பெறுதற்
கரியபெரும் பேற்றைப் பெற்ற இடும்பனே, வந்தனையோ வென்று
சொல்லி, கல்லைப் போல விளங்குகின்ற மாககண்டேய மலையை
யடைந்தனா. (க0)

அங்கண்மலரிருமுன்றிரா றுவதனங்களுடை
யெங்கணிநுமலனையாயிரநாமத்தருச்சித்துப்
பைங்கணிலவியசத்திசிவகிரியின்பாற்சோரது
செங்கணகுவிடையோனை : தேவியைவிணமிசைசரின்றே

இ-ள். அழகிய மலா போன்ற கண்கள பன்னிரண்டு, திரு
முகங்கள் ஆறுவ கொண்டெழுந்தருளிய எமது கடவுளாகிய குகப்
பெருமானைச் சுகத்திர நாமத்தால் அருச்சனை செய்து, பசுமையா
கிய ஒளிவீளங்கின சத்திகிரி கிவகிரி என்னு மலைகளை யடைந்து,
சிவந்த கண்களை யுடைய இடப வாசனாகிய சிவபெருமானையும்
உமாதேவியாரையும் ஆகாயத்தின் மீதுநின்ற. (கக)

சுத்தநதிப்புனல்கொடுதூமலர்கொடுசீருருத்திரங்கொண்
டொத்தகருத்தொடுபூசையுநற்றியபிங்குறுமுனிவன்

பத்திதிகழசுரனைப்பார்த்தயில்வேலோன்பணித்தபணி
யத்திரியிற்புரிமுத்தியடைவையெனவருள்புரிந்தான்.

இ-ள். சுத்த முடைய யாற்று நீர் கொண்டும், சிறந்த புட்பங்
கள கொண்டும், சிறப்பாகிய உருத்திரமந்திரங் கொண்டும், ஒரு
மைப்பட்ட மனத்துடன் அகத்திய முனிவர் பூசையைச் செயத
பின்பு, அன்பு விளங்குகின்ற இடம்பாகுரைப் பார்த்து, கூரிய
வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரகடவுள் ஏவிய ஏவலை அம்மலை
யின்க ணிருந்து செய்வாய், அதனால் முத்தி யடைவா பென்று
கூறினர். (கஉ)

ஆயமொழிபிறழாமையவுணர்கோன்சிவகிரியிற்
சேயருளும்பணியின்றானினிவாமதேவனென்னுந்
தூயமுனிவரன்வனத்திற்றுருவாசன்சிறுவரைமுன்
காயுமுனியடைந்ததுவுநிகழ்ந்ததுவுங்கழறுவாம்.

*இ-ள். அவ்வாறான சொற்களினின்றும் தவறாது அசுரர் குரு
வாகியஇடம்பன், சிவமலையினிடத்திலேயிருந்து கந்தசுவாயி பேவிய
திருப்பணிகளைச் செய்து நின்றான். இனிமேல், பரிசுத்த முடைய
வாமதேவமுனிவரது வனத்திலே துருவாசர், விசுவாயித்திராது
குமாரர்களைக் கொன்ற வசிட்டமுனிவர் வந்ததுவும், அவரு நடந்த
சரித்திரத்தையஞ்சொல்வாம். (கஉ)

மலைகள் பழநி யடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௮௧0.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்தொன்றாவது,
அகத்தியச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

பரிதிவிண்டொடிசிவகிரியின்பாங்கரி
னிருதியந்திசையினீடியதுநீற்றொளி
வருதிருமேனியின்வாமதேவனென்
றொருதவமுனிவரனுறைவுளாயது.

இ-ள். சூரியன் சஞ்சரித்தற்கிடமாய ஆகாயத்தையனாவியசிவீ
கிரியின் பக்கத்திலே, நிருதி திசையாகிய தென்மேற்குத் திசையி
லுள்ளது, திருநீற்றி னொளி விளங்குகின்ற திருமேனியை யுடைய
வாமதேவன் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு முனிவரது இருப்பிட
மாகவுள்ளது. (க)

மறைபயிலோதையும்வாசநீர்த்தடந்
துறைதொறுமாடுநர்சும்மையுஞ்சிறு
பிறையணிமௌலியெம்பிரான்பெருந்துதி
யறைகுநரறவுமுறாததவ்வனம்.

இ-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்யும் ஒலியும், மணங்கம
ழும் நீரையுடைய விசாலமான துறைதோறும் நீராடுவாரது சதத
மும், சிறிய பிறைச சுகந்திரையணிந்த திருமுடியை யுடைய எமது.

சிவபெருமானது பெரிய துதிகளைச் சொல்கின்றவரது ஒலியும் நீங்
காதது அந்த வனமாகும். (உ)

தரித்தகுண்டிகையினர்பிடித்ததண்டினர்
விரித்தபுன்சடையினர்முடித்தவேள்விய
ரிரித்தவைம்பொறியினரில்லறத்தினைத்
திரித்தவரருமறைதெளிந்தசிந்தையர்:

இ-ள். கமண்டலத்தைத் தரித்தவர், ஏந்திய யோக தண்டத்
தையுடையவர், பாநீதசடையை யுடையவர், நின்றவேற்றிய யாகத்
தையுடையவர், ஐந்து இத்திரியங்களுயும்வென்றவர், இல்லறத்தை
விட்டு நீங்கியவர், அரியவேதங்களை ஆராய்ந்து தெளித்த மனத்தை
யுடையவர். (ங)

செய்யநற்றாசினர்செறிந்தசீரியர்
துய்யவெண்பல்லினர்முதலதூமறை
பையரும்வியாதனாதியரும்யாவரு
மொய்யறம்புரிந்தருண்முகிழ்ப்பவைகுவார்:-

இ-ள். சிவந்த வத்திரத்தையுடையவர், மிக்க சிறப்பை யுடை
யவர், சுத்தமாகிய வெள்ளைப்பற்களையுடையவர், இவர்முதலாய பரி
சுத்தமுள்ள வேதத்தில் வல்ல அந்தணர்களும், வியாசர் முதலாயி
னோரும் எல்லாரும் மிக்க தருமத்தை நடாத்தி அருள் கூடுப்படி
இருப்பாராயினர். (ச)

அப்பெருவனத்திடையறவின்மாணவர்
துப்புரவினர்மனந்துகளிக்கேள்விய
ரொப்பின்மாமுனிவரரொருங்குசூழ்வர்
முப்பொருளுணர்சூறுமுனிவன்மேவினான்.

இ-ள். அந்தப் பெரிய வனத்தினிடத்து மிக்க இனிமையை
புடைய மாணக்கர்களான, நல்லொழுக்கத்தையுடையவரும், மனக்

அகத்தியச் சரூக்கம்.

சுசுந.

கனங்க மில்லாத கேள்வி யறிவினை யுடையவரும் ஆன ஒப்பில்லாத இருடியார்கள் சேர்ந்த தம்மைச் சூழ்த்தவர, பதி பசுபாசம் என்னும் முப்பொருள்களையும் அறிந்த அகத்திய முனிவர் வந்தனர்.

அகத்தியரது மாணாக்கர் பன்னிருவர் - அவர் பெயர் வருமாறு—
செம்பூட் சேளம், வையாபிகர், அதங்கோட்டாசிரியர், அவியனாரா,
காக்கை பாடினியார், தொல்காப்பியனார், தூராலிகைர், வாயப்பியா,
பனம்பாணார், கழாரம்பர், நற்றத்தர், வாமனர் இவருட் சிறந்த
முதன்மாணாக்கர் திரை தாமாக்கினி முனிவர் என்னும் தொல்காப்
பியனாரே. அதுவருஞ் செயயுள்களா லினிது விளங்கும்.

பன்னிரு படலம்.

வீவருகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்கு விளக் காகென
வானே ரேத்தும் வாயமொழிப் பல்புக
ழானுப் புலமை யகத்திய னென்னு
மருந்தவ முனிவ னாககிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல் காப் பியன்.

பொருள் பெண்பா மாலை.

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவான்
றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்திததொல் காப்பியன் முதற்
பன்னிரு புலவரும்.

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்.

கூறிய ஞன்றினு முதனூல் கூட்டித்
தோமின் றுணர்ந்த தொல்காப் பியன்
னானின் றமிழறித் தோர்க்குக் கடனே.

மேற் சொல்லிய மாணக்க ஶ்னிச் சிகண்டி. யென்னும் ஒரு மாணக்கருளர் என்றும், அவர் சப்த குமரன் காரணமாக இசை நுணுக்கம் என்னும் இசை தூலைச் செய்தா ரென்றும் அடியார்கீத் நல்லார் உரைத்துளார். அது வருமாறு.

“இனித் தேவ விருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்டமாணக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டி யென்னும் அருந்தவழனி, இடைச சங்கத்து அநாகுல னென்னும் தெய்வப் பாண்டியன் நேரோடு விசம்பு செல்வோன்றிலோத்தமை யென்னுந் தெய்வமகளைக்கண்டு, தேரிற் கூடினவிடத்துச் சனித்தானைத்தேவரும் முனிவரும் சரியாகிற்கத் தோன்றினமையிற் சாரதாமார னென அப்பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசைநுணுக்கமும்” என்பதாம்.

“பலகலை யாகம வேதம்பாவையினுங் கருத்துப் பதி பசுபாசம் தெரித்தல்” எனச் சிவப்பிரகாசமும், “சான்றவ ராய்ந்திடத் தக்க வாம் பொருண் மூன்றுள்” எனக் கந்த புராணமும் உரைத்ததனால் மூப்பொருள் கண்டு கொள்க. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்று கூறுவாரு முளர் அது பொருத்தாமை யறிக. (௫)

வருவதையுணர்ந்தெதிர்புகுந்துவாமதே
வொருமுனிபுரிவனவுஞ்றியுள்ளுவர்
தரியதோர் தவிசில்வைத்தருக்கியம்முதற்
பெருநலனல்கியோர்முகமன்பேசினுன்.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் வருவதையறிந்து வாமதேவ முனிவர் எதிரே சென்று, செய்யவேண்டியன வற்றைச்செய்து, மனமகிழ்ச்சியுற்று, அருமையாகிய ஆசனத்தில் இருத்தி, அருக்கியம் முதலாகிய மிக்க உபசாரங்களைச்செய்து, முகமன் வார்த்தைகளை யுஞ் சொற்றார். (சு)

இந்தமாரிலத்திடையிறையுமன்னையும்
வந்துருவாயதோர்வரையிரண்டையுந்

தந்தனை குகனையும் பணியத் தந்தனை
யுயர்தனம் யாருமென்றுரைக்குமேல் லையே.

இ-ள். இந்தப் பெரிய பூமியினிடத்தில், சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் வந்து வடிவான மலைகள் இரண்டையும் எங்கட்கு அளித்தருளினீர், சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் வணங்கும்படி செய் தருளினீர், பாங்களெல்லவரும் உய்ந்தேமென்று கூறும் சமயத்தில்.

வரன்முறையேழிசைமகதிவீணைமேல்
விரலுள முனிவரனெழுந்து வேணியஞ்
சிரமிசையிருகர முகிழ்ப்பச்சேர்த்தியுள்
ஒரனுறுமாதவி ரொன்றுகேண்மினோ.

இ-ள். வாலாற்றுமுறைப்படி ஏழு இசைகளையு முடைய மகதி யாழின் மீது விரல்வைத்துள்ள முனிசிரோட்டராகிய காரதர் எழுந்த துடையையுடைய தமது தலையின்மேல் இருகைகளுங் குவியும்படி வைத்து, உண்மையறிவுடைய இருடிகளே (யான் சொல்லும்) ஒரு வார்த்தையைக் கேட்பீராக.

இசை தோன்று மிடத்து, ச ரி க ம ப த நி எழுத் தொலி தோன்றும். இவ்வேழு எழுத்துக்களையும் மாத்திரைப் படுத்தித் தொழில்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழுஇசையும் பிறக்கும். ஏழிசை யாவன:-சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மததிமம் பஞ்சமம், தைவதம், ிடாதம் என்பன இவற்றுள்ளே பண்ணுன்பிறக்கும். மேற்கோள்—

இசைநுணுக்கம்.

சரிக மபதநி யென் றேழெழுத்தாற் றுனம்
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத்—தெரிவரிய
வேழிசையுங் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை.

இனி குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்றங்கூறுப. இவைவீணையில் ஏழ்நரம்பெணப்படும். இவற்றிற்கு ஒசையுலமை-மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை. சுவையுலமை—பால், தேன், கிழான், நெய், ஏலம், வாழைக்கனி, மாதுளம்பழம் வாசனையுலமை—மௌவல், முல்லை, கடம்பு, வஞ்சி, நெய்தல், பொன்னாவிசை, புனை. ஏனைய வியல்களை யெல்லாம் தமிழ்ப் பேரகராதிக்க னுரைத்துள்ளாம். (அ)

அருச்சுர்கழிதேடி-லடி யாசிரியவீருந்தம்.

தெய்வமுனிவீர்நீவிர்நுட்பம்மிறசிறநதோன்

யாவன்வைதிகிமா

சைவநெறியிற்றவமுயன்றோன்யாவன்

வருசத்திநிபாதம்

கைவநதவன்யாவன்வேதச்சிரமுங்

கடநதுகாண்பரிய

மெய்வநதுடையோன்யாவனருளுருவம்

விளங்கவிளங்கினோன்

இ-ள். தெய்வத் தன்மையையுடைய முனிவர்கள் நீவிராகும், துங்களுக்குட் சிறந்தமுனிவன்யாவன்? வைதிக சைவ நெறி நின்ற தவத்தைச் செய்தவன் எவன்? இருவினையொப்புலந்தகாலத்தில்துத் திநிபாதம் கைகூடப் பெற்றோன் எவன்? உபநிடதமும் அறிதற் கரிய உண்மைப் பொருளை யடைந்தவன் எவன்? அருள் வடிவம் விளங்க இலங்குகின்றவன் யாவன்?

இருடிகள் தேவ விருடி, பிரம விருடி, இராச முனி, வைசிய முனி, குத்திர விருடி என ஐவகைப் படலான் “தெய்வமுனிவீர்” என்று விளித்தார். வைதிகம்—வேத சம்பந்தம். இது வடமொழித்

தத்திதாத்தபதம். சிவம்=சிவசம்பந்தம் ஈண்டுச் சித்தாந்த நெறியைக் குறித்தது சத்திரிபாதம்=சத்தி=சிவசத்தி, ரிபாதம்=பதிதல். (க)

அவனெம்மிறைவன் முழுதுலகுமவனே
யகண்டபூரணமா
யுவமமிலா தாபவிகாரமுரையிறந்தபொருளா
யுறைந்ததொரு
சிவமுமவனையென்று துதியவன்பாற்செல்
கதமியேற்குப்
பவமில்லகதிவந்தடைகவெனப்பகர்ந்தான்பசும்
பொன்னுலகடைந்தான்.

இ-ள். அவன முள்ளவனே நம்முதல்வனாகும், அவனே கண்டிக்கப்படாத நிறை வுடைத்தாய், ஒப்பிலாத தாகி, விகாரம், வாக்கு என்னும் இவை கடந்த உண்மைப் பொருளாகி, விளங்குகின்ற தனிப் பொருளாகிய சிவமும அவனே யாகும் என்று கூறி நான் சொல்லுந் துதிகளும் அவனிடத் தடைக. தனித்தவனாகிய எனக்குப் பிறப்பில்லாத முத்திவந்து பொருந்தி என்று சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்தார். (க0)

மறைந்தகாலேத்தாபதரும்வாமதேவ
முனிவரனுள்
சிறந்துளோன்றென்பொதியவரைச்செல்வனவன்பா
ரைதனின்
'மறைந்தமாற்றமடையுமெனுமவ்விலகந்தை
யுடன்வேத
நிறைந்தகேள்விவியாதமுனிவெகுண்டோர்மாற்ற
நிகழ்த்தினனால்.

இ-ள். இவ்வணம் நாரதமுனிவர் மறைந்த சமயத்தில், ஏனைய முனிவர்களும் வாமதேவ முனிவரும், முனிவர் கூட்டங்களுட்

சசஅ

பழநித் தலபுராணம்.

சிறப்புடையோன் அகத்திய முனிவரே யாகும். அவரிடத்தேகாரத முனிவர் இப்போது கூறியசொற்கள் சென்றடையும் என்று சொல்லும் போது, வேத வுணர்ச்சி கிறைந்த வியாசமுனிவர் கோபித்து ஒருவார்த்தை சொல்வாராயினார். (க௧)

என்னைநீவிரிதுபுகன்றீரிருநீருலகிற்

குறுமுனிவன்

நன்னதிடத்திற்று திசார் தலெவண் கொலிஃதோர்

தடுமாற்றஞ்

சொன்ன தலது முகமனுரை சொற்றீர் சொல்லிற்

கலைவாணி

யன்னை யுழிச்சென்றடைந்திடுமற்றவளேவீடு

மனித்திடுமால்

இ-ள். முனிவர்களே நீவிர் யாதுரைத்தீர், பெரிய கடலாற் சூழப்பட்ட கிலவுலகில், அகத்திய முனிவனிடத்து மாத்திரத் துதியடைதலெவ்வாறு, இது முறை பிறழ்ந்த உரையன்றி உபசார வார்த்தையுமாகும், சொல்லுமிடத்துக் கலைகளுக்கெல்லாக் தலைவி யாகிய சாகுவதியாக் தாயினிடத்தே துதிகள் அடையும், அவளே முத்தியையும் கொடுப்பாள். (க௨)

என்னுவிசைப்பமலயமுனியெதிர்ந்தவாணி

யிடத்தோதும்

பன்னுன்மறையும்பிறகலையுமுயிரின்பொருட்டுப்

பரமசிவன்

நென்னுடொகுத்தவரலவற்றோர் துகளுண்டோகற்

றனைமுனிவா

நன்னுவமுவமனவயிரநவின்ருய்நவிரன்

நேவெனலும்.

அகத்தியச் சருக்கம்.

சுசுக

இ-ன். என்றிவ்வாறு வியாதமுனிவர் உரைக்க, அகத்தியமுனிவர் கூறுவார், முனிவனே! நீகூறிய சாகவதியினிடத்து, சொல்லப்பட்ட நான்குவேதங்களும் பிற சாத்திரங்களும் ஆன்மாக்களாகிய நமதுகாரணமாகப் பரமசிவன், முன்னர்க் காலத்திற் றொருததுசெய்த அந்நூல்களுள் ஓரணுவளவாவது உண்டோ? நீ கற்றுள்ளாயன்றோ? நல்ல நாவானது வழப்பட மனைவாததைக் கூறினோ, அடிவன முரைத்தல் குற்றமன்றோ? (௧௩)

நெரய்தானுமயான்கற்றதென்னுனுவதுமவடநான்
மொழியவற்றை
யைதாயுணர்ந்தநீயுமுயர்ந்தனையல்லாநான்
டோவெனத்தன
கைதானெடுத்துவியாதமுனிகழறக்கலச
மாமுனிவன்
வெய்தாய்மோனமடைந்தவையநீங்கியகன்றான்
வெகுளியினால்.

இ-ன். நான் படித்தது அற்பமாகும், ஆயினும் என்னைச் சொல்லப்பட்ட வடமொழிகளான நூல்களை அழகாக நீயும் அறிந்து உயர்ந்தனையல்லாது வேறுபாடுதெனுமுண்டோ? என்று தன்னுடைய கையை யெடுத்து வியாசமுனிவா சொல்ல, அகத்தியமுனிவர்விராவில் மெனனவகொண்டு அசசபையைவிட்டு நீங்கிக் கோபத்துடன் சென்றார். (௧௪)

வாமதேவன்முதலியமாமுனிவர்மலய
மாமுனிவன்
காமனுயிர்வவ்வியதுதற்கட்கடவுளுருவம்
வியாதமுனி
உக

தோயில்காசைமணிவண்ண னுருவமென்றற்
 சொல்வதெவன்
 யாமெல்லாமேல்வருவதனையறி துமெனவீற்
 றிருந்தனரால்.

இ-ள். வாமதேவர் முதலாய இருடிகள் அகத்திய முனிவரோ,
 மன்மத னுயிரைக் கவர்ந்த நெறிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமா
 னுருவமாகும், லியாசமுனிவரோ, குற்றமில்லாத காயாம்பூ வண்ண
 ராகிய திருமாலின் வடிவமாகும் என்றால் யாம சொல்வது என்ன
 இருக்கின்றது, நாவகன் யாவரும் இனிமேல் நடப்பதை யறிவே
 மென்று வாளாவிருந்தனர். (சுரு)

சந்தவரைக்கோமுனிவரன்றுய்த்தலைவானரந்தாக்
 குபுவுழக்க
 வந்தவருக்கையுடையது நுறுஞ்சுளைத்தேன்பசம்பொன்
 றசம்பொழுகிச்
 சந்திமிளிர்ந்துகிடப்பதெனத்திகழுஞ்சிவமா
 மலையொருசா
 றிந்துமுடியோன்வரந்தரநோற்றிருந்தானிருந்தா
 ரணியியப்ப.

இ-ள். சந்தனசல முனிவராகிய அகத்தியர் சிறிய தலையை
 யுடைய குரவகுகள் பாயந்து உழக்குதலினால், பொருந்திய பலாப்
 பழங்கள் பிளப்புற்று நல்ல சுளைகளின்தேன் பசிய பொற்குடத்தி
 னின்றும் மது ஒழுகிச் சிதறிப் பாய்ந்து கிடப்பதுபோல வினங்கா
 நின்ற சிவகிரியின் ஒருபக்கத்தே, சந்திரசேகரக் கடவுள்வாமளிக்கு
 மாறு இந்நிலவுலகம் வியக்கும்படி தவஞ் செய்திருந்தனர். (சுரு)

அறுதீர்க்கழ்நெடிடடி யாசிரியவிறுந்தீ.

கடவருந்தவங்களாற்றிக்கந்தர் தம்மருங்கினோற்குங்
குடமுனியெதிர்வெள்ளேற்றிற்குழகன்மா துடன்சென்றுள்ளத்
தொடர்புசொல்கெனவியாதமுனிவரன்சொற்றவாறு
முடனிகழ்ததுவும்போற்றியுரைப்பயிண்டிறைவன்சொல்வான்.

இ-ள். செயதற்கரிய தவத்தைச் செய்து மலையின் பக்கத்தே
வசிக்கும் அகத்தியமுனிவர்க்கு முன்னர் வெள்ளிய இடபவாகனத்
தின்கண் சிவபெருமான் உமையமமையாருடன் தோன்றி, முனிவ்
வின் துமனத்திலுள்ளதைச் சொல்வாயாகவென்று திருவாய்மலர்க்
தருள, வியாசமுனிவர்சொல்லிய வரணற்றையும், உடனே நடந்த
வரலாற்றையும், துதித்துச் சொல்ல, பின்னர் இறைவன் கூறும்.

கோதிலோய்வடாதுபான்முருகுரோசமற்றகல்காற்றண்ணம்
போதின்னவனமும்பானுதீர்த்தமுமபொலிவினோங்கு
மூதெயிலுமெத்ததூர்க்காபுரியெனுமூதூர்தன்னிற்
போதுகென்றகன்றானண்ணன்முனியுமப்புரியிற்போனான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத முனிவனே வடக்குப்பக்கத்தில் மூன்று
குரோசதூரஞ் செல்லுங்காலத்தில், குளிர்ச்சிபொருத்திய புட்பவன
மும்பானுதீர்த்தமும் பொலிவடனே விளங்கும், பழமையாகிய மதி
லாற் சூழப்பட்ட தூர்க்காபுரி என்னும் பெரிய ஊரிற் போகக்கட
வாய் என்று மறைத்தருளினர், அவ்வாறு அகத்தியமுனிவரும் அத்
தலத்திற்குச் சென்றனர். (௧௮)

அணிநகரதனின்மூலவிளிங்கமுள்ள துமாயோனும்
பணியெனவயனும்போற்றிப்பணிவதெஞ்ஞான்றுமன்றி
மணிமலிவனசமாலேமுற்கவன்மனைவிமாசிற்பி
பிணிமுகமயிலஞ்சாயலிந்திரைபிணைவேற்கண்ணாள்.

இ-ள். அழகியகோத்தில் மூலவிலிங்கம் ஒன்றுள்ளது. விட்
டுணும் பிரமணம் அடிமையென்று துதித்து எப்போதும் வணை
கப் பெறுவது, அஃதல்லாமல், அழகுநிறைந்ததாமரைமலர்மாலையை
யுடைய முற்கவன் என்னும் பிரமணன் உளன், அவனை மனைவி
மயில்போன்ற சாயலையும், வேலாயுதம்போன்ற கணகையுமுடைய
இந்திரை யென்பவளாகும். (கக)

நன்மகவின் நிவேறுநகிலமொன்றினைவளர்த்துப்
பின்மகவுயிர்த்திரண்டும்பிள்ளைகளாகப்போற்றுந்
தன்மகிழ்வினளோர்ஞான்றுதன்புனற்ககன்றகாலே
யின்மனையிடத்துவெய்யநாகமொன்றெய்திறறன்றே.

இ-ள். நல்லகுழந்தைகளில்லாமையாற் கீரிப்பிள்ளையொன்றை
வளர்த்து, பின்பு பிள்ளை யொன்றைப்பெற்று, அதனோடு இரண்
டனையும் பிள்ளைகளாக வளர்க்கின்ற மகிழ்ச்சியையுடையவள், ஒரு
நாளுக்குளிர்ந்த நீர்மொன்வச சென்றகாலத்தில், இனியவீட்டினிடத்
துக் கொடிய நாகப்பாம்பு ஒன்று வந்தது. (உ௦)

வருவதையுயிர்செகுதுவளர்த்தவளெதிர்செல்கீரிக்
குருதிவாய்காணுமாழ்கிக்கொன்றதுமகவையென்னு
வருவிகணிதநபைமபொற்றசும்பினுலதனைமாய்த்து
வெருவியிற்புக்காளாங்குவிழைந்தனவினயங்கண்டாள்.

இ-ள். வருகின்ற அசுரப்பத்தைக்கொன்று, தன்னை வளர்த்த
பார்ப்பினிக்கு எதிரேசென்ற கீரியினது இரத்தமொழுகியவாயைக்
கண்டு, எனதுகுழந்தையைக் கொன்றதென்றுகினைத்து, அருவி நீர்
நிறைந்த அழகியகுடத்தினால் அதனைக்கொன்று, அசுரக் கொண்டு
தனவீட்டிற்குச்சென்றான் அங்கே நடந்த காரியங்களை பெல்லாம்
பார்த்தான். (உ௧)

உளங்கனன்றுயிர்ப்புவிங்கியோவெனவரற்றியுள்ளந்
துளங்கினடேராதாற்றுந்தொலைவில்பாதகந்தீர்மாறென்
றுளங்கெழுதேள்வன்காண்முன்மாள்வதென்முந்நுதிய
கனங்கவல்விடவகைக்கொண்டாள்கந்தனைமனத்துட்கொண்டாள்.

இ-ள். மனம் எரித்துபெருமூச்சு அதிகப்பட்டு, ஒன்று அழுது
மனநடுக்கவகொண்டவளாய், அறியாதுசெய்த இவ்வழியாதபாதகம்
நீங்காதென்று மனமொருமைப்பட்ட தனதுகணவன் பார்த்தற்கு
முன்னர் இறப்பதே கடனென்று எழுத்து, கொடிய கரிய நஞ்சைக்
கையிற்கொண்டனர், பழறிப் பெருமானாகிய கந்தக்கடவுளை மனத்
திற் கொண்டவளாகிய இந்திரை என்னும் பார்ப்பனத்தியானவன்.
பெரும்பெருமானேவெய்யேன்பெண்ணறிவிருந்தவாற்றால்
வரும்பழியொழித்தியென்னாவல்லிடம்வாயிற்பெய்காற
கரும்புறழ்மொழியினாரோடெதிர்ந்துநங்கந்தவேளு
மரும்பிளநகைமென்சொல்லாயஞ்சலென்றபயநல்க.

இ-ள். பெரிய பெருமானே, கொடியவளாகிய யார் பெண்
ணறிவு உடையளாக இருந்தமையால், வந்தபழியை நீக்க யாருடைய
யென்று வலியநஞ்சை வாயிலிட்ட காலத்து, கருமபுபோன்றசொற்
களையுடைய வள்ளியம்மையார் தெய்வானை யம்மையார் என்னும்
இருவருடன் எமது கந்தக்கடவுள்தோன்றி, மூல்வேரும்புட்போன்ற
பற்களையும் மிருதுவாகிய சொற்களையுமுடைய மாதே அஞ்சற்க
வென்று அபயக கொடுத்தருளி.

சீலப்பதிக்காரம் பதினைந்தாவது அடைக்கலக் காதையில்,

“பிள்ளை நகுலம் பெருப்பிறி தாக
வெள்ளிய மணையோ ளிணைத்து பிச்செல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யானன்”

என்னுஞ் செய்யுளில் ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் வேறு விதமாக உரைத்துளார். இன்னும் இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் சுப்பிரமணியபராக்கிரமத்திற் கூறியுள்ளாம். அதிற்கண்டுதெளிக.

பைந்தொடிமுற்பவத்திற்பயந்தநினன்னைகீரி
வந்தநன்மகளென்னாதுவதைத்தலின்மனதெண்ணாது
சிந்தினையுயிரையன்றிமுந்துதீவிடப்பைந்நாகம்
வெந்திறவிதொன்றலனோவிரன்வெய்யகோமான்.

இ-ள். பசிய வளையலை யணிந்த கோதாய், கீரிப்பிள்ளை யுன்னை முற்பிறப்பிற் பெற்ற தாயாகும், தனக்குப் பெறுபேறாகத் தோன்றிய புத்திரியென்று எண்ணாது நின்னைக் கொன்றாள், அவளே யிப்போது கீரியாயினாள், ஆதலால் நீயும் மனத்திற் சிறிதும் யோசனையின்றிக் கொன்றனை, அஃதல்லாமல், கொடியவிஷத்தை யுடைய சரீர்ப்பம் மிக்கவீரத்தையுடைய சூரியசேனை புத்திரானாகும். அவன் பெயர் அனாவிரன் எனப் படுவான். (உச)

தாதையைக்கொல்வான்சீறித்தனதுயிர்தணத்தலாற்றன்
போதமினாகமென்னவிழிந்ததிவ்விரண்டும்போந்து
மாதவத்துயிராதுறந்தபெற்றியால்வானஞ்சேர்ந்த
நீதுயர்தவிர்தியென்னாநிகழ்த்திமாவரங்கணல்கி.

இ-ள். அனாவிரன் என்னும் அவன், தன் றந்தையைக் கொல்லும்படி கோபிதசெழுது தன்னுயிரை விடுதலால் தன்னுணர்ச்சியில்லா நாகமெனப் பிறந்தான். கீரி, பாம்பு என்னும் இரண்டும் உன்னிடத்து வந்து பெரியதவத்தினாலே யிறந்தமையாற் சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தன, ஆதலால் நீ துன்பத்தை விடக்கடவாய் என்று வழிபாடுஞ்சொல்லிப் பெரியவாங்கனையு முதலி. (உரு)

குறியினுண்மறைந்தானண்ணல்கோதிலிந்திரையுமின்ற
சிறுவனுநதிவேட்டுன்னுங்கேள் வியிற்றிருவினோங்கி
புறுவனபோகமுற்றுநதுப்த்துயர்விசம்பிலுற்று
ரறைநகிலேசநாமமடைநததுகுறிக்குமன்றே.

இ-ள். கந்தக்கடவுள் சிவலிங்கத்தான மறைந்தருளினர், குற்ற
மில்லாத இந்நிறை என்னும் பிராமணத்தியும், அவள்பெற்ற புதல
வனும் சணமுகதீர்த்தத்துள் முழுதிப் பூசித்தது, மதிக்கப்படுகின்ற
கேள்வியறிவினும் செல்வத்தினும் உயாது (யாதநிறை சென்று
இலங்கையினுள்ள கதிர்காமத்தலத்தினும் நகுலகிரியினும் பூசித்த
கணவனையும்பெற்று) அதுபவிக்கவேண்டிய போகங்களுல்லாவந்
றையும் அதபவித்தது, உயாவான மேலுலகத்தை யடைந்தனர்,
அவர்கள் பூசித்த இலிங்கத்திற்கும் நகுலேசன என்னுந் திருமாமம்
உண்டாயிற்று. (உசு)

துகளிலிவ்விவிங்கபூசைசுரபியினுருவுதாங்கிச்
சகமகள்போற்றிஞாலநதரித்துயர்நதனள்பிலத்தோர்
புகழ்பணிகவுசிகனசாபநதபபபோற்றும்பூசை
மகிழ்வினுகீசர்நாமமகிதலம்விளங்கிற்றன்றே

இ-ள். குற்றமில்லாத இவ்விவிங்க பூசையைக் காமதேனுவி
னுருவத்தைக் கொண்டு பூமிதேவியானவள் செய்தது, பூமியைப்
பெற்று உயர்வடைந்தாள, பாதலவாசியாயுள்ள புகழ்ப்படுகின்ற
ஒரு சர்ப்பமானது விசுவாமிததிர சாபம் நீங்கப்பெற்று, துதித்துப்
பூசித்ததனால், நாசீசன்னும் பெயரும் இப்பூமியில் விளங்கிற்று. ()
தொல்பவந்துடைக்குமநதச்சுடரொளியிலிங்கந்தன்னை
வில்வலனுயிர்நாய்தூயவிரதமா முனிவனைந்து
வல்வலந்தணநதவாறுவமுத்தலும்பிரமமாக
நல்லெழில்விளங்குகாட்சிநல்குநாசீசன்மன்னே.

இ-ள். பழைய பாவங்களை யெல்லாம் அழிக்கின்ற அந்த ஒளி யையுடைய இலிங்கத்தை, வில்வலன் என்பவனது உயிரைக்கொன்ற பரிசுத்தமாகிய தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவர், ஐந்திரவு கழி யுங்காறும் பூசித்தலும் நாகேசப்பெருமான் பிரமமாக நல்ல அழகு விளங்குவ காட்சியைக் கொடுத்து. (உ௮)

தென்றிசைவிளங்குமாறுமுனிவரன் செவியின்மூல நின்றதோர்மாயாபிசங்கழித்தியின்றமிழ்தெல்லா மொன்றறவேற்செய்நின்பா லுணர் த்துவன்சிவாசலத்தை மன்றநீபடைதிபின்னுங்கேட்டியோர்மாற்றமென்று.

இ-ள். தெற்குத் திசையானது நன்மையுற்று விளங்கும்படி, அகத்திய முனிவரது காதினிடத்து, மூலமந்திரசதையும் அதரகு முன்னர் நிற்கின்ற மாயாபிசமந்திரத்தையும் உபதேசித்து, இனிய தமிழ்மொழி யிதுவேயாகா: அதனை பொன்றும் விடாது, மேது குமாரன் உணக்கு உபதேசிப்பான் நீ சிவகிரியை விருப்புடன அடைதி, பின்னரும் ஒருமொழி கேட்பாயாக. (உ௯)

உதக்கனிலாதிகேசவமபராசராச்சிராமங் கதித்துளம்புரிதிபூசையாண்டெனக்கரந்தானண்ணன் மதித்தமிழ்மனுவழங்குநெறியினான் மருவல்லோற்கு நதித்திருமுடிவாகீசனெனும்பெயர்நடந்ததன்றே.

இ-ள். வடக்குத் திசைக்கணுள்ள ஆதிகேசவம், பராசராக்ஷிர மம் என்னு மிவைகளையடைந்த ஒருவருடங்காறும் பூசையாக என்று நாகேசப்பெருமான் மறைந்தருளினர், அறிவை விளக்கும தமிழ் மந்திரத்தைப் பெற்ற பெருமையினால், சிவபெருமானுக்குக் கங்கையைத் தரித்த திருமூடியையுடைய வாகீசர் என்னும் திரு நாமம் வழங்கிற்று. (௩௦)

கலிநிலைத் துறை.

ஆதிகேசவத்தனுக்கியான்பொருநையத்துறைவாய்ப்
போதிநீழலிற்குறிநிழீஇப்பூசனைபுரிகாற்
சோதிவிண்டுபாகத்தருள்சுரந்திடத்தொழுது
தீதின்மாமுனிசென்றனன்பராசராச்சிரமம்.

இ-ள். ஆதிகேசவம்என்னுந் தலத்தையடைந்த அகத்தியமுனி
வர் தாமிரவன்னியாற்றுத் துறையினிடத்து, அரகநீழலில், சிவலிங்
கதாபிததுப் பூசனைசெய்தபோது, விட்டுணுவை பொருபாகத்தி
லுடைய ஒளிவடிவராகிய சிவபெருமான் கிருபைசெய்ய, வணங்கிக்
குற்றமில்லாத அகத்தியமுனிவர் பராசர ஆசிரமத்தையடைந்தார்.
அந்தநீள்வனத்தருட்குறியுருவுகொண்டமலன்
வந்தவாறுசொல்வாங்கங்கைமாந்திக்கரையிற்
பந்தமில்பராசரன்முதல்யுகத்திலெம்பரணைச்
சிறதைசெய்தனன்பருவமீரண்டுசென்றதன்பின்.

இ-ள். அந்த நீண்டபராசர ஆசிரமத்தில், திருவருட் சிவ
லிங்கவடிவுகொண்டு வந்தமர்த வறறையும் கூறுவாம, பெரியகை
கையாற்றங் களையில், பாசபந்தமில்லாத பராசரமுனிவர் முதல்
யுகத்தில் எழுது கடவுளை மனத்திற் றியானித்தனர், நான்குவரு
டஞ் சென்றதன்பின்பு.

(௩௨)

அகிலநாயகனிச்சைபெற்றகன்றுகோங்கதனின்
மகிழ்வுகொண்டொர்மாலதிவனத்தெய்திமால்விடையோ
னிகரில்பெட்டகங்குண்டிகைதண்டுநின்மலமார்
தகுதிகொண்டதோர் தானத்திலமைத்துமாதவத்தோன்.

இ-ள். விசுவரூபப் பெருமானது மகிழ்வையடைந்து நீங்கி,
கேரவகவனத்தின்கணுள்ள உவகை பிறத்தற் கேதுவாக வுள்ளு.

சுதிஅ

பழநித் தலபுராணம்.

மூல்லை வனத்தையடைந்து, திருமாலாகிய இடபத்தையுடைய சிவ
லிங்கம் இருதே பெட்டகத்தையும் கமண்டலத்தையும் தண்டின
யும், பரிசுத்தமாகிய ஓரிடத்தில்வைத்து, அதன்பின்னர் பராசர
முனிவர். (௩௩)

கடன்களாற்றிவந்தனைபுரிவான்வருங்காலை
யிடங்கொடான்முன்பமைத்தனவிலிங்கமுங்கிணறும்
ப்டர்ந்துவானுறாஉம்பலாசமுமாயினகாணுத்
தடங்கொடாமரையெனமுகமலர்ந்ததிசயித்தான்.

இ-ள். நித்திய கடன்களைச்செய்து வணக்கஞ்செய்யும்படி வரு
தற்கு முன்னர், தாம் அஷ்டவிடத்தில் வைத்தபெட்டகம், கமண்
டலம், தண்டு என்பன மூன்றும் இலிங்கமும் கிணறும், பார்து
ஆகாயத்தில் வளர்ந்த பலாசமாமும் ஆயின, அவற்றைக்கண்டு தடா
கத்தில் உள்ள தாமரை மலரைப்போல முகமலர்ந்து அதிசயங்
கொண்டார். (௩௪)

மோய்த்தமானவர்தமைமுகநோக்கிமாமுனிவன்
வைத்தநற்குறிமூலமாய்வளர்ந்ததேனையவு
முய்த்ததானத்திலின்னணமுதித்தனவோதி
யித்தலஞ்சிவபுண்ணியத்தலமெனவிசைத்தான்.

இ-ள். வந்துநெருங்கிய மனிதர்களைப் பார்த்துப் பராசர முனி
வர்கூறுவார், இவ்விடத்தில்வைத்த கல்லபெட்டகம் மூலலிங்கமாகி
வளர்ந்தது மற்றைய தண்டு கமண்டலங்களும் அவற்றை வைத்த
இடத்திலேயே பலாசமாமும் கிணறுமாயின என்று நிகழ்ந்தவற்
றைச் சொல்லி, இத்தத்தலஞ் சிவபுண்ணியத் தலமென்றுகூற்றார்.
மற்றையோர்பராசரனெறிர்வணங்கிமாசில்லா
துற்றகாரணமுயிர்களுய்ந்திடும்பொருட்டன்றோ
மூற்றுணர்ந்தமாமுனிவரிற்பெரியைமுனோற்றுப
பெற்றபேறுநின்பெருமையுய்யார்பிரித்துரைப்பார்.

இ-ள். அங்குநின்ற மனிதர்கள் பராசாமுனிவர் முன்வீழுந்து வணங்கி, குற்றமில்லாமல் இங்கேயவையுண்டானதன்காரணம் ஆன்மாக்களும் திடுக்காரண மன்றோ? முழுவதையு மறிந்த முனிவர்களுள் பெரியவர் நீரன்றோ, தேவரீர் முன்னர்த் தவஞ் செய்து அடைந்த பேற்றினையும் பெருமையையும் யாவர் வகுத்துச் சொல்ல வல்லவர். (௩௬)

என்றமைந்தரோடிருந்தவனிருந்தவமிழைத்துக் கொன்றைவார்சடைக்குழகனைவந்தனைகுயிற்றி யொன்றிவைகலாற்பராசராச்சிரமமென்றுலக மன்றுரைக்கவேவிளங்கியதவ்வனமுன்னோ.

இ-ள். என்று சொல்லப்பட்ட பராசா முனிவர் தமது புத்திரர்களோடு இருந்து தவததைச செய்து, கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானை வணக்கஞ் செய்து, ஒருமைப் பாட்டுடன் இருத்தலால் பராசா ஆச்சிரமம் என்று அஹைநாட் டொடகசி யுலகஞ்சொல்லும்படி அவ்வனம் விளங்கினது. பொங்குதீம்புனற்கூபத்திற்பொறிப்பிடர்புயங்கந திங்களைக்கதிரிவையைததீண்டிடும்போழ்தில் வெங்கணாளினிற்றிங்களில்வெய்யவன்றினத்தி லங்கணீர்குடைந்தாடினோர்கயிலையையடைவார்.

இ-ள். மிக்க இனிய நீரை யுடைய அக்கிணற்றினில், புள்ளிகளைக்கொண்ட பிடரை யுடைய இராகு கேதுக்கள், சந்திரனையும் ஒளியையுடைய சூரியனையும் பரிசிக்கின்ற கிரகண காலத்திலும், சூரிய வாரத்திலும் சோமவாரத்திலும் ஆதி வாரத்தும் முழுதினோர் திருக்கயிலையை யடைவார்கள். (௩௭)

கோமகன்பழிதுடைப்பவானவர்தொழுங்குரவன் னீழலர்கொடர்ச்சனைபுரிந்தனனறுமீன்சேய்

தேமலர்பொழிந்தருச்சனை திருத்தலாற்கேச
நாமமேயதுபராசரர்நவிலுநாபகர்க்கே.

இ-ள். இத்திரானது பழியை நீக்குதற்காகத் தேவர்களால்
வணங்கப் படுகின்ற வியாழப் புத்தேள், புட்பங்களைக் கொண்டு
அருச்சனைச் செய்தார், கார்த்திகேயக் கடவுளைத் தேன்பொருத்திய
மலர்கள் கொண்டு அருச்சித்தலால், ஆதிசேசம் என்னும் பெயரைக்
கொண்டது. அவ்விவிக்கத்திற்கே பாசர லிங்கம் எனவும் சொல்
லப்படும். (௩௬)

அக்கணிந்தவக்குறியினிலசலமா முனிவ
னெக்குநெக்குருகியாற்றியப் பூசனை நிகழ்ந்து
செக்கர்மேனியிற்றிழைத்துநீற்றொளிகிலாவிருக்குந்
தொக்ககாட்சியிற்றுவக்குண்டுதுவள்கின்றகாலை.

இ-ள். உருத் திராக்கத்தை யணிந்த அகத்திய முனிவர், அந்
தூசு சிவலிங்கத்தில் மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ் துருகிச் செய்த அப்
பூசைக்காலத்தில், செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியிற் பூசப்
பட்டு விபூதியின் ஒளி பரந்து காணப்படும் காட்சியிலே கட்டுப்பட்
டுத் தியானித்திருக்குங் காலத்தில். (௪0)

நளிரிளம்பிறைக்கண்ணியனவிலுமா முனிவ
தெளிசெழுந்தமிழாற்றிகழ்மந்திரசித்தி
யுளதுநின்றனக்காகுமாவெனக்குறிப்புற்று
னளிகொடென்மலையரசனன்சிவாசலமடைந்தான்.

இ-ள். குளிர்ந்த இளமையாகிய பிறைக் கொழுந்தைத் தரித்த
சிவபெருமான் தோன்றிக் கூறுவார், சிறந்த முனிவனே, தெளிந்த
இனிய தமிழினிலே விளங்கும் மந்திரசித்தியிருக்கின்றது, அது
கிணக்குக் கைகூடுமாக என்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர்,
பெருமையைக் கொண்ட பொதிய மலைக்கு முதல்வ ராகிய அகத்
தியர் அதன்பின்னர்ச் சிவகிரியை யடைந்தனர். (௪௧)

அறுதீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருந்தப்.

சாரலிற்றிருவாவினன்குடியினிற்

சார்தமிழ்முனிமேவி

யாரவோர்பதுமாதனத்திருந்தெழுத்தா

றையுமனவேட்டிற்

ஹீரமாமதிநுதியெழுத்தாணிகொண்

டவைதிகழ்வுறத்தீட்டிப

பாரணனுகொளாவுளனுகொண்டகண்கொண்டு

பார்த்திருந்திடுமேல்வை.

இ-ள். சாரலையுடைய திருவாவினின் குடியின் ஓர்பக்கத்தே தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர் சென்று, பொருந்தும்படி பதுமா சனத்தி லிருந்து சடககர மந்திரத்தை மனமென்னும ஏட்டி னிடத்து, உறுதிக்கொண்ட மதிவென்னுவ கூறிய எழுத்தாணியால் விளவகும்படி யெழுதிப் பாரணஞ் செய்ய, மனத்திற் கொண்டன வற்றைக் கண்கொண்டு பார்த்திருக்குங் காலத்தில். (௪௨)

தந்தைதாயெனவாருயிர்முழுது

மளித்தவனுதற்கண்ணில

வந்துதோன்றியமணநெடுஞ்சுடர்வைவேல்

வானவன்மறைபோற்று

மந்தஞானதேசிகன்வடிவாகிவந்

தருந்தவனெதிர்புக்கா

னென்றையிங்கெழுந்தருளினனெனத்தெரிந்து

சேவடிதாழ்ந்தான்.

இ-ள். பிதாவும் மாதாவுமென்று சொல்லும்படி அரிய உயிர் வார்க்கவன் எல்லாவற்றையும் படைத்த சிவபெருமானது நெற்றிக்

கண்ணில் இருந்து அவதரித்த அழகிய நீண்ட ஒளியை யுடைய வேலாயுதக் கீடவுள் வேதவகனாள் துதிக்கப் படுகின்ற அந்த ஞானசாரியானது வடிவத்தைக் கொண்டு அகத்திய முனிவரின எதிரிற் சென்றார், எமது தந்தையிவகே யெழுந்தருளினான் என்றறிந்த திருவடிகளை வணங்கினார். (சக)

எழுதீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவீருந்தம்.
பான்மொழிப்பசும்பாவைசேய்போற்றி
பூஞ்சரவணபவபோற்றி
வாண்கராக்கருள் கந்தவேள் போற்றிபுள்
வரைபொடித்தவபோற்றி
தேன்மலர்ப்பொழிற்சிவாசலபோற்றி
சேவலங்கொடியோய்போற்றி
நான்மறைப்பொருணாகபோற்றிமெய்ஞ்
ஞானதேசிகாபோற்றி.

இ-ள், பால்போலு மினிய மொழிகளை யுடைய பார்வதிபுத்திரவேந்தனம், பொலிவாகிய சாவண வாவியிற றேன்றினவரே வந்தனம், விண்ணுலகத்தைத் தேவர்க்குக் கொடுத்தவரே வந்தனம், கிரவுஞ்சமலையைப் பொடியாகச் செய்தவரே வந்தனம், தேன் பொருத்திய புட்பங்கையுடைய சோலை கணிறைந்த சிவகிரிக் கூடவுளே வந்தனம், கோழிக்கொடியை யுடையவரே வந்தனம், நான்கு வேதவகனின் உட்பொருளுக் குரியவரே வந்தனம் மெய்ஞ் ஞான குரவரே வந்தனம். (சச)

போற்றிபோற்றியென்றேதியமுனிவனைப்
பொருவின்போதகனோக்கிச்
சாற்றுவேண்டியதருகுதுமெனச்சது
மறையவன்சிறத்தொன்றை

யேற்றவெம்பிரானறமியனேற்கருளிய
வின்றமிழதன்கூற்றை
வீற்றுறாவிரித்தருகென்றலும்
விளம்பலுற்றனன்மேலோன்.

இ-ள். வதனம் வந்தனம் என்று துதித்த அகத்திய முனி
வரை ஒப்பற்ற ஞானசாரிய ராகிய கந்தவேன் திருநோக்கஞ் செயது,
வேண்டியவற்றைச் சொல்வாய், அவற்றை யீருதம் என்று திருவாய
மலர்ந்தருள், பிரமனது ஐந்து தலைகளுள் ஒன்றைப் பிடுவதிக்
கொண்டஎழுது முதல்வன் தனியேருகிய எனக்கு அருளிய வினிய
தமிழின் பாருபாட்டினை, ஒன்றும் விடாது விரித் துபதேசித்
தருள்க என்று பிரார்த்தித்தலும், மேலவ ராகிய குமாரக்கடவுள்
சொல்வாராயினர்.

(சரு)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசியவிருந்தம்.

நந்துவிந்துவினியிர்த்தருக்குமைமுதல்

வாக்குநால்வகைத்தாகி

யுந்துதானனோடுதித்தவனங்கனோ

ரொன்றுடனெம்பானில்

வந்தவின்பமேதமிழுதமந்தனா

மாமறைப்பொருளா

வெந்தைநல்கநீபெற்றனையருந்தவ

மெத்துணைமுயன்றயோ.

இ-ள். வளர்கின்ற விந்துவி னின்றும் தோன்றிய குக்குமை,
நபசத்தி மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் நால்வகைப் பட்டு,
முற்பட் டெழுகின்ற உதானன் என்னுங் காற்றி னுடன் பிறந்த
எழுத்துக்கள் ஐம்பத் தொன்றினுள், இனிய ஒலியுள்ள எழுத்துக்
களா லானது தமிழ் மொழியே. இரகசிய மான வேதத்தின் பொரு

பழநித் தலபுராணம்.

ஊரக மேது தத்தை உபதேசிக்க நீ பெற்றாய், அதனைப் பெற்றற்கு எவ்
வனவு அரிய தவத்தைச் செயதனையோ. (சசு)

தானவர்த்தெறுநேமியோன்முதலாபாற்
சங்கரன்களிதூங்கி
யானதோரகராதிபல்லுருவுகொண்
டடங்கிநின்றனன்வானின்
மாநிலதவைவருவதுகாரணம்
வழங்கினனின்பாலெங்
கோனதன்றொகைவகைவிரிகூறுதுங்
கோடியென்றநுள்செய்வான.

இ-ள். அசுரர்களைக் கொல்கின்ற சககராயுதத்தை யுடைய
விட்டுனு மு தலாயினோரிடத்து, சிவபெருமான களிப்புக கொண்டு,
முதன்மையான அகாமுதலாகப் பலவடிவுகொண்டு அடங்குகின்ற
னின், மேலுலகத்தும் பூமியினும் அவ் வெழுத்துக்கள் வருவதன்
பொருட்டு நின்னிடத்து உபதேசித்தார் மேது தவையா, அவ்
வெழுத்துக்களின் தொகை வகை விரிகளைக் கூறுகின்றேம், அவற்
றையுங் கொள்ளுதிமென்று திருவாய மலாந்தருளுவா ராயினா (1)

வடமொழிக்கணச்சல்லெனவழங்கியவ
வகையிரண்டினுட்சிக்கா
விடையினுன்கையுமிறுதியிலீரண்டையு
மொழித்துநின்றனபத்தி
னுடன்விளங்கவேயெகரமுமொகரமு
மோமுறவேசேர்த்தி
யடைவினாவுயிரீராறெனவகுத்தன
னாதிஞான்றெமதையன்.

இ-ள். வடமொழிக்கண் அச்சு, அல் என்று வழங்கப்பட்ட உயி ரெழுத்தது மெய்யெழுத்து என்னும் இரண்டனுள், பொருந்தாத இடையிலுள்ள இறு இறு இலு இலா என்னும் நான் செழுத்துக் களையும், கடையிலுள்ள அம், அகா என்னும் இரண் டெழுத்துக் களையும் நீக்கிநின்ற, அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஐ ஒ ஓன என்னும் பத் தெழுத்துக் களுடன் விளங்கும்படி, எ ஒ என்னும் எழுத்துக்களை யுஞ் சேர்த்து முறையுடன் உயிரெழுத்துப் பன்னிரண் டென்று எமது தந்தையார் செய்தருளினர். (சுஅ)

அல்லிலைவரிவருக்கத்துருரப்பியு

மெடுத்தனைத்தாங்கு

சொல்லெழுத்தவையொழித்துமுன்னின்றவு

மிறுதிதொக்கனவந்து

மெல்லெழுத்துமெலிடையரலவளபும

விளங்கியவடநூலி

னில்லவாயினறனமுவுஞ்சேர்த்துமெய்

யீரொன்பதெனசெய்தான்.

இ-ள். அல் என்னும் மெய்யெழுத்துக்களுள் கவ்வாக்கம், சவ் வர்க்கம், டவ்வாக்கம், தவ்வாக்கம், பவ்வாக்கம் என்னும் ஐந்து வாக கவகளில் உரப்பியும் கனைத்தும் நீட்டியும் கூறுகின்ற எழுத்துக்க ளான இடைகின்ற மூன்றெழுத்துக்களையும் ஒழித்து, முதலினும் இறுதியினும் மின்றவை வந்து தொகுக்கப் பட்டனவும், அம்மெல் லெழுத்துக்களுக்குமேல், இடை யெழுத்துக்களான ய ர ல வ ள என் பனவும் வந்து விளங்கின, வடமொழியில் இல்லாதன வாகிய ற ன ழ என்னும் மூன்றெழுத்துக்களும் ஆகியவற்றைக் கூட்டிப் பதினெட்டு மெய் யெழுத்துக்களாகச் செய்தார். (சுக)

ஓதிரண்டையுமுறழ்ந்துதந்திடிவிரு
 நூற்றொருபத்தாறு
 பேதமாய்நடப்பனவுயிர்மெய்யும்பெற்றி
 யின்வருஞ்சார்பு
 நீதெரிந்திடென்றவற்றுளவிரி
 நிகத்திநீடதிகாரங்
 கோதிலைந்தெனவரன்முறையுணர்த்திவேற்
 குழகனேகினன்கோயில்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட ஓயிர் பன்னிரண்டையும், மெய் பதி
 னெட்டினையும் பெருக்கிச் சேர்க்கின் இருநூற்றுப் பதினாறுவகை
 யாக நடக்கும் அவ்வெழுத்துக்கள் உயிரமெய் எனப்படும், அதன்
 மையாகப் பிறகருஞ் சார்பெழுத்துக்களை மீ யுணரக்கடவாய் என்று
 அவுற்றினது விரிவெல்லாவற்றையுந் தெரித்து, பெரிய அதிகாரம்
 குற்றமில்லாத எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று
 ஐந்தாகவைத்து அவற்றையும் உபதேசித்தாக உதக்கடவுள் திருந்
 கோயிற்கு எழுந்தருளினர். (௫௦)

இறைஞ்சிமாமுனிவாமதேவன்றவ
 மிழைக்குநீள்வனஞ்செல்கா
 னிணைந்தநான்மறைவியாதனாதியரெதிர்
 நேர்ந்துபூந்தவிசேற்றி
 யறஞ்செய்கேள்வியைநினக்கிலாதது
 முண்டுகொலருண்ணானத்
 திறஞ்செய்மாதவர்சிகாமணிமேலைவான்
 தெய்வமுநீயன்றோ.

இ-ன். அகத்திய முனிவர் கந்தக்கடவுளை வணங்கி வாமதேவ முனிவர் தவஞ்செய்திருக்கும் ஆசிராமத்திற்குப் போகும் போது, நான்கு வேதங்களும் கிறைந்த மனத்தையுடைய வியாசமுனிவர் முதலாயினோர் எதிர்சென்றுபசரித்து, பொலிவாகிய ஆசனத்திலிருத்தி, தவத்தைச் செய்கின்ற கேள்வியறிவை யுடையவரே, தமக்கில்லாத பொருளு முலகத்திலுளதோ? சிவஞானப் பகுதியினின்றொழுகும் பெரிய தவ சிகாமணியே மேலான பெரிய தெய்வ முக தேவரீரன்றோ? (101)

முன்புநீபுரியாததொன்றிலைமலை
முனிவவிந்நாண்முன்னித
தென்பெருந்திசைவிளங்கவீத்தரதிசைச்
சிவைசிவகிரிதந்தாய்
பின்புதீந்தமிழமுதியாவருமுண்ப்
பெருக்கில்கிணையானின்
றன்பெருந்தகையெளியதோவென்றனன்
பராசரன்றருஞ்செம்மல்

இ-ன். பொதியமலைமுனிவரே! முன்பு நீர்செய்யாததொன்று மில்லை, இந்தநாளில், திருவுளத் துன்னி, பெரிய தெற்குத் திசையானதுவிளங்கும்படி, வடதிசைக்கணிநுத சத்திகிரிசிவகிரியென்னும் இரண்டையுந் தந்தருளினீர், அதன் பின்னர் இனியசெத்தமிழாகிய அமிர்தத்தை எவர்களும் உண்ணுமாறு வளர்த்துக் கொடுத்தீர் தமது பெருந்தகைமை எளியதாகுமோ என்றார்பாசரமுனிவர் புத்திரராய வேதவியாதர். (102)

ஏத்தியிந்தவாறிசைத்திமேவியாதனு
தியரையேத்துபுஞானக்
சுத்தனன்புடைநுங்குளையடைகுநர்க்
கொருநகையண்டோரீ

ராத்நரேயெனத்துதித்தவனெருவியா

வினன்குடிதொழுதார்வம்

பூத்தசெந்தமிழந்தணனடைந்தனன்

பொதியமால்வரைமீதில்.

இ-ள். துதித்து இவ்வாறு சொன்ன வியாசர்முதலாய முனி
வர்களைப் புகழ்து ஞானநாடகஞ் செயதருளும் சிவ பெருமானி
டத்து அன்புடைய துங்களை யடைகின்றவாக்கு யாதுங் குறை
யுளதோ? நீவிரக நமக்கு ஆப்தர்களேயாவீர் என்று துதித்தது,
அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கி, பழரிப்பதியாகியதிருவாலினன்குடியை
வணங்கி, வீருப்பமிக்க செந்நீர்முனிவராகிய அகத்தியர் பெரிய
பொதியமலையின்கட் சென்றார். (இங்)

தூயமுத்தமிழையுமகத்தியமெனச்

சூத்திரவகையாற்செய்

தாயதொல்வடவேங்கடந்தென்குமரியி

னளவதுநிற்ப

மாயிரும்புவிநிறத்திமாணவரின

நிருவர்மாமதினாலின்

மேயினோர்க்கருளினனெனவிளம்பினன்

வியாதனின்மேலோன்.

இ-ள். சுத்தமாகிய இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ்
என்னு முத்தமிழையும், அகத்தியம் என்னும் பெயர் வைத்துச் சூத்
திரவகையால் ஒருநூல்செய்து, பழமையாகிய வட வேங்கடமலை,
தெற்கட் குமரியென்னும் இவ்வெல்லேக்குள் அதுவழங்கும்படி, பெ
ரியபூமியின்கண் அதனைநிறுத்தி, பன்னிருமாணவர்களுக்கும்நூலிற்
பொருந்தியுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் கூறினனென்று வியாச
முனிவரின் மாணக்கரான சூதமுனிவர் சொன்னார்.

அகத்தியச் சருக்கம்.

சுருக்கம்

அகத்தியமே தமிழ்க்குமுதனூலாகும் அது தலைச்சங்கப் புலவர்க்கும் இடைச்சங்கப் புலவர்க்கும் முதனூலாயிற்று. “இசைத் தமிழ்நூலாகிய பெருநானா, பெருககுருகும் பிறவும், தேவவிருடி நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதிய முதலாயுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன. நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பாதம் அகத்தியமுதலாயுள்ளதொன்னூல்களுமிறந்தன” என்று அடியார்க்கு நல்லார் முதலாயபண்டையாசிரியருரைத்தவற்றானே அகத்தியம் அக்காலத்தே மறைந்தன. இக்காலத்துச் சிலர் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் என்னு மிருநூல்களே யதுவெனமயங்குப. அவையன நெனச. சில சூத்திரங்கள் மட்டும் ஆவகாங்குப் பழைய வுமையிற காணப்படுகின்றன. (இச)

அகத்தியச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—அகச.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்திரண்டாவது, தீ ர் த் த ச் ச ரு க் க ம்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

தொடர்ந்தபுலப்பகைகடிந்தோர்குதனை மீளவுநோக்கித்
தடந்திகழுஞ்சத்திசிவசயிலமான்மியமுணர்ந்தே
மிடங்கொளவற்றுள தீர்த்தமான்மியமுமியம்புகென்னை
மடங்கலில்கேள்வியனகனன்பூறிநனிமகிழ்தூங்கி.

இ-ள். சூழ்துவருகின்ற ஐம்புலங்களாகிய பகையை வென்ற
முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்பின்னரும்பார்த்து, சுனைகள்விளவகா
கின்ற சத்திகிரி சிவகிரி என்பவற்றின் பெருமையை யறிதேம்,
பெருமைகொண்ட அம்மலைக்கனுள்ள தீர்த்த மகிமைகையுஞ்
சொல்லியருள வேண்டுமென்றுகூற, குறைதலில்லாத கேள்வியை
யுடைய சூதமுனிவர். (க)

நீலிர்தவக்கடல்குளித்தீர்நிகழ்கேள்வித்துகள்படிந்தீர்
தேவிசிவமலைத்தீர்த்தங்குடையமனநதிலேப்பிறுநீ
ராவலித்தீரதன்சரிதைகேட்பதும்மையனையபிறர்
யாவரடைந்தேனுமுய்ககேண்மினெனவிசைக்கலுற்றான்.

இ-ள். முனிவர்களே நீலிர்தவமாகிய சமுத்திரத்தில் முழுநீர்
நீர், நிகழ்ந்த கேள்வியறிவாகிய துளிற்படிந்துள்ளீர், சத்திகிரி,
சிவகிரி என்னும் மலைக்கனுள்ள தீர்த்தத்திற் குளிக்க மனங்கொண்

டர், அச்சரித்திரங்கேட்ட விரும்பமுற்றீர், உம்மைப்போன்ற பிறர்
எவரேனும் அடைந்து உய்யக்கடவர், கேளுங்கள் என்று சொல்வா
ராயினர். (உ)

திங்கண்முடியிலைந்தசிவகிரியிலைந்துதீர்த்தமுள
வங்கவற்றுளாயிரஞ்செங்கதிர்க்கடவுளளித்ததொரு
கொங்கவிழ்பூந்தடஞ்சுசிமுகதீர்த்தங்குணவரைப்பாற்
றங்கியதாடுநர்கொடுநோய்தணிததுநலத்ததுதருமால்.

இ-ள். பிறைச்சத்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவகிரியில்
ஐந்து தீர்த்தங்களுள்ளன. அவைகளுள், சிவந்த ஆயிரவகிரைகளை
யுடைய சூரியன் உண்டாக்கியது ஒரு தீர்த்தமுளது. ஒப்பற்ற வா
சனைபார்த பொலிவாகிய தடங்களாற் சூழப்பட்ட சூசிமுக தீர்த்த
மாகும். கிழக்குத் திசையின்க ணிருப்பது, அது தன்னிற்றோய
வார்க்குக் கொடிய நோயைநீக்கி நன்மையானதைக் கொடுக்கும்.

சிகரியின்றென்பாற்றேவதீர்த்தமமருலகநல்கும்
பகரமுதத்தீடமதன்பச்சிமத்ததுநோய்பூப்பொழிக்கு
நிகரறுதென்பால்வரைக்கீழ்நிகழ்நானமடுவுளதொன்
றகநெகமுழ்குநர்சீவன்முத்தராகுவா திண்ணம்.

இ-ள். சிவமலைக்குத் தென்றிசையில் உள்ள தேவ தீர்த்தம்
விண்ணுலகத்தை யளிகரும், அதற்கு மேற்றிசையில், சொல்லப்
பட்ட அமுத தீர்த்த முள்ளது, அதுநோயையும் விருத்தாப்பியத்
தையும் நீக்கும், ஒப்பற்ற தென்றிசை மலைச்சாரலின்கீழ் விளங்கு
கின்ற ஞானதீர்த்தமுளது, அதன்கண்மனமடுகிழைத்தோய்கின்ற
வர் சீவன் முத்தராகுவர். இது உண்மை. (சு)

அறிஞர்புகழொருதடமுத்தரபாலுண்டதுசூய்யம்
வெறிகமழ்தாமரைகிழுவன்விண்ணவர்மொய்கொணப்போந்து

பொறியழலாற்றியகுண்டம்போர்கெழுவேற்கிறைவனருட்
செறியுறறுமலர்ப்பிரமதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

இ-ள். அறிஞர்களாற் புகழப்படுகின்ற ஒருதீர்த்தம் வடக்குத்
திசையின்க ணுள்ளது, அதன்பெருமை இரகசியம், வாசனை வீசு
கின்ற தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமன், தேவர்கள் தன்னை
கெருங்கிவரசென்று, பொறிகளையுடைய அக்கினிகொண்டசெயத
குண்ட முள்ளது, போர்த தொழிலையுடைய வேலாயுதத்திற்குத்
தலைவராகிய குயராககடவுளின் அருளமிருந்த கல்லபூக்களையுடைய
பிரமதீர்த்தம் எனச் சிறந்துளது. (இ)

பரியமுறிசினைதழையப்பாடியகன்னரசுடரி
னெரிமணிசேர்மவுலிபுனையிமையவர்மென்சருகுதுகர்ந்
தெரிதவநோற்றோறறயோராதணரெண்டிசைக்காவற்
புரிதருபுத்தேளிபுருந்தாடியபுண்ணியதீர்த்தம்.

இ-ள். மரத்தின் இலைகளும் கொம்பர்களும் தழையும்படிபாடிய
கந்தருவர்களும், சூரியனைப்போன்ற பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்க
ளமுத்திய கிரீடத்தைத் தரித்த தேவர்களும், மிருதுவான சருகை
யுண்டு அக்கினி மத்தியினின்று தவத்தைச் செய்த முனிவர்களும்,
அத்தணர்களும், அட்டங்குப் பாலகரும் புகுது குளித்த புண்
ணிய தீர்த்தமுமுளது. (ஈ)

மஞ்சமணிமுடிதடவுசிவகிரியின்வடதிசைப்பாற்
கஞ்சன்மலருவளகமான்மியங்கழறுமாறெளிதோ
வஞ்சலர்மாமடவாரகைம்முகிழ்ப்பவடல்வாள்விதிர்க்கும்
பஞ்சவனீனெநிநடத்தும்பாண்டிவளநன்னாட்டின்.

இ-ள். மேகங்கள் அழகிய சிகரத்தைப் பொருந்திய சிவமலை
யின் வடக்குத் திக்கினிடத்தே, பிரமதேவரது பாத கோயிலின்

பெருமைகள் சொல்வதற்கு எளிதோ? ஐந்து இலக்குமிகள் கைடப் பும்படிவலிய வாளாயுதத்தையசைக்கின்ற பாண்டியன்றருமநீதியை நடத்துகின்ற வனப்பம் பொருந்திய நல்ல நாட்டிலே. (எ)

திரையெறிதாம்பிரவன்னித்தெய்வநதித்தீம்புனல்குழ்
கரைசெறியில்வாழ்க்கைநலங்கவினியநான்மறைக்கிழவன்
விரைசெறிதாமரைத்தாமமிலைநதபுரிநூன்மார்பன்
புரையெறிபுந்தியன்வேள்விபுரிநதவன்புண்ணியமூர்த்தி.

இ-ள். அலைகளை வீசுகின்ற தாம்பிர பர்ணியாகிய தெய்வத் தன்மையை யுடைய ஆற்றினது நல்ல நீரானது குழந்தை, கரையின் கண்பொருந்திய இவ்வாழ்க்கையுடன் நன்மைமிகக் காங்குவேதங் களில் வல்லவன், வாசனை மிகக் தாமரைப் பூமாஸையும் உப வீதத்தையுந் தரித்த மார்பினை யுடையவன், குற்றங்களைந்த மனத் தையுடையவன், யாக்குஞ்செய்தவன், தருமமே வடிவாக வுன்னவன்.

தன்னுதையுயிர்த்துறப்பத்தன்னுற்செய்கடன்யாவு
மன்னுற்றியென்புபகீரதியிழிச்சுவானகன்று
பின்ருழ்செஞ்சடையினிம மபிறையாடப்பெயர்ந்துவெள்ளி
மன்னுடும்பரன்மதுரைவைகைநதித்துறையடைந்தான்.

இ-ள். தனது கருதை யிறக்க, தன்னுலே செய்யப்படும் கடன் கள் எல்லாவற்றையும் அற்றைத்தினம் செய்து, எலும்பைக் கங்கை நீரிற் போடும்படி சென்று, பின்னர்க் தூவகுகின்ற சடையின்னை இன்ன சூதிர னாடச சென்று வெள்ளியம்பலத்திற் றிருக்கடத் தாடும் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மதுரையின் கணுள்ள வையைபாற்றின் துறையைச் சார்ந்தான். (க)

அத்துறையினுற்றுகடன்முடித்தணிகொங்கடைத்துபொன்னி
தத்துதிரைதவழ்பாண்டிக்கொடுமுடியிற்சார்ந்தொநிலவன்.

கைத்தமறையோர்க்கொடுன்கடனாற்றிக்கங்கையிலென்
புய்த்திடசசெல்வோனைமறுத்தலுமறையோனென்றுரைப்பான்.

இ-ள். அதை வையைத் துறையிற் செய்ய வேண்டிய கடன்
களைச்செய்து முடித்து, அழகிய கோங்க வனத்தைச் சார்ந்து,
காவிரியின் தாவுகின்ற திரைகள் தவழும் திருப்பாண்டிக் கொடி
முடியிற் சென்று, இல்லறத்தை விட்டுத் துறவடைந்த ஒரு அக்
தணரைக் கொண்டு கல்ல கடன்களைச் செய்து, கங்கையாற்றில்
எலும்பையிடுமாறு செல்வோனைத் தடுத்துப் பின்னரு மொரு
வார்த்தையைப் பிராமணன் கூறுவான். (௧0)

கங்கையிலென்பிடின்குழைதற்கோர்காரணமென்னச
செங்கழுநீர்மலரெனவத்தீர்த்தத்தினெடுத்தாலோ
வங்கமெனத்தோன்றுமேற்பவந்தொலையத்தருங்கதியுண்
டிங்குனதுதாதையிறையடியடைமாறிசைக்குதுங்கேள்.

இ-ள் கங்கையிலே எலும்பிட்டால், முததியைச் சேர்த்தற்கு
ஒருகாரணமென்று, செங்கழுநீர் புட்பமென்று அத் தீர்த்தத்தில்
எடுத்தால், முன்னர்ச் செய்த பிறவிபாகிய சமுத்திரத்தைக் கடத்
தற்கு மாக்ஷத்தைப் போலக் காணப்படும், அரிய முத்தியையுங்
கொடுக்கும், இவ்விடத்தில் உனதுபிதா, சிவபெருமானது நிரு
வடிபை படையும் வழியைச் சொல்வேன கேட்பாயாக. (௧௧)

குழுவியிளம்பிறைக்கோட்டுக்குன் றிமணிவிழக்கேழு
லொழுநுவிவரைச்சாரலோங்குசிவகிரிக்கோட்டி
னெழில்வரிநிற்கிடைபதி" நனெனவடபாலெரிகுண்டம்
பழமறைவேதியுமம்படைத்துடையதொருதீர்த்தம்.

இ-ள். மிகக் இளம்பிறை யானது உரிஞ்சுதலாற் குன்றிமணி
யானது சொரிய அருவியானது ஒழுநுகின்ற வாக்மலையின் பக்கத்
தில் உயர்ந்து விளங்காநின்ற சிவகிரிச் சாலின், அழகிய வரிநத

பதினைந்து விற்கிடை தூர்த்தி லுள்ள தென்று சொல்ல, வடபக்
கத்தில் அக்கினிக்குண்டத்தி னருகில், பிரமதீர்த்தமென்று பெய
ருடையது ஒருதீர்த்தமுள்ளது. (கஉ)

கலி விருத்தம்.

பண்டிரண்டுபோபடிநானென்றி
விண்டநெஞ்சினர்வெய்யகூற்றுருக்
கொண்டுவந்தனகொல்சினத்தின
ருண்டடைந்தவாறுரைத்துங்கேட்டியால்

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் இருவர் இருந்தனர், அவரோ
வஞ்ச வெரமுக்கத்தை யுடையவர், தரும மெனபது சிறிதுமில்லாத
மனத்தை யுடையவர், கொடியமனே அநவருவததைக கொண்டு
வந்தாற்போன்ற வருத்துகின்ற கோபத்தை யுடையவர், இத் தீர்த்
தத்தைப் பருகிப் பரகதியைச் சேர்ந்த வரலாற்றையு கூறுவேம்
கேட்பீராக. (கஈ)

ஒருவனுத்தரபுரியினுண்மறை
யிருபிறப்பரிப்பிரியனென்பவ
னருமறைக்குலத்தவதரிததுமால்
பெருகுவெவவினைப்பிரியனாயினான்.

இ-ள். அவ்விருவரும் ஒருவன உத்தர புரியிலே வேதமோதம்
பிராமணகுலத்திற் பிறந்த பிரியன் என்பவன், அரிய பிராமண
குலத்திற் பிறந்தும், மலக்கம மிக்க தீவினைசெய்தலில் விருப்ப
முடையவனான். (கச)

இழிதொழிற்குலத்திழிஞரோடடுங்
தொழிலிழைத்துவெஞ்ஞனரோடையி
னெழுகியூர்தொறுங்கரவுகொண்டுமூன்
றழியுநெஞ்சரோணுவமுன்பிலன்.

இ-ள். தாழ்த்த குலத்திற் பிறந்த சண்டாளருடன் கூடி, கொலைத் தொழிலைச் செய்து வெவ்விய ஊன்விற்பவாது மதுமடுவி னடைந்து ஊர்கடோறுக் களவு செய்து, சுழன்று திரியும் மனத்த னாகி ஓரணுவளவாயினும் மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவ னாயினான்.

மண்ணடைந்தபின் மரபில்வந்துமுன்
விண்ணடைந்தனோர் மீண்டுமும்பியின்
கண்ணடைந்துவெங்கனல்களற்றவெம்
புண்ணடைந்துவாய்புலம்பலுற்றனர்.

இ-ள். அவன் பூமியிற் பிறத்தபின்பு, அவன் மரபிற்றோன்றி யிறந்து சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்த பிதிரர்கள், அங்குகின்றும் நாகத்திலடைந்து கொடிய அக்கினியானது சுட, கொடிய வருத் தத்தை யடைந்து வாயலறி யிரங்குவா ராயினார். (கசு)

தியவன்பெயர்செப்பினோர்மனந்
தூயராயினஞ்சும்வெங்கும்பியிற்
காய்வரென்றிடிற்கழறுமாறெவ
னோயில்பலபதியுமுன்றுசில்பகல்.

இ-ள். கொடியவனாய் அப்பிரியன் என்பவனது பெயரைச் சொன்னவர்களும், மனஞ் சுத்தமுடையவரா யிருந்தாலும், சுடு கின்ற கொடிய நாகத்தில் வருந்துவா ரென்றால் அவன்றன்மையை நாம்சொல்லும் விதமெப்படி? ஒழிதலின்றிப் பலவூர்கடோறுந் திரிந்து சிலநான். (கஎ)

கொங்குநாடதின்குணதிசைக்கோணர்
பொங்குவெஞ்சரம்புகுந்துநாடொறுந்
தங்கியாறலைத்துண்டுசார்விலா
தங்கிறந்தனனரியனோயினால.

இ-ள். கொங்கு தேசத்தின்கண் கிழக்குத் திசையிலேயுள்ள மிக்க வெப்பத்தை யுடைய பாலைவனம் ஒன்றிற் புகுந்து தங்கி, தினந்தோறும் வழிபறித்து உணவுகொண்டு, யாதோர் துணையுமின்றி, அரிய கோய்கொண்டு அவகேயிறத்தான். (கஅ)

கரியமேதிபூர்காலன் றாதுவர்
பரிவிலோனறனைப்பாசததார்த்துந் இப்
புரியுந்தண்டமுள்ளனபுரிநதுநீ
யெரியின்மாட்டினுரிவரவத்தினில்

இ-ள். கரிய எருமைக் கடாவை வாகனமாக வடைய யமனது தூதர்கள், உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத பிரியன் என்பவனைக் கயற்றினாற் கட்டிச் சென்று, செய்ய வேண்டிய தண்டனைக ளெல்லாவற்றையுஞ் செய்து இரௌவ நாகத்தில் உள்ள அக்கினியிற் காய்ச்சினார். (கக)

கருமிமொய்ப்பினங்கிடப்பஞாஸியுங்
கரியகாரியுங்கழுருந்தின் றுருழ்
செருமுங்காற்றைசெநியொரென்பையோ
ரெருவைகொண்மொனினிவாந்தகன்றதே

இ-ள். புழுக்களையுடைய அவனது உடலானது கிடப்ப, காயும் கருகாயும் கழுருத்தின்று சூழ்ந்து போர் புரியுமபோது, தசை செறிந்த ஒரெலும்பை, ஓர் பருத்தானது கொண்டு ஆகாயத்திற் சென்றது. (கஉ)

செல்லுங்காற்சிவகிரியிற்போகினோ
னல்குவாவியினமுவவிழ்த்திரீர்
மல்குபூவினைக்கவர்ந்துவானிடை
யொல்லையிற்பறந்தொருவிப்போயதே.

இ-ள். இவ்வாறு பருது கௌவிச செல்லும் போது, சிவா சலத்தின்கண் தாமரை மலாசனஞ்சிய பிரமன் உண்டாக்கிய

சஎஅ

பழநித் தலபுராணம்.

'ர்த்தத்தில், நமுவ விழுத்தி அக்ரீரினிடத்து நிறைந்த புட்பத்துள்
ஒன்றைக் கவர்ந்துகொண்டு ஆகாயத்தினிடத்து விசைவிற் பறந்து
சென்றது. (உக)

என்புவாவிதாழ்ந்திடுநலத்தினின்
முன்புகும்பியின்மூழ்குவேதிய
னின்பவீடுசென்றெய்தினுனவன்
றென்புலத்தருந்தேவராயினர்.

இ-ள். எலும் பாணது தடாகத்தில் விழுந்த நன்மையினால்,
முன்னர் நாகததிலே முழுசிய பிராமணன், இன்பத்தை முகதி
யிற் சென்று அதுபவித்ததான், அவனது பிதிரர்களும் தேவராய்ச்
சுவர்க்கமடைந்தனர். (உஉ)

கமுகுமுன்கவர்காலேபத்தட
முழுகுநீர்மையாலுயிர்முடிந்துநீ
ரொழுகுதெய்வநல்லுருவுகொண்டுவான்
றொழுதுகுழ்வரத்துறக்கமுற்றதே.

இ-ள். கமுகானது முன்னர்க் கவர்ந்து சென்ற போதில் அப்
பிரம தீர்த்தத்தில் முழுசிய தன்மையினால், உயிர் விட்டு வேத
வொழுக்க முடைய சிறந்த தேவ வடிவத்தைக் கொண்டு, சுவர்க்
கத் துன்னவர் குழ்துவார இந்நிர லோகத்தை யடைந்தது. (உ௩)

வேறு.

மற்றொருவனித்தலும்வனத்திடையிருப்போன்
கற்றதுபொருட்டதரிடர்த்தொழில்கருத்தி
லுற்றதுகொலைத்தொழிலுயிர்ப்பலவழித்தோன்
சொற்றிடி லுரப்பொடுசுடச்சுடவுரைப்போன்.

இ-ள். மற்றொருவன் நாடோறும் காட்டினிடத்தே யிருப்ப
வன், அவன் பழகியது வழியில் நின்று பொருளைக் கவர்ந்து துன்

ஞ் செய்தலாம், அவன் மனத்திற் பொருந்தியது கொலைத் தொழி
வாகும், அதனால் பல உயிர்களையும் கொன்றவன், சொல்லங்
காலத்து உரப்புதலோடு சுடும்படி சுடும்படி சொல்பவன். (உச)

மதுக்கடன்மடுத்தாடல்வளர்த்தவதரத்த
னிதழ்க்கறியெயிற்றினனிர்க்கமிலுளத்தன்
கொதித்தவடவைக்கனல்கொடுத்தனவடுத்தோர்
வெதுப்புறவிழிப்பவன்விடக்குணவுதுப்போன்.

இ-ள். கன்னாகிய சமுத்திரத்தை நிறைத்துத் தன் சரீரத்தை
வளர்த்த வயிற்றை யுடையன், உதடுகளைக் கடித்த பற்களையுடைய
வன், இரக்க மில்லாத மனத்தை யுடையவன், கொதித்த வடவா
முகாக்கினியைக் கொடுத்தாற போலத் தன்னை யடைத்தவர்
வெதுப்புமடியாகக் கண்களைத் திறப்பவன், இறைசெய்யுணவை
யுண்பவன். (உடு)

சிவத்தலமுதற்பலதிருப்பதிசண்முற்று
மவத்தொழிலிழைத்துளவறுப்பனபொருட்டூ
ணுவப்பொடுபகற்பொழுதெடுத்தவனெனளிப்போ
னிவற்கிரவிடைக்கரையறறலருமைத்தே.

இ-ள். சிவ பெருமானது திருத்தல முதலாக பற்பல திருத்
தலங்கள் தோறஞ் சென்று, கோடான தொழில்களைச் செய்து,
மன விரூப்பமான பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் பகற்காலத்
திலேயே எடுத்து அவ்விடத்தில் ஒளித்து இருப்பவன், இவனுக்கு
இவிலே களவுத தொழில் செய்தல் அருமையாகும். (உசு)

மறைக்குலமுதற்குலமனைக்கொடியர்கற்போ
டிறைப்பொழுதினிற்சிதைவுறப்படிறிழைப்போன்
பொறைக்கொடுமையைப்புவிபொறுக்கரிதெனக்கீ
ழுறைத்திடுவிடப்பணிநெளித்துடலுருக்கும்.

இ-ள். அத்தண்குல முதலாகிய சாதிகளிற் பிறந்த கத்புடை மகளிர்கள் யாவரும் ஒருகணப் பொழுதினிற் றங்கற்பு அழியும்படி வஞ்சகத்தைச் செய்பவன், இவனது பாரக் கொடுமையைப் பூமி யானது பொறுக்க முடியாதென்று, கீழிருக்கின்ற ஆதிசேடனானது தன்னுடலை நெளித்துக் கோபிகளும். (உஎ)

சகததுறுவினைத்தொடர்புரிந்தவர்தமக்கே
மிகுத்தநிரயத்தொகைவிரித்தனவிருப்பப
புகுத்துபவனைப்பொடிபடுத்தநரடின்னும்
வகுத்திடவிறற்சமன்மனத்தினுண்மதிகளும்.

இ-ள். பூமியின்க ஊவுள்ள தீவினைகளைச் செயதவர்களுக்குத் தண்டனை செய்தற்காக மிகுத்துள்ள நாகக் கூட்டங்கள் பாநுள்ள னனவாக இருப்பவும், இன்னும் நாகங்களில் வீழ்த்தி அவனைப் பொடியாக்கற்காகப் புதிய நாகங்களை யுண்டாகற்கு வலியுழைந் தன்மனத்துள் மதிப்பான். (உ௯)

சுலிநிலைந் துழை.

மண்ணில்யாரவன்கரவினைவகுத்துரைக்கிற்பார்
புண்ணியன் றிருவாவினன்குடியினிற்போநது
நண்ணிடுஞ்சிவகிரியினுண்மலர்நறுங்குரவக்
கண்ணியோன்புனைகலன்கவர்நதகல்கின்றகாலை.

இ-ள். பூமியி னிடத்தில் அவனது களவுத் தொழில்களைச் சொல்லவல்லவர், தரும சொரூபராகிய குமாரக் கடவுள் எழுந் தருளியிருக்கின்ற பழநித் தலத்திற் சென்று, பொருங்குதிய சிவகிரியின்கண் வீற்றிருக்கின்ற நறிய குராமாலையைத் தரித்த வேற்பெருமானது ஆபரணங்களைத் திருடிச் செல்லுங்காலத்து. (௨௯)

நெருங்குதொண்டினரவன்றனைநெழுங்குறப்பிணித்துச்
கிருங்கரீள்சிவகிரித்திசைமுகன்றடந்தாழ்ப்பச்

*ருங்குமச்சொடுகிடப்பவீருவனெனத்திறந்தார்
மருங்குசார்ந்தனரவீர்திலன்மறுபுலத்திருந்தான்.

இ-ள். அவனை நெருங்கிய, அவசேயுள்ள திருப்பணி செய்
வோர், சரீரத் திறகும்படி சுட்டி, சிகரங்கள் நீண்ட சிவமலையின்
கணுள்ள பிரமதீர்த்தத்தினுள் முழுக அமிழ்த்தினர், அவன் குறைந
சுவாசத்துடனே கிடப்ப, இவன இனி இறந்து விடுவானென்று
நனைத்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினர், அவன் உயிர் பிழைத்து
மறுதேசத்திற் சென்று இருந்தான். (௩௦)

பண்டுபோற்களவளவிலுரிநனுபன்னெனோன்
மண்டுமாரணியத்திடையருத்தநோய்மாய்ந்து
விண்மேலேதியன்முழுதிருக்கயிலையின்மேவி
யுண்டாகோன்சிவகணத்தாடனரார்விறற்றிருந்தான்.

இ-ள். பழமையைப் போடக் களவுத் தொழிலை அளவிக்கீர
தனவாகச் செய்து, பல நெடுகளாக, நெருங்கிய காட்டினிடத்
தில் நோயானது வருத்த இறந்து, அப்பிராடணனானவன் மால்,
பிரமரால் வணங்கப்படுகின்ற திருக்கயிலைய மலையை யடைந்து,
தேவாகுபராகிய சிவபெருமானது கணங்களுடன் அரசு வீற்றி
ருந்தான். (௩௧)

சீக்குணத்தினர்பெறும்பயனிதுவென்றெளிந்த
வாக்குமயாக்கையுமனமுமாண்புறப்புலனைநதின்
போக்கெறிந்தயன்பொய்கையிற்புனிதநீர்ப்படிந்தோர்
பாக்கியத்தையாருணர்த்துவர்வேதபாரகனே.

இ-ள். வேதத்தைப் பாராயணஞ் செய்யும் அந்தணனே!
பாவக்குணத்தினை யுடையவர், அடைகின்ற பிரயோசனம் இது
வாயின், தெளிந்தமொழிகளும், உடலும் மனமும் மாட்சிமை

பொருந்த ஐம்புலவழிச்செல்லும் விடயங்களை நீக்கி, பிரமதீர்த்தத் துட் படித்தவர்களது செல்வத்தை யாவாறித்து சொல்ல வல்லவர். நியுமத்தடங்குடைந்துநின்றந்தைதனென்பை யேயவீழ்த்தினுமெடுப்பினுமென்கழுநீரா மாயகாலவீடெய்துமென்றறைந்தபற்போற்றிப் போயினான்சிவகிரியினிற்புனிதநீர்குடைந்தான்.

இ-ள். பிராமணனே நீயும் அப்பிரம தீர்த்தத்துள் முழுதி, ன்னு பிதாவின் எலும்பைப் பொருத்தம்படி விழுத்தினாலும், தோய்த்து எடுத்தாலும் அது உடனே மிருதுவாய செங்கழுநீர்ப் புட்பமான காலத்தில் முத்தியை யடைவான் என்று கூற, அவ னைத் துதித்துச் சென்று சிவகிரியின்கணுள்ள பிரம தீர்த்தத்தில் முழுதினான். (உஉ)

தாதையென்பைமாமறையவன்சாற்றியவாக்காற் சீதீவாவியிற்றழுத்தினனசெங்கழுநீர்ப்போ தாதல்காண்டலுமதிசயித்தாண்டருந்தவங்கூர்ந் தோதுதற்பயந்தோன்பெறும்வீடடைந்துய்ந்தான்.

இ-ள். தன் பிதாவினது எலும்பைப் பெரிய பிராமணன் கூறிய வாக்கின்படி, குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரமதீர்த்தத்தில் அமிழ்த்தினன், செங்கழுநீர்ப் பூவாதலும் அதனைக் கண்டதி ஈயித்து, அவ்விடத்தில் அரிய தவத்தைச்செய்து, சொல்லப்பட்ட தண்ணைப்பெற்ற பிதாவடைந்த முத்தியைத் தானும் அடைந்து உய்த்தனன். (உச)

ஈநிலசத்திமால்வரையிலீரிரண்டுளவவற்றுட் கூறுசித்ததீர்த்தங்குணபாற்குகைவையும் பேறுசித்தருக்களிப்பதுபிறரஸ்தாடா ழூறுசித்தியின்மயக்கினர்மற்றையோரன்றே.

இ-ள். அழிவில்லாத சத்தினியின்கண் நான்கு தீர்த்தங்கள் உள்ளன, அவைகளுள், சொல்லப்பட்ட சித்த தீர்த்தமானது கிழக்குத் திசைக்கனுள்ள குகையினிடத்து இருக்கும், சித்தர்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுப்பது, பிறர் அந்நில முழுகாதபடி தம்முடைய சித்தியினால் மற்றையோர் மயக்கினார். (௩௮)

வேய்த்தவுச்சியிற்றருமதீர்த்தம்விநரநதாடில்
வாய்த்தநன்மகவுதித்திடும்வடாதுபான்மாயா;
தீர்த்தநல்குமல்கயதிருதிசைய்தன்நீழ்பா
லார்த்தவித்தியாதீர்த்தநற்கலைமுதலுளிக்கும்.

இ-ள். மூலகில்களை யுடைய மலையினுசசியில் உள்ள தரும தீர்த்தத்தில் விரைந்து முழுகினால், அறிவுடைய புத்திரப் பேறுண்டாகும், வடக்குப் பக்கத்தில் மாயா தீர்த்தமானது செல்வங்களைக் கொடுக்கும், அத்தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலே ஒலிக்கின்ற வித்தியா தீர்த்தமானது கல்வி முதலாயவற்றைக் கொடுக்கும். (௧)

இன்னமோர்பெருந்தீர்த்தமுண்டிருஞ்சத்திவரையின்
நென்னரிதருங்கேழலஞ்சிலம்பிடைச்சிறந்து
மன்னுகன்னமாபுரியினோர்வடாதுபால்வையு
மின்னிலங்குதத்தாத்திரிவிளங்குமாச்சிரமம்.

இ-ள். இன்னும் ஒருபெரிய தீர்த்தம் இருக்கின்றது, பெரிய சத்திமலையில், தென்றிசைக்கனுள்ள பெரிய வராகமலையினிடத்துச் சிறப்புற்றிருக்கும் கன்னமாபுரியின்கண் வடக்குத்திசையினிடத்து இருக்கும் ஒளி விளங்காநின்ற தத்தாத்திரி முனிவர் வசிக்கும் ஆசிரமம் உண்டு. (௩௯)

ஆங்கனையவெள்ளந்தொழுவரசுவிற்றிருக்குங்
கோங்கரும்பிளமுலைப்பசுங்கொடிபுரைதுசுப்புத்

ச அச

பழநித் தலபுராணம்.

தேங்கமழந்தபூங்குழலுமைதிருகு கோட்டிரலை
தாங்குமூர்திபாற்கடைக்கேணுக்களித்தொன்றுசாற்றும்.

இ-ள். அவ்விடத்தி லிருக்கும் சேனாவெள்ளங்கள் வணக்க
அரசுவீற்றிருந்த, கோவகு அரும்பு போன்ற இனமை பொருந்திய
முலைகளையும், பசிய கொடிபோன்ற இடையையும், வாசனை வீசு
கின்ற பூக்களைத்தரித்த கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியார், முறு
கிய கொம்பரைகொண்ட மான்வாகனத்தை யுடைய வாயுதேவ
லிடத்திற் கடைக்கண் டோக்கஞ் செய்து ஒருவார்த்தை கூறுவார்.
இரசுதக்குவமொதொருகுறியிறையொன்றிற்
றாவெனக்கொணர்ந்தளித்தலுநதாங்கினடாபித்
தரியமாதவநதினோத்தறம்புரிதல்கண்டமலன்
மரைமலர்க்கண்மால்வரையுருக்கொண்டுகைதாங்க.

இ-ள். வெள்ளி மலையின்கண் ஒரு சிவலிங்கம் உளது, இறைப்
பொழுதினுள் தருவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபிக்க, வாயுதேவன்
கொண்டுவந்து கொடுத்தலும், அநைவாகித் தாபித்து, அரிய
பெரிய தவதனைச்செய்து, தருமதனைச் செய்தல் கண்டு, கிருமல
ராகிய சிவபெருமானது தாமரைக் கண்ணாகிய மலரையுடைய திரு
மால், மலை வடிவதனைக்கொண்டு கையாற றாக்கிநிற்க. (௩௬)

ஊன்றுதண்டினன்முற்றநரைத்துடல்குனிக்
கான்றபல்லினனடுக்குறுசென்னியன்கண்க
ளான்றிருண்டவன்றளர்நடைத்துசினனாகத்
தோன்றிவநதனென்மையாடொன்மலைக்கழுவன்.

இ-ள். ஊன்றிய தண்டினை யுடையவராய், முழுதாக நரைத்து,
உடம்பு வளைந்து, வீழப்பட்ட பற்களை யுடையவராய், நயிச்சமுள்ள
தூலையை யுடையவராய், கண்கண் அகன்று இருண்ட நிறத்தை

யுடையவாய், தளர்த நடை யுடைய வத்திரமு முடையவர்
ஆகி, தோன்றிவந்தனர் எம்மை யடிமையாக வுடைய பெரிய மலைத்
தலைவராகிய சிவபெருமான். (சு0)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டடிவணங்கினள்வள்ளல்
பெருவிருந்தினோமென்றலுந்தலைவிகைப்பிடித்துத்
திருவிருந்தினர் துய்த்திடத் துய்த்திடத்தேவி
யொருவிருந்தாங்கியதுபேரண்டமுமுண்ட.

இ-ள். வந்தவிருந்தை யெதிர்கொண்டு திருவடிகளை உமை
யம்மையார் வணங்கினா, வள்ளலாகிய சிவபெருமான பெரிய
வீருதாக வந்தேமென்று சொல்லுதலும், தலைவிராகிய உமா
தேவியார் கையைப்பிடித்து, அழகிய வீருதாக வந்த சிவபெரு
மான், உண்ணும்படி யுண்ணும்படி, உமாதேவியார் ஒப்பற்ற வீரு
தைக் கொடுத்தது பெரிய அண்டங்கள் யாவும்முண்டன போன்றன.

அன்னநல்கிவெள்ளிலைதுவர்க்காயுடனநதச்
சென்னியன்செழுமபொன்னெனசெய்யதக்கிணையு
மென்னையாளுடையாடரவெம்பிரானெனறான்
முன்னைநல்லெழில்காட்டினன்முராரிகைம்முழிப்ப.

இ-ள். சோமறையுங் கொடுத்தது, வெற்றிலை பாகருடனே
அந்தச் சோழாரசனது அழகிய பொன்னைப்போலச் சிறந்த தக்
கிணையையும், என்னை யடிமையாக வுடைய பிராட்டியார் கொடுக்க,
எமது பெரிய கடவுளாகிய சிவபெருமான் முன்னருள்ள தமது
திருவருவத்தை விட்டுணுவுக் கைகூப்பி வணக்கக் காட்சி கொடுத்
தார். (சுஉ)

காமாப்பூங்கழற்சேவடினகதொழப்பவியுந்
துமவார்குழற்கன்னியைத்துணைக்கையாற்புல்லி

ச அகா

பழநித் தலபுராணம்.

லாமநல்கினன்சுரர்மலர்மாரிபெய்தார்த்தார்
சாமகானங்கடுமித்தனதுநதுபிதழங்க.

இ-ள். அழகிய பொலிவாகிய திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்க,
அவ்வாறு வணங்கிய புகைபோன்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய கன்
னிப பருவத்தினராகிய உமையம்மையாரை, இருகைகளானுந்தழுவி,
தமது இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தருளினர், தேவர்கள் புட்பமாரி
யைப் பொழிந்து ஆரவாரித்தார், தேவதுதழிகள் ஒலிக்க, சாம
கீதங்கள் பொழிந்தன. (சக)

தேவிகேண்மதிவரமெனத்தினஞ்செழுமறையோர்க்
கோவினல்விருந்தளித்திடிவுங்கருளென்னக்
காவிமாமணிமிடற்றினோன்கடைக்கணைக்கருளி
மேன்வெறொராடலையுளங்குறித்திமம்வேலை.

இ-ள். தேவியே வரத்தைக் கேள்வன்ன, நாடோறுஞ் செழு
மையாகிய பிராமணர்க்கு ஒழிதல்லாத விருந்துகொடுக்கும்படி,
இவ்விடத்தில் அருள்வீராக வென்று சொல்ல, நீலோற்பலம்
போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், கடைக்கணைக்
கஞ்செயது, வேறொரு திருவ்ளையாடலை மனத்தின்கண் நினைத்
தருளுங் காலத்தில். (சச)

நெறித்தபுன்சடைப்பரப்பினனிலாமதிக்கற்றை
யெறித்தநீற்றொளிமேனியனெடுத்தகடடங்கன்
குறித்தசித்தரிற்கோரக்கனெனப்பெயருடையோன்
மறிககணையெண்டோளனைவலங்கொடுபணிந்தான்.

இ-ள். நிரிந்த புல்லிய சடைப் பரப்பை யுடையவனாயும், நில
வியையுடைய சந்திரனது கிரணக கூட்டங்கள் வீசிய திருநீற்றி
னொளிவிளங்கும் திருமேனியை யுடையவனாயும், தாங்கிய வாளை
நடையவனாயும், உள்ள சொல்லப்பட்ட சித்தர்களுக்குள் கோரக்

கண் என்னும் பெயருடையவன், மான்போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவியாரையும் எட்டுப் புயங்களை யுடைய சிவபெருமானை வலம்வந்து வணங்கினான். (சுரு)

தினேத்துளஞ்சிலவிநோதங்கள்செய்பவனுநரத்
துனேத்தவெம்பசியுணர்ந்திறையுமைமுகநோக்கி
யினேத்தவர்க்கமுதளித்திடலறனெனவிசைப்ப
வினேத்துநின்றமற்றளித்தனள்வேண்டுமோதனங்கள்.

இ-ள். மனம் விரும்பிச் சிலவிநோதங்களைச் செய்கின்ற அலனது வயிற்றின்கண் எழுந்த சொடிய பசியை யறிந்து, சிவபெருமான் உமாதேவியாரது முகத்தைப் பார்த்து, பசிதவர்களுஞ்சுசோறுகொடுத்தல் தருமமென்று சொல்ல, சமைததுநின்று வேண்டி அன்னங்களைக் கொடுத்தனர் (உமையம்மையார்) (சுசு)

ஐயனேவலிற்சிலபகலருத்துவாளொருநாட்
டுய்யசித்தனன்றெய்துமுன்ருடகக்கையா
னெய்யினுறுசுவையனபாகத்தினிறைத்துப்
பெய்துவைத்தனடுப்பனபெருமலைச்சொன்றி.

இ-ள். சிவபெருமானது கட்டளையின்படி சிலதினங்களாக உண்ணக் கொடுத்த பெருமாட்டியார் ஒருநாள், சுத்தமாகிய சித்தர் ஆற்றைத்தினம் வருதற்கு முன்னர், வளையலாததரித்த கையினால், நெய்கொண்டு மிக்க சுவையுடையவற்றை அப்பாகத்தில் றிறைத்துச் சமைத்து வைத்தனர். உண்ணாதக்க பெரிமலைகள்போன்ற சோற்றையும் சமைத்துவைத்தனர்.

ஐயன் - ஆர்ய என்னும் வடமொழி ஐயன் எனத்திரிந்து நின்றது. வணங்கப் படத்தக்கவன் என்பது பொருள். சித்தன் = கோரக்க சித்தர். இவர் நவசித்தர்களுள் ஒருவர். உறு - உரிச சொல். (சுஎ)

ஆயபோதுதத்தாத்திரியடைந்திடுமுரல்
வேயனிசசையின்மேன்பலனெய்தினனயோகி

ச-அ-அ பழநித் தலபுராணம்.

காயழற்பொறிகட்கடைதெறிப்பனகாண
வேயமாமுனித்தலைவனும்வெகுளியின்மிக்கான்.

இ-ள். ஆவ்வாறாய சமையத்தில், தத்தாத்திரேய முனிவர், அடைந்து இடப்பட்ட சோற்றில் இச்சைக் கொண்டவராய் விரும்பிய மேலான பலனை யடைந்தனர், யோகியாகிய கோரக்க சித்தர்க் குச சுடுகின்ற அக்கினிப்பொறிகள் கடைக்கண்ணினின்றும் வீசுவதைப்பார்த்து, அங்கிருந்த பெரிய முனித்தலைவருங் கோபத்தின் மேற்பட்டார். (ச-அ)

வெகுளியிக்கவர் தம்முனிநாரதன்மேவித்
தகுபெருஞ்சித்தியுடையரேற்றடங்கிரிதோறுந்
தொகுவிநோதங்கள்புரிசூதினெனச்சொற்றவாற்றாற்
நிகழுகந்தையிற்சுழலுநர்தமிழ்சித்தனோர்நான்.

இ-ள். கோபம் மிக்கவர் இடத்தில் நாரதமுனிவர் வந்து, தஞ்சை பெரிய சித்தியுடையவர்களாயின், பெரிய மலைகள் தோறும் பலபல வியப்பைத்தரும் விளையாட்டைச் செய்திரென்று சொன்ன படியால், விளங்காவின்ற அகவகாரத்துட் சுழலுகின்றவர்களுக்குள் கோரக்க சித்தர் ஒருநினம். (ச-க)

சுத்தமாநதிமூலத்திறொல்பெருந்தடத்தின்
மொய்த்தநீரினோச்சேலெனமூழ்குதறெரிந்து
மெய்த்தவத்துமாமுனிவரன்மீனெறிபறவை
யத்திறத்ததோருருக்கொடுகொத்தினனன்றே.

இ-ள். சுத்தமுடைய பெரிய யாற்றிற்கு முதலாயுள்ள பழைய பெரிய தடாகத்தில், மிகுத்தநீரின்கண் ஓர் சேல்மீன்போல முழுகுதலை, உண்மையான தவத்தையுடைய சிறந்த தத்தாத்திரி முனிவரும் மீன்கொத்திப் பறவை யென்னும் அத்தன்மையையுடைய ஓர் வடிவத்தைக்கொண்டு கொத்தினர். (இ-அ)

இணையரத்தலம்படிதலினிகலொர் இமுன்னை
வினையின்கொட்பினுலகந்தைமீக்கொண்டனமென்ன
நினையுமார்வத்தினருந்தவநினைப்பநேர்ந்தமல
னனையருக்கருள்வழங்கிநல்வரங்களுமளித்தான்.

இ-ள். இவர்கள் அநாதத் தலத்தினிடத்திலே பகையை நீக்கி,
முன்னர்செய்த தீவினையின் வலியினாலே அகவகாரத்தை மிகுதி
யாகக்கொண்டே மென்று, நினைத்த அன்பினாலே அரியதவத்தைச்
செய்ய, பரமசிவன் வந்தருளி, அவ் விருவருக்கும் தமது கிருபை
யைக் கொடுத்து வரங்களையும் அளித்தருளினார். (இக)

அன்றருந்தவமுனியொமொறுகொண்டடைந்து
வென்றயோகியுமவினோதங்கள்புரிந்திகொலைச்
சென்றுமீனெனப்படிதலிற்றிகழ்மற்சதீர்த்த
மென்றுசொற்றிடப்பெற்றதுபெயர்சித்தனென்றும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் அரிய தவததையுடைய தத்தாதீரி
முனிவருடன் பகை கொண்டு, வெற்றி கொண்ட சித்தனும் அதி
சய வினையாட்டைச் செய்யுங் காலத்தில், தடாகத்துட்போய மீனா
கப் பொருளுதலால், விளங்குகின்ற மற்சதீர்த்த மென்னும் பெய
ரையும் சித்ததீர்த்தமென்னும் பெயரையும் பெற்றது. (இஉ)

யாவராயினுந்தினந்தினம்படிந்துளோரிழிந்த
பாவகாரியராயினும்படர்மருபபுவாவை
பூர்வர்தென்புலகருறுவார்களோவுறார்மெய்த்
தேவதேவனற்சிவகதிசேருதறிண்ணம்.

இ-ள். எவர்களா யிருந்தாலும் நாடோறும் நாடோறும் மூழ்
கினவர், இழிந்த பாவச் செய்கையை யுடையவரானாலும், பாந்த
கொம்பர்களை யுடைய அயிராவத யானையை வாகனமாகச் செலுத்

தும் இத்திரப் பட்டத்தைப் பெறுவார்கள், யமனது நகரத்தை யடைவார்களோ, அடைய மாட்டார், உண்மைப் பொருளான தேவர்களுக்கு அதிபனை சிவனது கதியை யடைவது சத்தியம். ()

ஆரநீரொலித்தீர்த்தங்கள் பெருமைகளரைந்தாங்
கூரயிற்படைக்குமரவேளருணெறிகுறித்துச்
சேராகோன்பணிபுரிநதவாசெப்புதுங்கேண்மி
னேரருநதவத்திரெனவிசைத்தனஞ்சுதன்.

இ-ள். முததுக்கள் பொருந்திய நீரையுடைய தீர்த்தங்களையும் அவற்றின் பெருமைகளையும் கூறிலும், கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக்கடவுளின் திருவருண் மார்க்கத்தைநினைத்து, சேர ராசன் திருப்பணியைச் செயதவரலாற்றையுங் கூறுவேம். அழகிய அரிய தவதையுடையமுனிவர்களே கேட்பீராகவென்று குதமுனி வா கூறினார்.

● அறைநதாம் - தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. படை = படுத்தற்குக் கருவியா யுள்ளது. படுத்தல் ஈண்டு அழிததல குமான = மன்மதனது அழகையும் வென்றவன், பூமியில் மன்மதனைப் போல விளங்குவோன், அஞ்ஞான விருளை யழிப்பவன். வேள் = யாவா லும் விரும்பப்படுபவன். புரிநதவாறு என்பது புரிநதவாளைக் கடைச குறைந்து நின்றது. கோன் - இதன்கண், ன் - சாரியை. (ருச)

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள் ௧௧௮.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்துமூன்றாவது, சேரர்கோன் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

துடிக்கும்வரிச்சேலடனியின் கட்டொருவெம

புலியாகுலிபடியப்

படிக்குண்மிடையுங்கலியிருளைப்பருகிப்

புகழ்வெண்ணிலவுதட்பக

கடிக்கொன்றையுங்குன்பிறைகொழந்துமுடித்தோன்

கடிமும்மதில்பொருநாட்

பிடித்தசிலையிற்சிலையெழுதும்பெருமான்

சேரர்பெருமானே.

இ-ள். துடிக்கின்ற வரிகளை யுடைய மீனக் கொடியும், காட்டின்கண் இருக்கும் கொடிய புலிக் கொடியும் துன்பத்திற் பொருந்தவும், பூமிக்குள்ளே நெருங்கிய துன்ப மென்னும் இருளையுண்டு கீர்த்தி யாகிய வெள்ளிய நிலாவானதுகுளிரைச் செய்யவம், வாசனை பொருந்திய கொன்றை மாலையினையும் வளைந்த பிறைக கண்ணியையும் தரித்தவராகிய சிவபெருமான், துன்பத்தைச் செய்த திரிபுகளையும் எரித்த காலத்திற் பிடித்த வில்லாகிய மேருமலையின் கண் விற்கொடியை பெழுதிய பெருமான் யாரொனில் சேராரசனேயாம்.

பாண்டியனது கொடி யாகிய மீனக் கொடியும், சோழ ராசினது கொடியாகிய புலிக் கொடியும் வருத்தம்படி விற்கொடியை மேறமலையிலெழுதிய சேரன் என்பது கருத்து. (6)

கற்றைச்சடையோன்கனைகழற்காலலது
பணியாக்கதிர்முடியோன்
சொற்றக்கடனூற்கடலமுதமலது
சுவையாத்துணைச்செவியோன்
மற்றையோன்பொற்பொதுவினடமலது
காணாமலர்வழியோன்
முற்றுமவனதருச்சனையேயலது
முயலாமனமுடையோன்.

இ-ள். கொகுதி யாகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானது ஒலிக்கின்ற வீரகழலை யணிந்த திருவடிகளை யல்லாமல் வேறென்றனையும் வணங்காத ஒளிகொண்ட கிரீடத்தை யுடையவன். கேள்விச சமுத்திரம், கல்விச சமுத்திரம் என்னும் கடல்களிற்றேன்றிய அமுதமல்லாது வேறென்றனையுஞ் சுவைத்தரியாத இருசெவிகளை யுடையவன், அச்சிவபெருமான் கனக சபையின்கண் செய்தருளுந் திருக்கூததை யன்றி வேறென்றனையுங் காணாத தாமரை மலர்போன்ற கண்களை யுடையவன், முழுவது மப்பெருமானது பூசையன்றி வேறென்றற்கும முயற்சிசெய்யாத மனத்தை யுடையவன்.

ஆரமணியுமரணுவக்குமணியு
நீறுமணிமார்பன்
பாரினடுவுபயின்றாலும்பரமோ
ரைந்தும்பயினுவன்

காரிநிதிபெய்யினுங்கடவுடாளிற்
கடிவீபொழிகையன்
போரில்வலியனாயினும்பல்லுயிர்கட்
செரக்கம்புரியிதயன்.

இ-ள். மாலைகளை யணிந்த சிவபெருமான் விரும்பிய உருத்திராக்கத்தையும் விடுத்தியையுந் தரித்த அழகிய மாரபினை யுடையவன், பூமியின்கண் கெவிடத்தைப் பொருத்தினாலும் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிக்கும் நாலினை யுடையவன், காரி என்னும் ஒன்னலது திரவியத்தைக் கொடுத்தாலும் சிவபெருமானது திருவடிகளில் மணமுள பூக்களைத் தூவுகின்ற கைகையுடையவன், போர்த்தொழிலில் வல்வலையிருந்தாலும் பலஉயிர்களுக்கும் பூக்கத்தைக்காட்டுகின்ற மனத்தை யுடையவன். (௩)

உற்றவிடத்தாருயிரொடும்பற்றின்றி
முனையும்படைக்குழுவும
பெற்றகூறைநதினிற்சிறிந்துண்குடியும்
பிரியாபபசங்குழுவும
பற்றுமறிவுதொடரமைச்சமுயிர்போற்
பரிவும்புரிநண்பு
மற்றும்பிறபல்லுறுப்பரணுமுடையோன்
மலைநாட்டுடையோனே.

இ-ள். துன்பம் வந்த விடத்தில் அரிய உயிரோடும் பற்றில்லாது, பகைவருடன் போர்புரியும் சேனைக் கூட்டங்களும், தாம் அடைந்தபொருள்களை யைந்தாகப் பகுத்துண்கின்ற குடிகளும், தன்னை விட்டுநீங்காத பசியகூட்டங்களும், அன்பும் அறிவும்வைத்துள்ள மந்திரிமார்களும், தன்னுயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்து

அன்புடையாரையும், விரும்புகின்ற கட்பும், எந்நேய பிறபலவகை யுறுப்புக்களும் அரனுமுடையவன் மலைநாட்டை யுடைய சேராச னாகும்.

அரசனது செல்வங்கள் எல்லாவற் றுள்ளுந் தலையாய செல் வம் சேனையாகலின் அதனை முதற்கண் விதந்து கூறினார். அது “உறுப்பைமந் தூர்ஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல் லாக்தலை” என்ற திருக்குறளா னுணர்க.

அப்படைதான் மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படையென அறுவகைதது. அவற்றுள் மூலப்படையே எல்லாப் படைகளுள்ளுஞ் சிறந்தது. அதற்கு அரசன் வேண்டியன கொடுத்து வைத்தல் வேண்டும்.

வேண்பாமாலை-தும்பைப் படலம். (உ)

வெல்பொறியு நாடும் வீழு பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபணிப்பப்
பன்மணிப் பூணுன படைககு.

படைகள் யானையாலும், இரத்தத்தாலும், குதிரைகளானும், காலாட்களானும் நிறைந்தனவாகும்.

பிகிரர், தேவர், அதிதிகள், சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஐவர்க்கும் வரும் பொருளை யைந்து கூறாக்க விதித்தலின் “பெற றகூ றைத்தினிற் பிரித்துண் குடியும்” என்றார். அதனைத் “தென் புலத்தார்” என்னுந் திருக்குறளா னுணர்க.

“பிரியாப் பசுக்குழு” என்றது ஐம்பெருங் குழுவையும், என் னகைப் பேராயக்களையுமாம். அவை யாசற் கின்றியமையா தென் பதற்கு மேற்கோள்.

சிலப்பதிகாரம் - ஐந்தாவது காதை.

ஐம்பெருங் குழுவு மென்பே ராயமு
மாச குமாரும் பரத குமரங்

கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் றொருதிய
ரிவர் பரித் தேரின ரியைநெதாருக கீண்டி.

ஐப்பெருங் துழுவாவன:—

அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர்
தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண சென்றிவர்
பார்த்திபர்க் கைமபெருக குழுவெனப் படுமே.

(திவாகரம் - ௧௬௩)

எண்பேராய மாவன:—

கரணத் தியலவர் கரும விதிகள்
கனகச சுற்றங் கடைகாப் பாளர்
நகர மாகதர் நளிபடைத் தலைவர்
யானே வீர ரிவுளி மறவர்
ரினையவ ரெண்பே ராய மென்ப.

(திவாகரம் - ௧௬௪)

தச்சன், கொல்லன், அரசன் என்பன விசுதி கெட்டு, தச்சு,
கொல், அரசு என நின்றுப் போல அமைச்சன் என்பதும் அமைச்சு
என நின்றுது. அரணுவன - மலையாண், காட்டாண், நீராண், நில
வரண் என்பன. (௧)

உள்ளத்திறைவனடம்புரிவா னுவகைப
புணரிபடிந்தனிக
வெள்ளக்கடலுமிகுநெடுந்தேர்மிவிர்பொற்
கிரியும்விவாழியுமிழ்
கிள்ளைக்கிளையும்பிறையெணக்கேழ்கிளர்கம்
புரிவெண்கோட்டொருத்தற்
கொள்ளைக்குவடும்புடைநெருங்கக்குணபா
லடைந்தாங்குடநாடன்.

இ-ள். இருதய கமலத்தி னிடத்திலே சிவபெருமான் திருக் கூத்தாடுதலாலே சேர அரசன் மகிழ்ச்சி யாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்திலே படித்து, சேனா வெள்ளச சமுத்திரங்களும், மிக்க நீண்ட இரதவகளாகிய பொன் மலைகளும், வாய் மதத்தைப் பொழி கின்ற குதிரைக்கூட்டங்களும், பிரைச சந்திரனைப் போல நிறம் விளங்குகின்ற கிம்புரிப்பூ ணணிந்த வெள்ளிய கொம்பர்களை யுடைய யானைக ளாகிய மலைக்கூட்டங்களும் பக்கத்தில் நெருங்கி வரக் கிழக்குத் திசையை யடைந்தான். (௫)

மூரிமணிமாமுழவதிரமூரிவெண்
டிரைத்தீமபுனனுட்டி
லாரின றுநதாரபயனெ திர
ளவளாயோர்புடைபோத
வேரிமலர்த்தண்பொழிற்றிலலைமிளிர்மா
மணிப்பொற்பொதுவினருள
வாரிபுரிநாடகவமுதைக்கண்ணுன்
முகநதுமகிழ்ந்துண்டான.

இ-ள். எருத்தின் நேரலாற் கட்டப்பட்ட அழகிய மயிர்க்கண் முரசானது ஒலிக்க, மடவகுகின்ற வெள்ளிய திரைகளை யுடைய இனியசோழ நாட்டிலே, ஆசவி மாலையைத் தரித்த சோழராசன் எதிர்வந்து அளவளாவி யோர் பக்கத்தில் வர, சேன்கொண்ட புட் பங்களை யுடைய குளிர்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிதம்பரத்தின் கண் விளங்கும் அழகிய கனகசபையின்னை அருட் கடலாகிய சிவ பெருமான் செய்தருளாக் திருக்கூத்தாகிய அமிரதத்தைக் கண்களி னாற் பருகி யுண்டு மகிழ்ந்தான்.

மயிர்க்கண் முரசம் பேராசர்க் குரியது அதுபற்றியே “உயிர்ப் பலி யுண்ணுமுருமுக் ஞான் முழக்கத்து-மயிர்க்கண் முரசொடுவான் பழி யூட்டி” என்றார் பிறரும். அஃதாவது புலிபுடன் போர் புரிந்து

சேரர்கோன் சருக்கம்.

சுகுன்

அதனைக் கொன்று நின்று சிலைத்துக் கொம்பினிடத்தே மண்
கொண்ட எருது இறந்தகாலத்தில், அதன்றோலினை மயிர் சீவாமற்
போர்த்த முாசாம். அதனை,

சீவக சிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகத்தில்,

புனைமருப் பழுதெத் குத்திப் புலியொடு

பொருது வென்ற

களைஞா லுருமுச சேற்றக் கதழ்விடை

யுரிவை போர்த்த

துனைஞான் முாசத் தானைத் தோன்றலைத்

தம்மி னென்றான். என்றதனாற் காண்க.

அபயன்=பயமில்லாதவன். அளவளாவுதல்=கலத்தல் அது
“அட்டாலும் பால்சுவையிற குன்றா தளவளாய” என வருதலா
லறிக. தில்லை=ஒர்மாம் அது தானியாகு பெயராய அதனை யுடைய
தலத்திற் காயிற்று இது உருவக வலங்காரம். (சு)

அந்நாட்டுளதொல்பதிமுழுதும்வழுத்தி

யாய்ப்பைநதமிழ்வழங்குந்

தென்னாட்டடைவாய்வேம்பின றுங்கண்ணி

யோன்சென்றெதிர்கொளபபோய்க்

கொன்னார்கணிச்சிப்படையோன்பொற்கோயி

லுட்கைகூப்பிமணிப

பொன்னார்மவுலியரசரொடும்புக்கான்

நிருவரணினன்குடியில்.

இ-ள். அந்தச் சோழநாட்டின்க ணுள்ள புராதன தலங்கள் எல்
லாவற்றையும் வணங்கி, செந்தமிழ் வழங்கும் பாண்டியநாட்டைச்
சேர்ந்தபோது, கறிய வேப்பம்பூ மாலையைத்தரித்த பாண்டியன்
எதிர்கொண்டு உபசரிக்கச் சென்று, பெருமை நிறைந்த மழுவா
கூஉ

யுதத்தை யுடைய பாமசிவனது அழகிய கோயிலுட்சென்று கை குவித்து வணங்கி, இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தையுடைய அரசர்களோடும் சென்று பழநித்தலததையடைந்தான். (எ)

கலி நிலைத்துறை

மறைபயிலங்கிராவுமாசிவத்திரியுஞானத் துறைபயில்வாமதேவமுனியுநதோயோர்பூர்ப்போநதி னறைபயிலிறைவனாதிநிருபர்பாலணுகுவையே லிறைபயில்பழநிமுதூர்ச்சரிதையாவையுமிசைத்தார்.

இ-ள். வேதத்தையறிந்த அங்கிரா முனிவரும், குற்றமில்லாத அத்திரி முனிவரும், ஞான மரீக்கத்தி லொழுகும் வாமதேவமுனி வரும், இதழ்களா லுயர்ந்த பனம்பூ மாலையைத் தரித்த சேராசன் முதலாகிய அரசரிடத்தை யடைந்து, கூரிய வேலா யுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரசக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற கோயிலை யுடைய பழைய பழநித் தலத்தின் சரித்திரங்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சொற்றனர். (அ)

தொன்மைசால்காதகேட்டசுடர்மணிமவுலிவேந்தர் பொன்மலர்மகளுந்தேனும்புலியின்பைம்புரவியோனு நன்மைசால்பதியும்வில்லவனமுநான்மலர்ப்பூங்கோங்குள் நன்மைகூர்வனமும்பூசித்துறைநதனர் தவத்தின்மிக்கார்.

இ-ள். பழமை மிக்க அசசரித்திரத்தைக்கேட்ட ஒளியுடைய இரத்தின கிரீடத்தை யணிந்த அரசர்கள், தாமரை மலாசனியாகிய இலக்குமியும் காமதேனுவும் சூரியனும் பூசித்த சிவகிரியையும், வில்வாரணியத்தையும், அன்றலர்த புட்பவகையுடைய கோக்க வனத்தையும் வழிப்பட்டுத் தவத்தின் மேம்பட்டவரா யிருந்தனர். (அ)

காவலர்தமிலார்த்தார்ப்பூங்கண்ணியோன்கன்னிகார மேவுதொல்வனத்தடத்தோருருத்திரதிசையின்மேலோ

ரோவறவுவகைமீக்கொளொருகுநிறுவினியோர்ந்து
பூவலர்பொழிநதுபுந்திமுகிழ்ப்பவந்தனைபுரிந்நான்.

இ-ள். அரசர்களுக்குள் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழராசன் கன்னிகார வனத்திலேயுள்ள தடாகத்திற்கு வடகீழ்த் திசையில் தேவாகளெல்லாம் ஒழிதலிலலாத மகிழ்வைக் கொள்ளுதற்குரிய ஒரு சிவலங்கததைத் தாபித்து, சிவாகமவிதியை யறிந்து புட்பவ களைத்தவி மனங்குவியுமபடி அருச்சுனை செய்தனன். (40)

மைம்மணிககண்டன்வைகும்வளம்பதிபிறவும்போற்றிக்
கைமமணிநெடுவேலண்ணலகடிநகரதனின்மீளப
பைம்மணிசசேடனுச்சுபரித்தபசீர்முழுதுந்தாங்கு
மொய்ம்மணிமவுலீமன்னர்மூவருமேவலுற்றார்.

இ-ள். இத்திரைல ரத்தினம்போன்ற திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலகை எல்லாவற்றையும் துதித்து, கையினிடத்தள்ள அழகிய வேலாயுதத்தையுடைய குமாரககடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழனித் தலத்தின்கண் மீளவும் வந்து, படத்தில் நிறைந்த இரத்தினங்களை யுடைய ஆதிசேடனது தலையிற் றுககிய உலகத்தை யாளும் நெருங்கிய இரத்தினங்களை யுடைய கிரீடத்தைபணிந்த தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அவ்விடத் தில வசித்தனர். (41)

மதிதவழ்கந்தநீங்கிமணிமுடியிரண்டும்பாறிந்
பொதியமாழுனிவன்றந்தவாறும்பொற்பொடுமிடம்பன்
பதியிடைக்கொணாந்தவாறும்பாண்டியன்பசுந்தார்க்கிள்ளி
யதிர்கழலுதியன்கேட்பவங்கிராமுனிவன்சொற்றான்.

இ-ள். சத்திரன் தவமுயின்ற கந்தமலையை விட்டு நீங்கி, அழகிய சிகரங்கள் இரண்டும் பூமியின்கண் அகத்திவமுனிவர் கொண்டு

வந்தவாலாற்றையும், அழகுடனே இடம்பாசான் அத்தலத்தினிடத்
திலே கொண்டுவந்த வாலாற்றையும் பாண்டியன், பசிய பாலை
யணிந்த சோழன், ஒலிக்கின்ற வீரகழலை யணிந்த சோன் என்னும்
வேந்தர்கள் கேட்கும்படி அக்கிராமுனிவர் கூறினர். (கஉ)

விளம்பியமாற்றங்கேளாவேந்தரிற்போந்தின்றுரோன்
வளம்பெறுவரையினுற்றல்வகுத்தெமக்கருனீயென்ன
வுளம்பரிவெய்தியோதற்கெனியதோபரையுருபர்
தளம்பொலிகமலப்புத்தேள்சாற்றருஞ்சத்திவெற்பு.

இ-ள். அக்கிராமுனிவர் கூறிய சொற்களைக்கேட்டு, பனம்
பூமாலையுடைய சோவாசன், வளப்பத்தைக்கொண்ட மலைகளின்
பெருமையை விரித்து எமக்கு அருளிச் செய்வீராக வென்று கூற,
மனவன்புற்று, அவற்றின் மகிமைகளை யெல்லாஞ் சொல்லுதற்
கெனியதாகுமோ? இதழ்கள் பொலிந்த தாமரை மலரின்மேல் வசித்
தும், சத்திமலையானது பாசத்தி வடிவமாகும். (கஉ)

வேதன்மாலரனையீசன்சதாசிவனோடுநாத
மோதருஞ்சத்திருபஞ்சிவருபமொடுங்குந்தானம்
பேதமினிலயஞ்சோதிபிறங்குதொல்குருவின்ருப
மாகவிப்பன்னிரண்டாயமர்சிவகிரியின்ருபம்.

இ-ள். பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசான், சதாசிவன்
என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுடன், நாதமும, சொல்லுதற் கரிய சத்தி
வடிவமும், சிவவடிவமும், இலயிக்கின்ற இடமும், வேறுபாடில்லாத
மத்திரவடிவும், ஒளி வடிவமும், குருவுருவமும் ஆகிய பன்னிரண்
டாக விளங்குஞ் சிவகிரியின் வடிவமாகும். (கச)

செழுமலர்ப்போந்தைமொய்ம்பசிவசிருங்கத்தினுற்றல்
கெழுயிவரலாறெம்மாற்கினர்த்துதற்கெனியோகேள்வி

பெழுதிடாமறைகளின்னமிசைக்கரிதெனவின்வாக்கான்
மொழிதருகுருவுருபமுடியின்மேன்முருகன்வையும்.

இ-ள். செழிய பனம்பூ மாலையைத் தரித்த தோளையுடைய
சோமன்னனே ! சிவமலையின் பெருமையைக் கொண்ட வரலாறு
களை, எம்மாலே சொல்லுதற் கெளிதாருமோ ? கேள்வியி லறியப்
படும் எழுதப்படாத வேதகளும் இன்னமும் சொல்லுதற் கரியது,
அசரீரி வாக்கினாலே சொல்லப்பட்ட குருவடிவாகிய அதன்முடி
யின்மீது முருகக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருப்பார். (௧௫)

ஏவலின்னணமென்றோதுமெழின்முனிவனிச்சைபெற்றுத்
தாலமாலிகைதாழ்மார்பன் சிவகிரிச்சாரல்சார்ந்து
மூலமுமுடிவுமுற்றுமொழிதருதானந்தோறு
மேலவருவனகபொங்கவந்தனைபுரியும்வேலை.

இ-ள். பொருந்தும்படி யிவ்வாறு அங்கிரா முனிவர் மகிமை
யைச் சொல்லுங்காலத்தில், அம்முனிவரது விருப்பத்தைப் பெந்
றுக்கொண்டு, பனம்பூமாலை தூவகுகின்ற மார்பினையுடைய சோன்,
சிவகிரிச் சாலையடைந்து, முதலும் முடிவும் ஆகிய எல்லாவிடமு
மாக, சொல்லப்பட்ட இடங்கள்தோறும் தேவர்களுகரு மகிழ்ச்சி
அதிகரிக்க வணக்கத்தைச் செய்யுமா காலத்தில். (௧௬)

அறுகீரடிச் சந்த விரந்தீய்.

மூசுவண்டிமிர்ந்துதேனிராஸின்முழ்குமொய்பொழில்
வீசுதென்றலஞ்சிவாசலசகிருங்கமீமிசைத்
தேசிலங்குசெய்யவேள்சிறந்தபச்சிமத்தினின்
மாசில்காட்சிசேரர்கோன்மகிழ்ந்துபோற்றநல்கினான்.

இ-ள். மொய்க்கின்ற வண்டுகள் ஒலித்துத் தேன்கூடுகளில்
மூழ்கின்ற நெருங்கிய சோலைகளையும் வீசுகின்ற தென்றற் காற்றை

யும் உடைய சிவகிரியினிடத்து, ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கத்தச்
கடவுள் சிறந்த மேற்குத் திசையின் கண் குற்றமில்லாத காட்சியைச்
சேராசன் மகிழ்ந்து துதிக்க வழங்கினார். (௧௭)

போற்றியெந்தைதந்தகந்தபோற்றிகார்த்திகேயனே
போற்றிகங்கைமைந்தபைந்தளிர்க்கைநாரிபுதல்வனே
போற்றிபூதரம்பொடித்தபூமணிச்செவ்வேலனே
போற்றிதென்சிவாசலேசுபுனிதபோற்றிபோற்றிபே.

இ-ள். எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் பெற்ற கத்தக்கட-
வுளே வந்தனம், கார்த்திகையின் புத்திரரே வந்தனம், கங்கையின்
புத்திரரே வந்தனம், பசுமையாகிய தளிர்போன்ற கையையுடைய
உமாருமாரரே வந்தனம், மலைகளைப் பொடியாகச்செய்த அழகிய
சிவரூத வேலாயுதத்தை யுடையவரே வந்தனம், தென்றிசைக்க
ணுள்ள சிவகிரிக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கின்றவரே வந்தனம், பரி-
சுத்த மூடையவரே வந்தனம். (௧௮)

என்றுகண்கணீர்சொரிந்திறைஞ்சிவீழ்ந்தெழுந்துமு-
னின் னுவையமுய்யவையரீள் சிவசகிருங்கமேன
மின்றயங்குசேதிமம்விரைந்திழைப்பவருளென
வன்றுசேரனுக்கருட்கணருளிவிண்மறைந்தனன்.

இ-ள். என்று கண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்து
வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து, அவர்முன சின்று, ஐயனே! உலகத்
தவர் உய்யும்படி நீண்ட சிவகிரியின்மீது, ஒளிவிளங்கும் கோயில்
விரைவுற்றுச் செய்தற்குக் கிருபைபுரிதல் வேண்டுமென்று பிராரத்-
திக்க, அப்போது சேராசனுக்குத் திருவருணைக்கஞ் செய்து ஆகா-
யத்தின் மறைந்தருளினார். (௧௯)

என்னையாளுமெம்பிரானெனக்குந்கன்களித்திடு
மந்நிலைக்கணுலயங்குமிற்றுவோமென்றன்புகூர்

தன்னுளங்களிப்புமிக்கிருந்ததாலமாலிகை
மன்னவன் நெறிக்குமேல்வையமனும்வந்துதோன் றினான்.

இ-ள். என்னை வடிமையாகவுடைய கத்தவேள், எளியனேனுக்
குக் காட்சியளித்த அந்த இடத்தின்கண் ஆலயத்தைச் செய்வோ
மென்று அன்புமிக்க தனது மனம் களிப்பானது உறவிருந்த பணம்
பூமாலையைத் தரித்த அரசன் நெறிக்குஞ் சமயத்தில் மயன் என்
பாணும் வந்தனன். (௨௦)

வான கந்தணந்தடைந்தமயனை வானவன் றழி இ
நானருந்தவம்புரிந்தநன்னர்ப்புகுந்தனை
தேனலர்ந்தசோலைகுழ்சிவாசலத்தின்மேற்செவ்வேற்
கோனவற்குமந்திரங்குயிற்றுகென்றுகூறினான்.

இ-ள். ஆகாயத்தி ளின்றும் வந்து சேர்ந்த தேவத்தரசனை,
சேரராசன் தழுவி, நான் அரியதவத்தைச் செய்த நன்மையினாலே
நீ வந்து சேர்ந்தனை, தேன் பார்த சோலைளாற் குழப்பட்ட சிலுகிரி
யின் மீது, சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக கடவுளுக்கு ஆல
யத்தைச் செய்கவென்று சொன்னான். (௨௧)

உதியர்கோணுரைத்தவாறுமொள்ளிலைச்செவ்வேலி னினான்
முதிர் பசும்பொனமேனிகாட்டி முன்மறைந்துநின்றது
மதியினாலுதித்துணர்ந்துவாயில்பச்சிமத்தநாய்
விதியினாலிழைத்தனன்விமானமொன்றுமேலையோன்.

இ-ள். சேரராசன் சொல்லியவற்றையும், ஒளி பொருத்திய
இலைதொழின் முற்றிய சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக
கடவுள் மாற்றுபுரந்த பசிய பொன்போலுந் தமது வடிவத்தைக்
காட்டி முன்மறைத்து கின்றதனையும், தன்னறிவினால் ஆராய்ந்து,
தேவத் தரசன் ஆனவன் மேற்கு வாயிலுடையதாக, சிற்பவிதிப்படி
ஒரு விமானமொன்றைச் செய்தனன். (௨௨)

சேரர்கோனியற்றுமாதவச்செழுந்திரட்சியோ
வாரணத்தினந்தமோவெம்மண்ணலன்பர்சிந்தையோ
தாரகத்தினுட்பொருட்டயங்கியோங்குகுடிலையின்,
பூரணத்ததோமயன்புணைதுதந்தகோயிலே.

இ-ள். சேரராசன் செய்த பெரிய தவத்தினது செழிய கூட்ட
மோ? வேதத்தின் முடிபோ? எமது பெருமையிற் சிறந்த சூமார்ச்
கடவுளின் அன்பர்களது உள்ளமோ? பிரணவத்தினது உண்மைப்
பொருள் விளங்கப் பெற்றோங்கிய சுத்தமாயையின் நிறைவோ?
தேவத்தசசன் செய்த அந்தக கோயிலானது. (உ.உ)

கண்டகண்களோடுளங்களுங்கவர்ந்துகொண்டுமு
தண்டரண்டகூடமும்பரந்துபாரடங்கலும்
கொண்டிலங்குசோதிவிசுகோயிலுட்செவ்வேற்செவேள்
பண்டைமாமறைக்குணின்றபரிசுகாட்டினின்றனன்.

இ-ள். பார்த்த விழிகளுடன் மனமும் ஆகிய இவற்றைக்
கொள்ளுகொண்டு, பழைய அண்டங்களினும் வெளியண்டவா
லும் பரவி, பூமிமுழுவதையும் உள்ளடக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளி
யானது வீசுகின்றகோயிலினுள்ளே சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய
குகாரக்கடவுள், பழமையாகிய வேதத்திற்குள்ளே நின்ற கோலத்
தைக் காட்டி நின்றனர். (உ.ச)

பஞ்சதுத்துபிக்குழாமதிர்த்தபந்தருக்களு
மஞ்சிறைச்சுரும்புணையின்ணவர்கண்மாரிசிந்தினர்
விஞ்சுமஞ்சொலித்தெனத்தொல்வேதவோதைவிம்பின
வஞ்சகங்கடிந்துளோர்கைவனசமுச்சிகுடம்பின.

இ-ள். ஐந்து தேவ துத்துபிகளு மொலித்தன, பசிய தருக்கள்
யாவும் அசைத்தன, அழகிய சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள் வீழாத
அத்தருக்களினீழிலே வசிக்குத் தேவர்கள் கண்மழை பெழித்

தனர், மிக்க ஐந்து வாத்தியக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து முழங்கினற்
போல, வேத வெலியிக்கன, வஞ்சகத்தை நீக்கிய அடிபவருடைய
காங்கன் ஆகிய தாமரைமலர்கள் உச்சியிற் கூம்பின. (௨௫)

சேலுருக்குறுங்கழுத்தகூர்மநாரசிங்கமைக்
கோலமோடுவாமனங்குலா விராமர்மூவர்நீர்
நீலமாலெனத்திகழ்ந்துநின் றுகற்குவடிவுதான்
மேலுதிக்குமாயனேத்தெடுத்தொர்சார்வினங்கவே.

இ-ள். மீன், உருக்கிச செய்யப்பட்ட கழுத்தையுடைய ஆமை,
காசிக்கம், கரிய பனறியுடன், வாமனம், விளங்காநின்ற தசாத
ராமன் மற்றைய பலராமன் பரகாமனீ நீலநிறத்தையுடைய கண்
ணன் என்னும் ஒன்பது வடிவங்களையுடைய கொண்டு நின்று, இனி
மேல் குதிரை வடிவத்தைக் கொள்ளும் காரணமூர்த்தி துதிசூறி
யொருபக்கத்தில் விளங்கவும். (௨௬)

தோடவிழ்ந்ததாமரைச்சரும்பினஞ்சுலாயதோ
ராடகப்பொகுட்டுவட்டவணையிலவை குமநதணன்
மாடணைந்துமாமணிப்பொன்மவுலிதாழ்த்தியேபராய்
நாடருந்தொல்வேதநான்குநன்னரின்னவிற்பவே.

இ-ள். இதழ்கள் விரிந்த தாமரை மலரின்கண், வண்டுக் கூட்
டங்கள் சுற்றியுள்ள பொன்மயமான கொட்டையாகிய வட்டமுள்ள
ஆசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், பக்கத்திற் சேர்கது
சிறந்தபொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தைத் தாழ்த்தித்துதித்து,
அறிதற் கரிய பழமை யாகிய கான்கு வேதங்களையும் நன்மையுடன்
அததியவனஞ் செய்வவும். (௨௭)

மருவுநான்மருப்பமும்மதத்தவெண்பகட்டினோன்
சுரியமேனிமுற்றுறக்கவின்படைத்தகண்களாற்

நெரியநோக்கினுபுரத்தசெய்யசீரடிக்கணல்
வரிகொள் பாரிசாதமாமலர்க்குழாநிறைக்கவே.

இ-ள். பொருந்திய நான்கு கொம்பர்களையும் மூன்று மதங்களை யும் உடைய வெள்ளையானை வாகனத்தலாகிய இத்திரன், கருகிற முடைய மேனியின்சுறுள்ள அழகுபெற்ற கண்களினாலே, அறியும் படிபார்த்து, சிலம்புகளை யணிந்த சிவந்த திருவடிகளிலே, சிறந்த வரிகளையுடைய பாரிசாத புட்பத் தொகுதிகளை நின்றக்கவும். (உஅ)
ஏனையோர்கடத்தமேவலிற்றினைப்பவெம்பிரான்
முனைவாணர்மகுடகோடிதரணிதாழவேழிசைத்
தேனைவீணைவாணர்செஞ்செவிக்கருத்தவானொர்
மானைமீனையோட்டுவேல்வடிக்கணுநடிக்கவே.

இ-ள். மற்றையோர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பணிவிடை களில் இருப்பவும், எமது கடவளாகிய ருகனது சேனை வீரர்களது ணீடபுதிகள் பூமியின்கண் வணங்கவும், ஏழிசையாகிய தேனை வீணையில்வல்ல கத்தருவர்கள் செவ்வியகா திற்கு ஊட்டவும், மானையும் மீனையும் ஓட்டவல்ல வேளாயுதம்போன்ற அழகிய கண்களை யுடைய தேவப்பெண்கள் ஆகாயத்தை விட்டு இறங்கிவந்து நடனஞ் செய்யவும். (உக)

விண்ணுளாரினெண்டிசைக்கண்மேயினுரின்மேதினிக்
கண்ணுளாரின்மாசணக்கணங்களிற்கணக்கிலா
வெண்ணுளாரின்வீரவாகுவின்கையிற்பிரம்படிப்
புண்ணுளார்களாய்மிடைந்துவந்துவந்துபோற்றவே.

இ-ள். மேலுலகத் துள்ளவர்களுள்ளும், எட்டுத் திக்குகளினும் பொருந்திய இத்திரன் முதலாயினோருள்ளும், பூமியின்கண் வசிப் பவர்களுள்ளும், நாகர்கூட்டத் தவர்களுள்ளும், மதிக்கப்படாத அள வில்லாத கணத்தவர்க ளுள்ளும், அனவிலார் வீரவாகு தேவரது

கையிற் றரித்த பிரம்புகொண்டு அடிபட்டவர்களாய் நெருங்கி வந்து வந்து துதிக்கவும். (௨௦)

போற்றினோர்க்கும்பூசைதான் புரிந்துளோர்க்கும்பொங்குரி சாற்றினோர்க்குமாறெழுத்தகந்தரித்துளோர்க்கும்வெண் ணீற்றினோர்க்குநெஞ்சனோரினைந்துளோர்க்குநீபனேன் பாற்றினோர்க்குநொககருள் சரந்தளிக்குமேல்வையில்.

இ-ள். துதித்தவர்களுக்கும், பூசையைச் செய்தவர்க்கும், மிக்க சிறப்புகளை யெடுத்துச் சொன்னவர்க்கும், சடக்கா மந்திரத்தை மனத்தின்கண் நிபுசுதித்த நியாணித்தவர்களுக்கும், வெள்ளிய நிறு நீற்றைத் தரித்தவர்களுக்கும், கடப்பமாலையை யணிந்த கந்தக்கடவு ளானவர் தவத்தைச் செய்தவர்க்கு நிறுநோக்கஞ் செய்து கிருபை காந்து வழங்குவ காலத்திவ. (௨௧)

சுலி நலேசுதுறை.

தாதைவெண்ணிலாத்திங்கட்டுமுடினோனெனத்தானு மாதவஞ்செறிசேயொளிப்பரிதிகளனந்த மீதொறுங்குரவணிந்தனவெயில்கிரிசெழும்பொற் சீதமாமணிநிழலுமிழ்மவுலிமேற்றிதழு.

இ-ள். தந்தையாராகிய பாமசிவன வெள்ளிய சூதிரிகையை யுடைய பிறையைத் தாமுந் தரித்தவரைப்போலவும், பெரிய தவம் மிகுந்த சிவந்த ஒளிவையுடைய அளவிலலாத சூரியர்என தம உடம புகடோறும் குராமாலையைத் தரித்தாற்போலவும், ஒளிவிரிந்தசிறந்த பொன்னாலாகிய, குளிரந்த அழகிய இரத்தினங்கள் கிணத்தைக் காலும் கிரீடங்கள் சிரமீது விளகவுவர். (௨௨)

பெற்றதந்தைபோற்பிறங்கமுல்விழியுமைநீல மூற்றகண்டமுயிவர்க்குமுண்டோவெனக்கோதி

லுற்றநெற்றியிற்சுடர்மணிச்சட்டியுங்கழுத்தின்
மற்றிழைத்தகோமளக்கட்டுவடமுமேவாய்ப்ப.

இ-ள். தம்மையின்ற பிதாவைப்போல, விளங்குகின்ற அக்
கிணிக்கண்ணும், மேகத்தின் கரியநிறமுள்ள திருக்கண்டமும்,
இவர்க்குமுள்ளதோ வென்றுசொல்ல, குற்றமில்லாதநல்லிலக்கணம்,
பொருத்திய நெற்றியினிடத்து, ஒளிகொண்ட இரத்தினசுட்டியும்,
திருக்கண்டத்தில் இரத்தினமிழைத்துச் செய்யப்பட்ட நீலரத்தின
வடமும் பொருத்திய மழகுசெய்யவும். (௩௩)

பார்த்தகண்களும்பரசினோரிதயமும்பார்க்குங்
கூர்த்தகட்பெருங்கடலருட்டரங்கநீர்கொழிப்பச்
சீர்த்தவாண்முகக்கதிர்நிலாமுழுத்தவெண்டிங்கள்
வார்த்தைமாமரைவாய்ச்சிறுகையமுதொழுக.

இ-ள். தரிசித்த விழிகளும், துதித்தவர்களுடைய மனமும்,
காண்கின்ற ஒளிமிக்க திருக்கண்களினின்றும் பெருமைகொண்ட
அருட்சமுத்திரத்தே திரைகளாகிய நீர் ஊறவும், சிறப்புடைய ஒளி
பொருத்திய முகமாகிய சந்திரிகை பொருத்திய பூரணசுத்திரனிடத்
துள்ள, பெரிய வேதவசனங்களை வசனிக்கின்ற திருவாயினின்றும்
குறுமுறுவலாய அமிர்தம் ஒழுகவும். (௩௪)

முதுமரைக்கடலமுதினைமுகந்துண்டுதேக்கி
யெதிரெடுத்தனமான்மதந்தவழிணைச்செவியிற்
பதுமராகமும்விசம்புற்பசும்பொனும்பழுத்துக்
கதிர்மிடைந்தபூங்கொடுங்குழைகவினெடுங்கிடப்ப.

இ-ள். பழமையாகியவேதமென்னஞ்சமுத்திரத்திற்கேற்றிய
அமிர்தத்தை மொண்டு பருகி கிறைத்தத், தேக்கெடுத்தாற்போல,
கத்தூரி பொருத்திய இருகாதுகளினும் பதுமராகமும், மாற்றுயர்ந்த

பசியபொன்னும் முதிர்ந்து ஒளிமிக்க பொலிவாகிய வளைந்த குண்ட
லகைள் அழகுடனே கிடப்பவும். (௨௫)

பச்சுருப்பரையருத்துபால்பவளவாய்சிந்தி
வச்சிரத்திருமார்பிடைப்பரந்தனமணித்தார்
முச்சகந்திகழ்முத்தவாணிலவுமிழ்ஞழிததண்
செச்சையுங்கமழ்செச்சையுஞ்சிறுவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். பசுமையாகிய உருவத்தை யுடைய உமாதேவியார் ஊட்
டிய பாலானது, பவளம்போன்ற திருவாய் னின்றுஞ் சிந்தி. வைர
முன்ன அழகிய மார்பினிடத்தே பரத்தூற்ற் போல், மூன்று உலகத்
தும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முத்தமாலை யினது ஒளியுங் காலுகின்ற
குளிர்ந்த வெட்சிமாலையும் குராமாலையும் சிறிய ஒளியை எறிப்பவும்.

புயங்கனிற்செழுநதாமரைபூத்தெனவலயம்
வயங்கமுன்கையிலங்கையந்தாமரைமலர்க்குப்
பயங்கொள்பாசடைப்போலொளிபழுத்தபொற்கடகந்
தயங்குகோமளப்பசங்கதிர் தழைத்துவில்விளைப்ப.

இ-ள். திருத்தோள்களி னிடத்தே அழகிய தாமரைமலர் பூத்
தாற்போல், வாகுவலயங்கள் விளங்கவும், முன்கையில், கையாகிய
தாமரைமலருக்கு நீரினிடத்தள்ள பசிய இலைபோல் ஒளிவிளங்கிய
பொற் கவகணங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மரகத ரத்தினத்தின் பசிய
ஒளிபோலமிஞ்ஞ ஒளியைச் செய்யவும். (௨௬)

மணிவிளிம்பெறிகோசிகமவிளங்கவான்மருங்கி
லணிதிகழ்ந்தொளிர் திருவரைஞாணழகெறிப்பத்
சுணிவின்மாமறையொலிச்சிறுதண்டைநூ புரங்கின்
கிணிசுரோருகங்கவற்றுசேவடிமிசைக்கெழும்.

இ-ள். இரத்தின விளிம்புசெய்தபட்டாடை, இடையினிடத்தே, விளங்கவும், அழகுமிருந்து விளங்கும் திருவரையின்கண் நாண் அழகைவீசவும், ஒய்தலில்லாத சிறந்த வேதவொலியும், சிறிய தண்டைகளும், சிலம்புகளும், கிண்கிணியும், தாமரைமலர்களையும் வருத்துகின்ற சிவந்திருவடிகளினிடத்தே பொருந்தவும். (உஅ)

நிலைத்தகோலமும்பேரொளிவடிவமுநிறைந்தே
நிலைத்ததாமமுங்காமர்பேரணியுநீண்முடிமே
நிலைத்தவாசியுஞ்செய்திருவருளுநேர்தோன்ற
நிலைத்தசேரர்கோனெடுங்கனிரிலைப்பிலனானான்.

இ-ள். நிலைபெற்றுள்ள அழகும் பெரிய ஒளியையுடைய திருவருவமும், நிறைவுற்று நிலைத்த மாலைகளும், அழகிய சிறந்த ஆபரணங்களும், நீண்ட திருமுடிகளினிடத்து நிலைபெற்றுள்ள மாலையும், செய்கின்ற திருவருளும் நேரிற் காணுமாறு குகளுந் தோன்றச் சேரராசன் நீண்ட கண்களினின்றும் நிறையிடையறாது பொழிந்தான்.

குவித்தகைகளுங்கொலைமுதற்றரும்புலனைந்து
மணித்தநெஞ்சமும்வஞ்சம்வெரறுத்தவாரெழுத்துஞ்
செவித்தசிரதையுஞ்சிற்றயிர்த்தன்மைபோய்த்தெளிந்துந்
பணித்தஞானமுநதலைப்படப்பரவசனானான்.

இ-ள். அஞ்சலி பண்ணிய திருக்கரங்களும், கொலை முதலிய பாவத்தைத் தருகின்ற ஐம்புலன்களையும் போக்கிய மனமும், வஞ்சகத்தின் வேரைக்கலைந்த சடககர மந்திரத்தைச் செயித்தமனமும், சிறியபசுத்துவம் நீங்கித் தெளிவுற்றுத் தோன்றிய சிவஞானமுந் தோன்றப் பரவசமடைந்தான் (சேராசன்.)

“கொலை முதல்” என்றதனாற் பாதகங்க ளெல்லாம் குறிக்கப் படும. புலனைந்தாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம்.

ஆறெழுத்தின் விவரங்கள் யாவஞ் சிவராத்திரி புராணப் பாயிர
வுரைக்கண் இனிது விளக்கியுள்ளாம் “ஞானமென்ப தவனருண்
ஞானம்” என ஞானோத்தரங் கூறுமாகலின், ஈண்டு “ஞானம்”
என்பதற்குச் சிவஞான மென வுரைத்தாம் அருண் ஞானம்,
பாஞானம், தத்துவ ஞானம், மெய்யுணர்வு, பபோக்க ஞானம்,
திருவடி ஞானம், அததுவித ஞானம், பதிஞானம் எனபவு
மதுவே. (சு0)

ஐயன்வான்முகநகைமநியமுதுண்டுதேக்கி
பெய்துகாமரில்வைத்தகணிமைப்பிலனாகிச்
பெய்யபாணுவிற்றங்கிடத்தோன்றவுஞ்சேரன்
மையிறேவரிலொருவனென்றுரைப்பமன்னினனாள்.

இ-ள். குமாரக் கடவுளது ஒளிபொருத்திய முகத்தி னின்றங்
தோன்றும் புன்முறுவலாகிய அமிர்தத்தைப் பருகி நிறைத்தி, இயற்
கையாகப் பொருத்திய அழகினிடத்திலேவைத்த கண்கள் இமைத்த
வில்லாதவனாகி, சிவந்த சூரியன போல விளங்கித் தோன்றவுஞ்,
சேரன்குறமில்லாத தேவருள் ஒருவனென்று கண்டோர் கூற
நின்றான். (சுக)

கோச்சகக் கலிப்பா.

மாமணிச்செவ்வேற்செய்நின்வாசச்சரோருகச்செந்
தேமலர்ப்பொற்றாள்வணங்காச்சென்னியுஞ்சென்னியோ[க்
தூமறைத்தொல்லோனுதற்கட்டோன்றுமுந்தன்சோதியரு
காமரெழில்காணப்புகண்களுங்கண்களோ.

இ-ள். அழகிய இரத்தினம் போன்ற சிவந்த வேலாயுதத்தை
யுடைய கடவுளே, தேவரீரது வாசனையை யுடைய தாமரை மல
ரைப்போன்ற அழகிய திருவடிகளைப் பணியாததலையுந் தலையாரு
மோ? சுத்தமாகிய வேதங்களுட் கூறப்பட்ட பழம்பொருளாகிய சிவ
பெருமானதுநெற்றிக்கண்களினின்றும் தோன்றிய தேவரீரது, ஒளி
யுடைய எழிலைக்காணாத இழிந்த கண்ணும் ஒரு கண்களெனப்
போ?

மணி=அலங்காரத்தை யுடையது மண்=அலங்காரம். வேகடியாற் கழுவப்படுவது எனலுமாகம். வேல்=பகைவரை வெல்வதற்குக் கருவியாயுள்ளது. சேய்=செருகிறமுடையவன், சிவகுமாரன் சென்னியோ, கண்களோ என்றவற்றின்க ணுள்ள ஓசாரங்கள் எதிர் மறைப்பொருளின்கண் வந்தன

கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண்குணத்தான்
முனை வணங்காத் தலை.

என்று திருக்குறள் கூறுதற் கேற்ப, “சென்னியுஞ் சென்னியோ” என்றா. “கண்களுங் கண்களோ” என்றார், மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினுங் கண்கள் இருப்பனவற்றிப் பீலிக் கணனு முண்டாகலின். எனவே குமாரக்கடவுளின் ஒளிவடிவின் அழகைக் காணுங் கண்களே, கண்களெனப்படு மென்றாராயிற்று இங்ஙனமே யுள்ள செய்யுள் ஒன்று தருதும்.

சூதச்சங்கிதை - முத்தி கால்டம்.

அரியானை யாவருக்கு மன்பருள மேய
பெரியானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணுகெடு வேதப்
பரியானைப் பண்ணவர்கள் பண்ணவனைக் கண்டல்
கரியானைக் காணுத கண்ணென்ன கண்ணே
காலகா லனைக்காணுத கண்ணென்ன கண்ணே. (சஉ)

வேள்விதருதகருர்வேலோய்நின்னாறெழுத்தின்
கேள்விநறவருந்தாக்கேள்வியுங்கேள்வியோ
முருநிருதர்முரணடக்கிநின்றேய்நின்ற
ணைம்புயமுகவாநாசியுநாசியோ.

இ-ள். யாகத்தினின்றும் உண்டான ஆட்டுவாகனத்தைநடாத் தும்வேலாயுதக்கடவுளே! தேவரீரது சடங்கு மந்திரத்தின்கேள்வி யாகிய தேனையுண்ணாத செவியும் ஒருசெவியாகுமோ? பகைமூண்ட

அசுரர்களது வலியை யடக்கின்ற கடவுளே! தேவரீரது அன்
றலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை முகவாத மூக்கும் மூக்
காகுமோ?

ஆட்டுக் கடாவாகனத்தில் ஏறியருளிய சரிதத்தைக் கந்தபுரா
ணத்தும், எம்மாற் செய்யப்பட்ட துமார தூர்சனம், சுப்பிரமணிய
பராக்கிரமம் என்னுந்நூல்களினும் பாக்கக்காண்க. மற்றையகற்றிற்ரு
உரைத்தாங்கு உரைக்க இவ்வனமே “கொங்கையோர் வண்டினங்
தேன்கூட்டுணும் பூங்கூதன்-மங்கையோர் பங்குடையோன் மான்
புலித்தோலுடையோன் - கங்கையோ டாவணியுங் கவின்சடை
யோன் கனலார்-செவகையோன் சீர்கேளாசசெவியென்னசெவியே
சிவபிரான் சீர்கேளாச செவியென்ன செவியே” என்று சூதசங்
கிதையுங் கூறிற்று. (சச)

அண்டர்சேனாதிபதின்சீர்பாடியாரணமுந்
தண்டமிழுதுவலாததாலுவுநதாலுவோ
பண்டைமறைதொடராப்பண்ணவநின்பாதமலர்
கண்மீசிரமுகிழாதகைகளுங்கைகளோ.

இ-ள். தேவசேனாபதியே! தேவரீரது சிறப்பைப் பாடி, வேதங்
களையும் இனியதமிழையும் கூறாதாரவும் நாவெனப்படுமோ? பழமை
யாகிய வேதங்களும் கண்டறியாத கடவுளே! தேவரீரது தாமரை
மலர்போன்ற பாதங்களைத் தரிசித்துத் தலைக்கட் குவிவுறாத கை
களும் கைகளெனப்படுமோ.

தேவசேனாபதி மூர்த்தம் சோடசமூர்த்தத்துள் மூன்றாவது
மூர்த்தம். அதனியல்களை, “ஞானசக்தி தாஸகதோ தேவசேனா
பதிஸ்ததா” எனவருஉம துமார நந்திரகலோகநந்திற் காண்க.

ஆரணம்-ஆரண்யகத்தை யுடையது, அருணசம்பந்தமான தேவ்
களை யுடையது, வேதம். பண்டை மறைகளாவன - சைத்திரியம்,
பௌடிகம், தலவகாரம், சாமம் என்பன இவ்வாறு தொல்காப்பியப்
பாவிர வுரைக்கின்றது. ஆசிரியர் நச்சினுர்க் கிளியர் உரைத்துளார்

“தாலுவந்தாலுவோ” என்றார், மரம், மண், கல்லென்னும் இவற்றின் நாககருடன் சிற்றகநா, கலப்பைநா என்பவு முளவாகலின் என்க. இவ்வாதேயுள்ள மேற்கோ னொன்று தருதும்.

கப்பிராமணிய பராக்கிரமம்.

நான்கடியின் மிக்குவநத கலித்தாழிசை.

அவஞான மதுசேர்ந்திவ கலையாமற் சைவ
சிவஞான மெய்ம்மையெனத் தெளளியு நம்மூர்
நவமான சந்திதியி னண்ணியெமை யாளுந்
தவமானன் சீருரையாத தாலென்ன தாலே
சாவண்ண சீருரையாத தாலென்ன தாலே. (௪௪)

பன்னிருதோட்சேவற்பதாகையெஃகுவேற்செவ்வே
ணின்னிருபூநதாட்கிரங்காநெஞ்சமுநெஞ்சமோ
பொன்னிவர்பூங்கோயிற்புறஞ்சுழறங்காவற்
கன்னிமதில்குழாதகால்களுங்கால்களோ.

இ-ள். பன்னிரு திருப்புலகளையுடைய சேவற்கொடியையும்
கூரிய வேலாயுததையுமுடைய கடவுளே! தேவரீரது பொலி
வாகிய இருதிருவடிகளுக்கும் இரங்காத உள்ளமும் உள்ள மெனப்
படுமோ? அழகுமிக்க பொலிவாகிய கோயிலின் பக்கத்திற்குழந்த
தருமக்காவலையுடைய புதியமதிலைசு சூழாதகால்களுங் கால்களோ?

பைங்கண்மயிலோய்நிற்பரசநாவாய்குவிப்ப
வங்கையெழில்காணக்கணுயிரமாயிரமா
யுங்குவைபெற்றோரிருப்பவோர்வாயுமில்லிரண்டு
செங்கையுங்கணும்படைத்தோர்செவ்வமுஞ்செவ்வமோ.

இ ள். பசிய கண்களையுடைய மயில்வாகனத்தையுடைய கட
வுளே! தேவரீரைத் துதித்தற்கு நாவுடைய வாய்களையும், கூப்ப

தற்கு அங்கையையும், அழகைத்தரித்தற்குக் கண்களையும் ஆயிரம் ஆயிரமெனக் கூட்டமாகப் பெற்ற அடியவர்கள் இருப்பவும், ஒரு வாயும் இரண்டு இரண்டாகிய சிவந்தகைகளும் கண்களும் பெற்றவராகு செல்வமும் ஒரு செல்வமெனப்படுமோ. ? (சக)

தோளாமணிநிறொழும்பெந்தஞான்றுமுற்றுந்
தாளாளர் தேவர்முடிதாழ்த்தத்தலைசிறந்தாய்
கோளாரவன்னெஞ்சங்குழையாதிந்நாள்காறும்
வாழாதிருந்தவவென்வாழ்க்கையும்வாழ்க்கையோ.

இ-ள். துளைசெய்யப் படாத இரத்தினமே! தேவரீரது பணித் தொழிலை எதநாளுஞ்செய்யும் அடியவர்களைத் தேவர்தலைதாழ்த்தி வணங்க அவரிடத்துச் சிறுது நின்றீர், வலிய மனமானது துன்பங்களைக் கொள்வாநிற்கவும், அது இளகாதாக இத்தினம்வரையும் என்னிடத்துக் குடிகொள்ளா திருந்தவரே அடியேனுடைய வாழ்க்கையும் வாழ்வாகுமோ? (சஎ)

பாயொளியொண்கோனல்குப்பச்சிமத்துவாரமணிக் [ங்
கோயிலிடங்கொண்டனையும் குடிகொண்டெனுளம்புக்கா
செயொளியேற்செய்நின்செயலிதுவென்றாலீனப்புன்
லுயுமரியணையினண்ணியுலகாளாவோ.

இ-ள். பார்த ஒளியையுடைய அழகிய தலைவரே! காட்சி கொடுத்த இந்த மேலைவாயிலையுடைய கோயிலை வீற்றிருக்கு மிடமாகக் கொண்டு, என்னையும் அடிமைபாக ஆண்டு, மனத்தைக்கோவிலாகக்கொண்டு உறைந்தருளினீர், சிவந்த கிறத்தையுடைய வேளையுதத்தைத் தரித்த கடவுளே! தேவரீரதுசெய்கை யிதுவேயாயின், யிஷம் இழிந்த நாய்களும் சிங்காசனத்தை யடைந்து வீற்றிருந்து உலகத்தை யாண்டாடாவோ. (சஆ)

கலி விருத்தம்.

இணையன துதிபுரியிறைவனெஞ்சினு
ணினை வனவரம்பலவாங்கினின்மலன்
றணையன தனுமதிதலைசுமத்திவான்
புனை தருமலர்பெய்ப்பூம்புரையிற்போயினான்.

இ-ள். இவ்வாறாய துதிகளைச் செய்த சேராசன் தன் மனத்
துள் நினைத்த வாங்கள் பலவற்றையும் பெற்று, சிவகுமாரது திரு
வருவுணர்வைத் தனசிரத்திற றரித்துக்கொண்டு, தேவலோகத்
துள்ள புட்பவகளைத் தேவர்கள் பெய்கின்ற பூம்புரை என்னுத்தலத்
துட் போயினன். (சக)

சென்றதிசயம்பலதெரிசித்தைம்புலன்
வென்றவர்தொழுஞ்சிவகிரியின்மீக்குக
னன்றருளருளுருவளிப்பக்கண்டுகண்
பென்றறல்சொரிதரத்துதிரிப்பினான்.

இ-ள். பூம்புரை என்னுத் தலத்திற்போய அதிசயம் பலவற்றை
யுத்தரிசித்து, ஐம்புலவகளையும் வெற்றிகொண்டமுனிவர்கள்வணங்
குஞ் சிவமலையின்மேல், குககடவுள் அற்றைத்தினம் வழங்கியதிரு
வருள் வடிவத்தைக் காட்டியருளத் தரிசித்து, கண்ணினின்று
மிருத்த நீர்பொழியத் துதிகளைக் கூறினான். (இ0)

மயில்வலோனருணெறிவழாதுபூழியன்
பயில்வொடுமுணர்த்தமாமயன்படைத்ததோர்
செயிரறுகோயிச்சேர்ந்தருளினன்சின
சயிலவாலயநடுத்தயங்குமேலையோன்.

இ-ள். மயில்வாகனத்தில் வல்லகுமாரக் கடவுள்திருவருள்கொறி
வழுகாமல், சேழாசன்பழக்கத்துடன் அறிவிக்க, பெரியதேவத்தச்

சன் செய்ததாய், குற்றமற்ற கோயிலை யடைத்தருளினர், சிவகிரியின் ஆலய நடுவிலே விளங்கும் மேலவாகிய சுத்தப்பெருமான். (1)

புரந்தரன்முதலியோர்போற்றும்பூம்புரை
நிரந்தரம்வைகும்வேற்கிறைவனீடருள்
வரந்தரவாங்குபோய்மன்னர்மூவரு
மிரந்தரனெனப்பணிந்தெய்திமீளவும்.

இ-ள். இத்திரன் முதலினோர் துதிக்கும் பூம்புரை என்னுங் கோயிலின்கண் வீற்றிருக்கும் தேவலாயுதச் சுடவுள மிகக் அருளையும் வரத்தையும் கொடுக்கும்படி, அவ்விடத்தில் மூவேந்தரும் சென்று, குறையாந்து சிவபெருமானெனப் பாவித்துப் பெற்றுப் பின்னரும்.

நீங்கருமேவலினினைத்தமிழ்ச்சையிற்
நேங்கமழ்பூம்புனந்திகமுமேனமா
லோங்கலின்வளம்பலவுவற்றினோர்சொல
வாங்கவர்காண்டொறும்வாமிக்காயினார்.

இ-ள். பிரித்தற்கு அரிய பணிவிடைசெய்ய நினைத்து, ஊம் இச்சையுடன் வாசனை வீசுகின்ற பொலிவாகிய தினைப்புனங்கள் விளங்குகின்ற, பெரிய வராகமலையினது வளப்பல்களையெல்லாம் அங்குள்ள முனிவர்கள் சொல்ல, அவர்கள் காணுதோறும் ஆசை மிக்கவரானார். (ருஉ)

தமிழ்ப்பயில்பூம்புரைதனிற்றருததரு
மமுதருவியிற்படிந்தமலன் றாயபா
லுமிழ்மலையேழலம்பறமூக்கூட்டிய
கமழ்மலர்ச்சிகரமுங்கண்டுபோற்றியே.

இ-ள். தமிழ் பொருத்திய பூம்புரையிடத்தில் மாயானது கொடுத்த அமுதம்போன்ற அருவிச் சுனையின்கண்மூழ்கி, நிருமல வாகிய சிவபெருமான், சுத்தமாகிய பாலினை வருத்த முற்ற பன்றிக் குட்டிகளுக்கு ஊட்டிய பூமணங்கமழும் வராகமலையையுங் கண்டு துதித்து. (ருச)

அந்தநாளவழுதிபாசசித்தலங்கமும்
வந்தனைபுரிந்துதொல்வராகமாமுனி
முந்தொருபகற்சிவயோகமுற்றறத்
தந்தநற்குறியையுந்தாழ்ந்துபோற்றியே.

இ-ள். அந்தக் காலத்திலே பாண்டியராசன் அருச்சுனை செய்த
இலங்கதையும் வணக்கஞ்செய்து, பெரிய வராகமுனிவர் முன்னர்
ஒருநாள் சிவயோகை கைகடும்படி தாபித்துப் பூசித்த கல்லசிலலிங்
கத்தையும் வணங்கித் துதித்து. (106)

முடிபுனைமன்னவர்முன்புறையக்கரங்
கொருமுடிவளனுமுட்கொண்டபார்த்தனுங்
கடவுளும்பொருநனுமார்க்கண்டயந்தனின்
மடலவிழ்தடவரீன்வனமுமபோற்றியே.

இ-ள். கிரீடத்தைத் தரித்த அரசர்கள், முன்னர்க்காலத்திற்
சிவன் வீற்றிருந்த அழகிய ஒரு சிகரத்தின்வளப்பத்தையும் மனத்தி
லுணர்ந்து, அருச்சுனனும் குமார்க்கடவுளும் இருந்த மார்க்கண்
டயம் என்னும் மலையில் உள்ள இதழ்கள் வீரிந்த பெருமையை
யுடைய நீண்ட மூல்லைவனத்தையுத் துதித்து. (107)

மேதகுபூதமோரைந்துமேலைநாட்
போதுதூவிலிங்கமோரைந்தும்போற்றிவண்
சீதவாவியும்படிந்தமலைதேனுவாய்
மாதவமபுரிபசுமலையும்போற்றியே.

இ-ள். மேன்மையான தருத பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,
ஆராயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் முன்னர்ப் புட்பங்களைத் தூவி
யருசுசித்த இலங்கைகளைத்தையும் துதித்து, அவ்விடத்திலுள்ள
குளிர்த தடாகத்தினும் தோய்த்து, நிருமலையாகிய உமாபிராட்டி
பார் பசுவாகிப் பெரியதலத்தையே செய்த பசுமையை யுத் துதித்து. (108)

மிக்கிருவகைத்திரிவேணிசங்கமம்
தொக்கதீர்த்தமுமான்சடையிற்றேன்றிய
தெக்கணமேவுகேதாரதீர்த்தமு
மொக்கமுழ்கிப்பிரணவவொண்பாறையும்.

இ-ள். மேற்பட்ட இருவகைத்தாய, திரிவேணி சங்கமம் என் னுந் தீர்த்தத்திலும், சிவபெருமானது சடையினின்றும் கோன்றிய தெற்குத்திசையின்கணுள்ள கேதாரதீர்த்தத்திலும் ஒருசேரமுழுதி, அழகிய பிரணவப் பாறையினையும். (இஅ)

வணங்கிமங்கலசிருங்கத்தின்வள்ளிதோள்
புணர்நதசேய்புனைமணக்கோலம்போற்றியே
ரிணங்கியசித்தவெற்பிறைஞ்சிவேளனை
யணங்குறுபுண்ணியபபுனலுமாடியே.

இ-ள். பணிந்து, மங்கல சிருங்கத்தின்கண் எழுத்தருளி யிருக் கும், வள்ளியம்மையாரது தோள்களைச்சேர்ந்த குமராக் கடவுள் தரித்த திருமணக்கோலத்தைத் துதித்து, அழகுபொருந்திய சித்த மலையைவணங்கி, குமராக் கடவுளதும் அம்மையாரதும் தெய்வத் தன்மைபொருதிய புண்ணிய தீர்த்தங்களுக்கும் முழுதி.

குடப்பிரான் மங்கலக் (கல்யாண) கோலத்தைக் கொண்டு வீற் றிருத்தலின் அம்மலை மங்கல சிருங்கம்எனப் பெயர்பெற்றதுவள்ளி- வள்ளிக் கிழவகெடுத்த குழியினிற் பிறந்தமைபால் வள்ளியெனப் பெயர்பெற்றார். “பாத்திபடுவள்ளிப் படுகுழியில் வத்திடலால்- வாய்த்த விவனாமம் வள்ளியெனக் கூறினரே” என்றது கந்தபுரா னம். வள்ளியம்மையாரை இலவலி கையகி பென்ப வடநூலார். ()

சந்திராகிச்சசிதீர்த்தமும்பிற
வந்ததீர்த்தங்களுமலரயன்கிரிக்

கோந்தவிழ்தடங்களுங்குடைந்துமால்கிரி
யுந்துதொல்வளங்களுமுவந்துபோற்றியே.

இ-ள். சத்திரகிரியின்கணுள்ள சசிதீர்த்தத்திலும், வனையதீர்த்தங்களிலும், தாமரைமலரின்மேலிருக்கின்ற பிரம்மலையின்கணுள்ள பூங்கோத்துகள் மலர்த்த தீர்த்தங்களிலும் முழுதி, கோராயண கிரியின்கணுள்ள மேற்பட்ட பழைய வளங்களையும் மனமகிழ்வுற்றுத் துதித்து.

சத்திரன்—உலகங்களை மகிழ்விக்கப் பிரகாசிப்பவன். சசி=சசத்தையுடையது. சசம்=முயற் களவகம். சத்திரஞ் ஸுண்டாக்கப் பட்டதாகவின் அப்பெயர்போற்றது. அயன்=பிரதே வில்லாதவன். இது அமார், இமையவர், வெள்ளாடு, பசி என்பன போன்ற உபசார மொழியாம். மால்=பெருமையை யுடையவன். (௪௦)

திரிபுரைவரையினுஞ்சிவாசலத்தினும்
வருவன தீர்த்தமுமற்சதீர்த்தமு
மருமறையறைதிருவாவினன் குடி
தருசரவணமெனத்தயங்குதீர்த்தமும்.

இ-ள். சத்திகிரியினும் சிவகிரியினும் உள்ள தீர்த்தங்களையும் மற்சதீர்த்தத்தையும், அரியவேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்தற்கிடமாய திருவாவினன் குடி என்னுந் தலத்தில் உள்ள சரவணம் என்னும் பெயருடன் விளங்கிய தீர்த்தத்தையும்.

திரிபுரை—திரி=மூன்று, புரை=புரத்தை யுடையவள். புரம் என்பது ஈண்டு வடிவத்தையுணர்த்திற்று. மூன்றுவடிவமாவன—அருவம், அருவருவம், உருவம் என்பன. வரை என்னுங்கீற்றின் பெயர், உவமையாகுபெயராய்க் கணுவிற்காகி, அது சிவையாகுபெயராய் மூங்கிலுக்கு ஆகி, அது தானியாகு பெயராய் விளைதற்கிடமாகிய மலையை யுணர்த்தலின் மும்மடியாகுபெயர். சிவாசலம்=வடாண் முடிபு. தீர்த்தம்=திருத்தத்தைச் செய்வது. (௪௧)

சிறந்தவில்வாடவித்தேனுதீர்த்தமு
முறைந்தசண்முகநதியொலிகொடர்த்தமு
நிறங்கொள்பாலோடையுநேர்ந்துசென்றுசென்
றறந்தவாதாடிவந்தணிகளாற்றியே.

இ-ள். சிறப் புற்ற வில்வா ரணியத்தின் னுள்ள தேனு தீர்த் தத்தும், நன்மையுற்ற சண்முக நதி என்னும் ஒலிகொண்ட தீர்த் தத்தும், நிறத்தையுடைய பாலாவியினும் மனமொருமைப் பட்டுப் போய்ப்போய, அறநெறி தவறாது முழுகி வணக்கவகளைச் செய்து.

வில்வ=அடவி, வில்வாடவி எனத் தோக்க சத்தியாயப் புணர்ந் தது. சண்முகம் என்பதற்கு முன்னரீ உரைத்தாம். நதி யாவது— மேற்கின்று கிழக்கு முகமாக ஓடி வருவது ஓடை=ஓடி நிறைந்தது சென்று சென்று என்னும் அடுக்குத் தொழிற் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. (சுஉ)

முன்புபோலாவினன்குடியின்மூவரு
மன்புமீதுரவந்தடைநதுவைகுநாட்
கொன்கொள்வேற்கிள்ளியுங்குமரிச்சேர்ப்பனு
மின்கொடந்நாட்டிடைவிடைகொண்டெய்தினார்.

இ-ள். முன்னர்ப் போந்த திருவாலினன் குடியென்னும் பழ ரித்தலத்தில், சோன சோழன் பாண்டியன் என்னு முன றாசர்க ளும் அன்பானது அநிகரிக்கவந்து சேர்ந்த இருக்குவ காலத்தில், பெருமையைக்கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த சோழனும், கும ரித் துறைமையுடைய பாண்டியனும், ஒளி மிக்க தமது நாட்டி னிடத்து உத்தரவு பெற்றுச் சென்றார்.

முன் என்னும் இடைச சொல், பு - என்னுஞ் சாரியை பெற்று முன்பு என்றாயிற்று. இது காலப் பொருட்டு. மூவர் - தொகைக் குறிப்பு. மீதுரால் - மிகுதியாதல். (சுஉ)

அரசர்கண்ட்பகலாதகன்றபின்
புரசைமால்யானையம்பூழியர்க்கிறை
விரைசெய்ப்பும்பொழிற்குடநாமேவியேழ்
தரையுமோர்வெண்குடைநிழலிற்றங்கியே.

இ-ள். சோழபாண்டிய அரசர்களின்சினேகம் நீங்காது இருந்து, அவர் தம்மூர்க்குச சென்றபின்பு, கழுத்திடு கயிற்றைக்கொண்ட பெரியயானை சேனையை யுடைய சேர ராசன், வாசனை வீசுகின்ற பொலி வாடிய சோலைகளை யுடைய குடகநாட்டை யடைந்து ஏழு தீவுகளையும் ஒரு வெண் கொற்றக் குடையின் நீழலில் வீற்றிருந்து அரசு செய்து.

அரசர்=குடிகளை ஆளுதலாற் பிரீதிப் படுத்துவோர். மகத் தாற்கதஞ் சிறந்து தானும் போர்செய்தற் குரிய யானை, சேனைகளுட் சிறத்தலான், “புரசைமால்யானையம் பூழியர்க்கிறை” என்றார். இங் கனமே ஆசிரியர் நோல்காப்பியனும். தும்பைப் திணை கூற வந் தார் “தானை யானை குதிரை யென்ற - நோனாருட்கு மூவகை நிலை யும், என்று குதிரைததார். யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னி னிதே” என்றார் இனிய நாற்பதுநூலாரும் ஏழ்தரை - நாவலத்தீவு, குசுததீவு சான்மலித் தீவு முதலிய ஏழ்நிலங்களாம். ஏழ் - என்றதை மெய்யீற் றெண்ணுப் பெய ரொன்பர் நோல்காப்பியனார். நன்னூ லார் உகா வீற்று எண்ணுப் பெயரென்ப. (கச)

அருந்தவராசிகளறையவானவர்
விருந்தெதிர்கொளமுழுவதிரவிண்மிசைக்
கருந்தடங்கண்ணிசேயொடுந்தங்கண்ணுத
விருந்தவொண்கயிலையங்கிரியிலெய்தினுன்.

இ-ள். அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்துக்களைச் சொல்ல, தேவர்கள் விருந்தாக வந்து எதிர்கொண்டுவர. முழுவத ளொலிக்க, ஆகாயத்தி னிடத்துக் கரிய நீண்ட கண்ணையுடைய

உமையம்மையாருடனும் குமாரக் கடவுளோடும் சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, அழகிய கயிலைமலையை யடைத்து இன் புற்றான்.

தவர் - தப் என்னுந் தாதுவின் அடியாகப் பிறந்த வடமொழிப் பன்மைப்பெயர் தவம் என்றது, ஈண்டுச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றை அது,

ஐம்புல வேடரி நயர்ந்தனை வளர்ந்தனை

தமமுதல் குருவு மாயத் தவத்தினி லுணர்ந்தவிட்

டகரிய மினமையி னானகழல் செலுமே.

என்ற சீவஞான போத சூத்திர உரையா னுணர்க. விருத்து-புதுமை. உஃதாரு பெயர் முழவு என்னும் தன்னுமை எனினும் ஒக்கும் முழவு எனவே பேரிகை, படகை, இடக்கை, உடுகை, மத்தளம், சல்லிகை, காடிகை, திமிலை, குடமுழா, தகை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை தடாரி, அத்தரி, முரசு, சுத்திர வளையம், மொத்தை, பதலை, கணவ்டுதும்பு, க்சாளம், துடுமை, சிறுபஹை, அடக்கம், தருணிச்சம, விரலேறுபாகம், உபாகம், நாழிகைப்பாறை, துடி, பெரும்பறை முதலிய தோறகருவிக ளெல்லாம் பெறப்படும் அது “பேரிகை படகமிடகை யடுகை” எனவருஉஞ் சூத்தானந்தப் பிரகாச பரத நாய் குத்திரத்தா னுணரப்படும். கண்ணுதல்-இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்டொழித் தொகை.

(கடு)

கலி நிலைத்துறை.

சேய்பழநிப்புராணமோதுவோசெவிதாழ்த்துள்ளே

யாய்பவரிமபருமபரளப்பிலபோகமாரந்து

நாய்ப்மறையவன்பால்வைகுளுகுழலீற்றிருவந்துய்த்து

வேய்புரைதோளிபங்கன்விட்டின்பங்கவாவர்தாமே.

இ-ள். குமாரக் கடவுளினது பழித் தலபுராணத்தை யோது
ந்தவரும், செவிசுனைத் தாழ்த்தி மனத்தின்கண் ஆராய் தறி

வோரும், இவ்வுலகத்தும் மறுமையினும் அளவில்லாத போகக்கலை யதபவித்து, சுத்தமாகிய வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவர் வாழுஞ் சக்திய லோகத்தி னிடத்திருந்து செல்வங்களை யதபவித்து, மூங்கிலை யொத்த தோளையுடைய உமாபாகாகிய சிவபெருமானோடு இரண்டறக் கலக்கும் அத்துவித முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

புராணம்—பழமை. அஃதாகு பெயராய்ப் பழைய வரலாற்றையுடைய தூலிற்கு ஆயிற்று. இம்பர் என்றதனால் அரசுபோகம் முதலியனவும், ஆதி யரிவஞ்சம், கல்லரிவஞ்சம், எமத வஞ்சம், எமவஞ்சம், உத்தர குருவம், தேவ குருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமியின்பவகையும், உம்பர் என்றதனால் நாகலோகம், விஞ்சையருலகு, இரத்திர போகம் என்பவும் பெறப்படும். வேம்புரை தோளிபவகன் எனக் கிளந்தது, அது மங்கலச சொல்லாதலின் கோளறுதற் கென்ப அவ்வாறே “வேயுறு தோளிபவகன், எனத் திருவருணெறித்தமிழீவேதத்தும் அருளப்பட்டமை யறிக. வீடு. முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர் விடுதல் என்பது பொருள் விடுதலாவது-அநாதியே பத்தித, மலத்தினின்றும் விடப்படுதல். (சுச)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிரந்தம்.

செங்கைவேற்படையுஞ்செவ்வித்திருமுகமலரும்வாழி
கொங்கவிழ்கதம்பத்தாருங்குலவுதோள்வரையுமவாழி
சங்கரன்சேய்நான்மார்புஞ்சதங்கையுந்தாருமவாழி
பைங்கண்மாமயி லுஞ்சேவற்பதாகையுமவாழிவாழி.

இ-ள். சிவகுமாராகிய குழந்தைவேற் பெருமானது, சிவந்திருக்காத் திறிற் றரிததுள்ள வேலாயுதமும், அழகுடைய ஆறு திசு முகங்களாகிய தாமரை மலரும் வாழ்ச், வாசனை பரந்த கடப்ப மலர் மாலையும், அது விளங்கப் பெறும் திருப்புயல்களாகிய மலைகளும் வாழ்ச், உபவீத மூடைய திருமார்பும் சதங்கைகளும் அவற்றைத்

பரித்த திருவழிகளும், பசிய கண்ணையுடைய சிறந்த மயில்வாகன -
மும், கோழிக்கொடியும் வாழ்க வாழ்க.

படைகளுக்குட்சிறந்த தாகலானும், ஞானசத்தி யெனப்பட
லானும் வேற்படையை முதலில் வித்தார். முகமலர், கோள் வரை
உருவகம் சங்கரன் = சுகததைச செய்பவன். முருகக் கடவுள் உபவீ
தம் தரித்தமை, வேதாந்தததால் வரும் சிவஞானப் பொருளர யிருப்
பவரும், அதனை யளிப்பவரும் தாமே யென்பதனை யுணர்த்தற்
கென்க. என்னை ?

நூலுஞ் சிகையு நுவலிற் பிரமமோ

நூலது காற்பாச நுண்சிகை கோசமா

நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமா

நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே

என்று திரு மந்திரங் கூறிற் றாகலின்.

(சுஎ)

விண்முகில்பொழிகவேதம்விளங்குகமறையோர்வாழ்க

மண்முகவரசர்நீதிவளர்கவானினங்குணல்க

விண்முதனல்வர்பாடல்பதிதொறுநிறையபார்மேற்

கண்முகரருளுஞ்சைவசமயமுந்தழைகமன்னே.

அ இ-ன். ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும்மேகவசன்மழையைப்பொழிக,
பான்கு வேதங்களும் பொலிக, அந்தணர்கள் வாழ்க, நிலவுலகத்தி
னுள்ள அரசர்களுடையசெவகோல் வளருக, பசுக் கூட்டங்கள்
விருத்தியாகுக, பண்களைக் கொண்ட முதன்மையை யுடைய சமய
சுவர்நால்வருடைய திருப்பாடல்கள்கரவகடோறும் பொருத்துக,
புமியின்மேல் ஆறுமுகக் கடவுளது திருவருளும், சைவ சித்தாந்த
மயமுத்தழைத் தோங்குக.

முகில்நீர் முகத்தலை யுடையது. வேதம் - வித் என்னுங்
தாதுவினடியாகப் பிறந்த பெயர். அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது என்
புதுபொருள். உலகியலற்குமுதற்கருவிமழையாலின் மழையைமுற்

கூறினார். “மழையின்றி மாசிலத்தார்க்கில்லை” என்றார் நான்மனை ௩. கடினையினும் அம்மழையும் வேதமத்திர பலத்தால் இடையறாத் பொழிதலின் “வேதம் விளவருக” என்றும், அம்மத்திரத்தை யோதி யாகம்வளர்ப்பவர் அத்தணராகலின் “மறையோர் வாழ்க” என்றும், அவர் இடையறா தொழுதற்கு அரசர் செவகோல் காரண மாதலின் “மண்முக வரச நீதிவளர்க” என்றும், இவை நடத்தற்குப் பசுக்க ளின்பஞ்சுகளவியம்இன்றியமையாததாகலின் “ஆனினவகணல்க” என்றும், இவைகளெல்லாம் விருத்தியாவதற்குத் தேவார திருவாச கவகளை காரண மாகலின், “பணமுக னூலவர் பாடல்” என்றும், அவை நான்குஞ் சைவ சித்தாந்தப் பொருளை அருள் வழிநின்ற விளக்கலின் “சைவசமயமுந் தழைக” என்றுவ கூறினார். இச்செய் யுள் காரணமாலையணி.

நாலவர் ஆவார் - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திரு நாவுக்கரசு நாயனார் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார், மாணிக்க வாசக சுவாமி கள். அவர்பாடிய பாடல்கள் இவ்வளவின் வென்பது திருமுறை கண்டபுராணத்தாலும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தாலும் உணர்க. பாடல்கள் - தேவார திருவாசகவகன். இவை இருக்கு யசர் சாம அதர்வணங்கள் போல, தமிழ் வேதம் எனப்படும். இவற்றின் அருமைகளை பெல்லாம் திருவருணைக் கலம்பக விந்ந்தியின் உரைத் துள்ளாம். சைவம் என்பது ஈண்டுச சைவ சித்தாந்தத்தையாகும். (.)

நல்லனபுரிவைகாவுர்நாடுசீர்நாளும்வாழ்க
செல்விமாதவங்கூகன்னிகாரமுந் திருநதிவாழ்க
பல்கலைதெரியுந்தானம்பயிலுமுதறிஞர்வாழ்க
மல்லலம்பழிமுதுர்வாழ்கபல்வளஞ்சிறந்தே.

இ-ள். நல்லனவற்றைச் செய்கின்ற திருவைகாவுர் என்னு ளாட்டின் சிறப்பு எந்நாளும் வாழ்க, பரமேசுவரி பெரிய தவத்தைச் செய்த கன்னிகாரானமுஞ் சிறப்புற்று வாழ்க, பல சாத்திரங்களை

ஆராய்த்தறிந்த அத்தலத்தின்கண் வசிக்கும் போறிவுடையார்
உந், வளம்பொருந்திய அழகிய பெரிய பழநித் தலம் ஆனது பல
பனங்களாலுஞ் சிறப்புற்ற வாழ்க.

இத்தாலாசிரியர் தாம் பிறந்த இடம் சோழநாட்டி லுள்ள திரு
வைகாபூர் ஆகலின் “நல்லன்புரிவைகாபூர்” என்று விதந்தார்என்ப
வைகாபூர் என்பது வில் வாரணியதையாம். எண்டு எழுந்தருளி
யிருக்குங்கடவுள் வில்வ வனேசகார் அம்மையார் பவளக்கை நாயகி,
பூவைவல்லியம்மை தீர்த்தம், கூற்றுவ தீர்த்தம், வில்வ தீர்த்தம்.
திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரார் நேவாரம் பெற்றுள்ளது
இது சோழநாட்டிலே திருவிசய மங்கைக்கு வடமேற்கே ஒருமைல்
தூரத்துள்ளது. நாடு—பாவராலும் நாட்ப்படுவது. அன்றியும் அதத
லக்கண இருப்பவர் வேறொரு வுரையும் விரும்பாமல் தன்னிடத்தே
எல்லா வனங்களும் இருத்தலின் “நாடு” எனப்பட்டது. கூர் என
னும் உரிச்சொல் உள்ளது சிறத்தற பொருளில் வரும் “கூர்ப்புக
கழிவு முள்ளது சிறக்கும்” என்றது நோல்காப்பியம். (௧௭)

சேரர்கோன் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள்—௧௨௭.

பழநித் தலபுராணம்

முற்றிற்று.

சுந்திரை நாயகன் திருவருள் வாழ்க.